9 Μαρτίου 2025

Κυριακὴ α΄ τῶν Νηστειῶν, τῆς Ὀρθοδοξίας

Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων,
τῶν ἐν τῇ λίμνη τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†1320)

Ἦχος Δ΄ - Ἑωθινὸν Δ΄

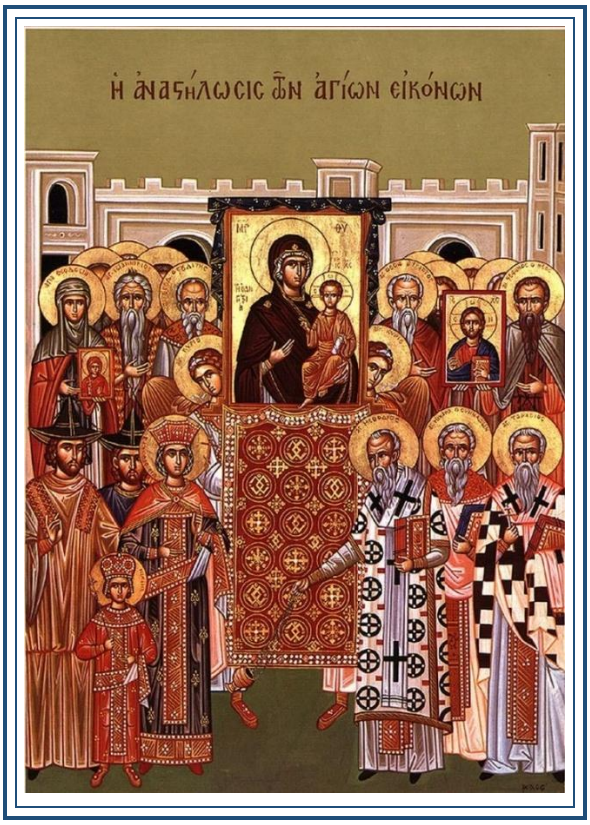

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

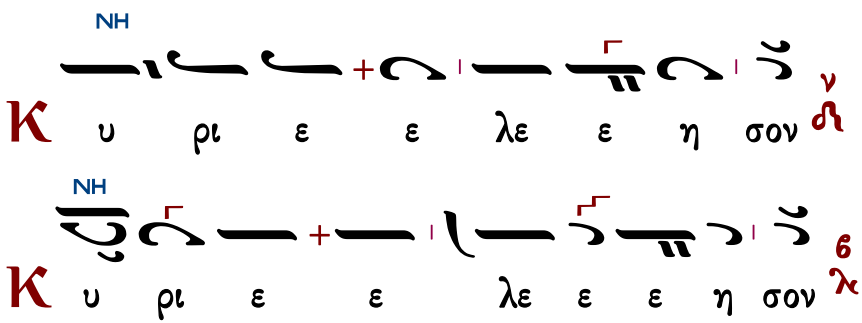

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

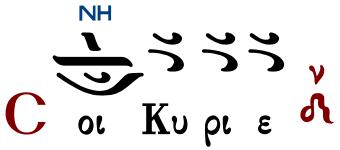

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

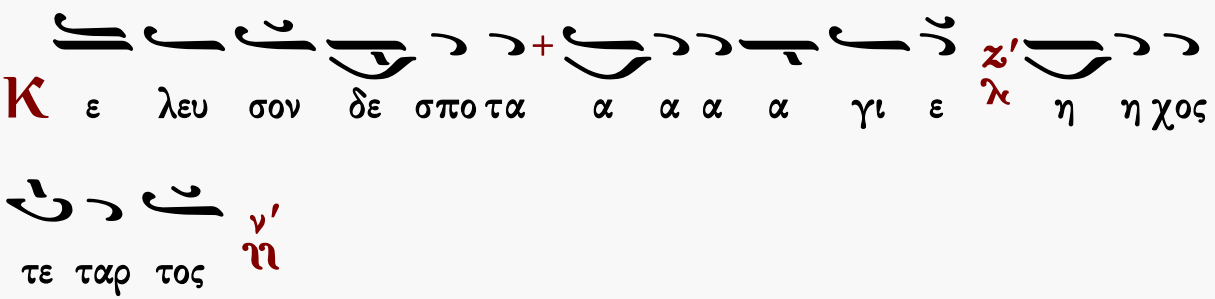

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ἦχος δ΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς, καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν την ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθείς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Προσόμοια Τριῳδίου

Ὅλην ἀποθέμενοι

ἦχος πλ.β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ ἀΰλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος, οἱ προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι᾽ ὧν ὡς οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τούς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν ἀνάστασιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λόγῳ σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν κτίσαντα μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὗπερ προηγόρευσαν πάθους σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε πολυέλεε.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ᾽ ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν ἀποστόλων ἑπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Μηναίου

ἦχος β′ — Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα, δι᾽ ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν, καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ρυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνῃσκούσης· ἑλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὃν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ σαρκωθέντος ἡ μορφή, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου		Θρασυβούλου Στανίτσα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀργοσύντομον	Σύντομον

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας
ψαλμός 92

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

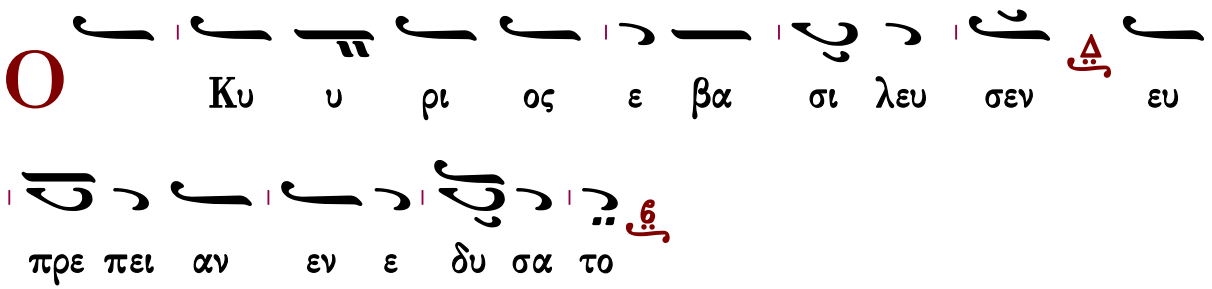

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

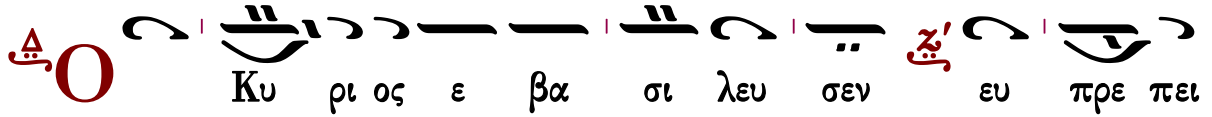

αν εν ε δυ σα το ο ο

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἦχος δ΄

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἅδῃ, τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς, ἀλλ᾽ ἑκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δόξα, τῶν ἁγίων

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὑμεῖς δὲ μάρτυρες Χριστοῦ, δι᾽ αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν, Τριῳδίου

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Πανάγνου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν· ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, ὡς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει, αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου — Θρασυβούλου Στανίτσα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἅγιων

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τριῳδίου

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Θρασυβούλου Στανίτσα — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾤκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἁγίων

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τριῳδίου

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος δ΄

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη, ὁ τῷ λῃστῇ ἀνοίξας παράδεισον, ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑκουσίᾳ σου βουλῇ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ᾅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ΄

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ᾅδου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθών, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθών, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεί, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγησαν ἁγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Καθίσματα

Ἐπεφάνης σήμερον

ἦχος δ΄

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε ἀεί, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθύς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται…	Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος δ΄

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι, τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος δ΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, κἀμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. (β΄)

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

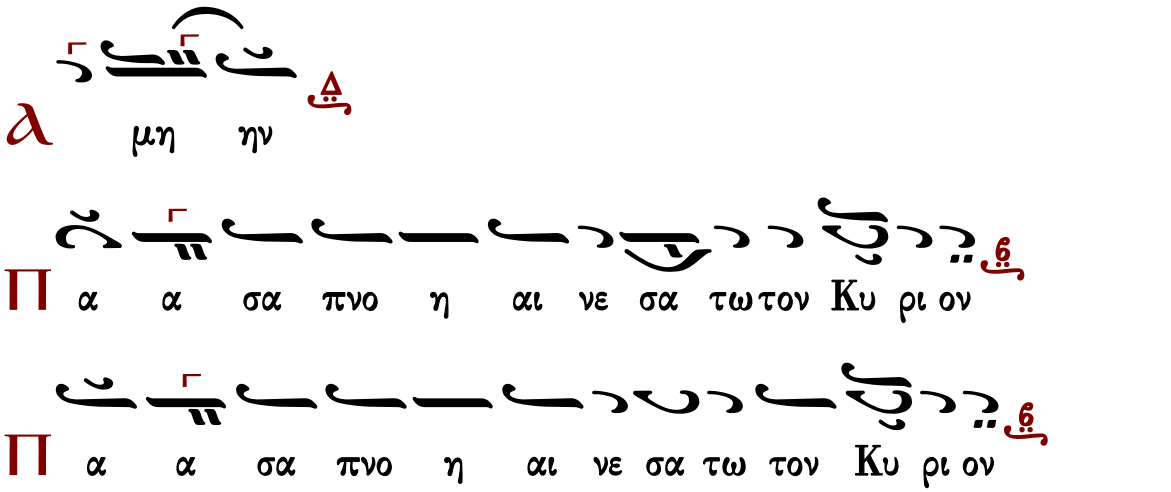

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

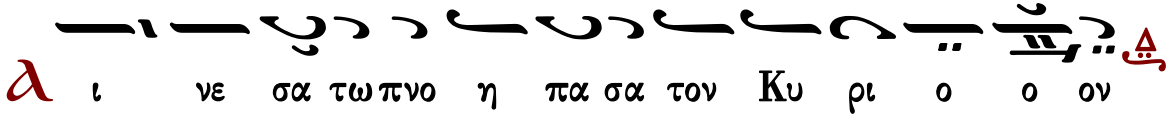

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:1-12
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

1 Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν
ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς. 2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· 3
καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι
αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. 5
Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς·
Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· Μνήσθητε ὡς

ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστῆναι. 8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. 9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου,
ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ οἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς
ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ
ἠπίστουν αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει
τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ἦχος β′	ἦχος πλ.δ′	
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἰωάννου πρωτοψάλτου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	Ἱ.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Πεντηκοστάρια Τριωδίου

ἦχος πλ.δ′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ᾽ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

ἦχος πλ.β′

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Θρασυβούλου Στανίτσα		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

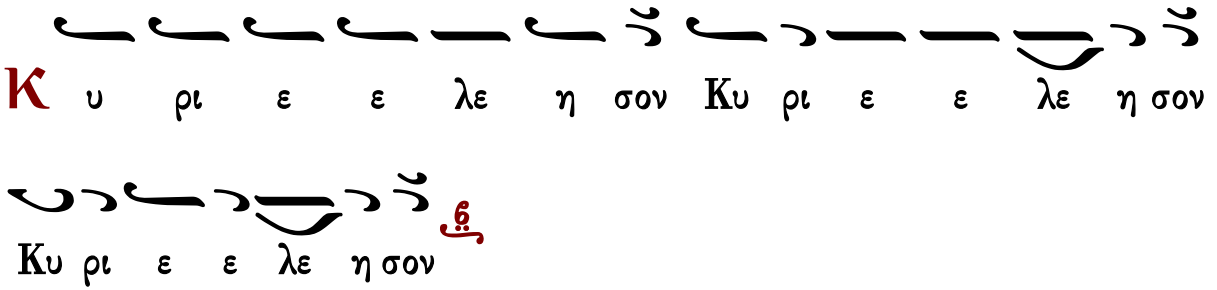

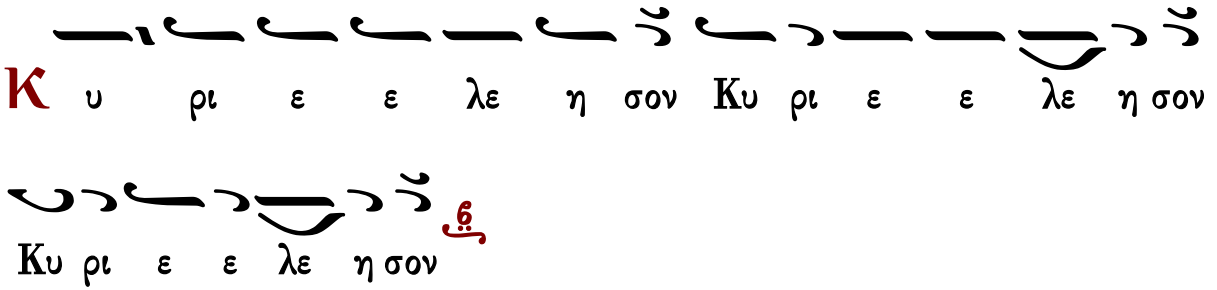

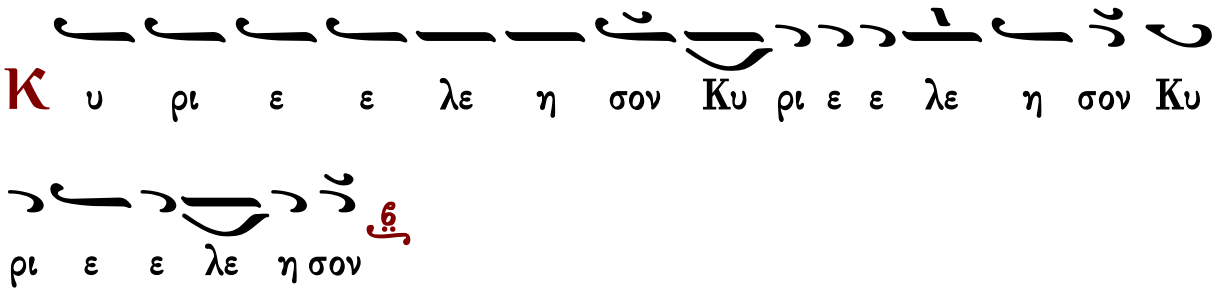

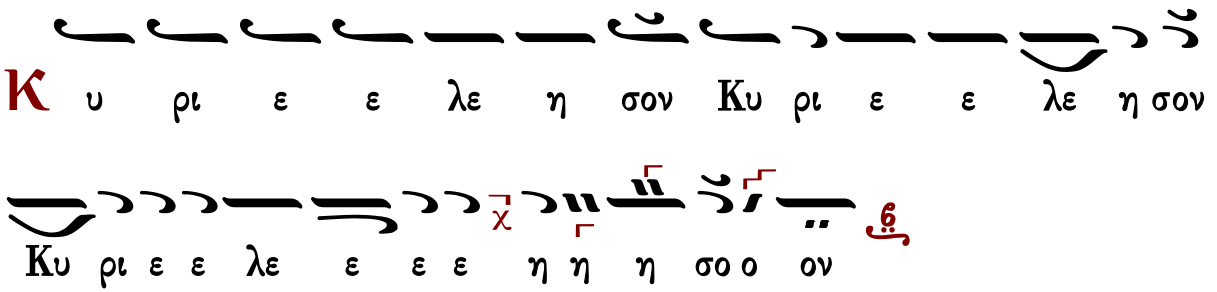

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος δ΄

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ᾅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ᾽ εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! (β΄)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως, ἀντεχομένων βασιλέων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἱρέσεων· τὸν γὰρ ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἵλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν χριστώνυμον κλῆσιν, δι᾽ ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ᾽ ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος δ΄

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ ᾅδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε, προσάγομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε. (β΄)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς πίστεως.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικαί, τῶν ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν ἀνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ γ΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὡραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐλάλει κατὰ τῶν τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ᾽ αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Γεωργίου Πρωγάκη

Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ᾅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Μεσώδια Καθίσματα

Χορὸς ἀγγελικὸς — ἦχος α΄ — Τριῳδίου

Τὴν θείαν σου μορφήν, ἐν εἰκόνι τυποῦντες, τὴν γέννησιν Χριστέ, ἀριδήλως βοῶμεν, τὰ θαύματα τὰ ἄρρητα, τὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν δαίμονες, ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακόδοξοι, ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Τὴν Σοφίαν — ἦχος πλ.δ΄ — Μαρτύρων

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὑράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, ἀσωμάτων δυνάμεων, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβεράν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα· Οἴμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος δ΄

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἑκὼν ἐφόρεσας, διὸ σοι κραυγάζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται, ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ δ΄

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου, τὸν σὸν ναὸν ἁγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ, τούτου τῆς αἱρέσεως, τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας, τὸν σὸν λαὸν ἀνάδειξον τῷ τῆς εὐσεβείας, ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν εἰκόνων, τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου, τύποις καταλάμποντα, τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα, Χριστοῦ βασιλείαν, τούτου ἀνιστόρησεν εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν ἁγίων μορφώματα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, θεοπρεπὲς ἁγίασμα, κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι, διό σου τὸ τέμενος, τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

ἦχος β'

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες, ἀθεώτατοι. Ἠκονημένα ξίφει τε, θῆρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται ἐπανετείνοντο.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ ἀθληταὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπαστράπτοντες ἔνδοξοι, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με ὁδηγήσατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε'

ἦχος δ'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας, σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ᾗράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ ἀναστάσει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ ε'

Κύριέ μου φῶς — ἦχος δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Θοῦ Κύριε τῇ σῇ, Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα, ἀκλόνητον διαμένειν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε, τῆς ἄνωθεν δεδομένης, τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης, καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων, Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν Εἰκόνα σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν, εὐσεβείας ἀνέτειλε, θεσπίσματι θεοπνεύστῳ, τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐγκαίνισον ἡμῖν, τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, πανάχραντε Θεομῆτορ, καὶ τὸν οἶκόν σου τοῦτον, ἁγίασον σῇ χάριτι.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ ε'

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός — ἦχος β'

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσσῃ παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυσιν, ἀποπνιγεὶς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις, τὴν ὀλεθροτόκον· ἰσχὺν γὰρ ἀφῄρηται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος δ΄

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνῆλθες, ἐν Σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας, τὸν Ἀδὰμ δέ, ἀηττήτῳ, παλάμῃ ἀνέστησας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεός, εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία, παῤῥησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Γυμνοῦται, κατηφείας καὶ σκότους αἱρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐκλείας, τῆς ἀρχαίας ἑλλάμψεως ἔτυχε, τῶν ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ αὐτοκράτορος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάλαι, μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνήν, ὡς ἐν σκηνῇ λογικῇ σοι, κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων, τὸν ναόν σου Παρθένε τοῖς θαύμασι.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος — ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δείλαιον, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναιδὴς ὢν δικαίως φρυάττεται, οἷα γὰρ Λῃστῇ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει σπαράττεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὃς τις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον Τριῳδίου

ἦχος πλ.δ΄

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ἰωάννη Καστρινάκη

Οἶκος

Τοῦτο τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνῶσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν

τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν πίστιν, ἓν βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον

Τῇ θ' τοῦ μηνὸς Μαρτίου, μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ, Σῶτερ, πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἑνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Ὁ κλωβὸς ἅρμα πυρός, αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, πατήρ, μήτηρ καὶ δύο τέκνα, ξίφη τελειοῦνται.

Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,
Ἡ παππόμμαμος πατρομητροτεκνία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ'

ἦχος δ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ ζ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Συγχορευέτω, τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεϊκῷ ἀγγέλων ἡ στρατιά, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων καὶ πανήγυρις, χαίρει θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαόν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λελυτρωμένοι, τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς, βασιλίδος ἀναμέλπομεν· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τὰς ἄνω, χοροστασίας ἤρθης πάναγνε, μόνη γενομένη μήτηρ τοῦ παντουργοῦ· γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ ζ΄

Εἰκόνος χρυσῆς

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμών, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος, ὁ δὲ φιλόχριστος ἅρπαξ ἄριστος, τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὥσπέρ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς λίαν φαιδρά, εὐπρεπής τε τοῦ σταυροῦ Χριστὲ ἡ δύναμις, δι᾽ ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἁγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος δ΄

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λευχείμων ὡράθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος ἄγγελος. Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν, ὄντως ἠγέρθη Χριστός, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σέ, εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ η΄

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐκκλησίας πατρικούς, διαφυλάττοντες, εἰκόνας γράφομεν, καὶ ἀσπαζόμεθα στόμασι, καὶ καρδίᾳ καὶ θελήματι, τῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ ἁγίων κράζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς, τὴν τῆς Εἰκόνος τιμήν, καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀναβιβάζοντες σέβομεν, θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν ἀκολουθοῦντες, τῷ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ, τοῦ θείου Πνεύματος, σεπτὴ βασίλισσα, καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡραιότητα, εὐλογοῦσα, ἅμα πιστοῖς Ἰησοῦν τὸν θεάνθρωπον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταλαμπόμενος θεῖος οἶκός σου, κατασκιάζει νῦν ἅπαντας, τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἁγιάζει τοὺς πιστούς, συμφώνως ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ η΄

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἠσχύνθη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὁλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ᾽ ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπόν, προσάγει σὺν μάρτυσι μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωήν, εὐθυδρόμως, ὦ υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· Οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισίν, ἑνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τους αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολάς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα, ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος δ΄

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τάς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι διδοὺς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου, ὁ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ σοὶ μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἔλεγον· ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ᾽ ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος

ἦχος δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἱερογραφίαις εἰκόνων, κεκοσμημένην καθορῶντες, πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, μέτ᾽ εὐλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· σὲ μεγαλύνομεν τρισάγιε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη, ἡ Ἐκκλησία τὸν Σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας, καὶ τῶν ἁγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ᾽ εὐφροσύνης Δέσποτα, καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάμπρυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ, τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν οἰκτίρμον, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα, καθυποτάσσων αὐτοῖς Δέσποτα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἤρθη τῆς προμήτορος Εὔας, ἡ καταδίκη Θεοτόκε, ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀνερμηνεύτως ἁγνὴ γεγέννηκας, οὗ νῦν τὴν ἐμφέρειαν, ἐν ταῖς εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ θ΄

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμόν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλᾶσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῒ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥάβδον δυνάμεως θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα, Δέσποτα πανσθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρί, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμὺς ὂν ὑπεμείνατε κρυμόν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ Τριάδι, παρεστῶτες, ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τερπνὲ παράδεισε Θεοῦ, χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν, χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ προφήτης Δανιήλ, χαῖρε Μήτηρ Παρθένε, χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν

ἦχος δ΄

α Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

γ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

δ Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

ς Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

ζ Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώτας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Σύντομος — Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β'

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἀναστάσιμον δ'

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Τριῳδίου – Μαρτύρων - Θεοτοκίον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β' — Τριῳδίου

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ᾽ εὐφροσύνης ᾄσατε· Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, Σῶτερ τὰς δυναστείας σου, τοῦ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἑνώσαντος Ἐκκλησίαν.

Μαρτύρων

Χορὸς τετραδεκάριθμος, μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ᾄσμασι θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἁπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις, χαῖρε Ἁγνὴ Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὔας ἡ λύσις.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

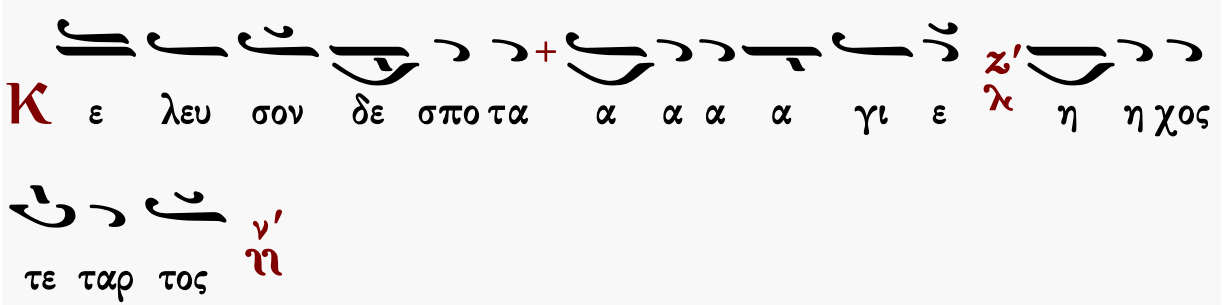

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος δ΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Πρίγγου

Προσόμοια Τριῳδίου

Ἔδωκας σημείωσιν — ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλάνθρωπε, τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκήσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν ὤφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ᾽ ἀληθείᾳ καὶ φύσει σαρκός, δι᾽ αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης δογμάτων γάρ, τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν, εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν, ἐκτυπωμάτων καὶ λάμψεσι, καὶ ὁμόνοια γίνεται, τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια τῶν Μαρτύρων

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μέτ᾽ ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν ἀγγέλων στρατεύμασι, μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν Τριῳδίου

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο, Ἠλίας νηστεύσας, οὐρανοὺς ἀπέκλεισε· τρεῖς δὲ παῖδες ἀβραμιαῖοι, τύραννον παρανομοῦντα, διὰ νηστείας ἐνίκησαν. Δι᾽ αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ ἀξίωσον, τῆς Ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀντωνίου Σύρκα	Δοσιθέου Κατουνακιώτου	Ἀθανασίου Καραμάνη
Θρασυβούλου Στανίτσα Ι	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Θρασυβούλου Στανίτσα II | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος δ	Πέτρου Λαμπαδαρίου [ἅγια]
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Πέτρου Λαμπαδαρίου [λέγετος]
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη [ἅγια]		

Μετὰ τὸ ᾀσματικὸν τῆς δοξολογίας ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς Θείας Λειτουργίας:

Ἡ λιτάνευσις τῶν ἱερῶν εἰκόνων

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος δ΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου Μιχαήλ Χατζηαθανασίου Χρήστου Τσακίρογλου

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

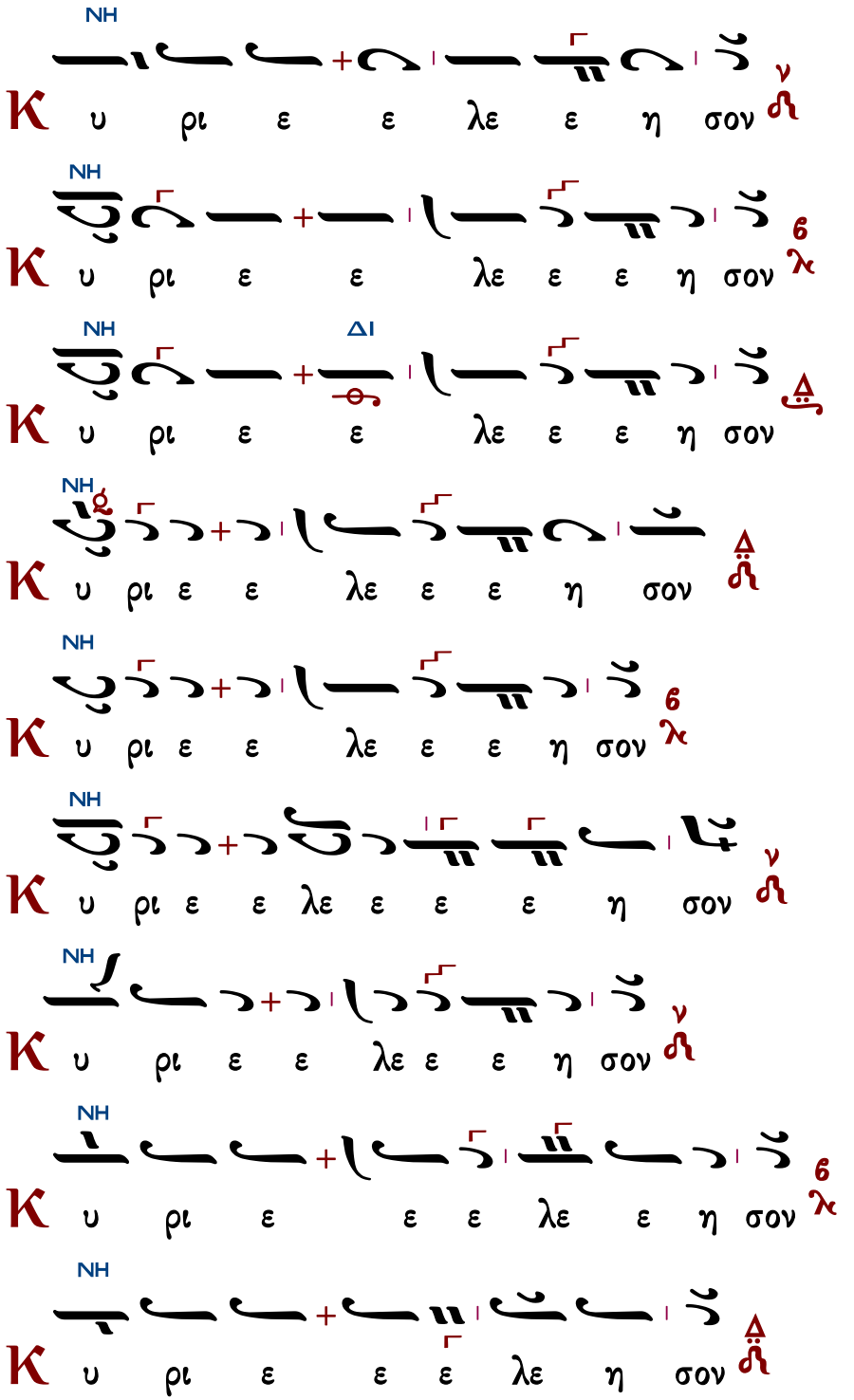

ἕτερα

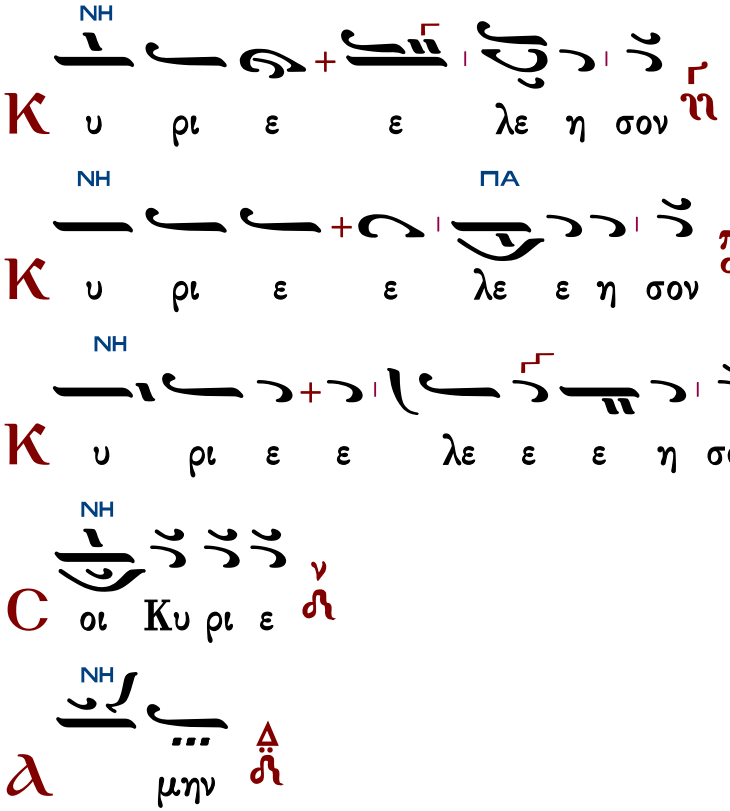

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.130

∴ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥ τις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

∴ Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; 105:2

∴ Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. 106:2

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη
1851 σ.26#

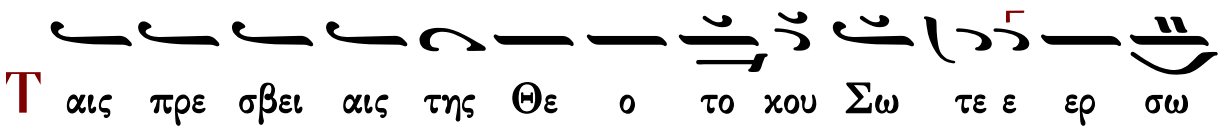

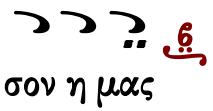

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

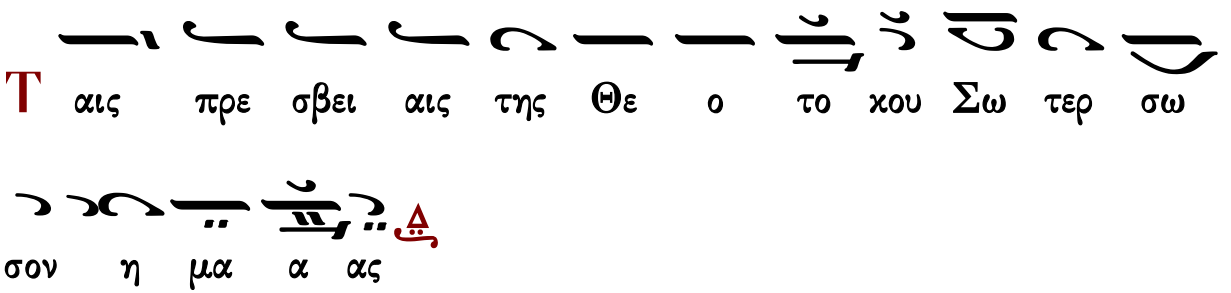

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.131

∴ Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. 106:8

∴ Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. 106:32

∴ Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 32:18

∴ Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. 101:21

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πανδέκτη 1851 σ.26#

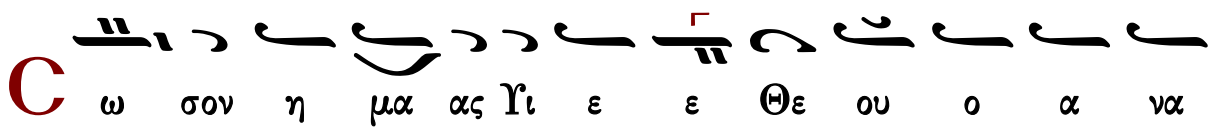

στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

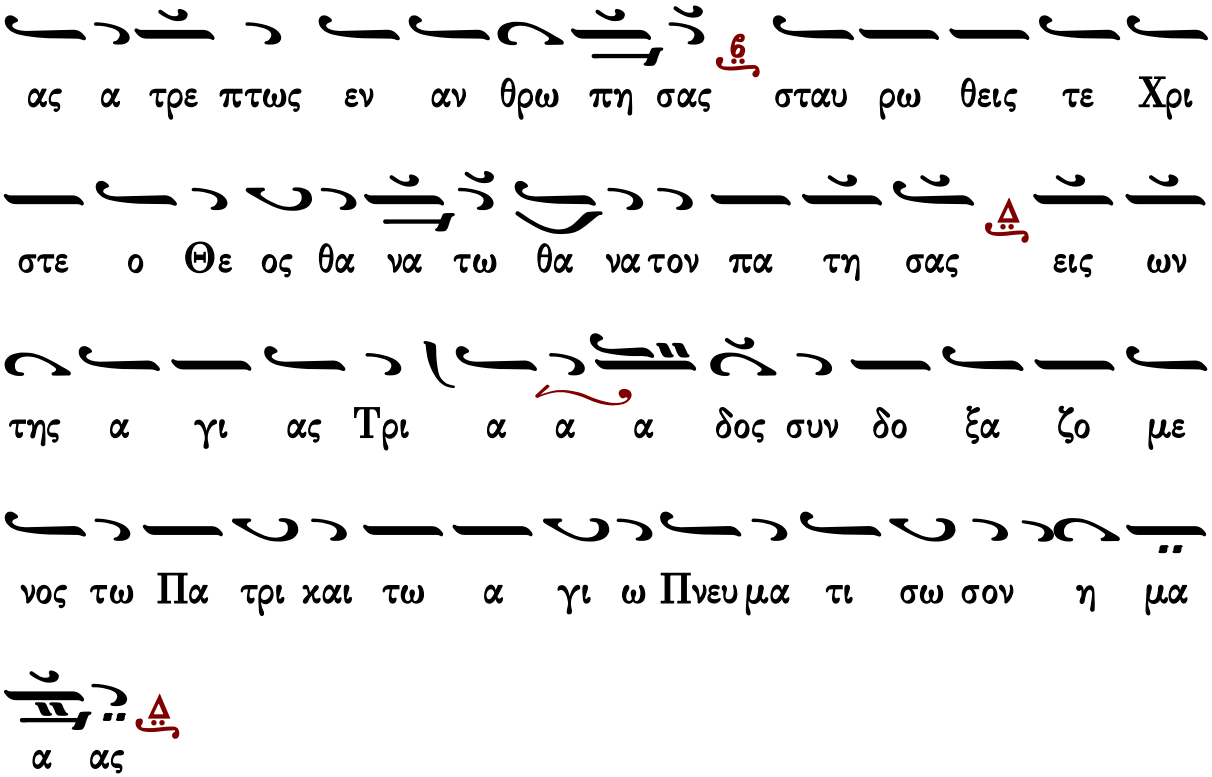

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος β′ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.131

∴ Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. 68:35

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

∴ Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. 29:13

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Θρασυβούλου Στανίτσα — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Ἀγαθονίκου Λαζόγλου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τριῳδίου

ἦχος β΄

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἁγίων

ἦχος α΄

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Χρυσοστόμου μοναχοῦ

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ΄		
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.		
Γεωργίου Πρωγάκη I	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Γεωργίου Πρωγάκη II		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη I	β΄	Γαβριήλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη II		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Γεωργίου Καρακάση (λέγετος)	δ΄	Θρασυβούλου Στανίτσα (φεραχνὰκ)
Γεωργίου Τσατσαρώνη (ἅγια)		
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.
Πρόσχωμεν
∴ Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 11:8
∴ Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. 11:2
Σοφία
Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:1-10
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, [1] τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, [2] ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης

αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. 3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. 4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· 5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται: Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. 6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. 7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τὶς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; 8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. 9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; 10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.40/1080#

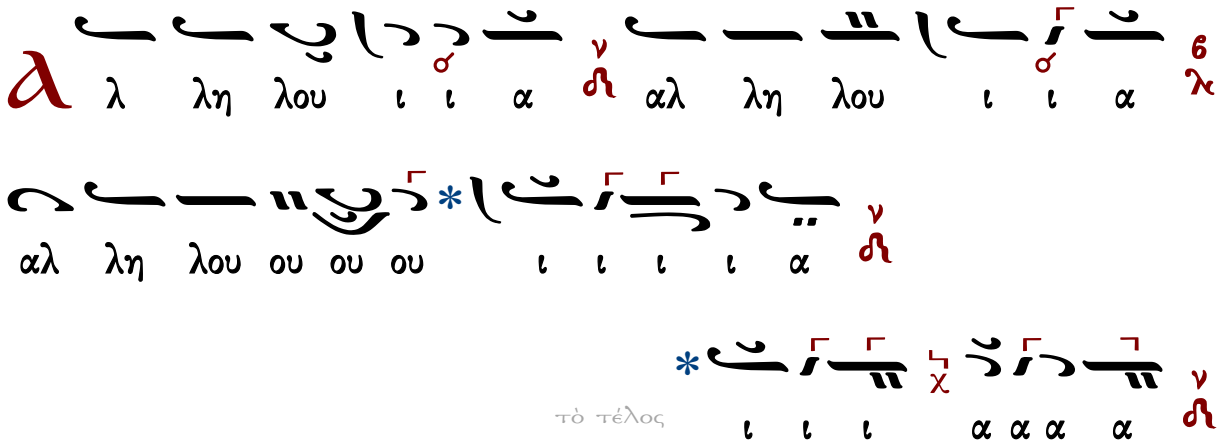

τὸ τέλος

∴ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 98:6

∴ Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. 98:6-7

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:44-52

Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. 45Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. 46Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. 47Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. 48Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. 49Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. 50Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. 51Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. 52Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

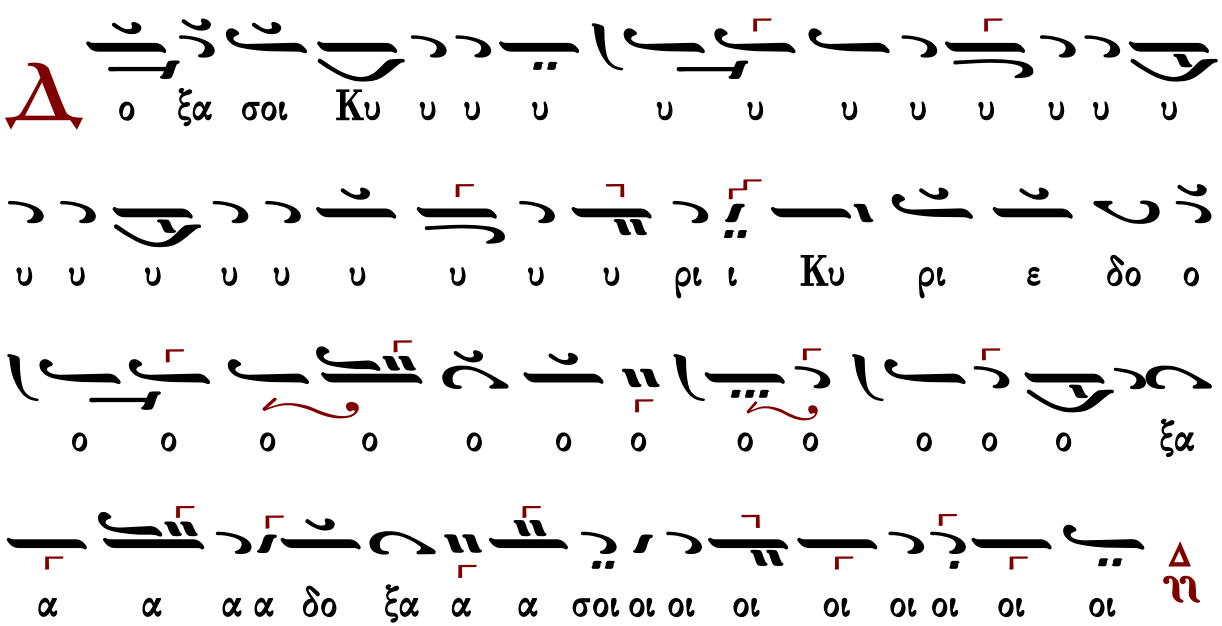

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

413	Πέτρου Λαμπαδαρίου	418	Βασιλείου Νικολαΐδη III
570	Πέτρου Ἐφεσίου	273	Θρασυβούλου Στανίτσα
453	Θεοδώρου Φωκαέως	342	Γεωργίου Καρακάση

413	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	262	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
371	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	251	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι
656	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	367	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
413	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	296	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
326	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
507	Γαβριήλ Κουντιάδου [ἅγια]	280	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
505	Γαβριήλ Κουντιάδου [λέγετος]	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου [ἅγια]
299	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι	312	Κωνσταντίνου Λάμπρου [λέγετος]
359	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ		

Λειτουργικά

ἅγια		λέγετος
Βασιλείου Νικολαΐδη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Χαραλάμπους Παπανικολάου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Θρασυβούλου Στανίτσα
Λυκούργου Ἀγγελόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Καρακάση		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Τσατσαρώνη		Γεωργίου Τσατσαρώνη
Δημοσθένους Παϊκοπούλου		Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος δ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

662	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	456	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
272	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	378	Βασιλείου Νικολαΐδη
313	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	190	Γεωργίου Καρακάση
539	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	103	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
381	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	236	Γεωργίου Τσατσαρώνη
488	Πέτρου Βυζαντίου	253	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
587	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	298	Ἀθανασίου Καραμάνη
450	Θεοδώρου Φωκαέως	313	Κωνσταντίνου Λάμπρου
422	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι᾽ ἡμᾶς ἑκών· ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἁγιάζων· ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἑκουσίου Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιεστῶτα λαόν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ

κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Μετὰ τὸ ᾀσματικὸν τῆς δοξολογίας ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς Θείας Λειτουργίας:

Ἡ λιτάνευσις τῶν ἱερῶν εἰκόνων

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

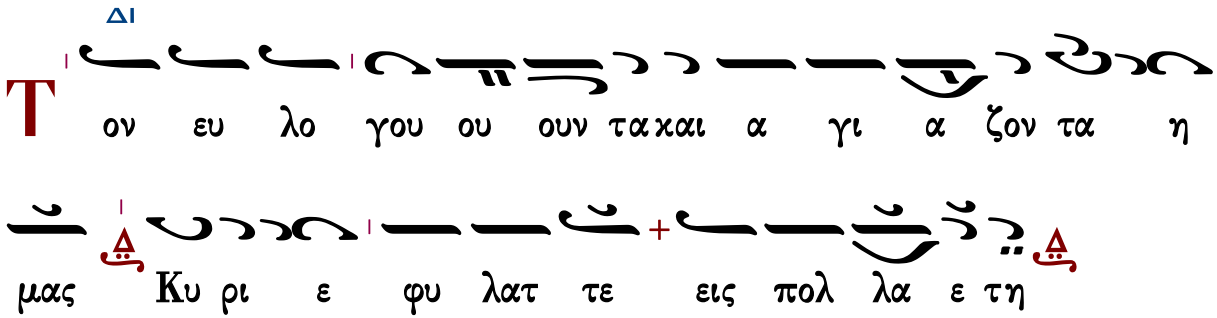

Θεῖς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸎ Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

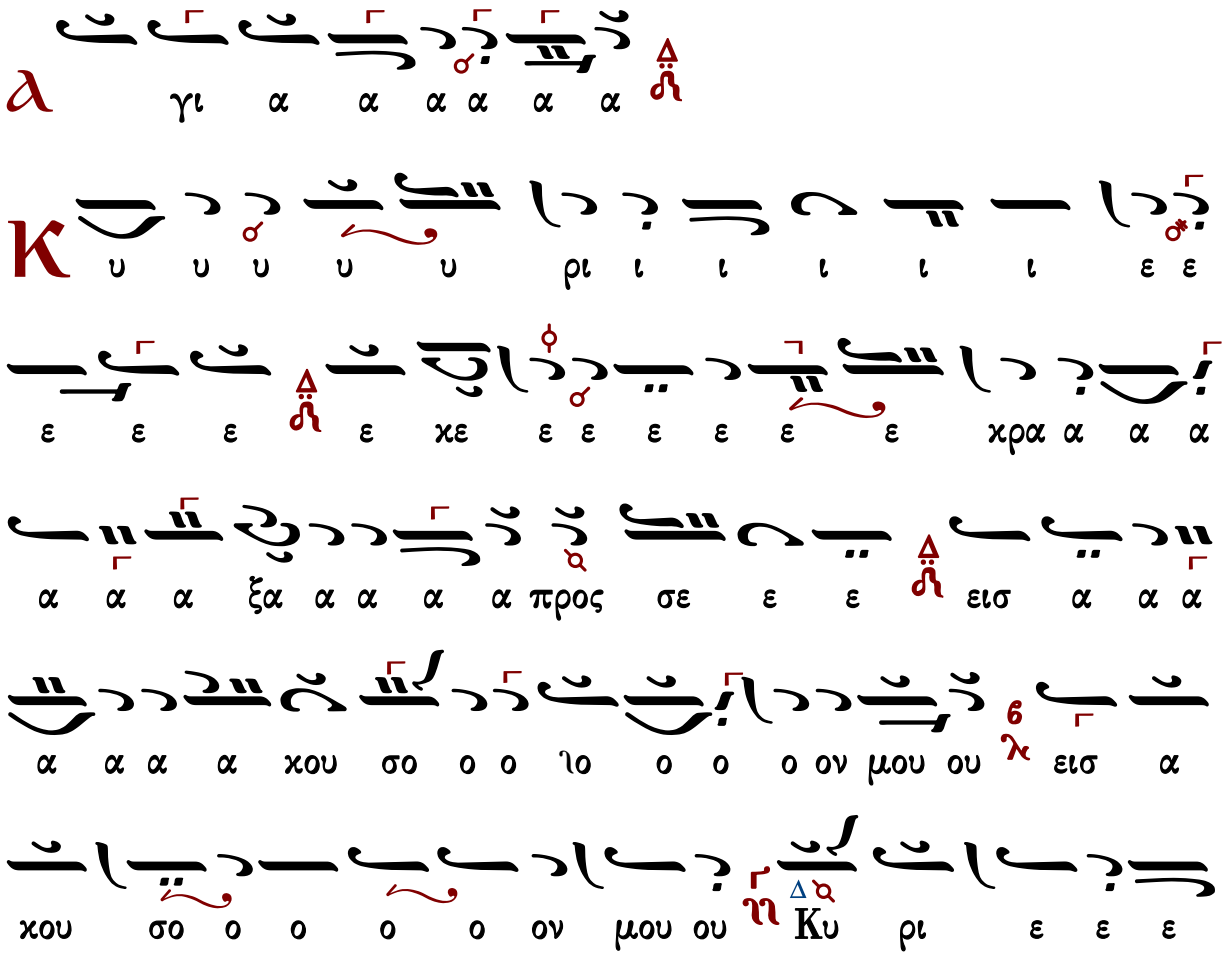

ε ε ε ε ε ε ε χ λ Κυ ρι ε ε χε ε ε ε ε ε ε

χρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου προ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε

ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω της δε

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου

ου ου ου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ε ει ε σε ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ει ει ει εισ α α α α α χου σο ο ο ο

Κ

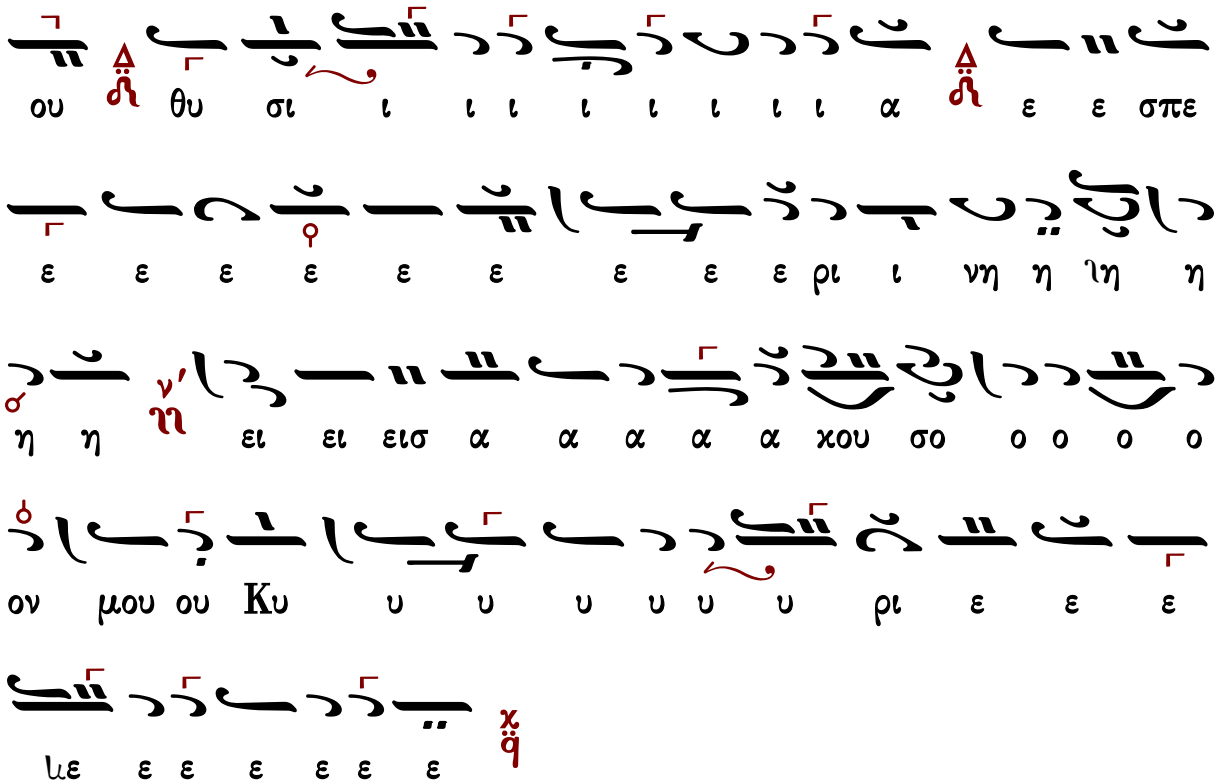

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

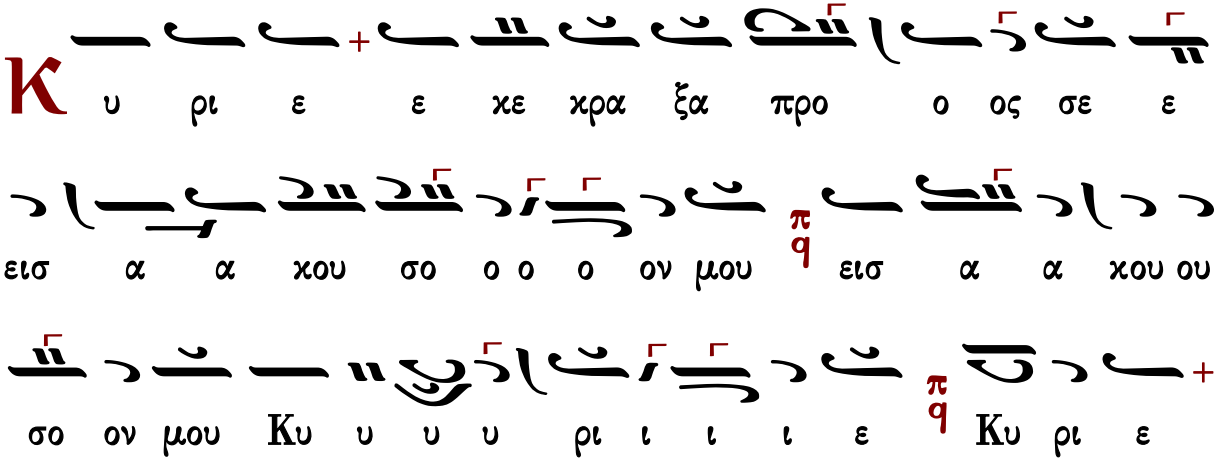

ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον

μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω

ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ

χη η μου ως θυ μι α α α μα α εν ω ω

πι ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις τω

ω ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι

α α α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι ι νη η

εισ α α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω

νη η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

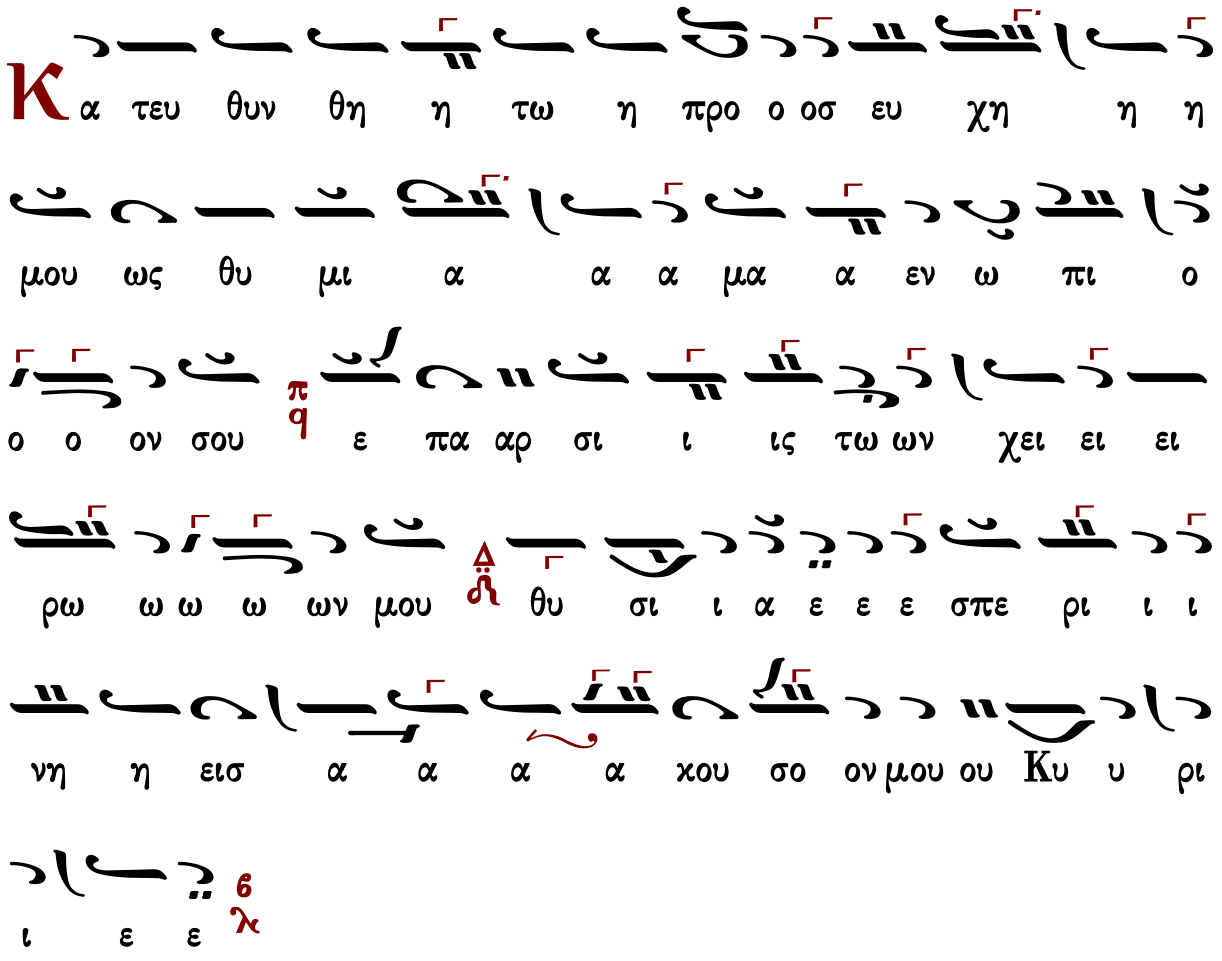

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⲗ ⲡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε

κε κρα α α ξα προς σε ε ε Δ/ϯ εισ α α α κου σο

ο ο ον μου Δ/ϯ προ σχες τη φω νη η η η η τη η η ης

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου π/q εν τω κε

κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε Δ/ϯ εισ α α κου σο

ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε ϫ/9 ⸮

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ χη η

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε ε ε πα αρ σις τω

ω ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

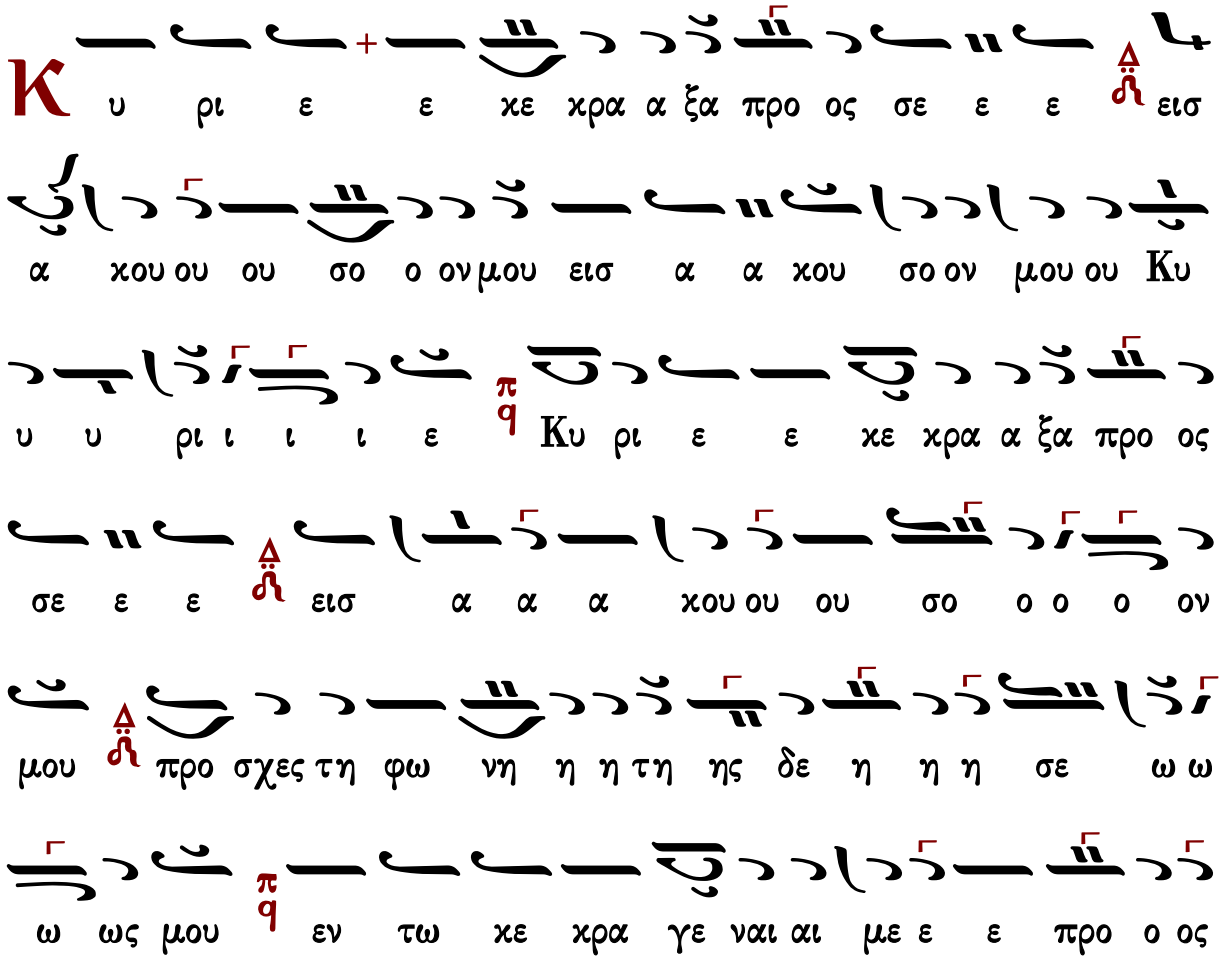

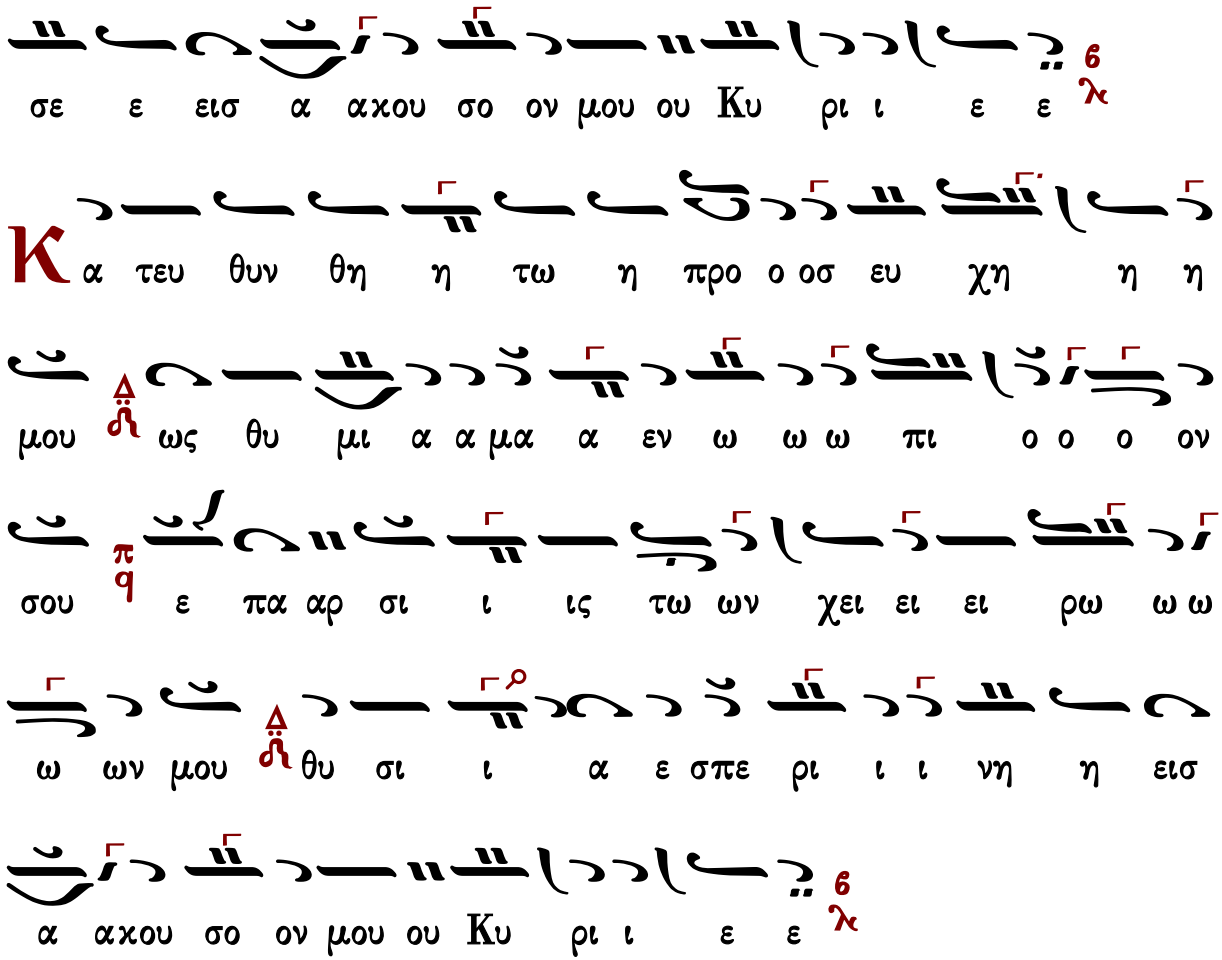

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε ειστ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ειστ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω

ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η ειστ

α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

Ἦχος ⸎ Βȣ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι

αις

Σ υν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ

των

Π

αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Λ

κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α δην

Ο

τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι

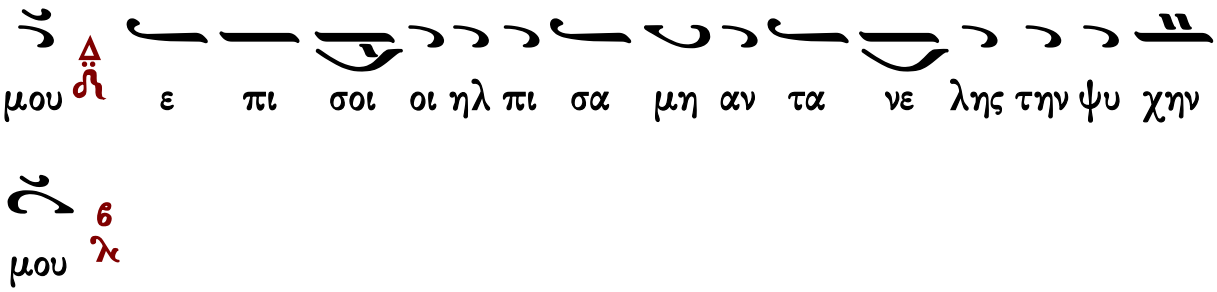
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου

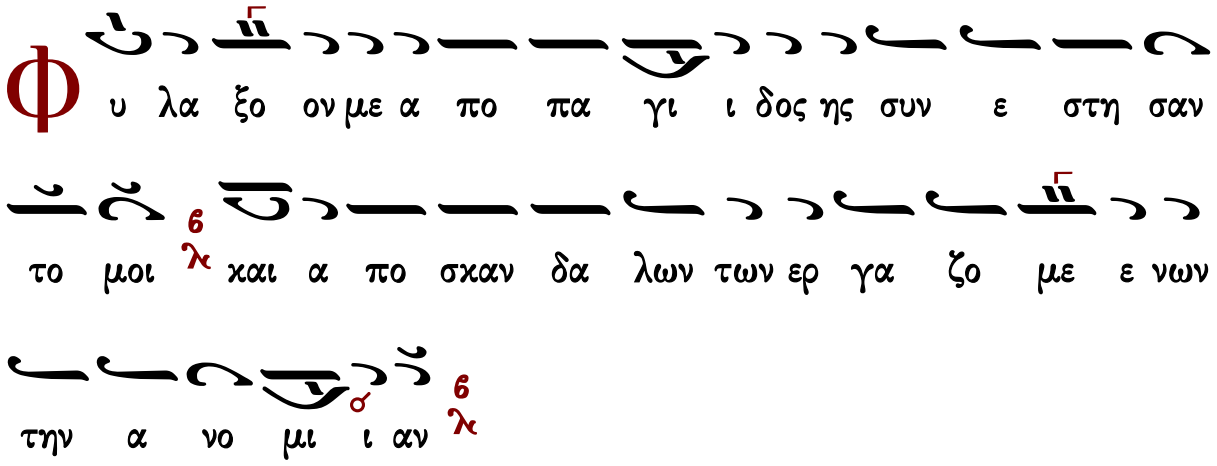
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων
την α νο μι ι αν

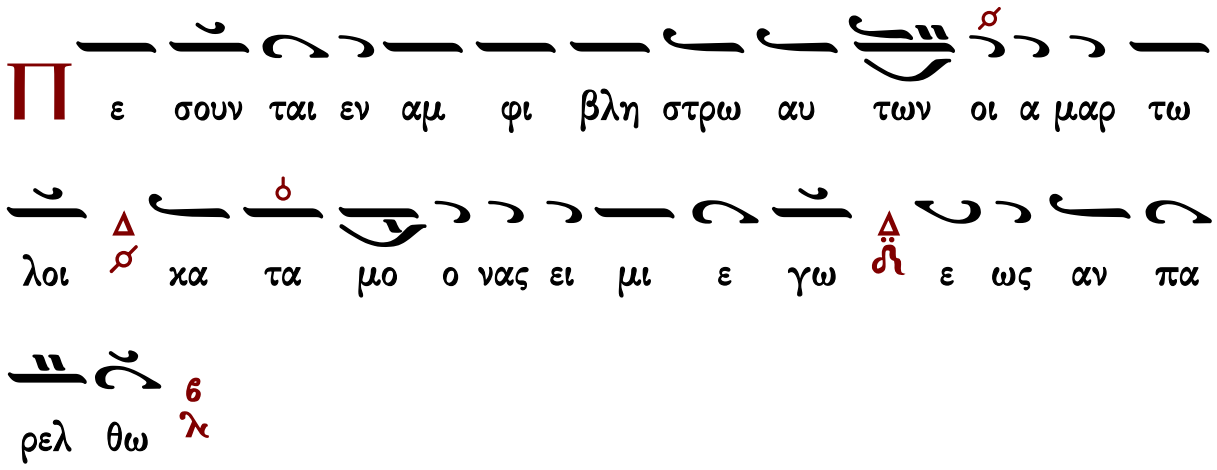
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

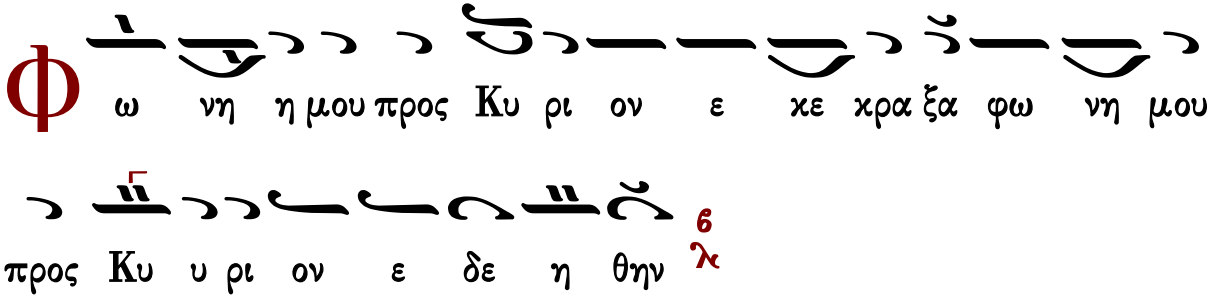
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Є

χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

? 6 λ
ω

Є

ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου Δ ϩ

και συ ε ε γνως τας τρι βους μου 6 λ

Є

ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι 6 λ

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον Δ ϩ και ουχ η η ην ο ε πι γι νω σχων με 6 λ

Λ

πω λε το φυ γη η απ ε μου Δ ϩ και ουχ ε ε

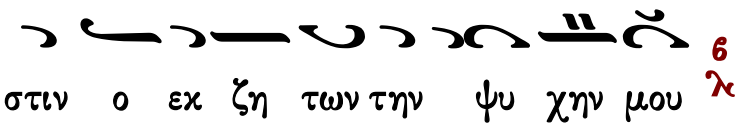

Θε 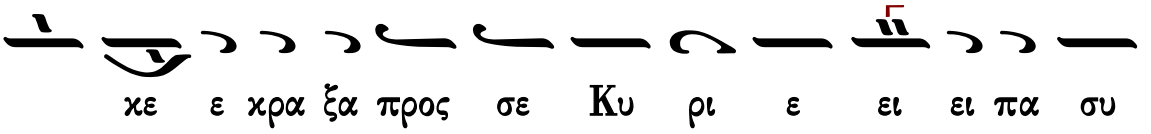

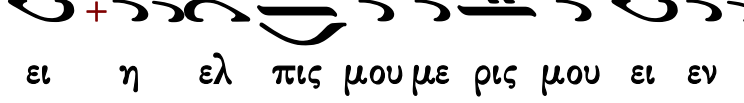

Π 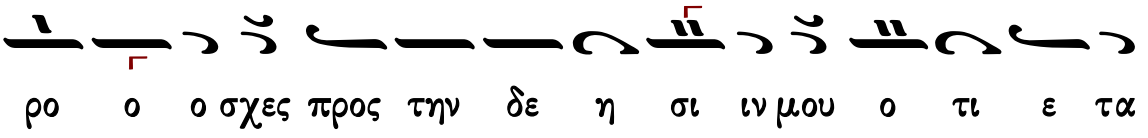

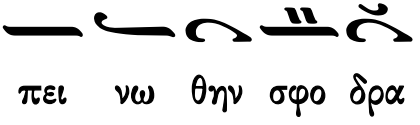

Ρ 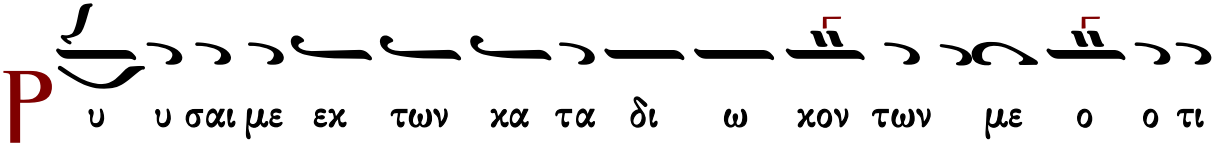

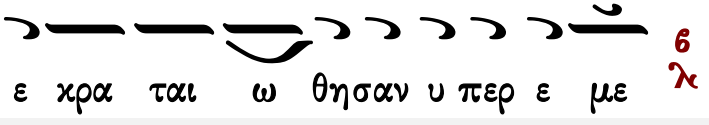

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

Θ 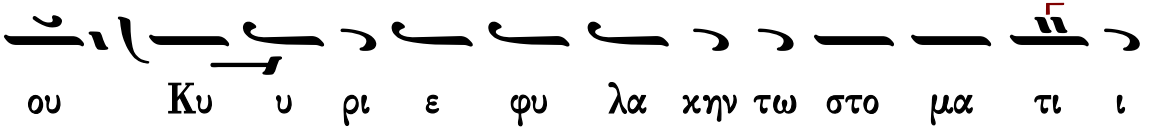

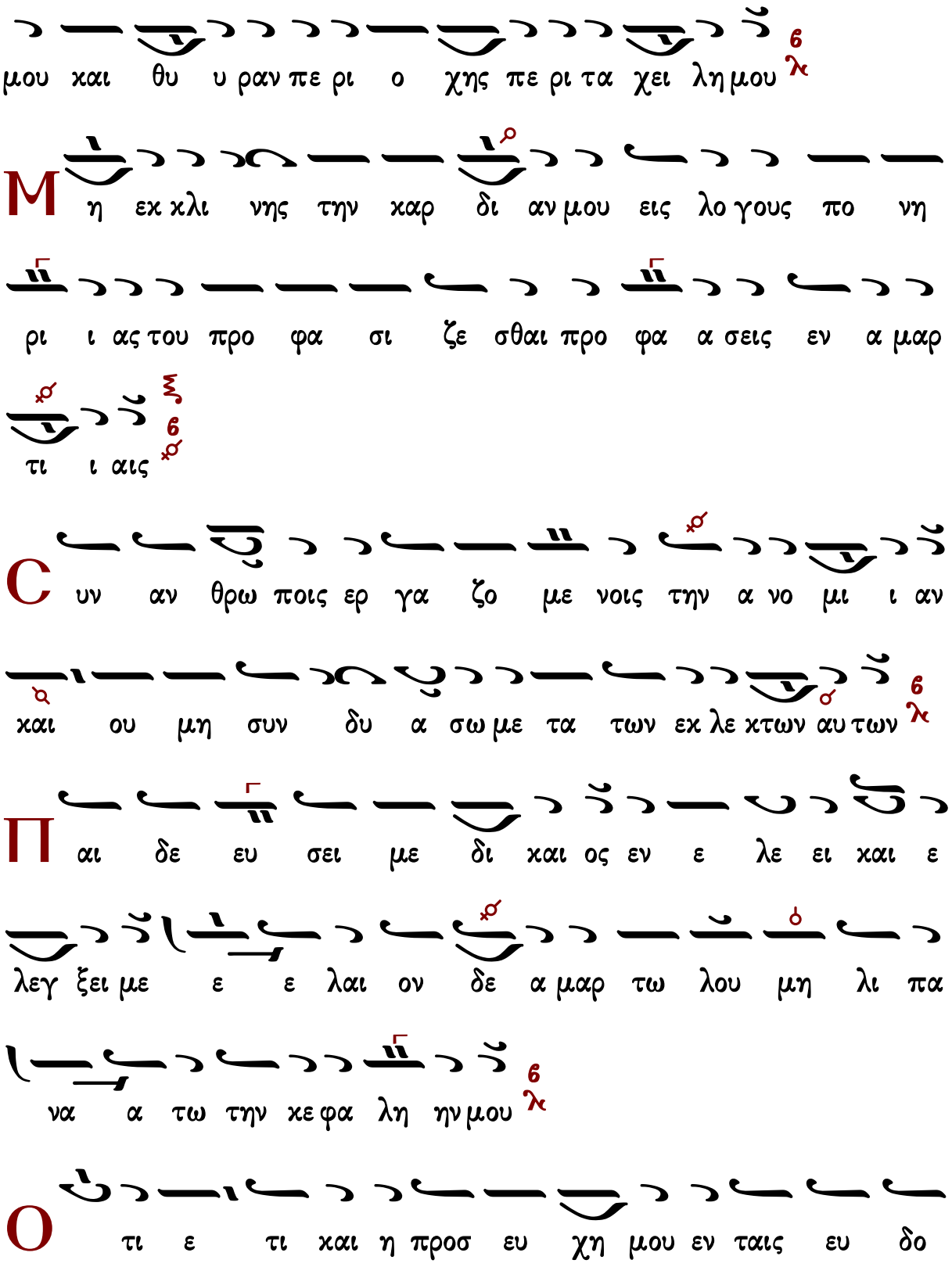
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

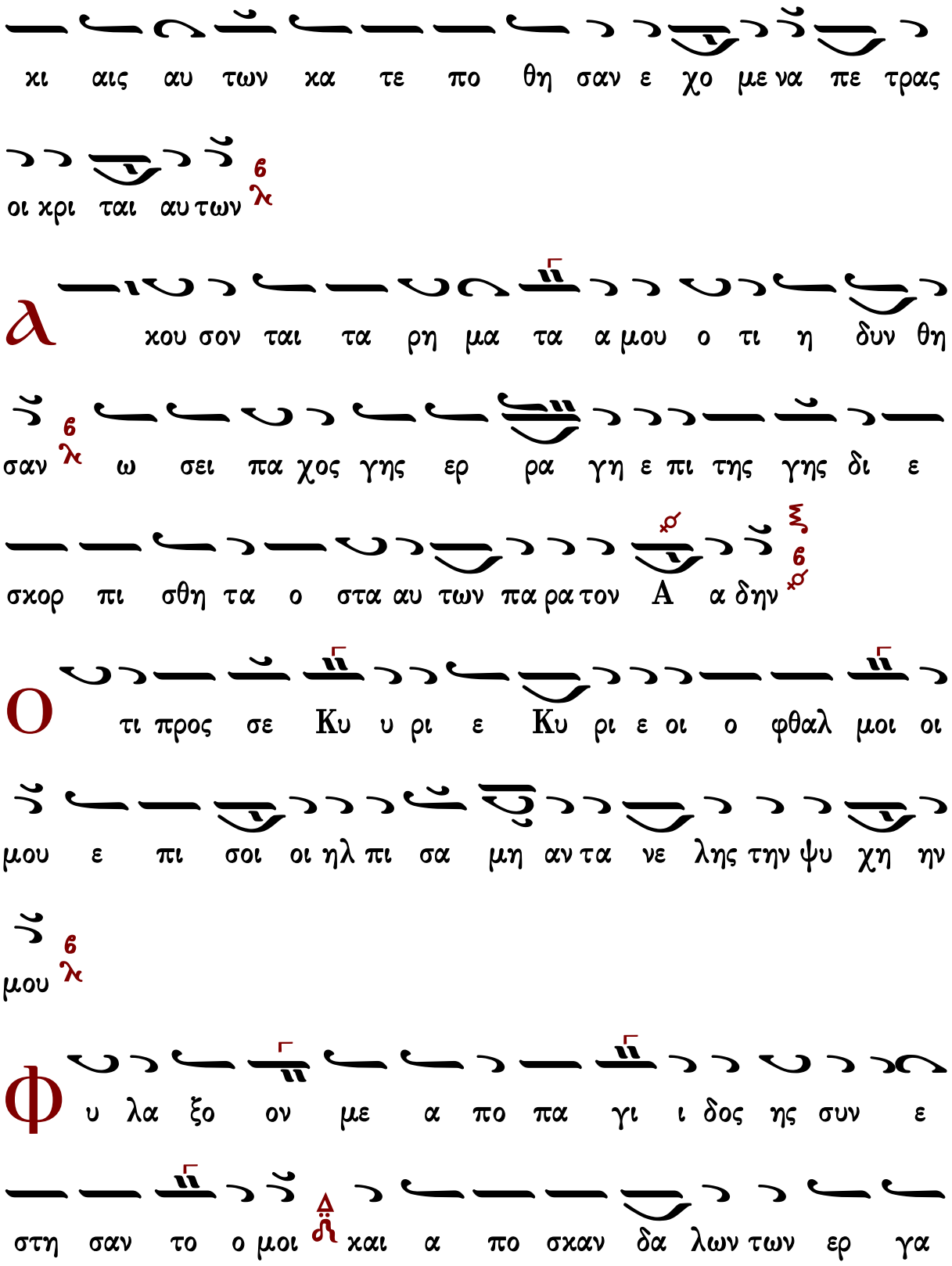
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
λ
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν
λ
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
λ
φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

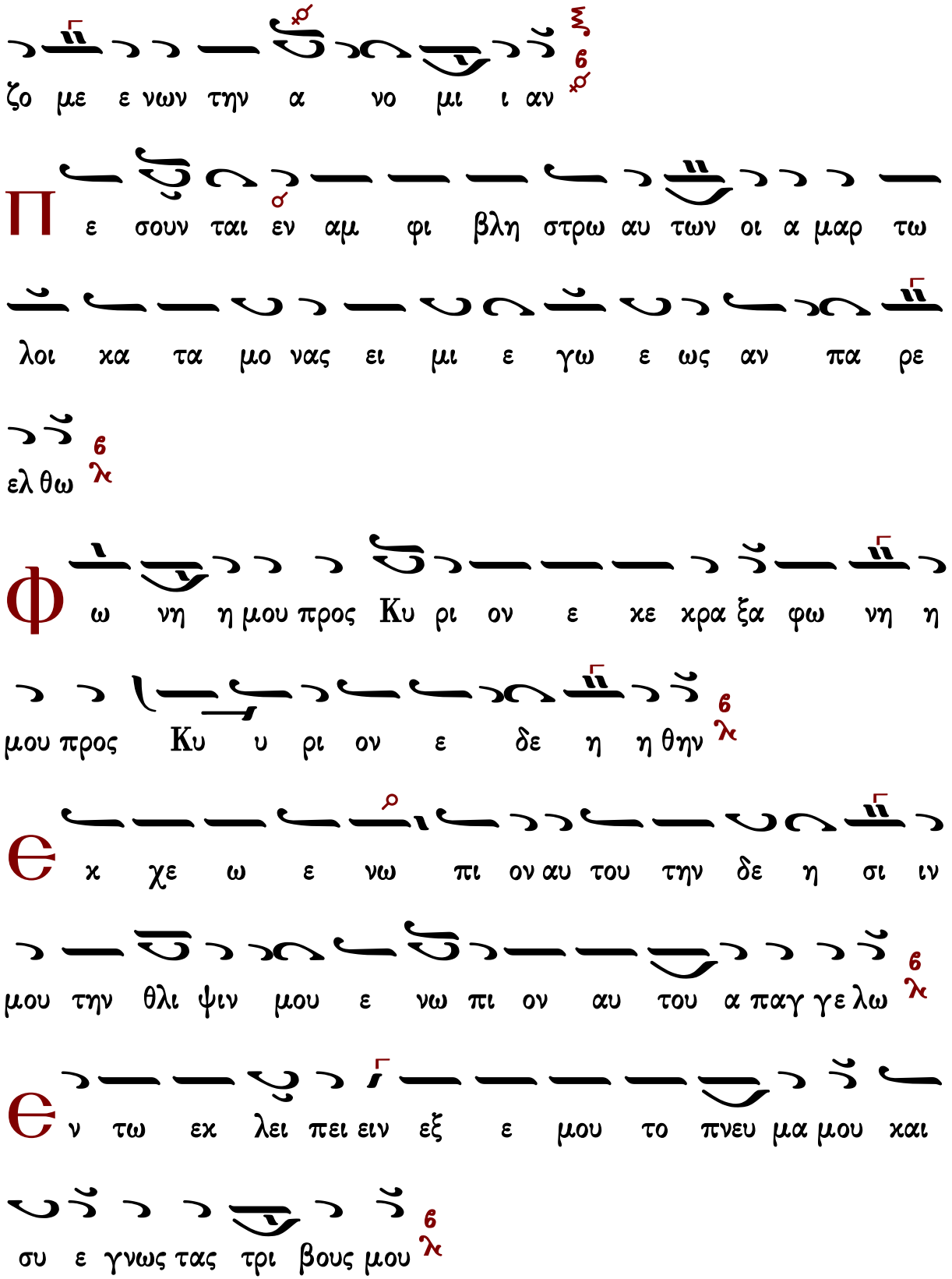
ζο με ε νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Θ κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Θ ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι 6 λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον Δ ἡ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με 6 λ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου 6 λ

Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των 6 λ

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδ ρα 6 λ

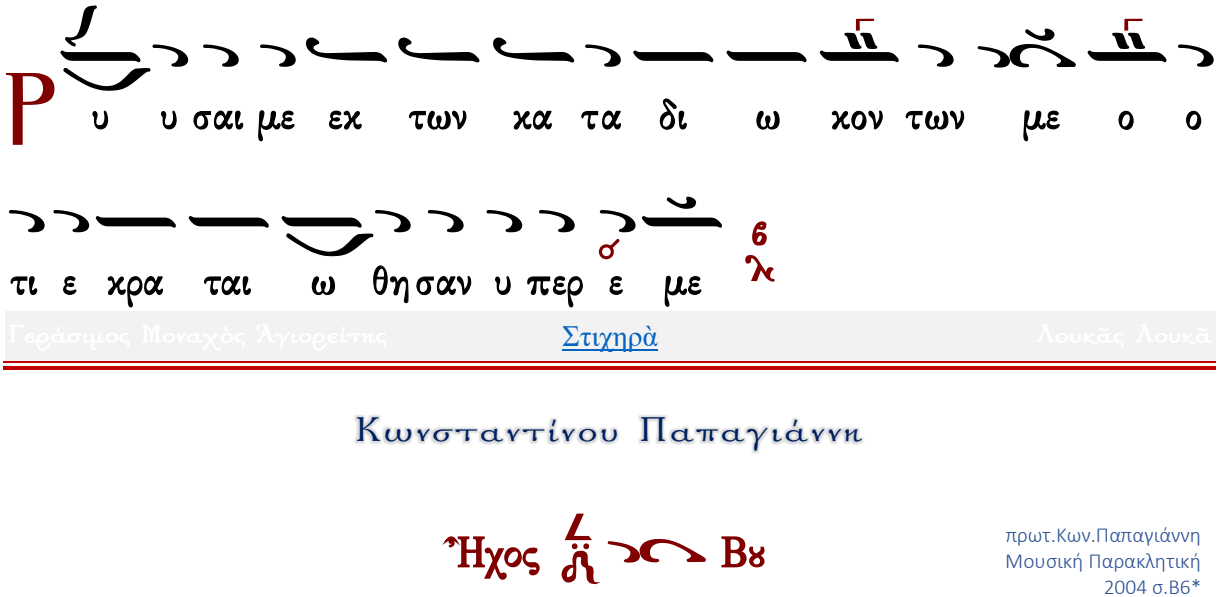

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

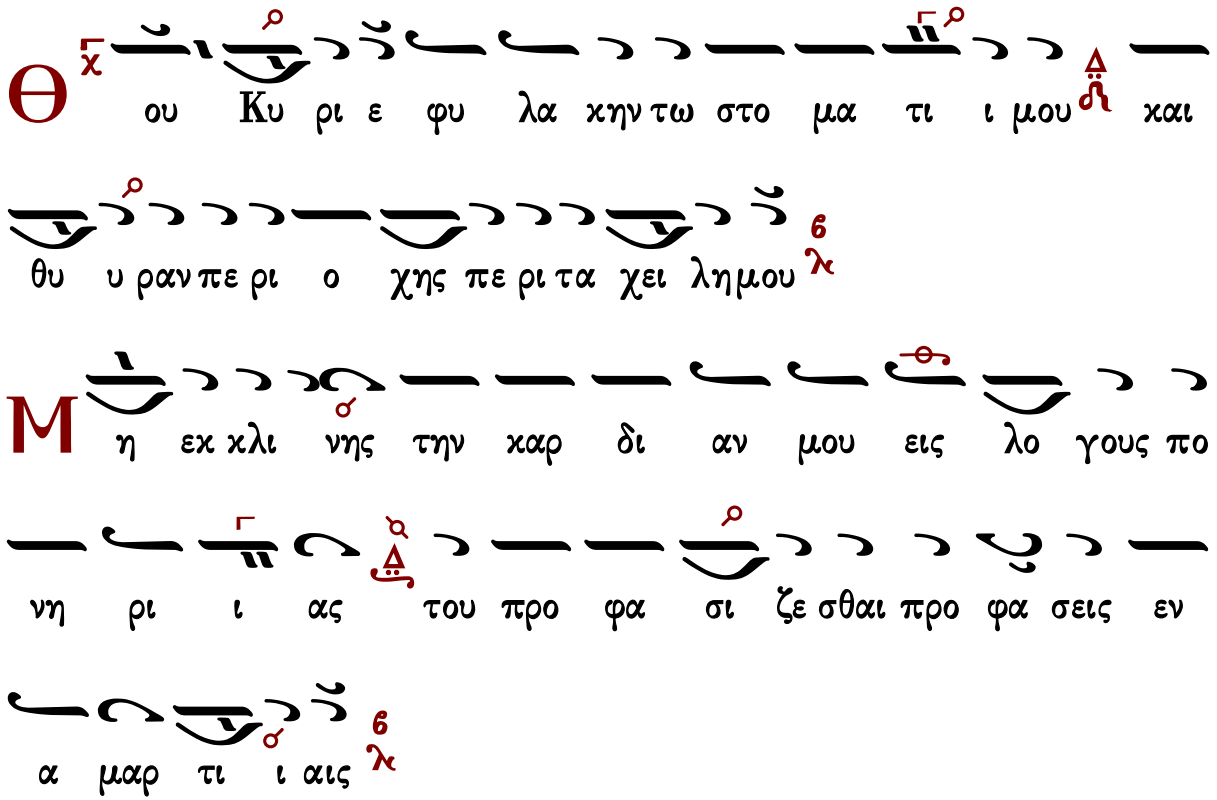

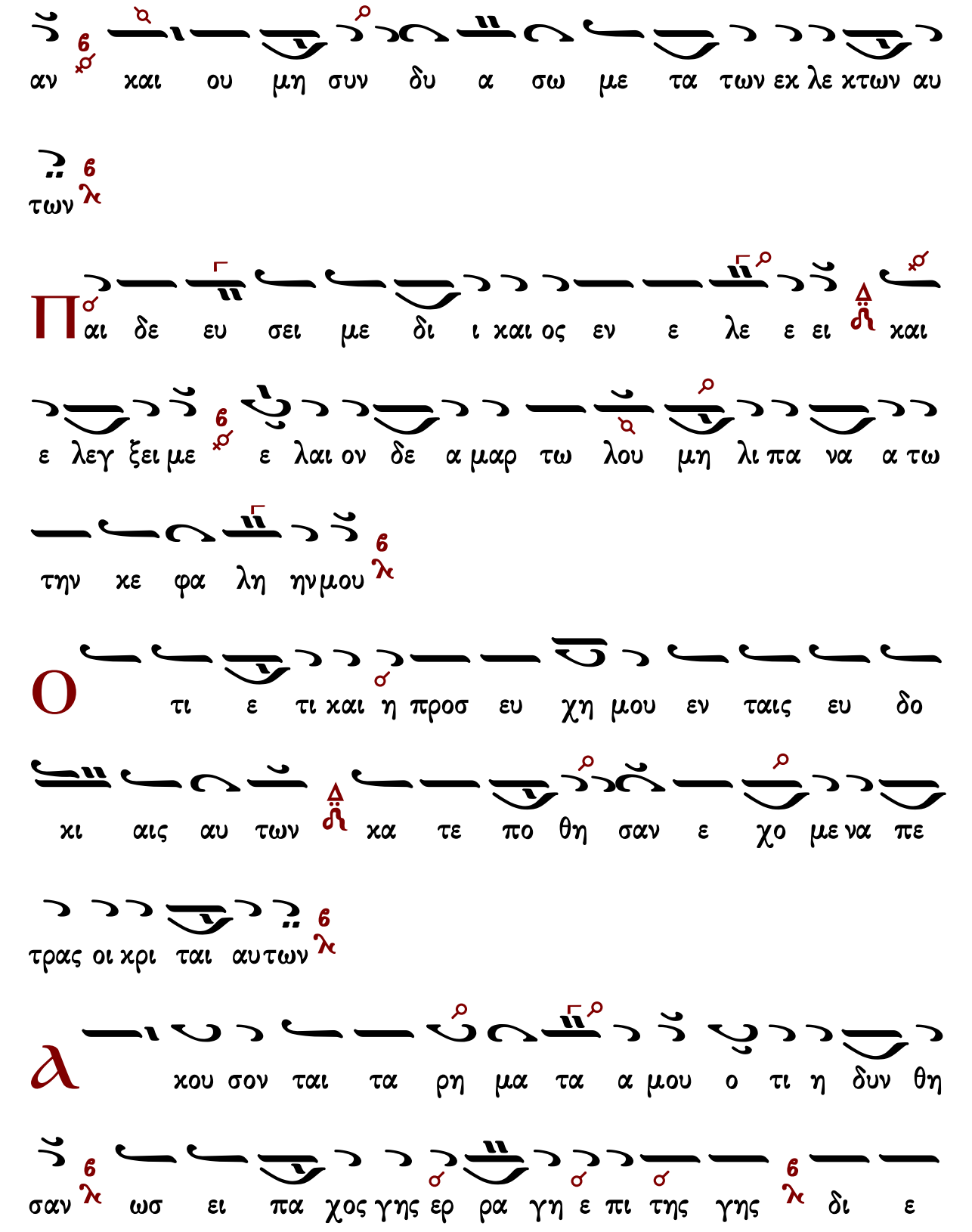
αν 6 και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των 6
Παι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με 6 ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου 6
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των 6
Ϡ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν 6 ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης 6 δι ε

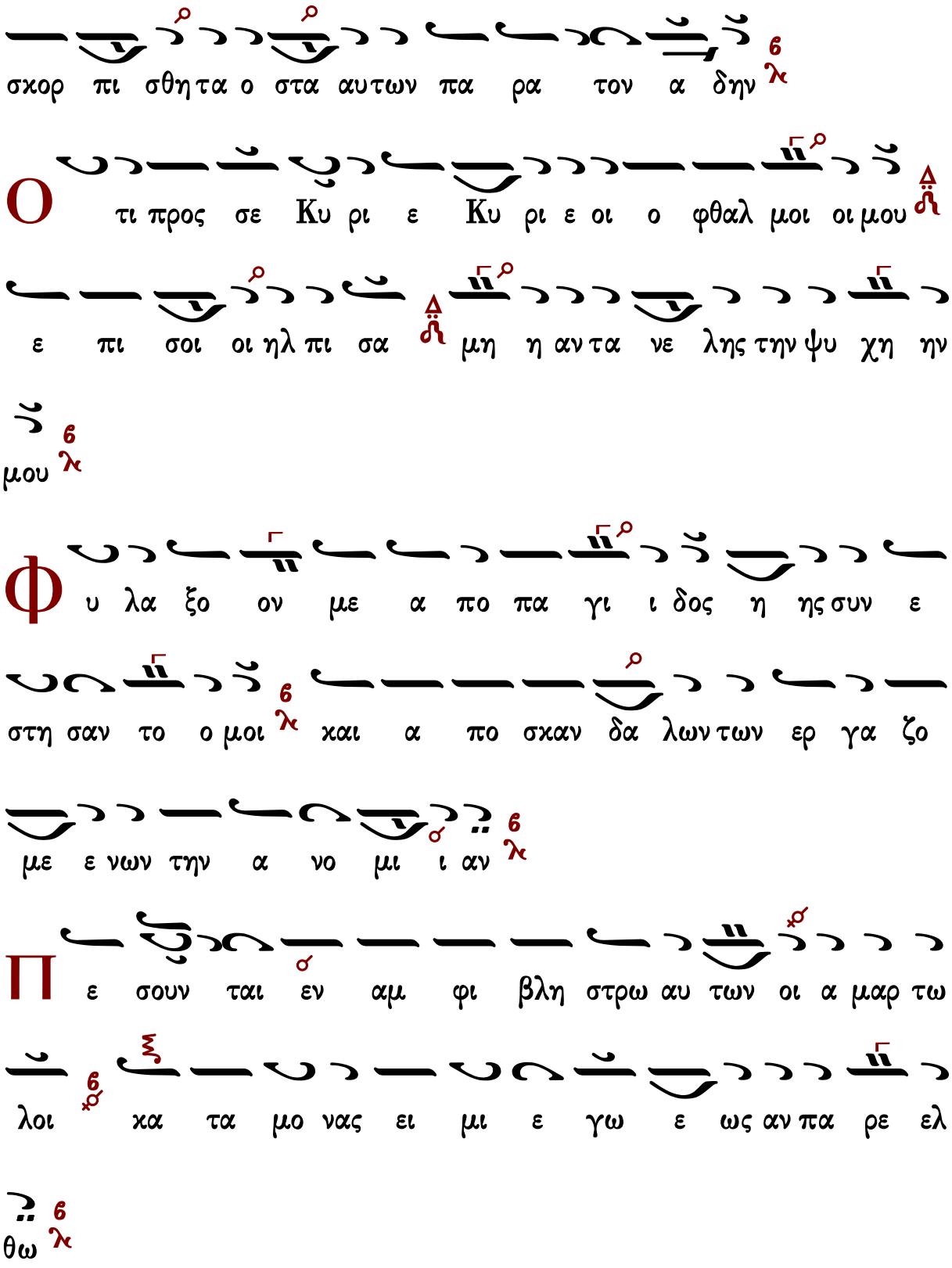
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου
ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

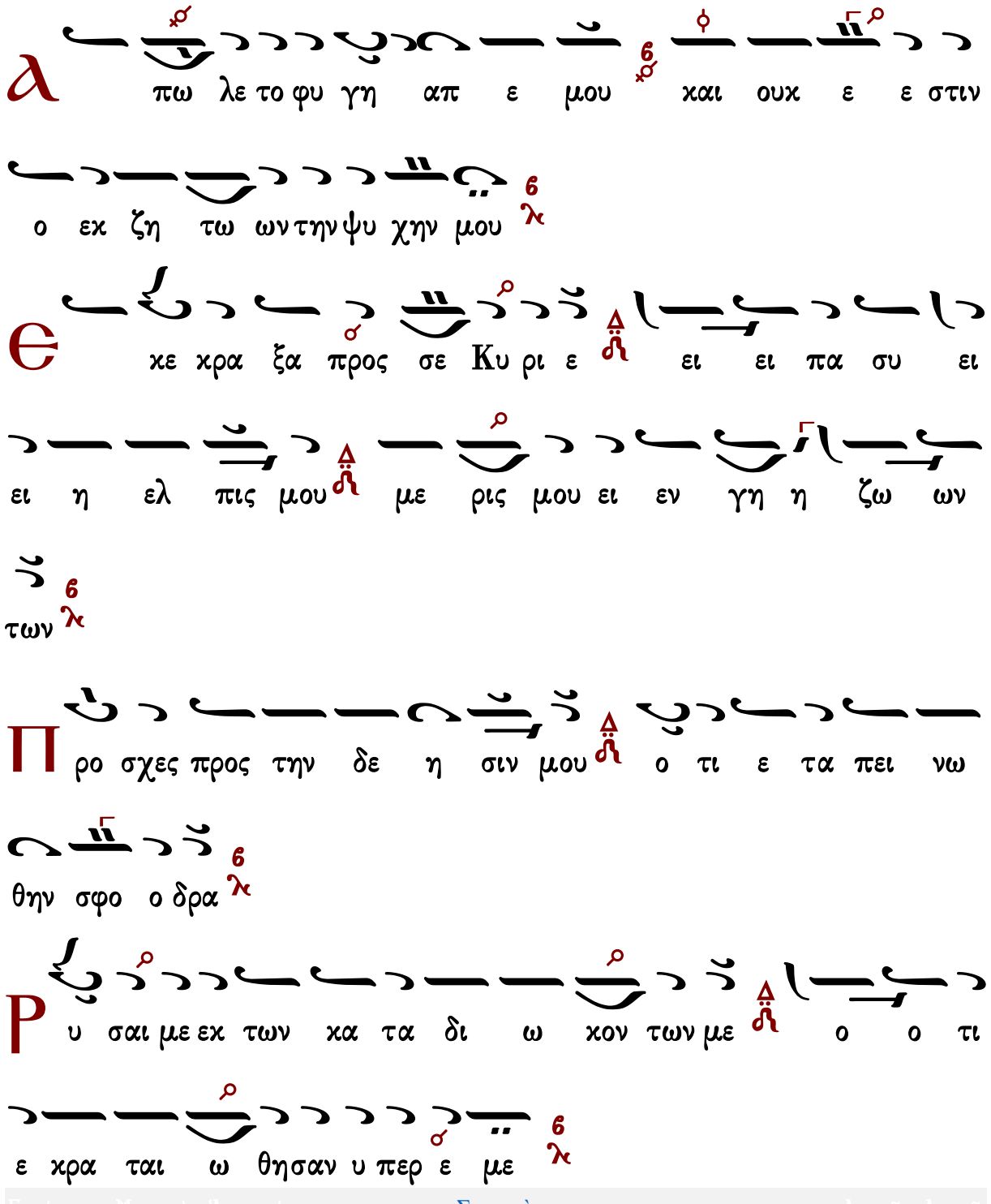

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.93*

Є ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα α τι

ι ι ι ι σου

Τ ον ζω ο ποι ον σου ου Στα αυ ρον α παυ στως προσ κυ

νουν τε ες Χρι ι στε ε ε ο Θε ε ε ος την τρι

η με ρον σου Α να α στα α σι ιν δο ξα α

α α ζο ο ο ο μεν δι αυ της γαρ α νε και νι ι

σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω πων φυ σιν πα αν το

ο δυ υ υ να α α α με και την εις ου ρα νου ους

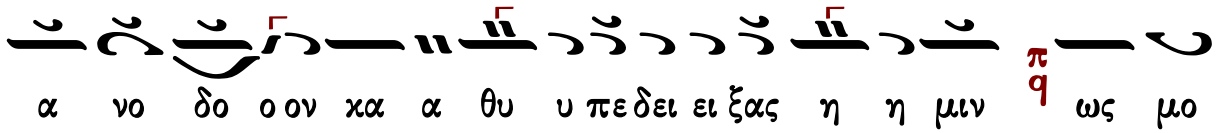

α νο δο ο ον κα α θυ υ πε δει ει ξας η η μιν π/q ως μο

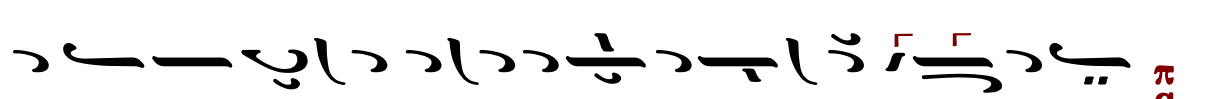

νος α γα θος και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω πος π/q

χ χ Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

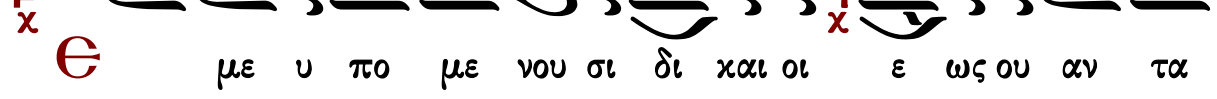

πο ο δω ω ω ω ως μοι π/q

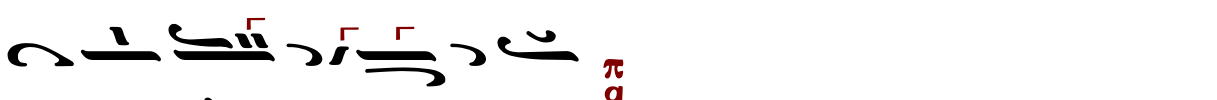

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον ε

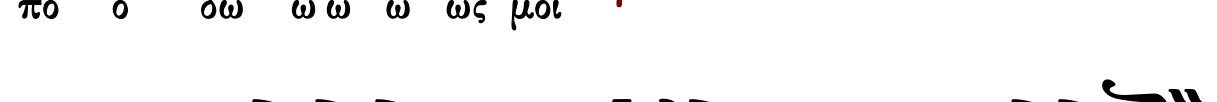

λυ υ σα ας Σω ω τηρ Δ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι

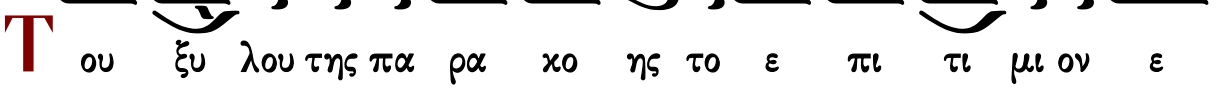

ω ως προ οσ η η η λω ω ω ω θεις π/q και εις Α δου

κα τελ θων δυ να τε ε ε ε του ου θα α να του ου τα

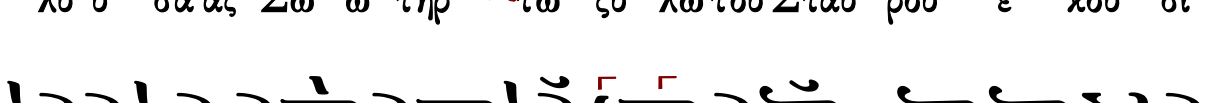

δε ε σμα π/q ως Θε ο ο ος δι ι ι ε ερ ρη

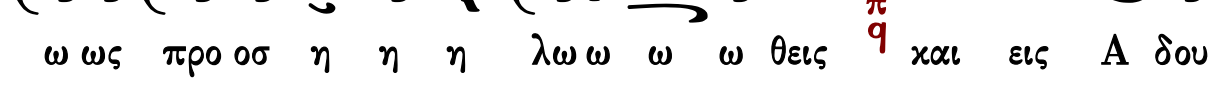

η η ξας π/q δι ο προσ κυ νου ου μεν την εκ νε κρω ω

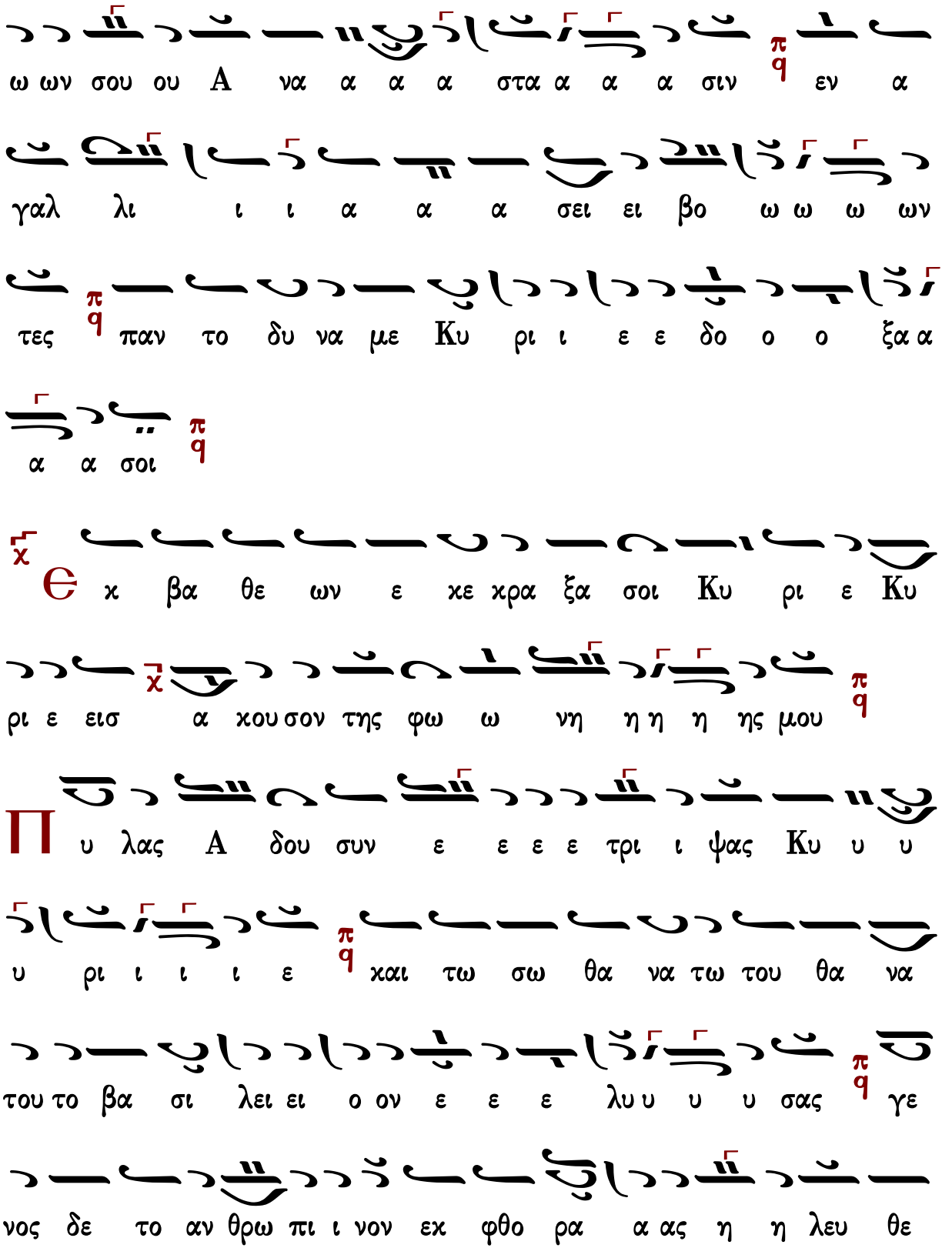
ω ων σου ου A να α α α στα α α α σιν π q εν α
γαλ λι ι ι α α α σει ει βο ω ω ω ων
τες π q παν το δυ να με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α
α α σοι π q
χ Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω ω νη η η η ης μου χ π q
Π υ λας A δου συν ε ε ε ε τρι ι ψας Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε π q και τω σω θα να τω του θα να
του το βα σι λει ει ο ον ε ε ε λυ υ υ υ σας π q γε
νος δε το αν θρω πι ι νον εκ φθο ρα α ας η η λευ θε

Στιχηρά Ἀνατολικά

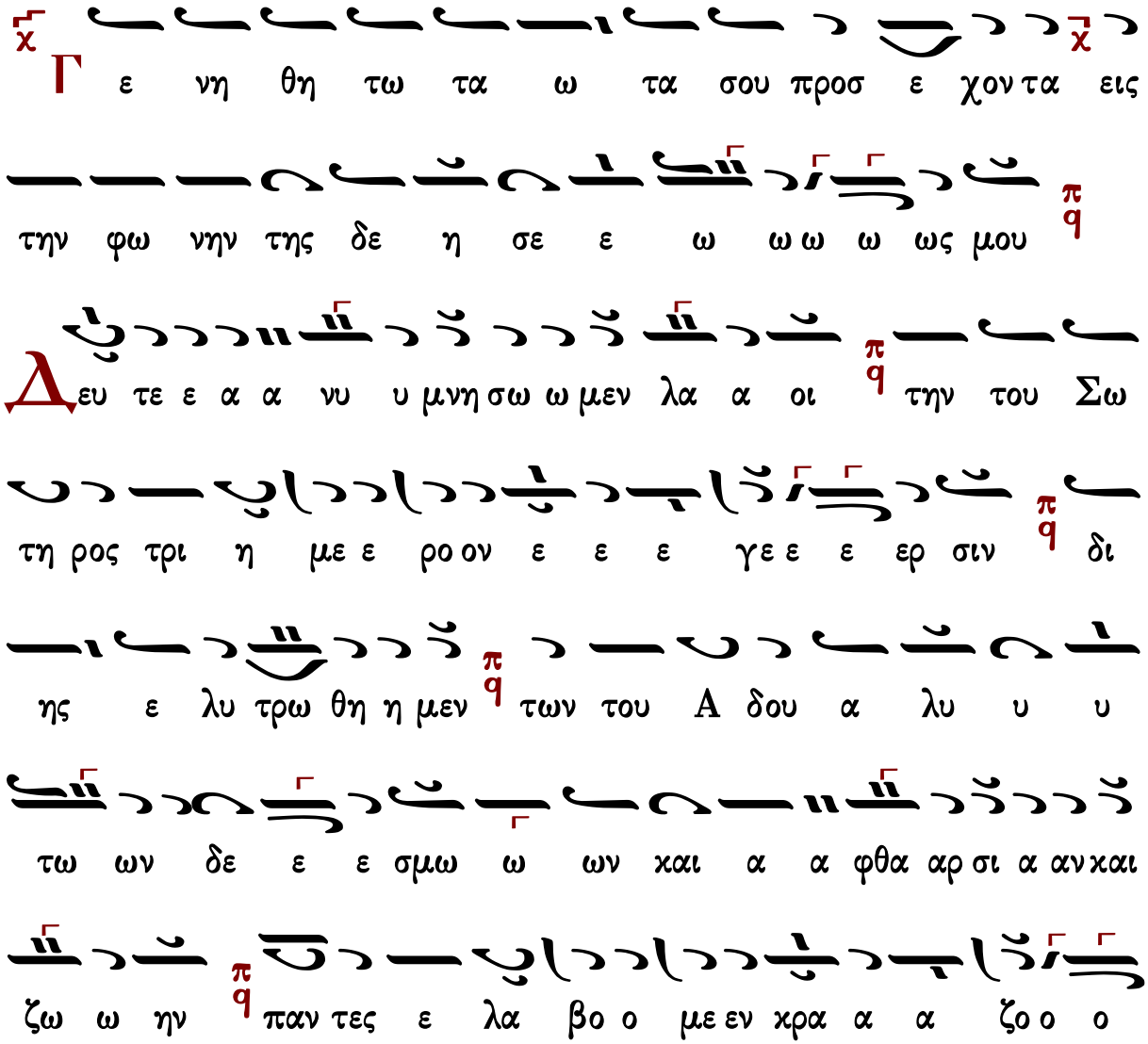

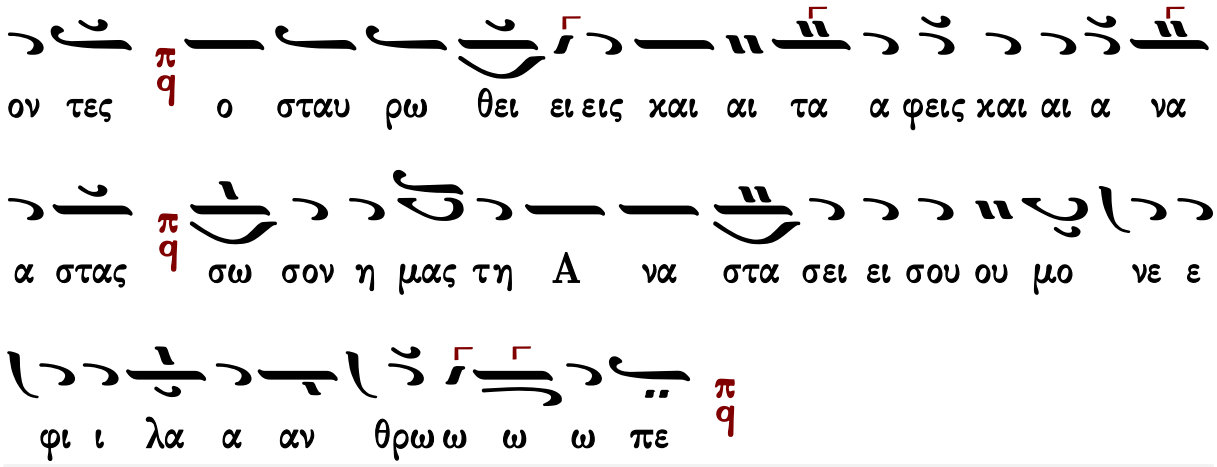

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⲗⲙ ⲛⲁ Βⲩ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.453#

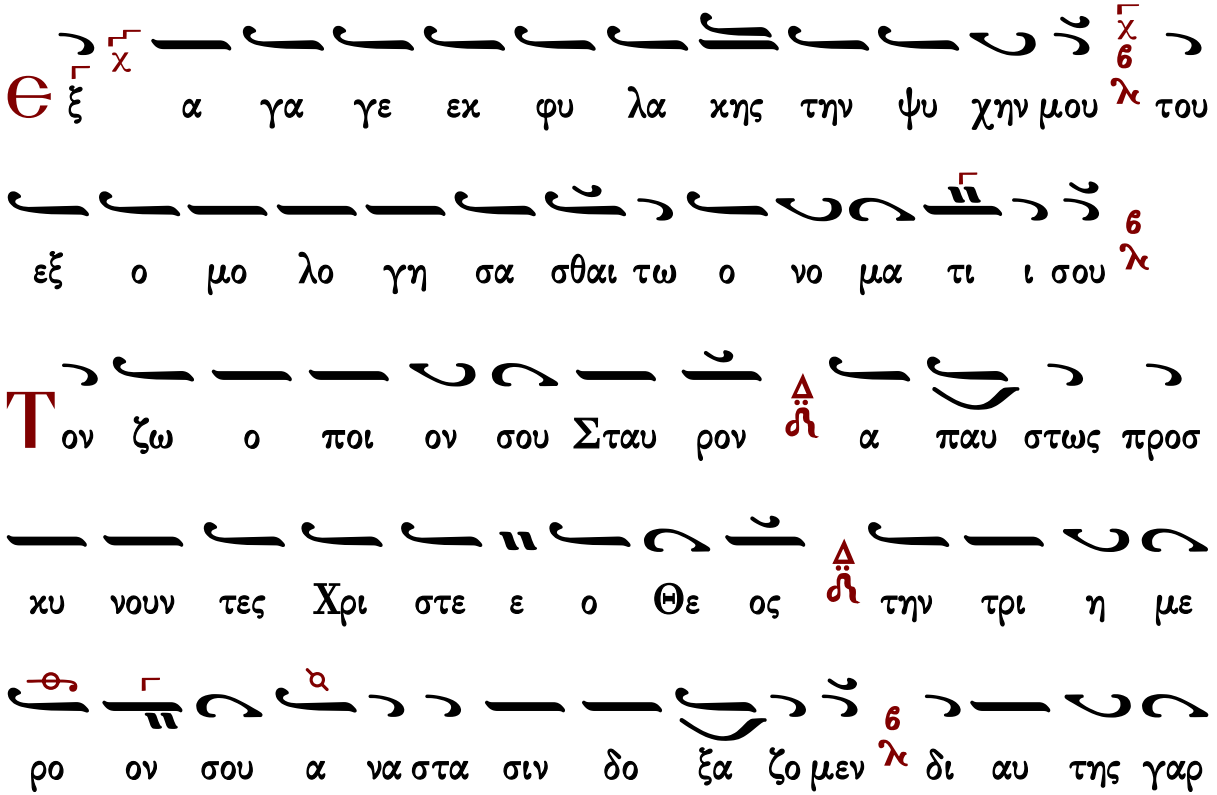

α νε και νι ι σας π q την κα τα φθα ρει σαν των αν

θρω ω πων φυ σιν παν το δυ να με 6 λ και την εις ου

ρα νους Δ ἡ α νο δον π q κα αθ υ πε δει ξας η μιν

ως μο νος α γα θος και φι λαν θρω πος 6 λ

Є χ με υ πο με νου σι δι και οι χ 6 λ ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι 6 λ

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης Δ ἡ το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι ως

προσ η λω θεις 6 λ και εις α δου κα τελ θων δυ να τε του ου

θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας 6 λ δι ο

προσ χυ νου ου μεν την εχ νε χρω ων σου α

να στα σιν εν α γαλ λι α σει βο ων τες παν

το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι

Θε χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α α χου σον της φω νη ης μου

Πυ λας α δου συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε

χαι τω σω θα να α τω του θα να του το βα

σι λει ον ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πι νον εχ φθο

ρα ας η λευ θε ρω σας ζω ην χαι α φθαρ σι

αν τω χο σμω δω ρη σα με νος χαι το με γα ε λε

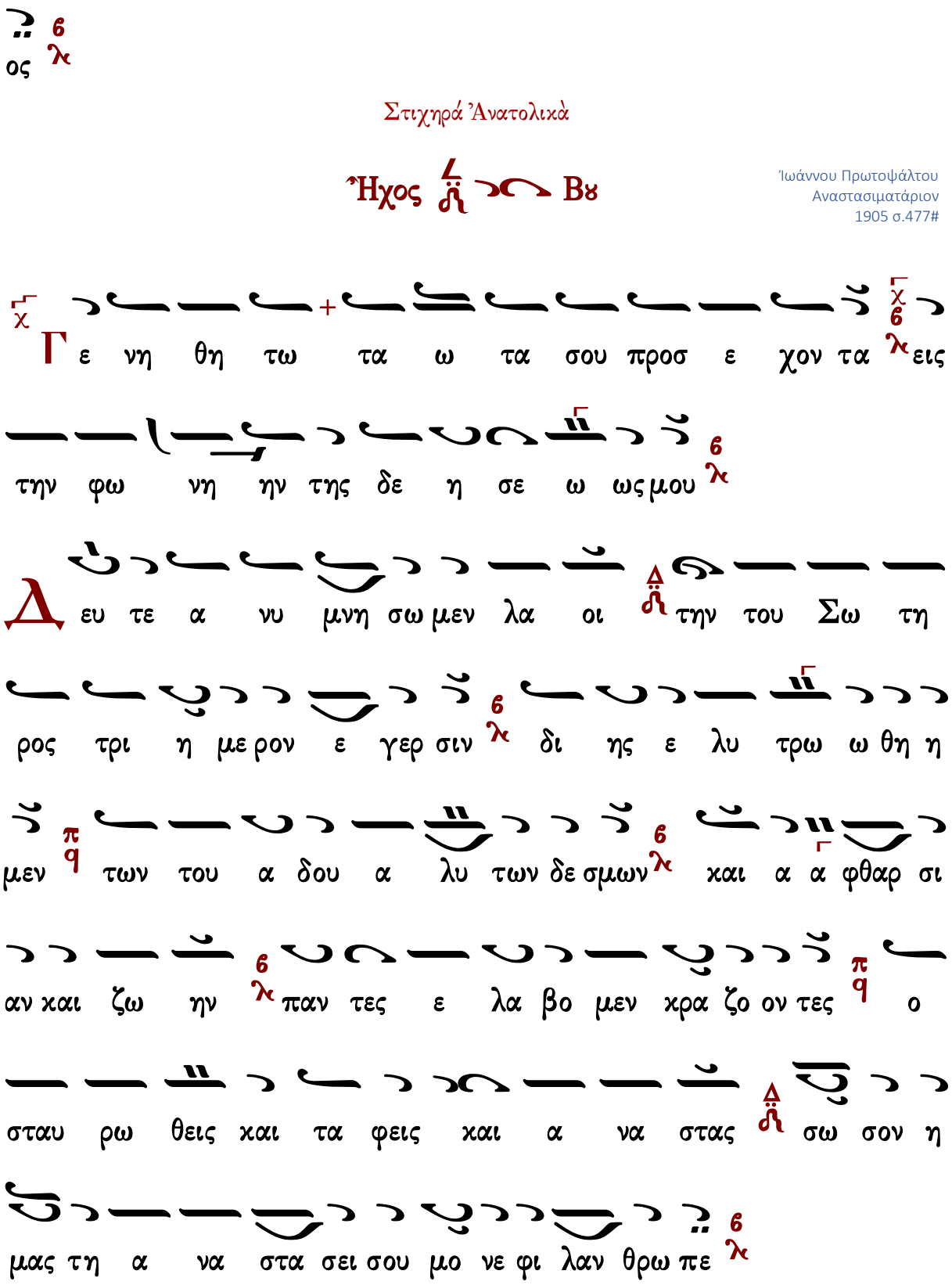
Στιχηρά Ἀνατολικά
Ἦχος Βȣ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.477#
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις
την φω νη ην της δε η σε ω ως μου
Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω τη
ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ τρω ω θη η
μεν των του α δου α λυ των δε σμων και α α φθαρ σι
αν και ζω ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο
σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας σω σον η
μας τη α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Βου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.59*

Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου χ λ του

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου λ

Τον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον α παυ στως προσ κυ νουν

τες Χρι στε ε ο Θε ος λ την τρι η με ρο ον σου

α να στα σιν δο ξα ζο μεν λ δι αυ της γαρ α νε

και νι ι σας π q την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω πων

φυ σιν παν το δυ να με λ και την εις ου ρα νους δ

α νο δον κα α θυ πε δει ξας τη μιν λ ως μο νος α γα

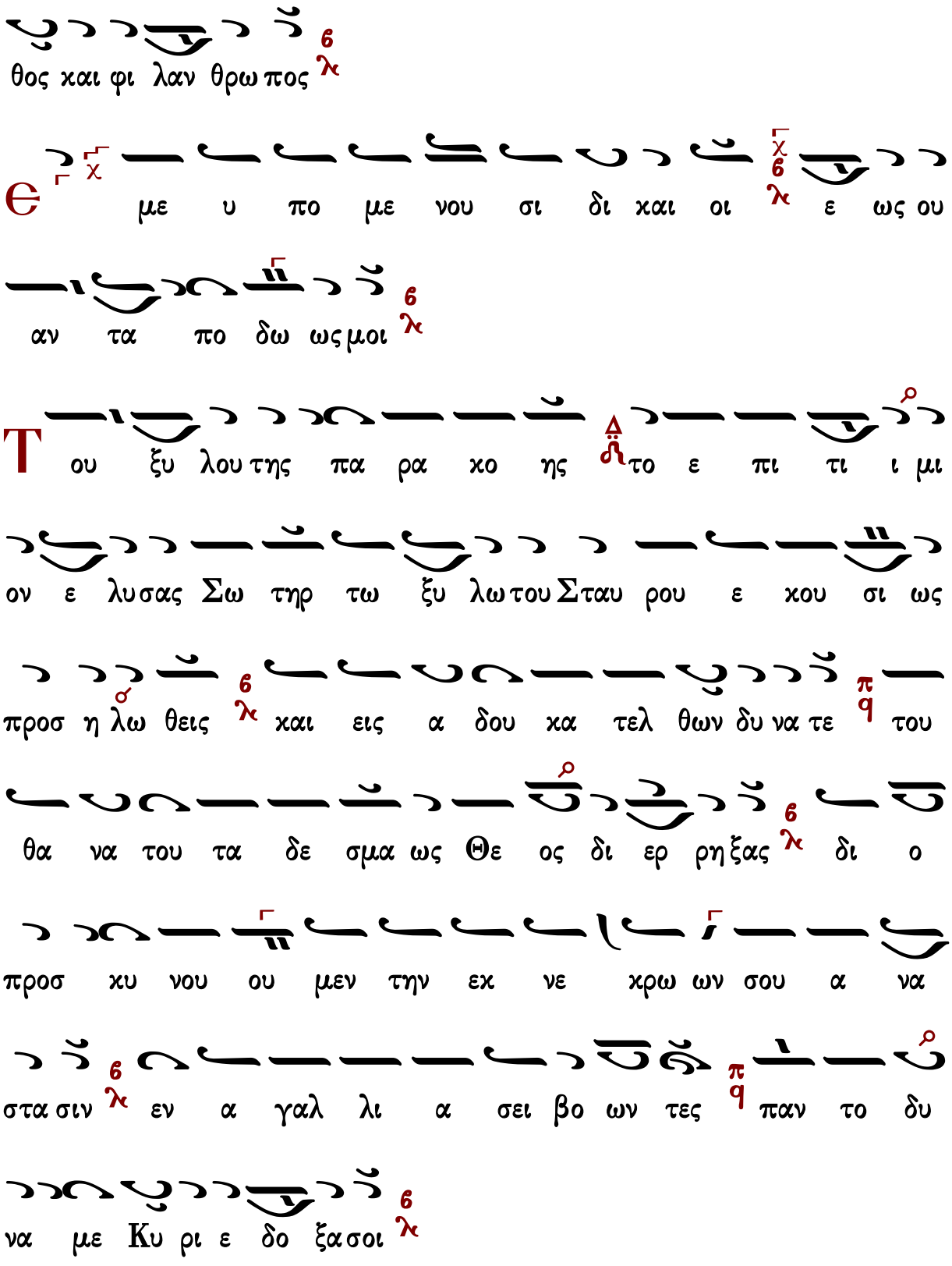
θος και φι λαν θρω πος
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι
Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι ι μι
ον ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι ως
προσ η λω θεις και εις α δου κα τελ θων δυ να τε του
θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο
προσ κυ νου ου μεν την εκ νε κρω ων σου α να
στα σιν εν α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ
να με Κυ ρι ε δο ξα σοι

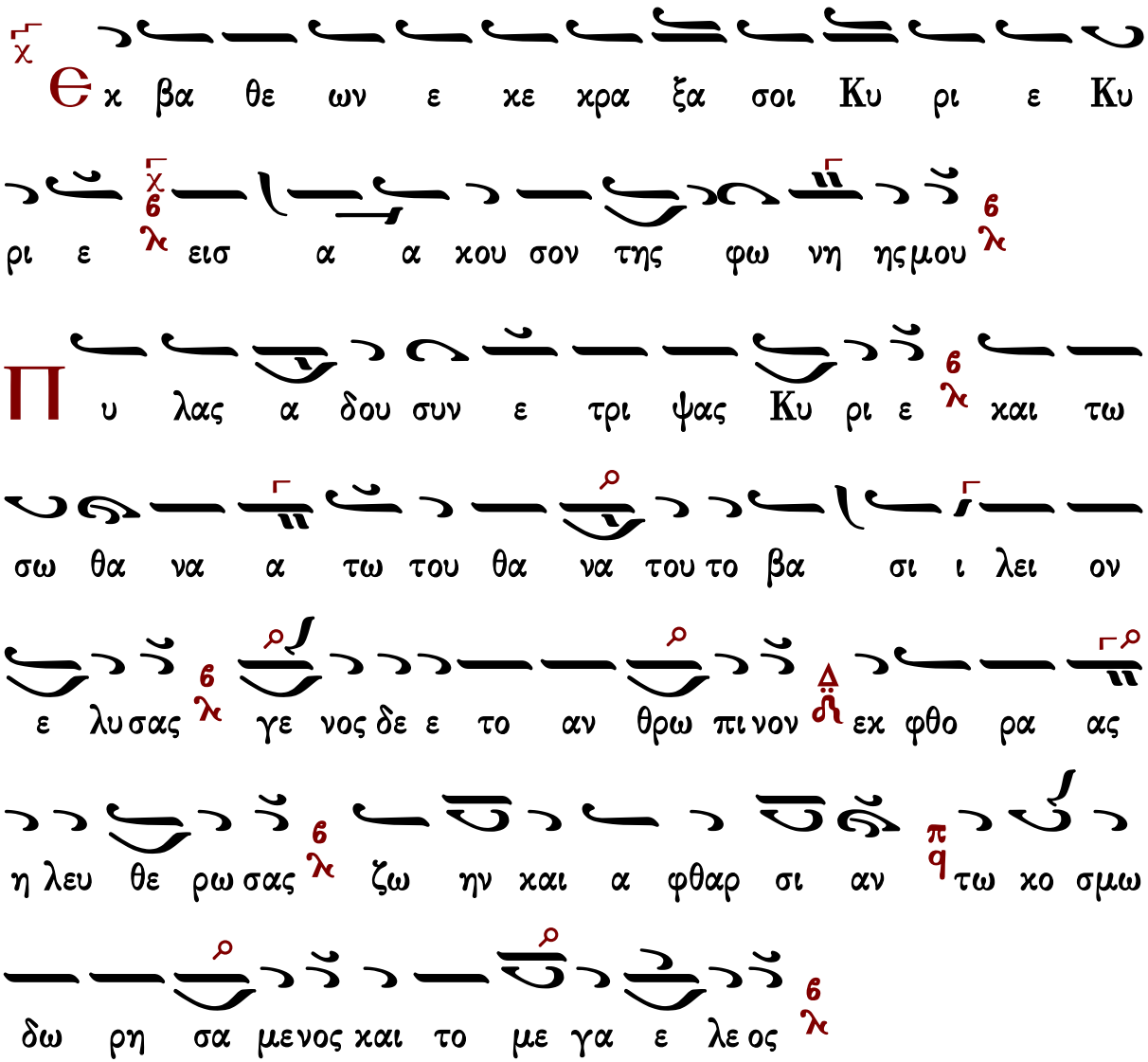

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἦχος Βȣ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.61*

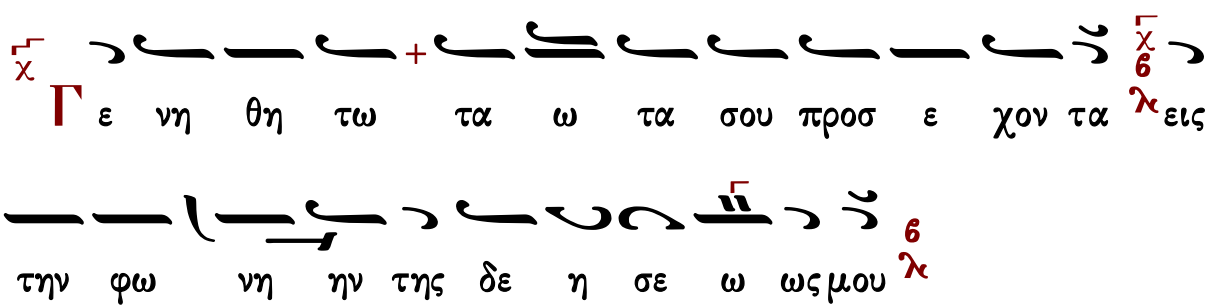

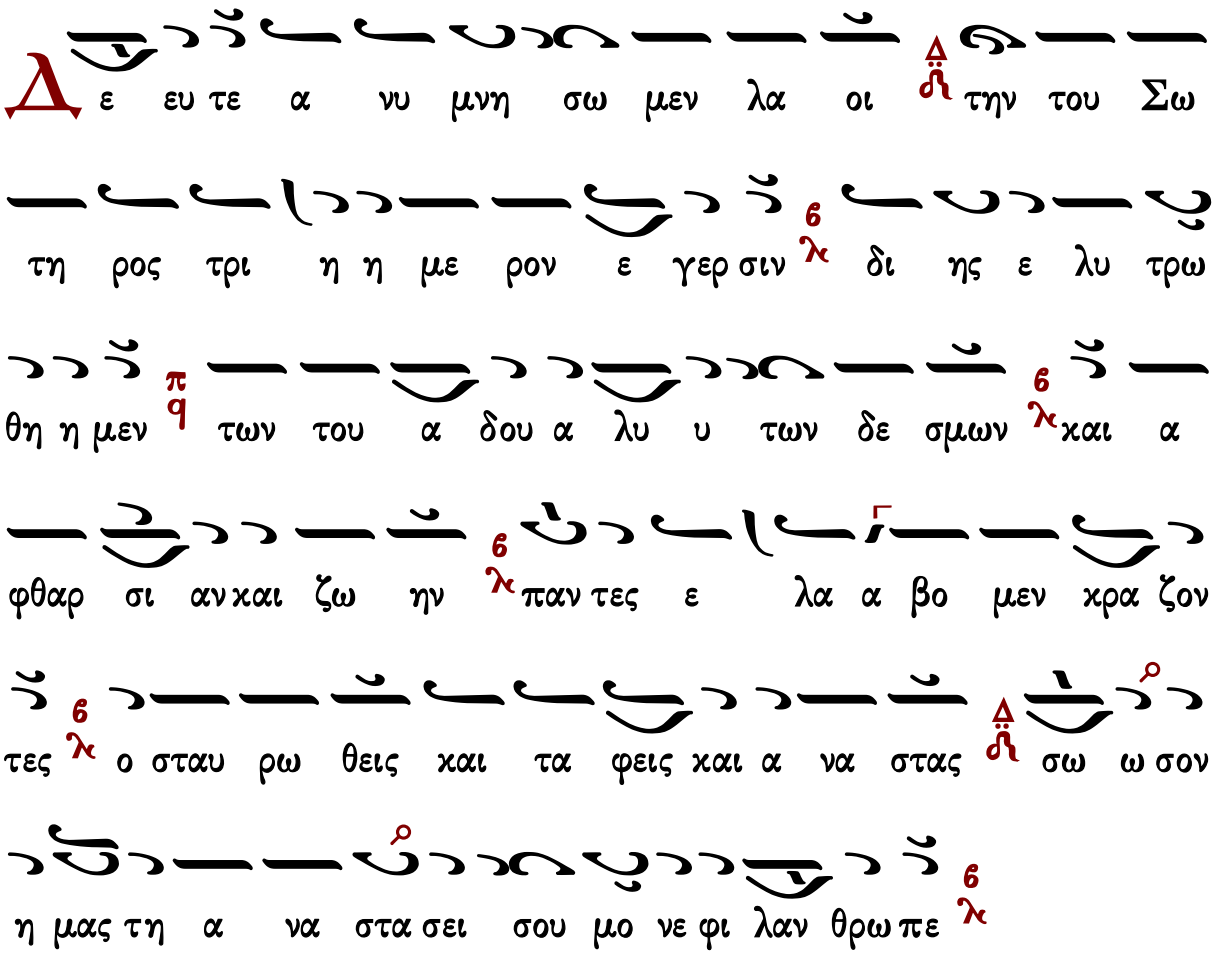

Προσόμοια Τριῳδίου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.346*

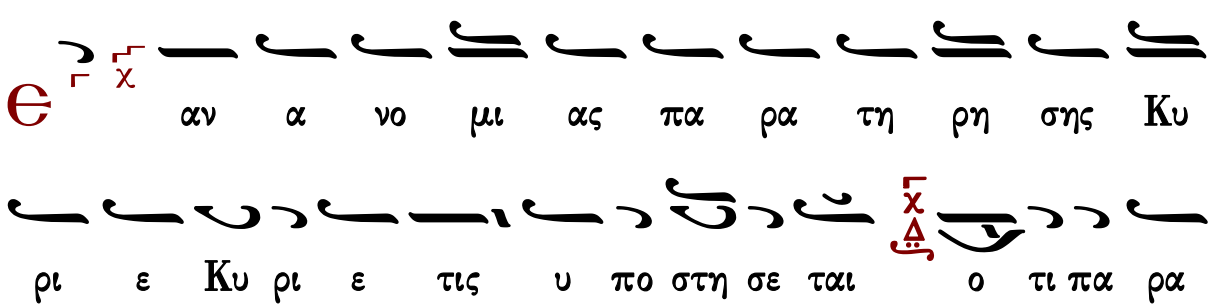

σοι ο ι λα σμο ος ε στιν

C ε τον α κα τα α α λη πτον προ ε ω σφο ρου

ου α να α αρ χω ω ως εξ α υ υ λου λα α αμ

ψαν τα α σω μα α του ου τε γα στρο ο ος του ου γεν νη

το ο ρο ος οι προ φη ται Κυ υ υ ρι ε οι

τω σω ω ω Πνε ε ευ μα τι εμ πνευ σθε εν

τες προ η η η γο ρε ευ σαν παι δι ι ο ον ε ε σε ε σθαι

εξ α α πει ρο γα α μου ου σαρ κου με ε νο ον αν

θρω ποις συν α α πτο ο με ε νον και τοι οις ε πι γη η η ης

κα α θο ρω με ε νο ον δι ω ων ω ω ως οι

χτι ι ι ι ιρ μω ων ελ λα α αμ ψεως α α ξι ι

ω ω σον τη ης ση η η ης τους αν υ μνου ου ουν τας

τη η ην α α φρα α στο ο ον σου ου σε πτη η ην

A α α να α α α στα α α α σιν

χ Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

χ εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ ρι ον

λ ο γω σε κη ρυ υ υ ξαν τες οι θε η γο ροι οι

προ φη η η ται και ερ γοι οις τι μη η η σαν τες

α τε λε ευ τη η τον ζω η ηην ε ε καρ πω σα αν το

ο τη γαρ κτι σει Δε ε ε σπο τα πα ρα

σε ε τον κτι ι ι σαν τα μη λα τρε ευ ειν

καρ τε ε ε ρη σα αν τες τον κο ο σμο ον α α πα αν τα

ευ α αγ γε λι κω ως α α πε στρα φη η σα αν και

συμ μορ φοι γε ε γο ο ναα σιν ου πε ερ προ η γο ο ο ο

ρε ευ σαν πα θου ους σου ου εν ταις ι ι ι κε σι

ι ι ι ι αι αις α ξι ι ι ω σον α α με εμ πτω

ως δι ε ελ θει ει ει ειν της εγ κρα τει ει ει ας

το ο ο στα α δι ι ο ον μο ο νε Πο ο ο λυ

υ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ε

χ

α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα χης πρω ι ας χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

υ σει α πε ρι ι ι γρα πτος τη θε ι κη σου

ου υ πα α αρ χω ω ων επ ε σχα α των Δε ε ε

σπο τα σαρ κω θει εις η η ξι ω σα α ας πε ε ρι γρα

φε ε σθαι αι της σαρ κος προσ λη η η ψει γαρ και

τα ι ι δι ω ω ω μα τα αν ε λα α

βου ταυ τη η ης α πα αν τα δι ο ο το ο ει ει δο ος σου

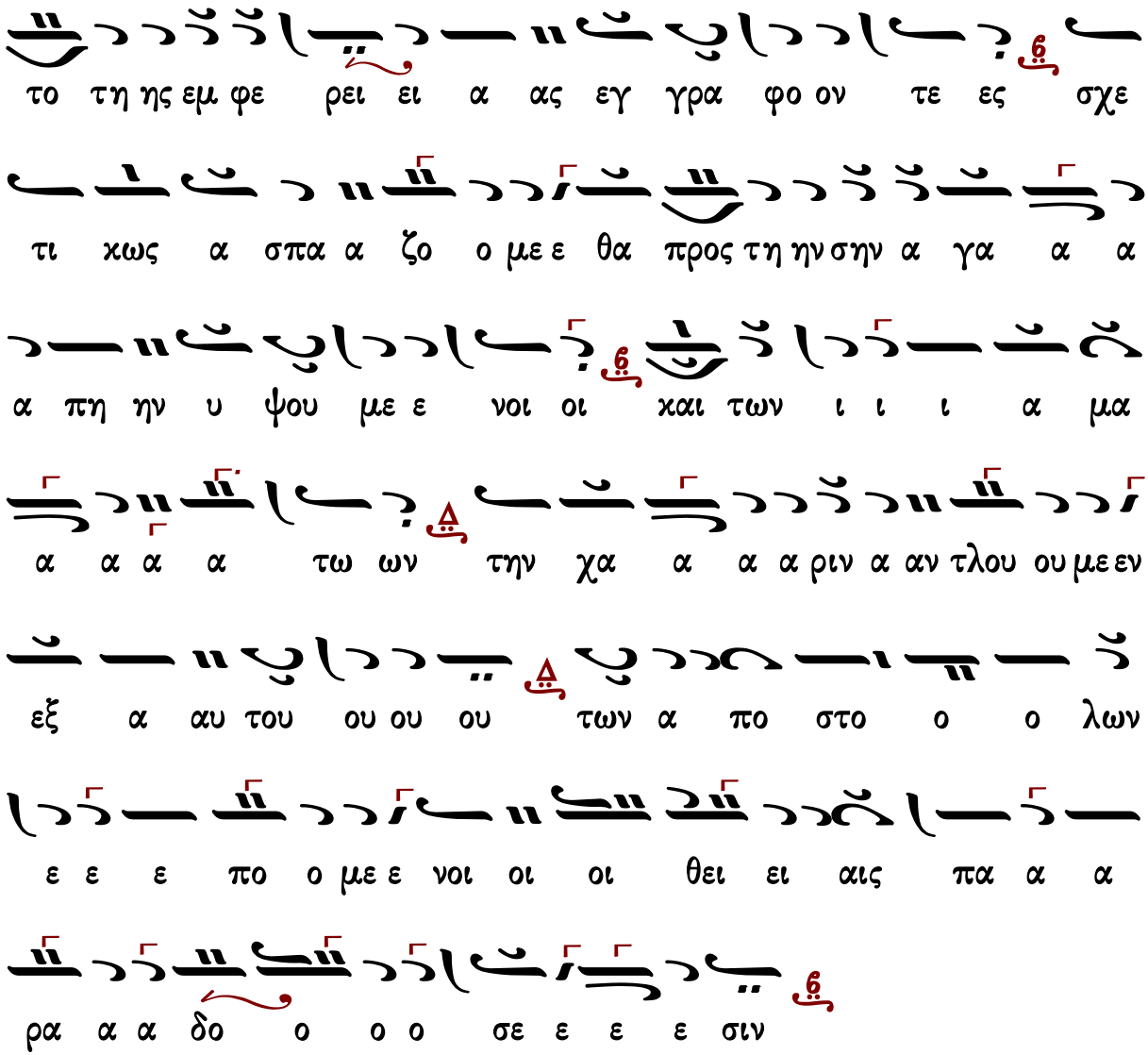

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος α’ 2003 σ.82*

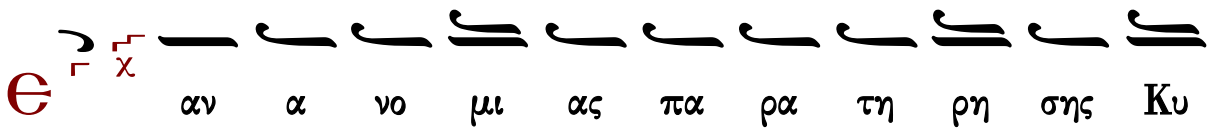

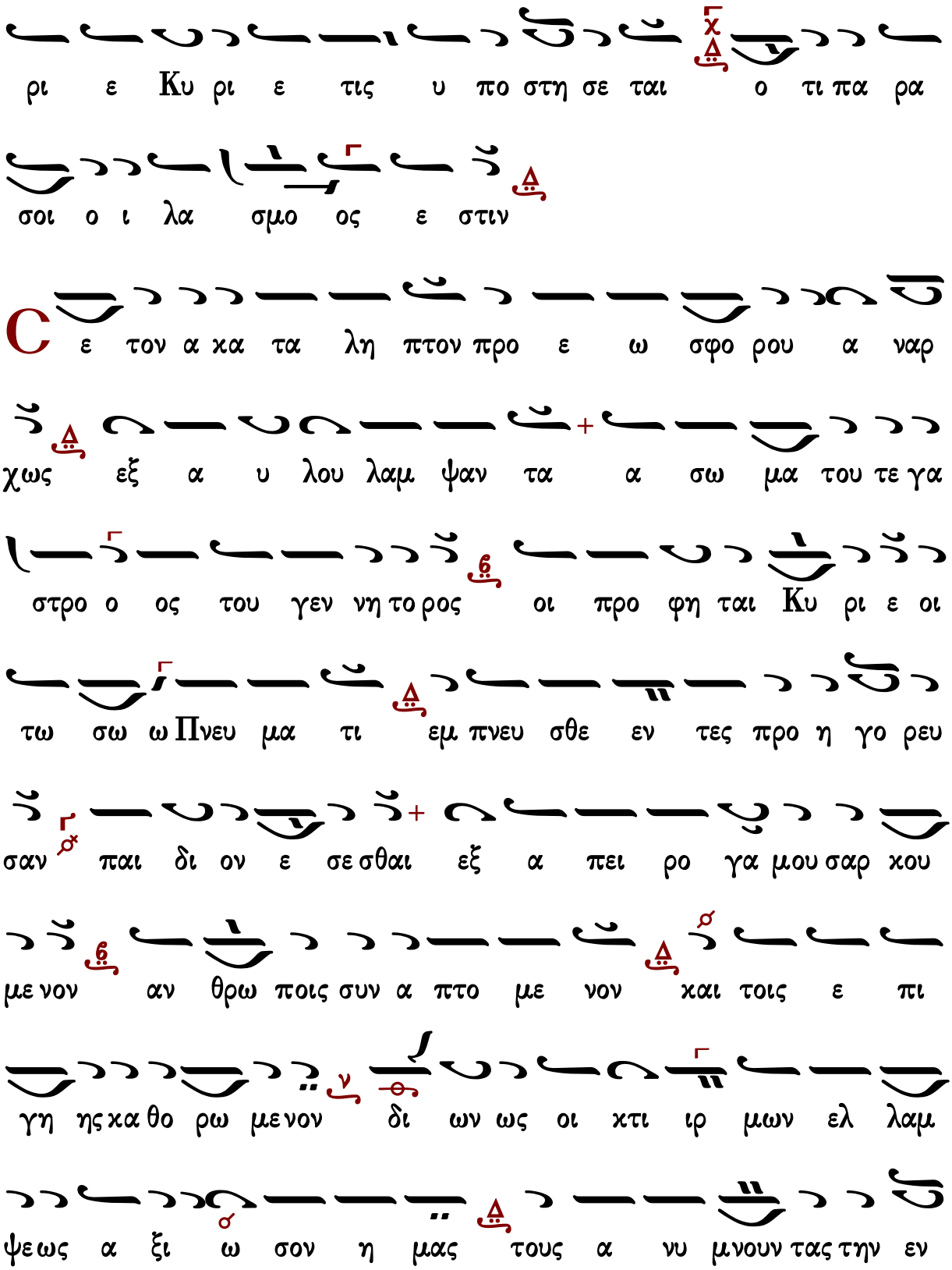
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ος ε στιν
C ε τον α κα τα λη πτον προ ε ω σφο ρου α ναρ
χως εξ α υ λου λαμ ψαν τα α σω μα του τε γα
στρο ο ος του γεν νη τορος οι προ φη ται Κυ ρι ε οι
τω σω ω Πνευ μα τι εμ πνευ σθε εν τες προ η γο ρευ
σαν παι δι ον ε σε σθαι εξ α πει ρο γα μου σαρ κου
με νον αν θρω ποις συν α πτο με νον και τοις ε πι
γη ης κα θο ρω με νον δι ων ως οι κτι ιρ μων ελ λαμ
ψε ως α ξι ω σον η μας τους α νυ μνουν τας την εν

δο ξον σου σε πτην α να στα α σι ιν

Θ νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ ρι ον

Λ ο γω σε χη ρυ ξαν τες οι θε η γο ροι προ φη

ται και ερ γοις τι μη σαν τες α τε λευ τη τον ζω

η η ην ε καρ πω σαν το τη γαρ κτι σει Δε σπο

τα πα ρα σε τον κτι σαν τα μη λα τρε ευ ειν καρ

τε ρη σαν τες τον κο σμον α παν τα ευ αγ γε λι κως α

πε στρα φη σαν και συμ μορ φοι γε γο να σιν ου περ προ

η γο ο ρευ σαν πα θους σου ων ταις ι κε σι ι αις

α ξι ω σον α μεμ πτως δι ελ θειν της εγ κρα τει

ας το στα δι ον μο νε πο λυ ε λε ε ε ε

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

υ σει α πε ρι γρα πτος τη θε ι κη σου υ παρ

χων επ ε σχα των Δε σπο τα σαρ κι κως η ξι

ι ω σας πε ε ρι γρα φε σθαι της σαρ κος προσ λη ψει γαρ

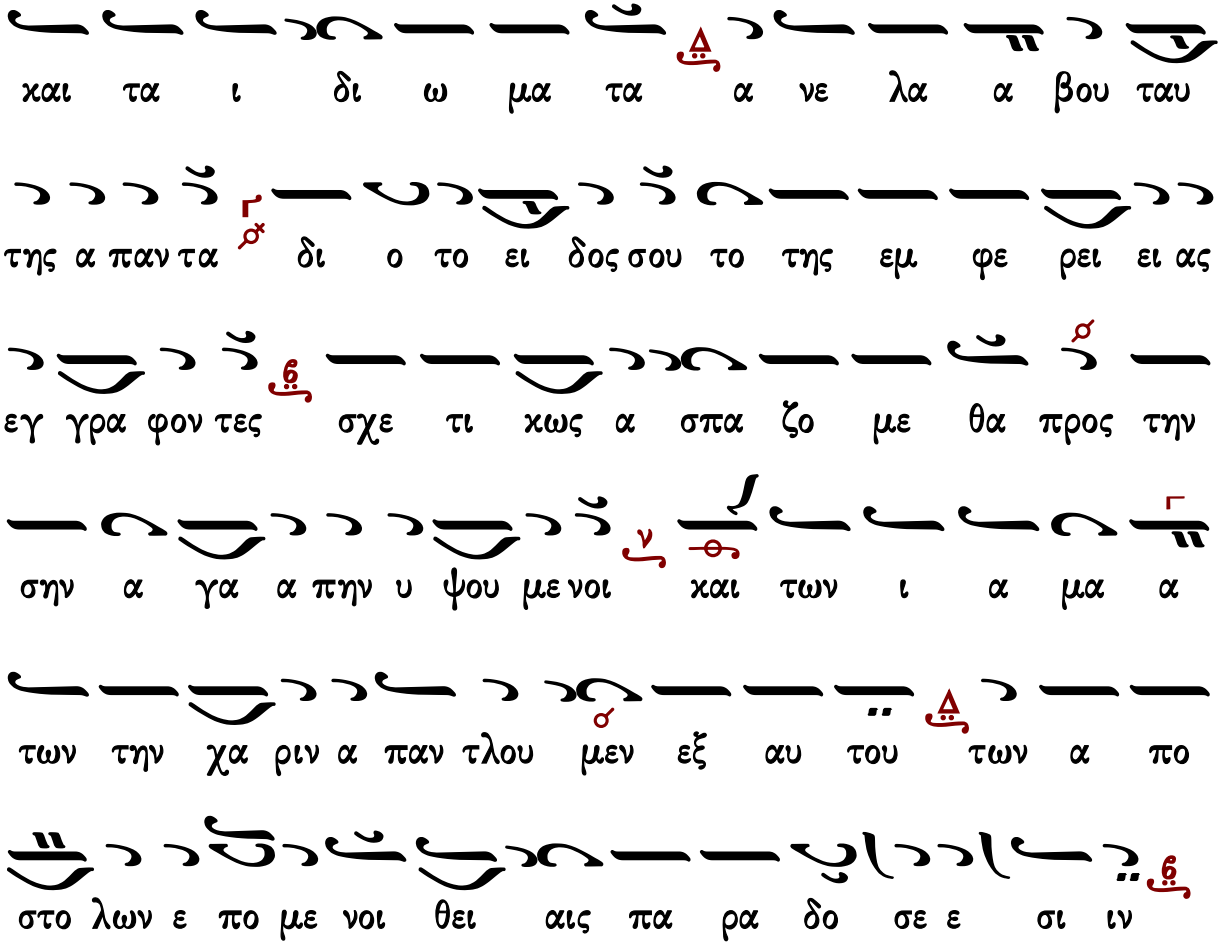

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.167/614*

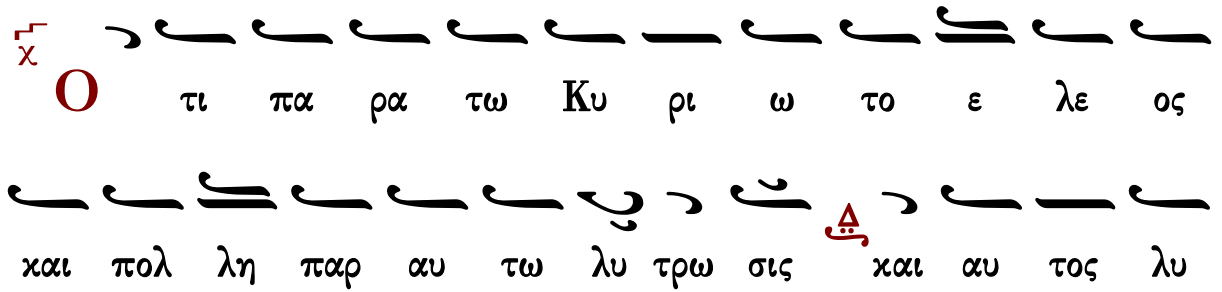

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Φ ε ρον τες τα πα ρον τα γεν ναι αι ως χαι ρον τες

τοις ελ πι ζο με ε νοις προς αλ λη λους ε λε γον οι

α α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ ρες μη γαρ

ι μα τι ον α πο δυ ω με ε θα αλ λα τον πα λαι ο

ον αν θρω ω πον α πο τι θε ε ε με ε ε ε θα

δρι μυς ο ο ο χει ει μων αλ λα γλυ κυ υ υ υς ο

πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ γει νη η η πη

ξις αλλ η δει α η η α α πο ο ο ο λα α α αυ

σις μη ουν εκ χλι νω μεν ω συ στρα α α τι ω ω

ται μι χρον υ πο μει ει ει νω ω ω ω μεν ι να

τους στε φα νους της νι κης α να δη σω με ε θα πα ρα

Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου και σω τη η ρος των ψυ

υ χω ω ων η η η η μων

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ρ ι πτον τες πε ρι βο λαι α πα αν τα βαι νον τες

α τρο μως εις λι ι μνην προς αλ λη λους ε λε γον οι

α α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ ρες δι α

πα ρα δει σον ο ον α πω λε ε ε σα μεν ι

μα τι ι ο ον φθα αρ τον ση μερον μη αν τι σχω ω ω με

ε ε ε θα δι ο φιν πο τε φθο ρο ποι ον εν δυ

σα με ε νοι εκ δυ σω με θα νυν δι α την πα α α

αν των α να α α στα α α α σιν κα τα φρο νη σω

μεν κρυ ους λυ ο ο με ε ε νου και σαρ κα α α

μι ση η σω ω ω ω μεν ι να τους στε φα νους της

νι κης α να δη η η σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου

ου ου του Θε ε ου και σω τη η ρος τω ων ψυ υ χω

ω ων η η η η μων

Ο
τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Β
λε πο τες ως τρυ φας τας βα σα α νους τρε χον τες
προς λι μνην χρυ ω δη ως προς θα α αλ ψιν ε λε γον
οι α α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ ρες μη
υ πο πτη ξω μεν ω ω ραν χει με ε ε ρι ον ι ι
να την φο βε ρα αν γε ε ε ναν του πυ ρος φυ υ
υ γω ω ω ω μεν χαυ θη η η τω ω ο ο ο
πους ι να χο ρε ε ε ευ η αι ω ω ω νι ι ι ι

α η δε χειρ ρυ υ ει ει ει τω ι να υ ψου

ου ου ου ται προς Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον και μη

φει σω ω με ε θα φυ σε ως θνη σκου σης ε λω με ε

ε θα θα α να α α α τον ι να τους στε φα

νους της νι κης α να δη σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου

ου ου του Θε ε ου και σω τη η ρος των ψυ υ χω ω

ων η η η η μων

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.262*

Δο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι

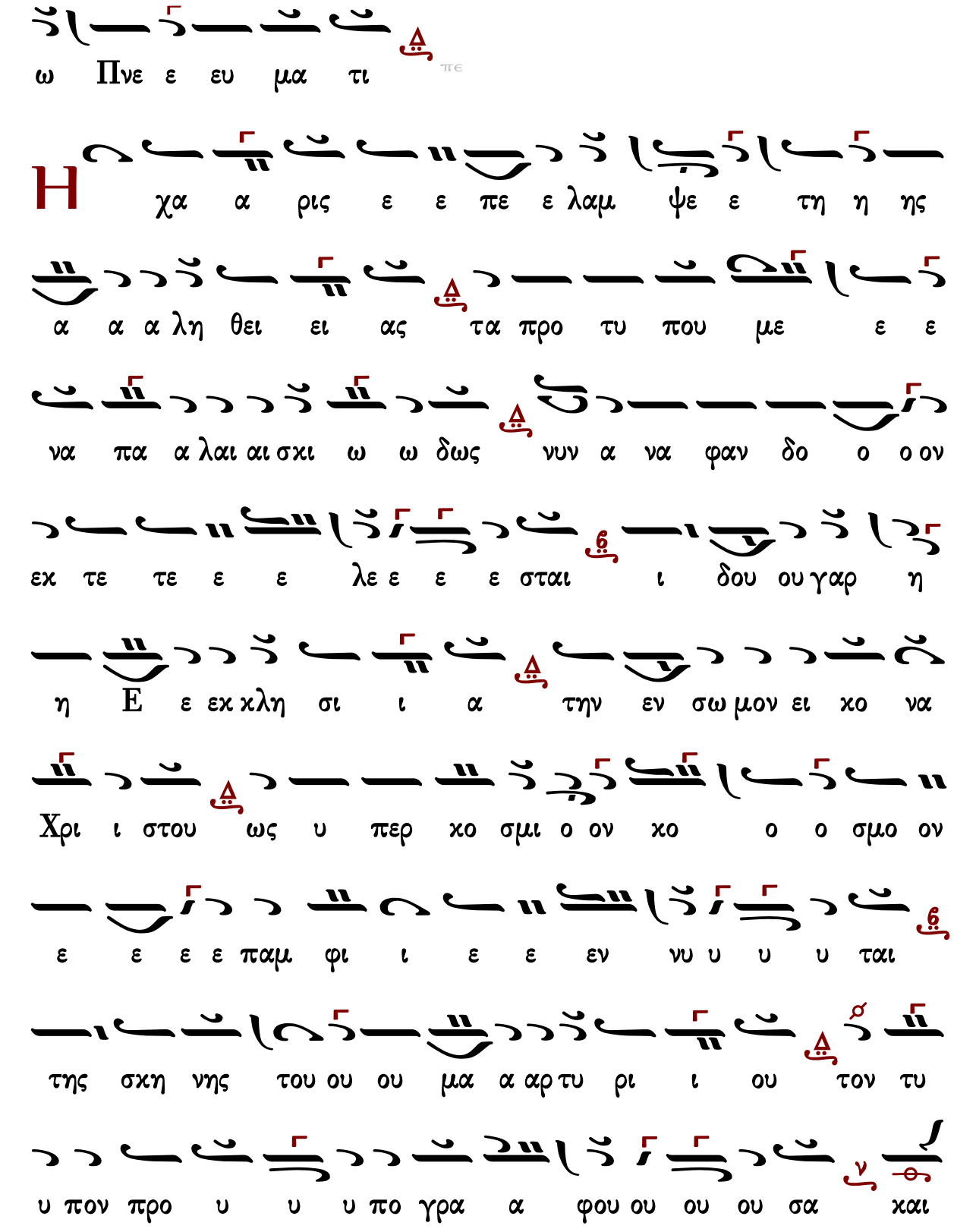
ω Πνε ε ευ μα τι
Η χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε τη η ης
α α α λη θει ει ας τα προ τυ που με ε ε
να πα α λαι αι σκι ω ω δως νυν α να φαν δο ο ο ον
εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται ι δου ου γαρ η
η Ε ε εκ κλη σι ι α την εν σω μον ει κο να
Χρι ι στου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον
ε ε ε ε παμ φι ι ε ε εν νυ υ υ υ ται
της σκη νης του ου ου μα α αρ τυ ρι ι ου τον τυ
υ πον προ υ υ υ πο γρα α φου ου ου ου σα και

τη ν ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου σα

ι ι να ον σε βο ο με ε ε θα του ου του

και αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα τουν τε ε ε

ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα εν δυ σα

σθω ω ω σα α αν αι σχυ υ νην οι ου ου τω ω μη

πι στε ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γα αρ δο ο ξα

του σαρ κω θε εν το ος η μο ορ φη η η ευ σε

βως προσ κυ νου ου με ε ε νη ου ου θε ο ο

ποι οι οι ου ου με ε ε νη τα αυ τη ν κα τα σπα ζο

με ε ε νοι πι στοι οι βο η η η η σω ω

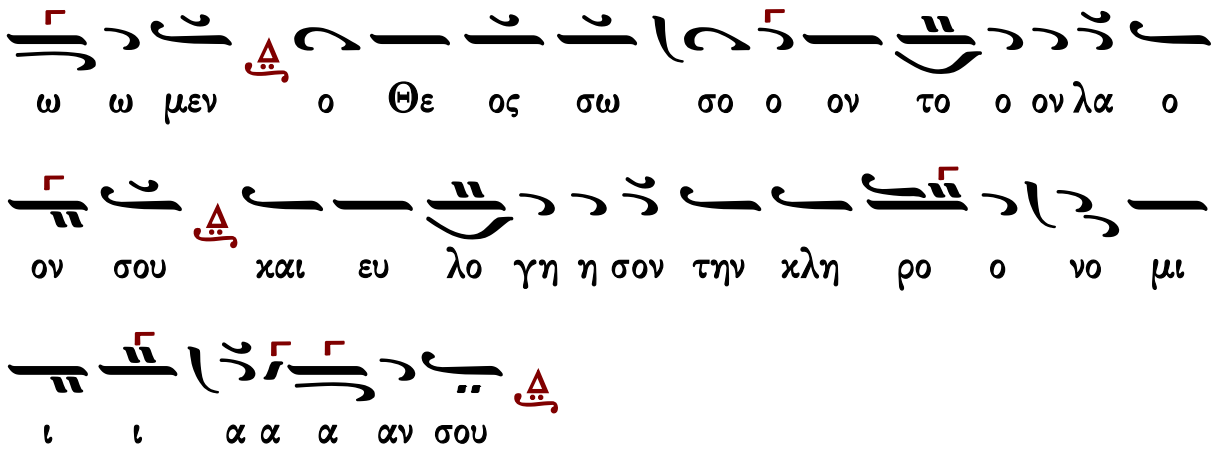

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.68*

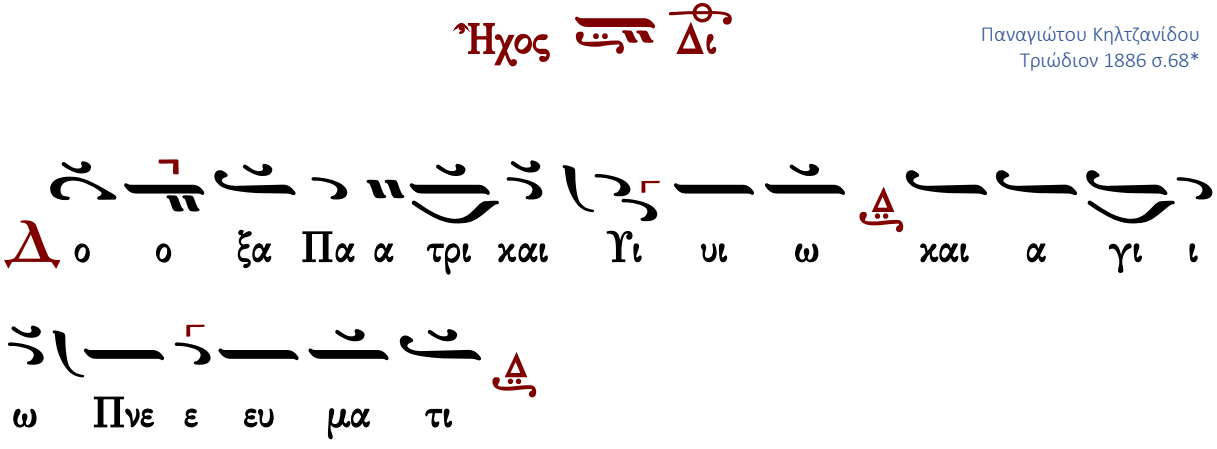

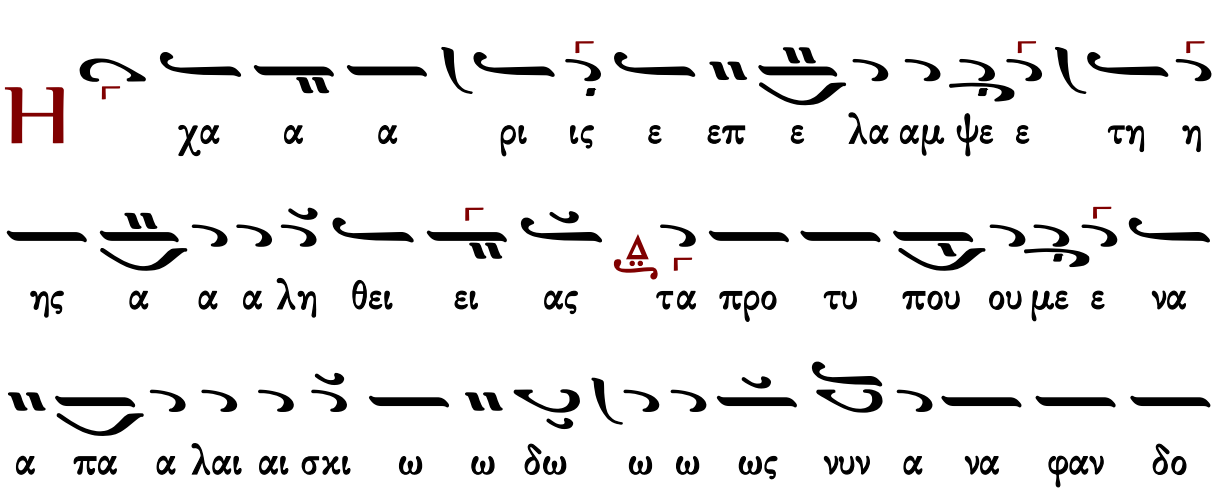

ο ο ον εκ τε τε ε ε ε λε ε ε ε σται ι ι

δου ου γα αρ η η η Ε ε εκ κλη σι ι α την εν

σω μον ει κο να Χρι ι στου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο

σμο ον ε ε ε επ αμ φι ι ε ε ε εν νυ υ υ υ

ται της σκη νης του ου ου μα α αρ τυ ρι ι

ου τον τυ υ πον προ υ υ υ πο γρα α α φου ου

ου ου σα και την Ορ θο δο ξον πι ι στιν κατ

ε ε ε χου σα ι να ον σε βο ο με ε θα του

ου ου του ου και αι αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα

τουν τε ε ε ες μη πλα νω ω ω ω με ε ε ε θα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.329*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η χα α α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε

τη η ης α α α λη θει ει ας τα προ τυ που με να

πα λαι αι σκι ω ω δως νυν α να φαν δο ο ο ον εκ

τε τε ε ε ε λε ε ε ε σται ι δου

ου γα αρ η η η Ε ε εκ κλη σι α την εν σω μον ει

κο να α Χρι ι στου ου ως υ περ κο σμι ο ον κο

ο ο σμο ον ε ε ε ε παμ φι ι ε ε ε εν

νυ υ υ υ ται της σχη νης του μα α αρ τυ ρι ι

ου τον τυ υ πον προ υ υ υ πο γρα α φου ου ου ου

σα και την ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε

ε χου σα ι ι να α ον σε βο ο με ε θα

του ου του και αι αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα τουν

τε ε ε ες μη πλα νω ω ω ω με ε ε ε θα εν

δυ σα σθω σα α αν αι σχυ νην οι ου ου τω ω μη πι

στε ε ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γα αρ δο

ο ο ξα του σαρ κω θεν το ος η μο ορ φη η η

ευ σε βως προσ κυ νου ου με ε ε νη ου θε

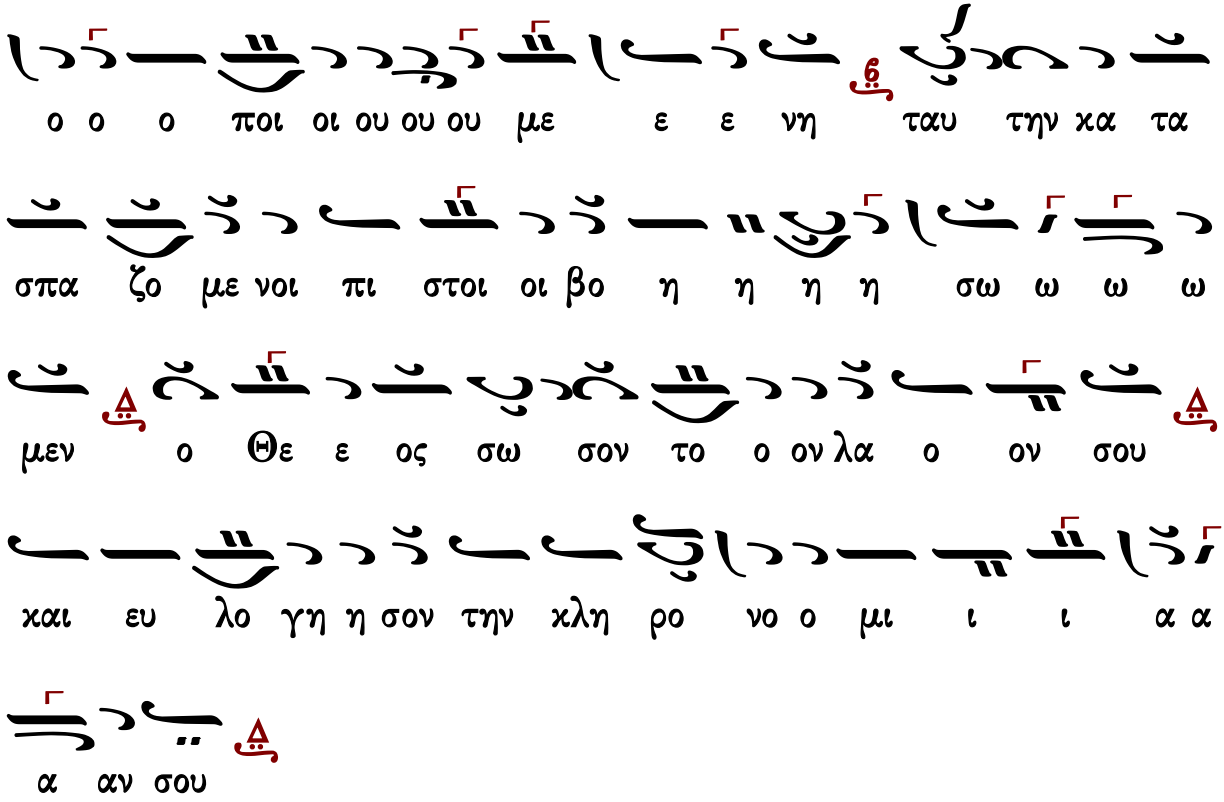

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.66/513*

α τι

Η χα α α α α α α α ια α α α ρις

ε ε πε ε ε ε ε λα αμ ψε ε τη η ης α

α α α λη θει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ας τα

προ τυ που ου ου ου με ε ε ε να πα α α α α

α λαι αι αι σχι ι ι ω ω ω ω σχι ι ι

ω ω δως νυ υ υ υ υν α να φαν δο ο ο ον

ε εχ τε τε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε σται ι δου ου ου γα αρ η η

Εχ χλη σι ι ι ι α α α την ε εν σω ω ω

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βο ε σε ον ο ο να

χα α τε ε ε ε ε σα ου ου χ ι ι ι ι

ν ι ι στι ι π ι ξον ο ο δο ο θο ρ ο και την

ο ο ου ου ου ου ου ου φου ου ου ου α α γρα

ου ου ου ου ου ου ου ου προ ο ο ο υ υ πο ο ο

ο ου ου ου ου ου ου ου μαρ του ι ι ι ι ρι τ υ του ου ηκο νης σκη

ε ε ε εν ν υ υ υ υ υ υ υ ται η η η η η η η της

ω ς υ περ κο σμι ι ο ον κο ο ο σμον ε παμ φι ιφ

χα α τε ε ε ε ε χου ου σα ι ι ι ι

ι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

μον ει κο ο ο ο ο ο να α α α α α Χρι

με ε ε ε ε με ε ε ε θα του του και την ει

χο ο ο ο ο ο να α α δι α χρα του ουν τε ες

μη η πλα νω ω ω ω ω με ε θα εν δυ σα

σθω ω σαν αι σχυ υ υ υ υ υ νη η η η η η η

ην οι ου ου ου ου ου ου ου τω μη η η η η η

πι ι ι στε ε ευ ο ο μη πι στε ε ευ ο ον

τες η μιν γα α α αρ δο ο ο ο ξα α α του σαρ

χω θε εν το ος η μο ο ο ο ο ο η η η μο ορ

φη ε ευ σε ε βω ως προ οσ χυ υ νου με ε ε

ε νη η ου ου ου θε ε ο ο ο ποι οι οι ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.100*

ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ

με Δο ο ξα Πα α α τρι ι ι ι ι και Υι

ΒΫ ΜΕΛ

ω και α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

ΜΕΛ ΔΙ

Η χα α α ρι ις ε ε πε ε λα α α αμ

ΜΕΛ

ψε ε τη η ης α α α α λη θει ει ας τα

ΔΙ ΜΕΛ

προ τυ που ου με ε ε να πα α λαι αι αι σχι ω

ΔΙ ΜΕΛ

δω ω ως νυν α να φαν δο ο ο ο ον εκ τε

ΒΫ ΔΙ ΜΕΛ

ε ε τε ε ε λε ε ε ε σται ι δου ου γα αρ

ΔΙ ΓΑ ΒΫ

η η η ε ε εκκλη σι ι α την εν σωμον ει κο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ο να Χρι στου ου ου ως υ περ κο ο

ΜΕΛ ΒΫ

σμι ι ο ον κο ο ο σμο ον ε ε ε ε παμ φι ε ε εν

ΓΑ ΝΗ

νυ υ υ υ ται της σκη νης του μαρ τυ υ ρι ι

ΓΑ ΝΗ

ου τον τυ υ πον προ υ πο γρα α α φου ου ου ου

ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ

σα και την ορ θο δο ο ξο ον πι ι στιν κα

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

τε ε ε χου σα ι ι να α ον σε ε βο ο

ΜΕΛ

ο ο ο με ε ε ε θα του ου ου του ου και αι

ΔΙ

αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα του ουν τε

ΓΑ ΒΘ ΓΑ

ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα εν δυ

ΝΗ

σα σθω σαν αι αι σχυ υ νην οι ου τω μη η πι στε

ΔΙ

ευ σα α αν τες η μι ι ιν γα αρ δο ο ο ο

ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ

ξα του σαρ κω θεν το ος η μορ φη η η ευ σε βως

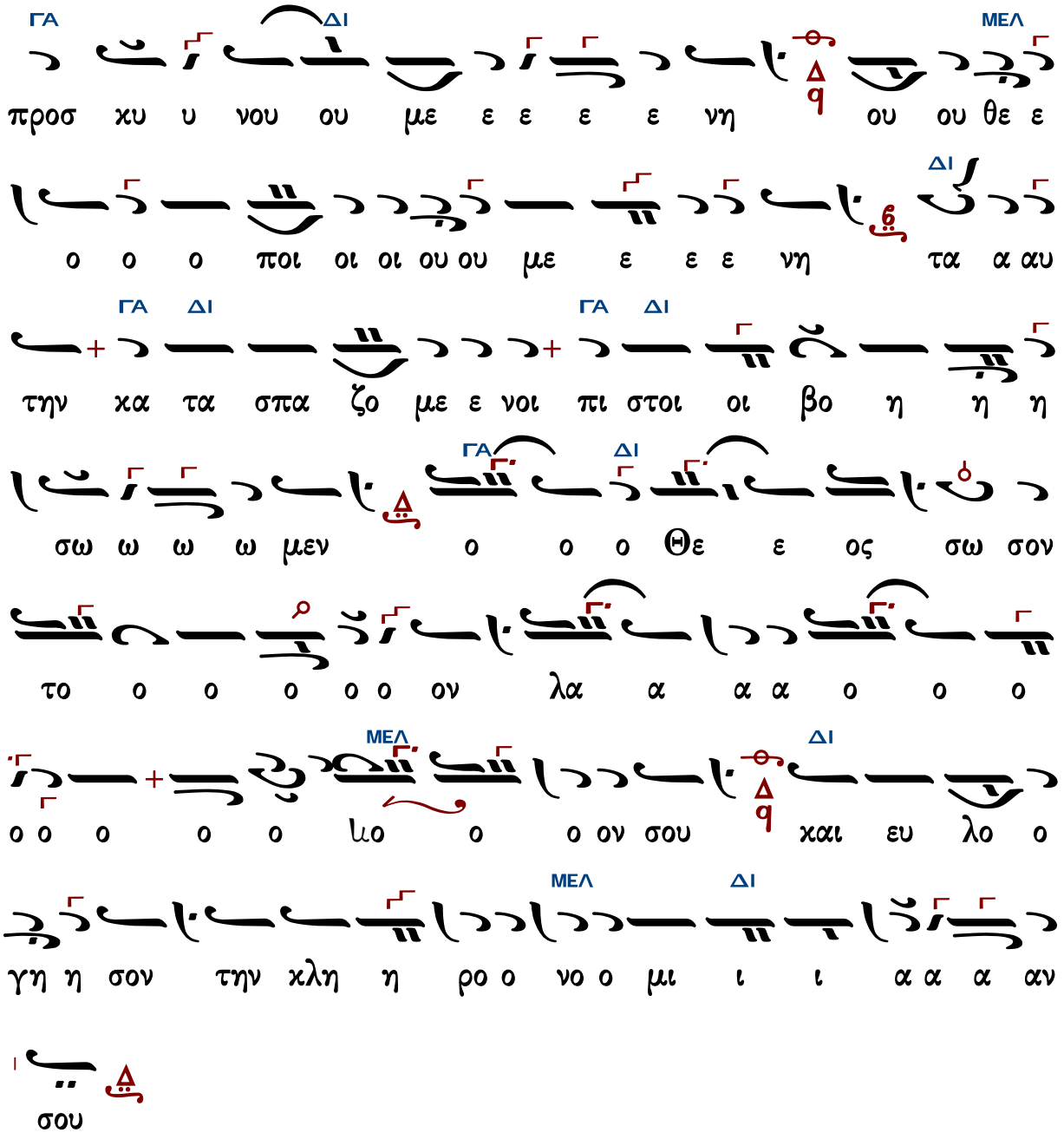

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος α’ 2003 σ.84*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η χα α α ρι ις ε ε πε λα αμ ψε ε τη η ης

α α α λη θει ει ας τα προ τυ που ου με ε να

πα λαι αι σκι ι ι ω ω δως νυν α να φαν δο ο ον

εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται ι δου ου γα αρ

η η η Ε ε εκ κλη σι ι α την εν σω μον ει

κο να Χρι ι στου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμον

ε παμ φι ε ε ε ε εν υ υ υ υ ται της σκη

νης του ου ου μα α αρ τυ υ ρι ι ι ου τον τυ υ υ

πον προ υ πο γρα α α φου ου ου ου σα και την ορ

θο δο ο ξο ον πι ι ι στιν κα τε ε ε χου ου ου ου σα

ι να ον σε βο ο με ε θα του του και την ει κο ο

να α δι ι ι α α α κρα του ουν τες μη πλα νω ω

ω με ε ε ε θα εν δυ σα σθω σαν αι αι σχυ νην

οι ου τω μη η πι στε ευ ο ο ον τες η μιν γα

αρ δο ο ο ξα του σαρ κω θεν το ος η μο ορ φη η η η

ευ σε βως προσ κυ νου ου με ε ε νη ου ου θε ο ποι οι

οι ου ου με ε ε νη τα αυ την κα τα σπα ζο ο με ε

νοι πι στοι οι βο η η η η σω ω ω ω μεν ο

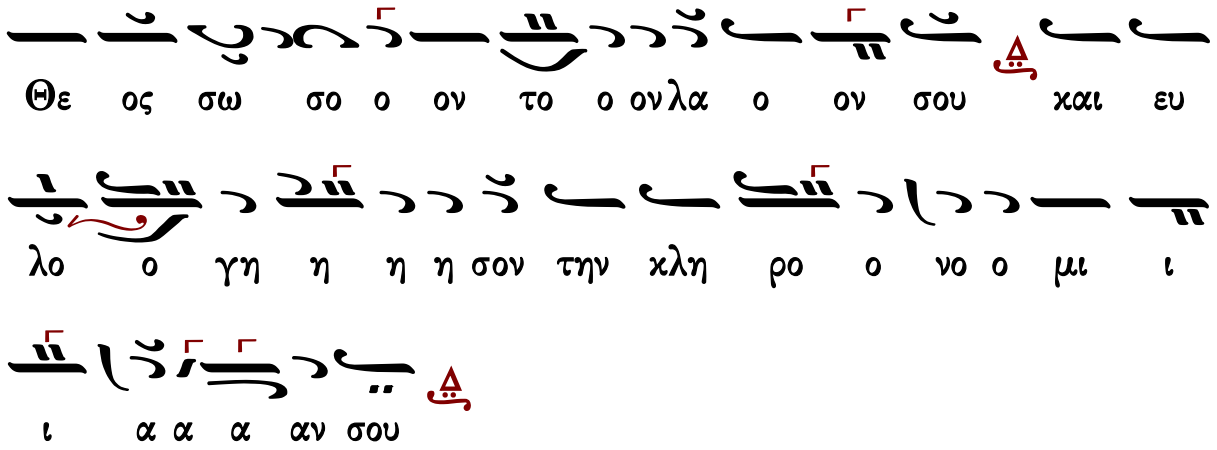

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Τριωδίου
2020 σ.16*

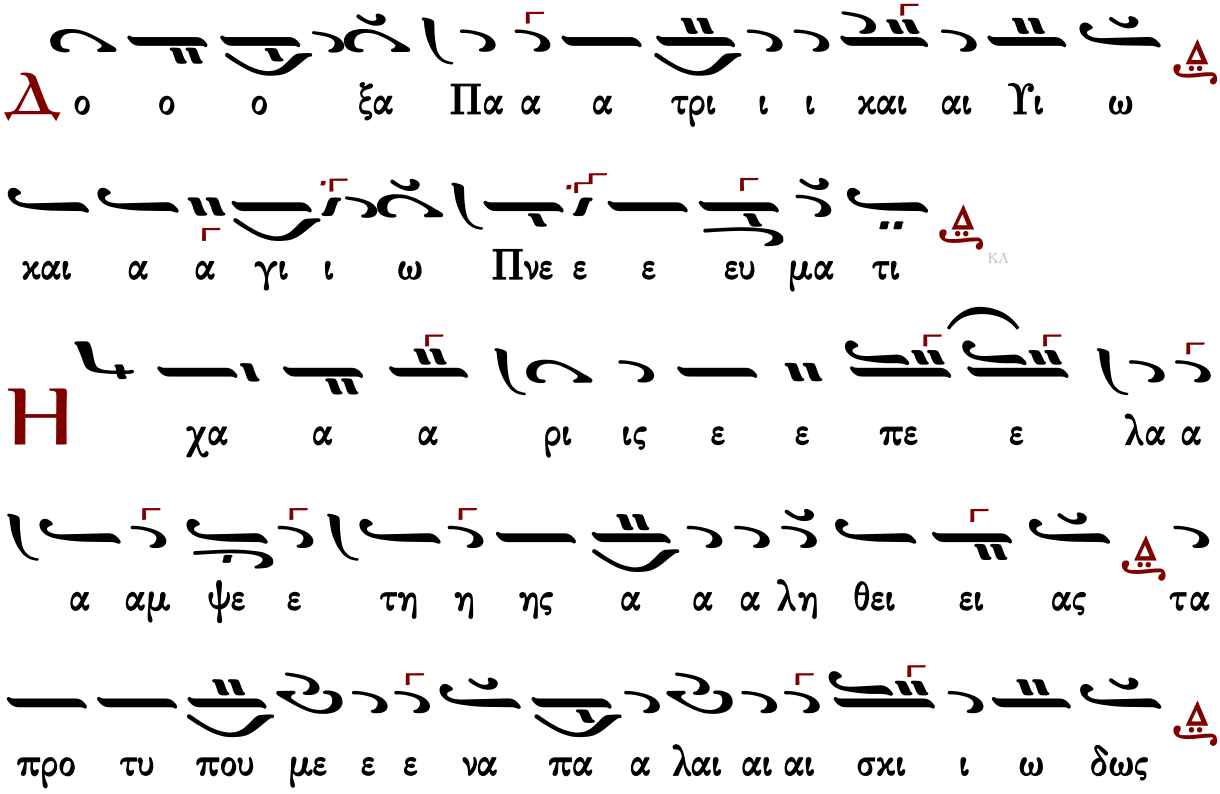

νυν α να φαν δο ο ο ο ον εκ τε τε ε ε λε ε

ε ε σται ι δου ου ου γα αρ η η η Ε ε εκ

χλη σι ι α την εν σω μον ει κο ο ο ο ο να Χρι

στου ου ου ως υ περ κο σμι ι ο ον κο ο ο σμον

ε παμ φι ε ε εν νυ υ υ υ ται της σκη νης

του μαρ τυ ρι ι ι ου τον τυ υ πον προ υ πο γρα α α

φου σα και την ορ θο δο ξον πι ι ι στιν κα τε ε

ε χου ου ου ου σα ι ι να α ον σε ε

βο ο ο ο ο με ε ε ε θα του ου ου του ου

και αι αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα του ουν

σου ου χαι ε ευ λο ο γη η σον την χλη η ρο ο νο

ο ο ο Θε ος σω σον τον λα α α ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

τα σπα ζο ο με ε νοι πι στοι οι βο η ησω ω με

ο ο ο ποι οι οι ου ου με ε ε νη τα α αυ την κα

ευ σε βως προσ κυ νου ου με ε ε νη ου ου θε ε

γαρ δο ο ξα του σαρ κω θεν το ο ος η μορ φη

η η πι ι ι στε ευ ο ο ον τες η μι ι ι ιν

σα σθω σαν αι αι σχυ υ υ υ υ νη ην οι ου τω μη

τε ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα εν δυ

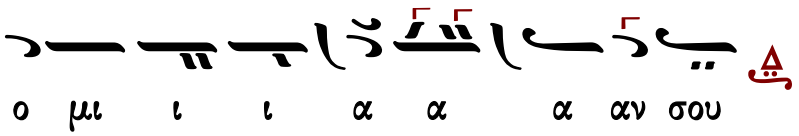

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.98*

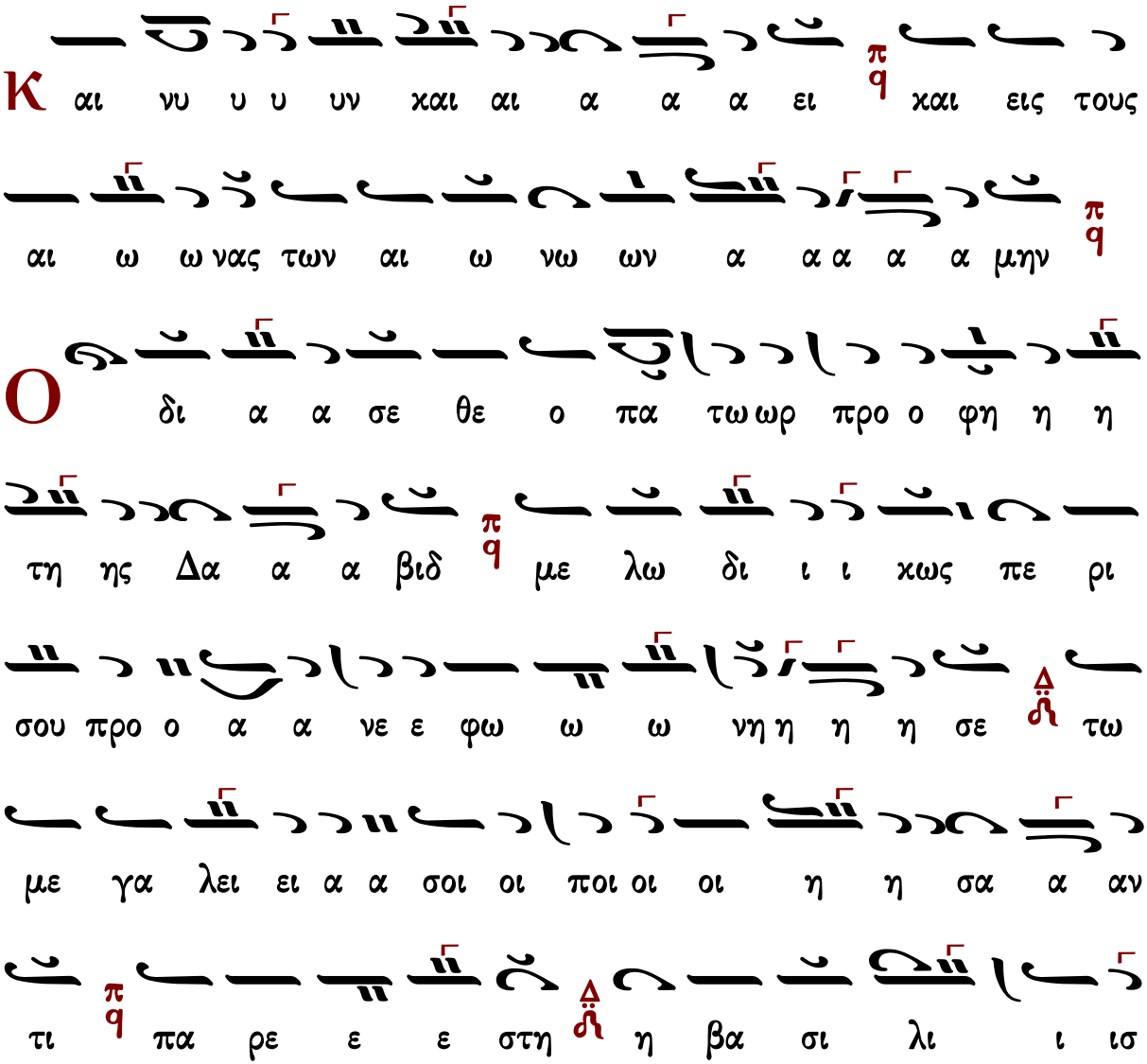

σα α εκ δε ε ξι ω ω ω ων σου σε ε γαρ μη τε

ρα προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει

ξεν ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω ω πη η σαι

ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος ι να τη

η ην ε ε α αυ του α να α α πλα α α ση η

ει ει ει κο ο ο ο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα α

α α α θε ε ε ε σι και το πλα νη θε ε εν ο

ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο βα α α

α α τον τοις ω ω μοις α α α να α λα α βων τω

Πα α α τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη

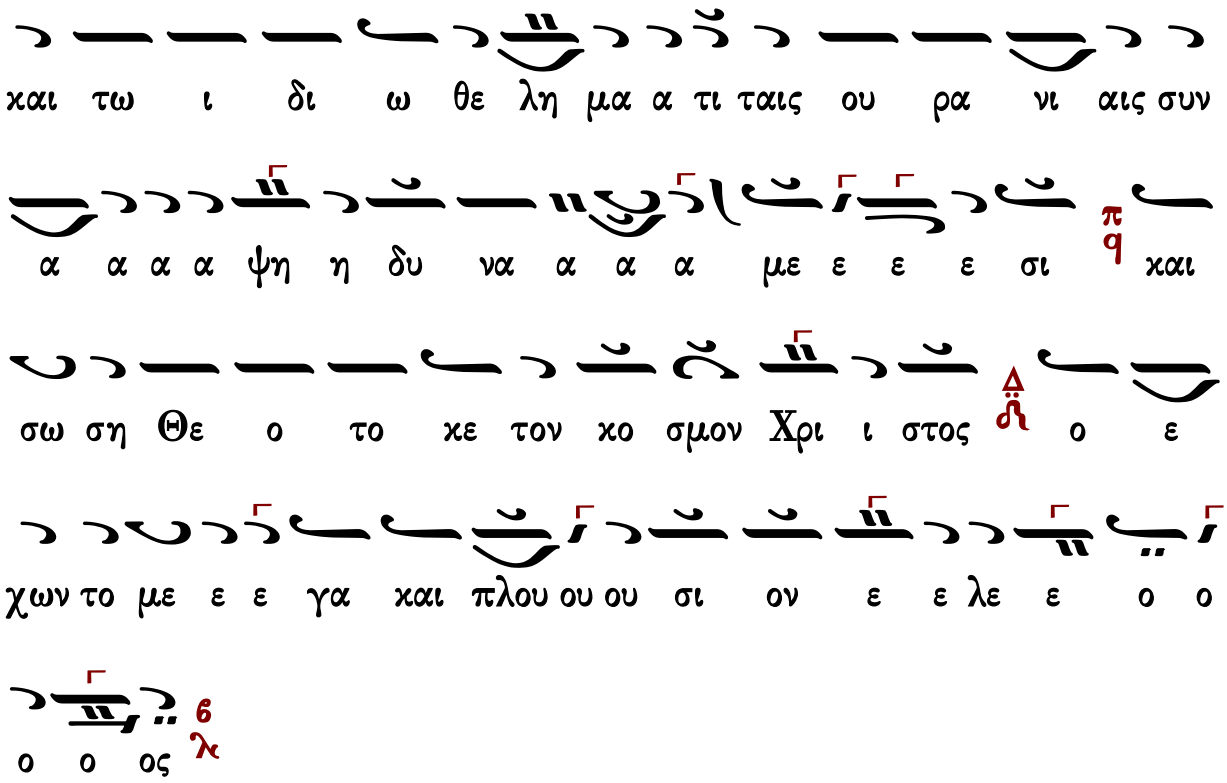

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.166#

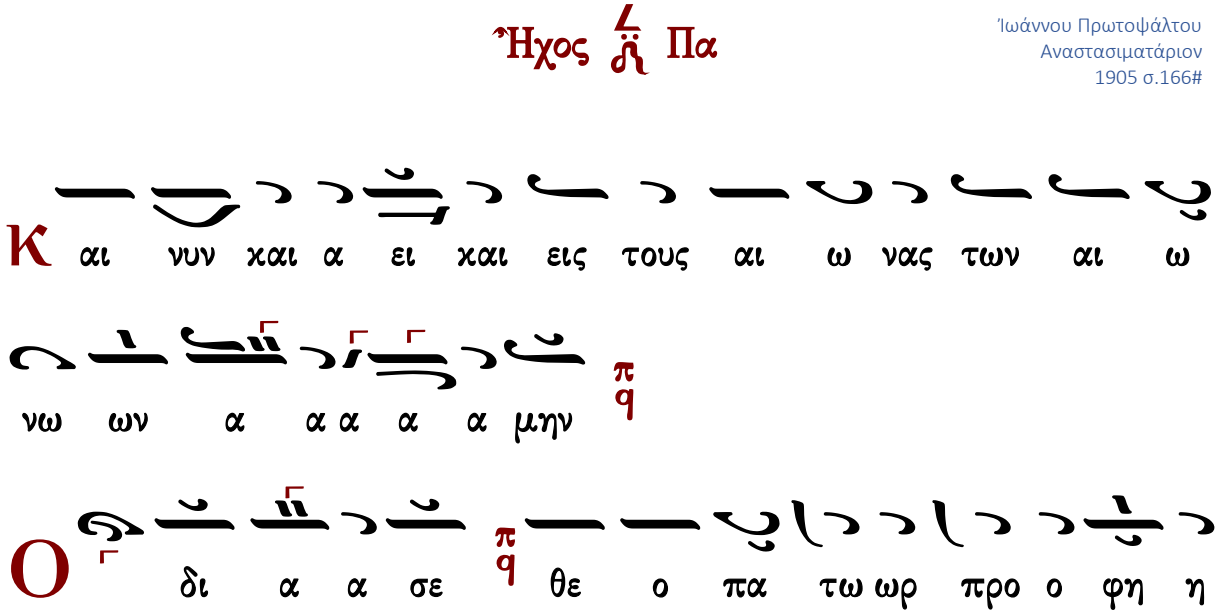

η τη ης Δα α α βιδ με λω δι χως πε ρι ι

σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε

τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α

αν τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

σα α εχ δε ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα

προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει

ξεν ο α πα τωρ εχ σου ε να αν θρω πη η σαι ε

ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να τη ην

ε α αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο

ο να φθα ρει ει σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε

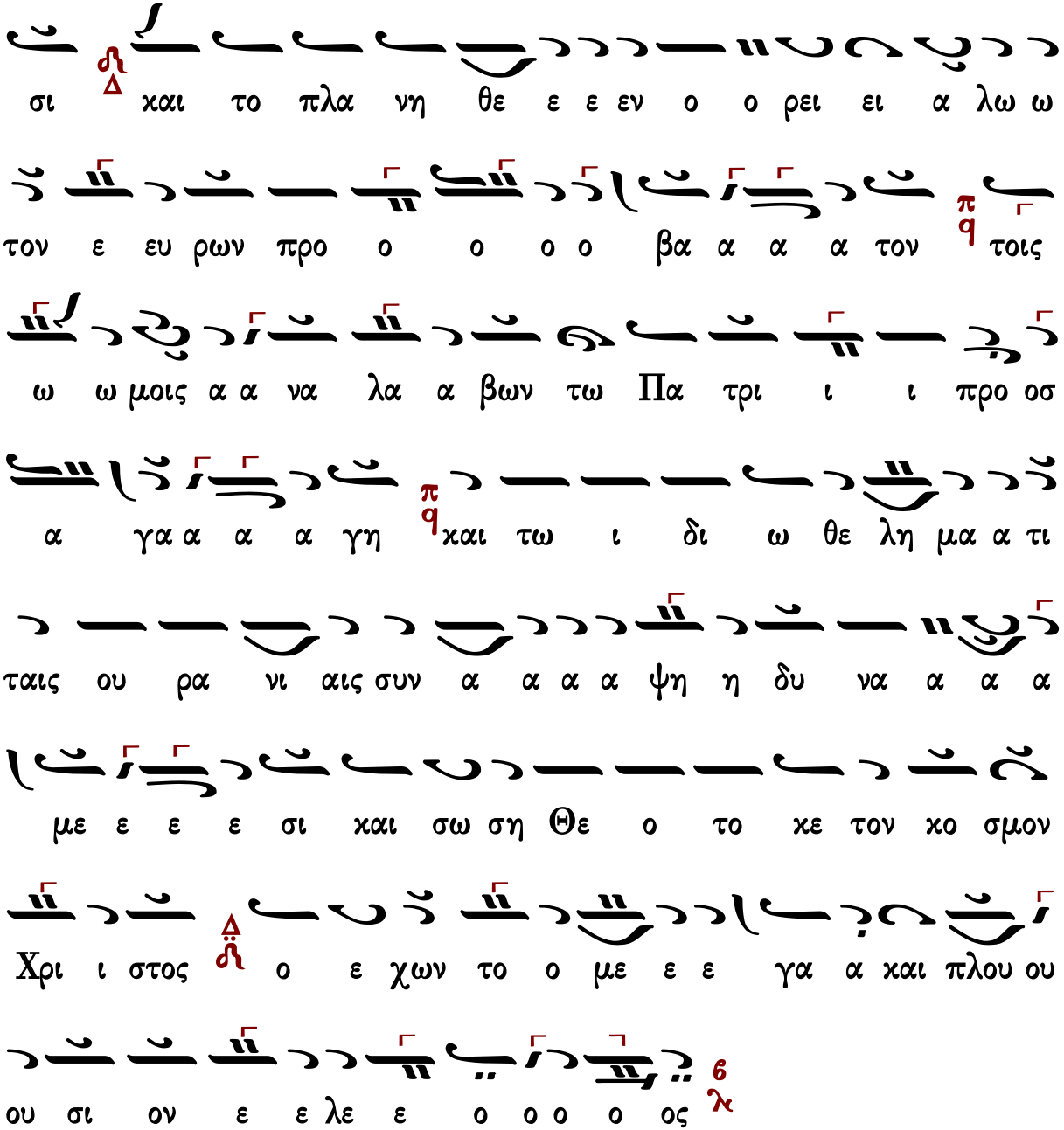

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.479*

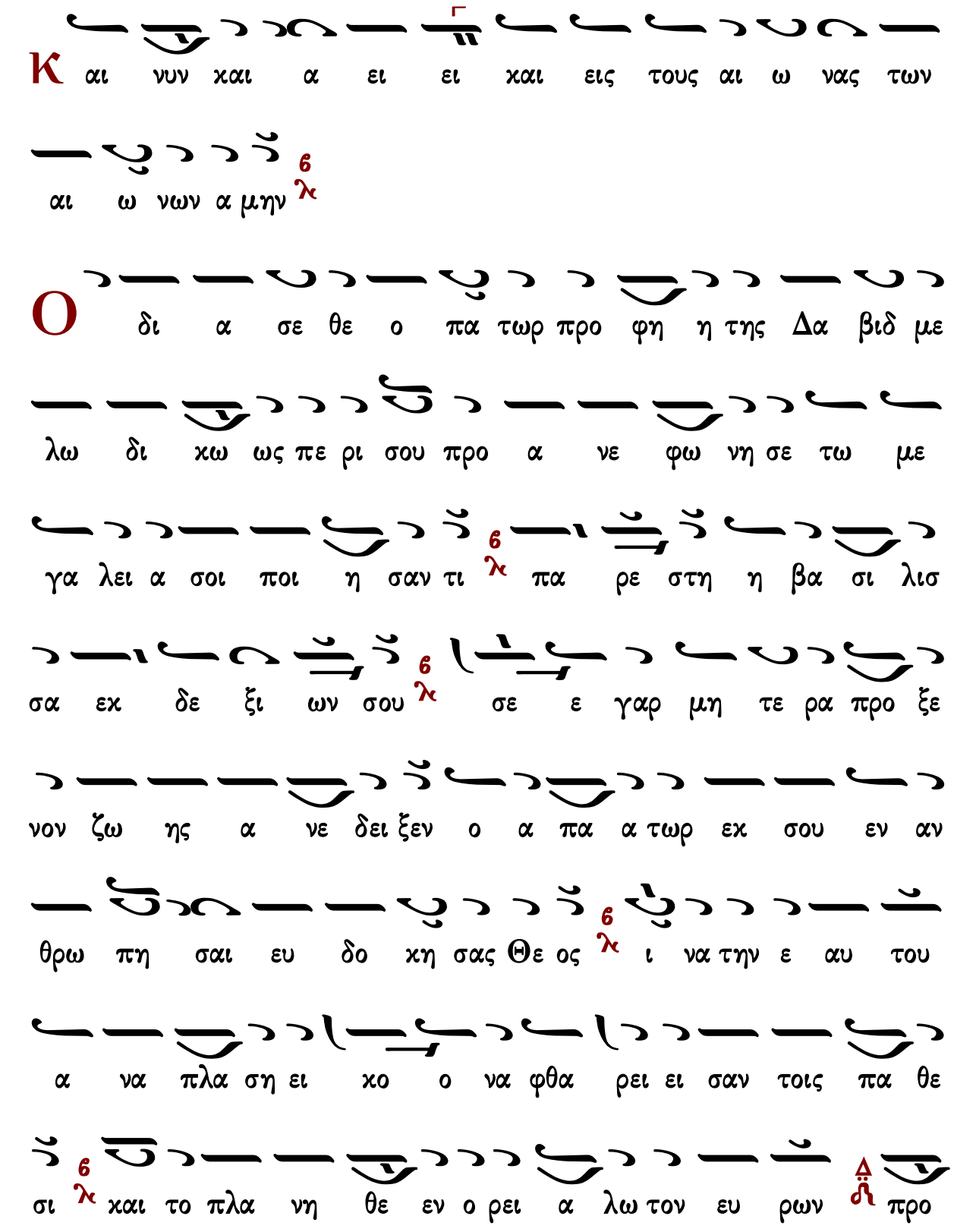
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Ο δι α σε θε ο πα τωρ προ φη η της Δα βιδ με
λω δι χω ως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω με
γα λει α σοι ποι η σαν τι πα ρε στη η βα σι λισ
σα εκ δε ξι ων σου σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε
νον ζω ης α νε δει ξεν ο α πα α τωρ εκ σου εν αν
θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος ι να την ε αυ του
α να πλα ση ει κο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα θε
σι και το πλα νη θε εν ο ρει α λω τον ευ ρων προ

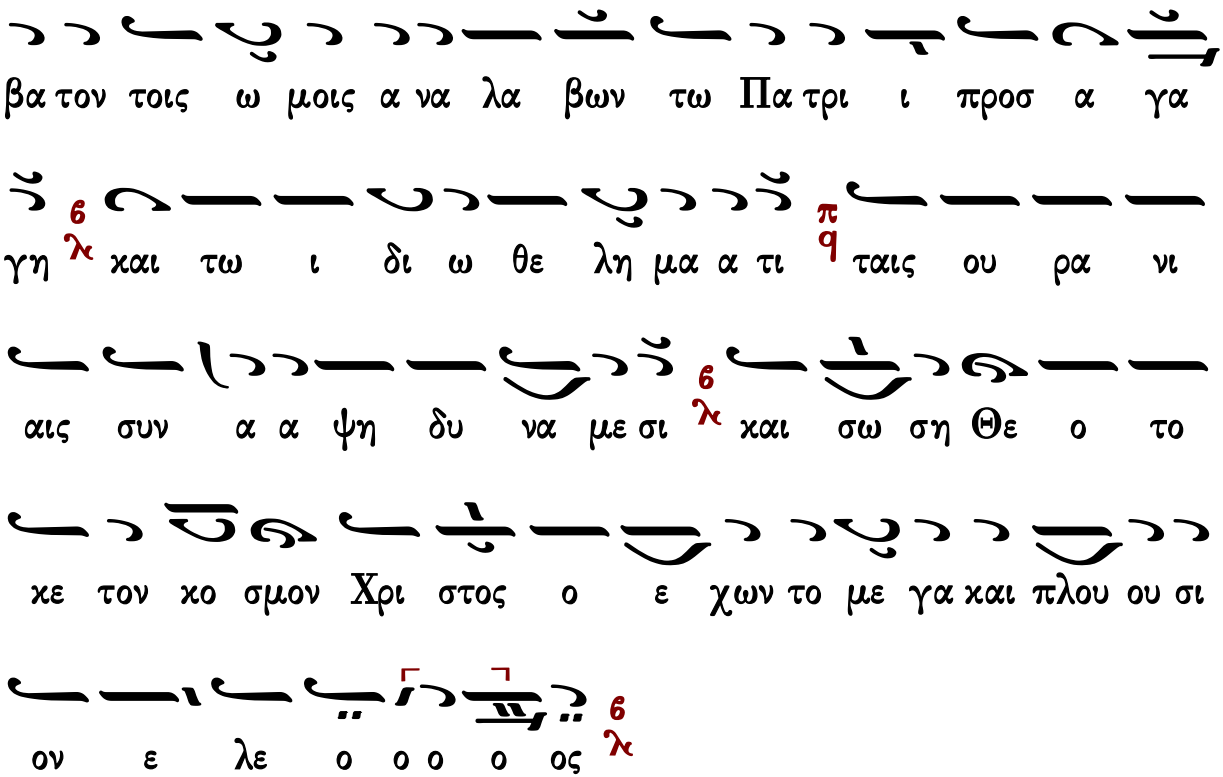

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.278*

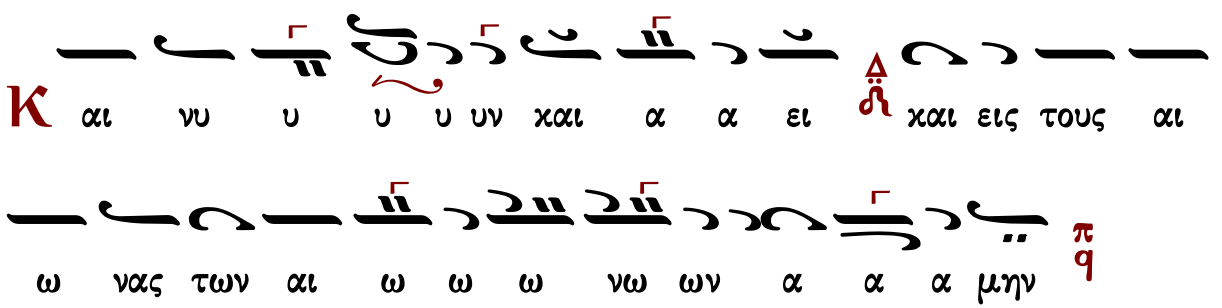

Ο
δι α α σε θε ο πα τω ωρ προ ο φη η η
τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι σου
προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε τω με
γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν τι
πα ρε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε ε ε
ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε νον ζω
ης α α α νε δει ει ξεν ο α πα τωρ εκ σου εν
αν θρω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε
ε ος ι ι να τη ην ε α αυ του α να πλα α α
ση η ει κο ο ο ο να φθα ρει ει ει ει σα αν τοις

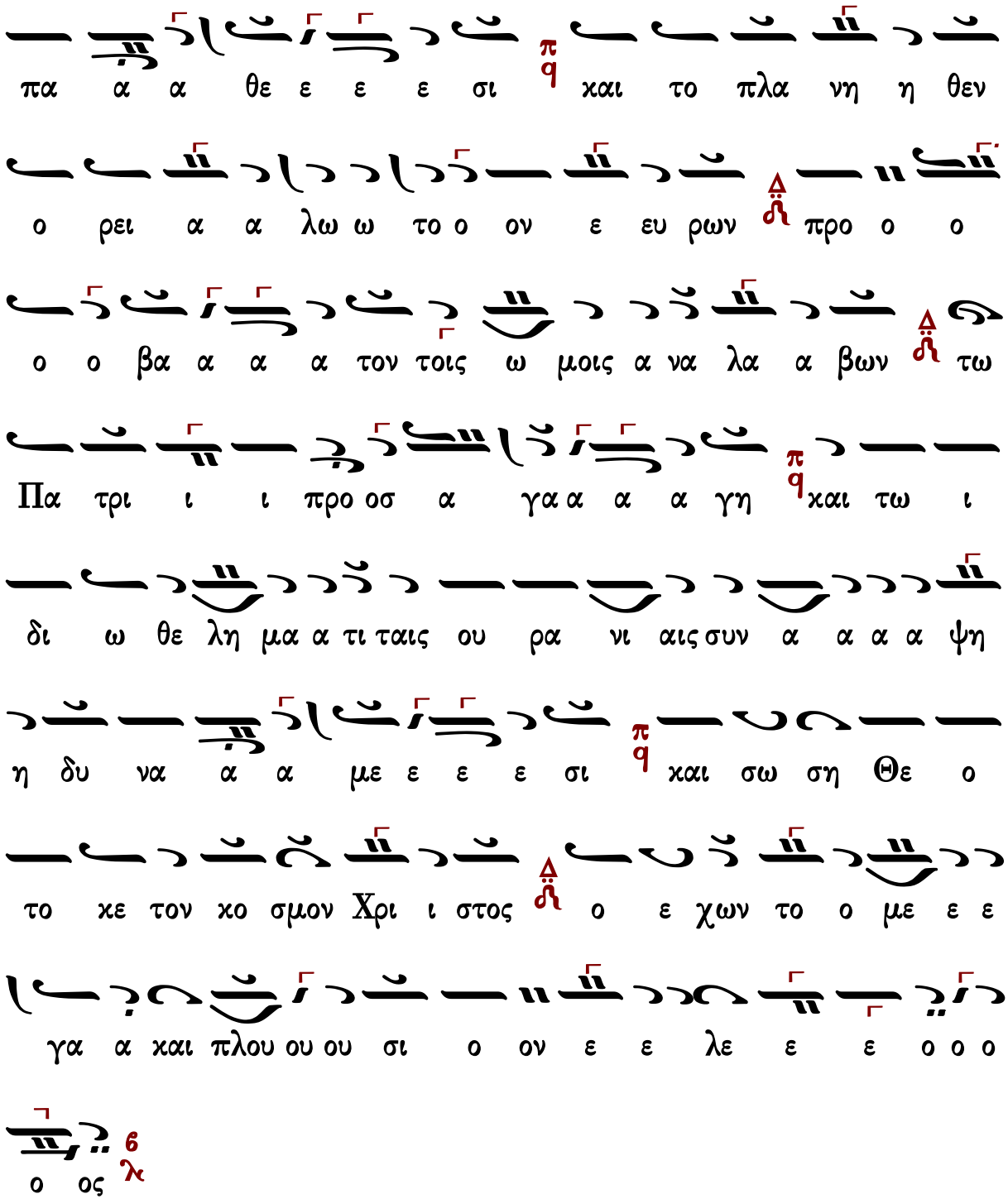

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος ⲗ ⲡ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β20*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει π/q χαι εις τους

αι ω ναις των αι ω ω ω νω ων α α α μην π/q

Ο δι α σε ε ε Θε ο πα α α τωρ προ φη η

η η τη ης Δα α α βιδ π/q με λω δι χως πε ρι

ι σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε Δ ⲡ̈

τω με γα λει α σοι ποι η η η σα α α αν τι π/q

πα ρε ε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε

ξι ω ω ω ων σου π/q σε ε ε γαρ μη τε ε ε ρα προ ξε

νον ζω η ης α α νε ε ε δει ει ει ει ξεν π/q ο

α πα τωρ εκ σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη η η

σα ας Θε ε ε ος π/q ι ι να τη ην ε α αυ του α

να πλα α α ση η ει κο ο ο ο να π/q φθα ρει ει

σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε σι Δ και το πλα

νη θε ε εν ο ρει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο

ο ο βα α α α τον π/q τοις ω ω μοις α α να λα α

βων Δ τω Πα τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη π/q

και τω ι δι ι ι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις

συν α α α α ψη η δυ να α α με ε ε ε σι π/q

και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος Δ ο ε

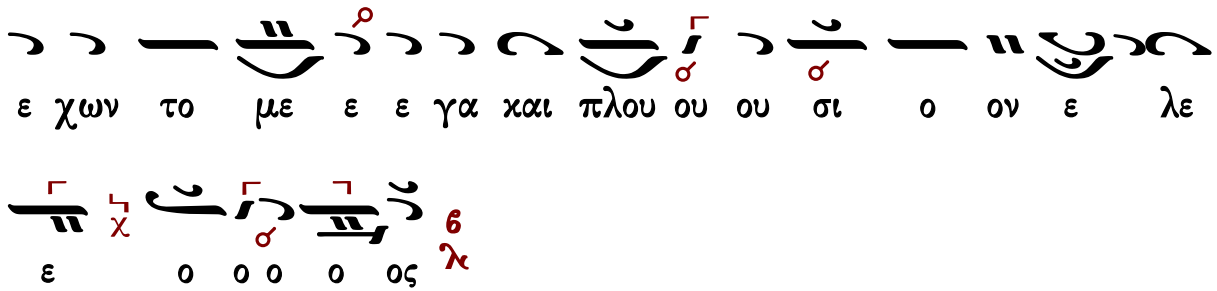

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β137*

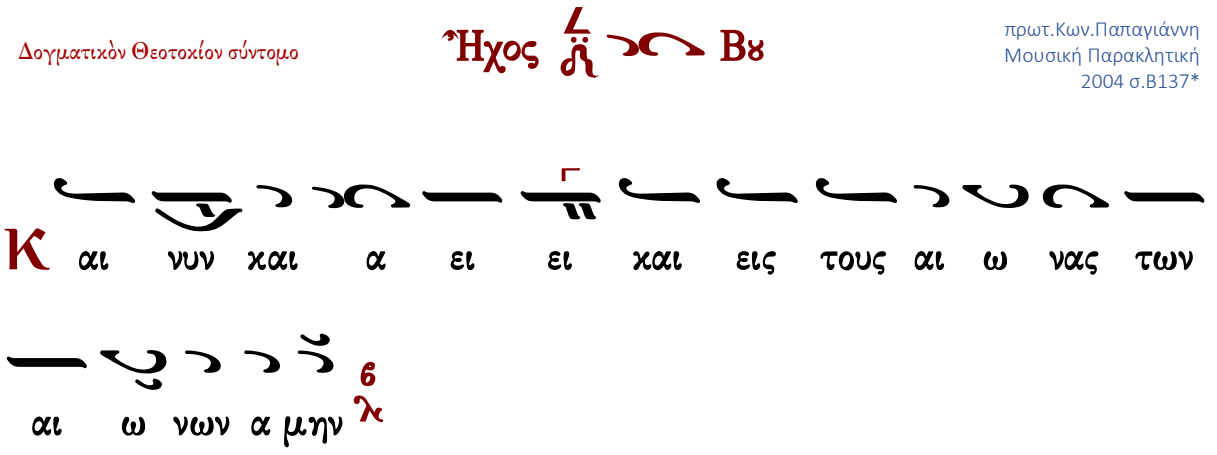

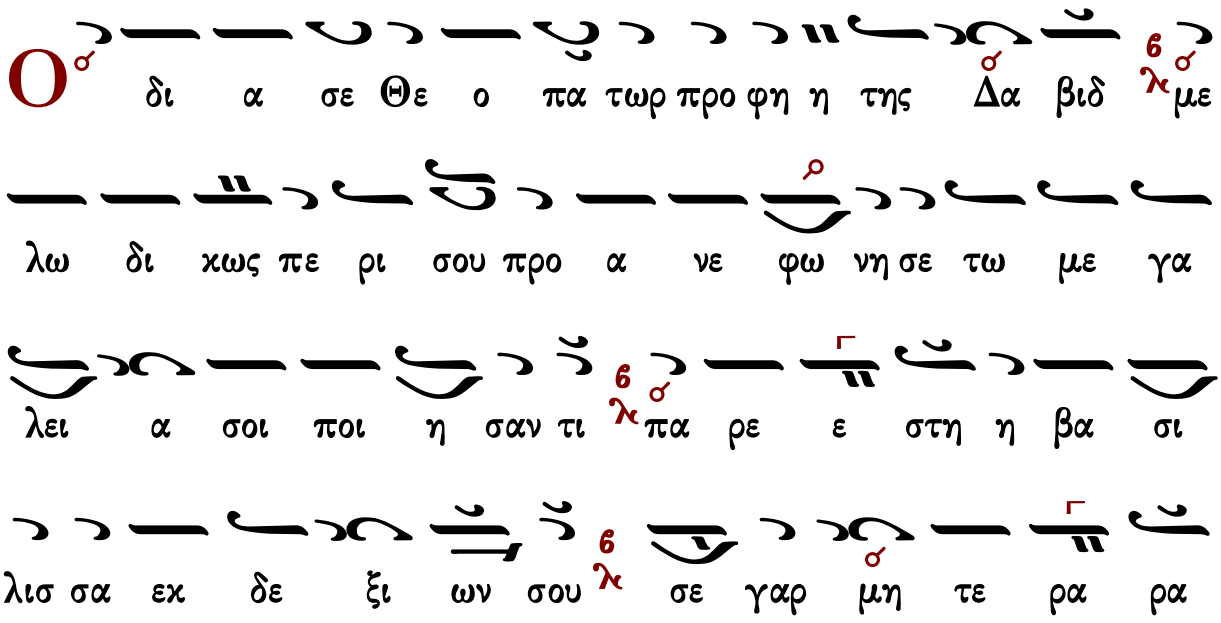

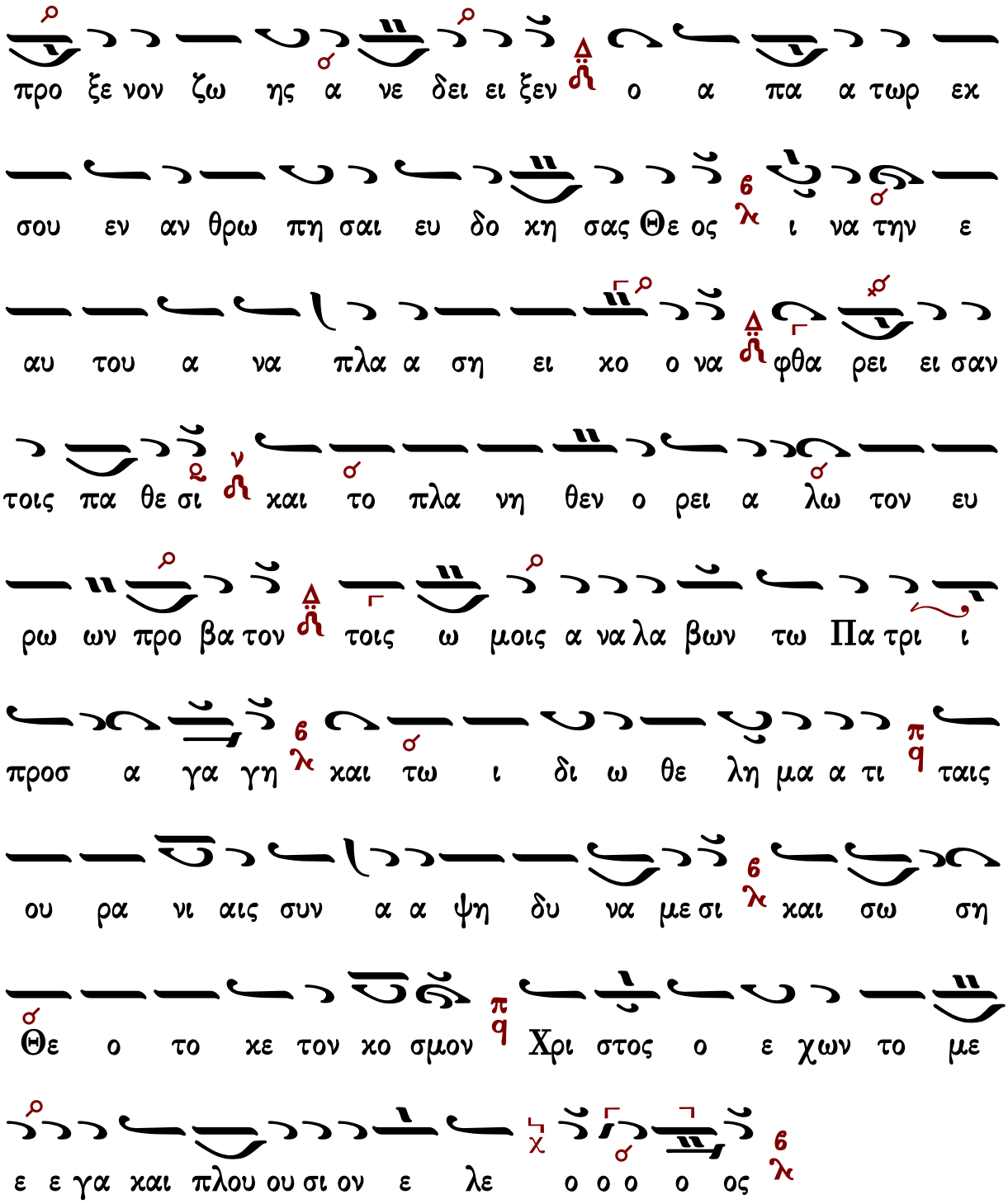
προ ξε νον ζω ης α νε δει ει ξεν ο α πα α τωρ εκ
σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος ι να την ε
αυ του α να πλα α ση ει κο ο να φθα ρει ει σαν
τοις πα θε σι και το πλα νη θεν ο ρει α λω τον ευ
ρω ων προ βα τον τοις ω μοις α να λα βων τω Πα τρι ι
προσ α γα γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
ου ρα νι αις συν α α ψη δυ να με σι και σω ση
Θε ο το κε τον κο σμον Χρι στος ο ε χων το με
ε ε γα και πλου ου σι ον ε λε ο ο ο ο ος

Ἦχος Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.8*

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α α ει ει χαι ει εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ω

ω ω νων α α μην

Ο ο ο ο δι ι α α σε ε ε ε ε ε

ε ε ε θε ο πα α τωρ προ ο ο φη η η η

τη η η η ης Δα α βιδ με ε λω δι χω ω

ω ω ω ως πε ρι ι ι σου ου προ α νε φω ω

ω ω νη η η η η σε ε τω με γα λει ει α

σοι οι οι ποι οι οι οι η σοι ποι οι η η η σα αν

τι πα α α α ρε ε ε ε ε στη η η βα
σι ι ι ι ι λι ι ισ σα α α α α εκ δε ε
ε ε ξι ι ι ι ω ω ω ω ω ων σου σε
ε ε γαρ μη τε ρα α προ ο ξε ε ε νον ζω ω η ης α
νε ε ε ε δει ει ει ει ει ιει ει ει ει ξεν ο α
πα α α α τω ω ωρ ε εκ σου ου ε εν αν θρω ω πη
η η σαι αι ευ δο κη η η η σα α α α ας
Θε ε ος ι ι ι ι ι να α τη η η ην ε α
α αυ του α να πλα α α ση η η η ει ει ει ει κο
ο ο ο ο ο ο να φθα ρει ει ει σαν τοις πα

α α α α θε ε ε ε ε με ε ε ε σι χαι το

πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω τον ε ευ ρων

προ ο ο βα α προ ο ο βα α τον τοι οις ω

ω ω ω ω ω μοι οις α α α α α να λα α α βω

ων τω Πα τρι ι ι προ ο ο οσ α α α α γα

α α α α α α γη χαι τω ι δι ω ω θε ε

λη η η η η μα α τι ταις ου ρα νι ι ι ι

ι ι αις συν α α α α α α α ψη η η δυ υ

να α α α α με ε ε ε ε με ε ε ε σι χαι

σω ω ση η Θε ο ο το ο ο ο ο ο χε τον

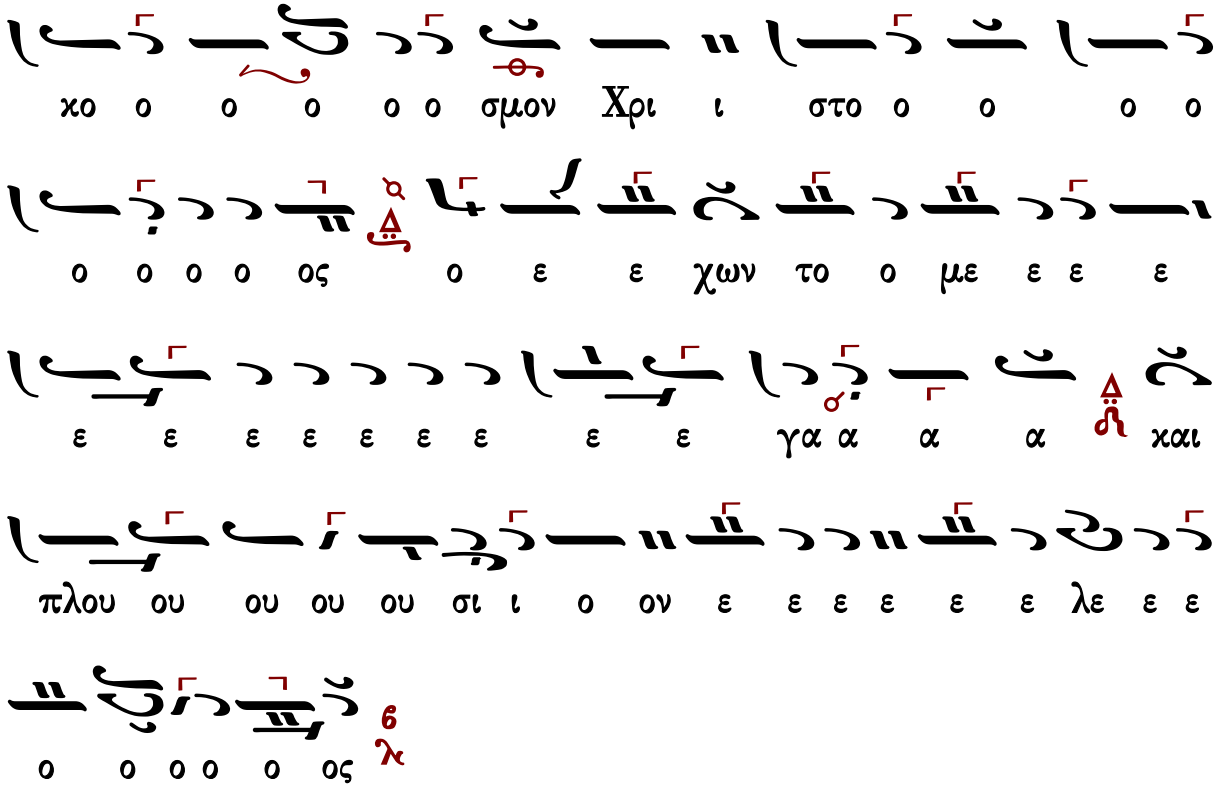

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.63*

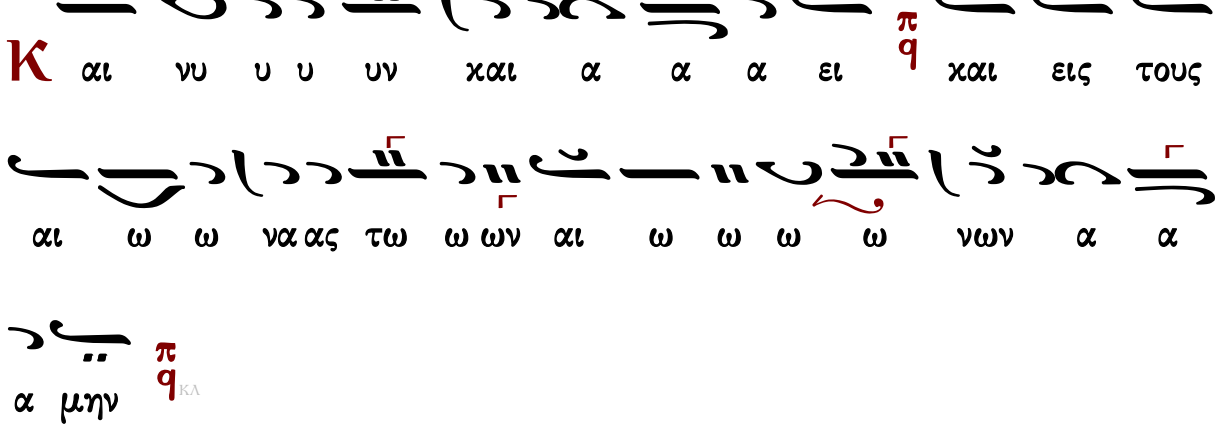

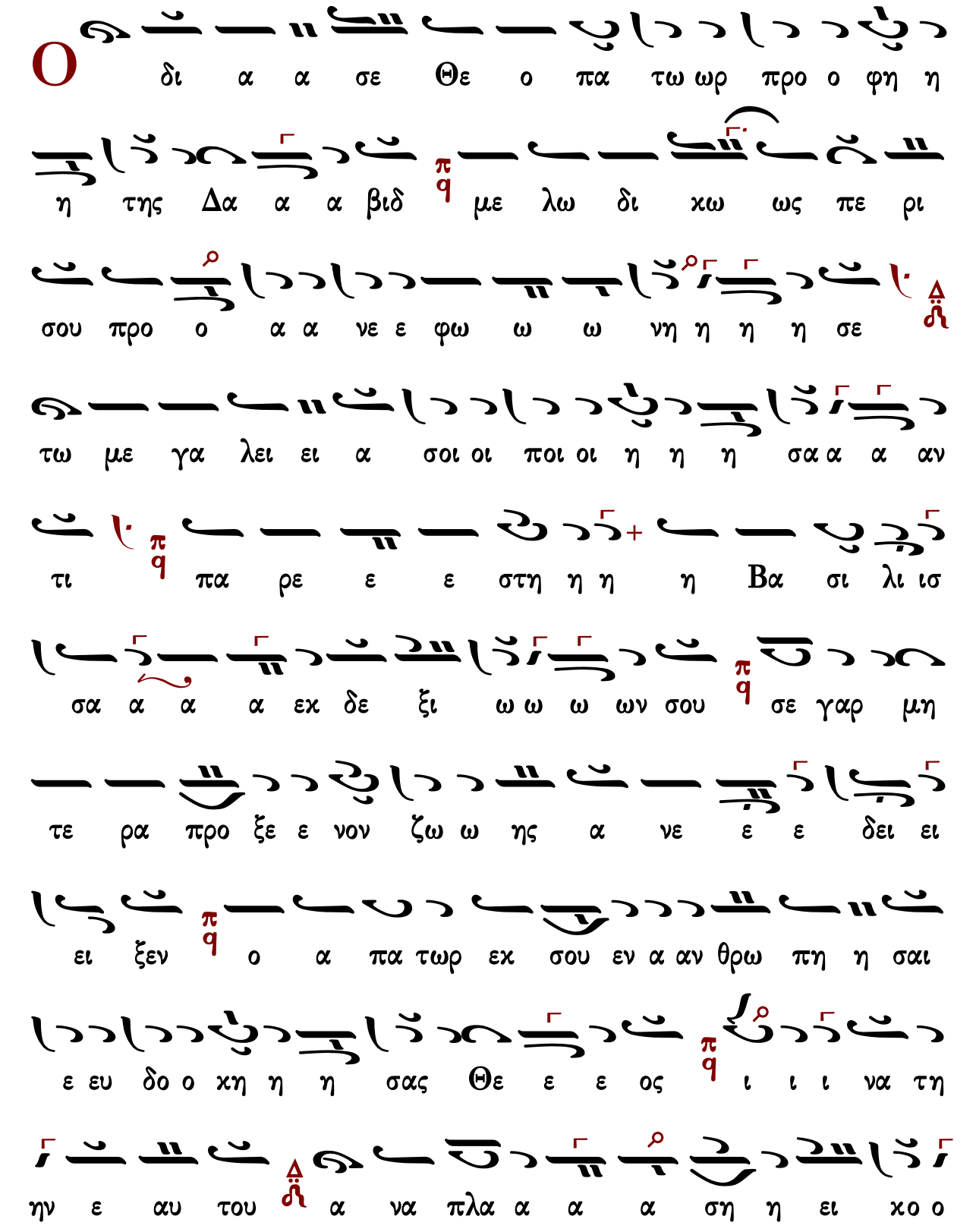
Ο
δι α α σε Θε ο πα τω ωρ προ ο φη η
η της Δα α α βιδ π/q με λω δι χω ως πε ρι
σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε
τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν
τι π/q πα ρε ε ε στη η η η Βα σι λι ισ
σα α α α εκ δε ξι ω ω ω ων σου π/q σε γαρ μη
τε ρα προ ξε ε νον ζω ω ης α νε ε ε δει ει
ει ξεν π/q ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω πη η σαι
ε ευ δο ο κη η η σας Θε ε ε ος π/q ι ι ι να τη
ην ε αυ του α να πλα α α α ση η ει κο ο

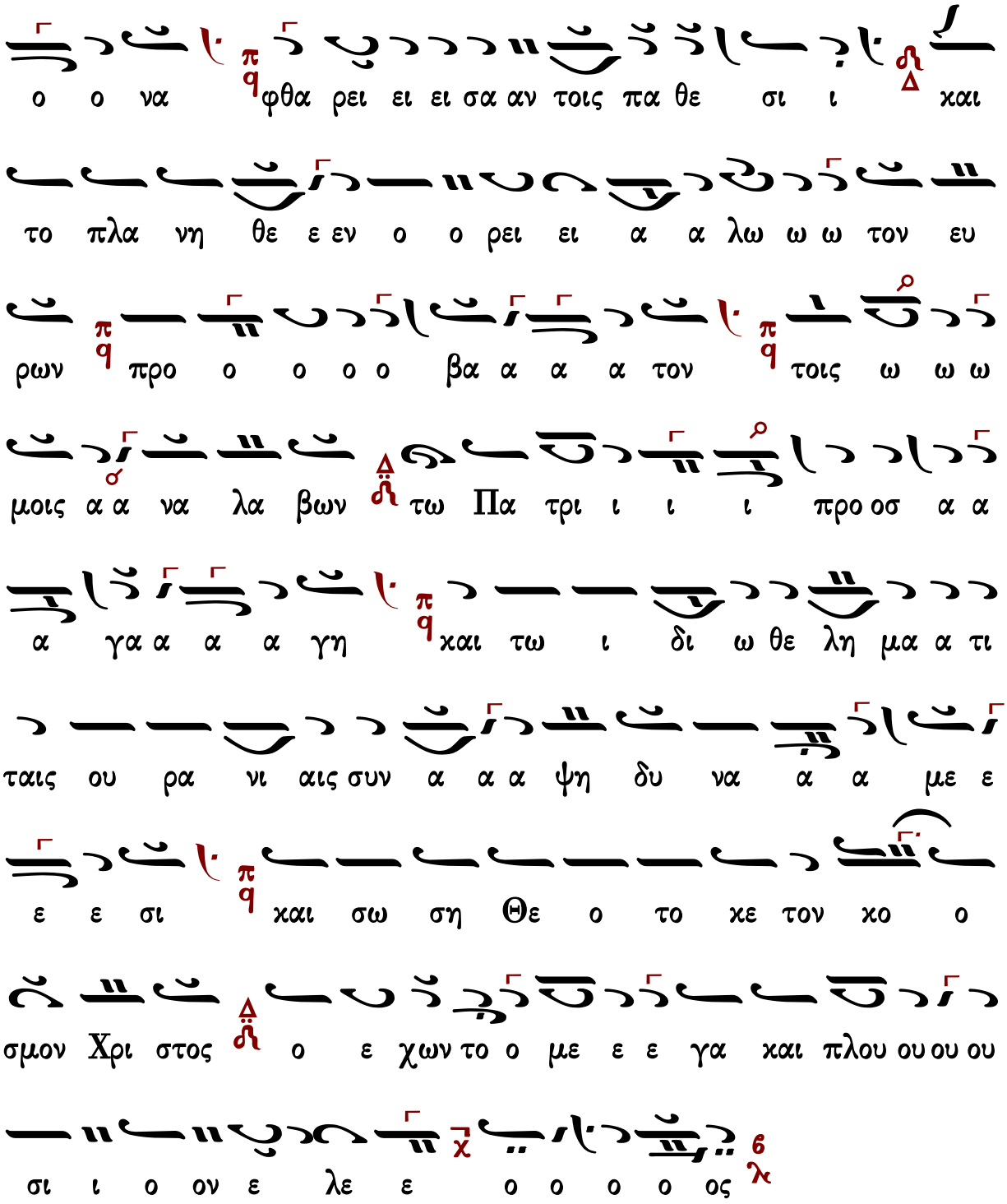

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

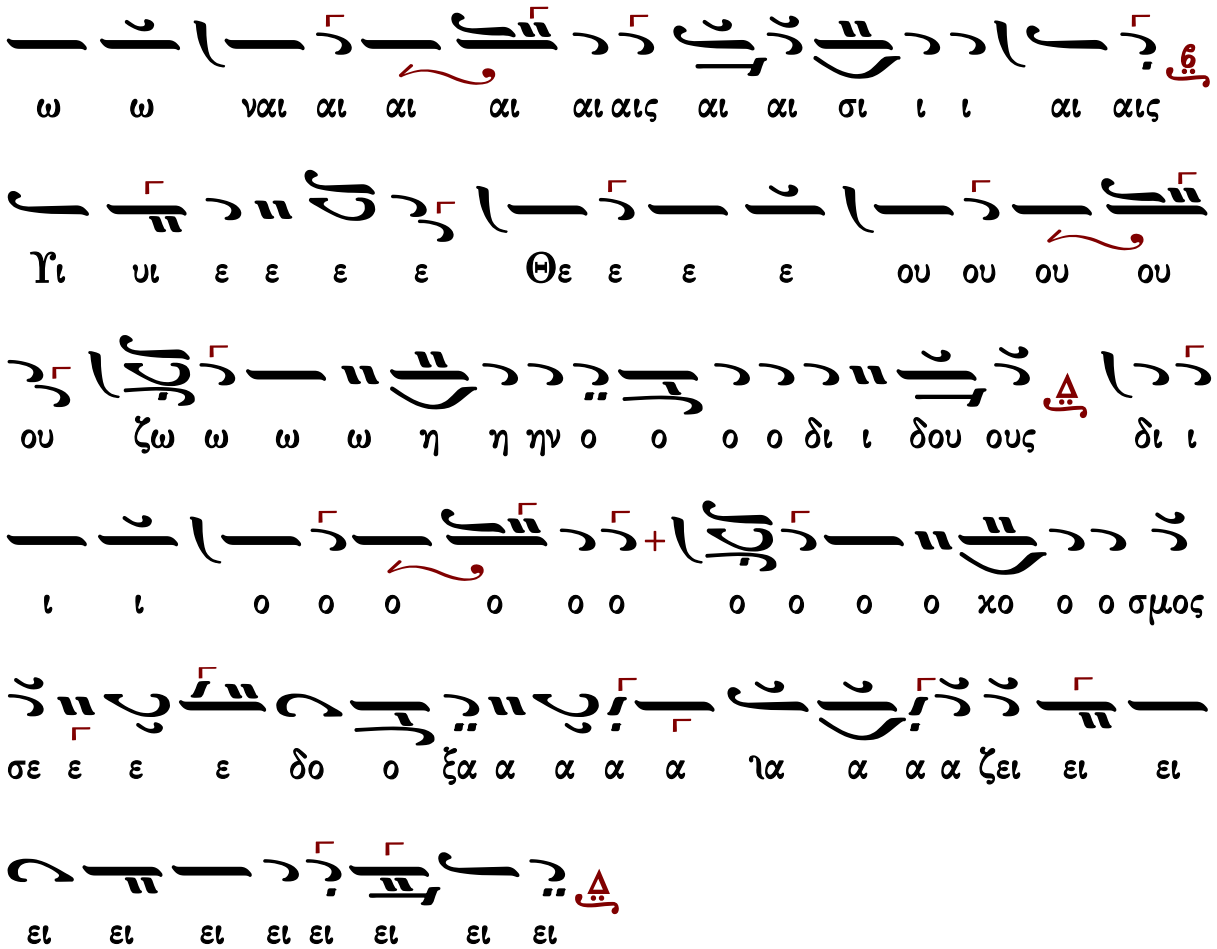

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

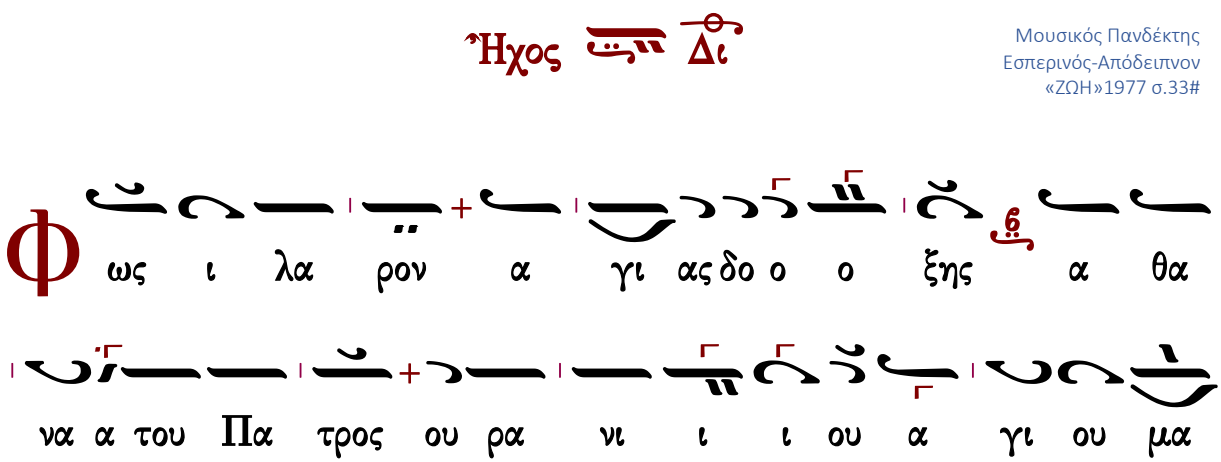

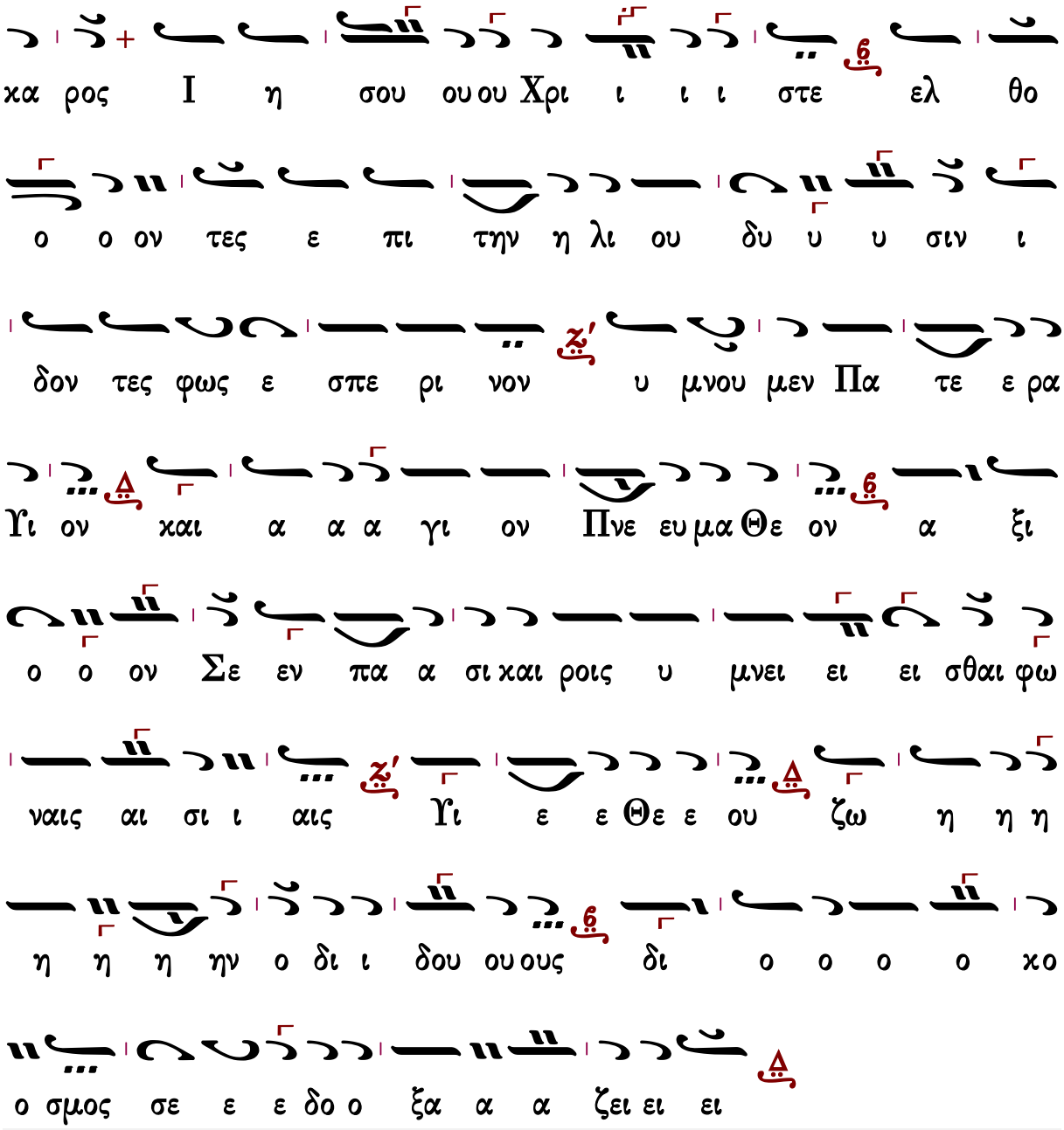

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

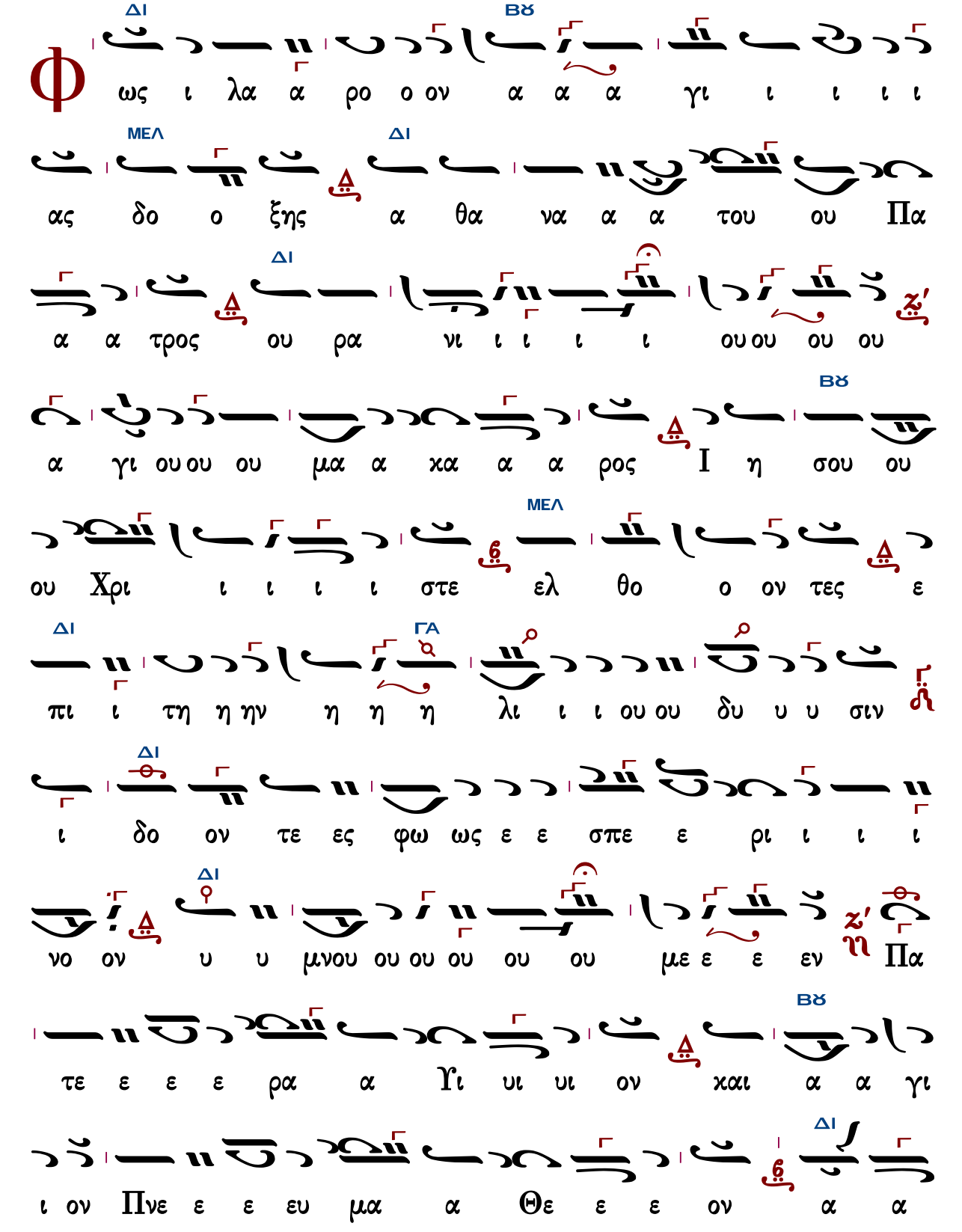
ΔΙ ΒΘ
Φ ως ι λα α ρο ο ον α α α γι ι ι ι ι
ΜΕΛ ΔΙ
ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα
ΔΙ
α α τρος ου ρα νι ι ι ι ι ου ου ου ου
ΒΘ
α γι ου ου ου μα α κα α α ρος Ι η σου ου
ΜΕΛ
ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε
ΔΙ ΓΑ
πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν
ΔΙ
ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι
ΔΙ
νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα
ΒΘ
τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον και α α γι
ΔΙ
ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

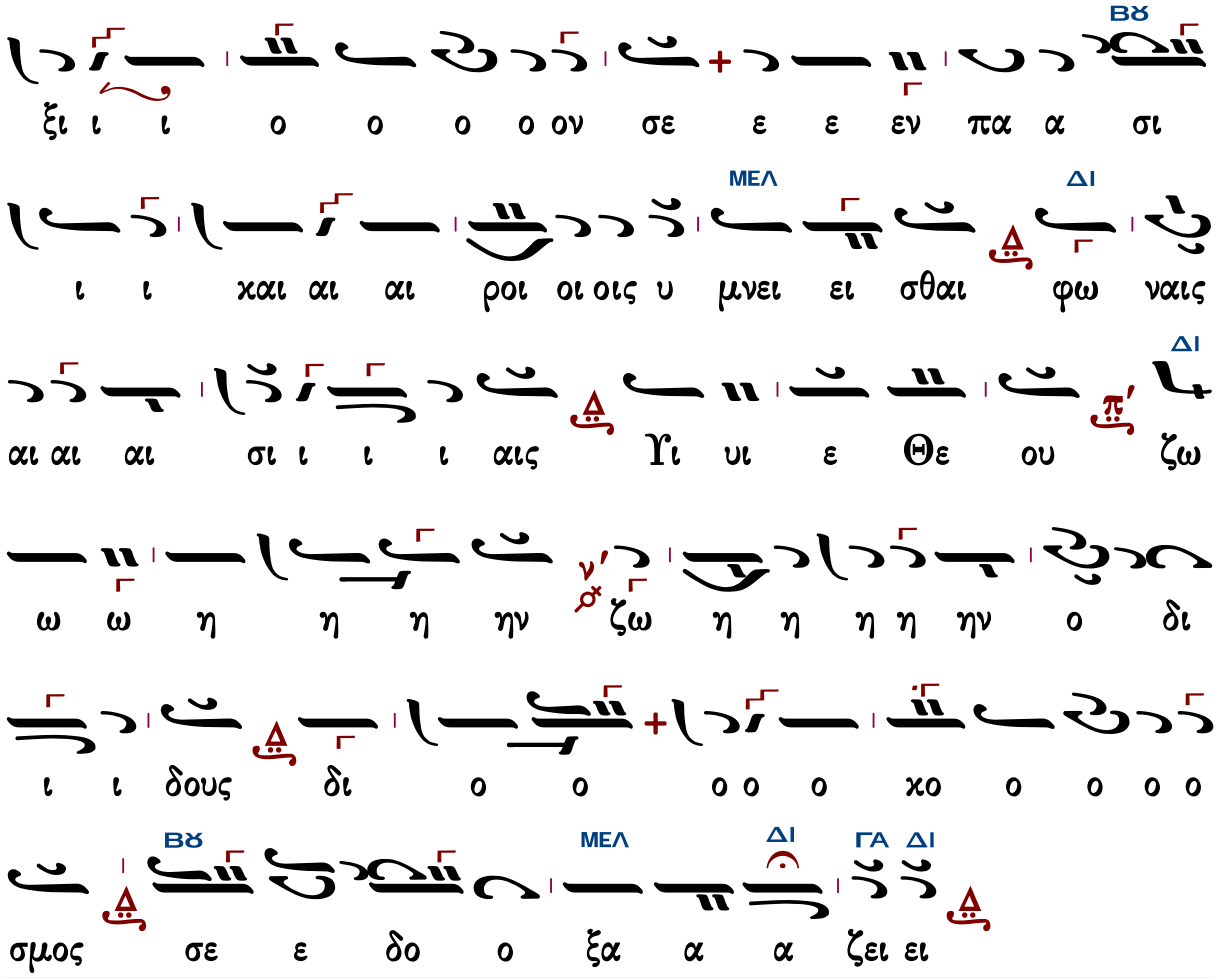

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

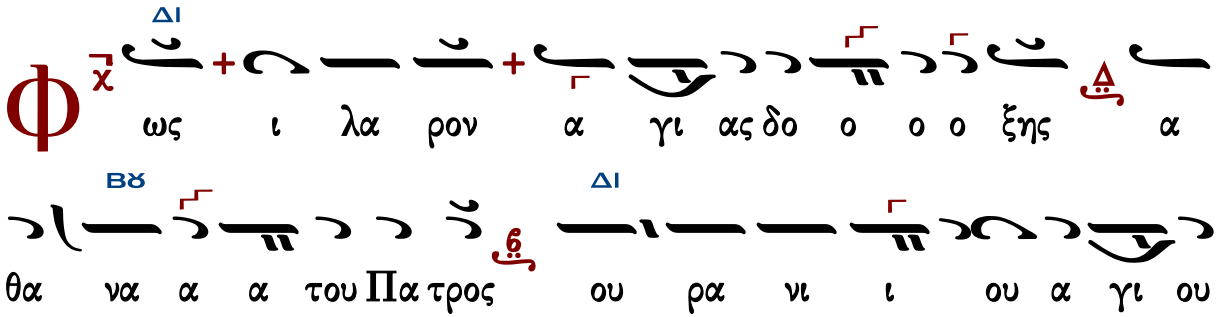

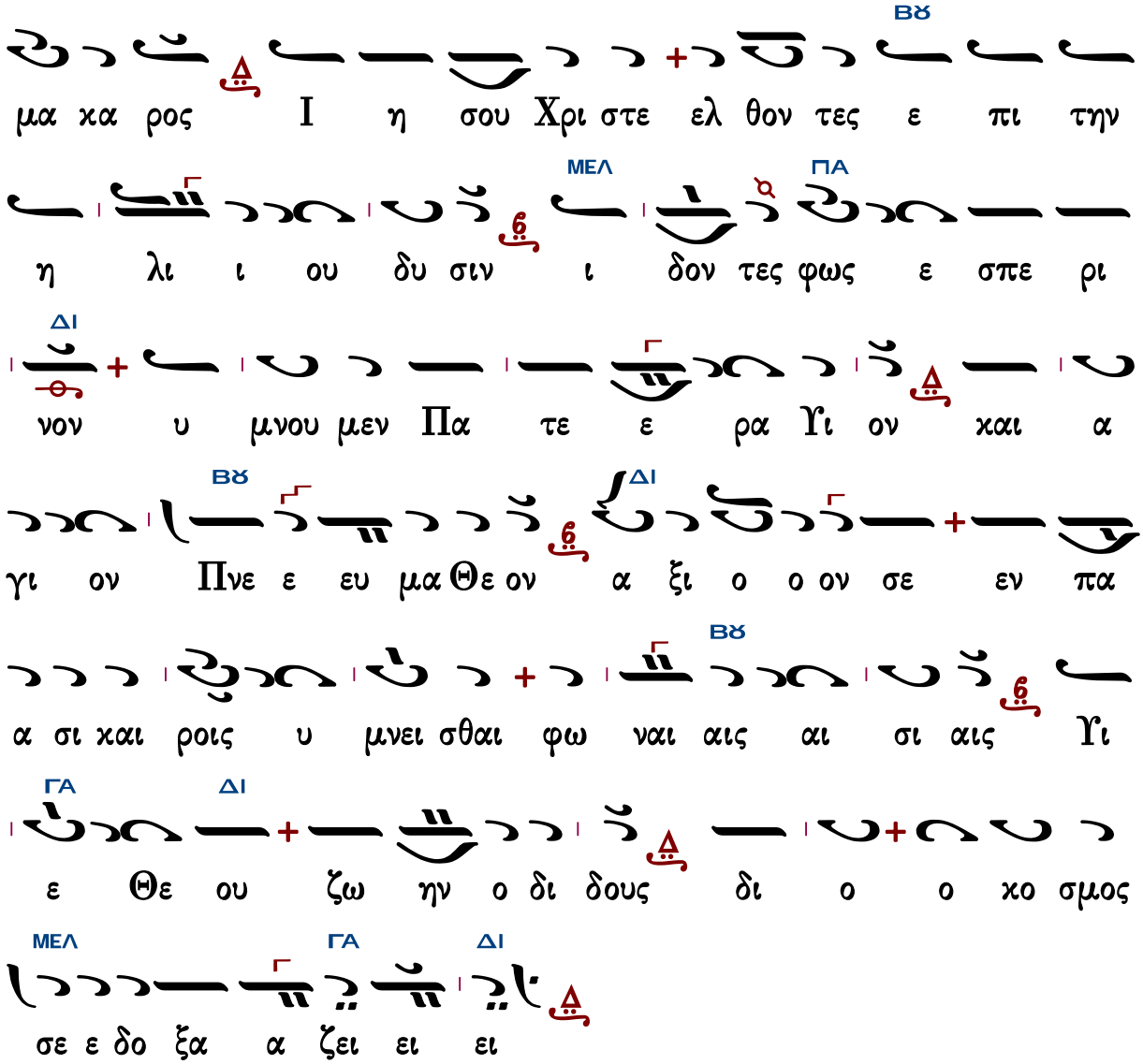

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βϋ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.100*

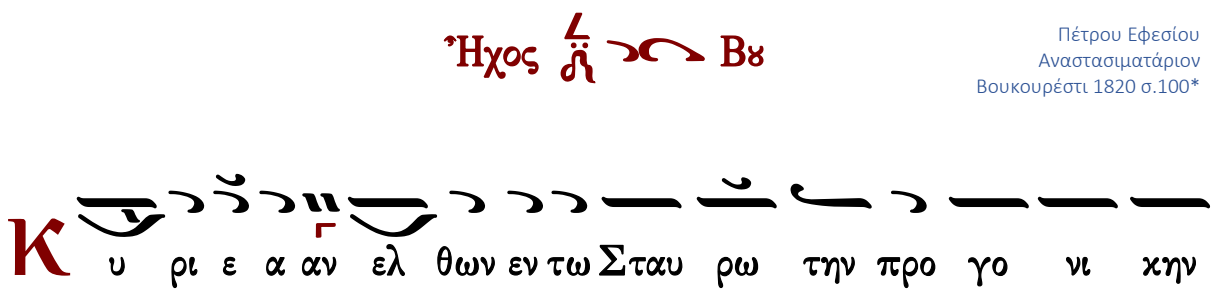

η μων κα τα α ραν εξ η λει ψας [6λ] και κα τελ θων εν

τω Α δη [πq] τους απ αι ω νος δε σμι ους η λευ θε ρω

σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε

νει [6λ] δι α του το υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν [πq] την ζω

ο ποι ο ον και σω τη ρι ον σου ε γερ σιν [6λ]

[χ] Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι

ος [χ] δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το [6λ]

Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε [6λ] πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας [6λ] τε θεις εν τα φω δε [6λ] τους

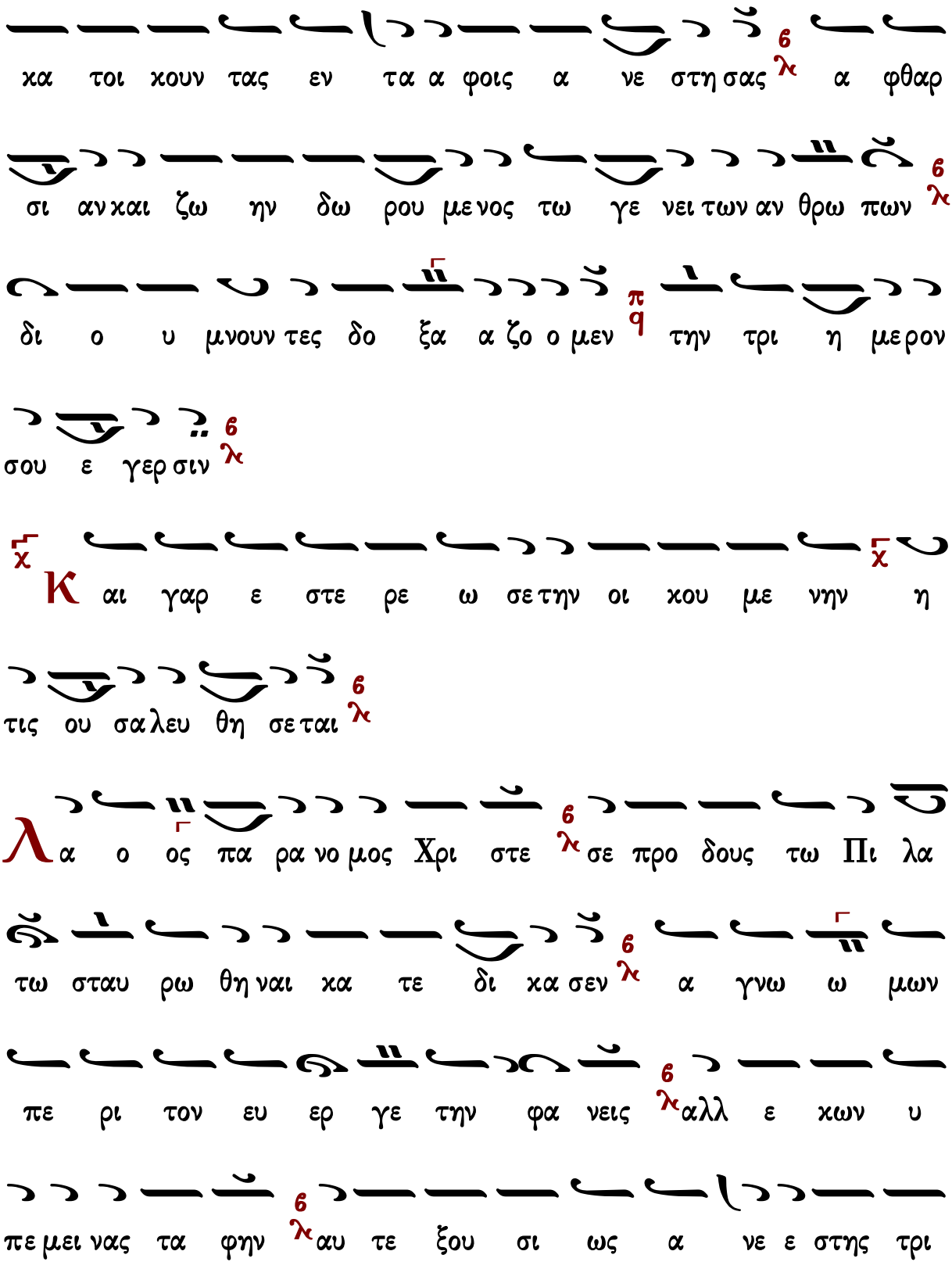
κα τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ
σι αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω πων
δι ο υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν την τρι η με ρον
σου ε γερ σιν
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η
τις ου σα λευ θη σε ται
Λα ο ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα
τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων
πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ ε κων υ
πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι

η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε

λευ τη τον ζω η ην και το με γα ε λε ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι

το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι δε ο

λο φυ ρο με ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον

οι οι μοι Σω τηρ η μων βα σι λε ευ των α παν

των πως εκ λα πης ποι ος δε το πος κα τε ε χει το ζω

η φο ρον σω μα σου αγ γε λος δε προς αυ τα ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα, τῶν ἁγίων — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος **Βου**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.480#

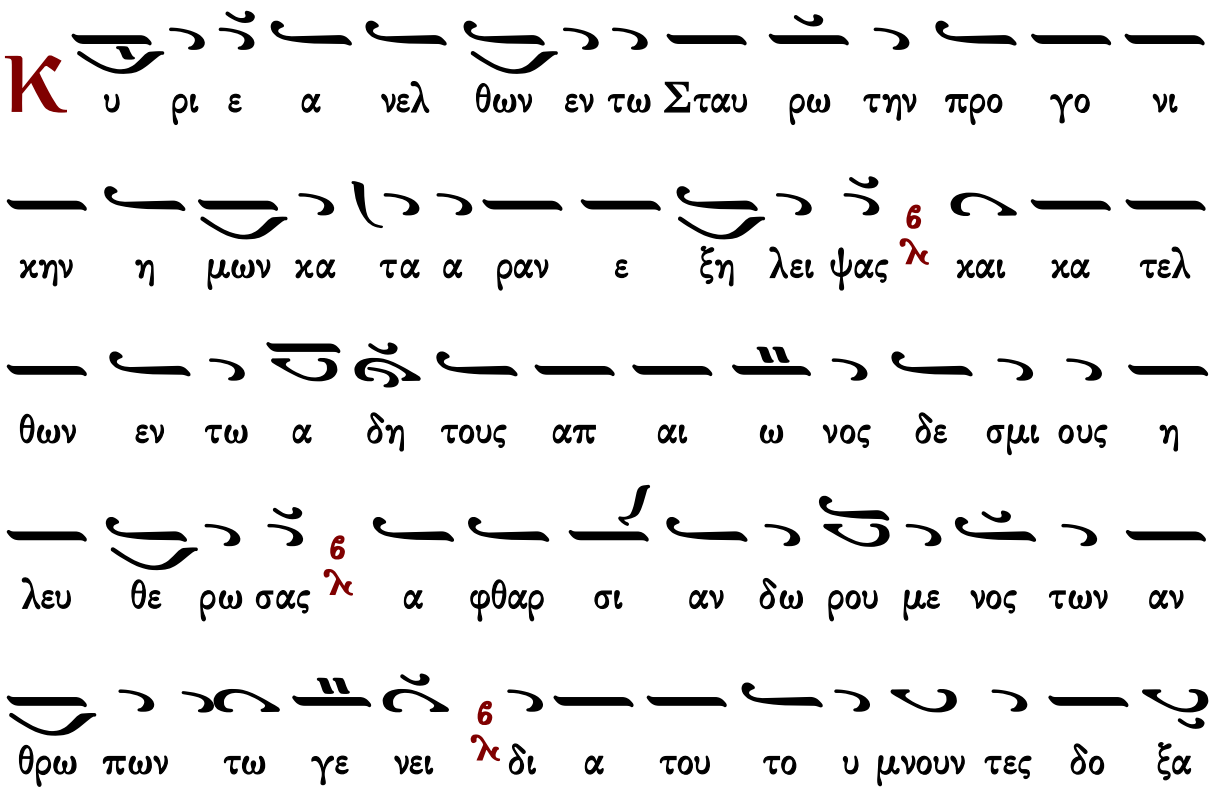

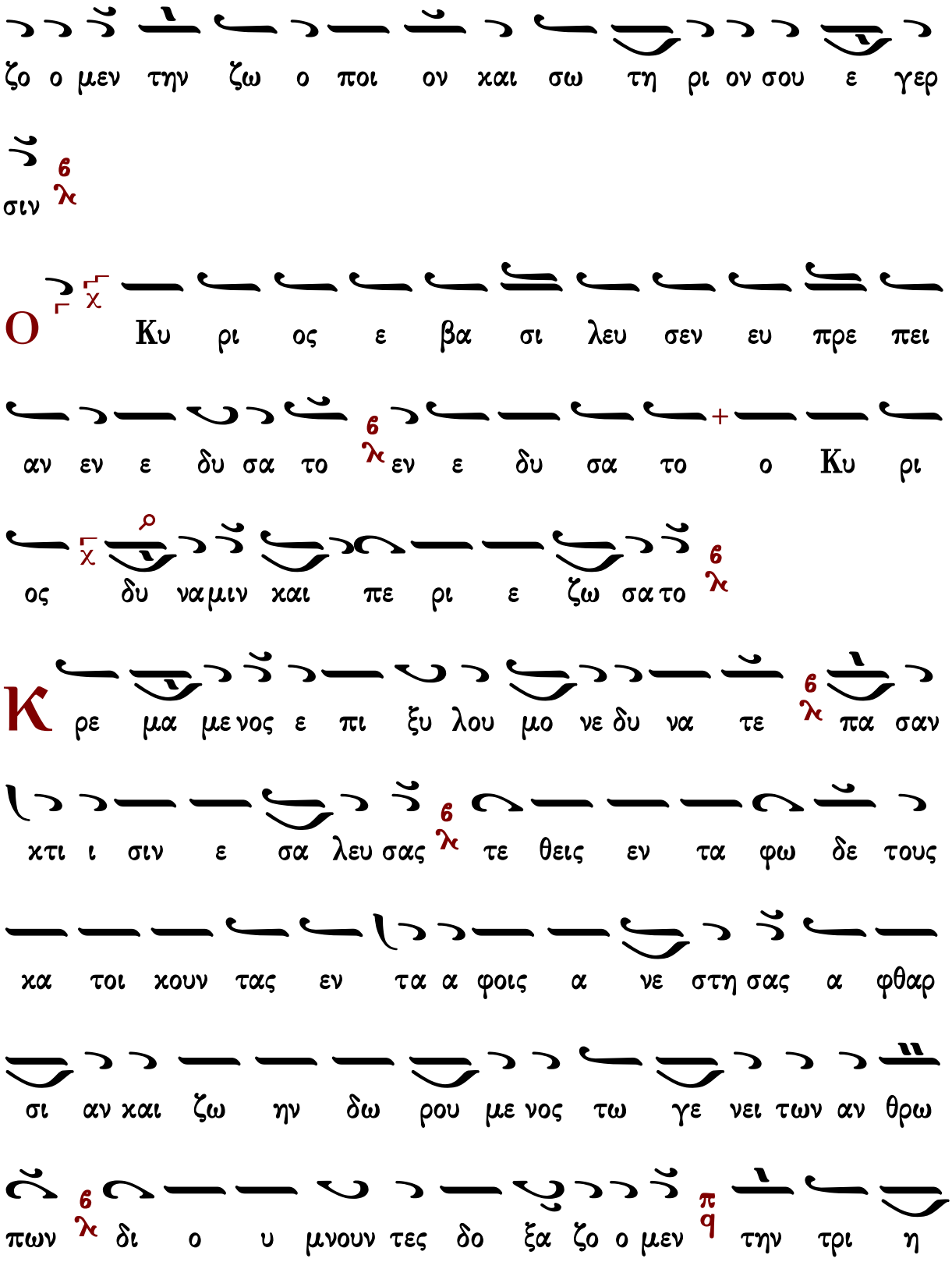
ζο ο μεν την ζω ο ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερ
σιν
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι
ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το
Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν
κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους
κα τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ
σι αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω
πων δι ο υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την τρι η

με ρον σου ε γερ σιν
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η η τις ου σα λευ θη σε ται
Λα ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα
τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων
πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ ε κων υ
πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι
η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε
λευ τη τον ζω η ην και το με γα ε λε ος
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

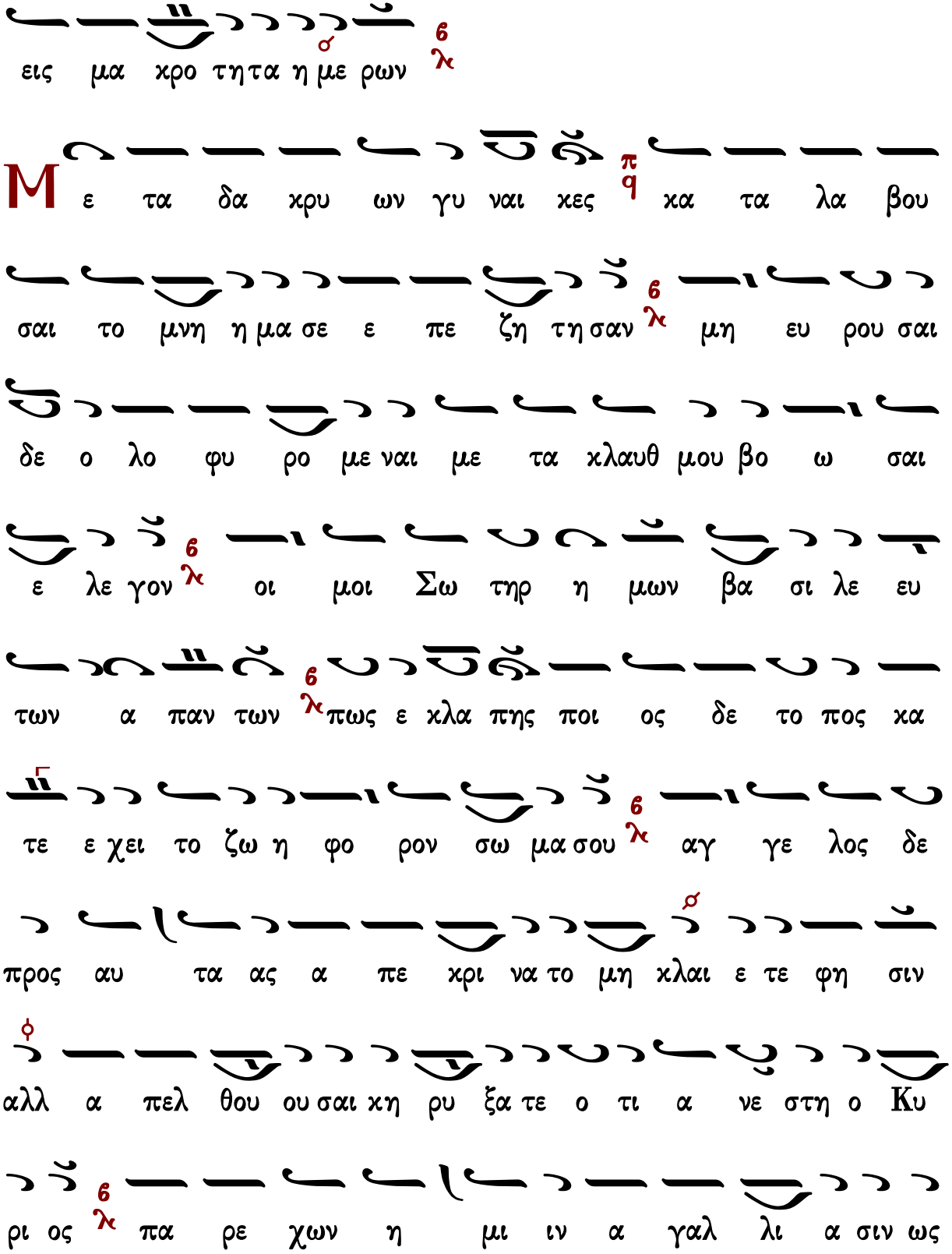
εις μα χρο τη τα η με ρων
Με τα δα χρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου
σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι
δε ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυθ μου βο ω σαι
ε λε γον οι μοι Σω τηρ η μων βα σι λε ευ
των α παν των πως ε κλα πης ποι ος δε το πος κα
τε ε χει το ζω η φο ρον σω μα σου αγ γε λος δε
προς αυ τα ας α πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν
αλλ α πελ θου ου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ
ρι ος πα ρε χων η μι ιν α γαλ λι α σιν ως

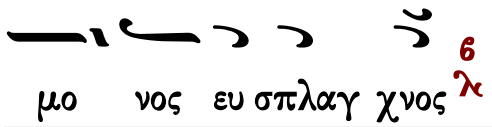

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Βʼ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.65*

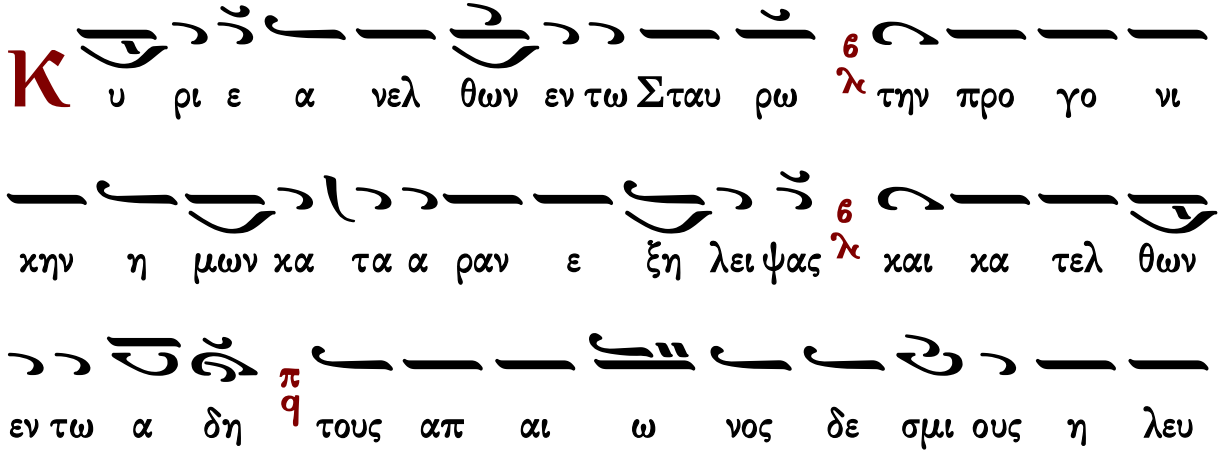

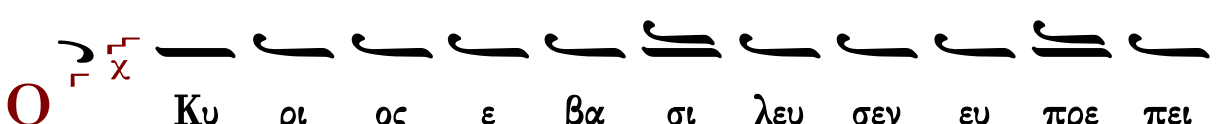

αν εν ε δυ σα το 6 λ εν ε δυ σα το + ο Κυ ρι

χ ο ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το 6 λ

Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε 6 λ πα σαν

χτι ι σιν ε σα λευ σας 6 λ τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας 6 λ α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω πων 6 λ δι

ο υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν π q την τρι η με ρον σου

ε γερ σιν 6 λ

χ χ Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η η τις ου σα λευ θη σε ται 6 λ

Λ α os παρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω

στα αυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων

πε ρι τον ευ ερ γε ε την φα νεις αλλ ε κων υ

πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι

η μερος ως Θε os δω ρου μενος η μιν α τε

λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε os

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι

το μνη μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι δε ο λο

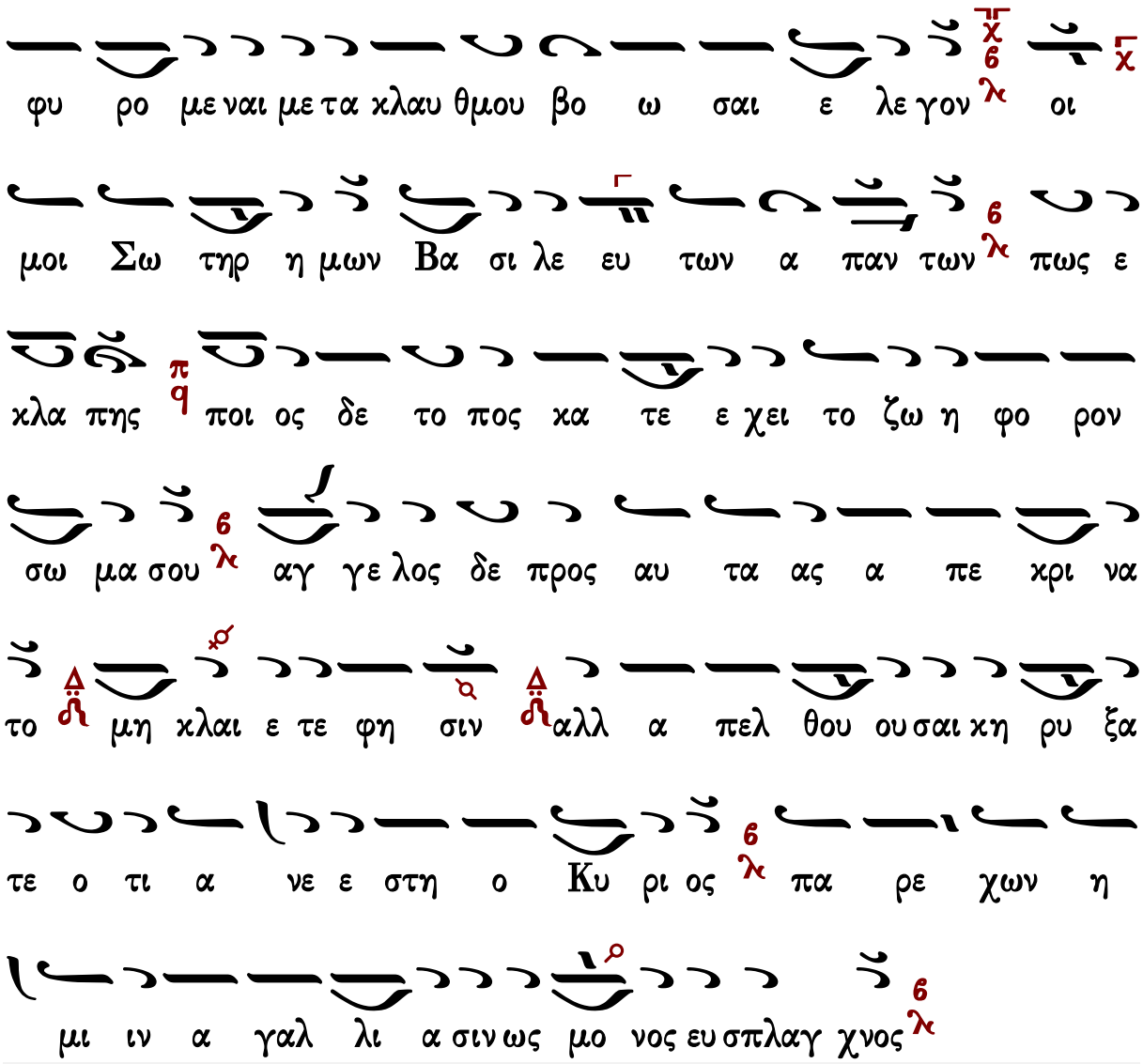

Δόξα, τῶν ἁγίων

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.183/630*

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Προ φη τι κως α νε βο ο ο α ο Δα βι ι ιδ εν
ψα αλ μοις δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος και αι αι υ
υ δα α τος και εξ η γα γες η μας εις α να α ψυ υ
χη ην υ μεις δε μαρ τυ ρες Χρι στου δι αυ των
τω ων ε ε ερ γων το λο γι ο ο ον πλη ρου ουν
τες δι ηλ θε τε δι α πυ ρος τε και υ δα α τος
και εισ η ηλ θε ε τε εις την βα σι λει ει αν των ου
ου ρα α νω ων δι ο ο πρε σβε ε ευ σα α α
α τε τεσ σα ρα α κον τα ον τε ες α θλη η ται αι αι

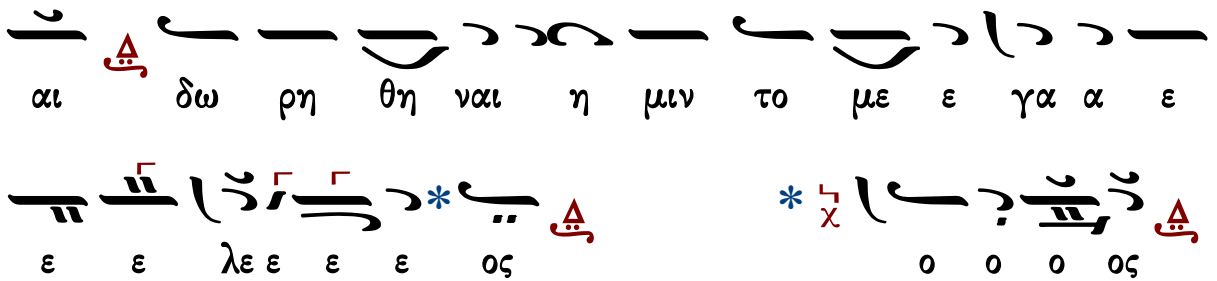

Καὶ νῦν, Τριῳδίου

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.264*

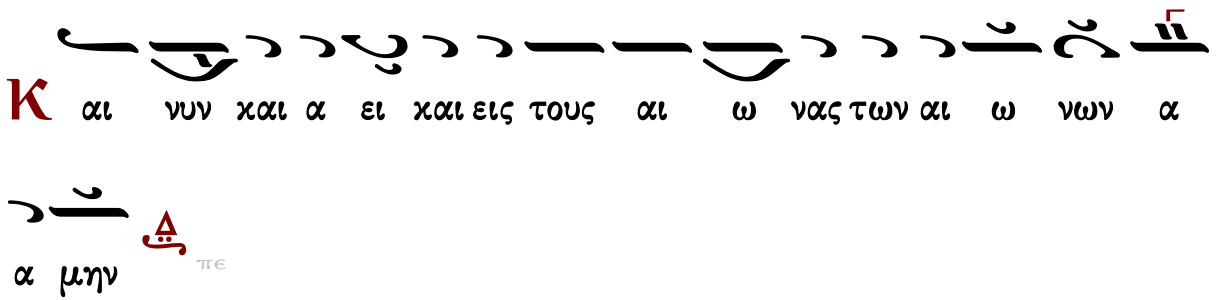

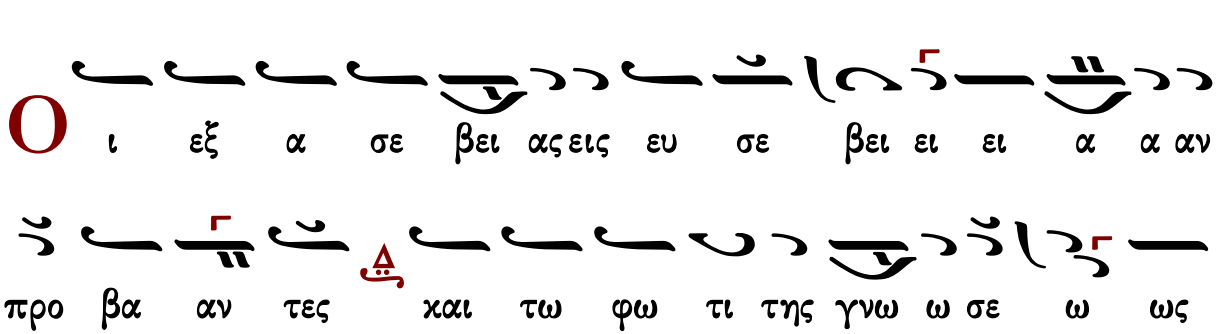

αι αι νον Θε ω ω προσ α α α α γο ο ο ον

τες και τας εν τοι χοις και αι πι να α ξι και ι

ε ροι οι οις σκε ευ ε ε ε σιν εγ χα ρα

χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι ι στου ου ου ει κο ο

νας της παν α α γνου και αι παν τω ω ων τω ω ων α

γι ι ων τι μη τι κω ω ω ως προσ κυ υ νη η

η σω ω ω ω μεν α πο βαλ λο ο με ε

νοι τη η ην δυσ σε ε βη των κα κο δο ο ξω ων

θρη σκει ει ει ει αν η γαρ τι μη η τη η ης ει κο

ο νος ως φη σι Βα α σι λει ει ει

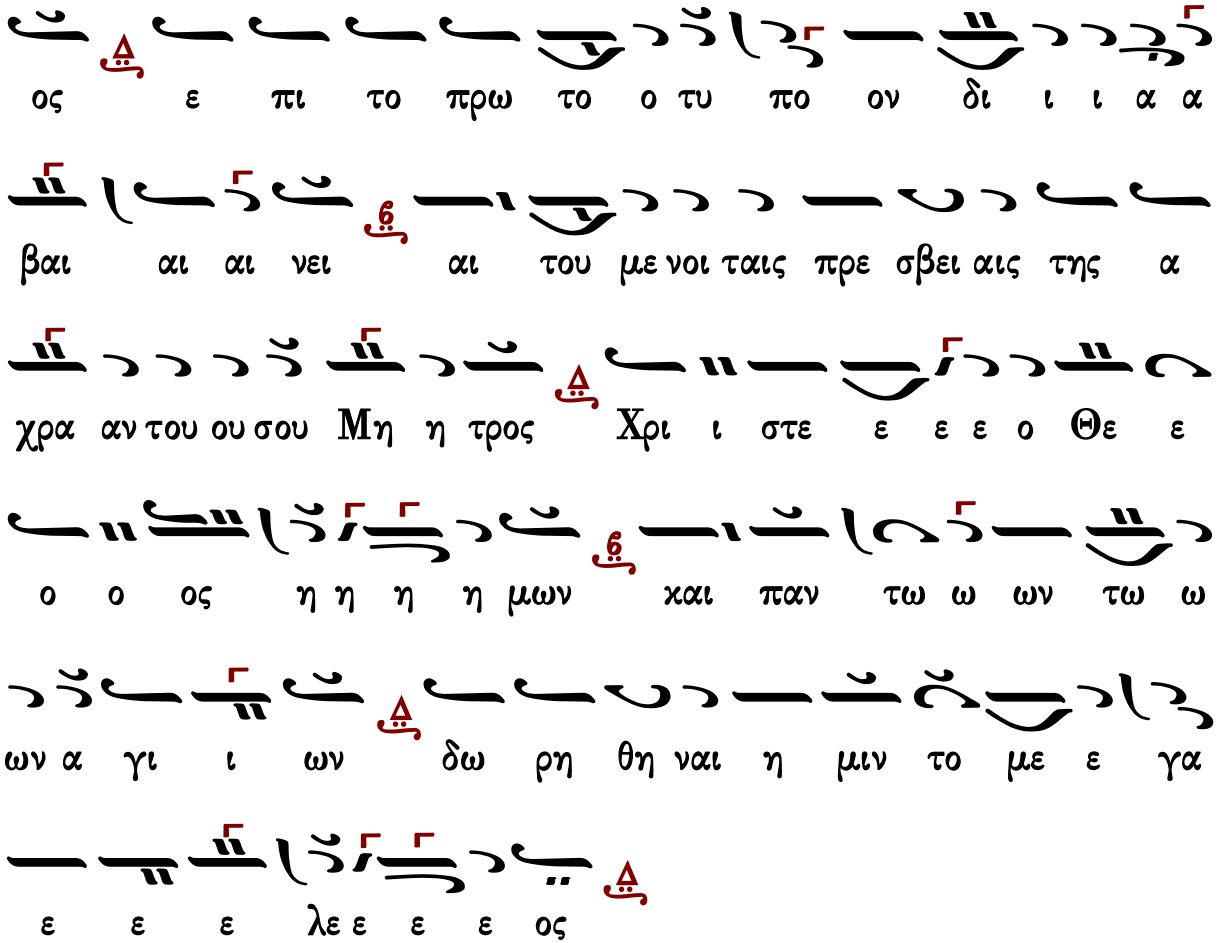

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.70*

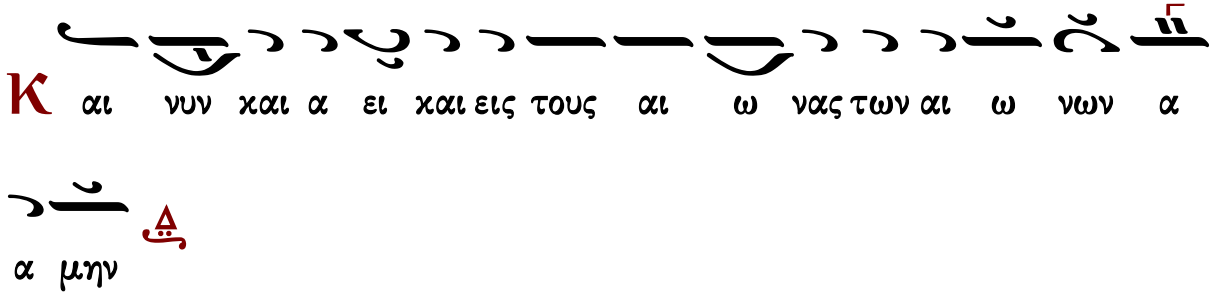

Ο

ι εξ α σε βει ας εις ευ σε βει ει ει α α αν

προ βα αν τες και τω φω τι τη ης γνω ω ω σε ε

ω ω ως ε ε ελ λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι

χω ως ταις χει ει ρας χρο τη η η σω μεν ευ

χα ρι στη η η ρι ι ι ον αι αι νον Θε ω προσ

α α α α γο ο ο ον τες και ταις εν τοι χοις και αι

αι πι ι να α ξι και ι ε ροι οι οι οις σχε ευ ε

ε ε σιν εγ χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι

ι στου ου ου ει χο ο νας της Παν α α α γνου και αι

παν τω ω ων τω ω ων Α γι ι ων τι μη τι χω

ω ω ως προσ χυ νη η η η σω ω ω ω μεν α

πο βα λο ο με ε νοι τη η η ην δυ σε ε βη

των κα κο ο δο ο ξω ω ων θρη σκει ει ει ει αν

η γαρ τι ι μη η η τη η ης ει κο ο νος ως φη σι

Βα α α σι ι λει ει ος ε πι το πρω το ο ο τυ υ

πο ο ον δι ι ι α α βαι αι αι νει αι του ου με

νοι ταις πρε σβει ει ει αις της α χραν του ου σου Μη η

τρος Χρι ι στε ε ε ε ο Θε ο ο ος η η η η μων

και αι πα αν τω ω ων τω ω ων Α γι ι ων

δω ρη θη η ναι η μιν το με ε γα α ε ε

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.331*

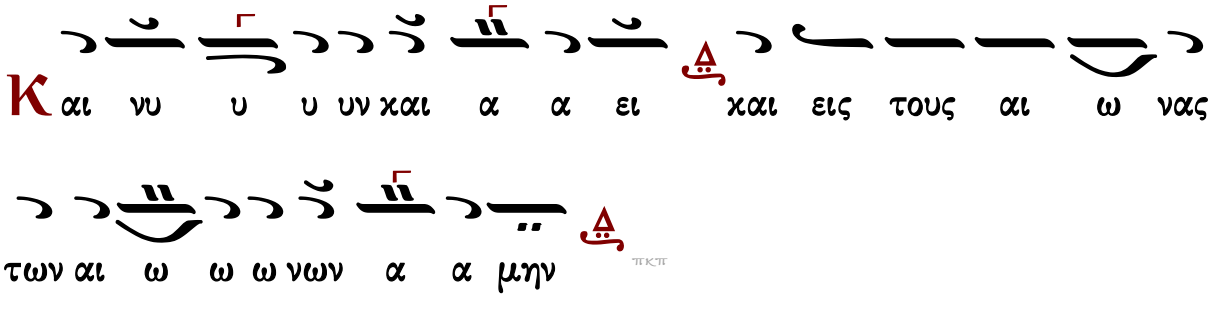

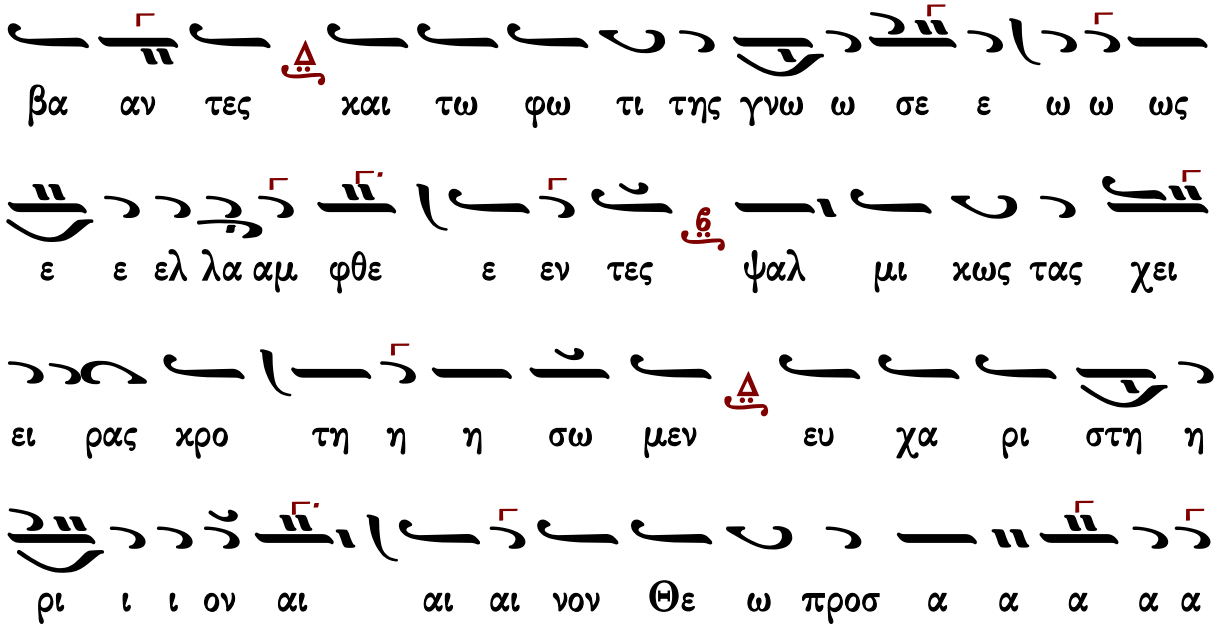

γο ο ο ον τες και ταις εν τει χοις και αι πι να

α ξι και ι ε ροι οι οι οις σχε ευ ε ε ε σιν

εγ χα ρα χθει ει ει σας ι ε ε ρα ας Χρι ι ι στου

ου ου ει χο ο νας της Παν α αγ νου και αι πα αν των

τω ω ων α γι ι ι ων τι μη τι χω ω ωως προσ

κυ υ νη η σω ω ω ω μεν α πο βαλ λο

ο με ε ε νοι τη η η ηνδυσ σε ε βη των κα κο

ο δο ο ο ξω ων θρη σκει ει ει ει αν η γαρ τι

μη η τη η ης ει χο ο νος ως φη σι ι Βα α α

σι λει ος ε πι το πρω το ο τυ υ πο ο ον δι ι ι

α α βαι αι αι νει αι του με νοι ταις πρε σβει αις της

α χραν του ου σου μη η τρος Χρι ι στε ε ε ε ο Θε ε

ο ο ο ος η η η η μων και πα αν των τω

ω ων α γι ι ι ων δω ρη θη ναι η μιν το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

ο ο ο ος

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.69/516*

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

τους αι ω να ας τω ων αι αι αι ω ω ω νων α α

μη η η η η η η η η η
ι εξ α σε βει ει ει ει ας εις ευ σε βει ει
α αν προ βα α α α α α α α α ια α α προ
βα α α α αν τες και τω φω τι ι τη ης γνω ω ω
σε ε ω ω ως ε ε ε ελ λα αμ φθε εν τε ες
ψαλ μι χως τας χει ει ει ει ρα ας χρο τη η
η η η σω ω μεν ευ χα ρι στη ρι ι ο ον αι
αι αι νον Θε ω προ οσ α α α α α α γο ον
τες και τας εν τοι οι οι οι χοι οις και αι
πι ι να α α α ξι και ι ε ροι οι οι οι οι οι

ε ε ευ ε ε ε ε ε οις σχε ο οι ο οι ο οι ο οι ο οι ο οι ο οι ο οι

ε ι σας ει ει ει χθει χα ρα χα εγ σιν ε ε ε ε με

Παν της ν ας ο ο ει ου ου στου ι ι Χρι ας ρα

γι α α ων τω ων τω ν α α α γνου ου ου και πα ν α α α

ων ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ω η η σω ν η υ υ χυ προσ ω ω ς ω χω ω τι μη τι

ε ε με ο ο ο ο ο ο λο βαλ πο α ν εν

ο δο χο χα των βη σε ε δυσ την νοι ε ε ε ε με ε ε

ει ει ει ει ει ει ξων θρη η σχει ο ο ο ο ο

νο ο ο χο ει ει η τις μη ι ι τι γα αρ η αν

ος ως φη η σι ι ι ι ι ι Βα σι ι ι ι ι ι
λει ει ος ε πι το πρω το ο τυ υ πον δι ι ι ι
ι ι ι ι ιι ι ι ι α α α βαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι νει
αι του ου ου ου ου με ε ε νοι ταις πρε σβει ει ει ει
αι αις της α χρα αν του ου ου σου Μη η τρο ος Χρι
στε ε ε ε ο Θε ε ο ος η η η η η ιη η η η
μων χαι πα αν των τω ων α γι ι ι ι
ω ων δω ρη θη η ναι η μιν το με γα α
ε ε ε ε ε λε ε ος

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.103*

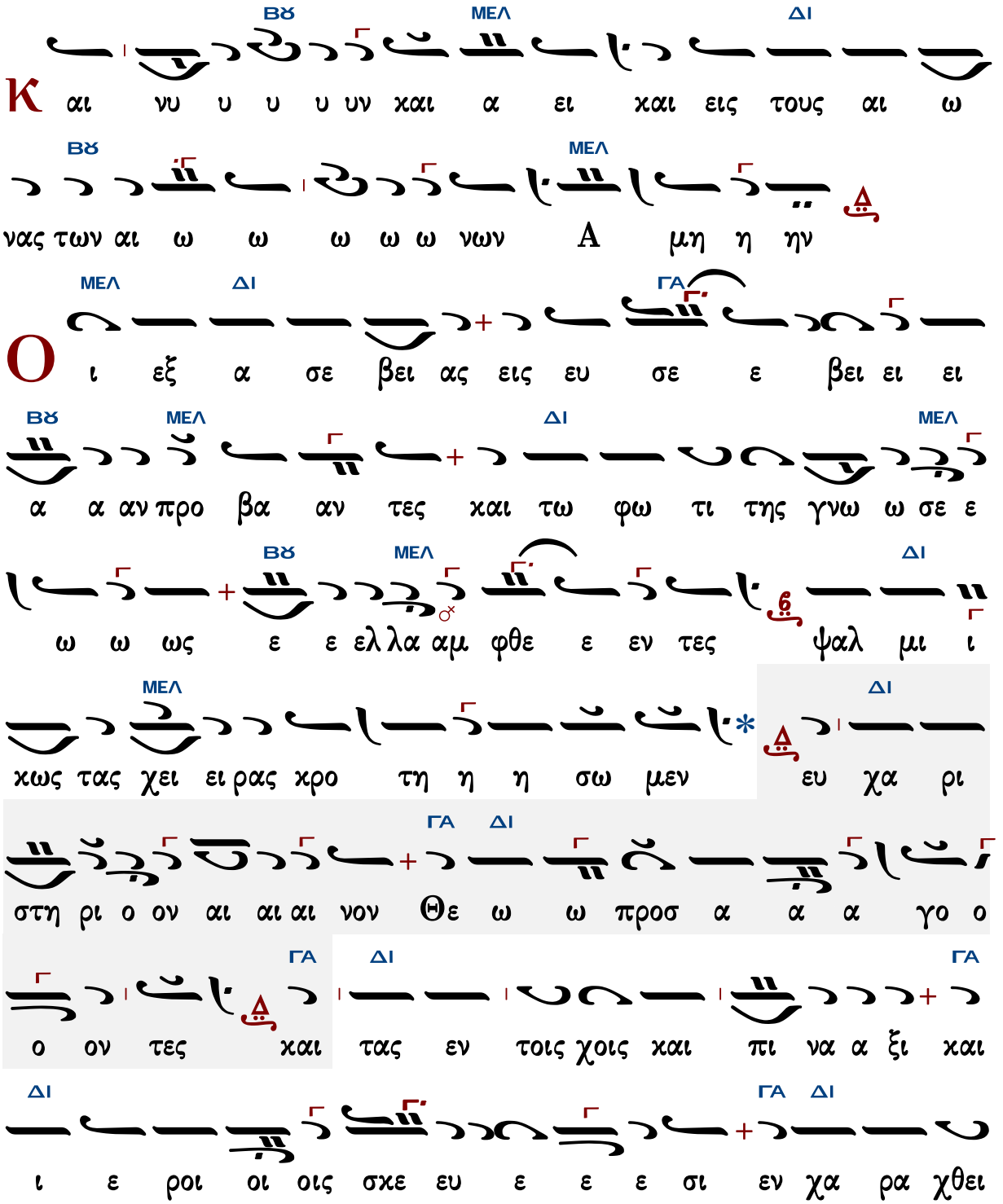

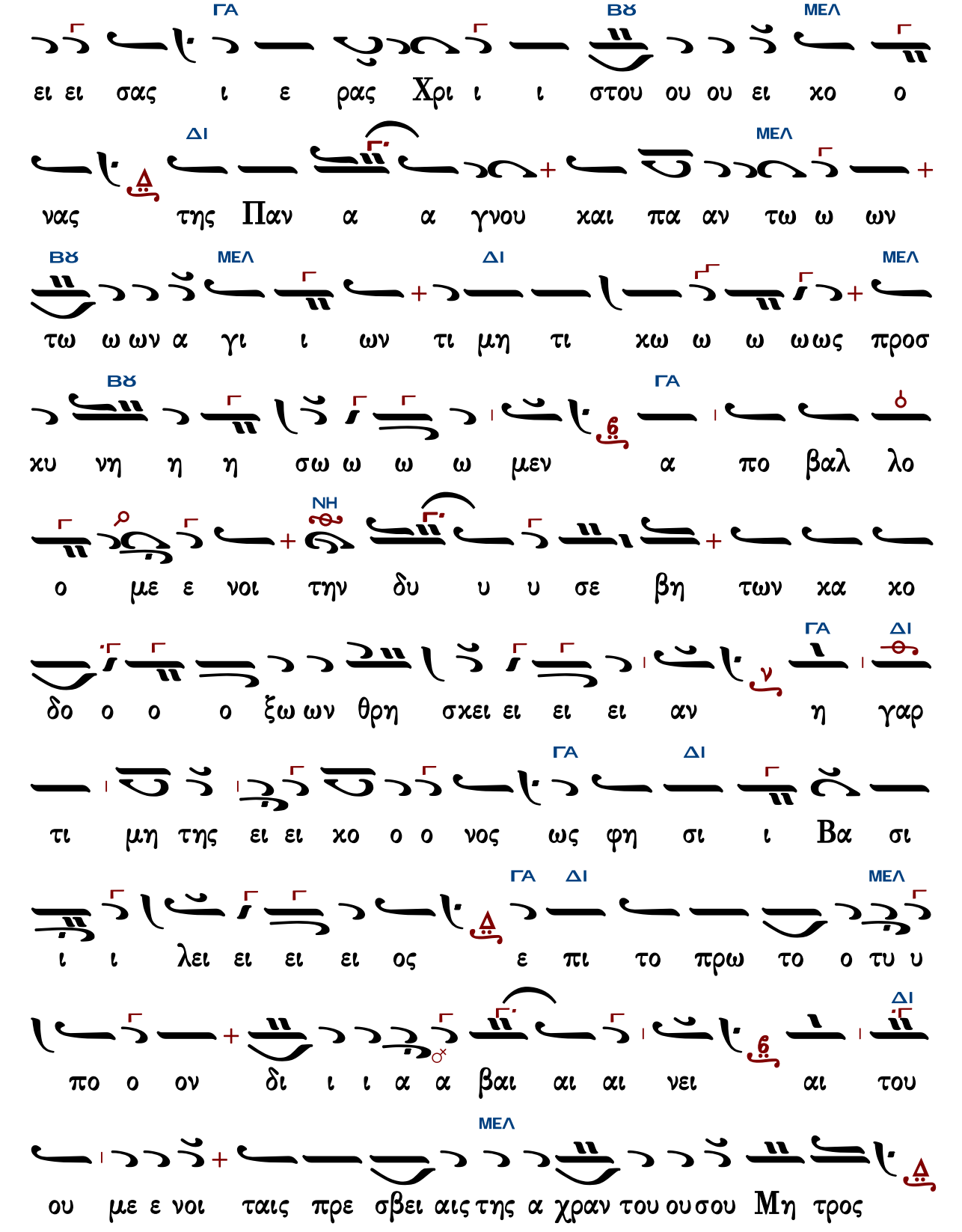
ΓΑ ΒΫ ΜΕΛ
ει ει σας ι ε ρας Χρι ι ι στου ου ου ει χο ο
ΔΙ ΜΕΛ
νας της Παν α α γνου χαι πα αν τω ω ων
ΒΫ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
τω ω ων α γι ι ων τι μη τι χω ω ω ωως προσ
ΒΫ ΓΑ
χυ νη η η σω ω ω ω μεν α πο βαλ λο
ΝΗ
ο με ε νοι την δυ υ υ σε βη των κα κο
ΓΑ ΔΙ
δο ο ο ο ξω ων θρη σκει ει ει ει αν η γαρ
ΓΑ ΔΙ
τι μη της ει ει κο ο ο νος ως φη σι ι Βα σι
ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
ι ι λει ει ει ει ος ε πι το πρω το ο τυ υ
ΔΙ
πο ο ον δι ι ι α α βαι αι αι νει αι του
ΜΕΛ
ου με ε νοι ταις πρε σβει αις της α χραν του ου σου Μη τρος

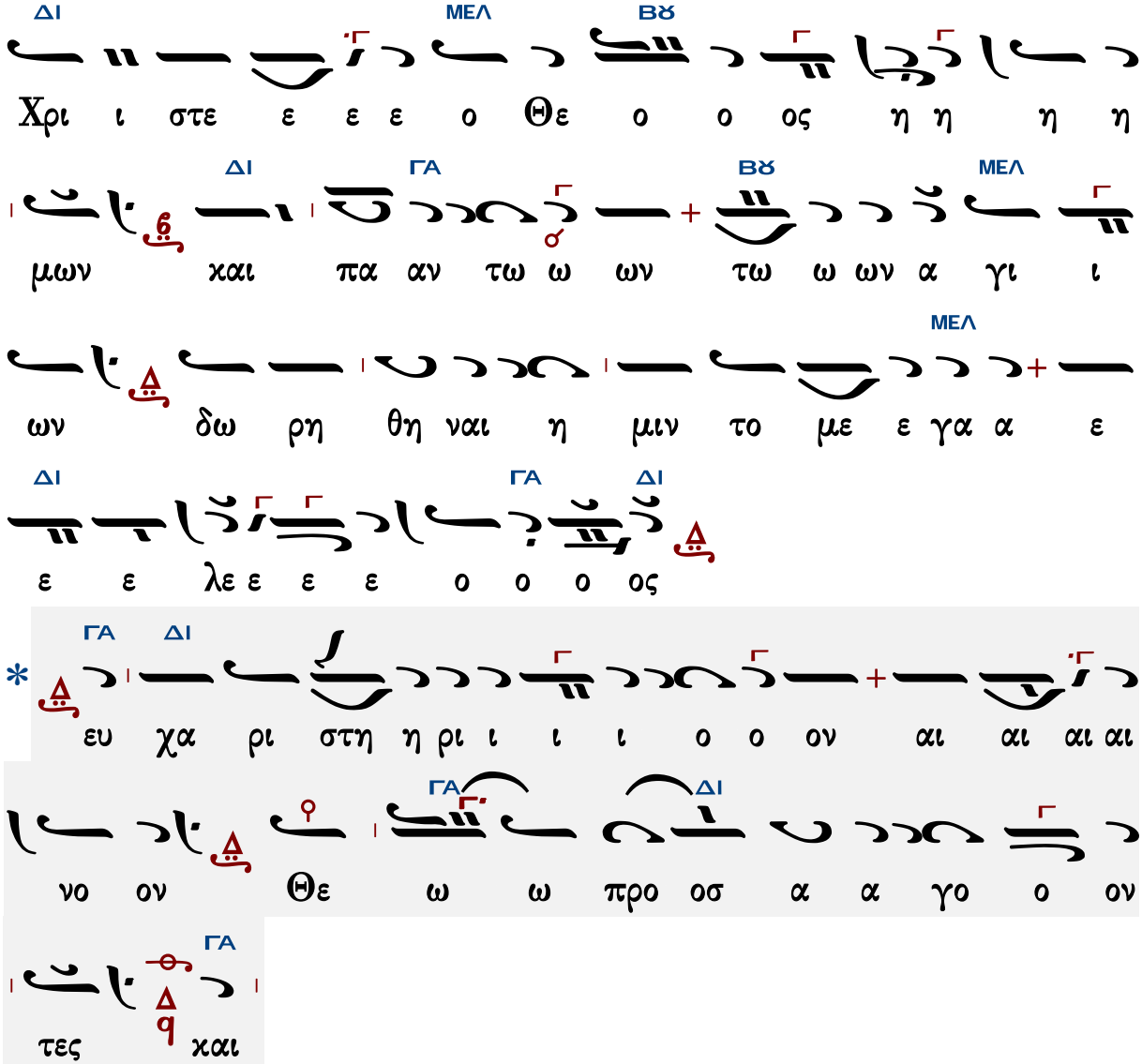

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.86*

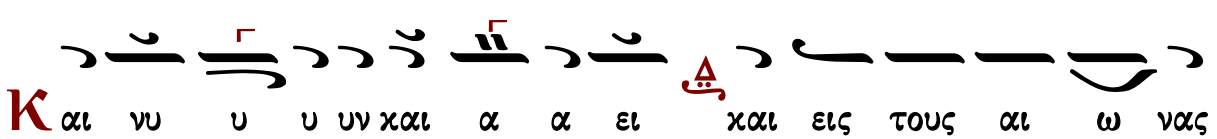

των αι ω ω ω νων α α μην
ι εξ α σε βει ει ει ει ει ει ας εις ευ
σε βει ει ει α α αν προ βα αν τες και τω φω τι
της γνω ω σε ε ω ω ως ε ε ελ λα α μ φθε ε εν
τες ψαλ μι κως τας χει ρα ας κρο τη η η σω ω ω
ω μεν ευ χα ρι στη η ρι ι ι ον αι αι νον Θε
ω προσ α α α γο ο ο ον τες και τας εν τοι
χοις και αι αι πι ι να α ξι και ι ε ροι οι οις
σκε ευ ε ε ε σιν εγ χα ρα χθει ει σας ι ε
ρας Χρι ι ι στου ου ου ει κο ο νας της παν α α

α α γνου ου ου και παν των των α α γι ι ι ων τι

μη τι κω ω ως προσ κυ νη η η σω ω ω ω μεν

α πο βαλ λο με ε νοι την δυσ σε ε ε βη των κα

κο δο ο ξων θρη σκει ει ει ει ει α αν η γαρ τι μη η

τη η ης ει κο ο νος ως φη σι Βα σι ι λει ει

ος ε πι το πρω το ο τυ υ πο ο ον δι ι ι α α

βαι αι αι νει αι του ου ου με ε νοι ταις πρε σβει

αις της α χραν του ου σου Μη η τρος Χρι ι στε ε ε ο Θε ο

ο ος η η η η μων και αι παν τω ω ων τω ω ων α

γι ι ων δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα α

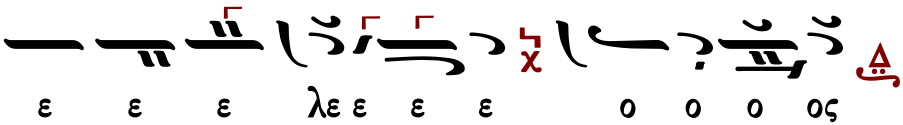

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Τριωδίου
2020 σ.18*

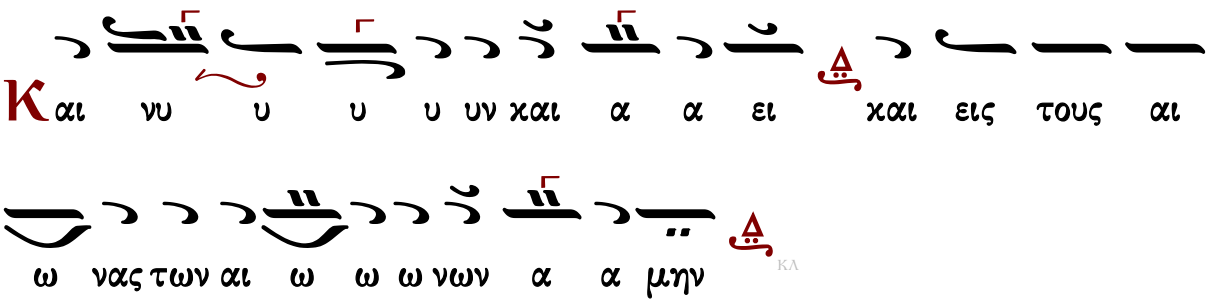

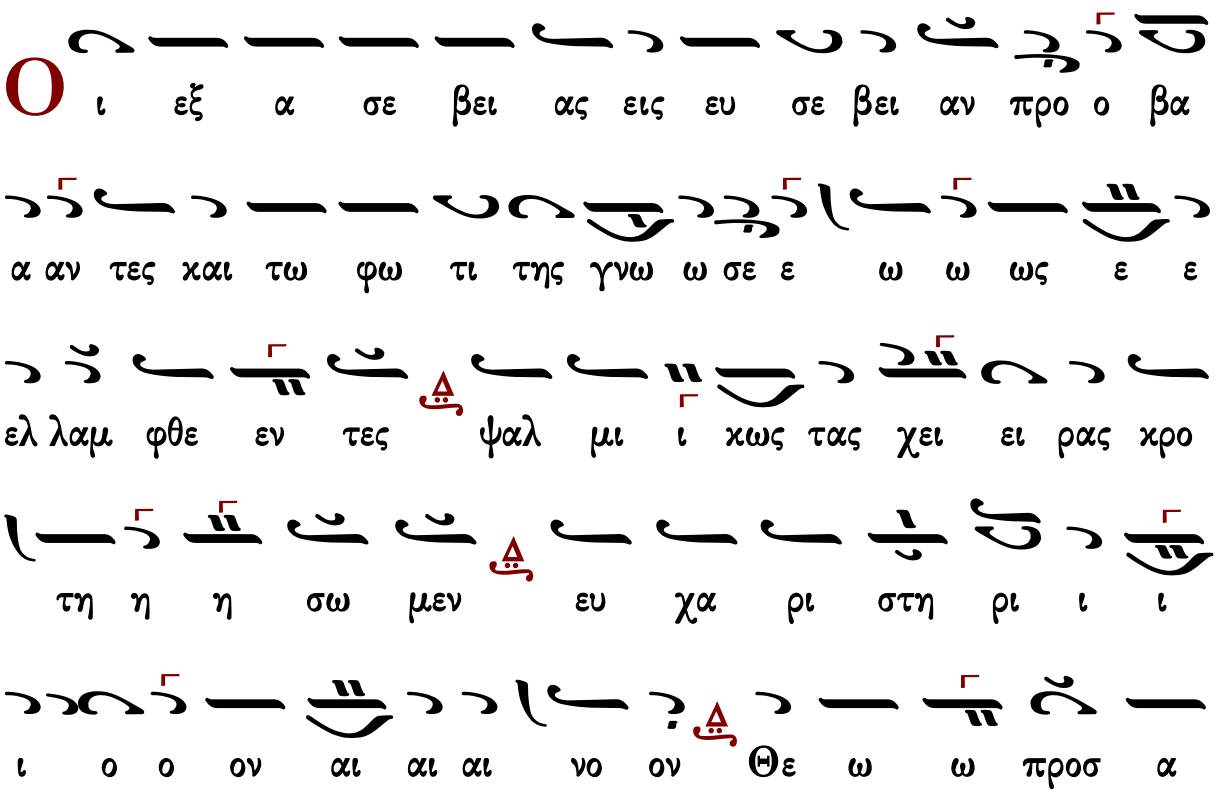

α α γο ο ον τες και ταις εν τοι χοις και πι να

α α ξι και ι ε ροι οι οι οις σκε ευ ε ε ε σιν εγ

χα ρα χθει σας ι ε ρα ας Χρι ι ι στου ου ου ει

κο ο νας της Παν α γνου και παν των των α α γι

ι ι ων τι μη τι κως προσ κυ νη η σω ω μεν α πο

βαλ λο ο με ε ε νοι οι οι τη ην δυ υ υσ σε

βη των κα κο δο ο ο ο ξω ων θρη σκει ει ει ει

αν η γαρ τι μη της ει ει κο ο ο νος ως φη σι

ι Βα σι ι ι ι λει ει ει ος ε πι το πρω

το ο τυ υ πο ο ον δι ι ι α α βαι αι αι

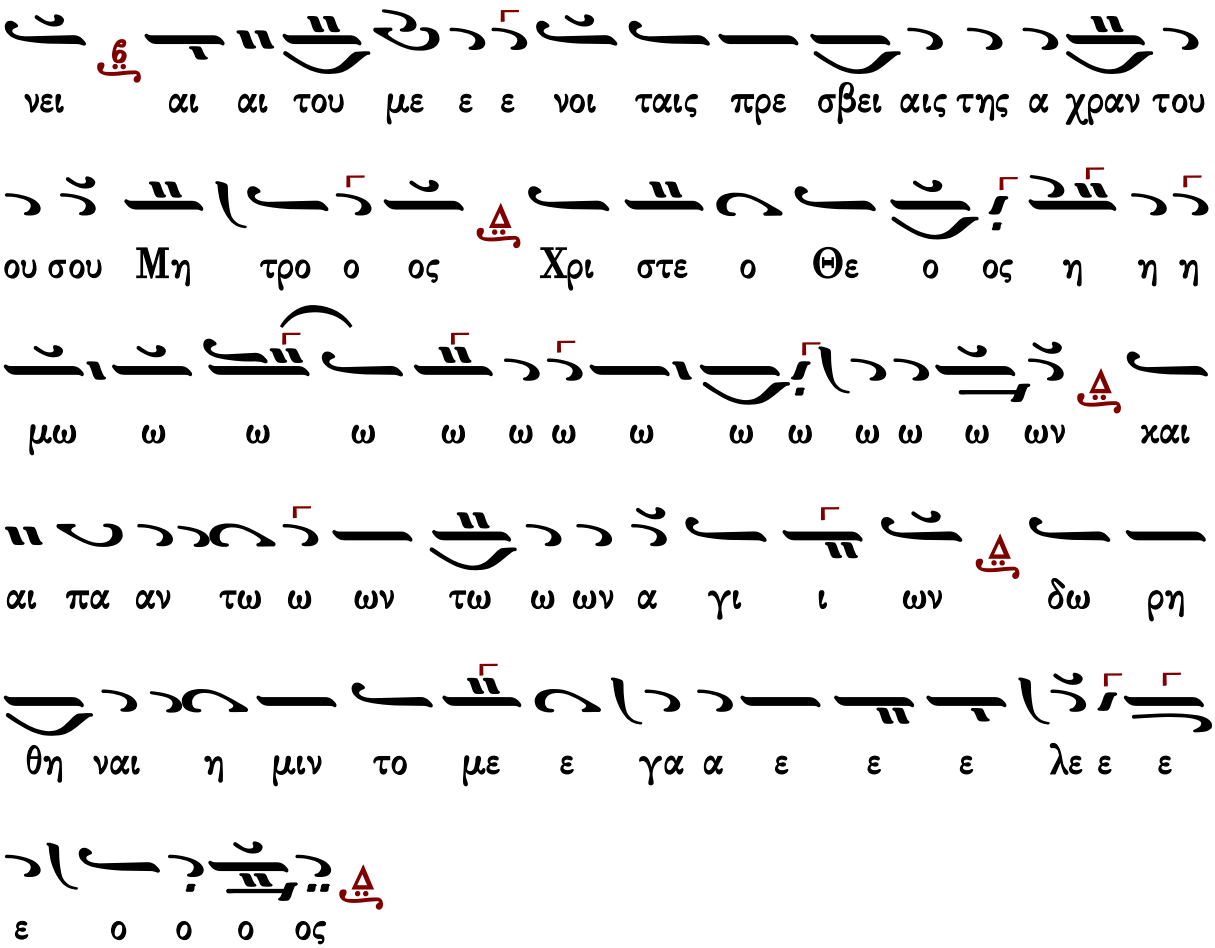

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Βγ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

γε λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ψα σαι

τοις α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με

νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

τὸ τέλος το με γα ε ε λε ο ο ος

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του αγ

γε λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.281*

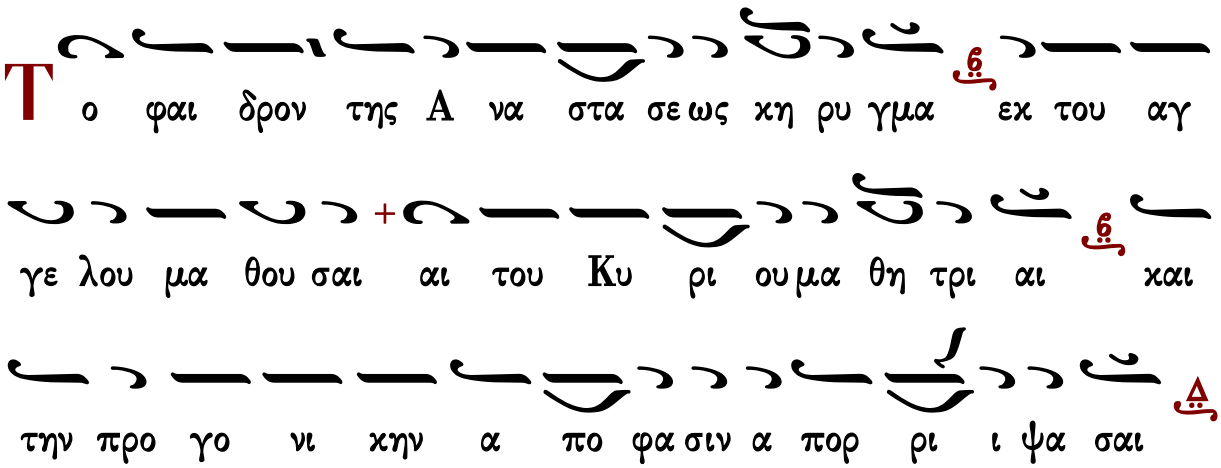

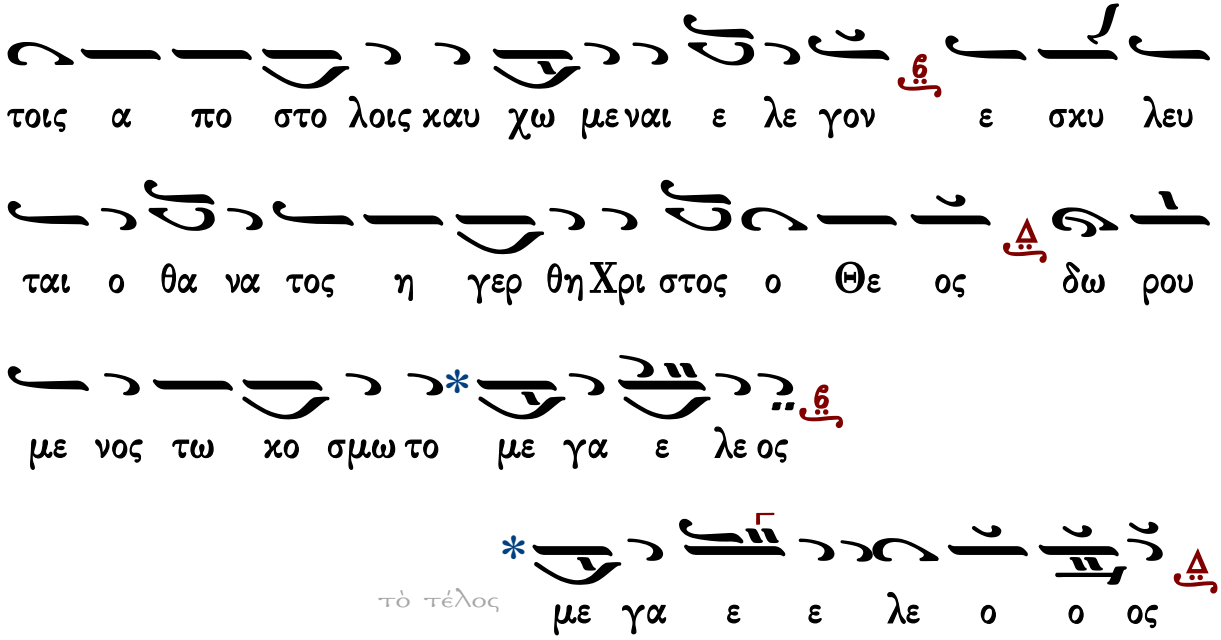

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον 1952 σ.69*

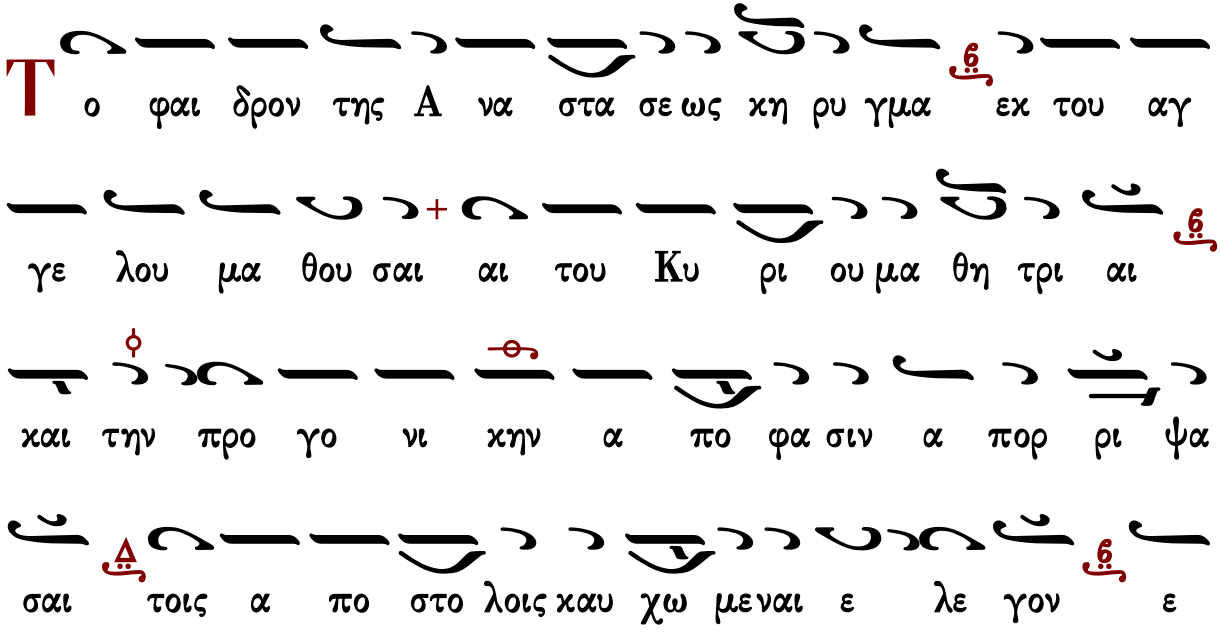

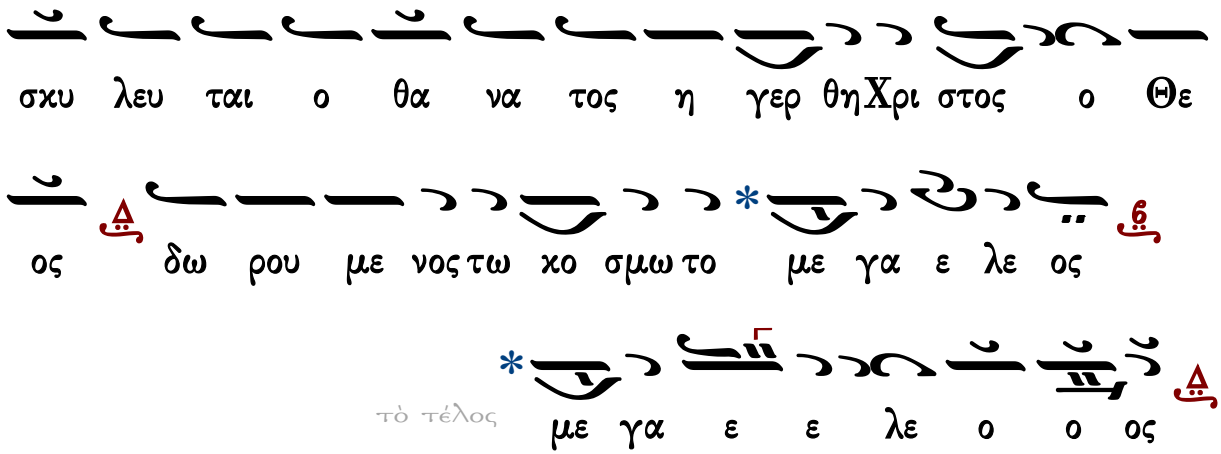

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β28*

δω ρου με νος τω χο σμω το με γα ε λε ος

τὸ τέλος

με γα ε ε λε ο ο ος

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.434*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

Το φαι δρον της Α να στα σε ω ως κη η η ρυ υ υ υ

γμα α εκ του αγ γε λου μα α θου ου ου σαι αι αι

του Κυ ρι ου ου μα θη η η τρι ι ι ι αι

και την προ γο νι κη ην α α πο ο φα α σιν α α

α πορ ρι ι ι ι ι ψα α α α α σαι τοις α

πο στο ο ο ο ο λοις καυ χο με ε ναι ε

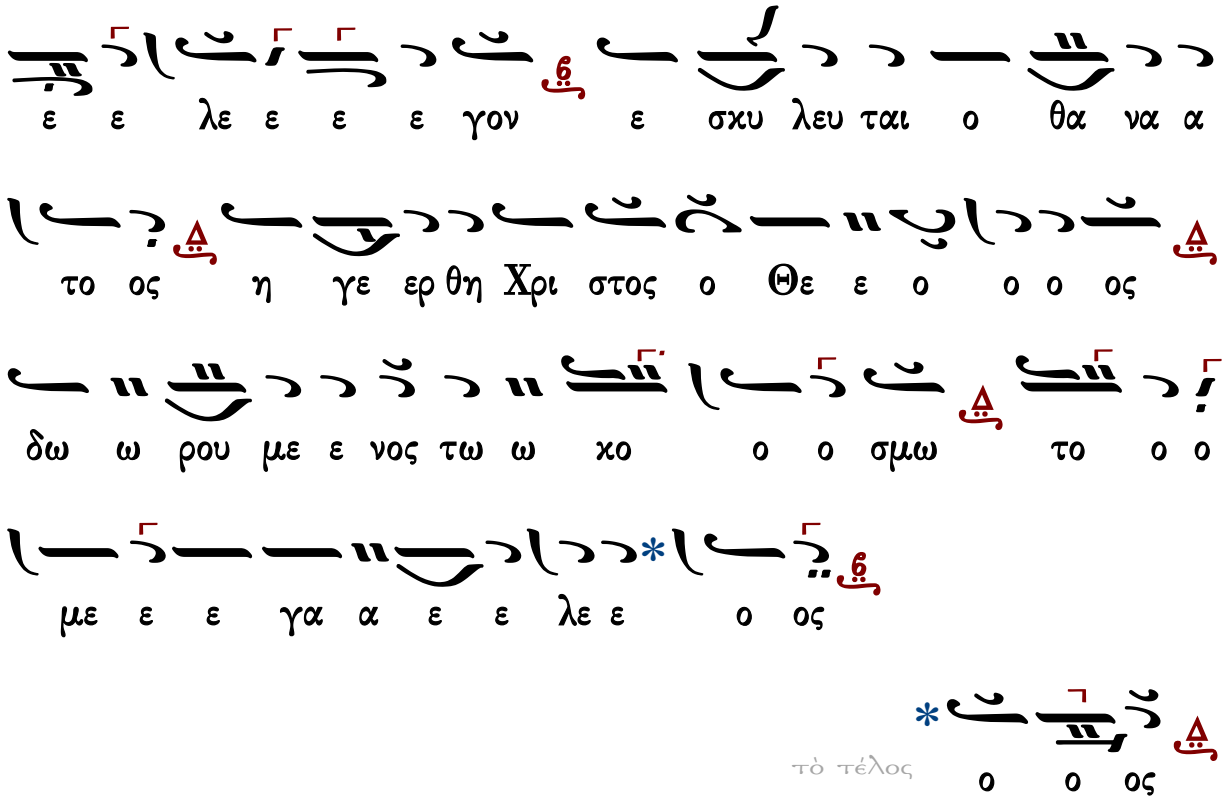

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων		Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὸ Εἰσοδικόν

Δόξα, τῶν ἁγίων

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος ᾳ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.24*

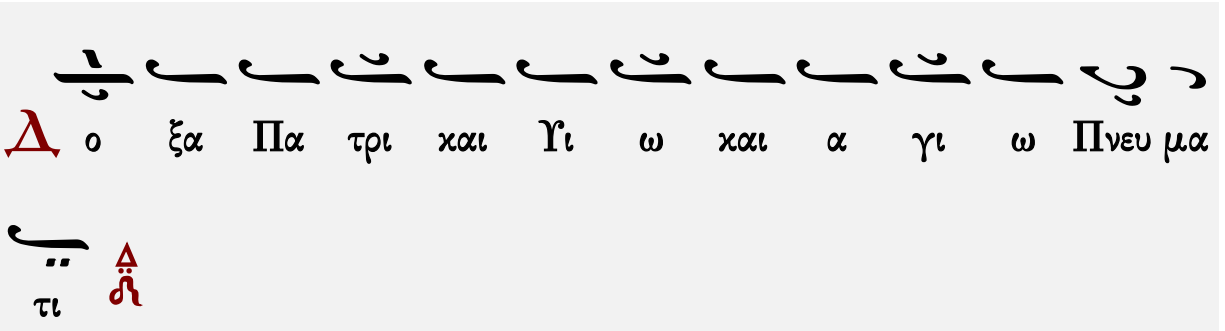

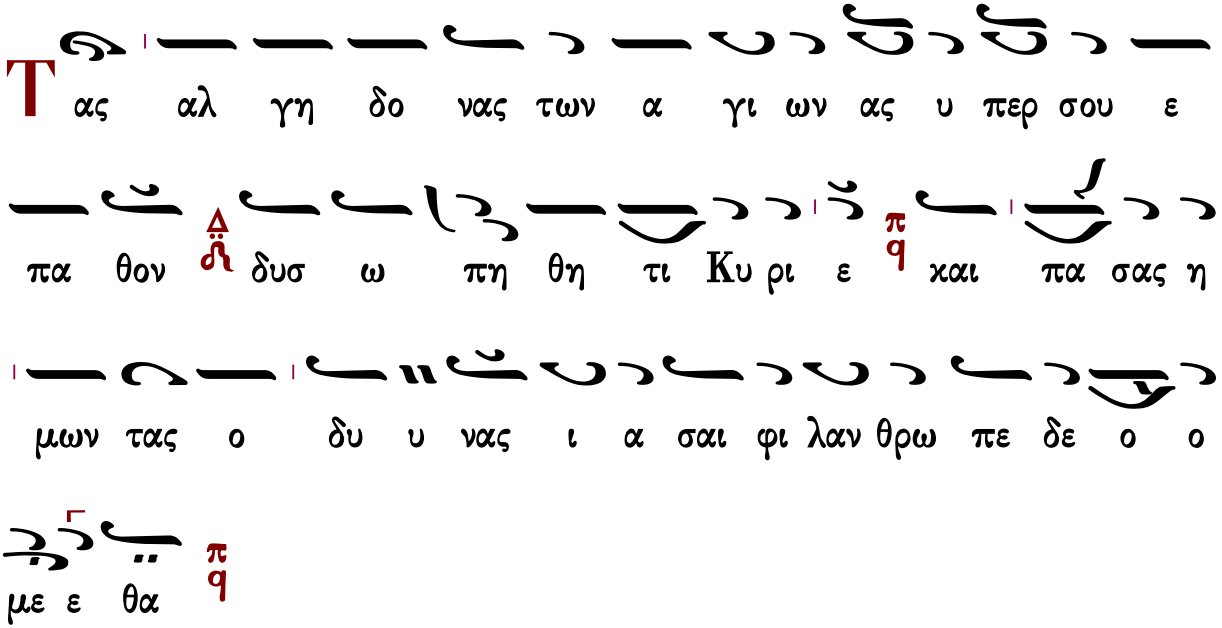

Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου		Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2004 σ.179/626*

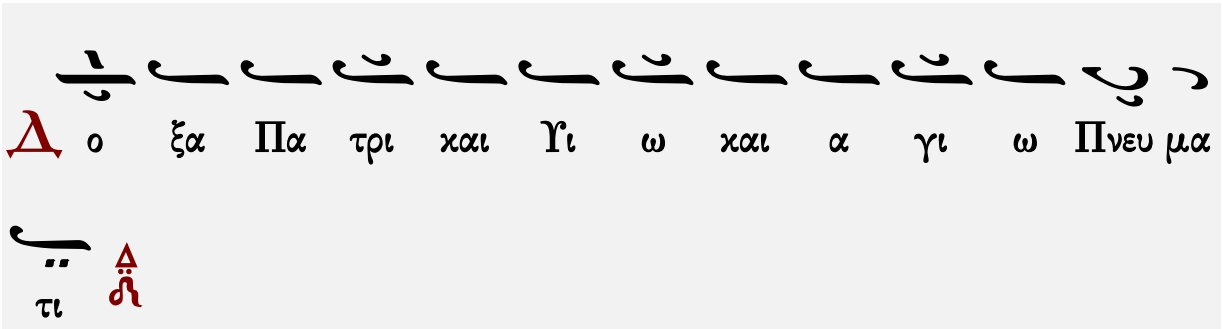

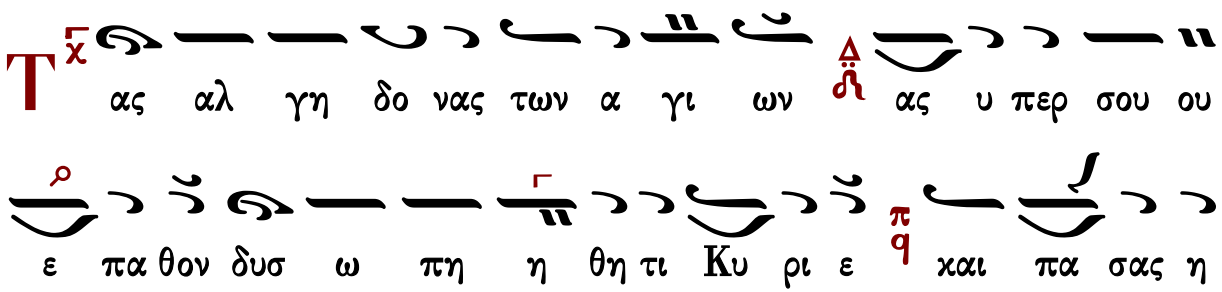

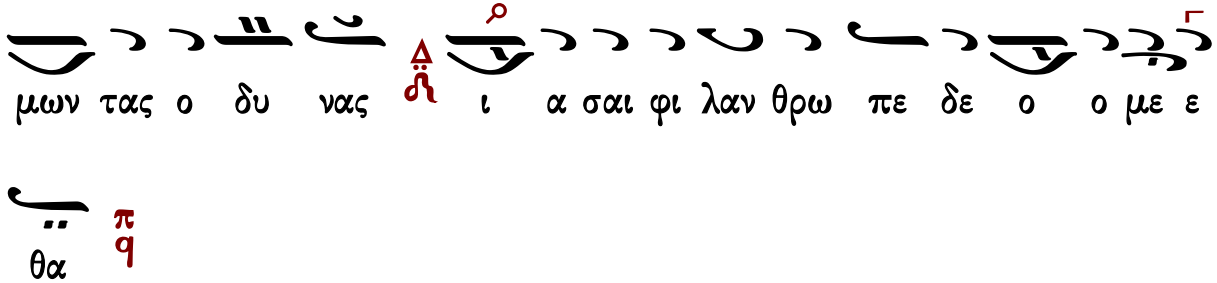

Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου		Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Πα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.460*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

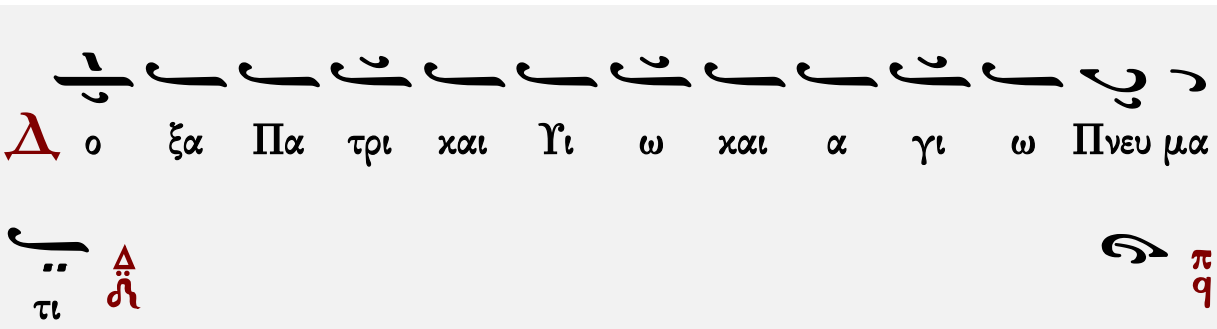

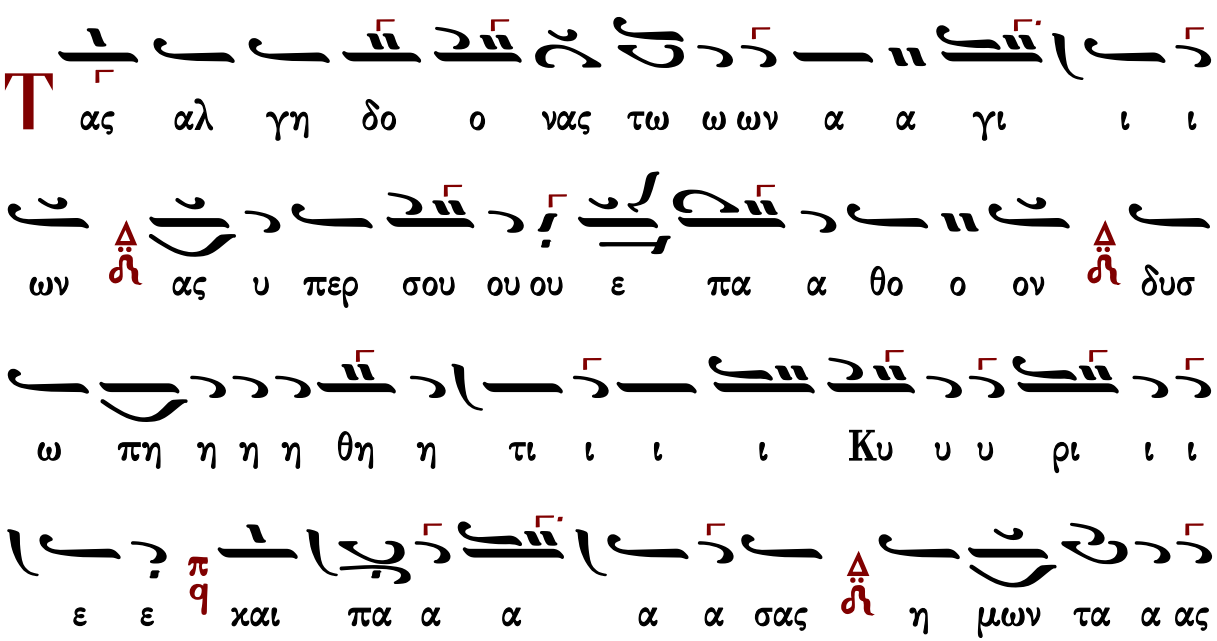

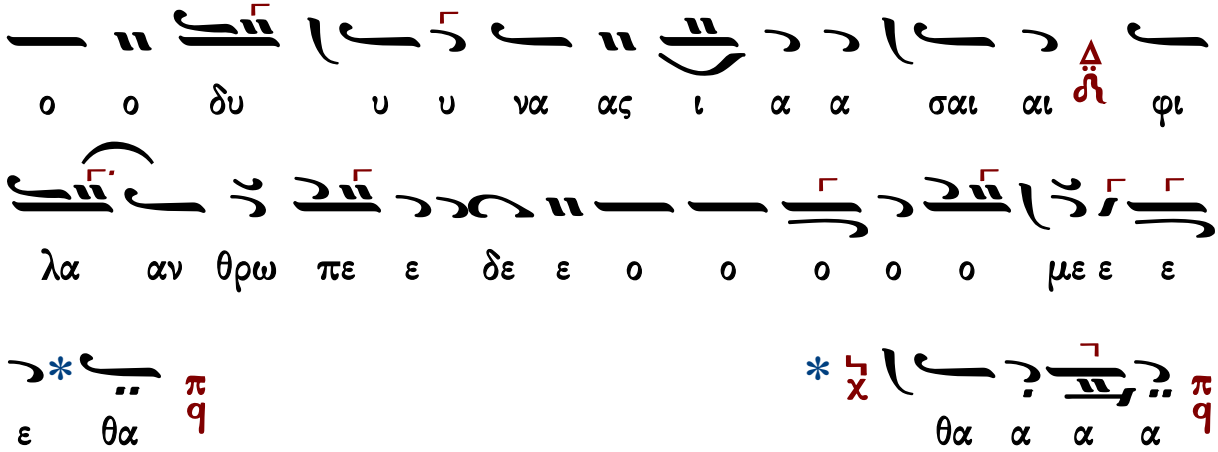

Ἀπολυτίκιον Τριῳδίου		Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Καὶ νῦν, Α΄ Νηστειῶν (Ὀρθοδοξίας)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.71#

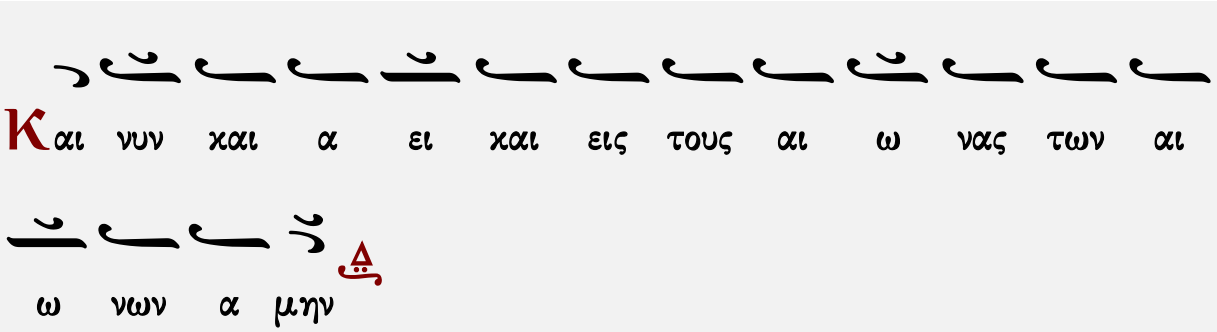

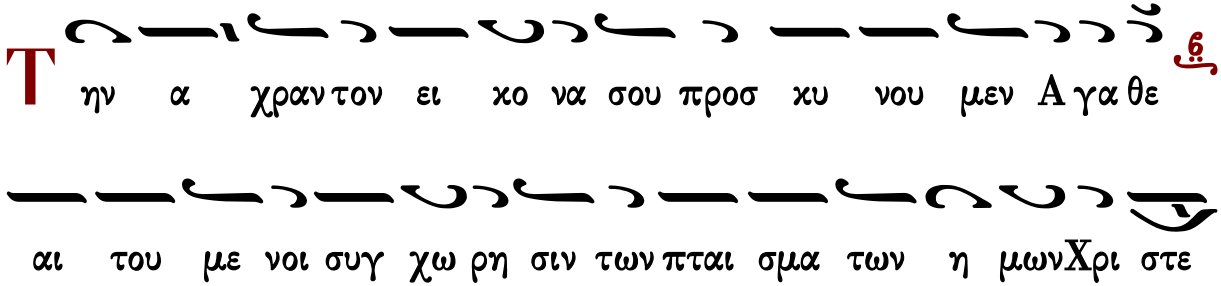

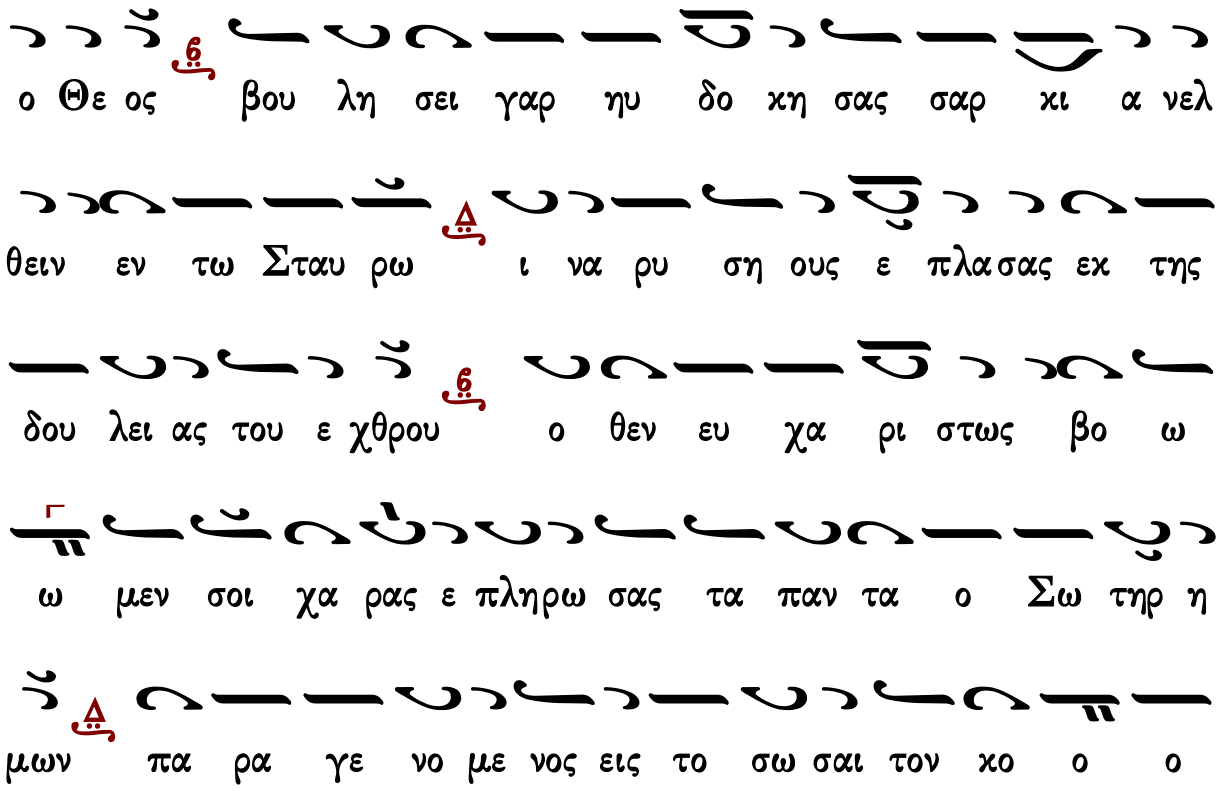

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικόν	Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.105*

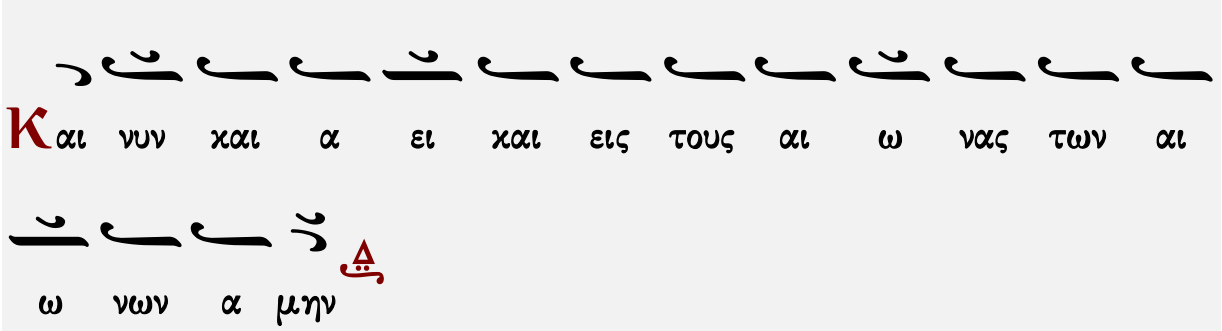

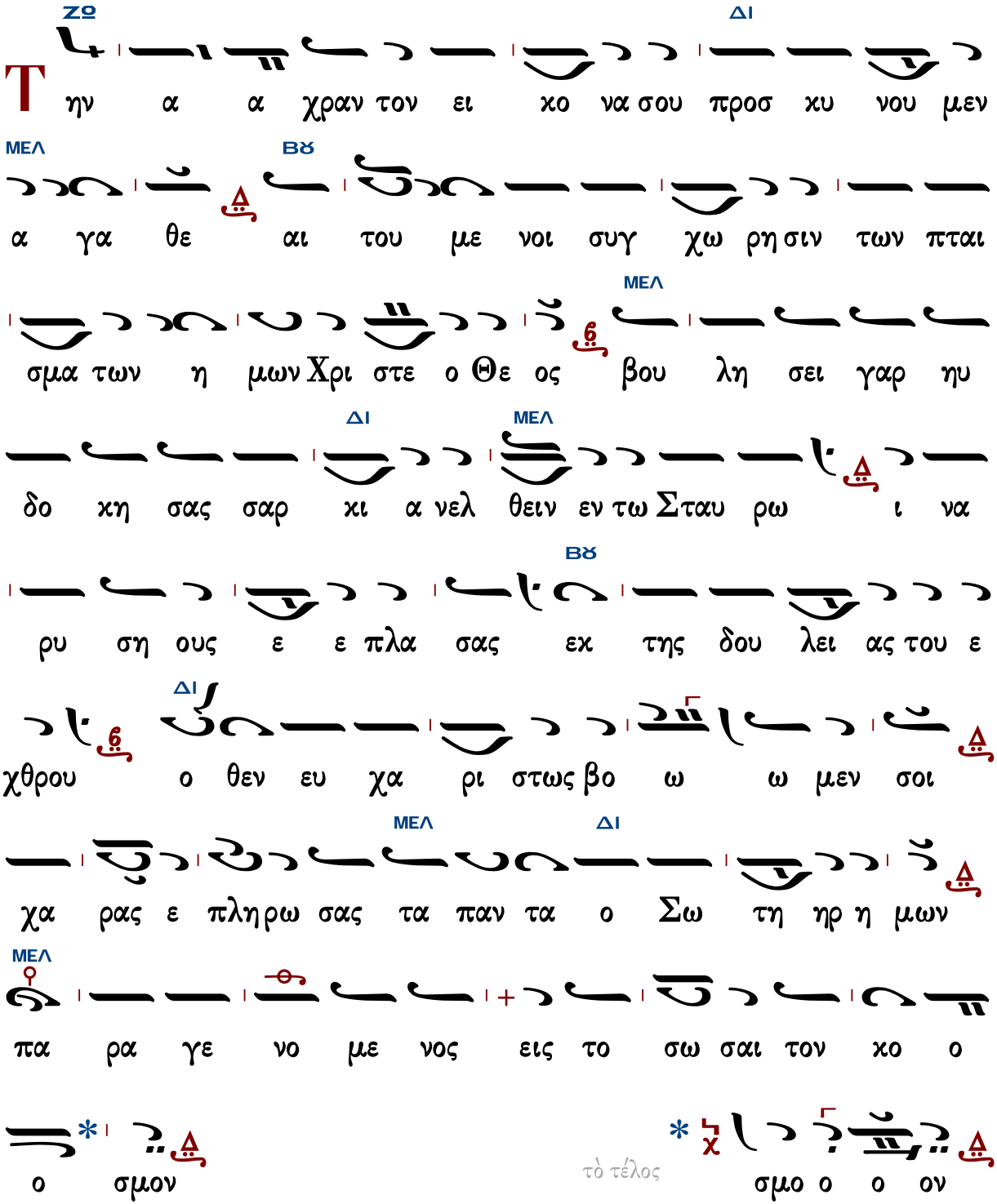

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικόν	Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.474*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

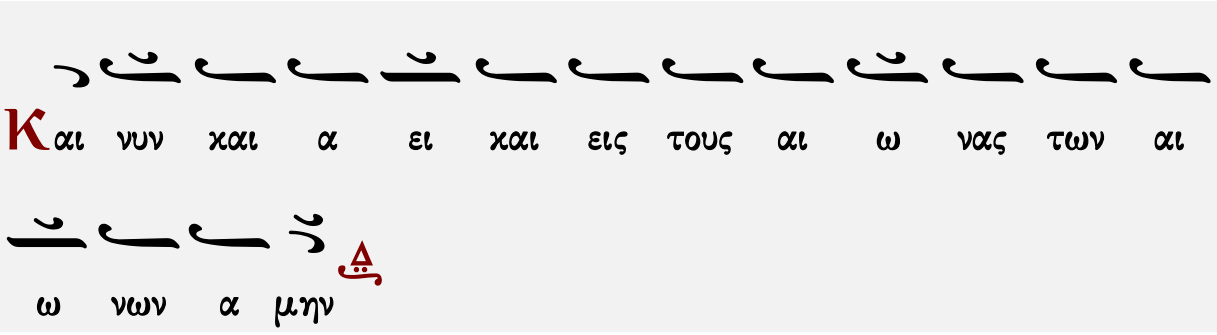

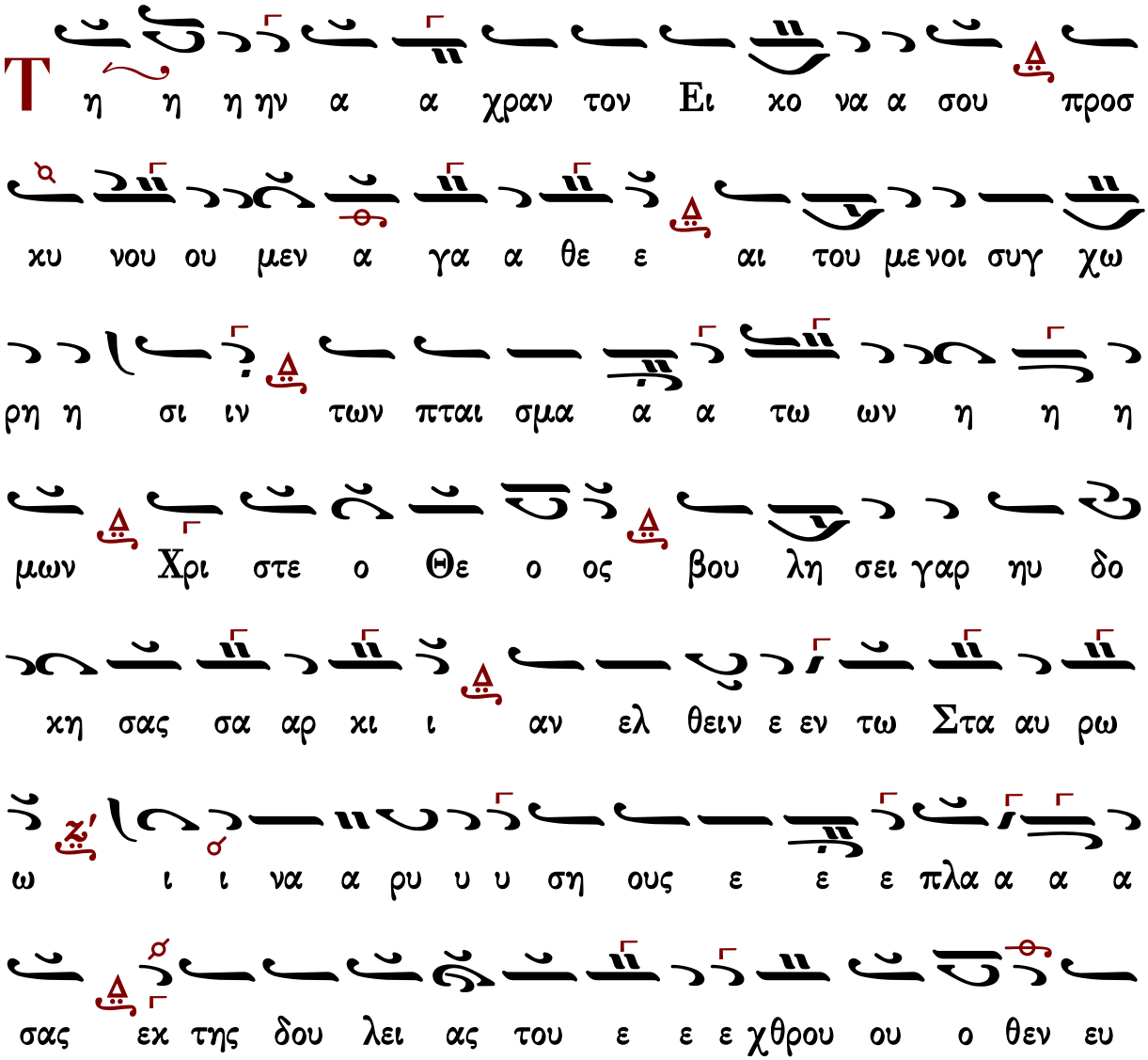

χα ρι ι στως βο ω ω ω ω ω με ε ε ε εν

σοι χα ρας ε ε πλη ρω ω σας τα α πα α α α αν

τα ο Σω τη η ηρ η μων πα ρα γε νο με

ε νο ος εις το σω ω σαι το ον χο ο ο ο σμον

σμο ο ον

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικόν	Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.88*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ην α α χραν τον ει χο να σου προσ κυ νου μεν α γα

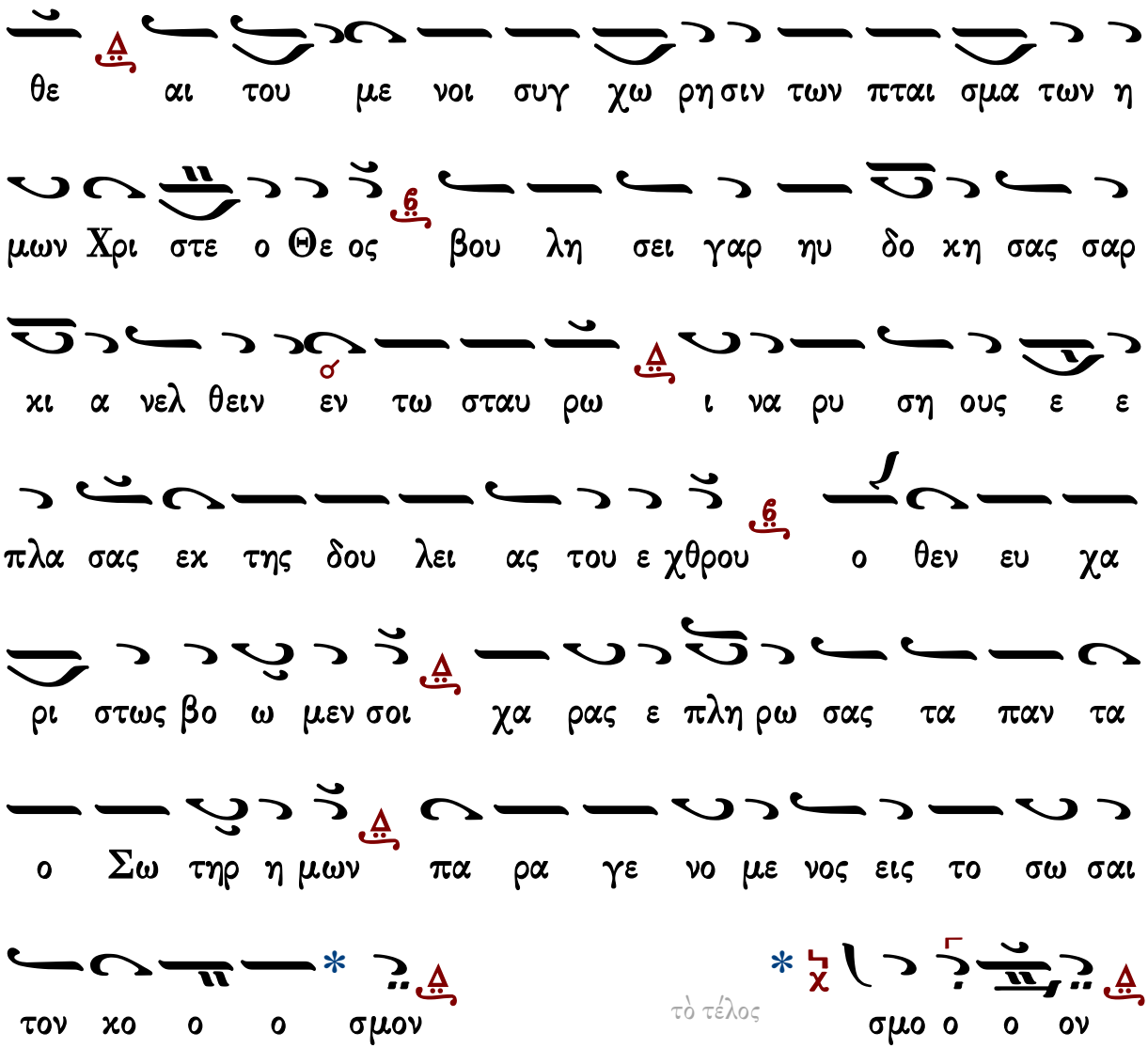

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικόν	Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

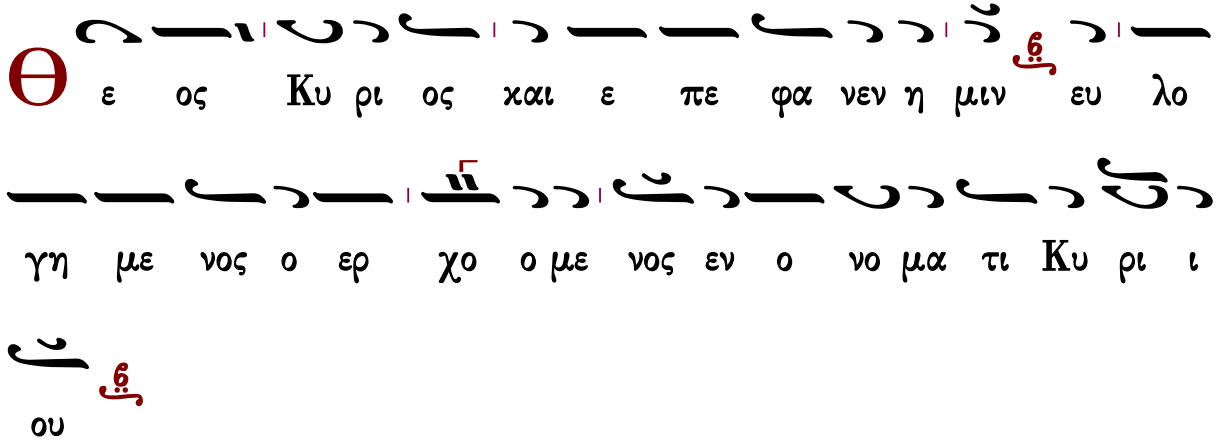

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

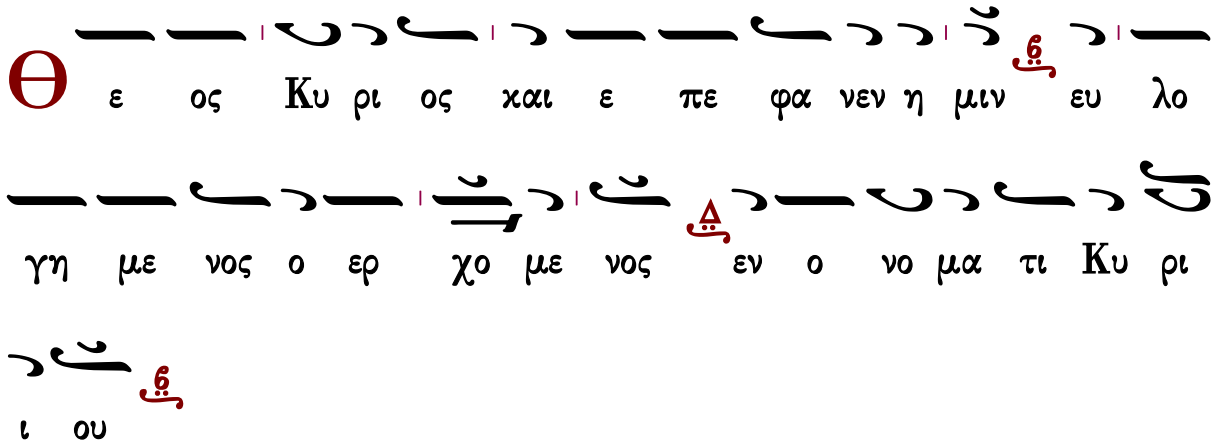

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

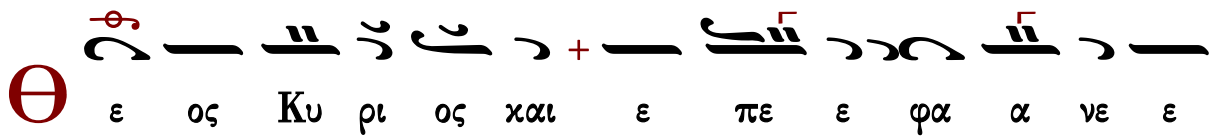

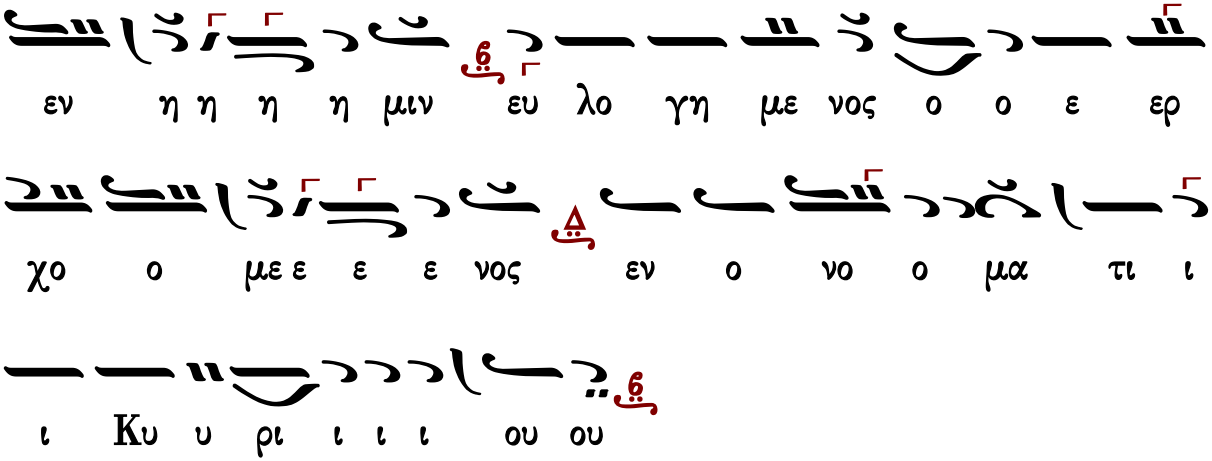

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

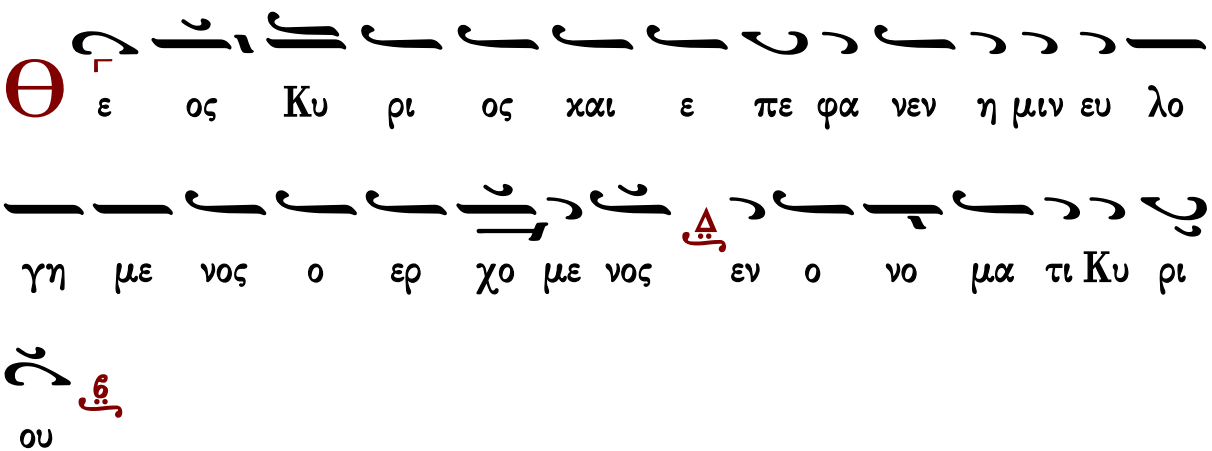

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ⸎ Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

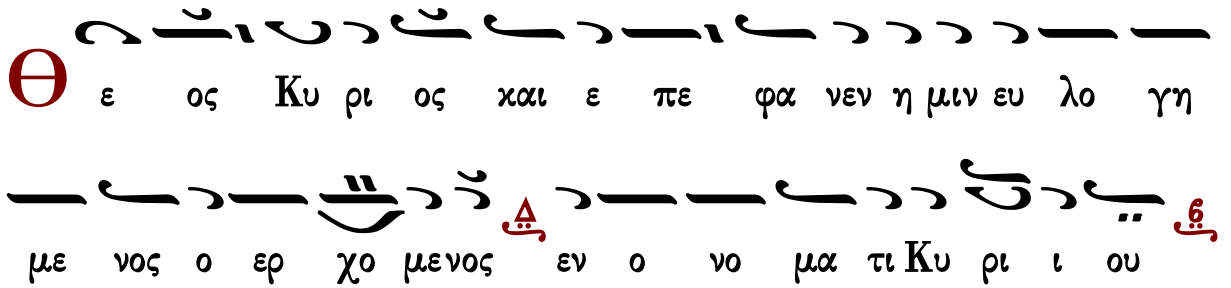

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος ⸎ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.104*

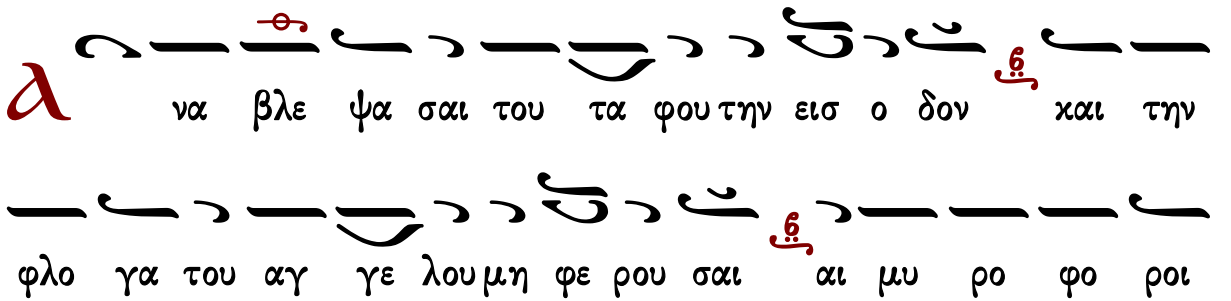

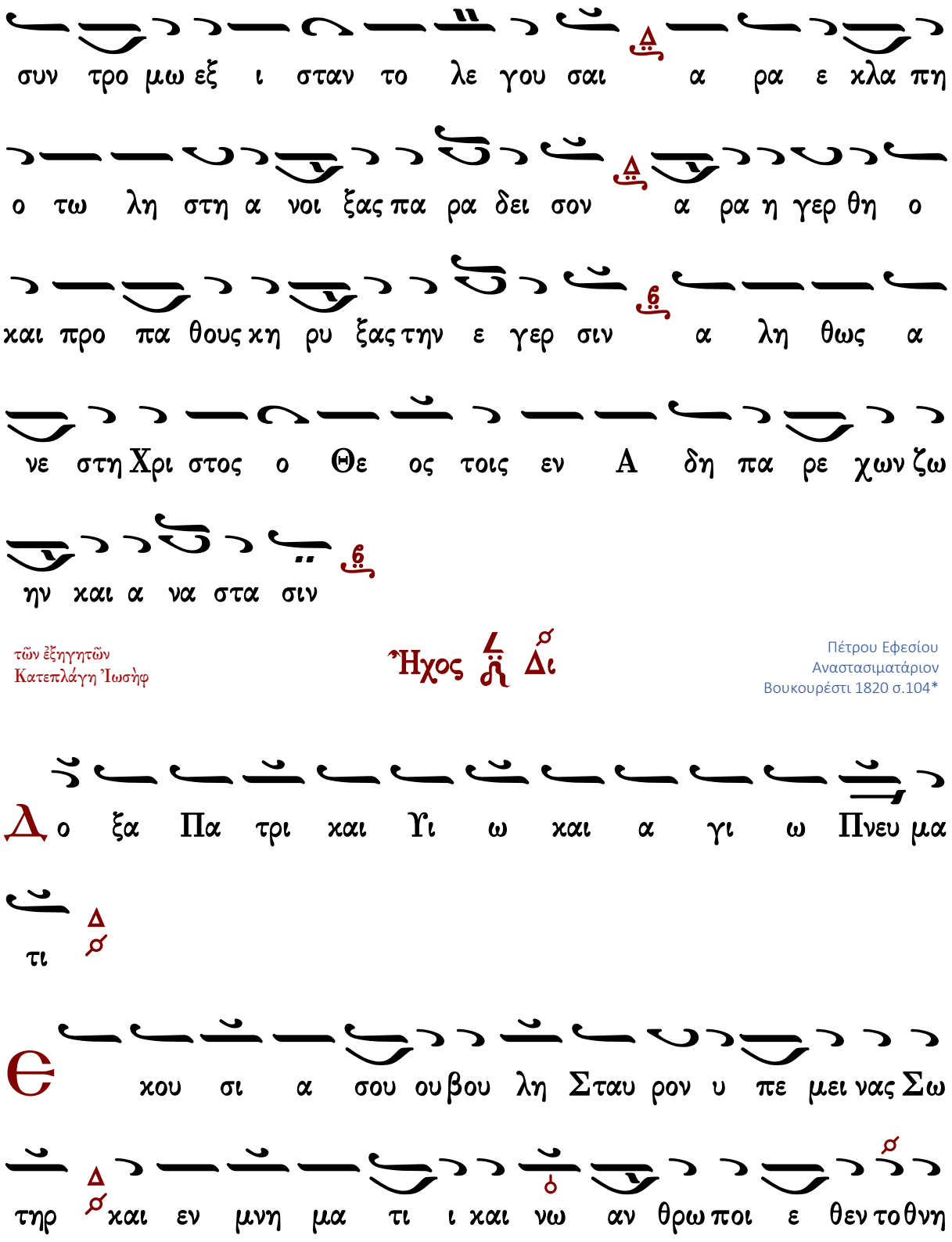

τῶν ἐξηγητῶν
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.104*

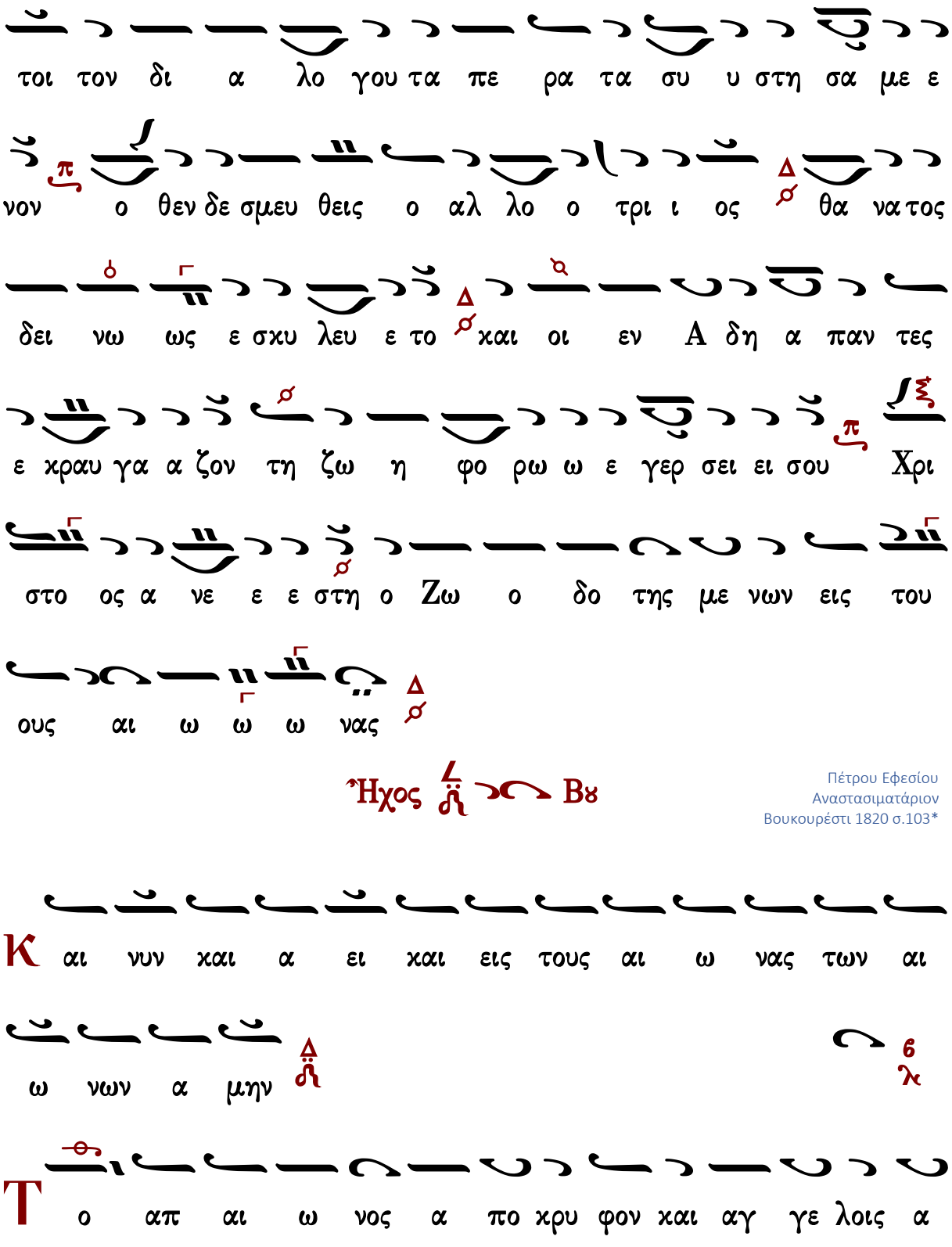
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ υ στη σα με ε
νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σχυ λευ ε το και οι εν Α δη α παν τες
ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ω ε γερ σει ει σου Χρι
στο ος α νε ε ε στη ο Ζω ο δο της με νων εις του
ους αι ω ω ω νας
Ἦχος Βȣ
Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μω ων

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν
Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.105*

α νε στης ως α θα να τος α πο του Α δου Σω

τηρ συν η γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη

ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι σχυ ι του

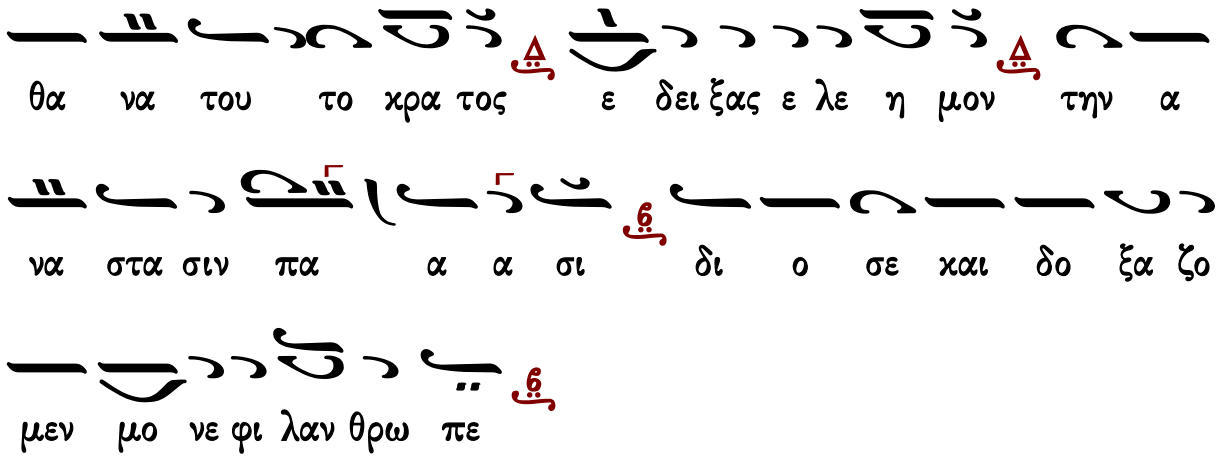

τῶν ἐξηγητῶν
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.106*

σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε

κλαι ου ου σαι θαρ σει ει ει τε ως α λη θως ε εξ ε

γη η γε ερ ται δι ο ο βο α α α τε τοις α πο στο ο ο

λοις ο τι α νε στη η ο Κυ υ υ ρι ος

Θεοτοκίον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη σα αν Α γνη παν τες αγ γε λων οι χο ροι

το μυ στη ρι ο ον της ση ης κυ ο φο ρι ας το φρι

κτον πως ο τα παν τα συν ε ε ε χων νευ μα α τι μο ο ο

νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συν ε ε χε ε ται

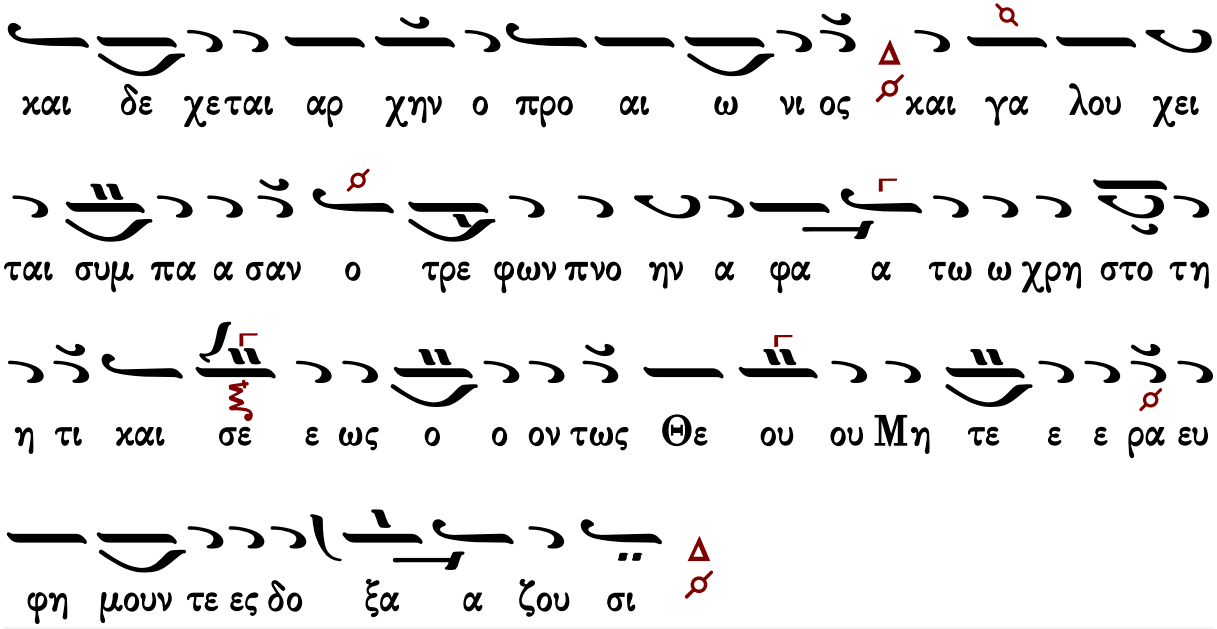

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.173#

α ρα η γερ θη ο και προ πα θους κη ρυ ξας την ε γερ

σιν α λη θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις

εν Α δη πα ρε χων ζω ην και α να στα σιν

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.173#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Є κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω

τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το

θνη τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα

με ε νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να

τος δει νω ως ε σχυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη

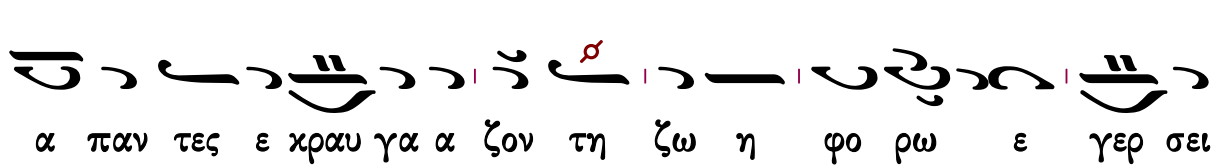

α παν τες ε χραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει

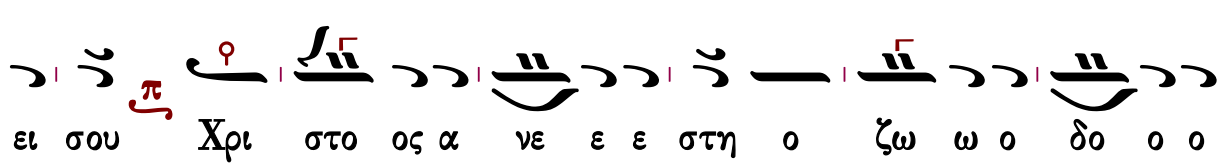

ει σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο

της με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

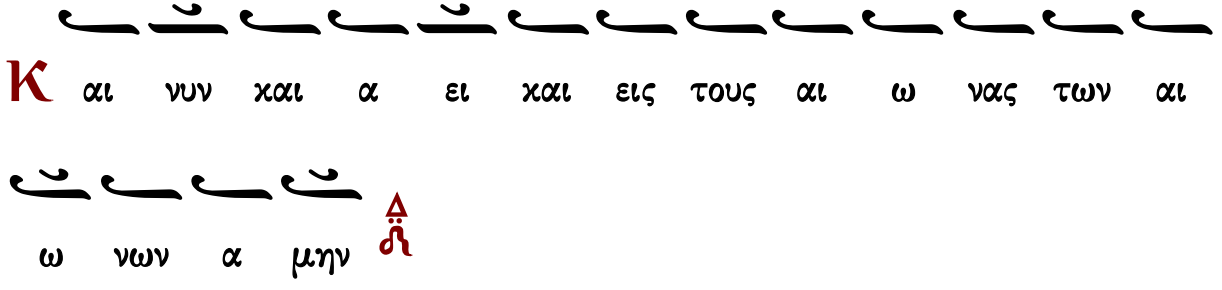

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

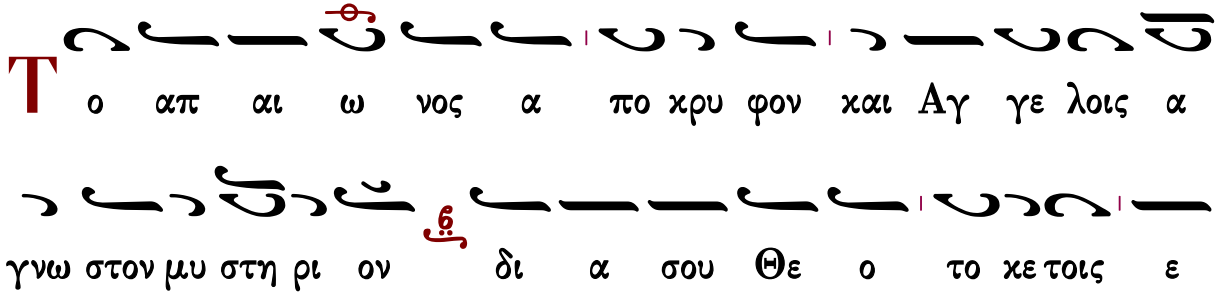

Τ ο απ αι ω νος α πο χρυ φον και Αγ γε λοις α

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

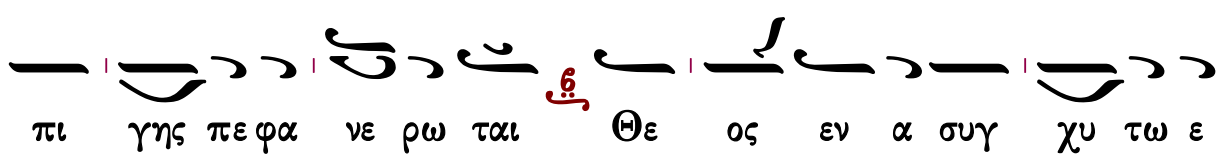

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

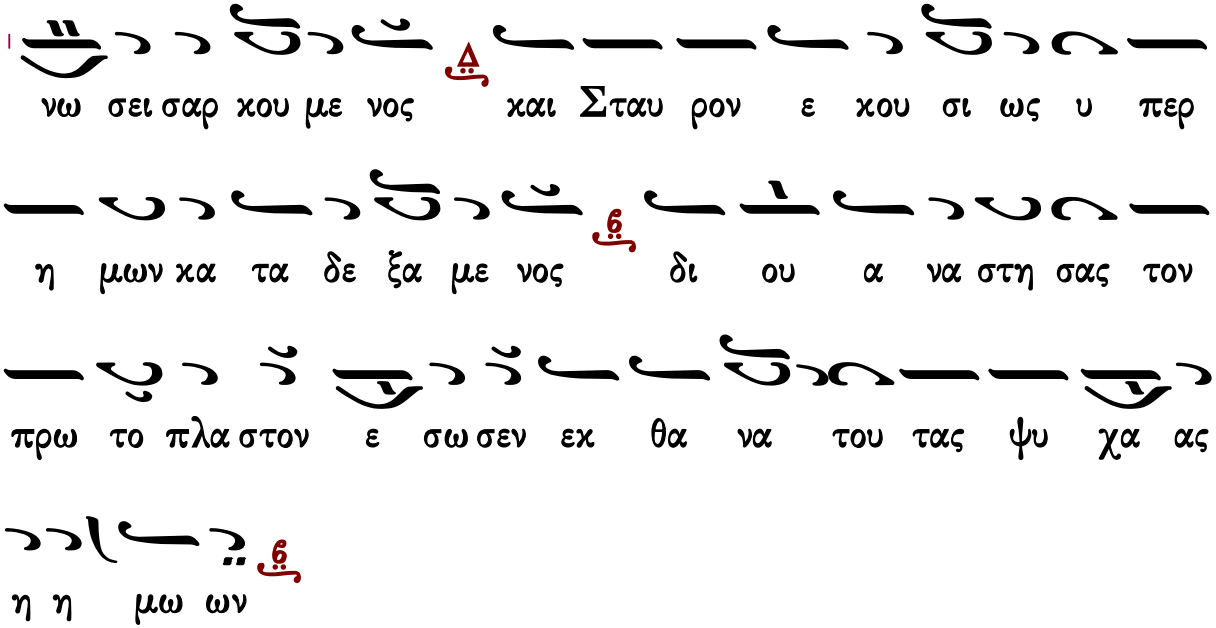

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.174#

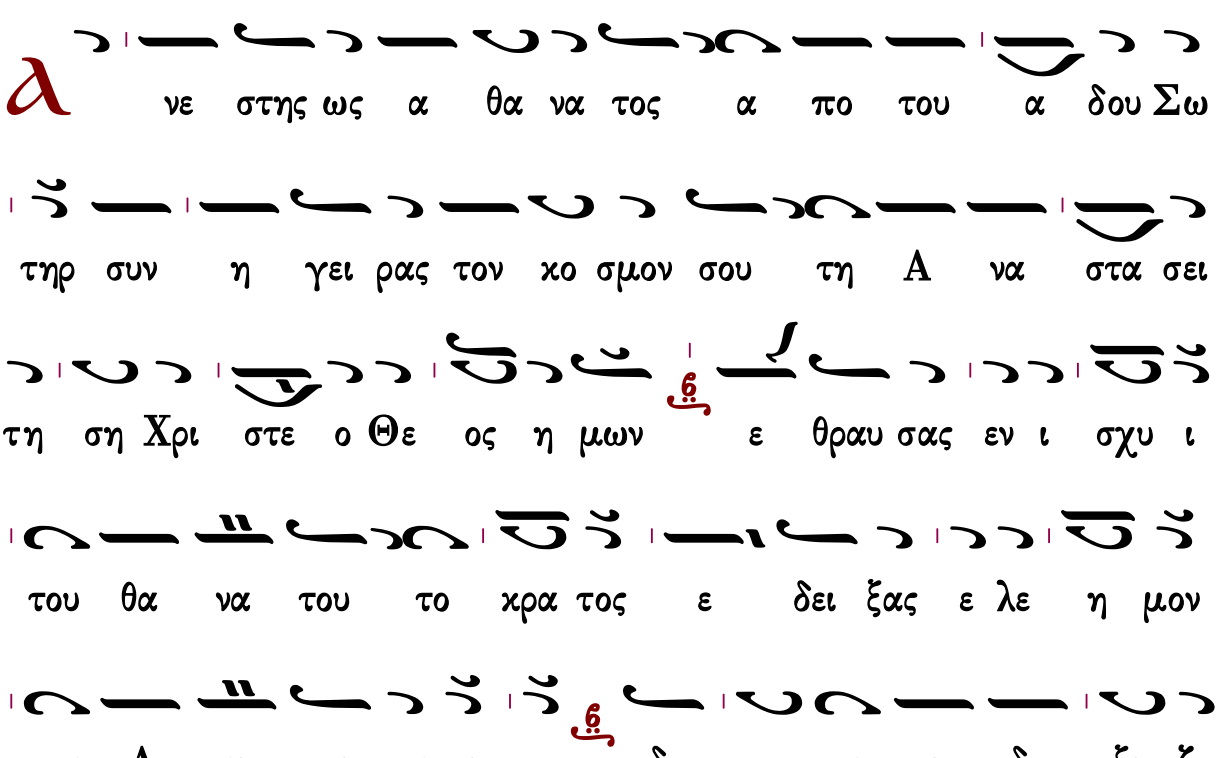

μεν μο νε φι λαν θρω πε
Κατεπλάγη Ἰωσήφ
Ἦχος Δι
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.175#
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Θε κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα
βρι ηλ και τη πε τρα προσ ελ θων εν θα η πε τρα
της ζω ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι
ου ου ου σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους κραυ γης
ε χου σαι α ει το ευ συ μπα α θη η τον ον γαρ
ζη τει τε κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε

γη η γερ ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α

α πο στο ο ο λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες αγ γε λων οι χο

ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το φρι

κτον πως ο τα παν τα συν ε χων νευ μα τι μο ο

ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συν ε χε ται και

δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα

λου χει ται συμ πα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη

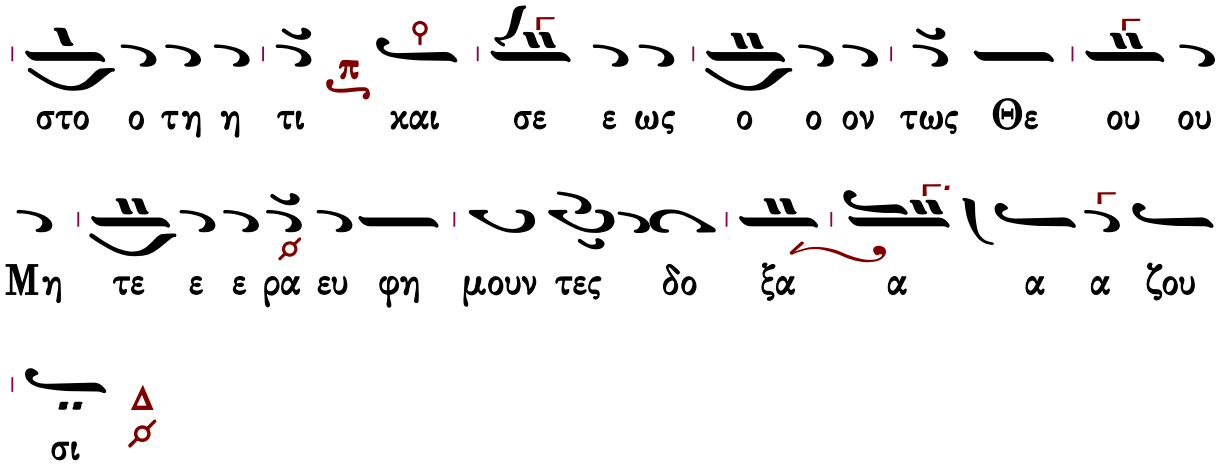

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Πολυέλεος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β44/553*

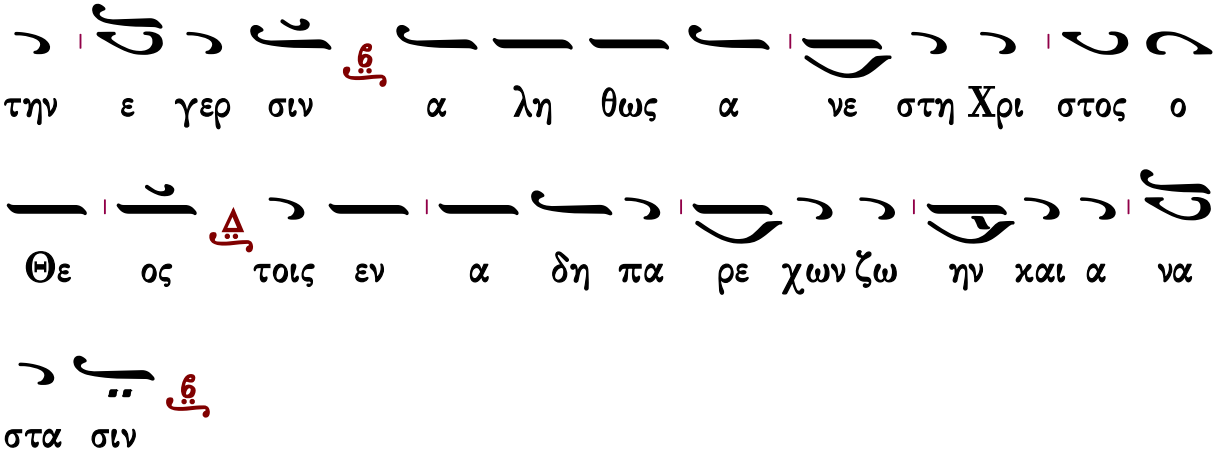

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β44/553*

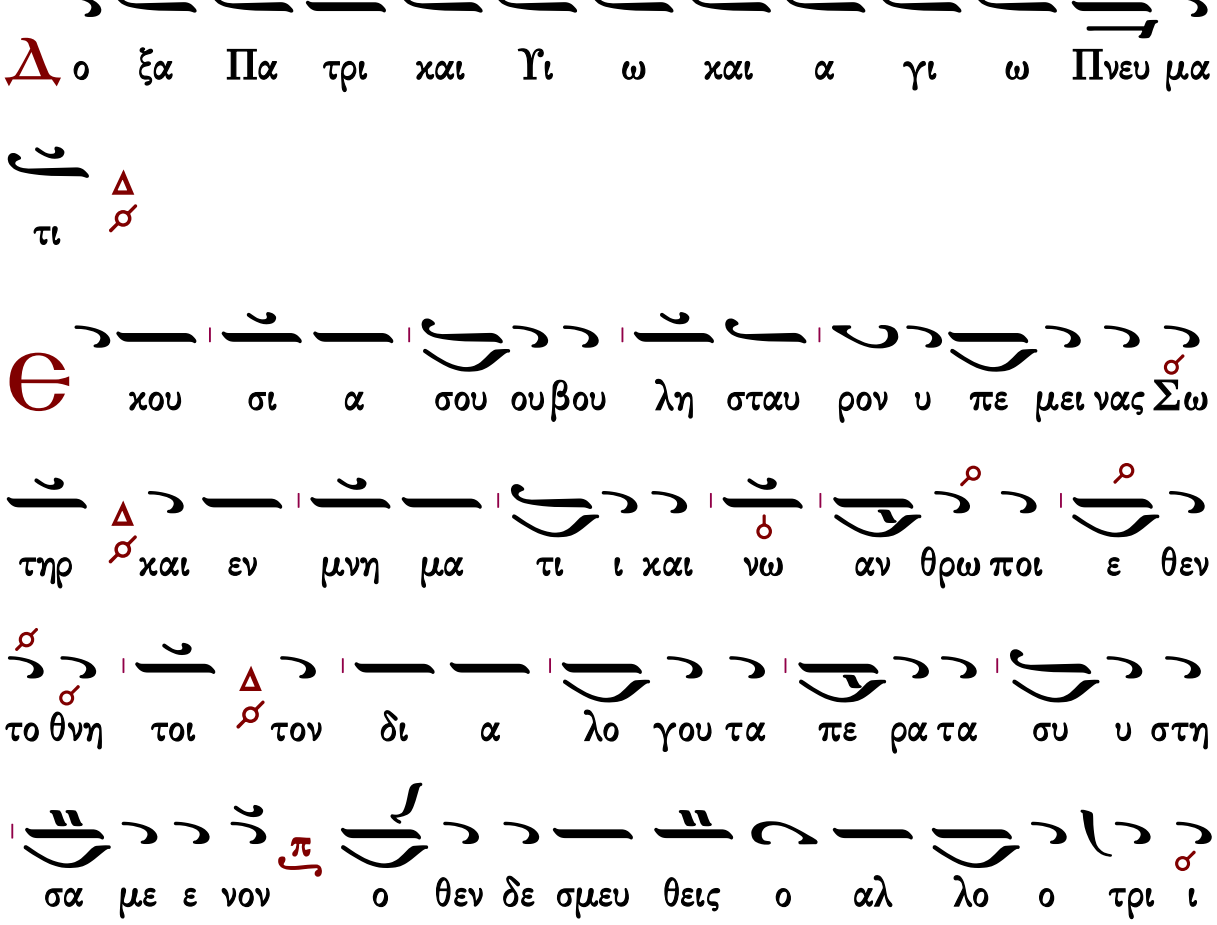

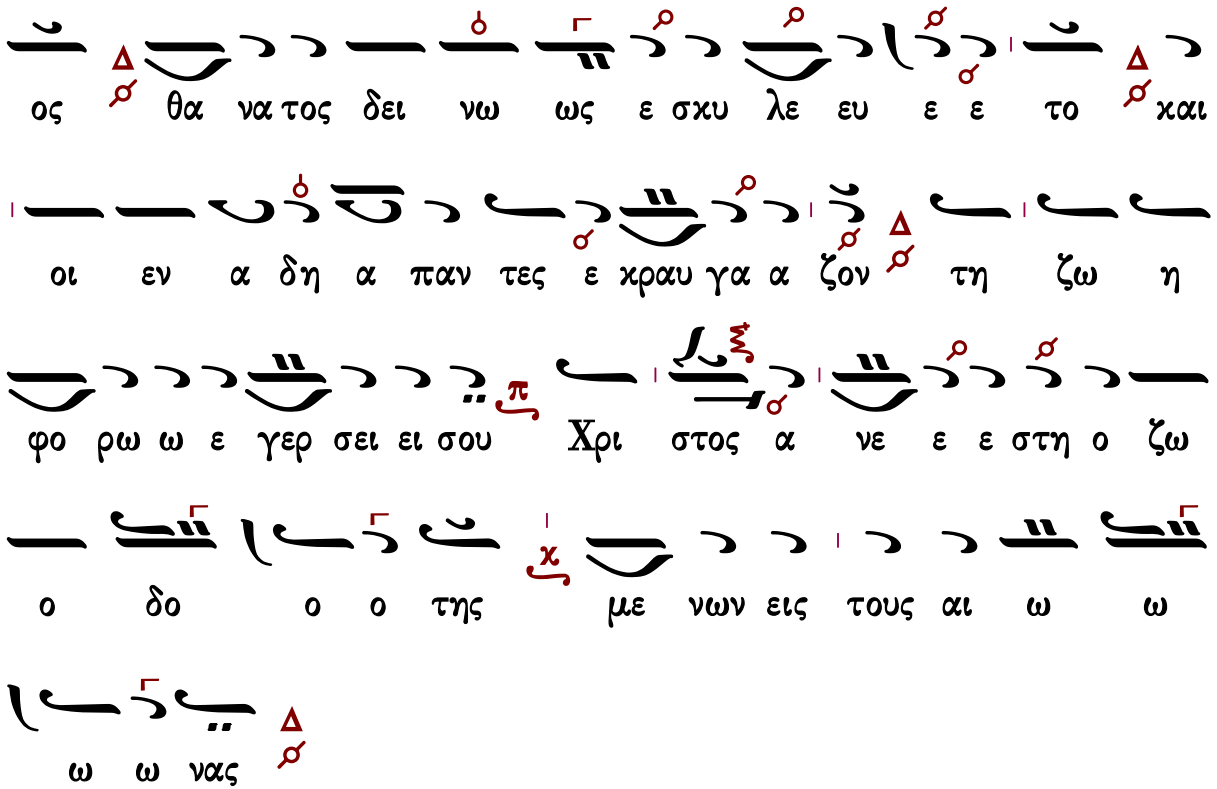

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

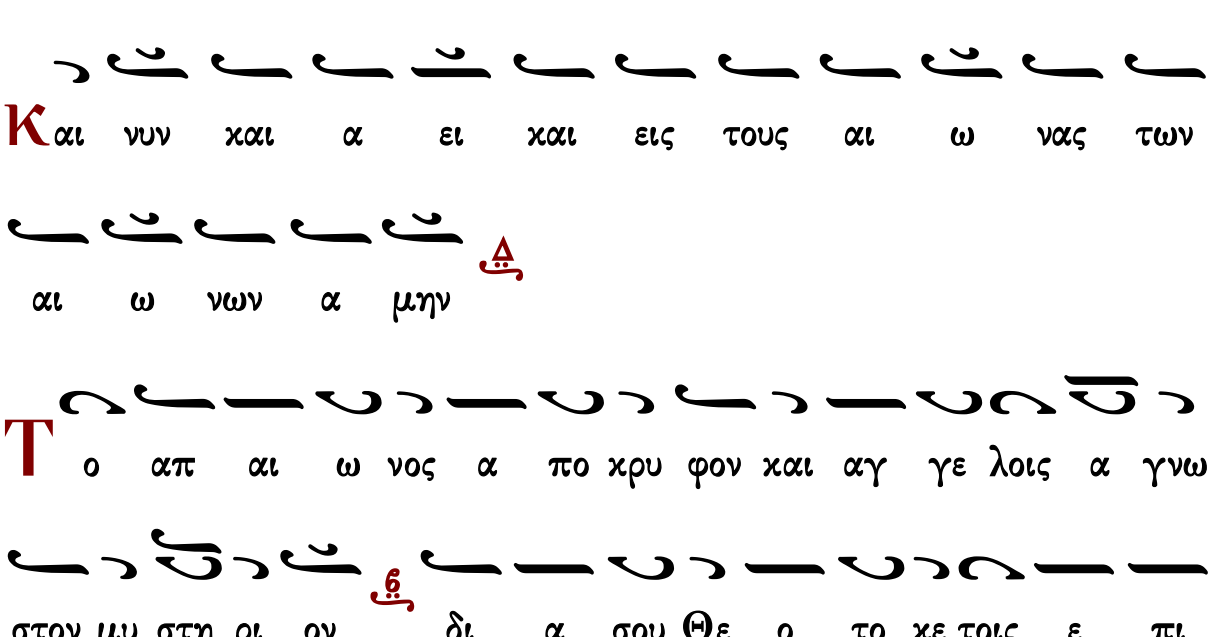

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χα ας

η η μω ων

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β45/554*

α νε στης ως α θα να τος α πο του τα φου Σω

τηρ συν η γει ρας τον κο σμον σου τη α να στα

σει τη ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι σχυ

ι του θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η

μον την α να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο

μεν μο νε φι λαν θρω πε

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β46/555*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Θε κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα

βρι ηλ και τη πε τρα προ οσ ελ θων εν θα η πε τρα

της ζω ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ται αις κλαι

ου ου ου σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους κραυ

γης ε χου σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον

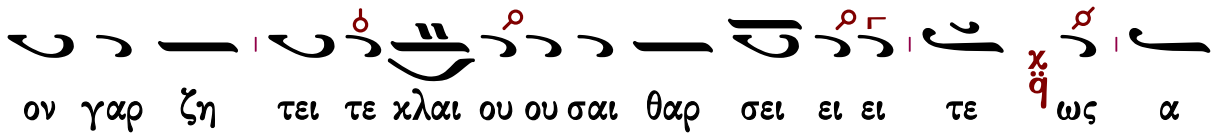

ον γαρ ζη τει τε χλαι ου ου σαι θαρ σει ει ει τε ως α

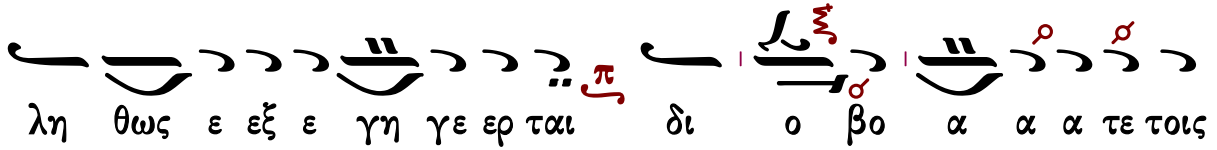

λη θως ε εξ ε γη γε ερ ται δι ο βο α α α τε τοις

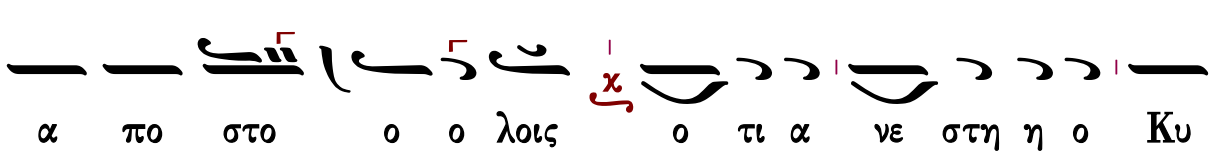

α πο στο ο ο λοις ο τι α νε στη η ο Κυ

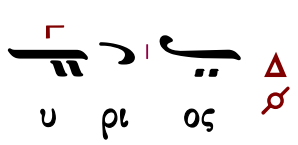

υ ρι ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

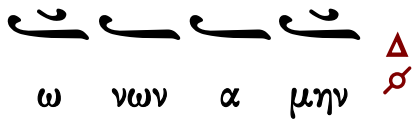

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη σα αν α γνη παν τες αγ γε λων οι

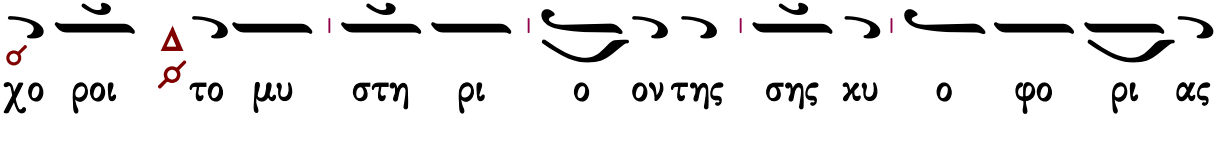

χο ροι το μυ στη ρι ο ον της σης κυ ο φο ρι ας

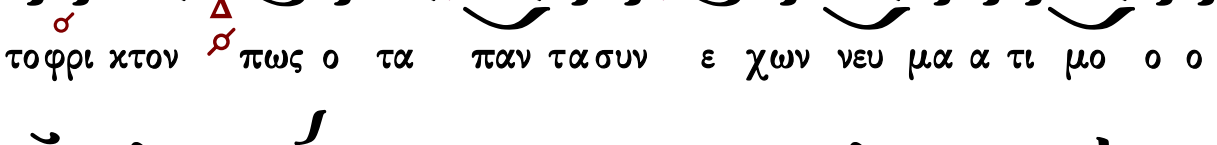

τοφρι κτον πως ο τα παν τα συν ε χων νευ μα α τι μο ο ο

νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συν ε ε χε ε

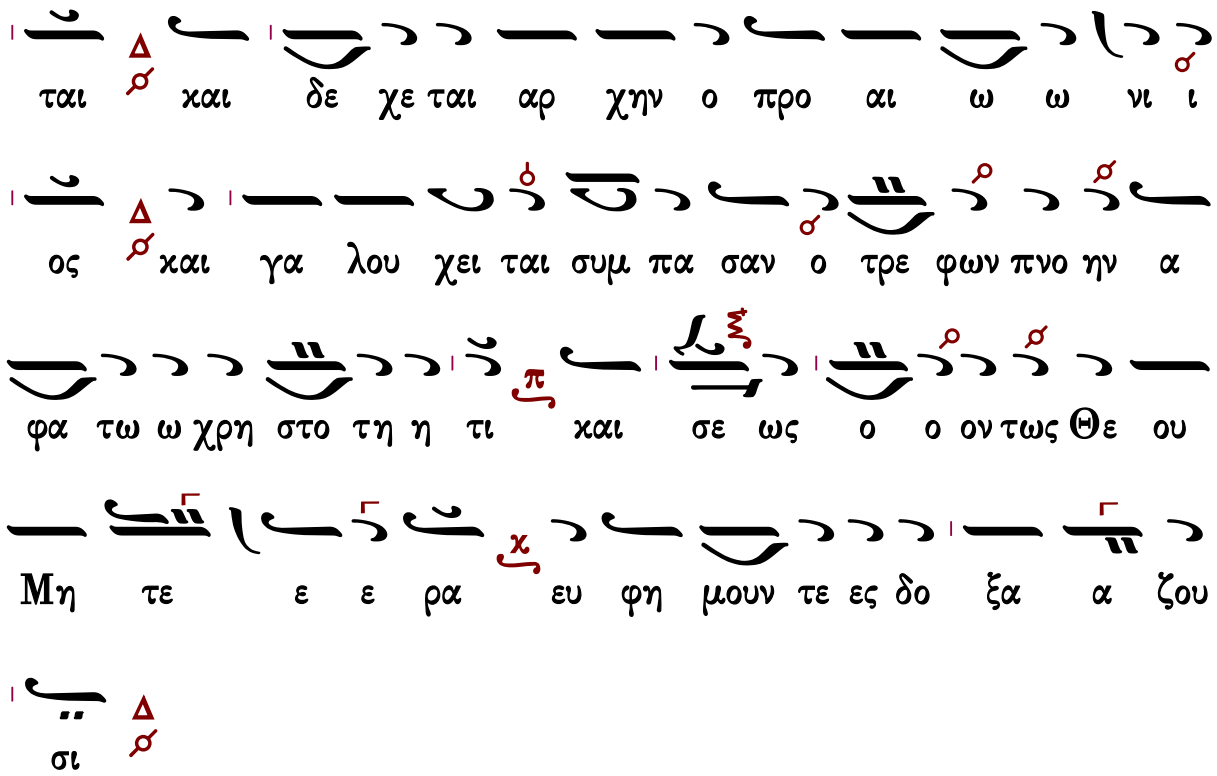

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς Μάρτυρας

Ἦχος λ̄ ⲡ̀ⲓ̀ⲁⲛⲟⲥ

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ἀλληλούϊα
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι, μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦραν κεφαλήν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.
Ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ ⸗ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

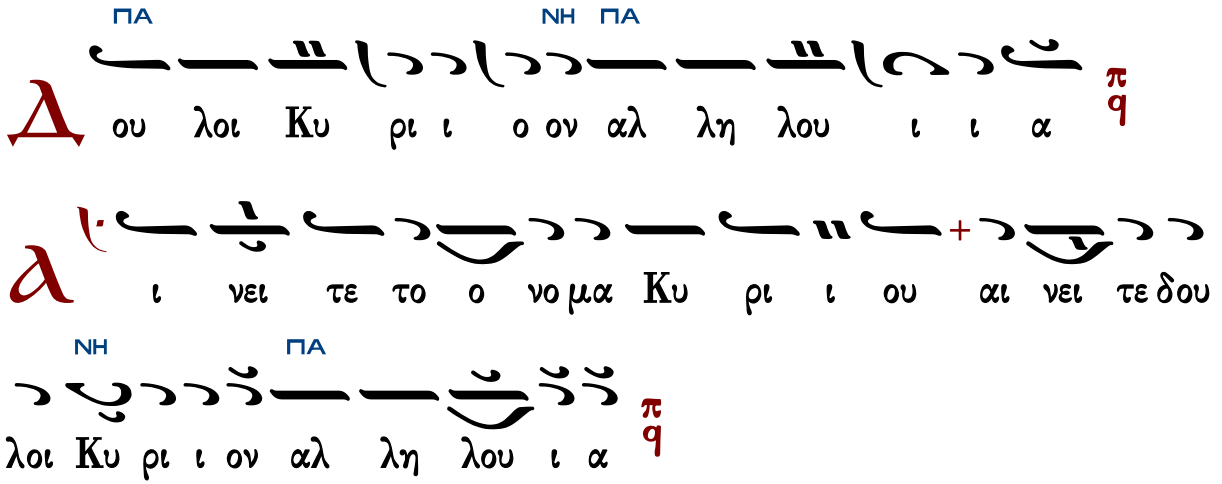

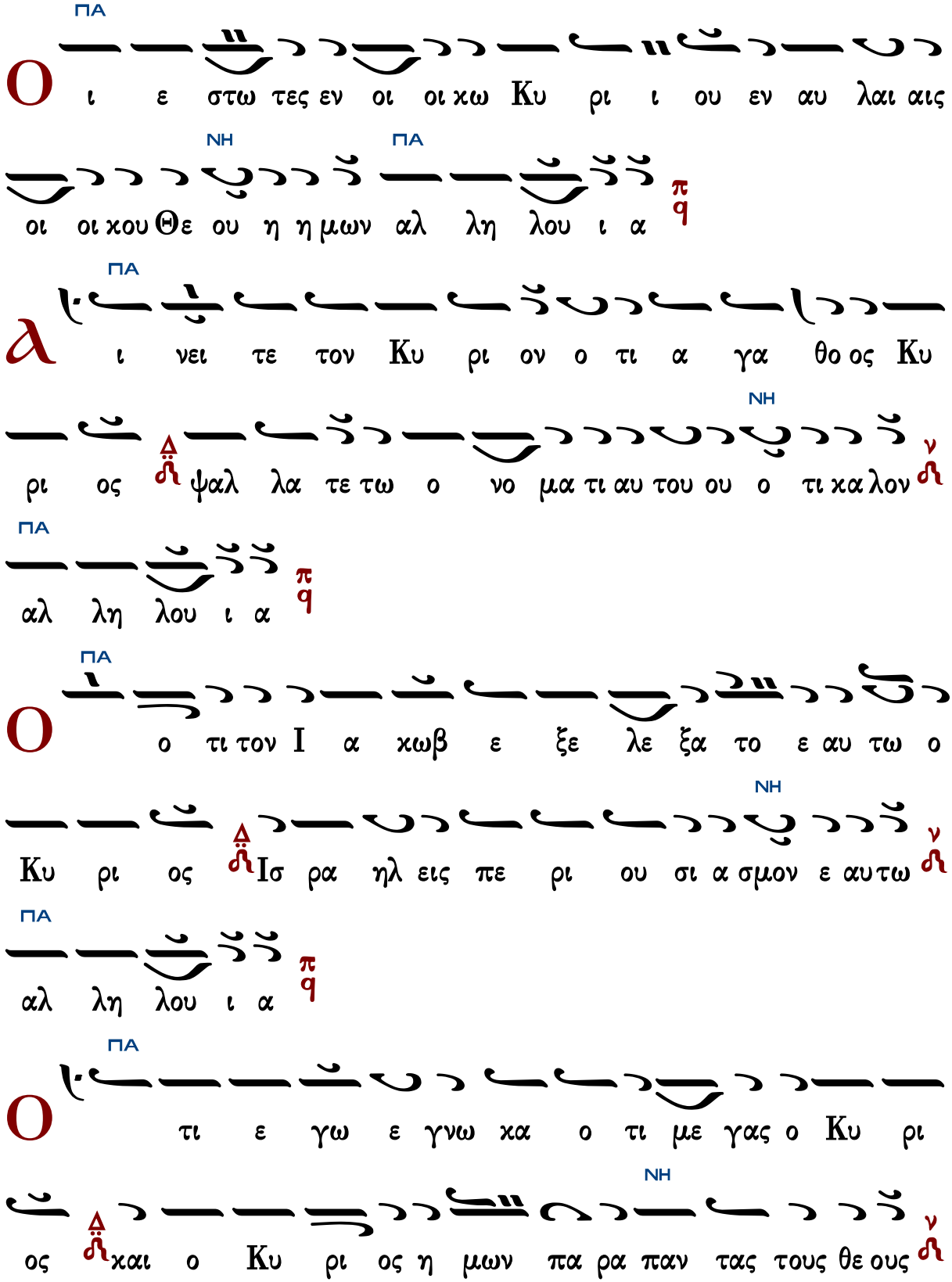
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Δ Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυτω ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος Δ και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους ν

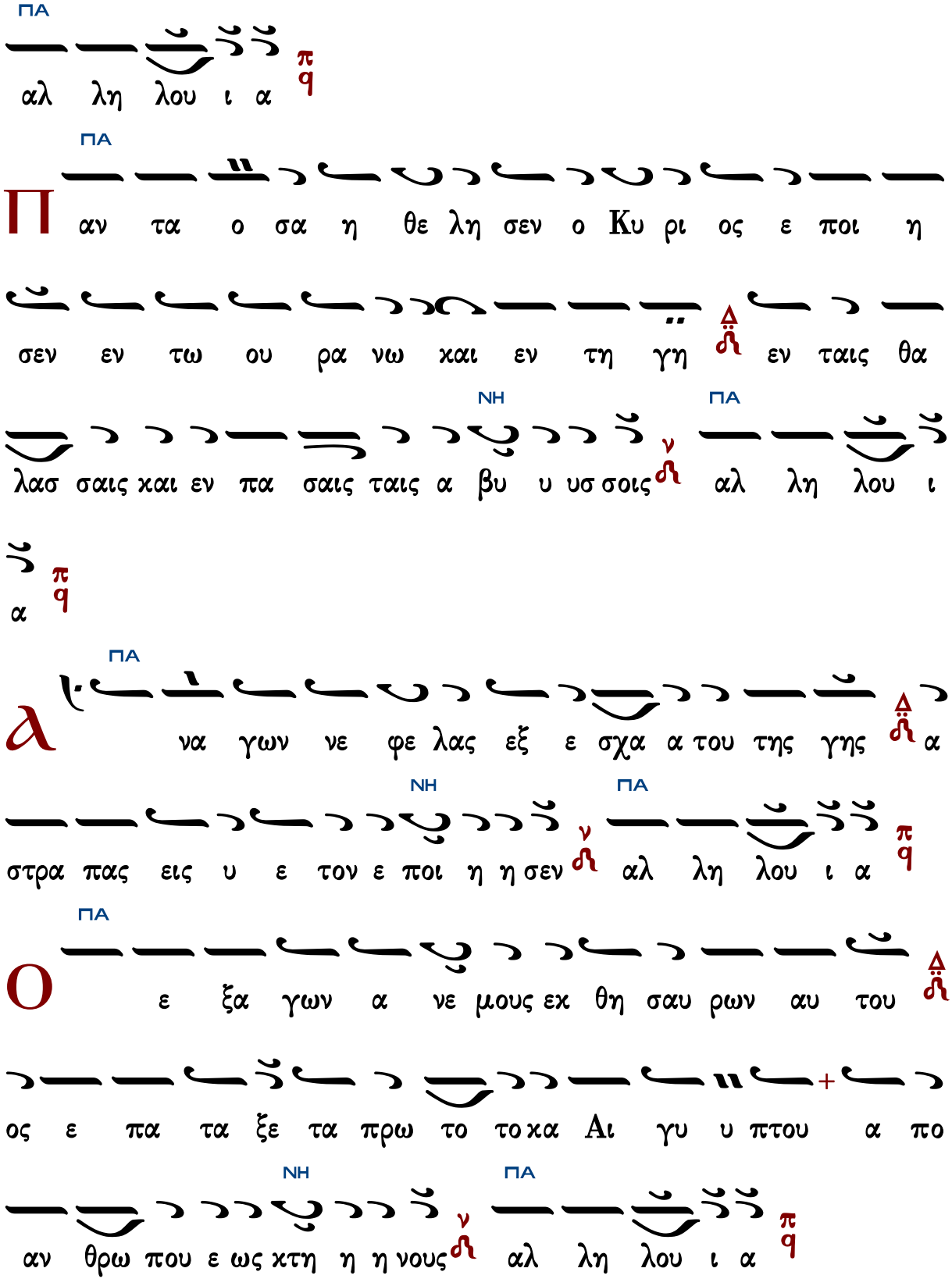
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
π q
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
π q

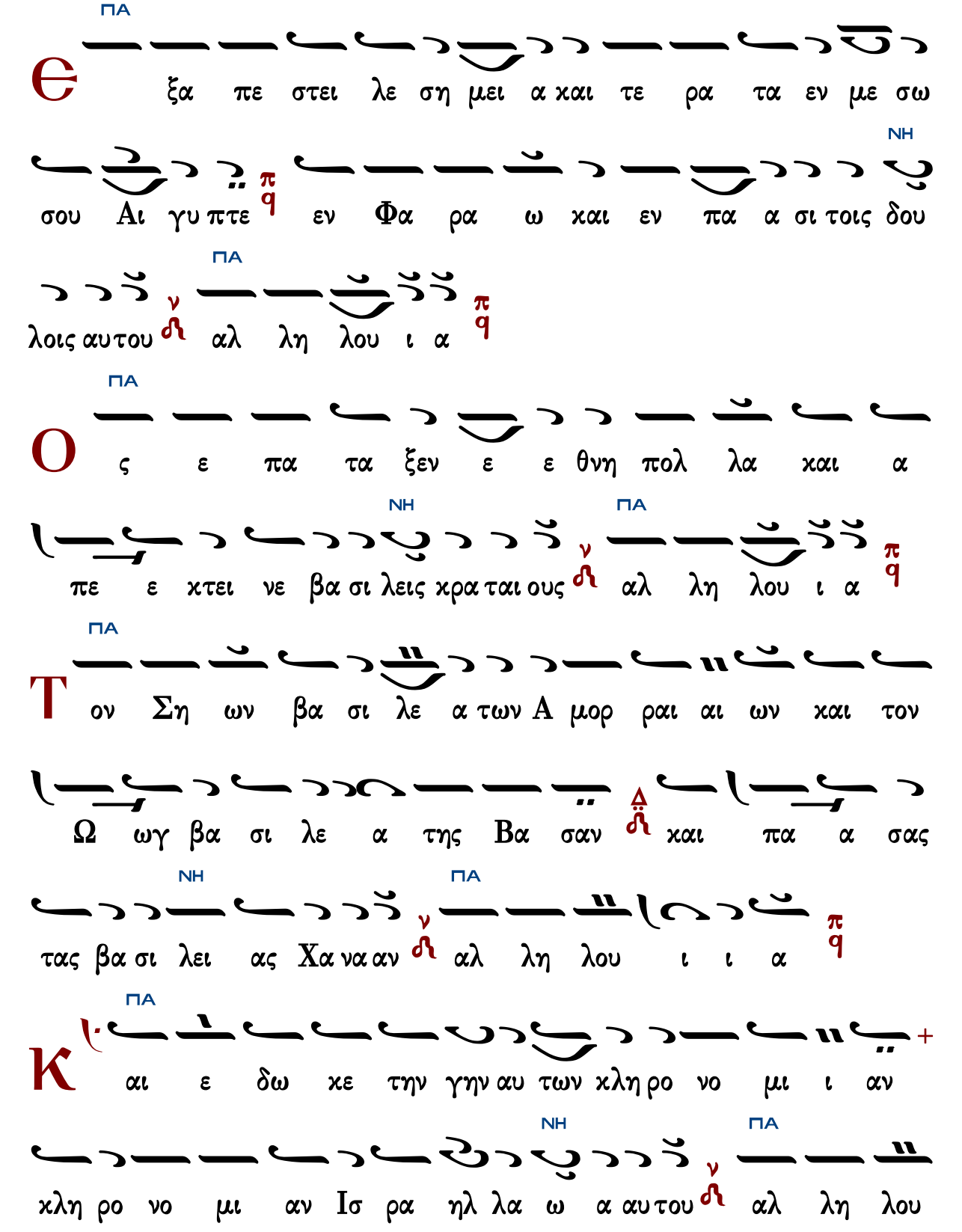
ΠΑ
Ε
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε π/ϥ εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του ν/ϩ αλ λη λου ι α π/ϥ
ΠΑ
Ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους ν/ϩ αλ λη λου ι α π/ϥ
ΠΑ
Τ
ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ/ϩ και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν ν/ϩ αλ λη λου ι ι α π/ϥ
ΠΑ
Κ
αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ ΠΑ
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν/ϩ αλ λη λου

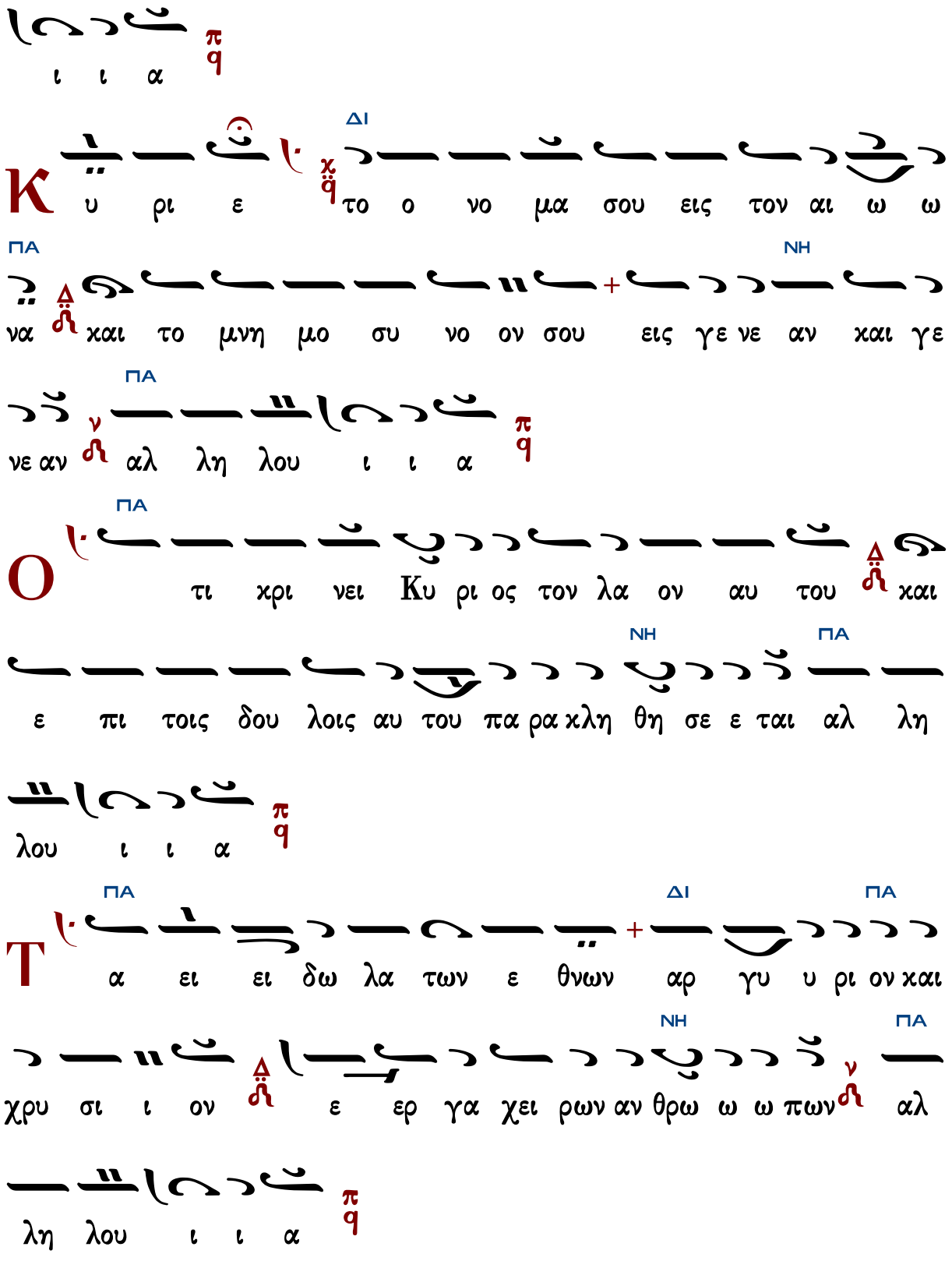
ι ι α
Κ υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
νε αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Ο τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
ΝΗ
ΠΑ
λου ι ι α
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α

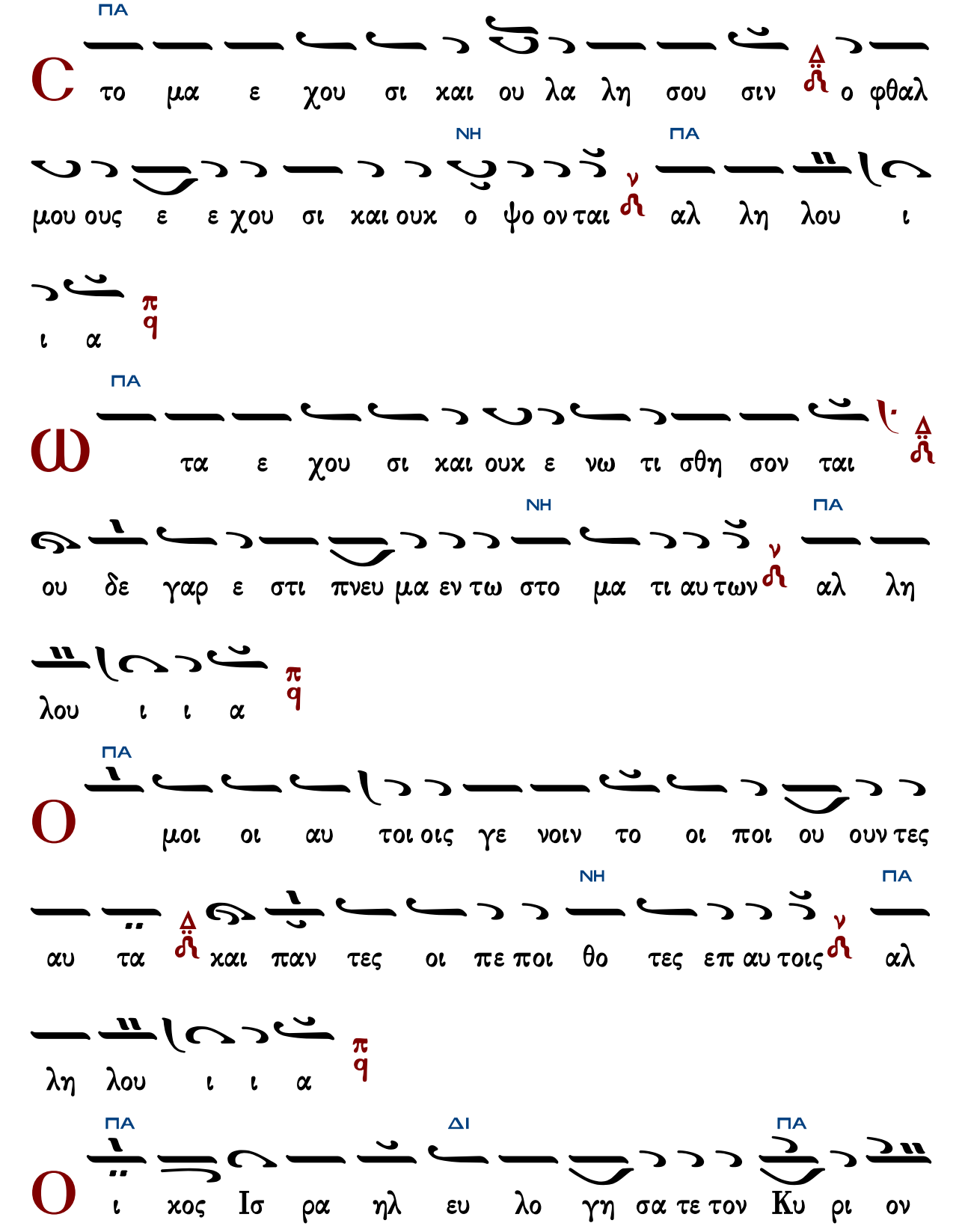
ΠΑ
C
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
O
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
O
ι κος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

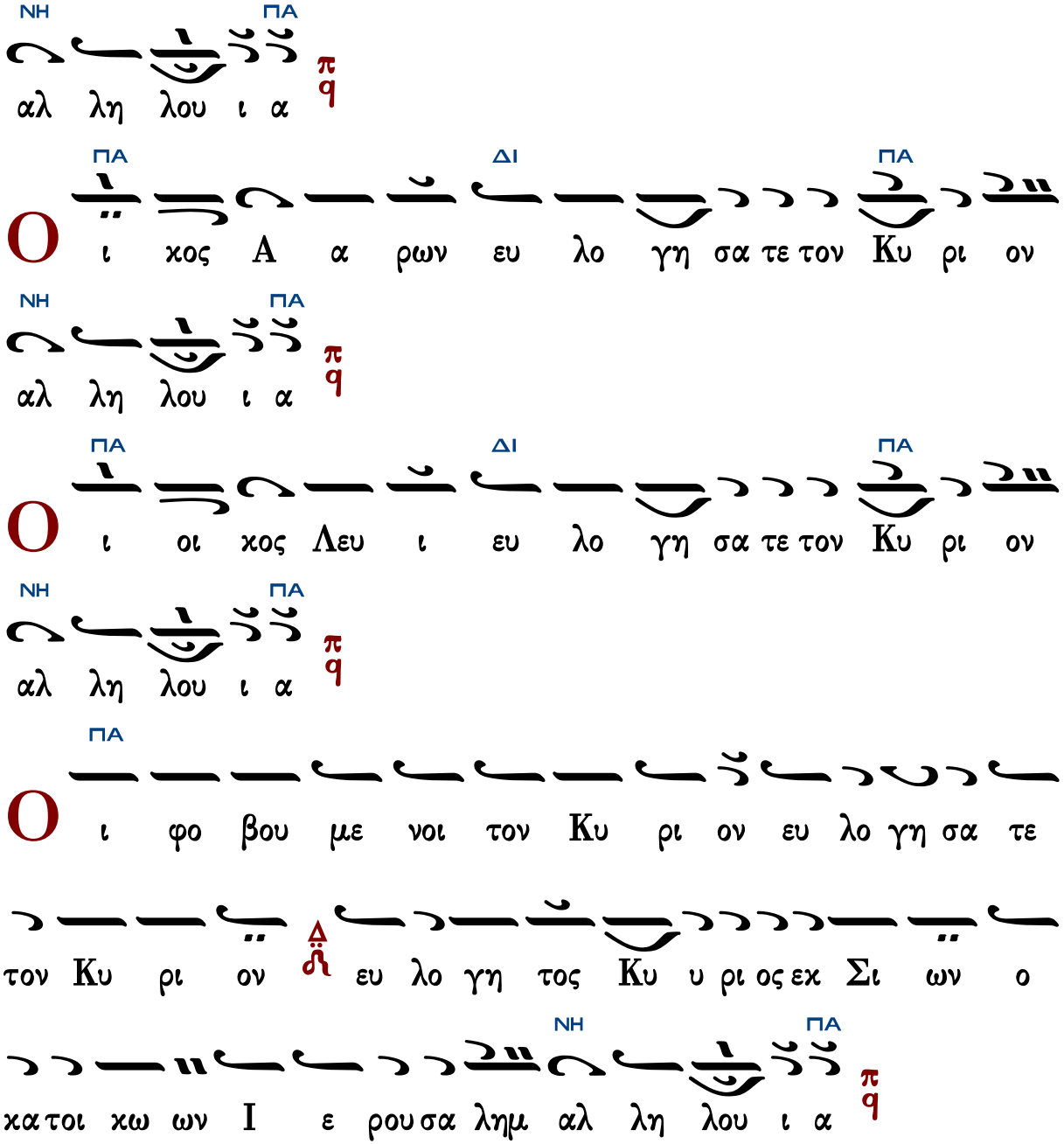

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ἦχος 4 q Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

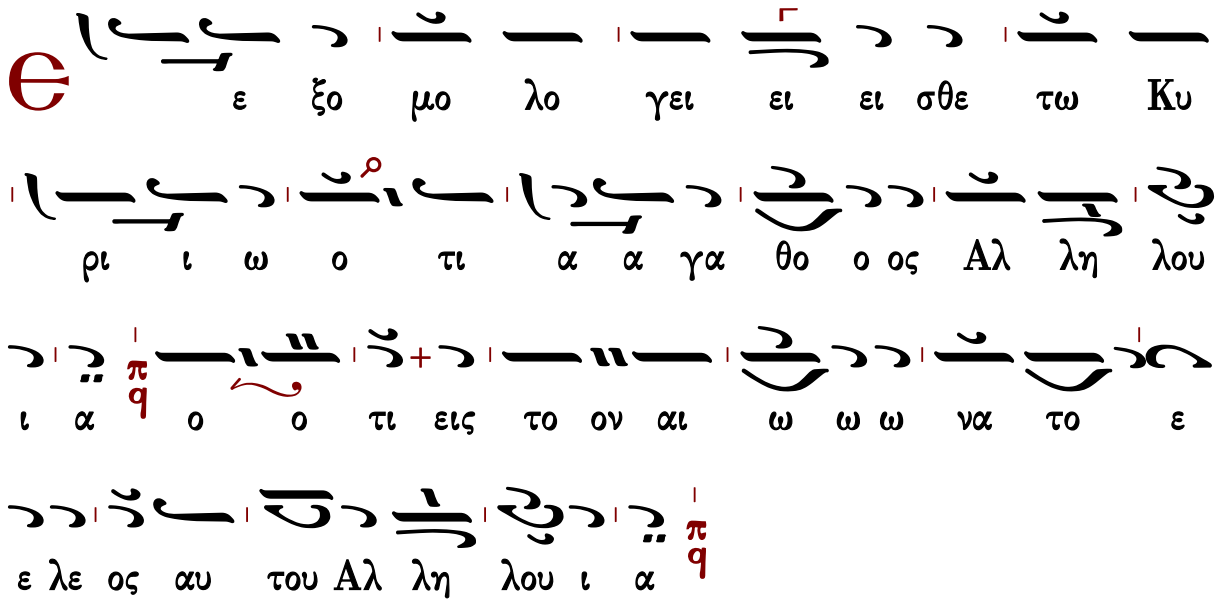

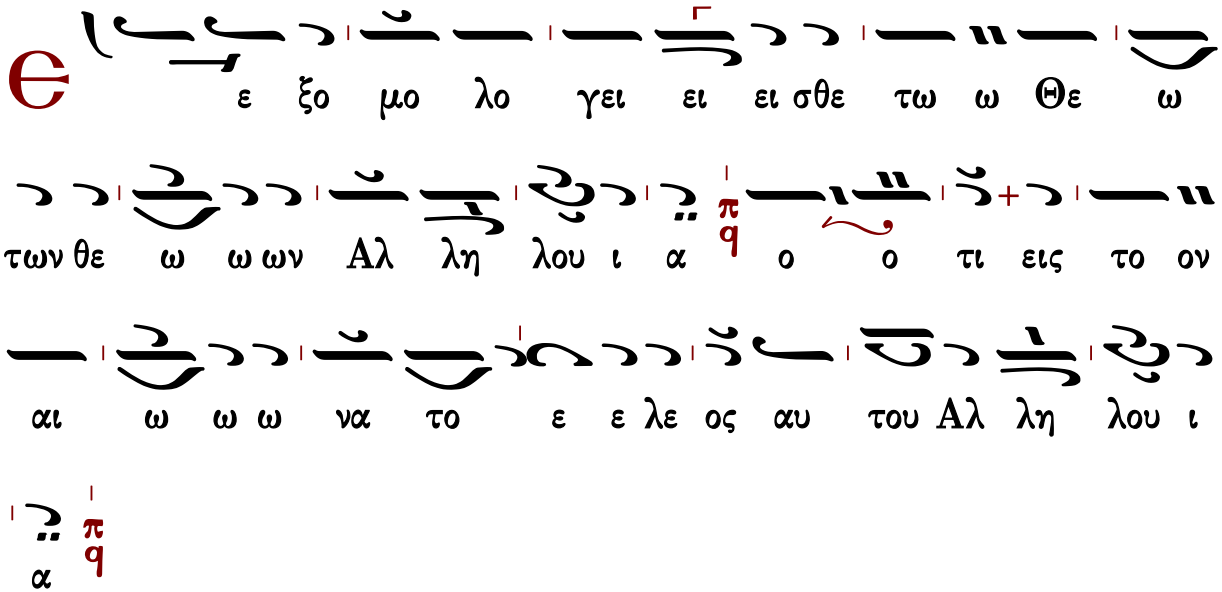

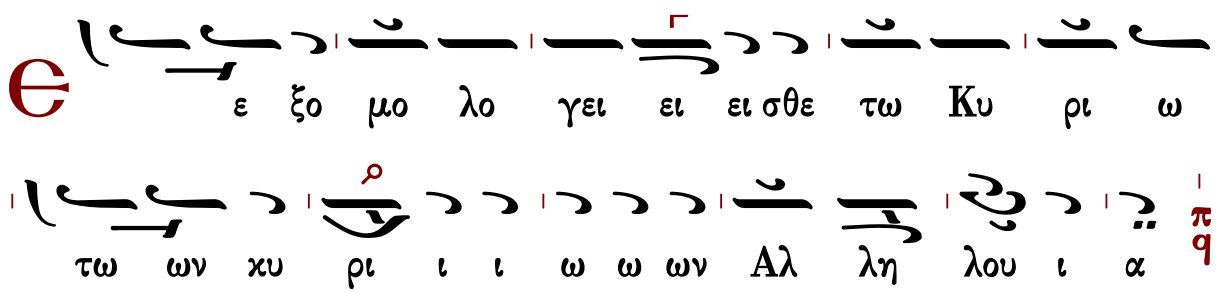

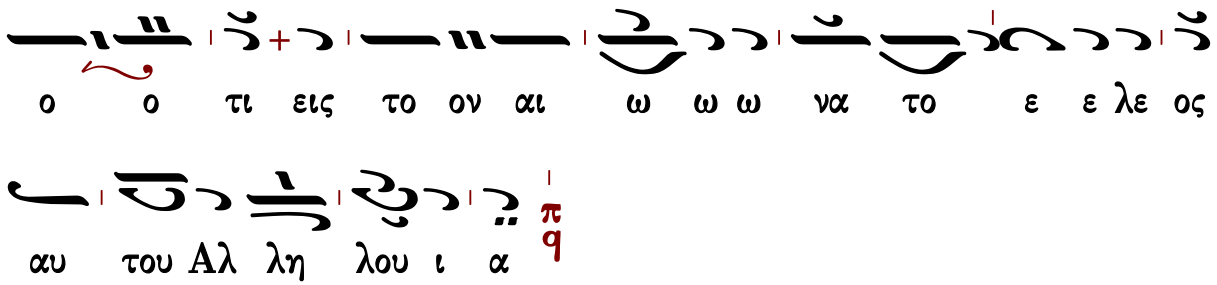
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

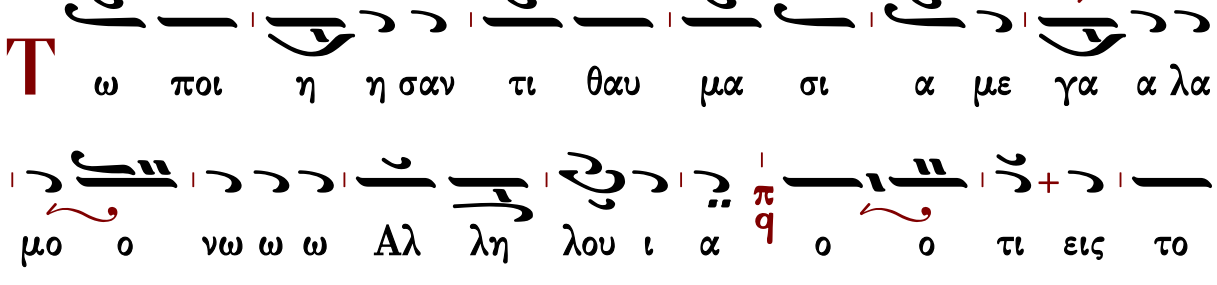
Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α

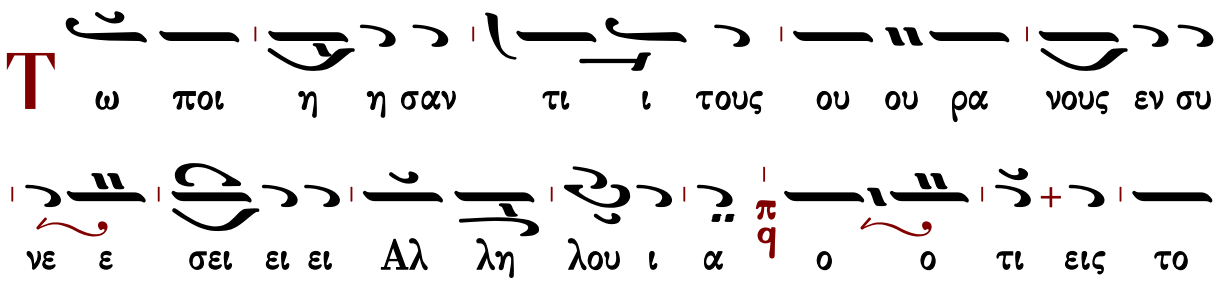
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α

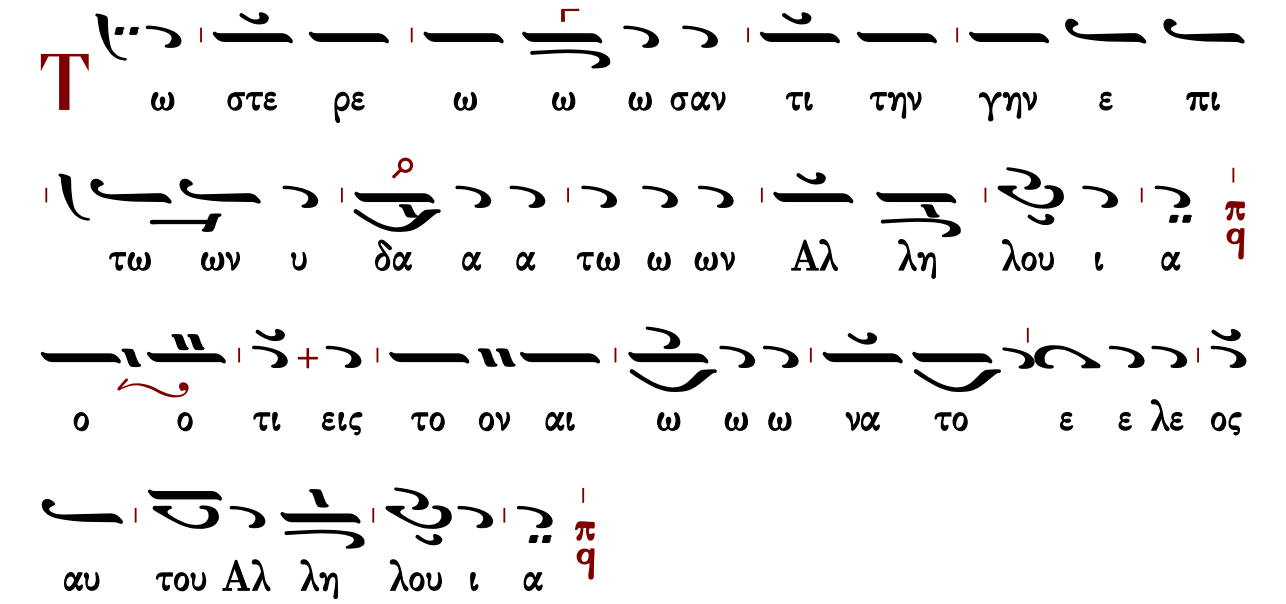
T
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ ἀ Πα

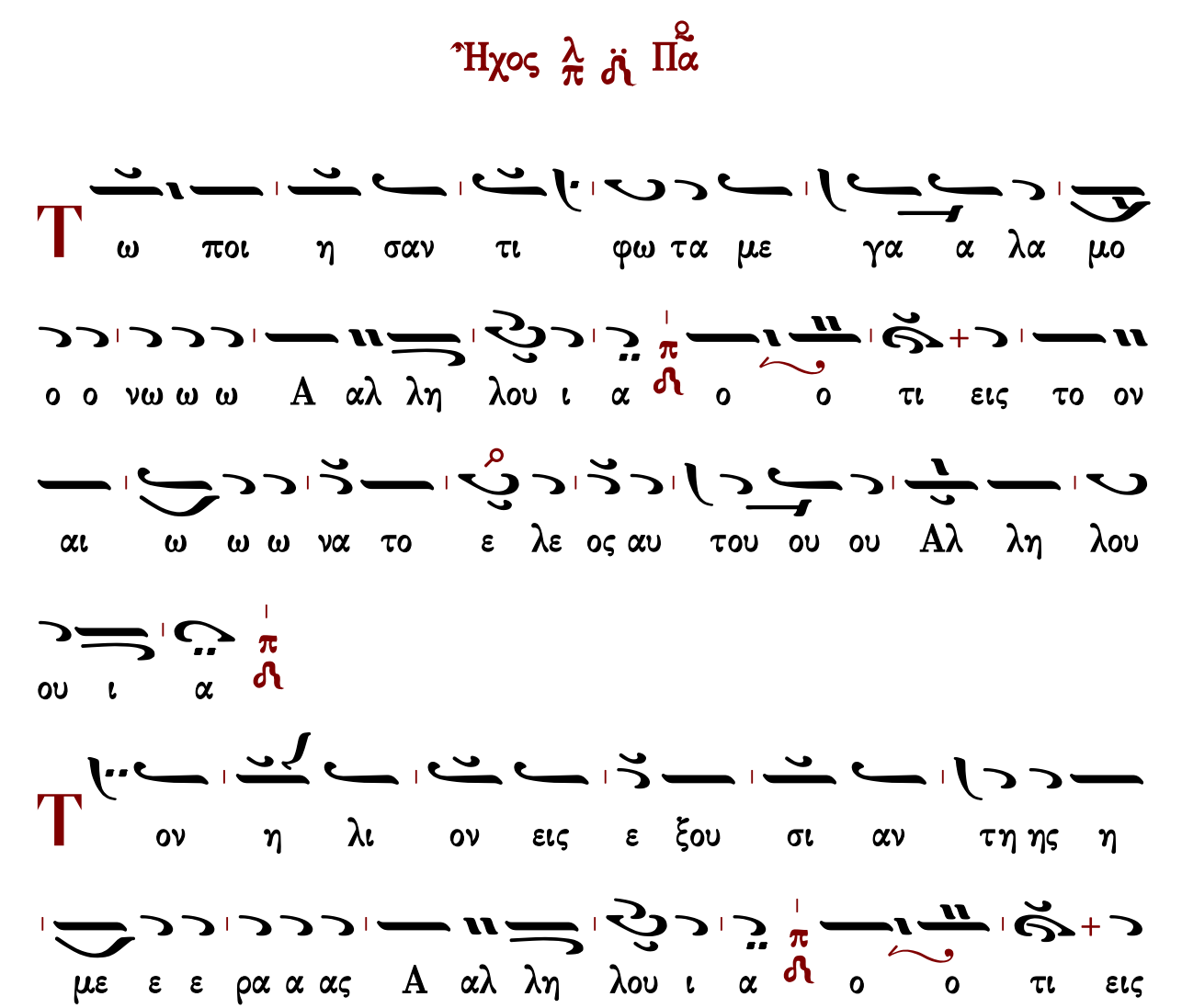
T
ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
T
ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις

Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α

Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

πρω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α

* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ

του ου ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

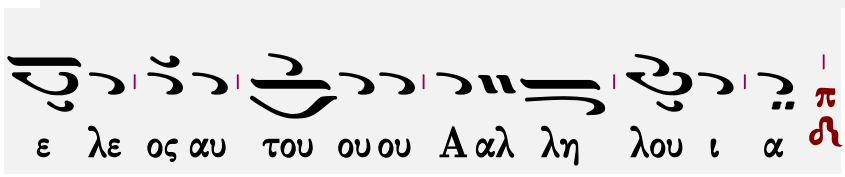
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

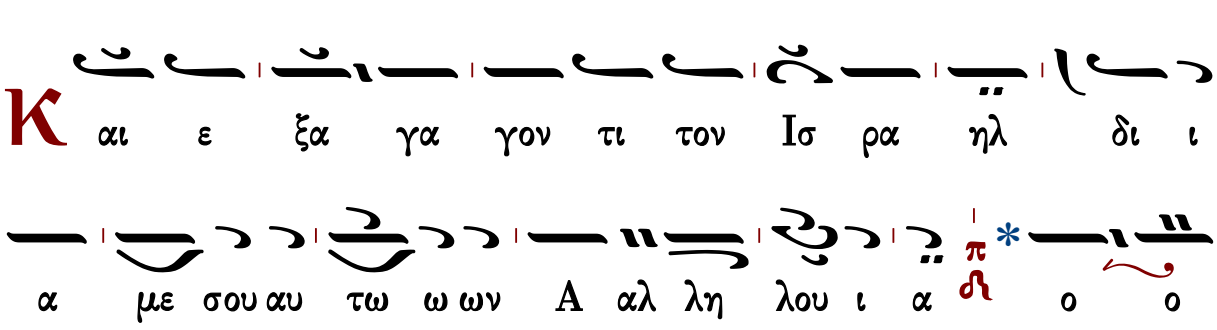
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

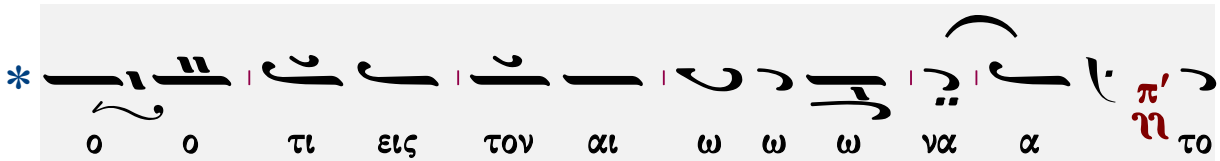
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

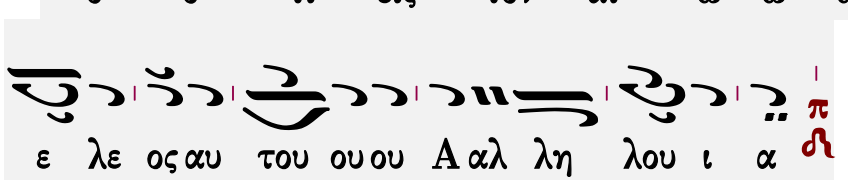
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Θ ν χει ρι χρα ται α χαι ε εν βρα χι ο

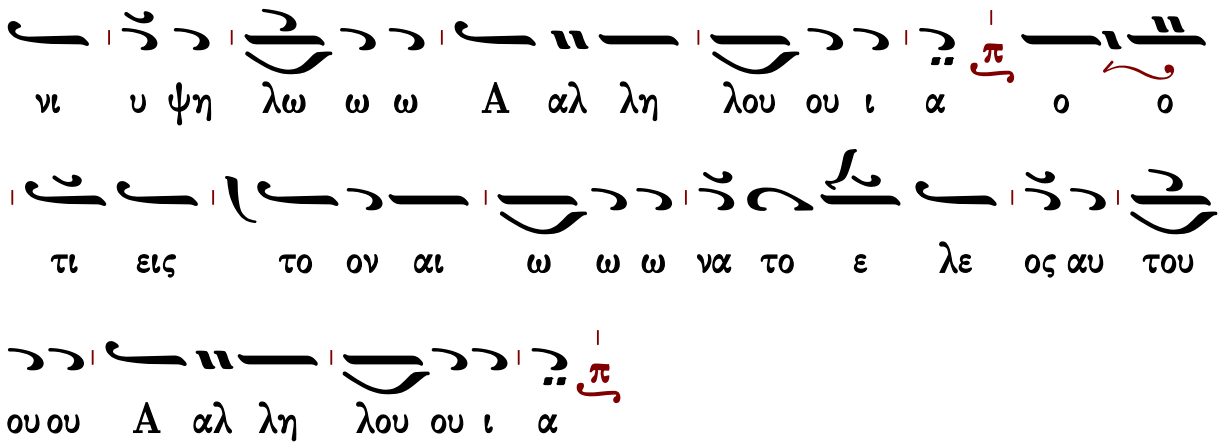
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α

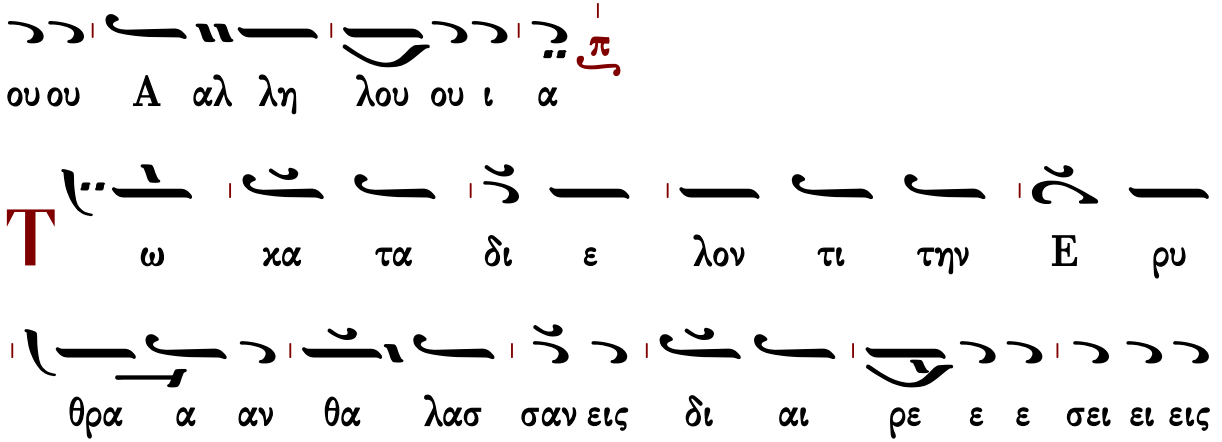
Τ
ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α

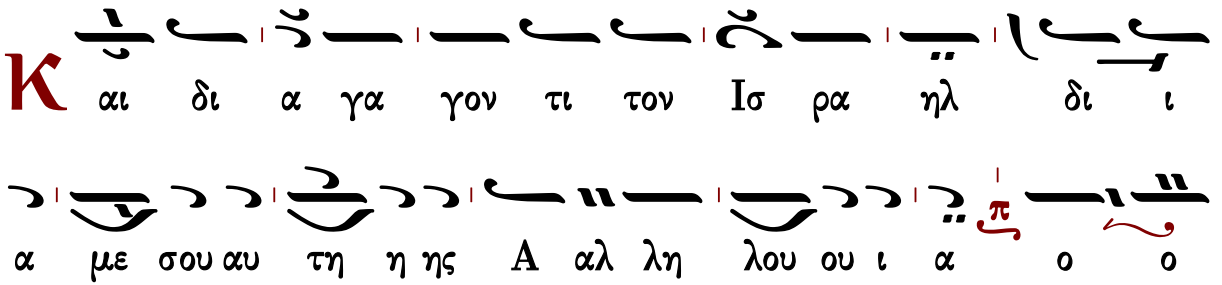
Κ
αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

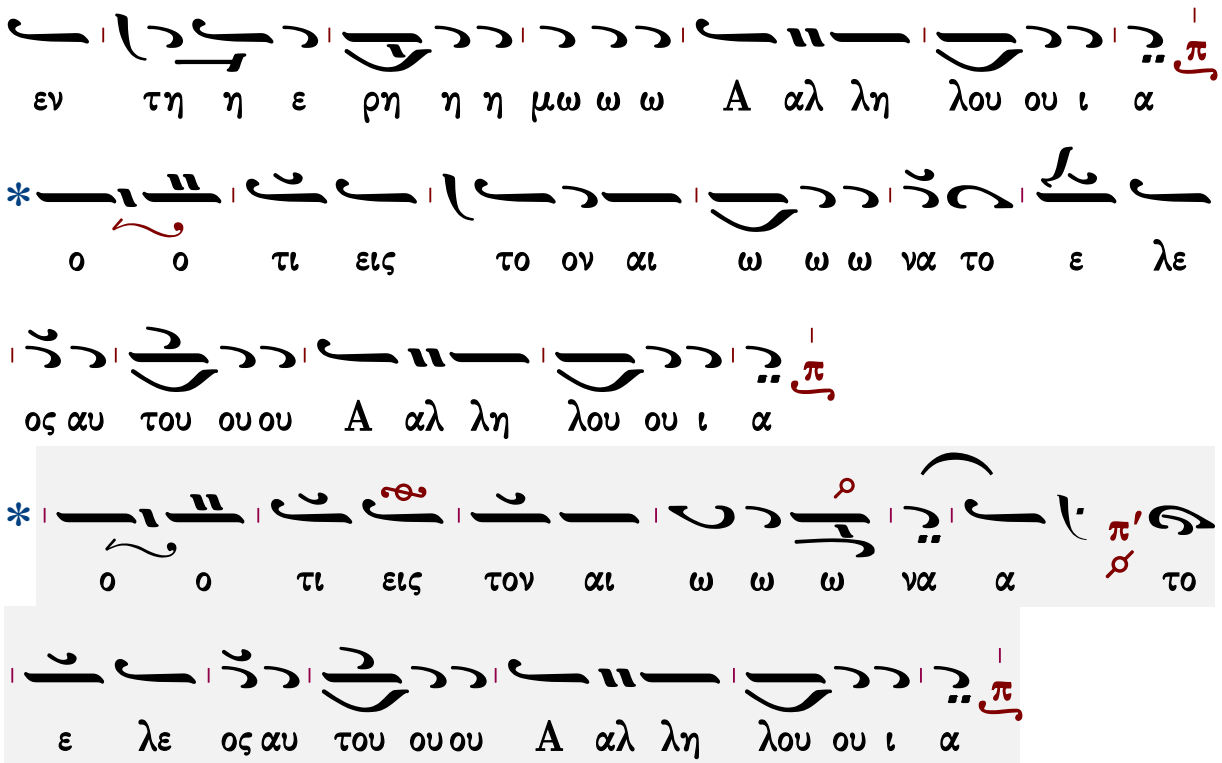
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

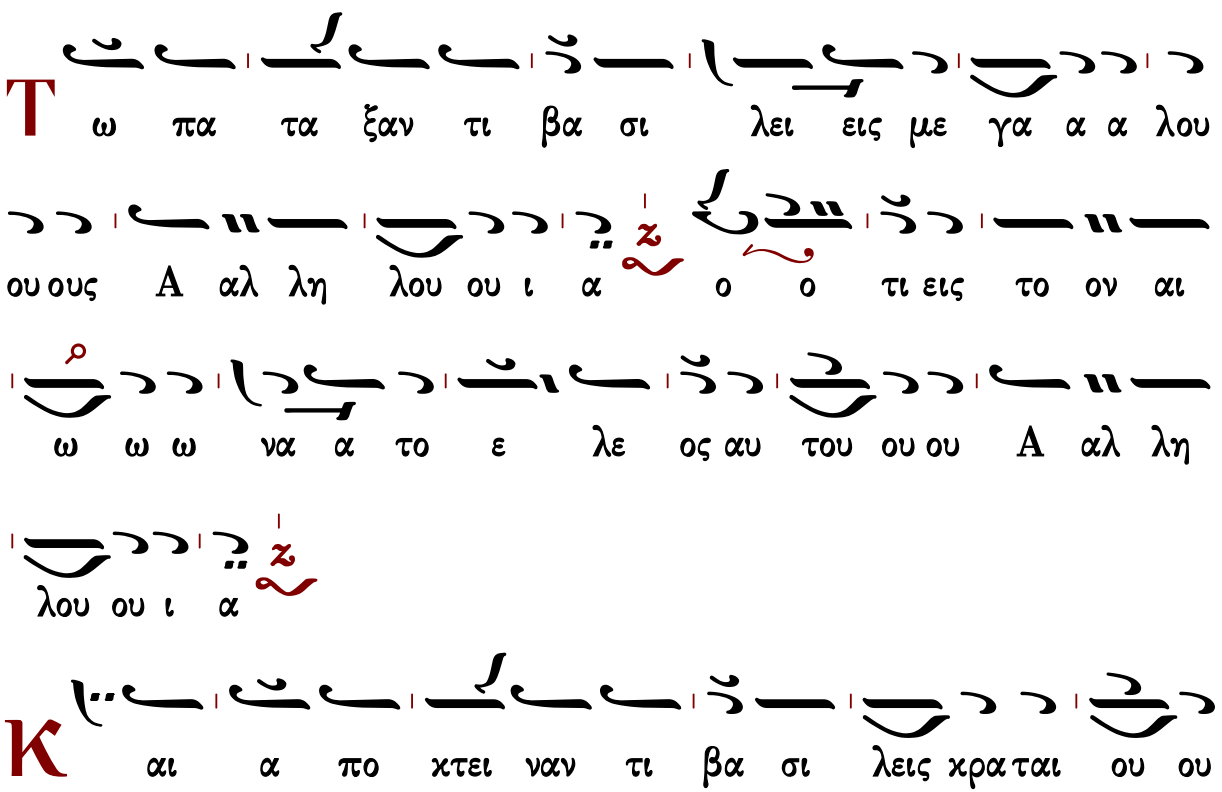
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των A α μορ ρε ε ε

ω ω ων A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

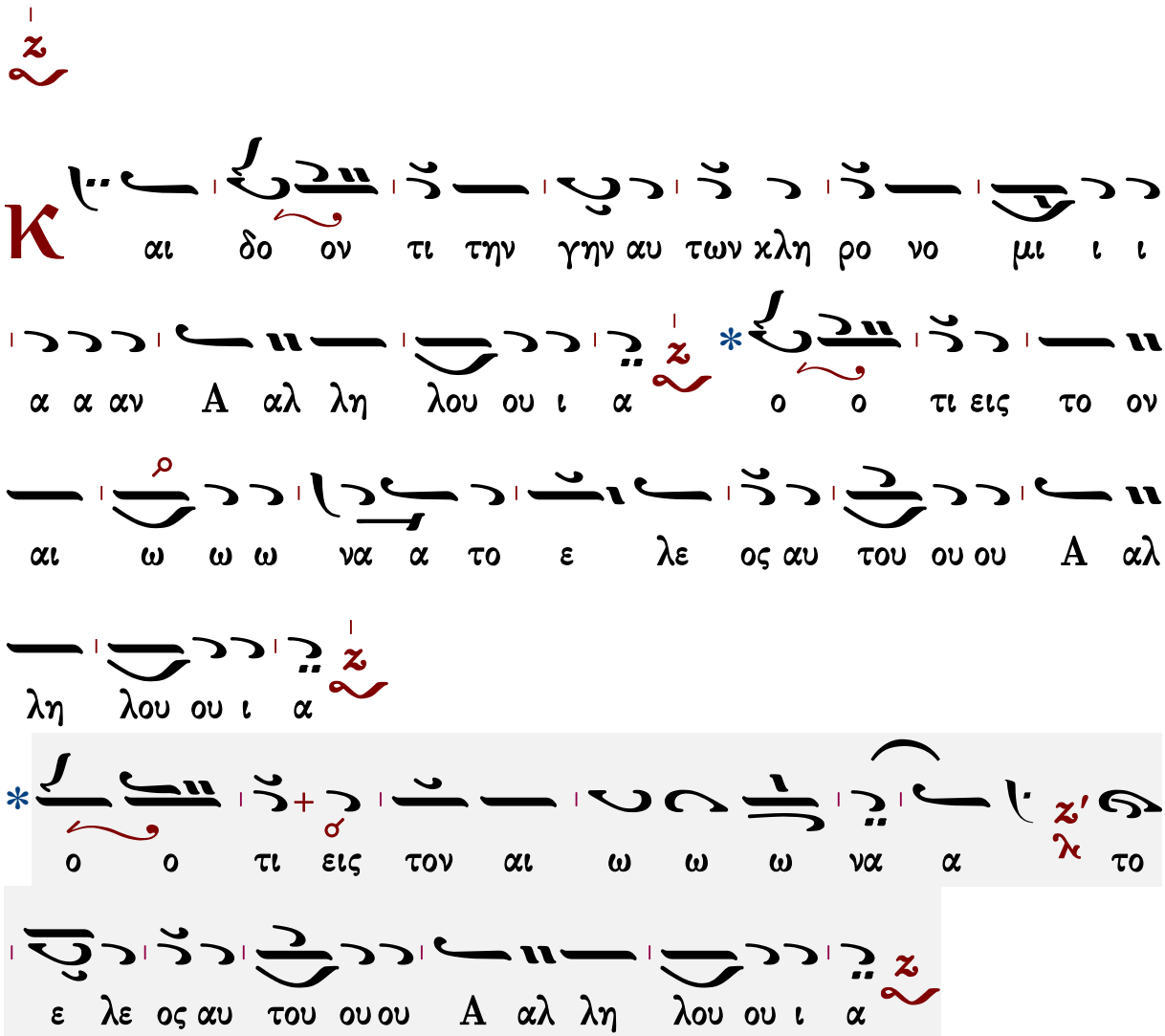
Κ
αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ
λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ

τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς Μάρτυρας

Ἦχος λ ⲧⲓ ⲁ

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.269*

Δ
π
με ε λα λω

Κ

Δ
αι δυ να α μι ι ις α αλλη λου ου ου ι α

Ο

Θε ος η μων κα τα φυ γη και δυ να μις βο η

θος εν θλι ψε σι ταις ευ ρου σαις η μα α ας σφο ο ο δρα α

Δ
α α αλλη λου ου ου ι α

Δ

ι α του το ου φο βη θη σο με θα εν τω τα ρατ

τε σθαι την γην και με τα τι θε σθαι ο ρη εν καρ δι ι

Δ
αις θα α λα ασ σω ω ων α αλλη λου ου ου ι α

Ο

χ
Θε ος τις ο μοι ω θη σε ται αι σοι μη

σι γη σης μη δε κα τα πρα υ υ νης ο ο Θε ε ο

ο ος α αλλη λου ου ου ι α

Ο τι ι δου οι ε χθροι οι η χη σαν και οι

μι σουν τες σε η η ραν κε ε φα α λη η ην α αλ

λη λου ου ου ι α

Є πι τον λα ον σου κα τε πα νουρ γευ σαν το γνω ω

μην και ε βου λευ σαν το κα τα τω ων α γι ι ω ων σου

ου ου α αλλη λου ου ου ι α

Є θεν το τα θνη σι μαι α των δου λων σου βρω μα τα

τοις πε τει νοις του ου ου ρα νου ου ου α αλλη λου ου ου ι

α

Τ
ας σα α αρ χας των ο σι ων σου τοις θη ρι
οις της γης ε ξε χε αν το αι μα αυ των ω ω σει υ υ υ υ
δωρ αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Ο
τι ε νε χα α α σου θα να του με
θα ο λην την η με ε ραν ε λο γι σθη με εν ως προ βα
τα σφα γης αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ
γε νη θη μεν ο νει δος τοις γει τοσιν η μων
και οι ε χθροι η μων ε μυ χτη ρι σαν η μας αλ λη
λου ου ι ι ι ι α
Θ
θου η μας εις πα ρα βο λην εν τοις ε θνε σι

κι νη σιν κε φα λης ε εν τοις λα οις αλ λη λου ου ι ι ι
ι α
ν τω κα τα θλα σθαι τα ο στα α μου ω νει δι
ζον με οι οι ε χθροι οι οι οι μου αλ λη λου ου ι ι ι ι
α
αι ε γε νο ο ο μην με μα στι γω
με ε ε ε νος ο λην την η με ε ραν και ε
πι το αλ γος των τραυ μα των μου ου προσ ε ε θη η καν
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
πυ υ υ ρω σας η μας ως πυ ρου ται το αρ

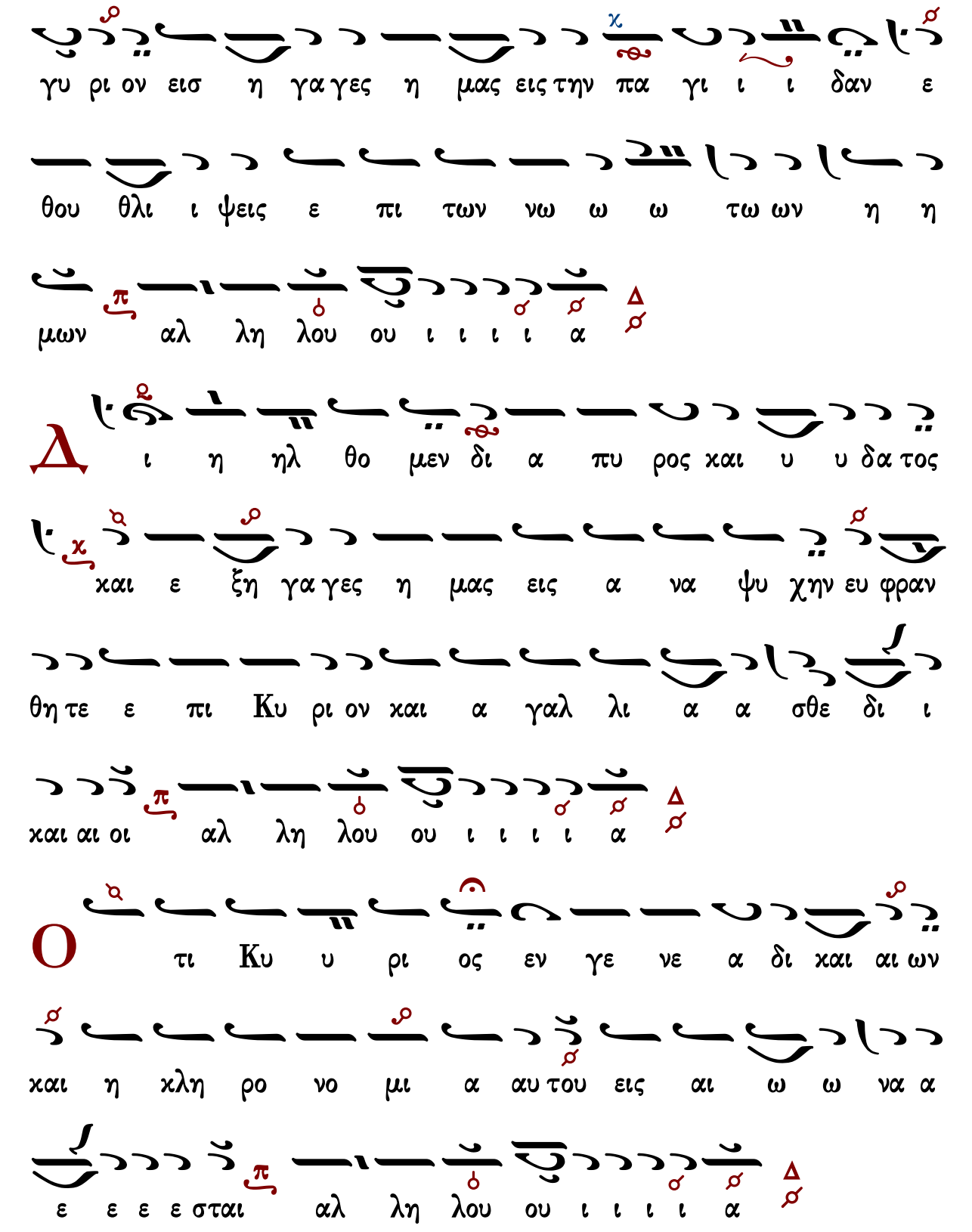
γυ ρι ον εισ η γα γες η μας εις την πα γι ι ι δαν ε
θου θλι ι ψεις ε πι των νω ω ω τω ων η η
μων αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ι η ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ υ δα τος
και ε ξη γα γες η μας εις α να ψυ χην ευ φραν
θη τε ε πι Κυ ρι ον και α γαλ λι α α σθε δι ι
και αι οι αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Ο
τι Κυ υ ρι ος εν γε νε α δι και αι ων
και η κλη ρο νο μι α αυ του εις αι ω ω να α
ε ε ε ε σται αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Є

κε ε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι

ος εισ η κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ

τω ων ε ρυ σα τοαυτους αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Ο

φθαλ μοι Κυ ρι ι ου ε πι δι και ους και ω τα

αυτου εις δε ε η σι ιν α αυ των αλ λη λου ου

ι ι ι ι α

Ο

τι δι και ος Κυ ρι ος και δι και ο συ νας η

γα πη σε πολ λαι αι θλι ψεις των δι και ων και εκ πα σων αυ

των ερ ρυ σα το αυ του ους ο Κυ ρι ι ος αλ λη λου

ου ι ι ι ι α

Τ α εγ κα τα λειμ μα τα των α σε βων ε ξο λο

θρευ θη σον ται σω τη ρι α δε των δι και αι ων πα ρα α

Κυ ρι ι ι ι ου ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

Φ ω ω ως α νε τει λε τω δι και αι ω και τοις

ευ θε σι τη καρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ νη η η

α αλ λη λου ου ου ι α

Є υ φρα α αν θη τε δι και οι εν Κυ ρι ι ω

και ε ξο μο λο γει σθε τη μνη μη της α γι ι ω συ νης

αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

λ γαλ λι α σθε δι ι και οι εν Κυ ρι ω τοις

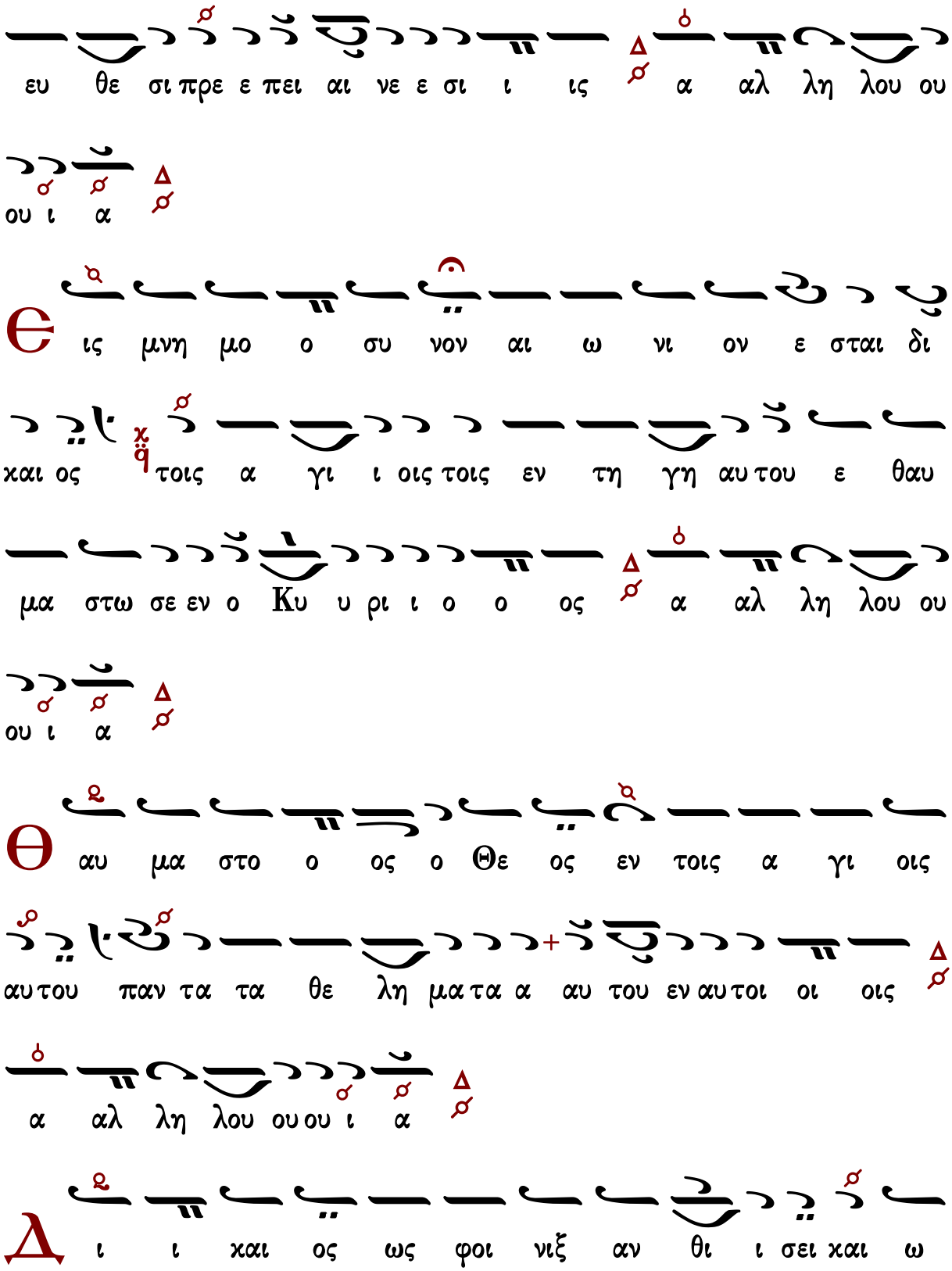
ευ θε σι πρε ε πει αι νε ε σι ι ις α αλ λη λου ου
ου ι α
Θ ις μνη μο ο συ νον αι ω νι ον ε σται δι
και ος τοις α γι ι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ
μα στω σε εν ο Κυ υ ρι ι ο ο ος α αλ λη λου ου
ου ι α
Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις α γι οις
αυ του παν τα τα θε λη μα τα α αυ του εν αυ τοι οι οις
α αλ λη λου ου ου ι α
Λ ι ι και ος ως φοι νιξ αν θι ι σει και ω

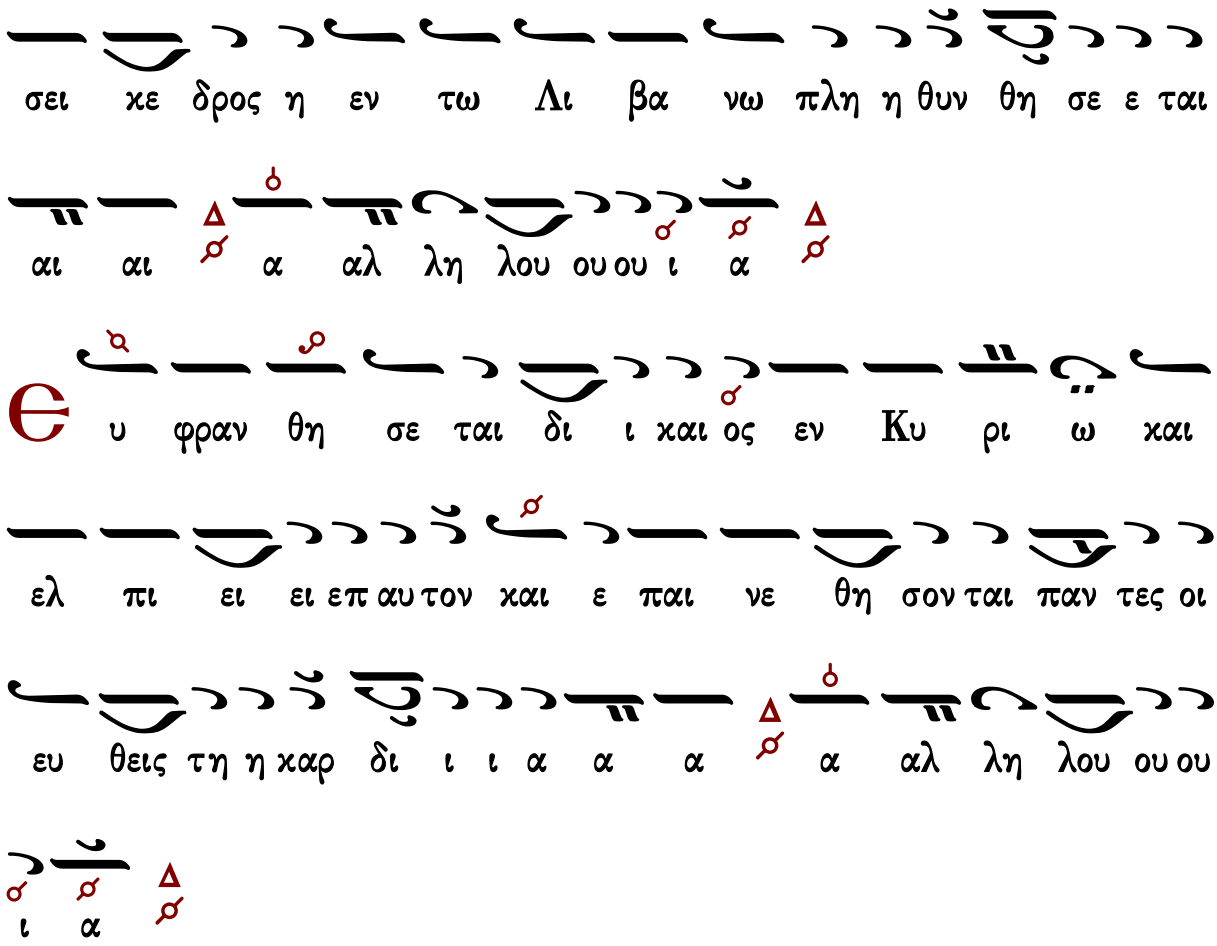

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

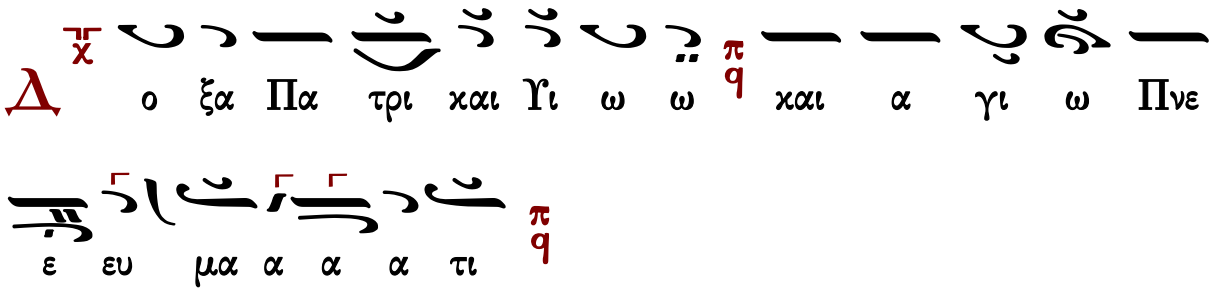

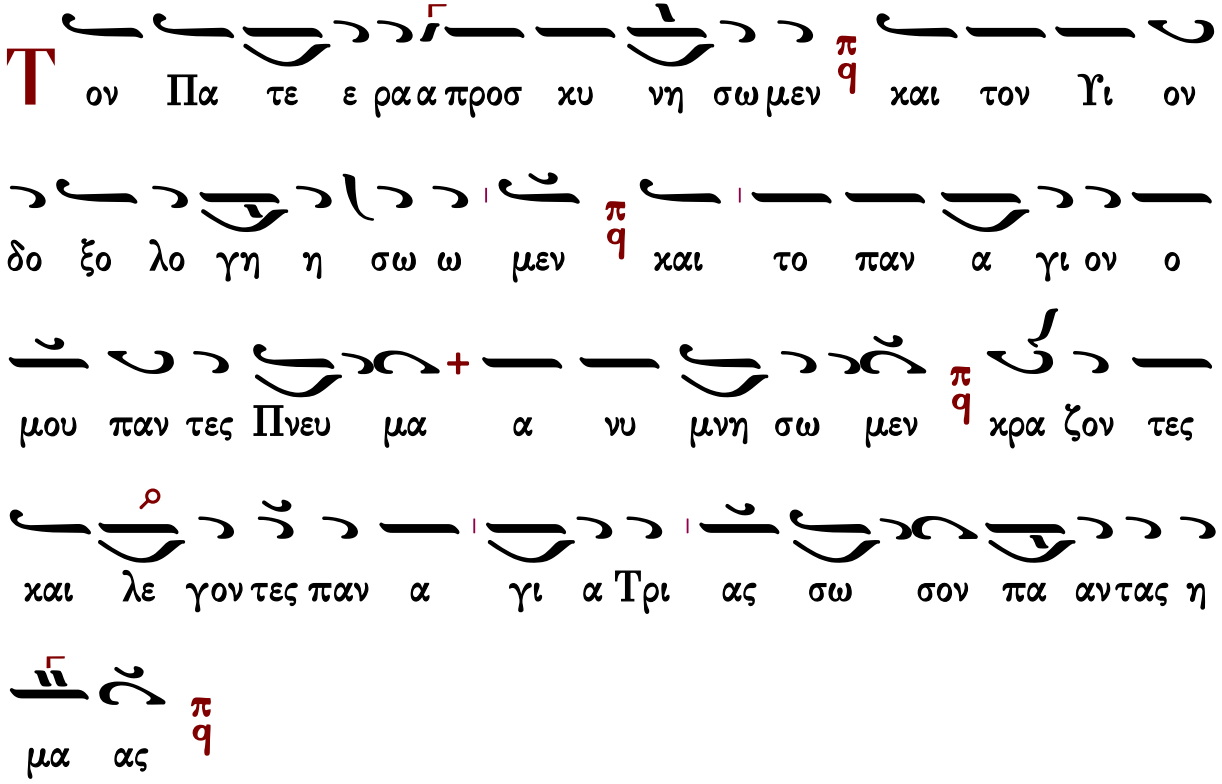
Τον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν κα ι τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν κα ι το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν κρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα ντας η
μα ας

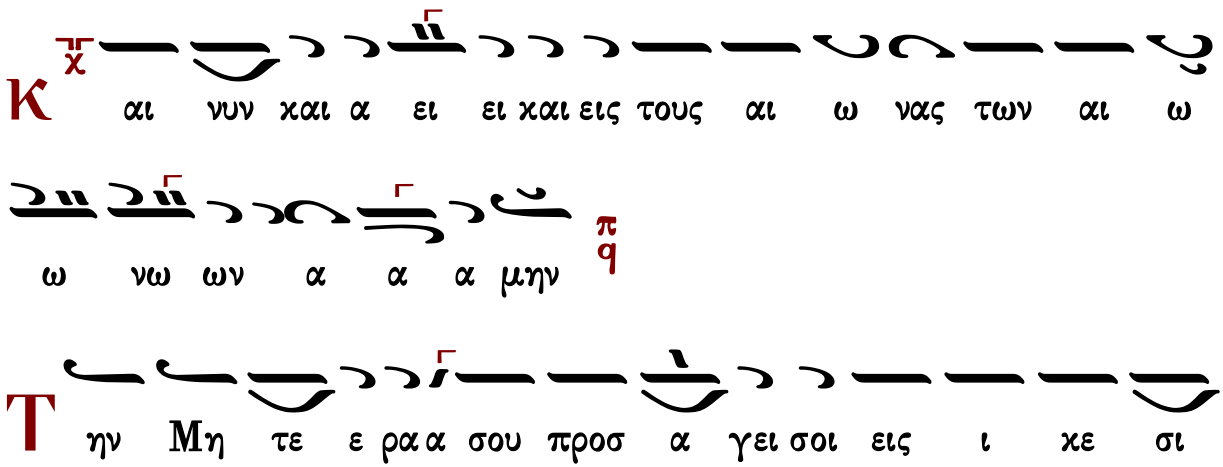
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην

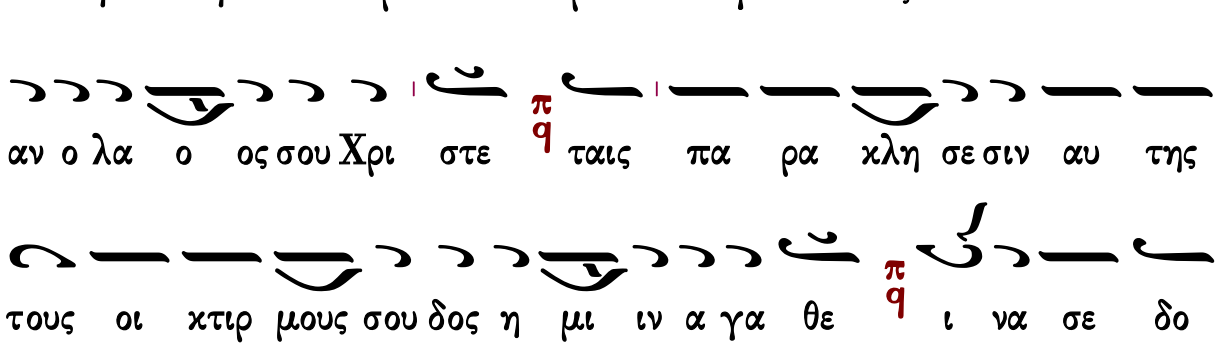
Την Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σου Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε ι να σε δο

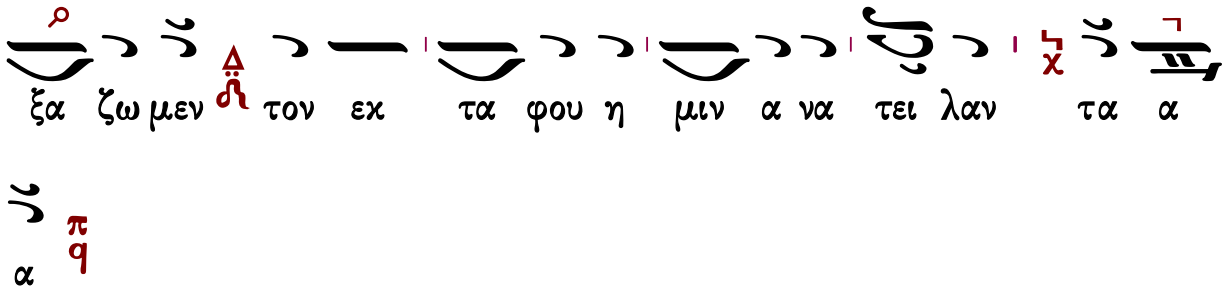

Καθίσματα

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.180/627*

Τὸν συνάναρχον

Ἦχος λ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.181/628*

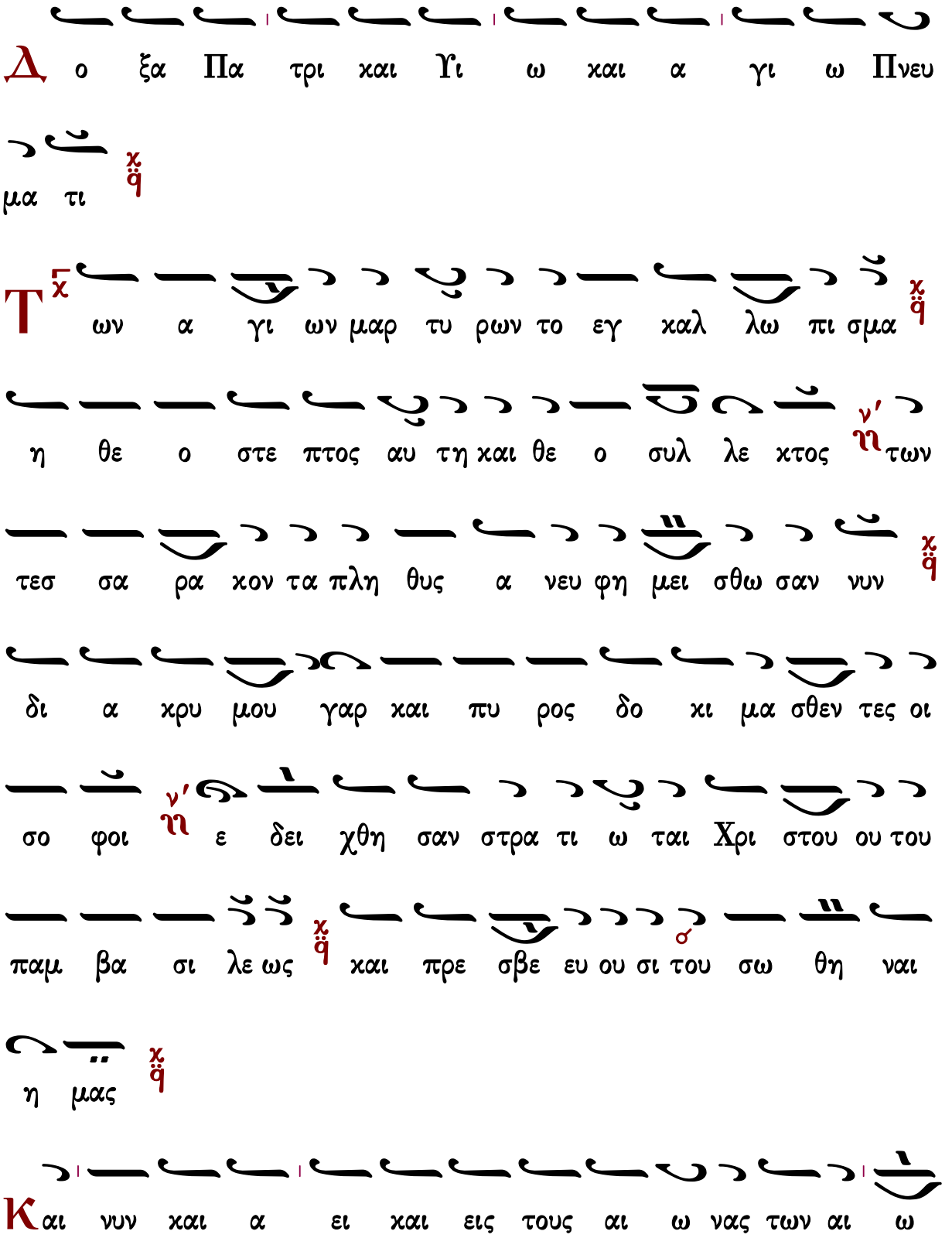
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Τ ων α γι ων μαρ τυ ρων το εγ καλ λω πι σμα
η θε ο στε πτος αυ τη και θε ο συλ λε κτος των
τεσ σα ρα κον τα πλη θυς α νευ φη μει σθω σαν νυν
δι α κρυ μου γαρ και πυ ρος δο κι μα σθεν τες οι
σο φοι ε δει χθη σαν στρα τι ω ται Χρι στου ου του
παμ βα σι λε ως και πρε σβε ευ ου σι του σω θη ναι
η μας
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

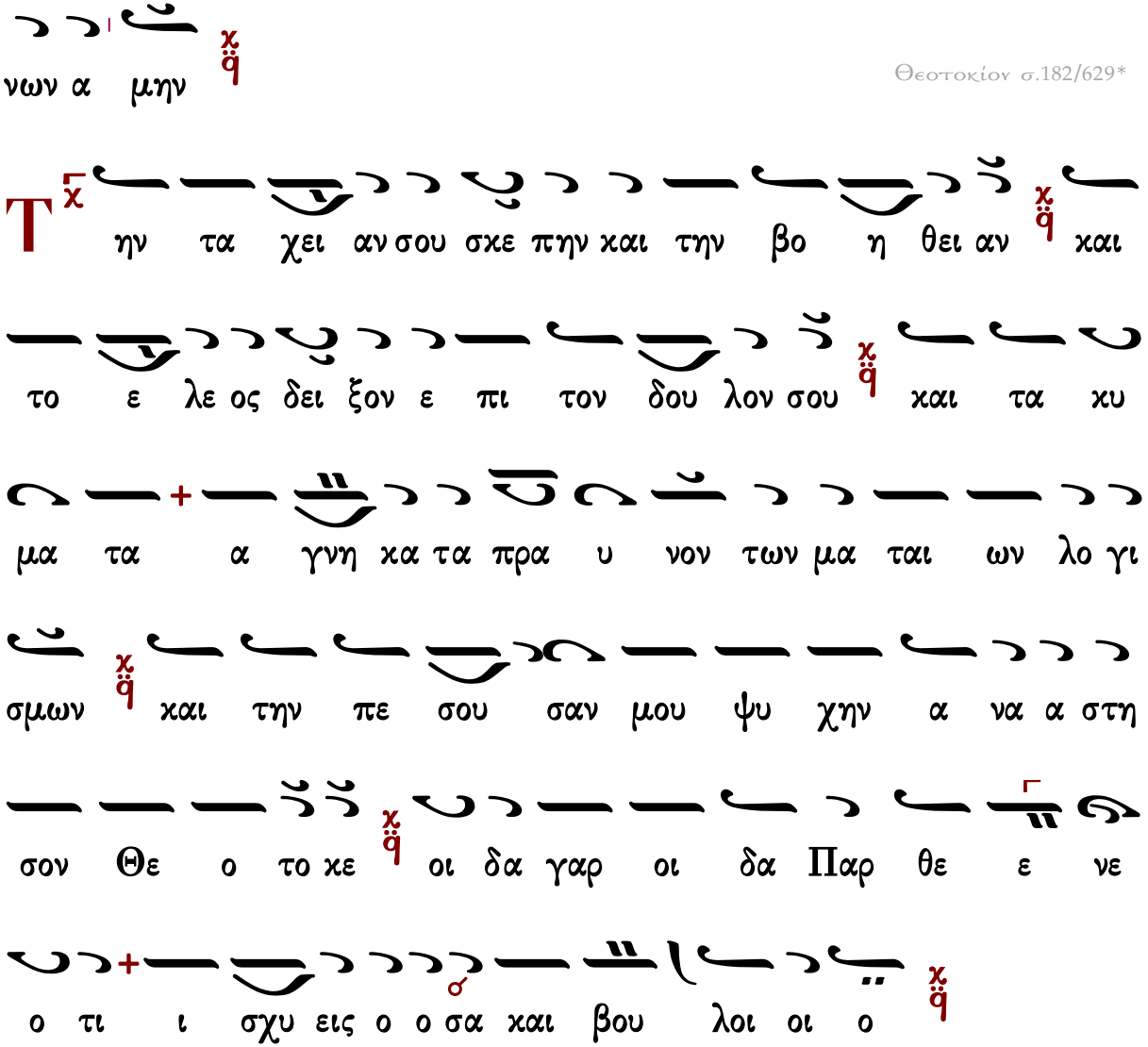

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

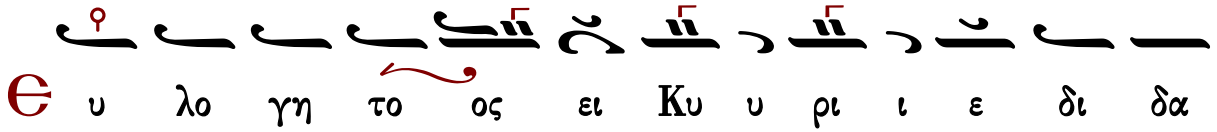

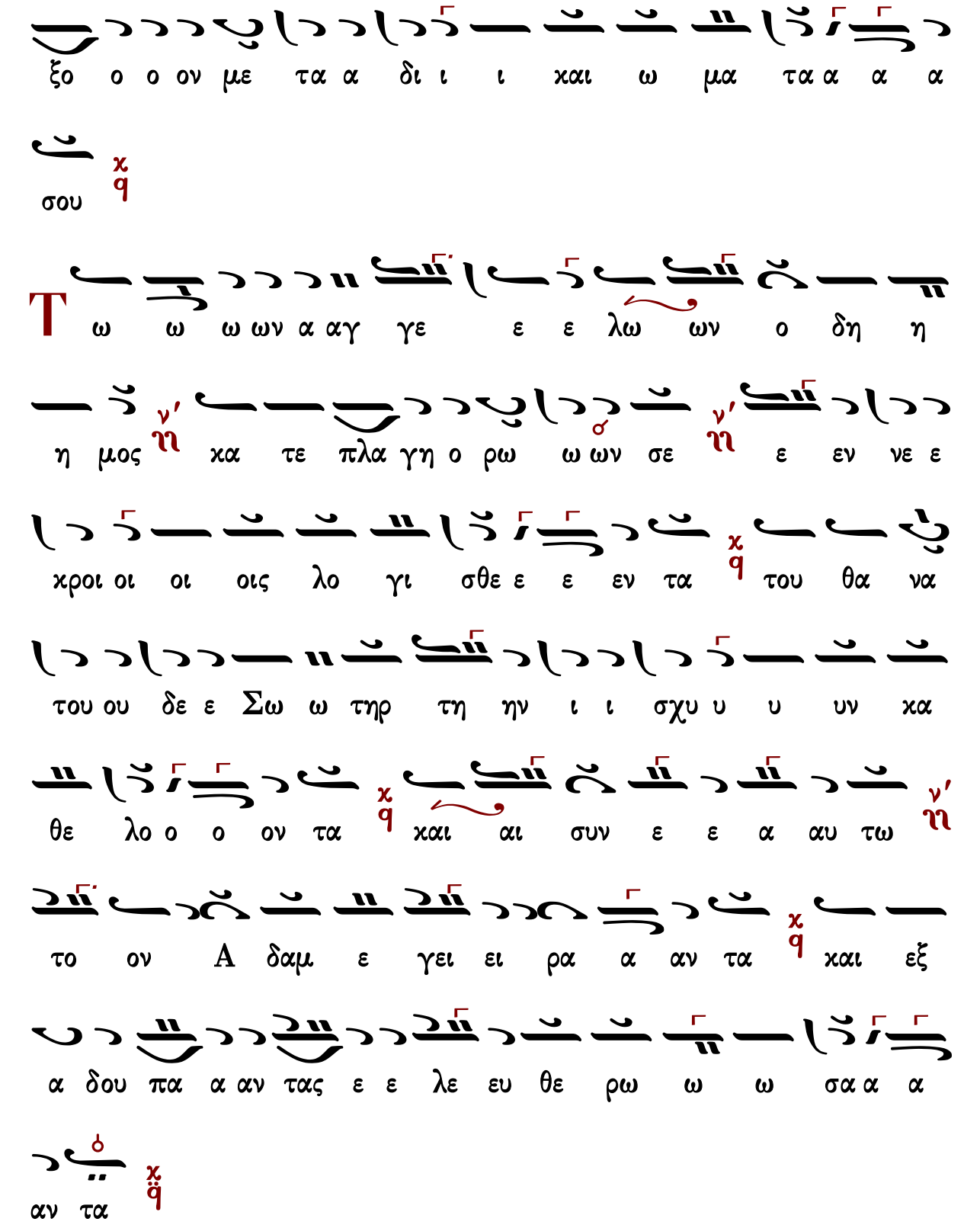
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
T ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος ν' η χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' η ε εν νε ε
χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ q του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν χα
θε λο ο ο ον τα χ q χαι αι συν ε ε α αυ τω ν' η
το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ q χαι εξ
α δου πα α αν ταις ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α
αν τα χ q

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ q

Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα χ q συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε χ q ο ο α στρα α α πτων ν' η εν τω

τα φω α αγ γε ε λος ν' η προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις χ q ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε χ q ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

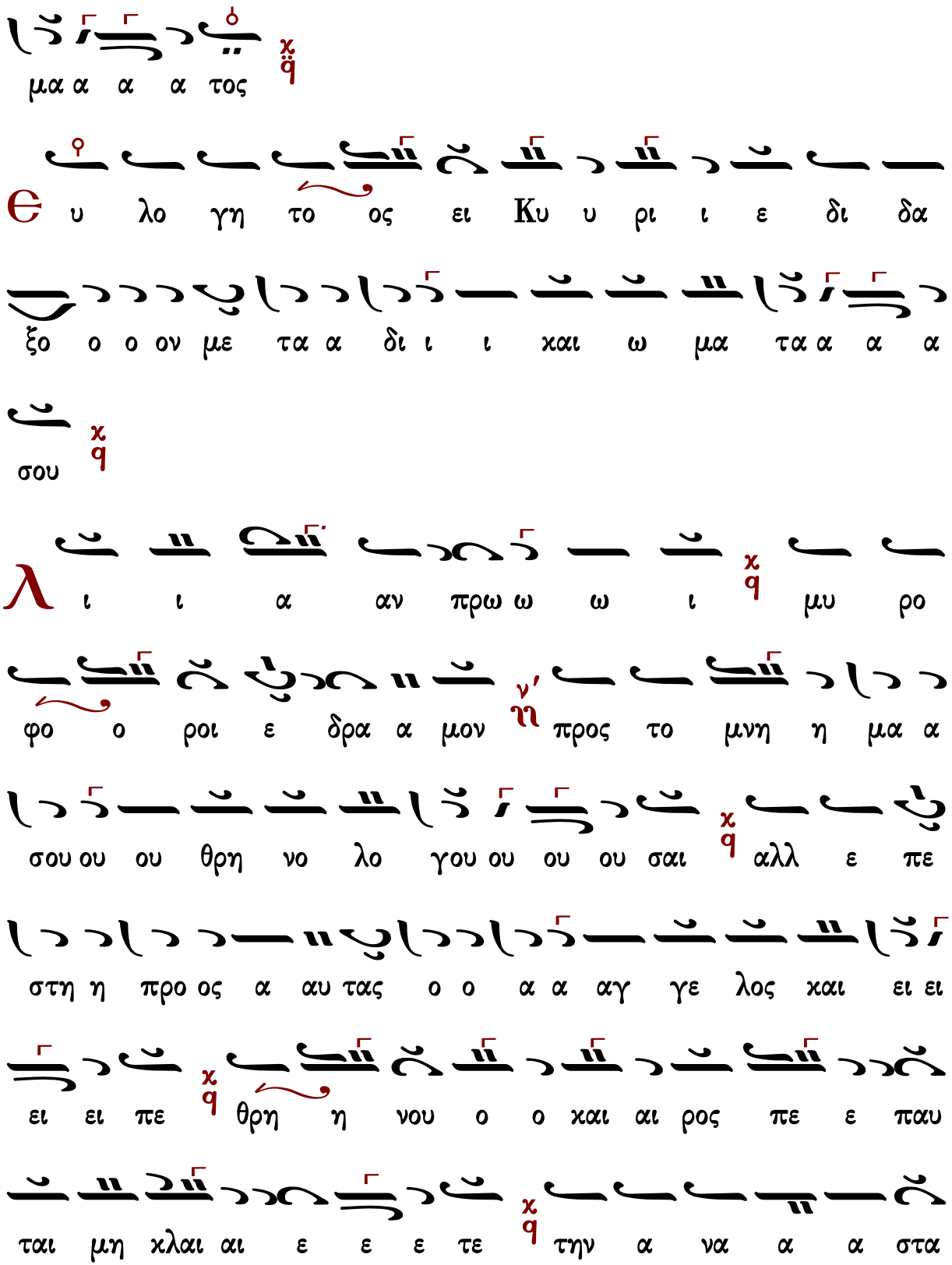
μα α α α τος
υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α
σου
ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει
ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ
ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα

σι ιν δε π′ α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε χ

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες ν′ με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χ

α α αγ γε ε λο ος δε ν′ προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν η και τον του του Υι ο ο ον τε και αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν η συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν η κρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε

ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ

νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω

θει εις Θε ε ο ος χαι α α αν θρω ω ω ω πος

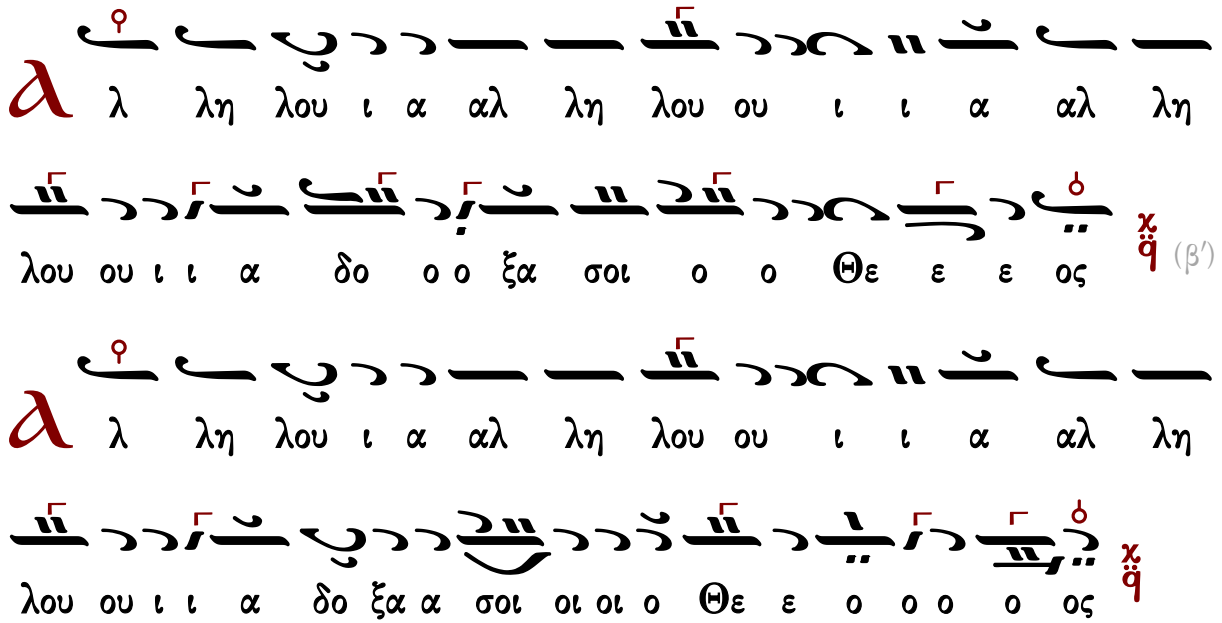

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ π ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

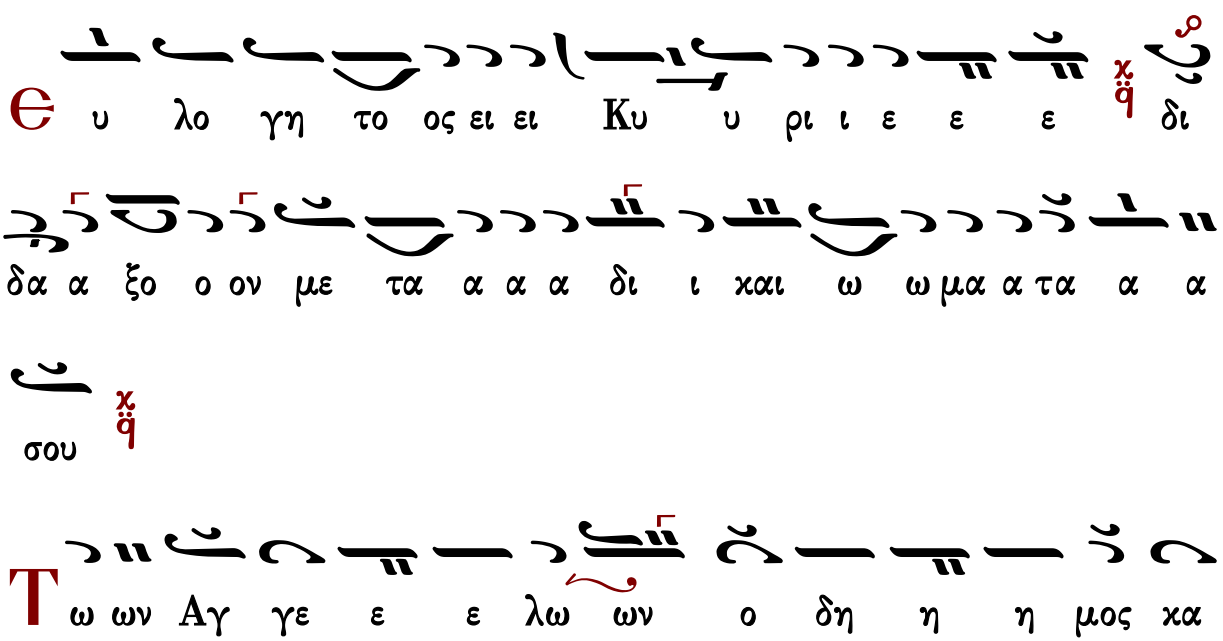

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

χροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

χρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α
τε χ ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α
αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο
ο φο ο ο ροις χ ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α
φο ον και η η σθη η τε ε ε χ ο Σω τη ηρ γαρ εξ
α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος π
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε χ δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου χ
λ ι ι α αν πρω ω ω ι χ Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α

αν θρω πος

λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι

α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)

λ λη η λου ι ι α α α α A α αλ λη η η

λου ου ι ι ι α A α αλ λη η λου ου ι

ι α α δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̈

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ν̇ ϊ̈ εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ̇ ϊ̈ του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ̇ ϊ̈ και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ̇ ϊ̈

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̈

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα χρυ σιν ω μα θη

τρι αι χιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

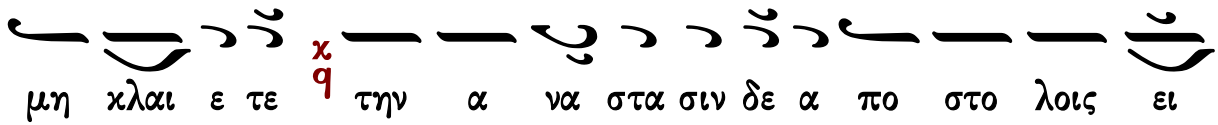

μη χλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

πα τε

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

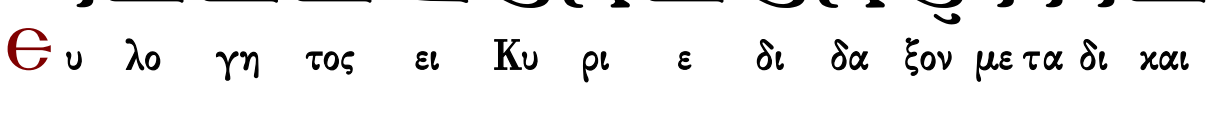

ω μα τα σου

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι χες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σωτερ εν η χου

ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

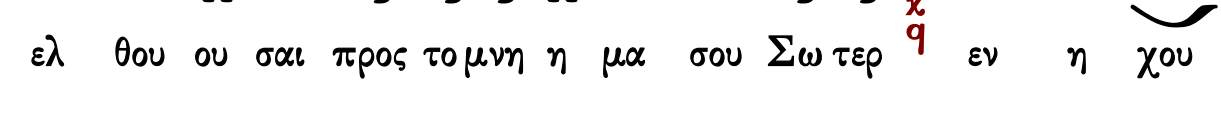

τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε

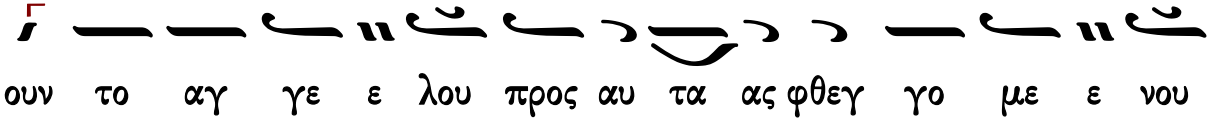

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

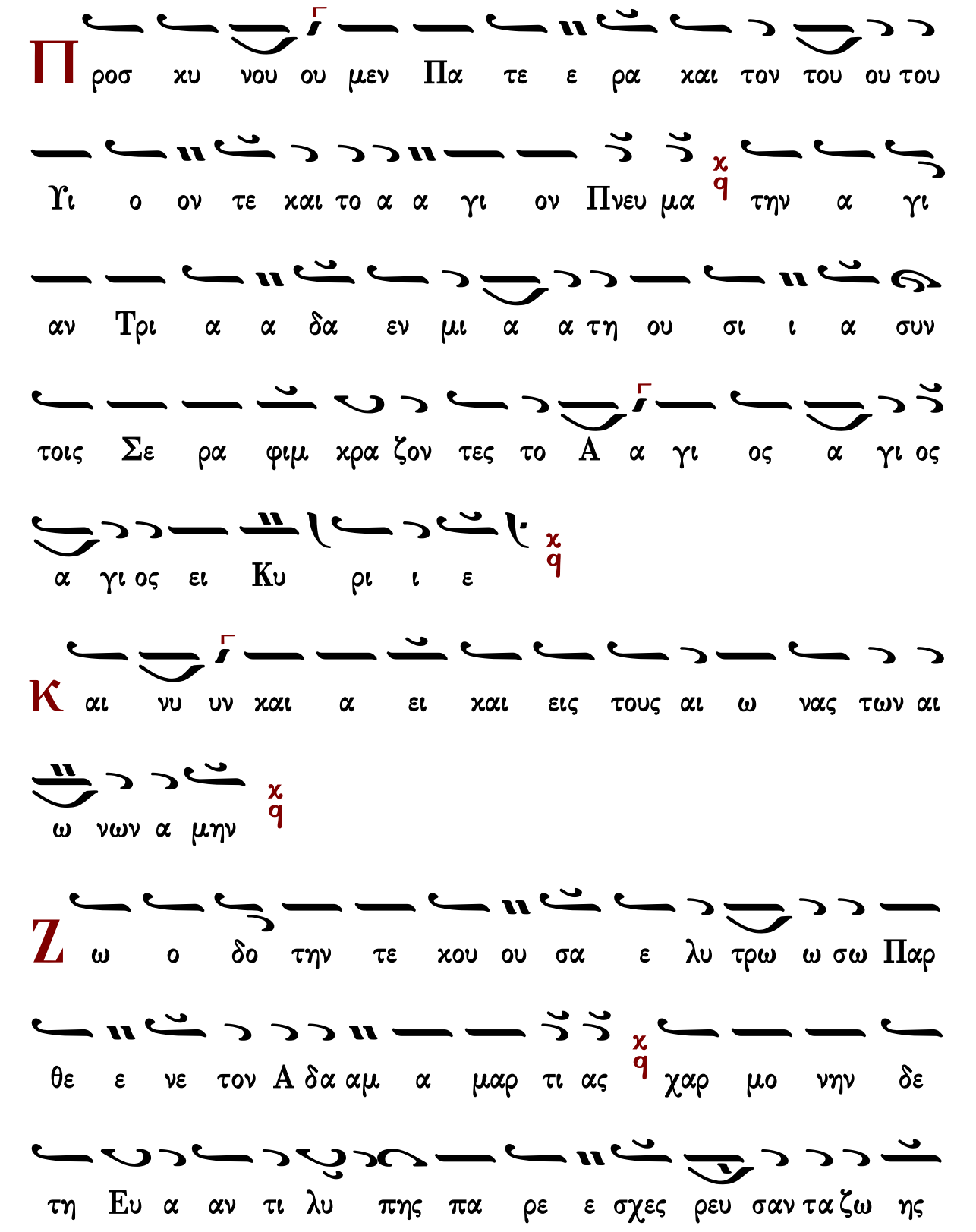
Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος
α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην χ q
Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε
τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

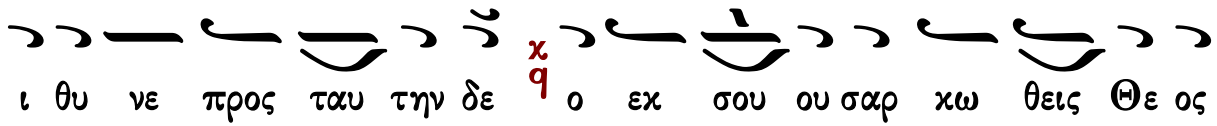

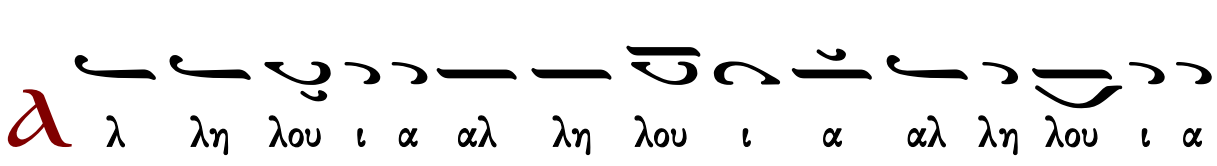

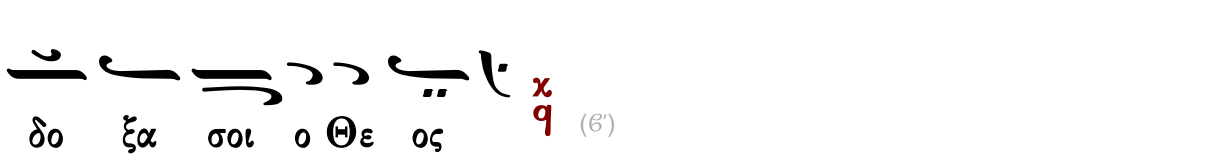

(β΄)

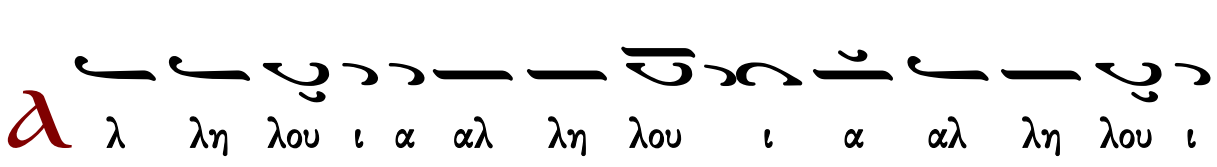

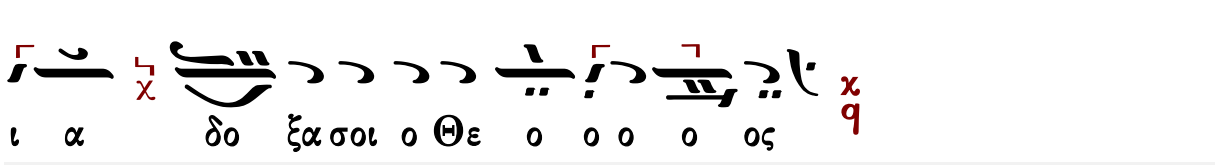

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ q Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

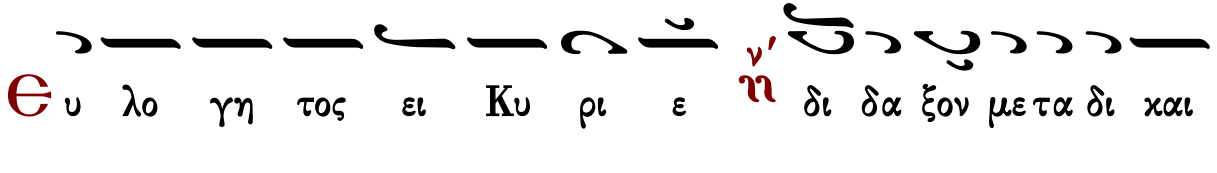

Τ ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ/q του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ/q και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/q

Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/q ι δε τε υ

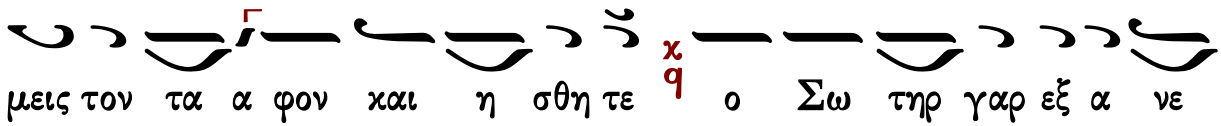

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ/q

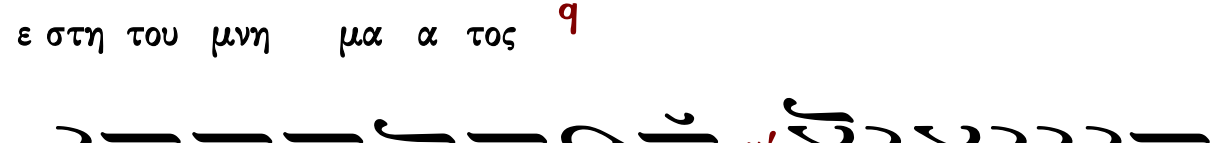

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ϩ δι δα ξον με τα δι και

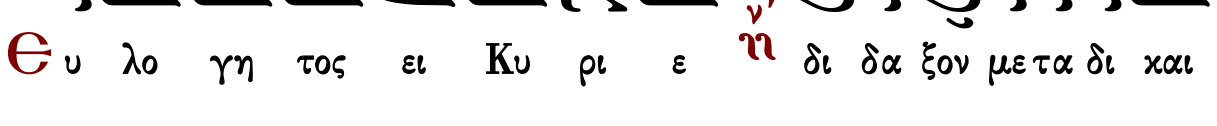

ω μα τα σου χ/q

Λ ι αν προω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν'/ϩ προς το

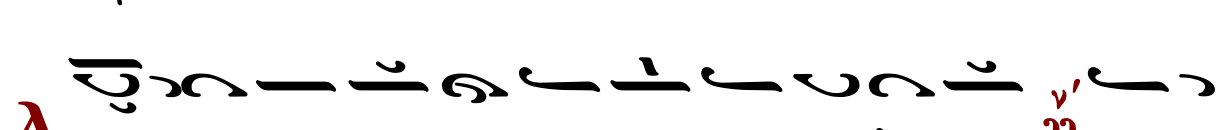

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ/q αλλ ε πε ε στη η προς

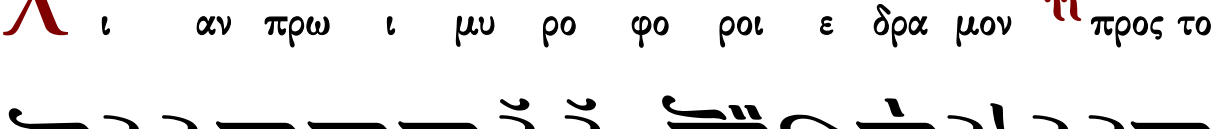

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν'/ϩ θρη νου ο και ρος

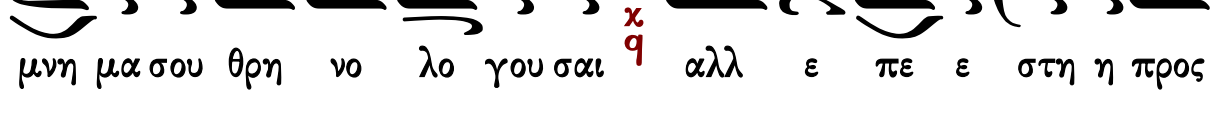

πε παυ ται μη χλαι ε τε χ/q την Α να στα σιν δε α πο

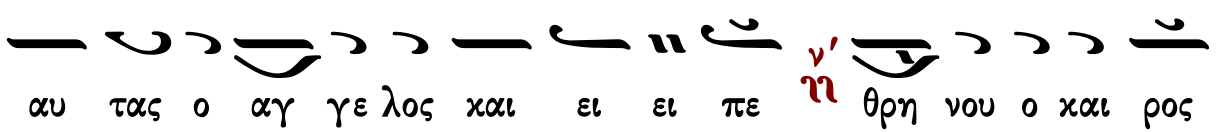

στο λοις ει ει πα α τε χ/q

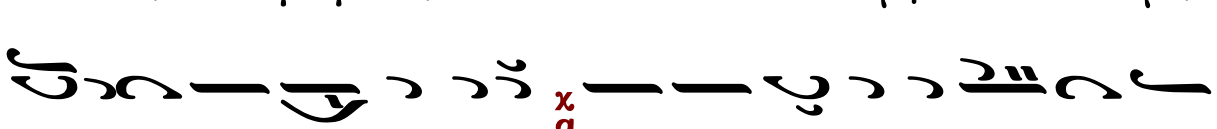

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ϩ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι ν' η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ν' η τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν' η

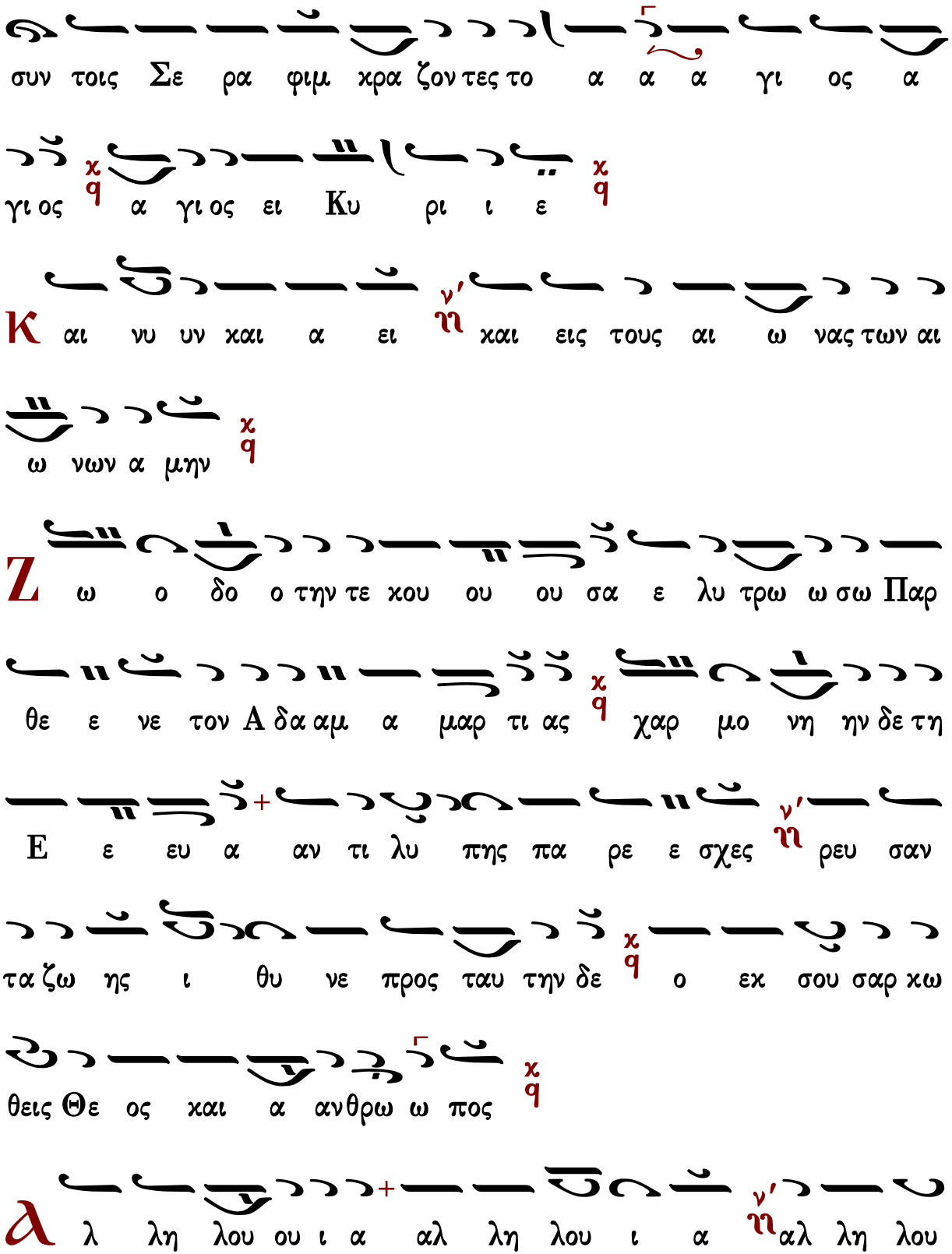
συν τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος
λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

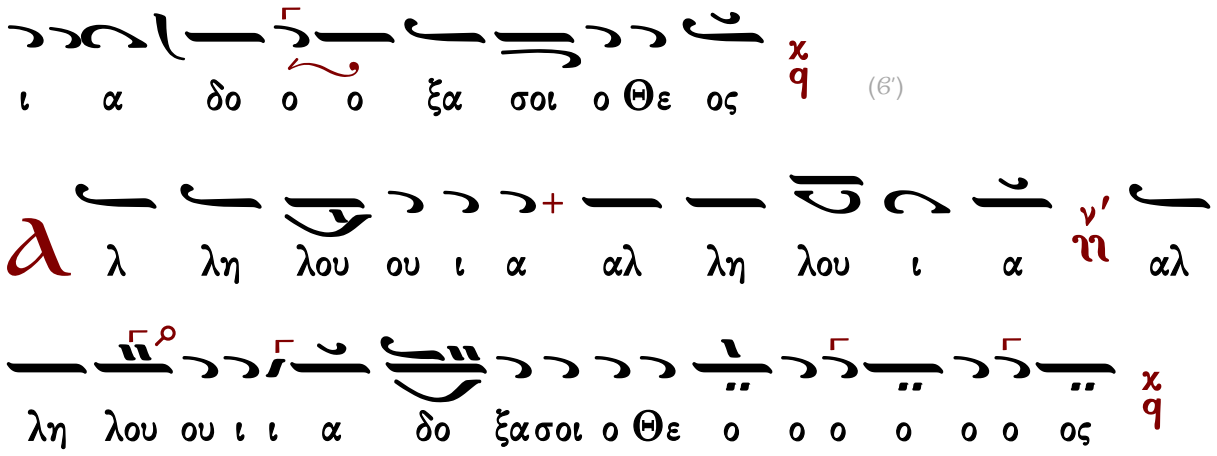

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

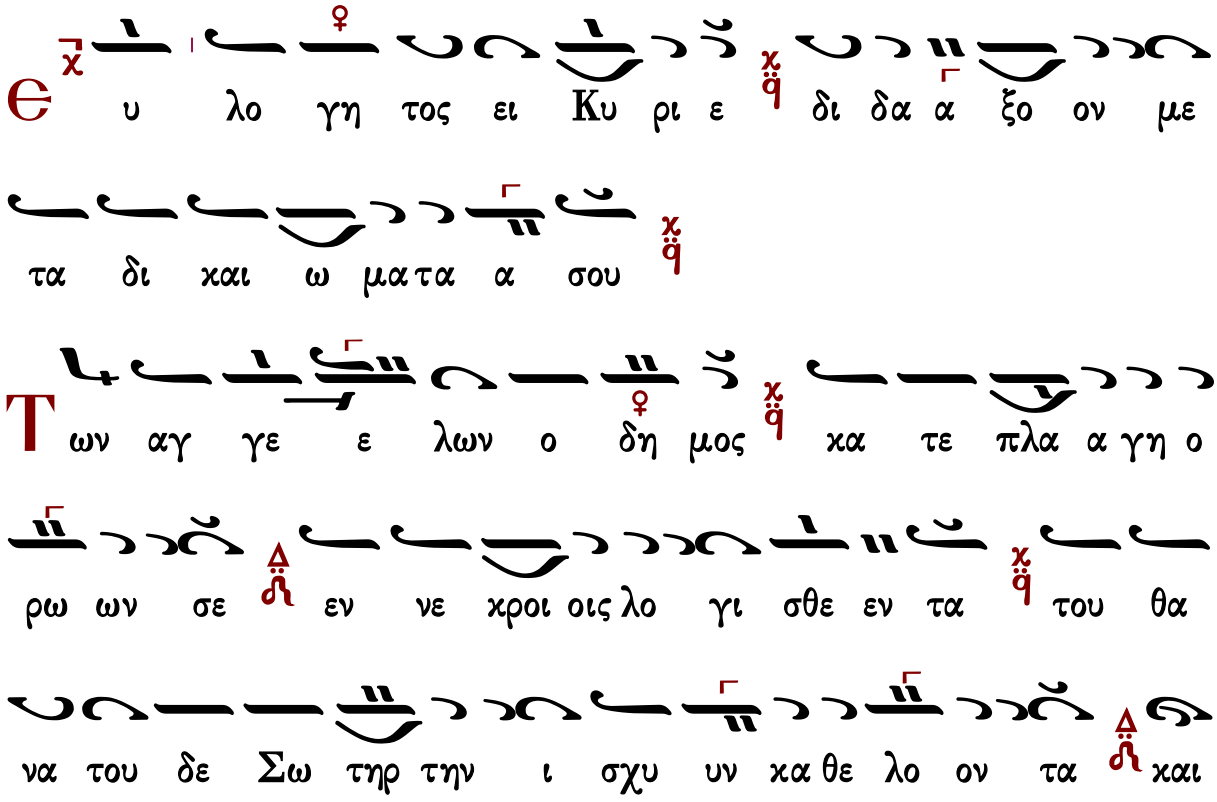

συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ και εξ

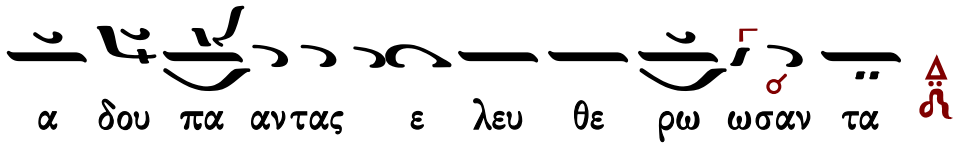

α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα

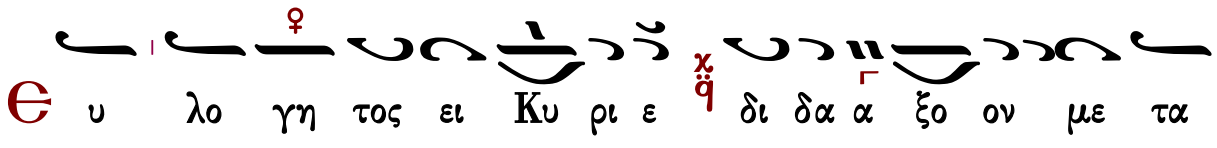

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε χ δι δα α ξο ον με τα

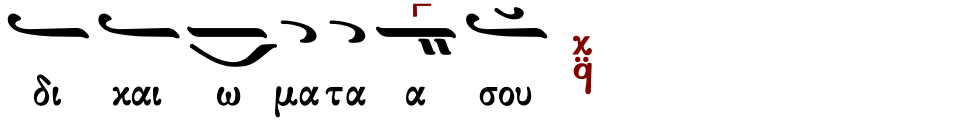

δι και ω μα τα α σου χ

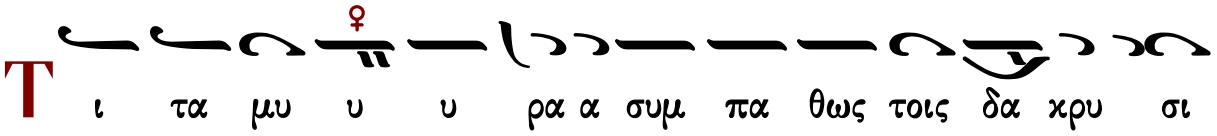

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

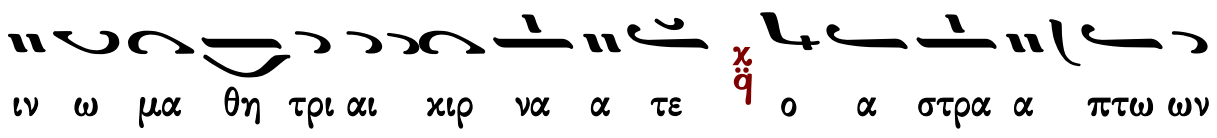

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε χ ο α στρα α πτω ων

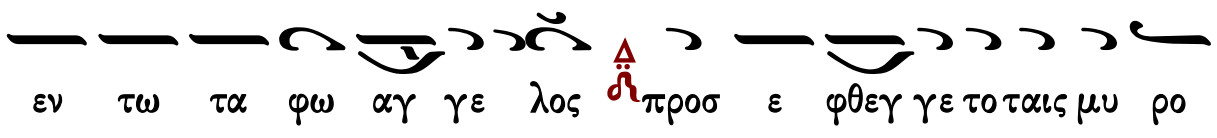

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

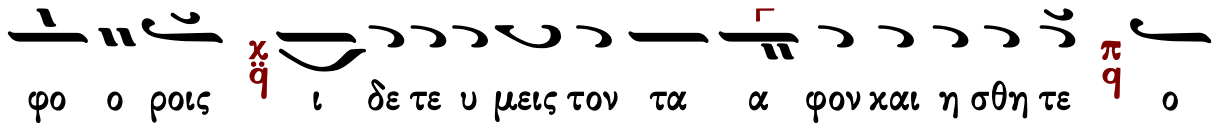

φο ο ροις χ ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε π ο

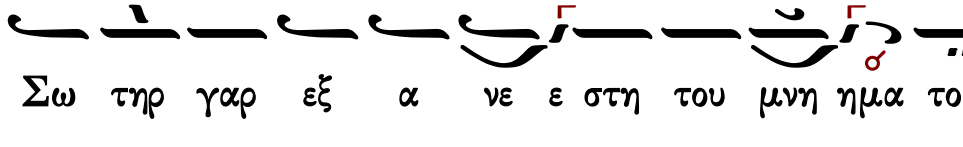

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

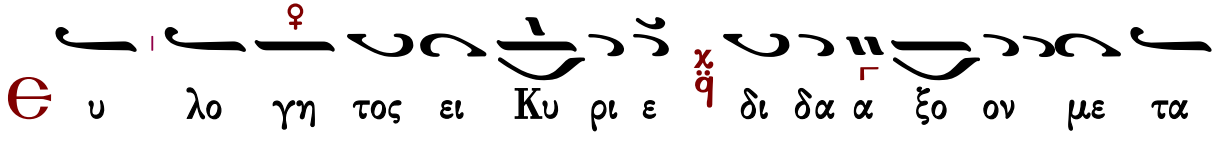

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε χ δι δα α ξο ον με τα

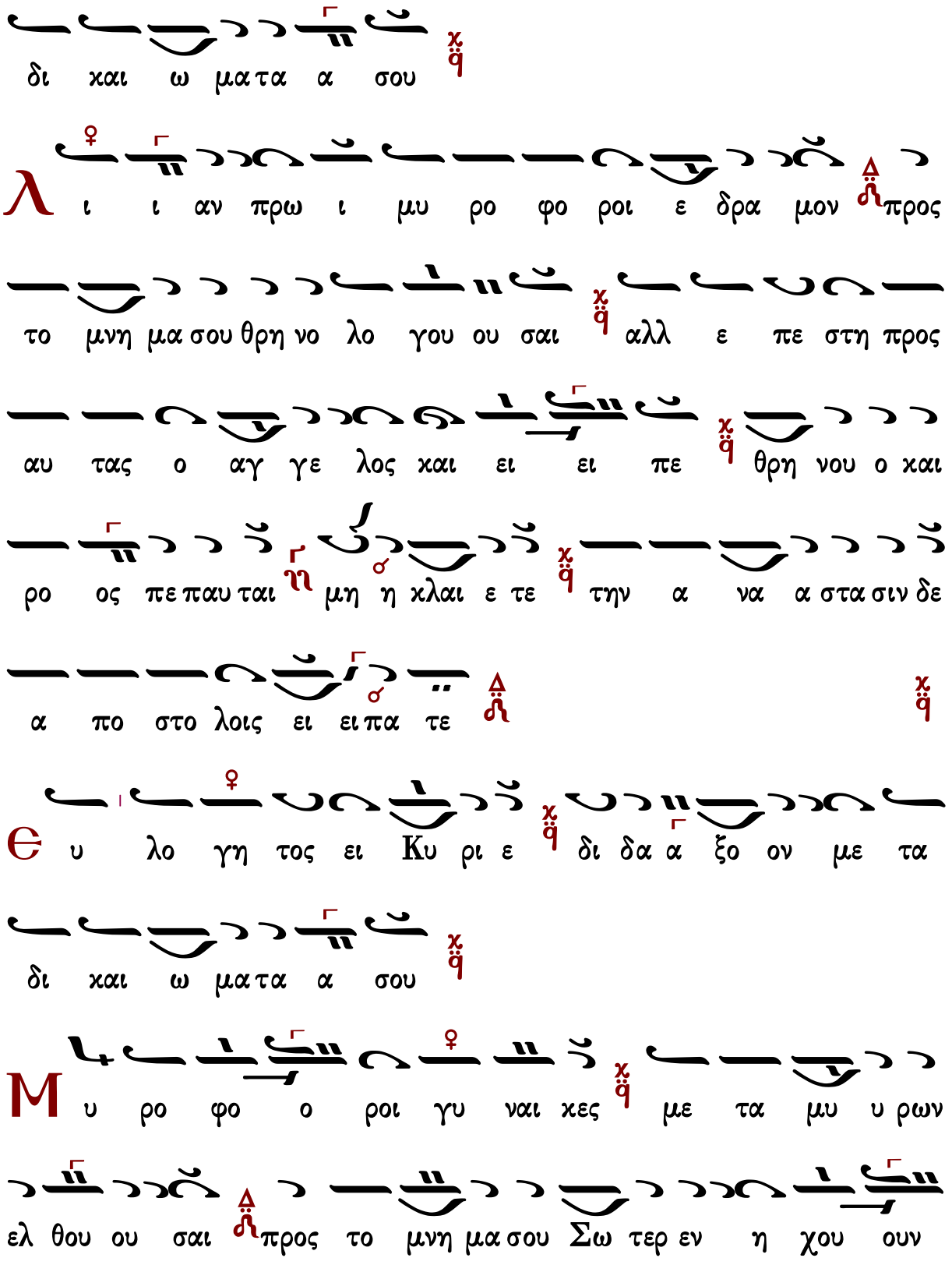
δι και ω μα τα α σου
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

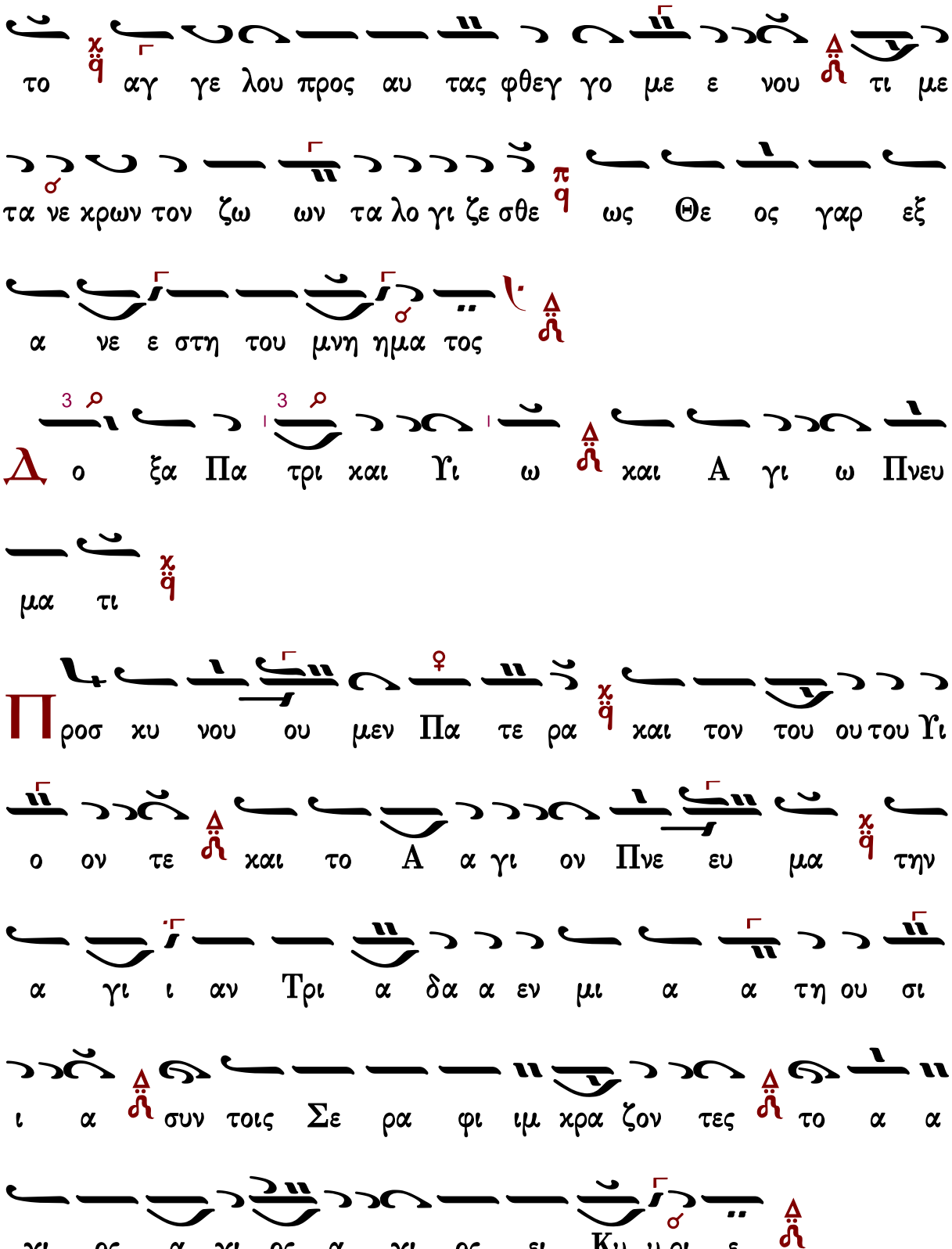
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

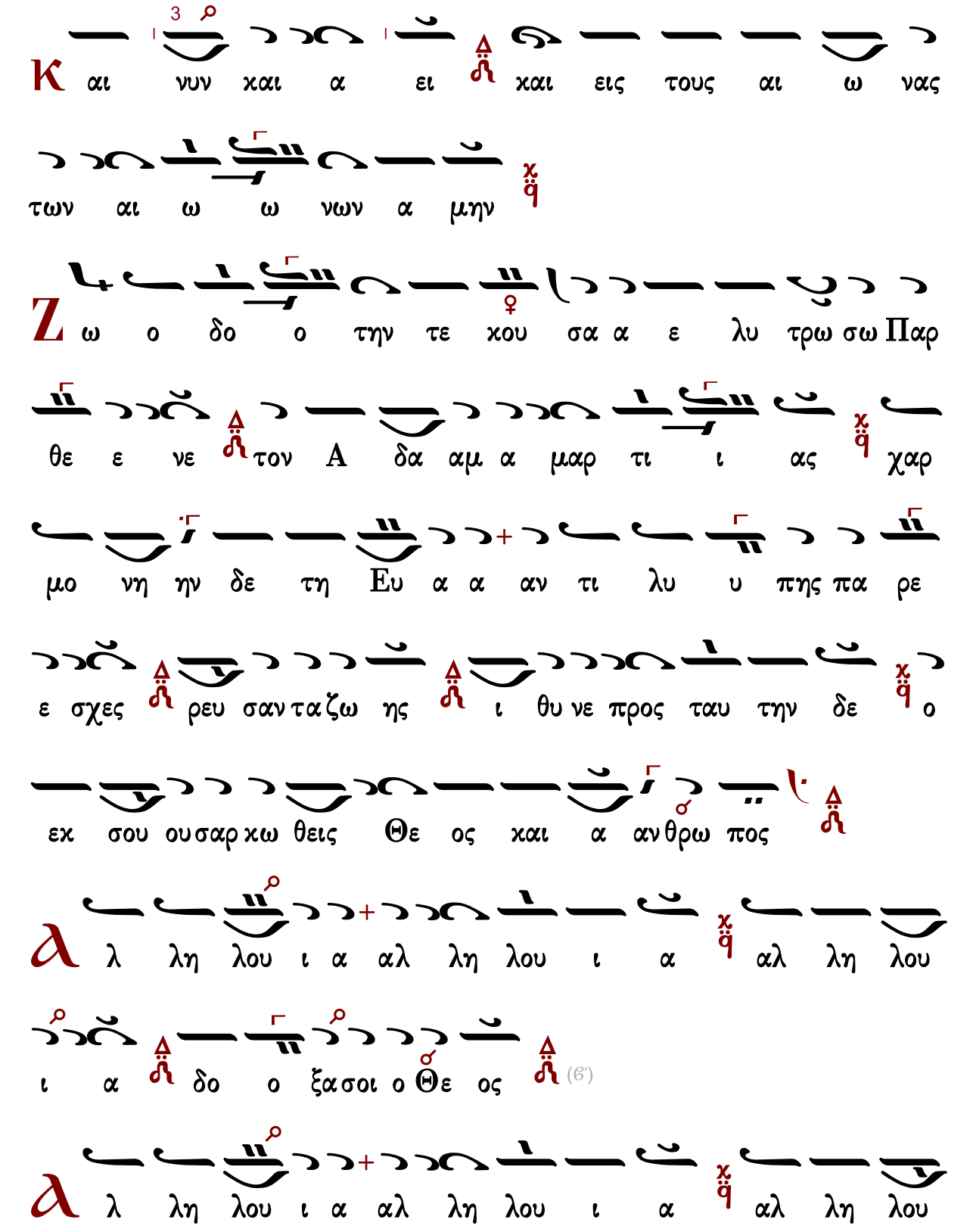
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε
ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο
εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος και α αν θρω πος
Ϡ λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (ϛ')
Ϡ λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

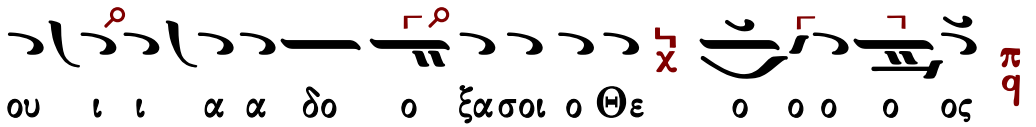

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ἀ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

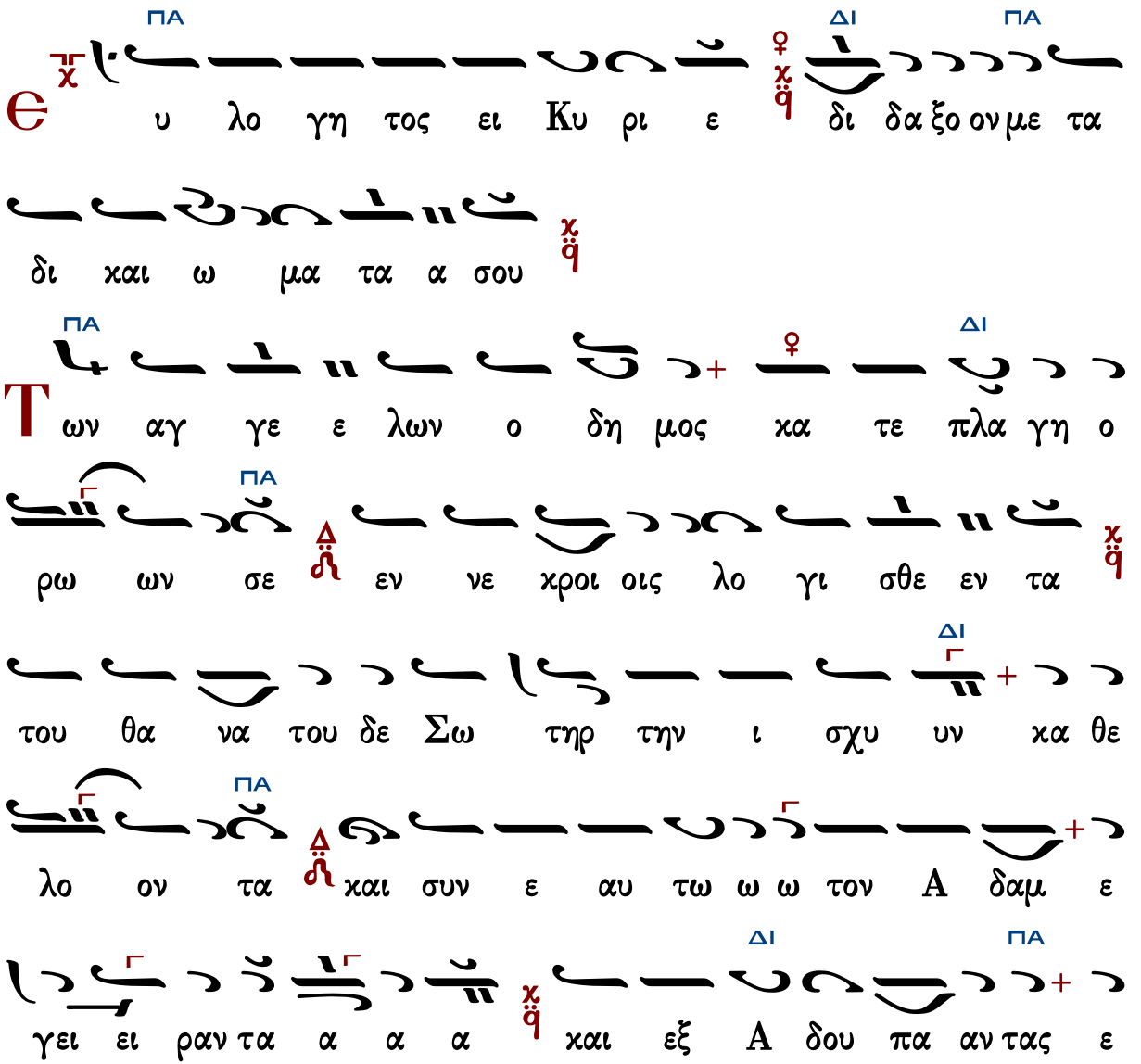

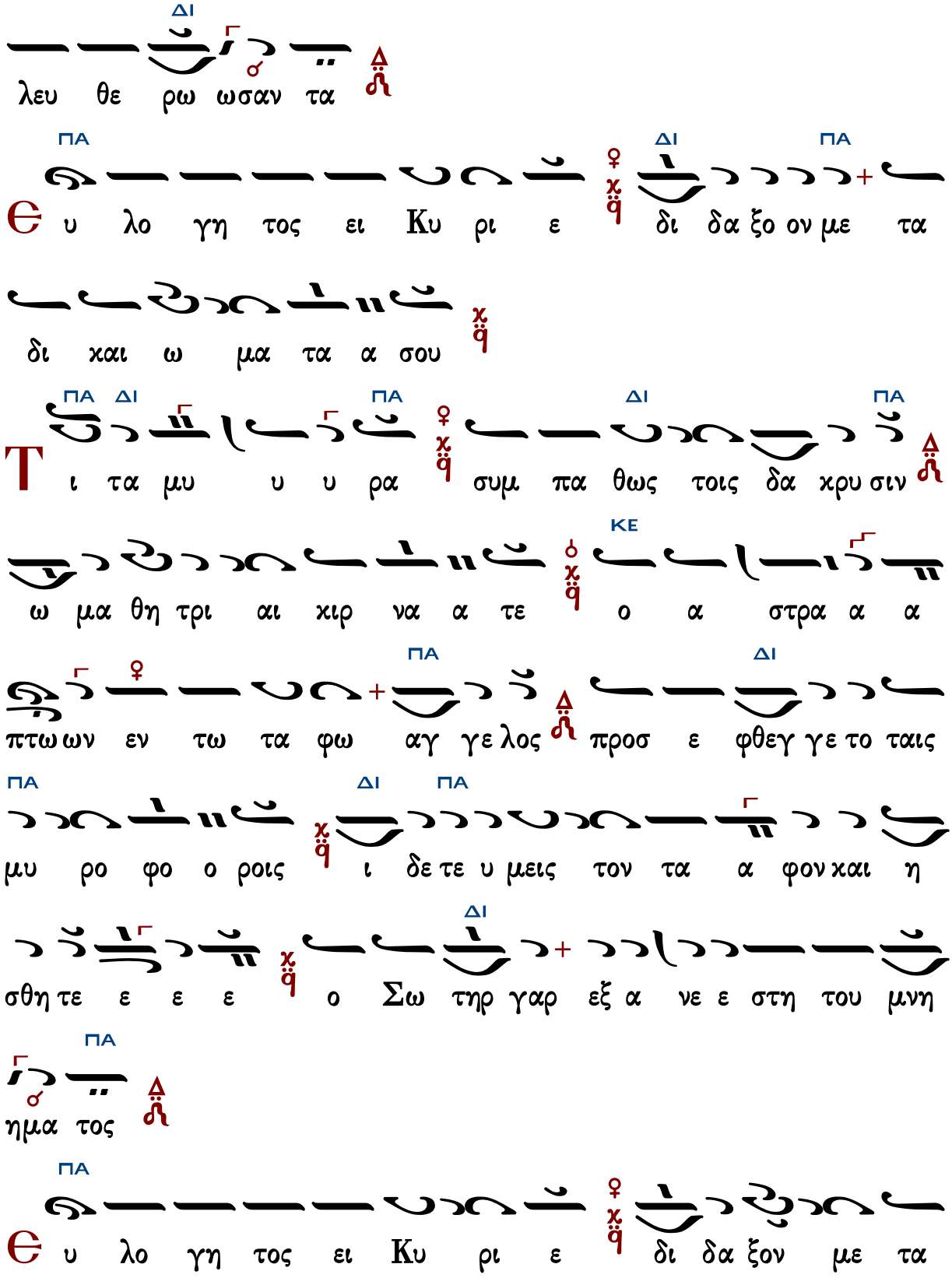
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι χαι ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη
ΠΑ
ημα τος
ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

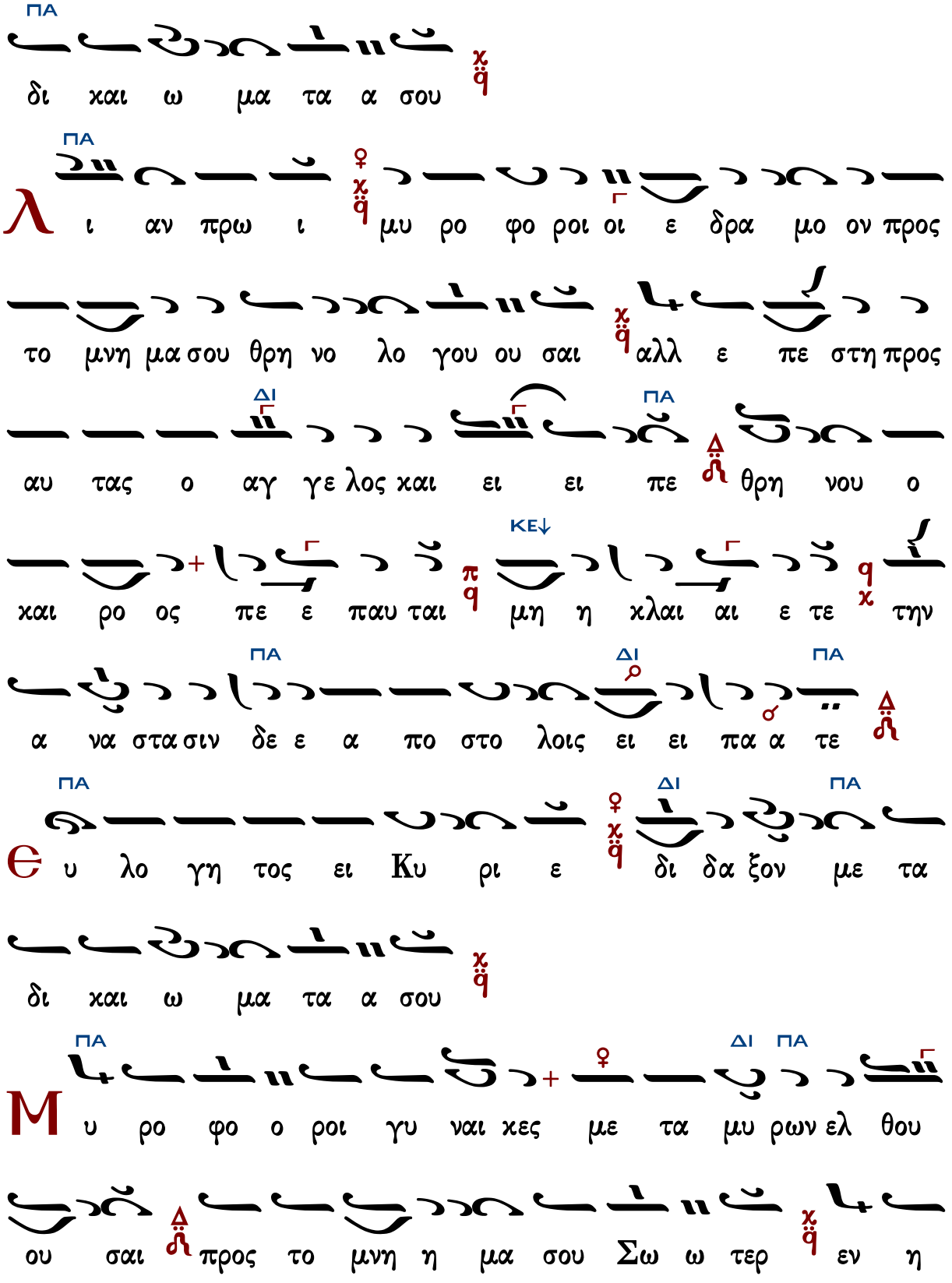
ΠΑ
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η κλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να σταση δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η

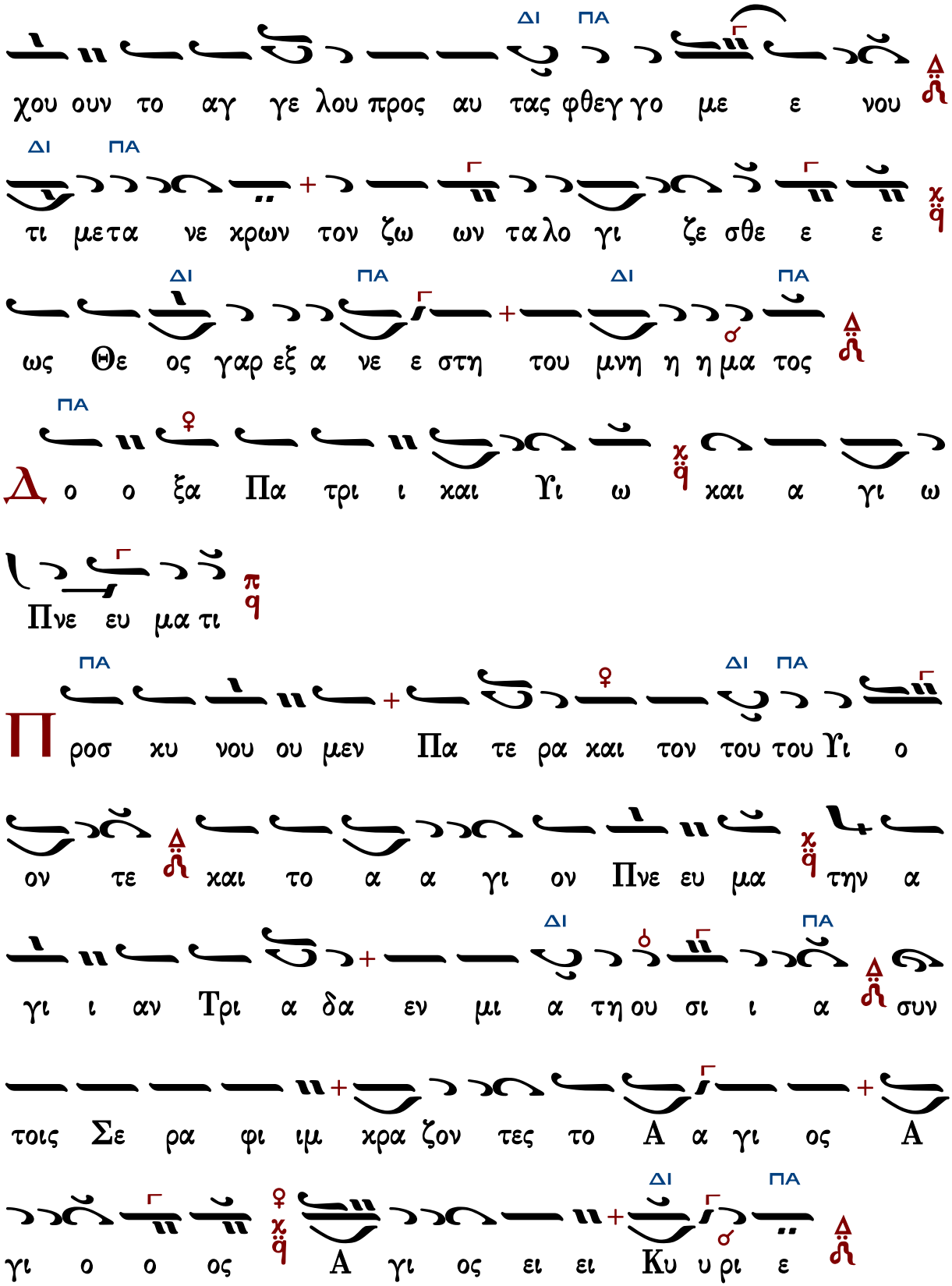
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
ΔΙ ΠΑ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
χαι α αν θρω πος
ΠΑ ΔΙ
λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο ος

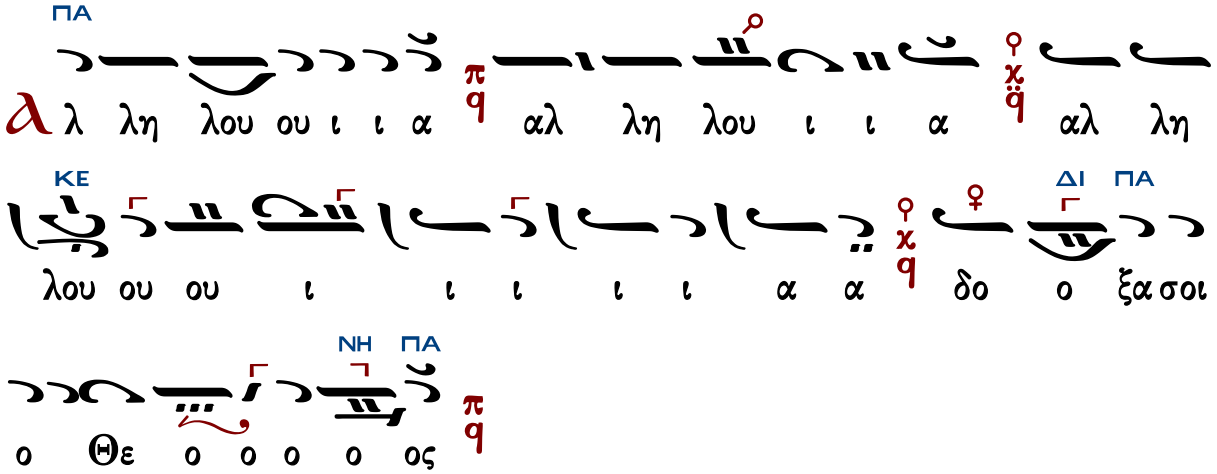

Ὑπακοή

Ἦχος Βȣ

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.107#

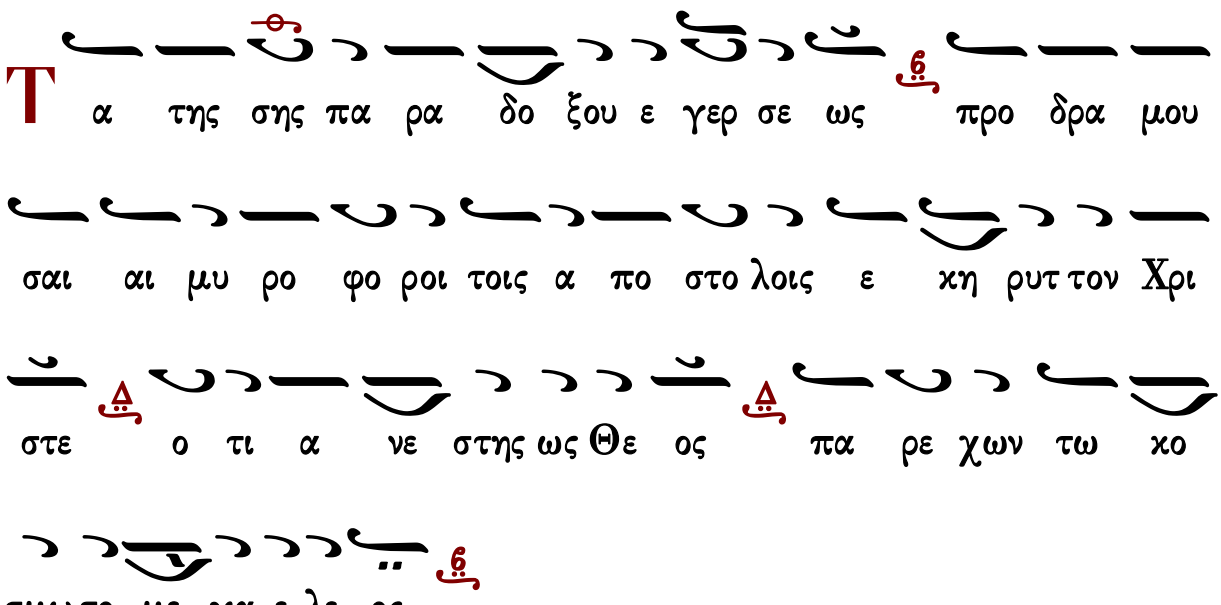

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Εφεσίου

Ἦχος Βȣ

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.107*

Θ
χ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τη
η ηρ μου 6 λ

Ο
ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε ε α πο του
Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ι ε σε σθε ε α πε
ξη ραμ με ε ε νοι 6 λ

χ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
χ
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην 6 λ

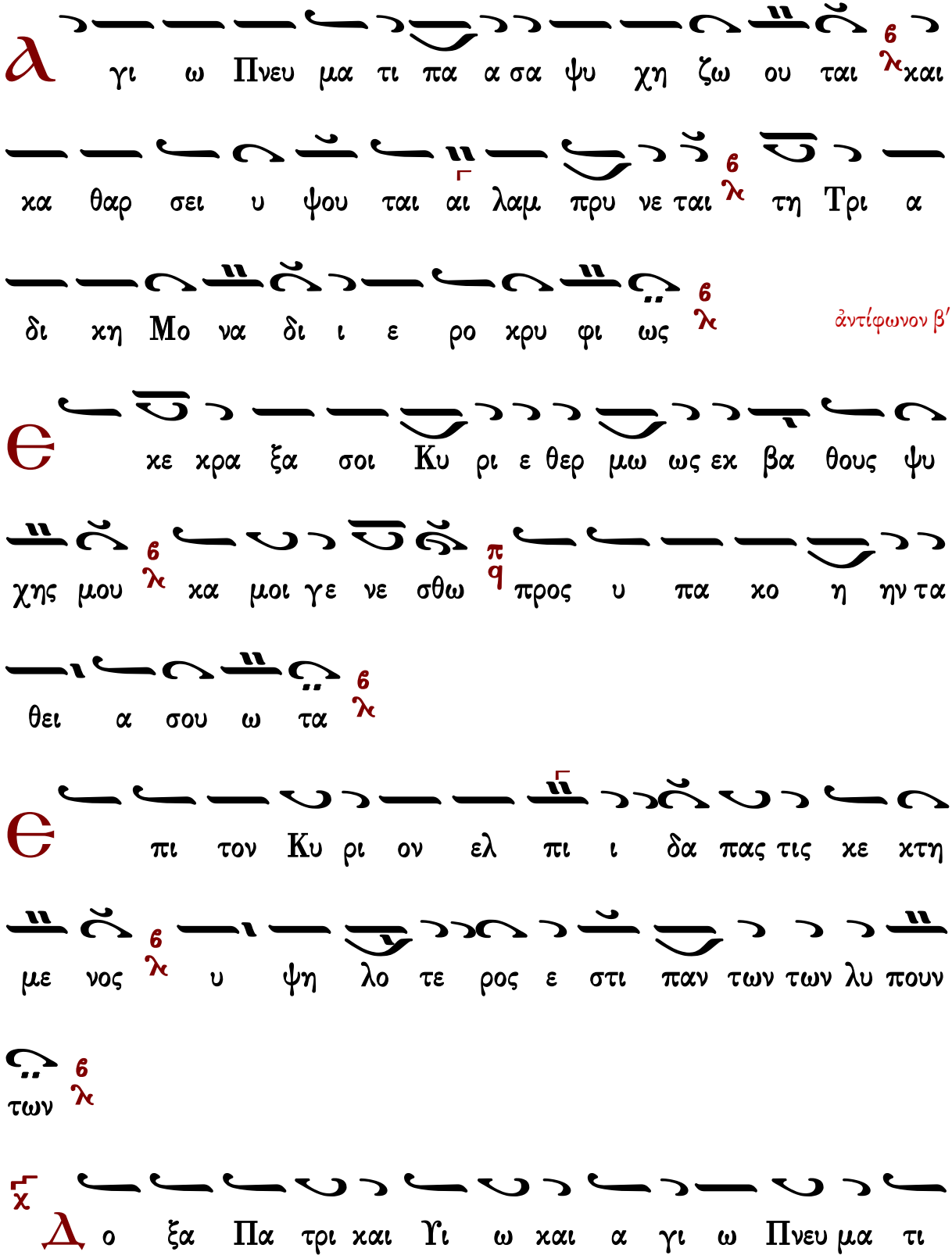
γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ται 6 λ και
κα θαρ σει υ ψου ται αι λαμ πρυ νε ται 6 λ τη Τρι α
δι κη Μο να δι ι ε ρο κρυ φι ως 6 λ
ἀντίφωνον β′
κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μω ως εκ βα θους ψυ
χης μου 6 λ κα μοι γε νε σθω π q προς υ πα κο η ην τα
θει α σου ω τα 6 λ
πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος 6 λ υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ πουν
των 6 λ
χ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

χαι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

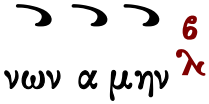
νων α μην

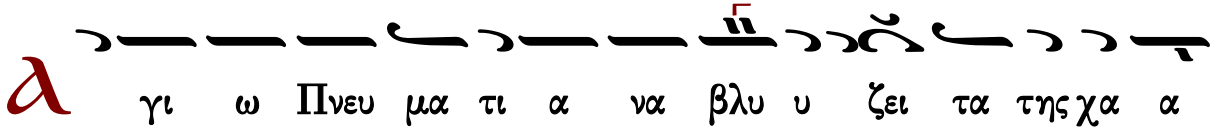
γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α

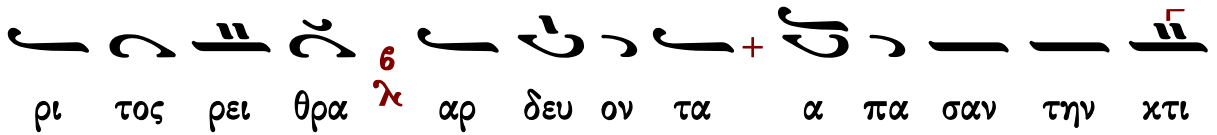
ρι τος ρει θρα αρ δευ ον τα α πα σαν την κτι

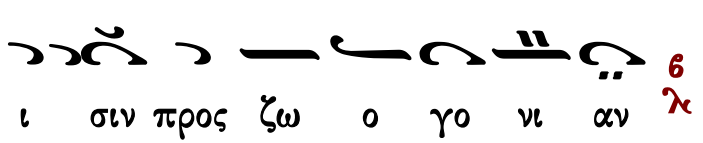
ι σιν προς ζω ο γο νι αν

ἀντίφωνον γ′

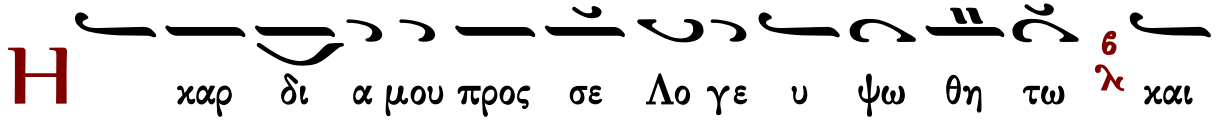
χαρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

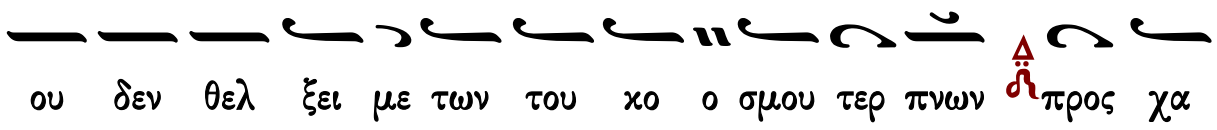
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

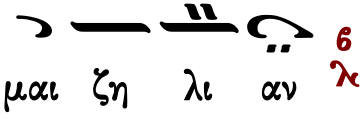
μαι ζη λι αν

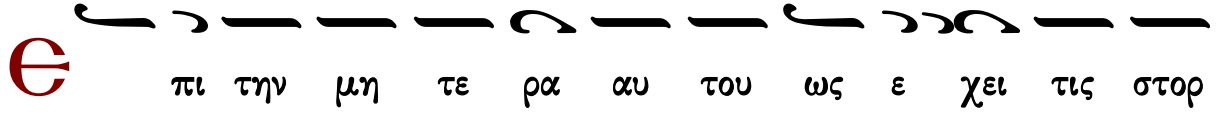
πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ

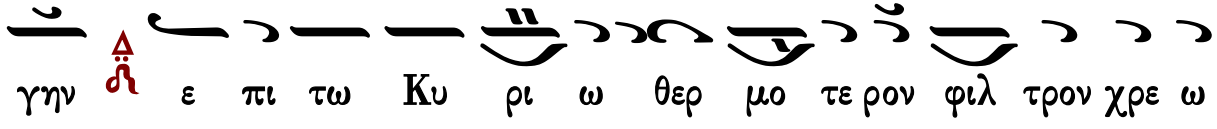
γην ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω

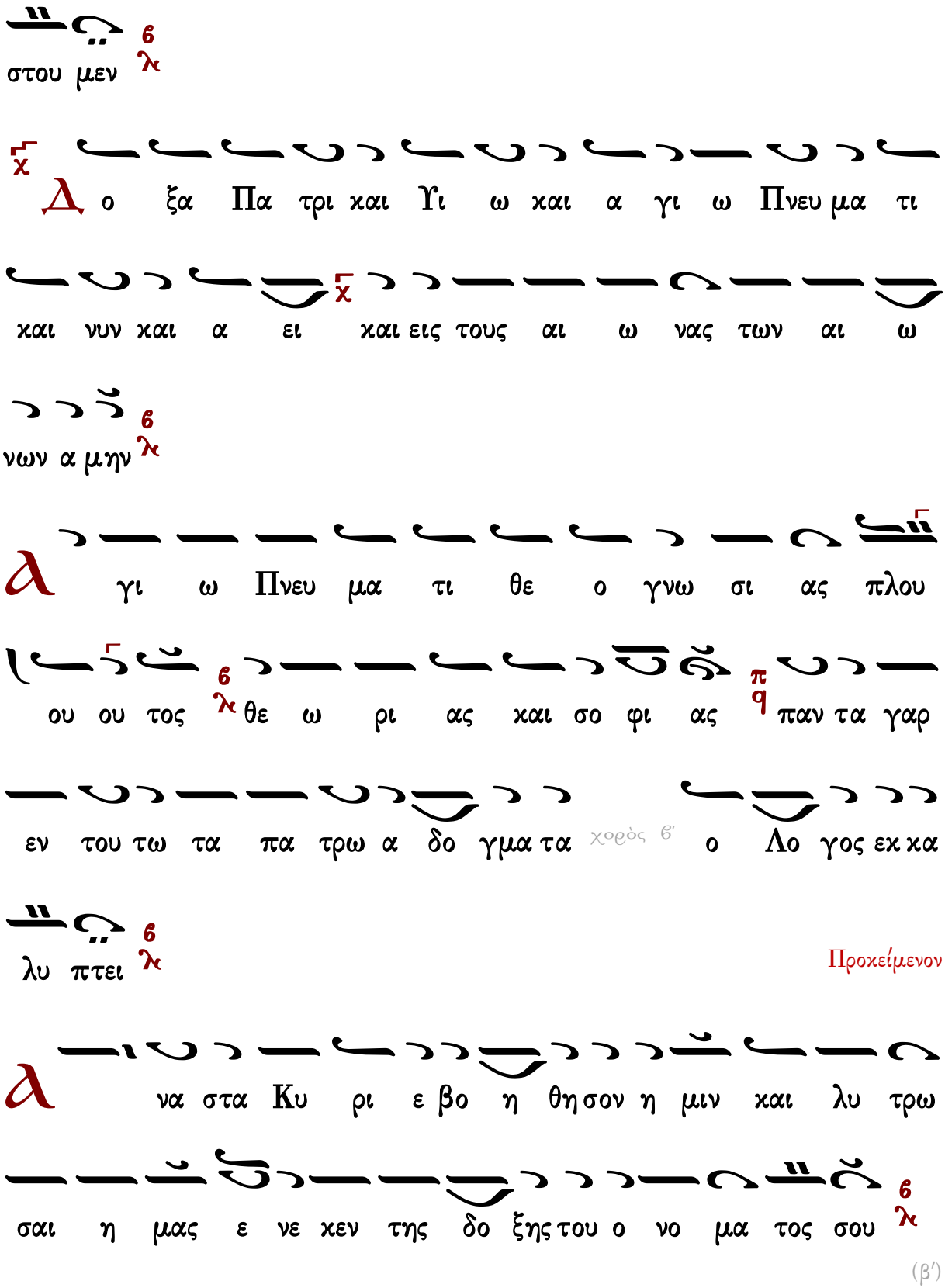
στου μεν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου
ου ου τος θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ
εν του τω τα πα τρω α δο γμα τα χορὸς β' ο Λο γος εκ κα
λυ πτει
Προκείμενον
να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ξης του ο νο μα τος σου

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

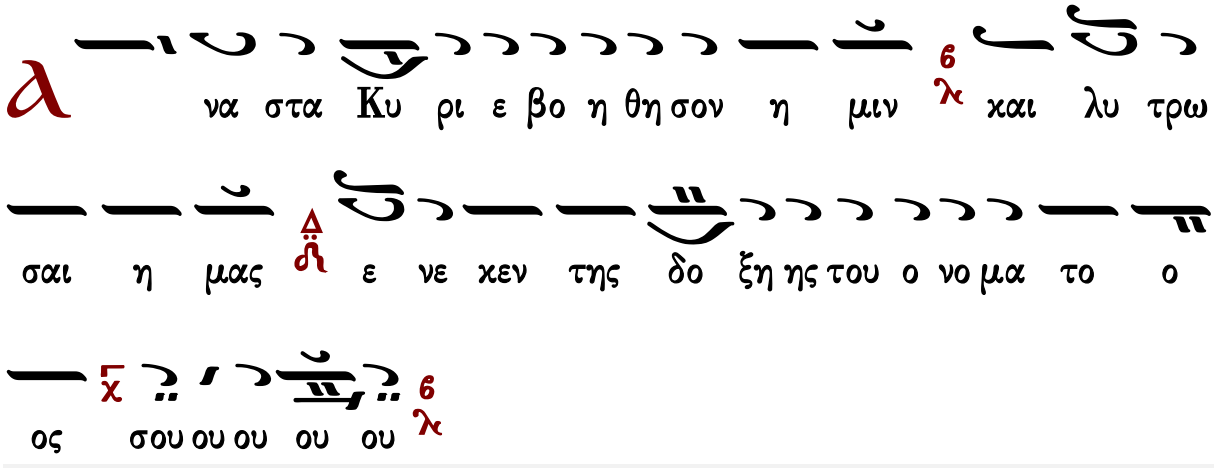

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

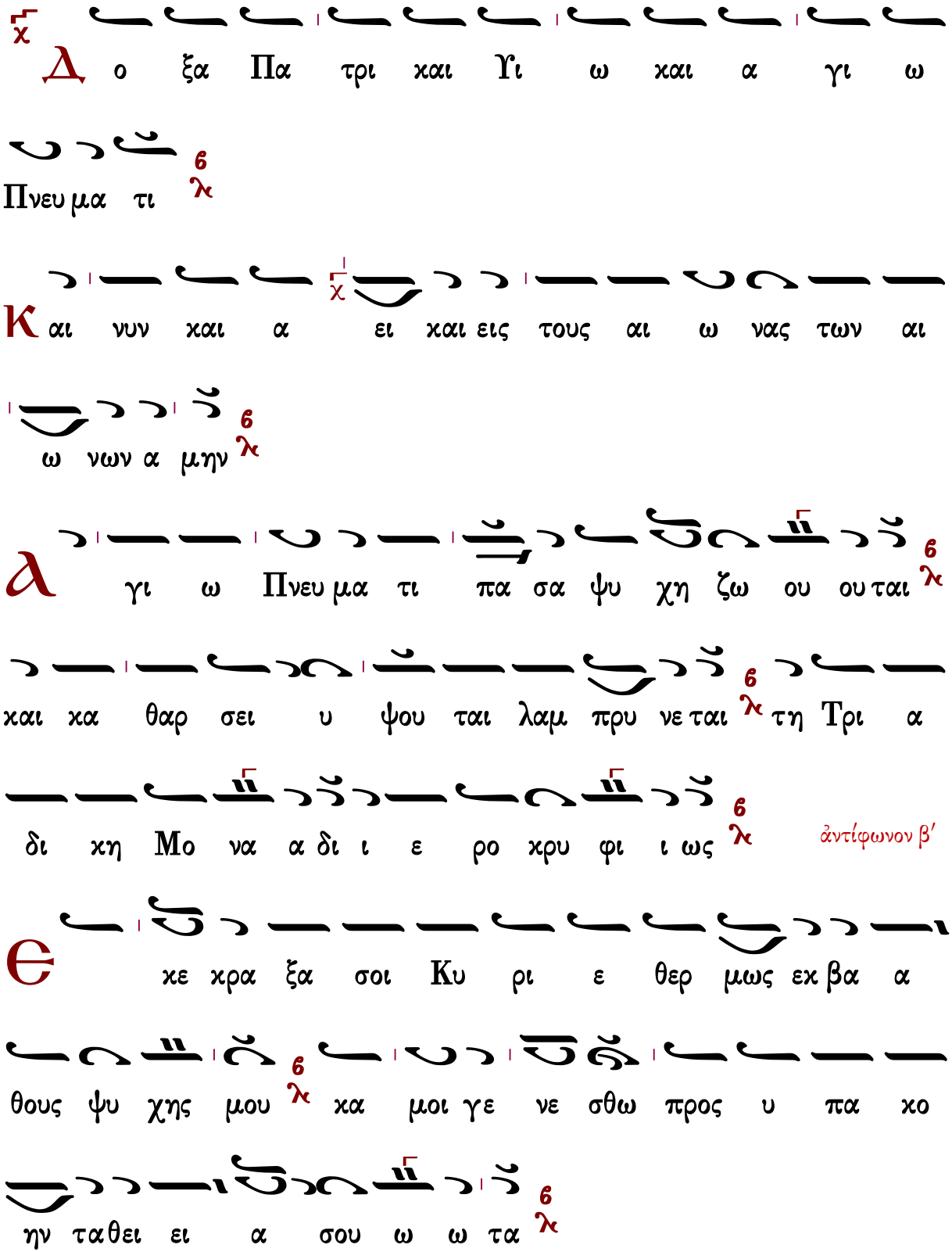
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως
ἀντίφωνον β′
Є κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο
ην ταθει ει α σου ω ω τα

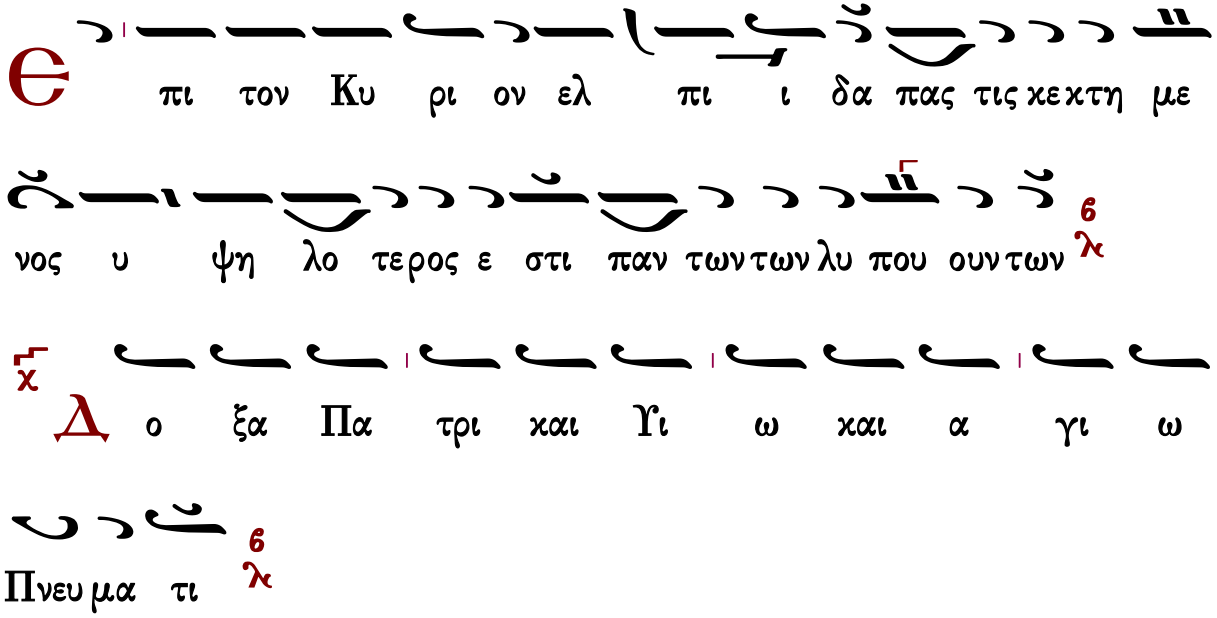
Ѳ πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη με
νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν των
6 λ
χ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
6 λ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
6 λ
Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν
6 λ
Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω
6 λ
και

ἀντίφωνον γ′

ου δεν θελ ξει με των του χο ο σμου τερ πνων προς

χα μαι ζη λι αν 6 λ

Є πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ

γην 6 λ ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω

στου μεν 6 λ

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι 6 λ

Κ αι νυν και α χ ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην 6 λ

λ γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος 6 λ θε

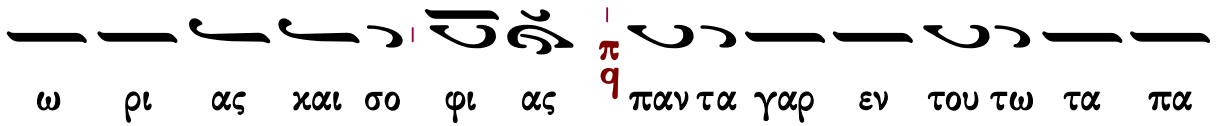

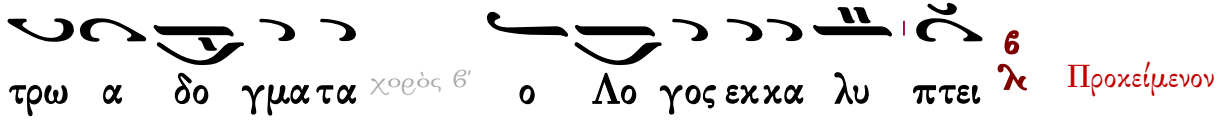

Προκείμενον

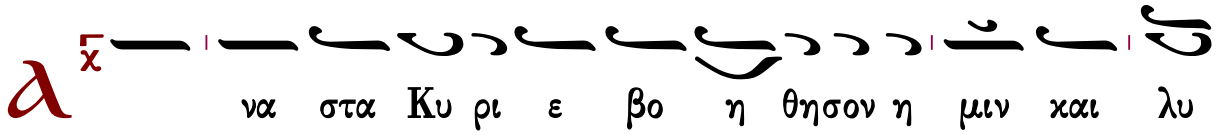

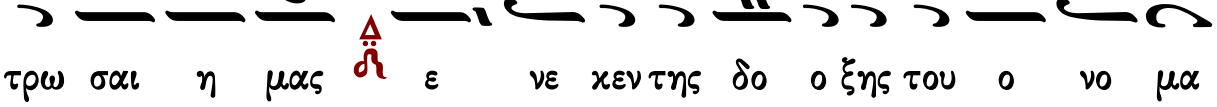

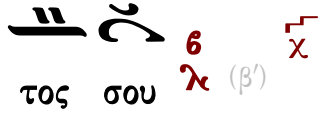

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

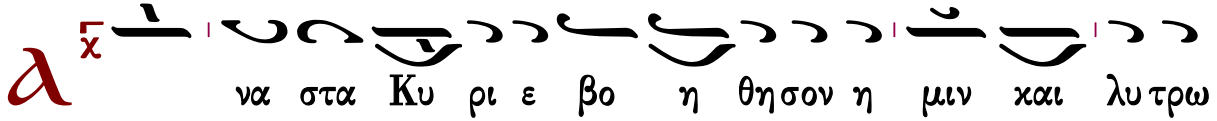

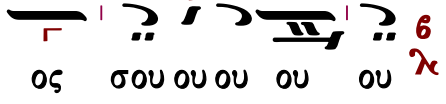

Ν′ Ψαλμὸς

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

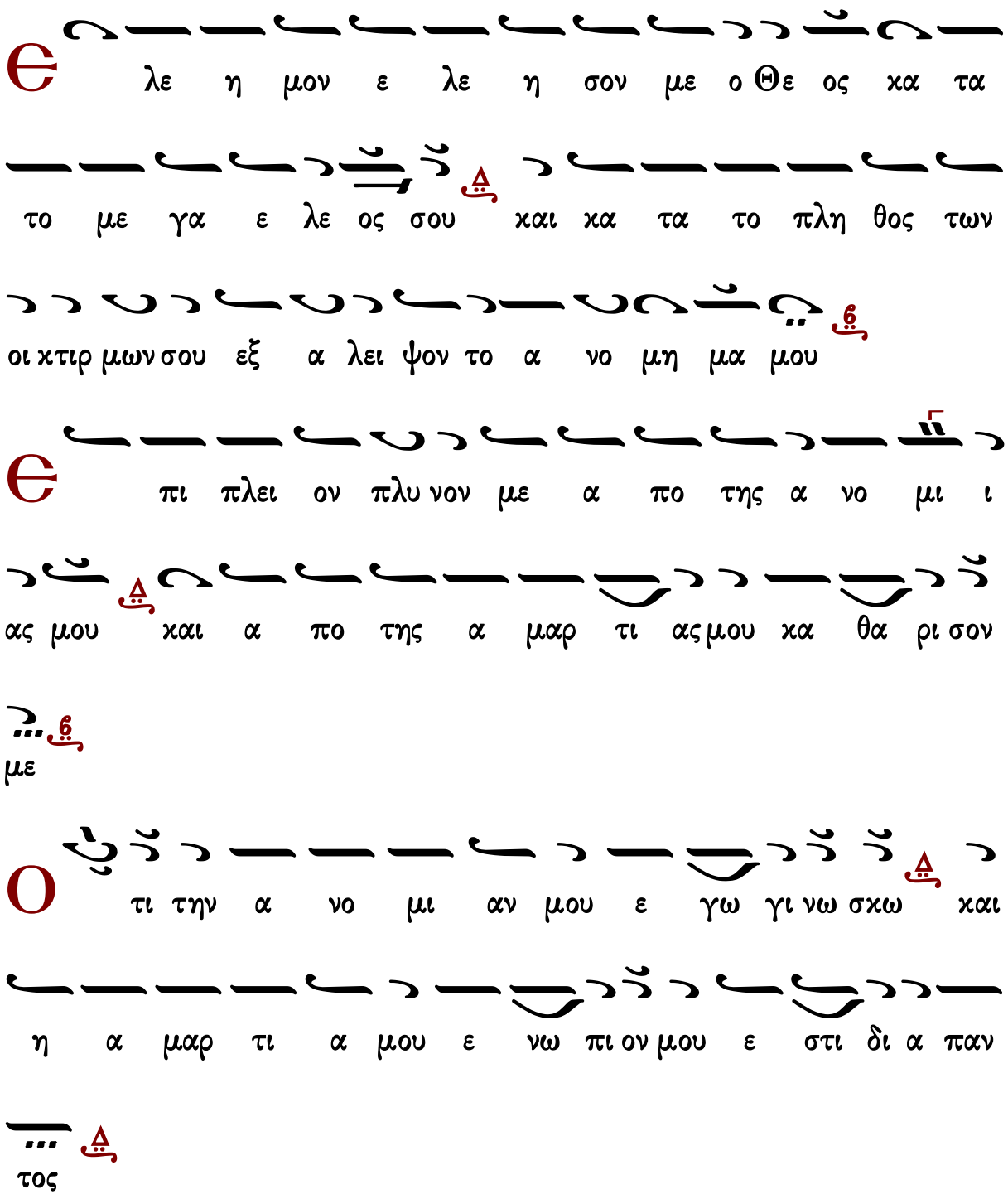

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

l δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

l δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

χ l δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα

α δη λα και αι τα χρυ υ φι ι α τη ης

σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

χορὸς α΄

Θ ις πο ο ολ λα α α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α

Χ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

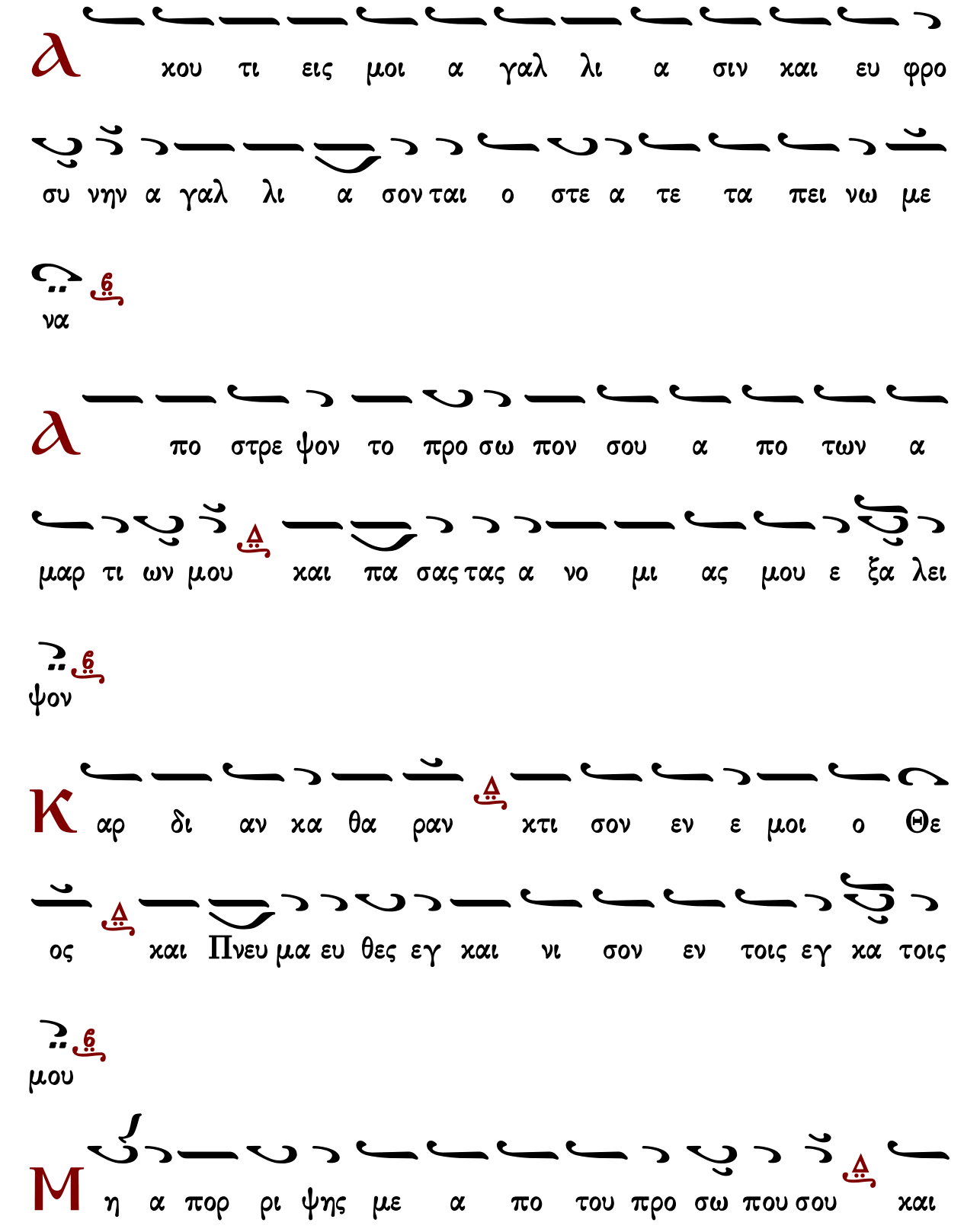
Δ χου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Δ πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν χτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

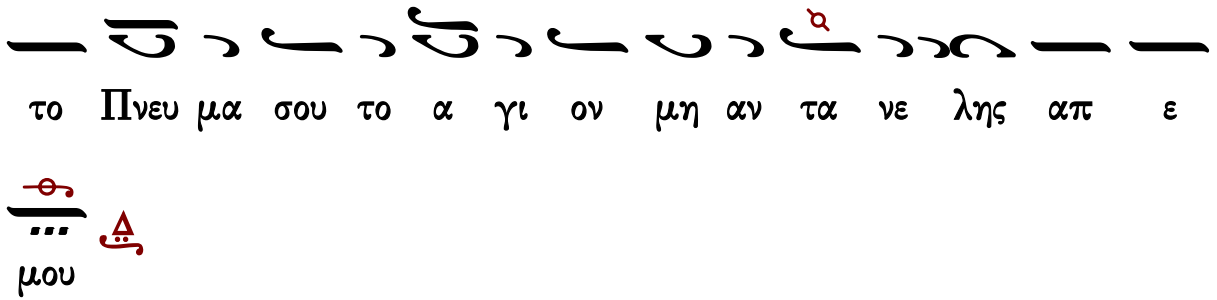
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

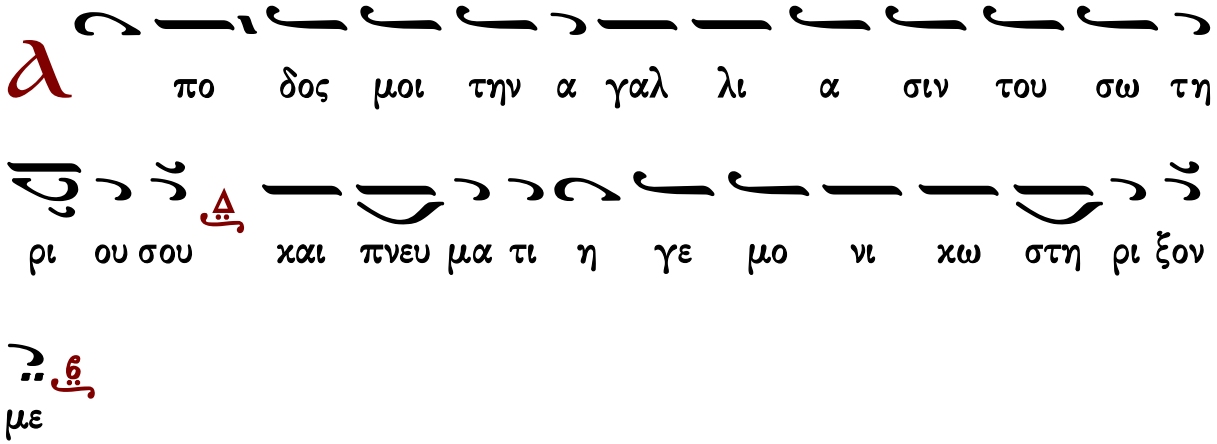
λ πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

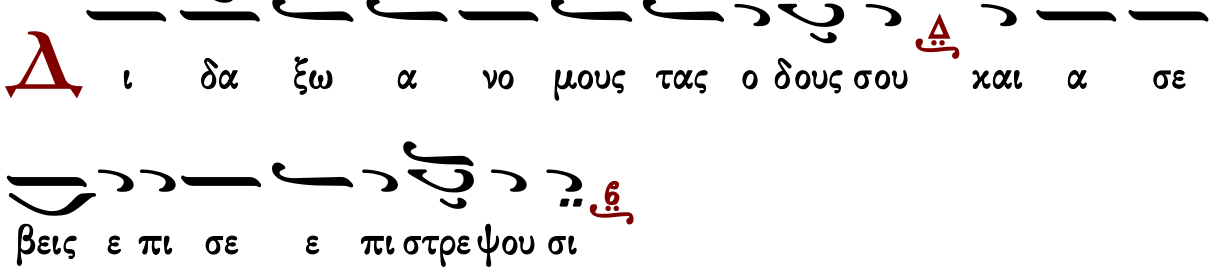
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

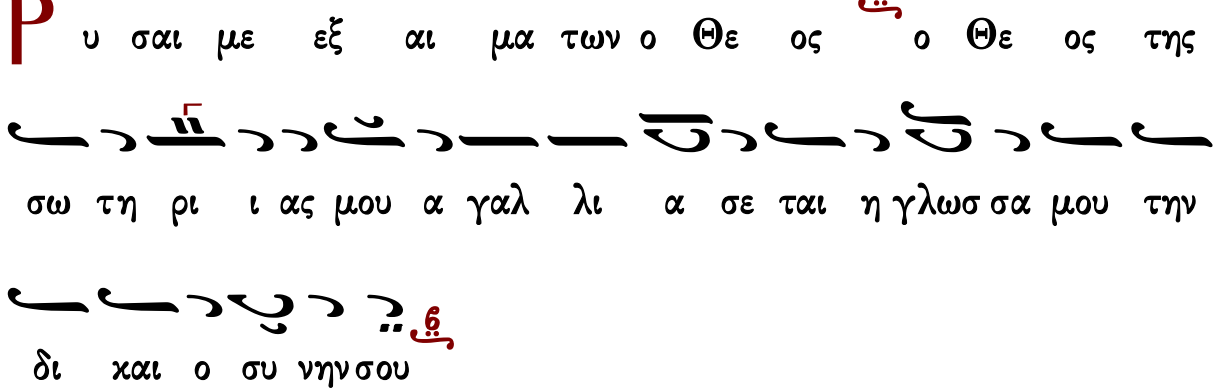
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου

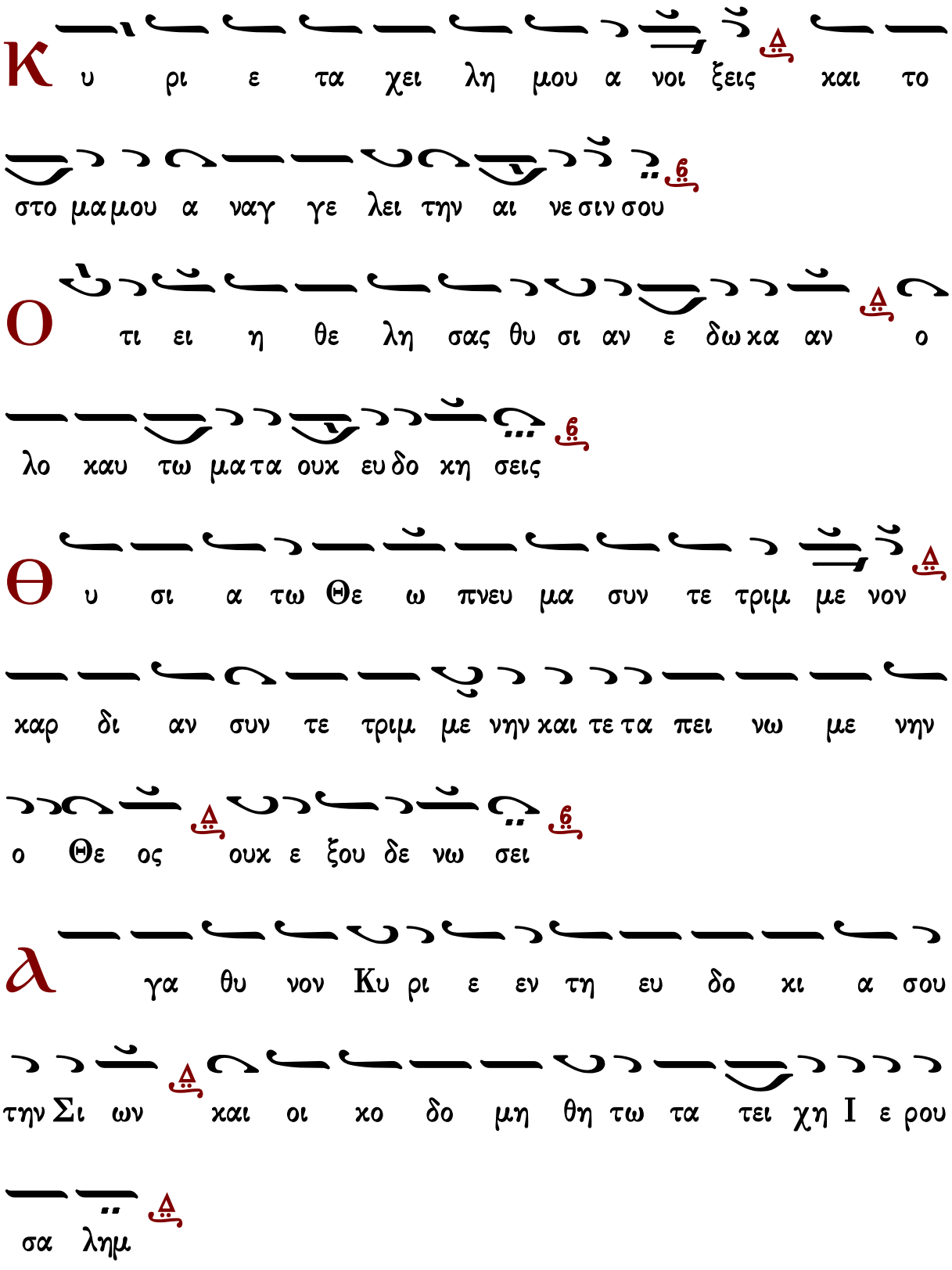
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο
λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει
λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου
σα λημ

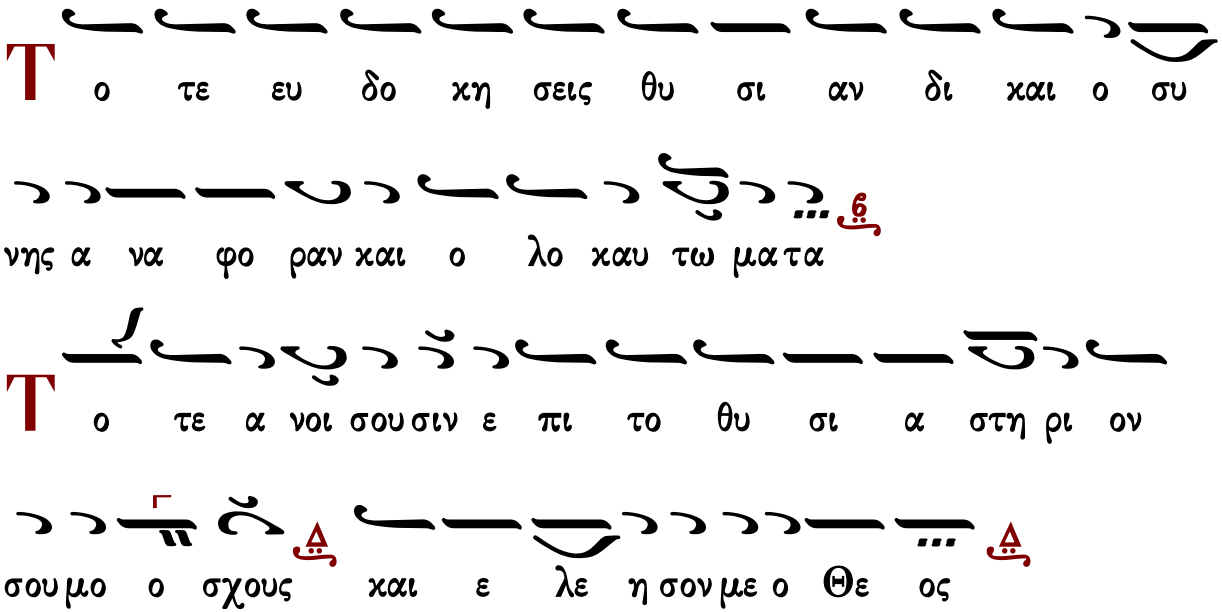

Ἰωάννου πρωτοψάλτου

Ἰωάννου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̄ π̄ ν̇ Νη

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας τ.β
1869 σ.287*

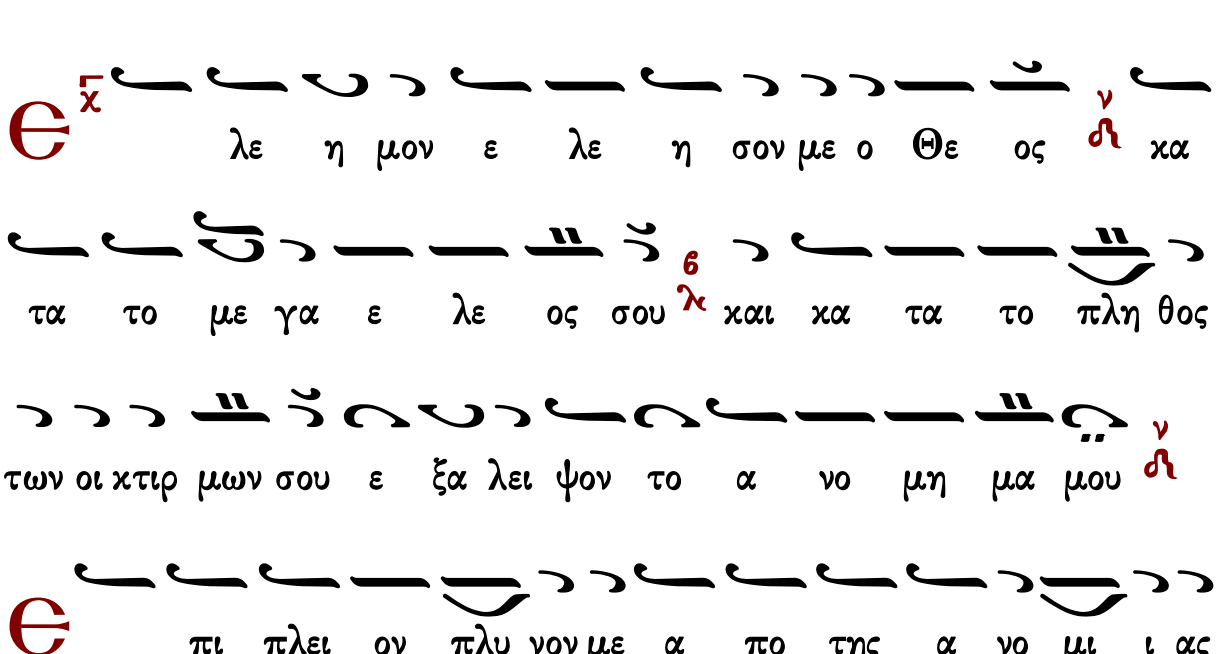

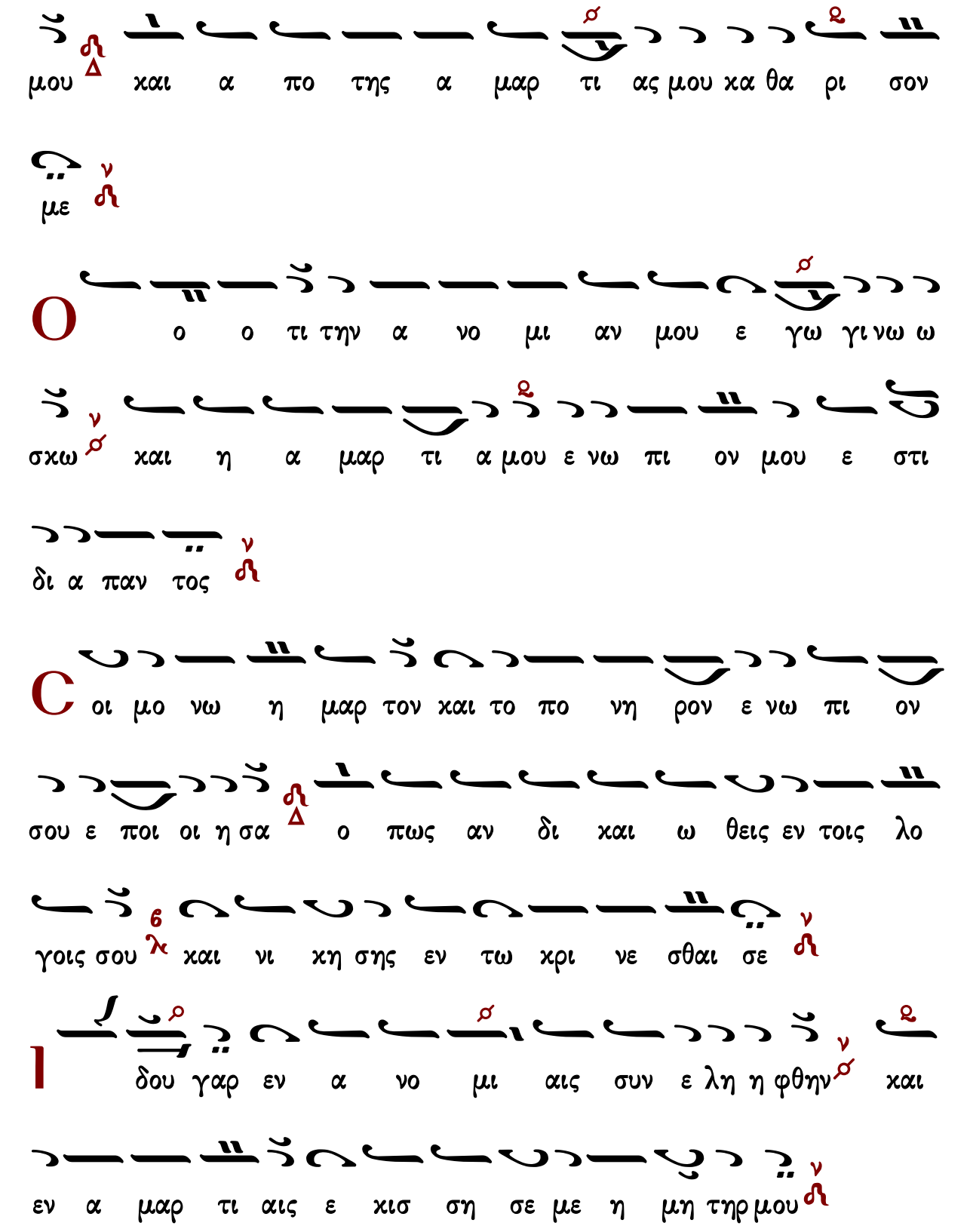
μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον
με
Ο ο ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω ω
σκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι
δι α παν τος
C οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω πι ον
σου ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θεις εν τοις λο
γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε
I δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη η φθην και
εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

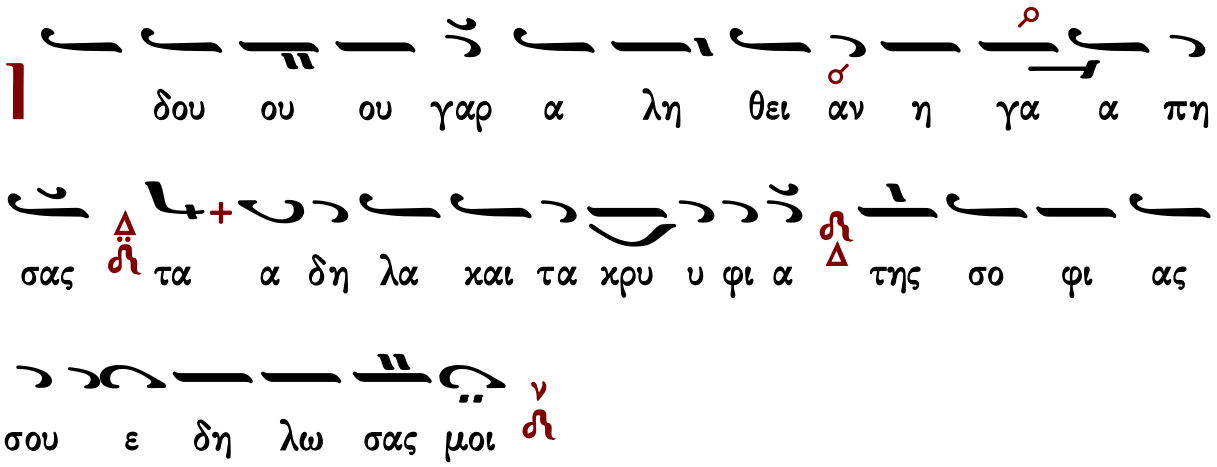

Κατά τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως

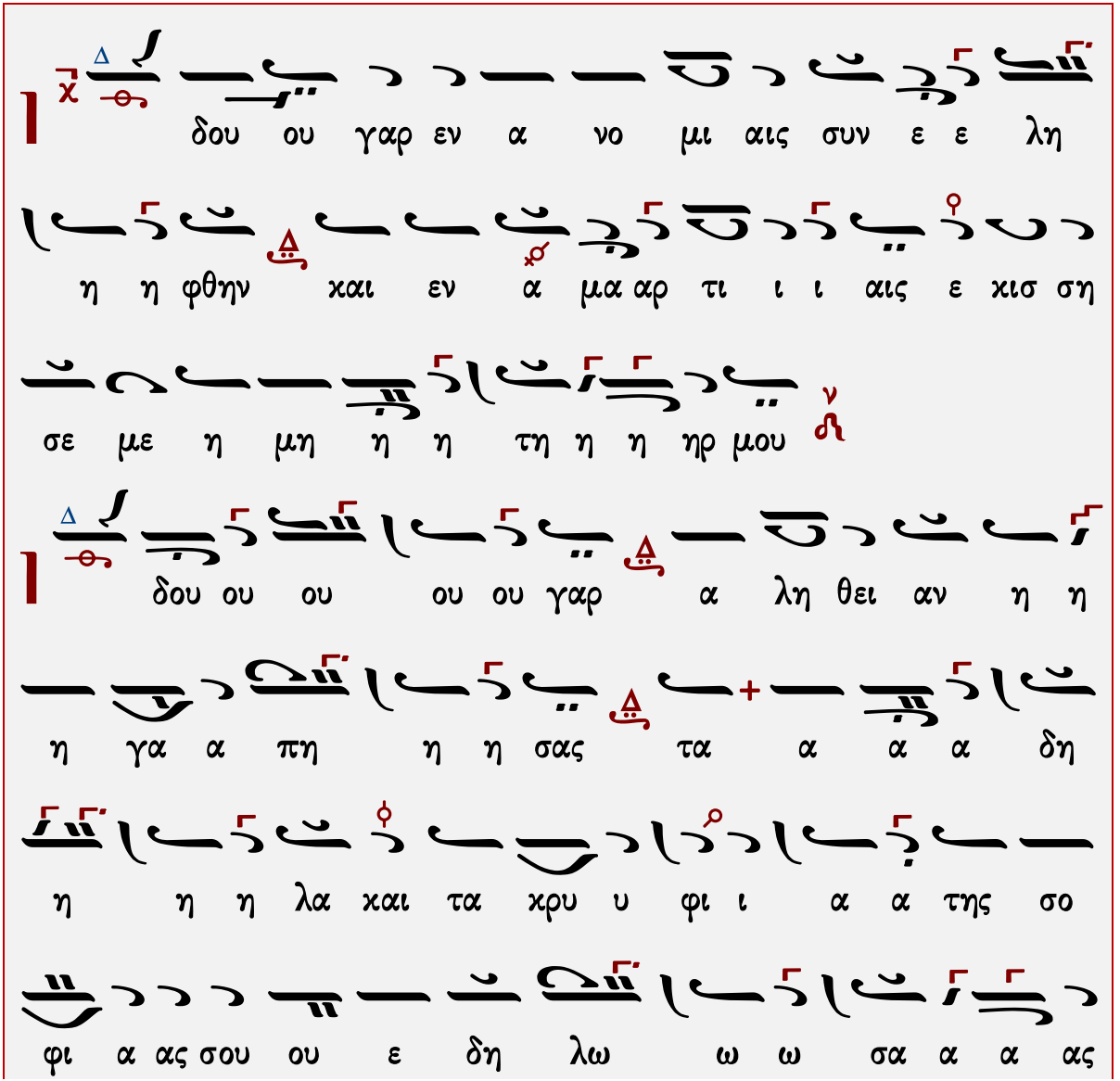

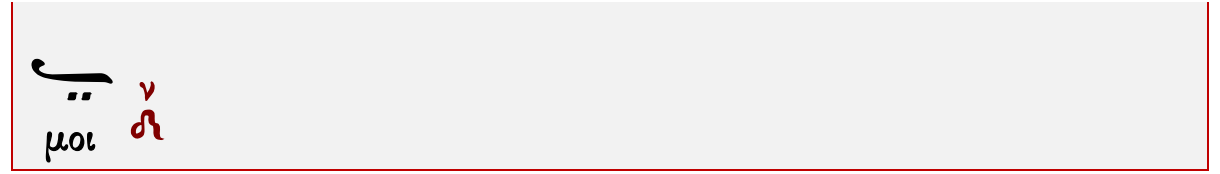
μοι

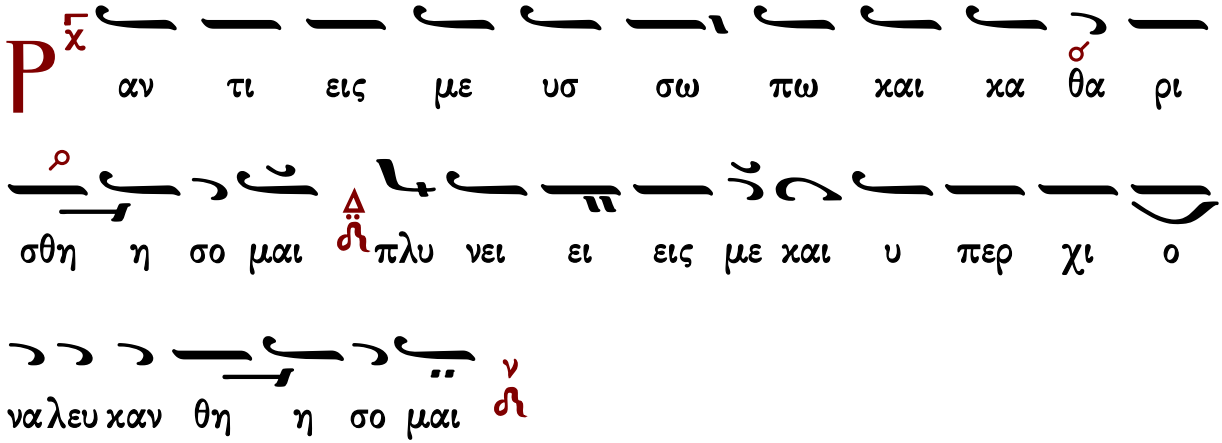
Ρ
αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι
σθη η σο μαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο
ναλευ καν θη η σο μαι

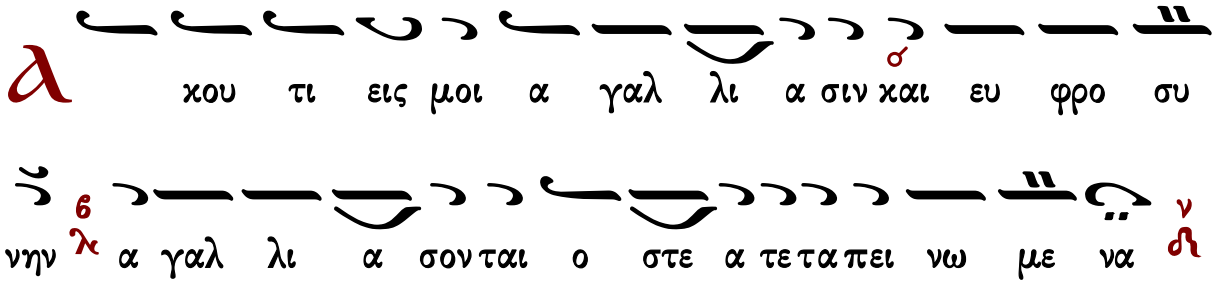
Α
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο συ
νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με να

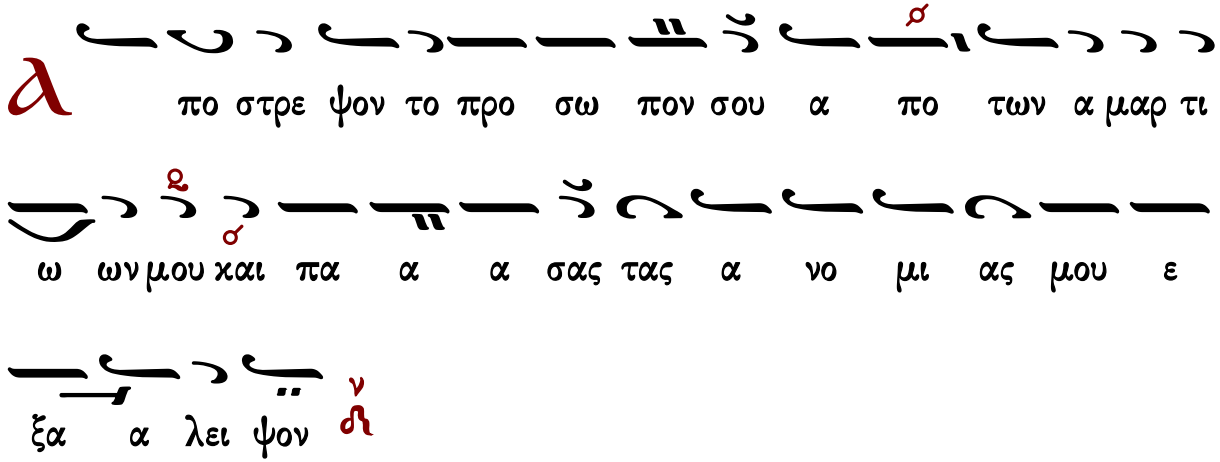
Α
πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α μαρ τι
ω ων μου και πα α α σας τας α νο μι ας μου ε
ξα α λει ψον

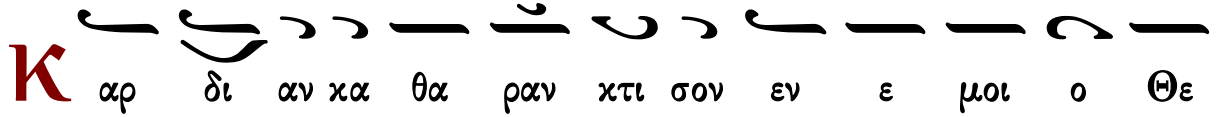
Κ
αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

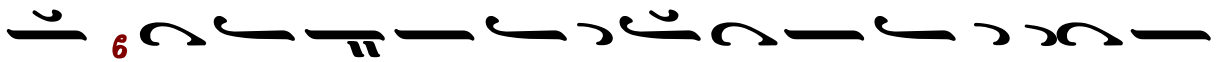
ος
και πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις

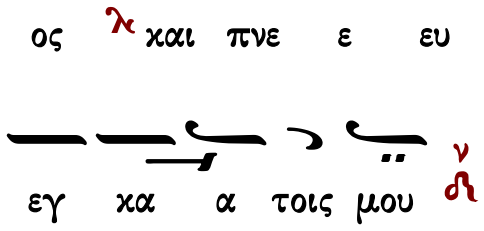
εγ κα α τοις μου

Μη α πορ ρι ι ψης με α πο του προ σω που σου

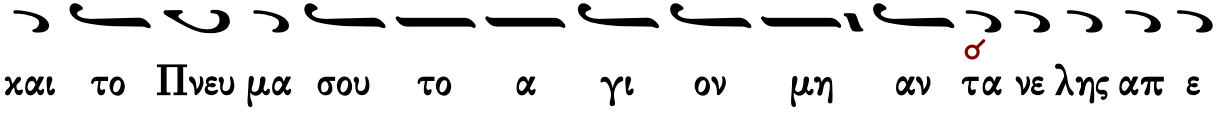
και το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

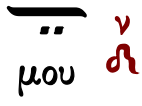
μου

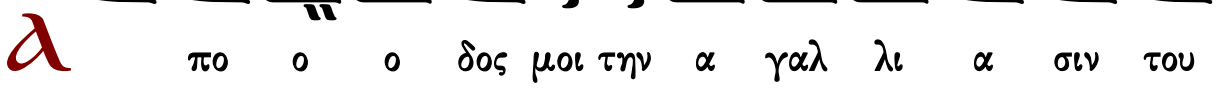
πο ο ο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

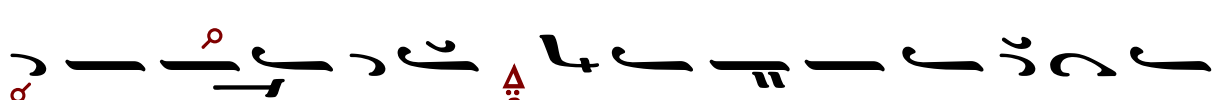
σω τη ρι ι ου σου και πνε ε ευ μα τι η γε

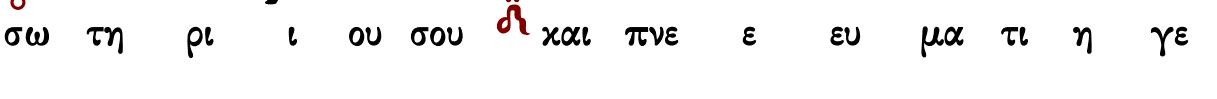
μο νι κω στη ρι ξον με

Δι δα α α ξω α νο μους τας ο δου ους σου και α

σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

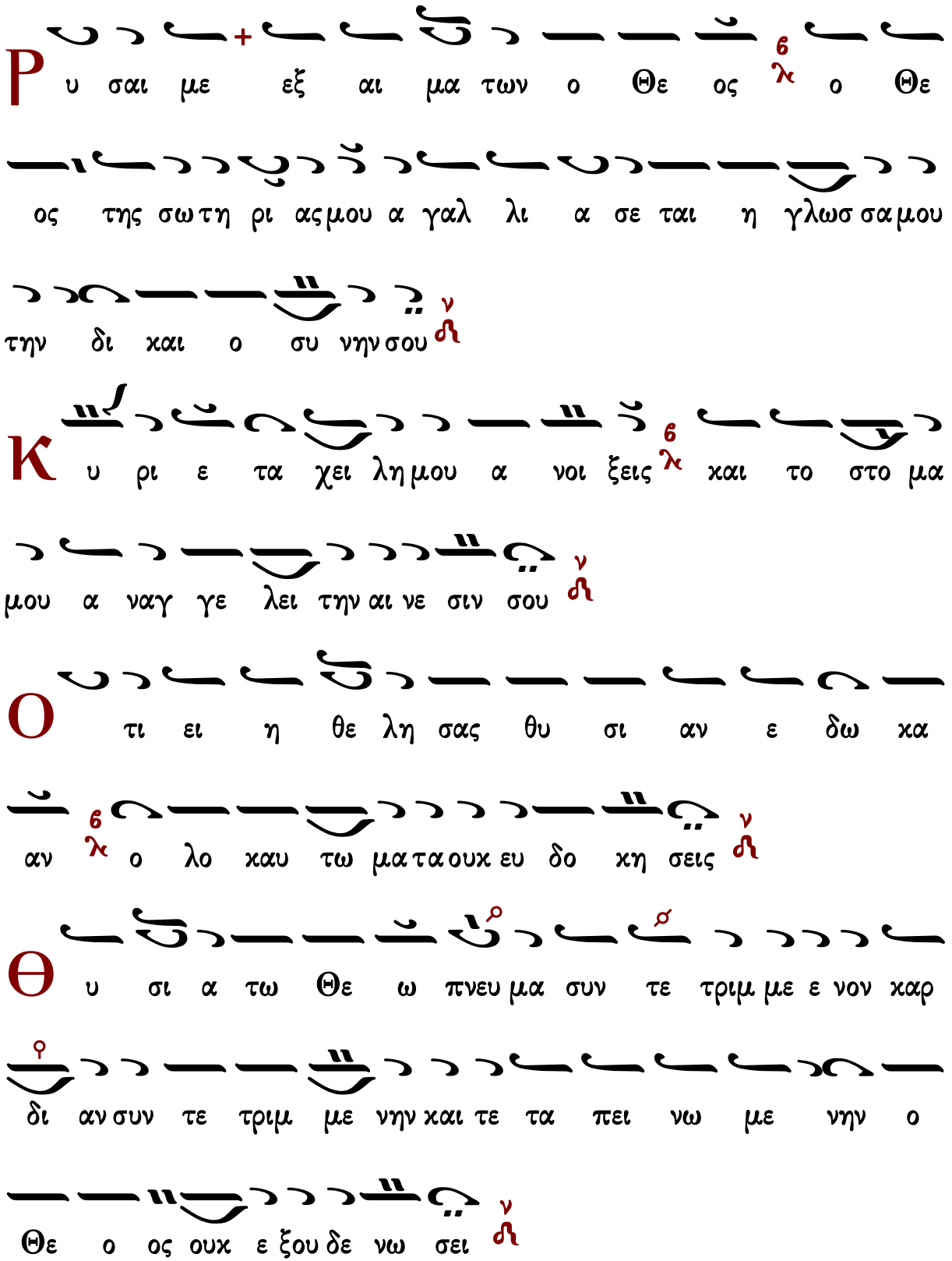
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε
ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου
την δι και ο συ νην σου
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο μα
μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα
αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με ε νον καρ
δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην ο
Θε ο ος ουκ ε ξου δε νω σει

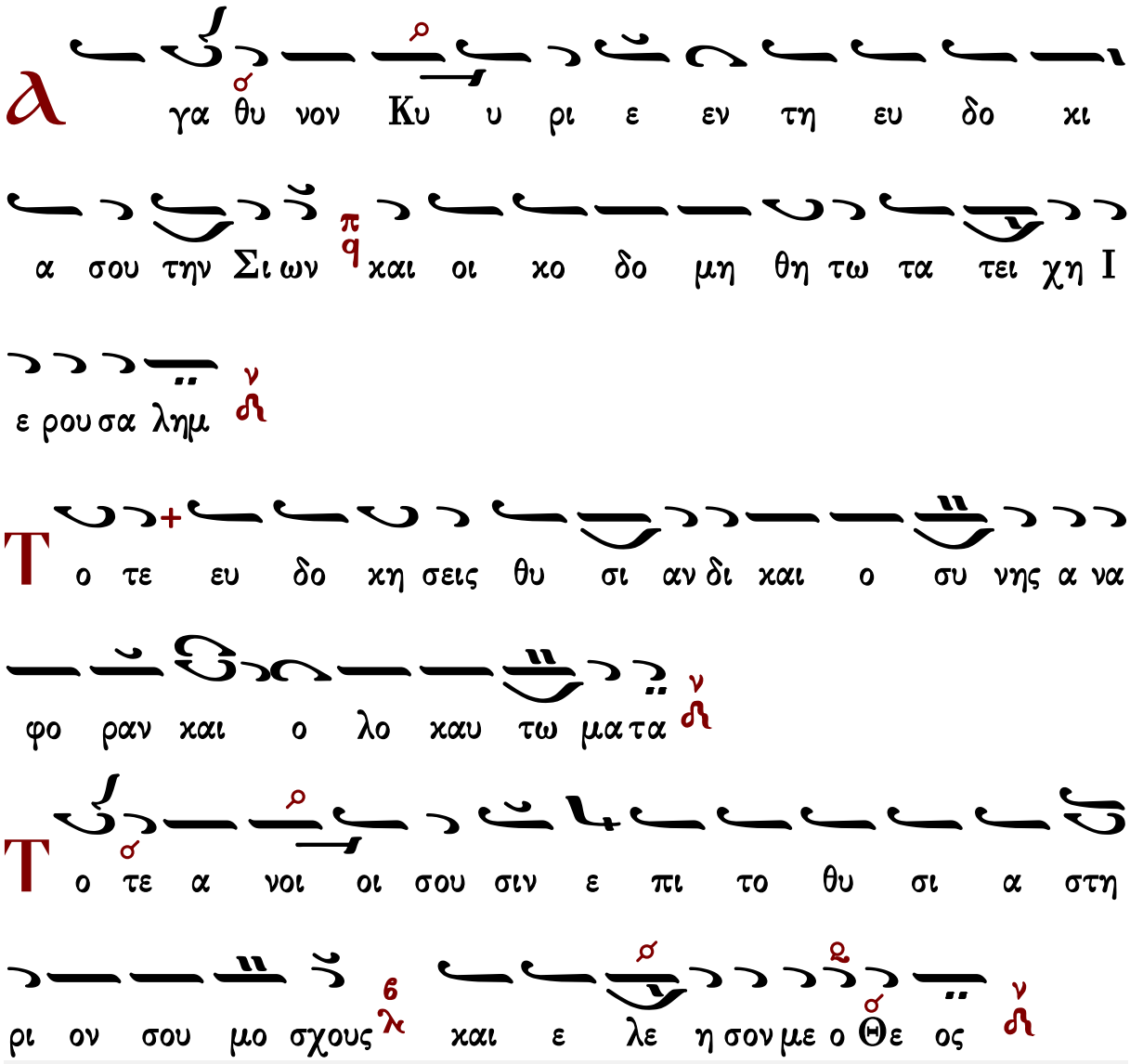

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ̄ π̄ ν̇ Νη

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Επτάτομος μουσική Κυψέλη
Όρθρος 1989 σ.185*

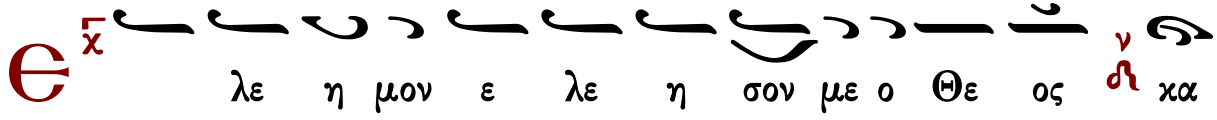

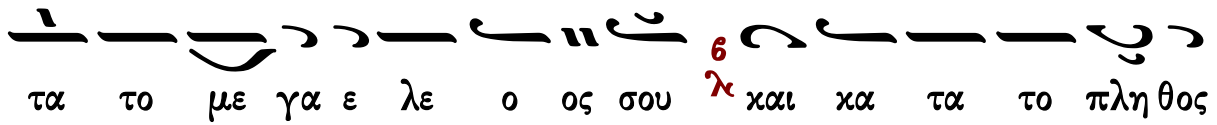
ta to me ga e le o os sou kai ka ta to pleh thos

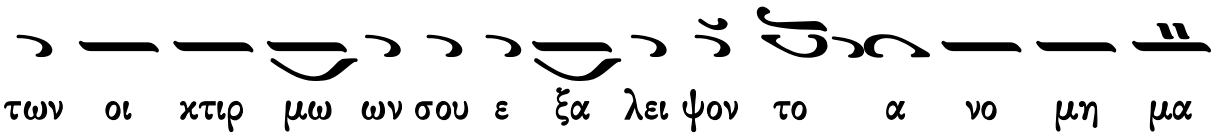
twn oi xtir mw wn sou e xa lei yon to a no mh ma

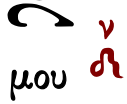
mou

Є

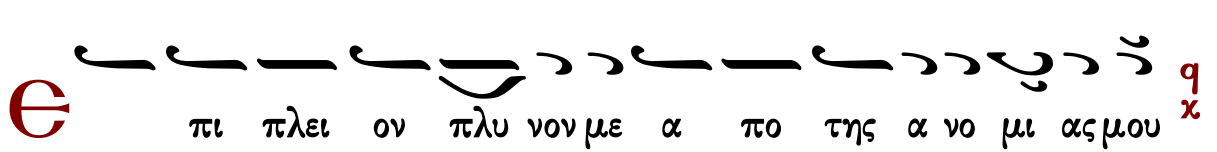
pi plei on plu non me a po tehs a no mi as mou
kai a po tehs a mar ti as mou ka qa ri son me

O

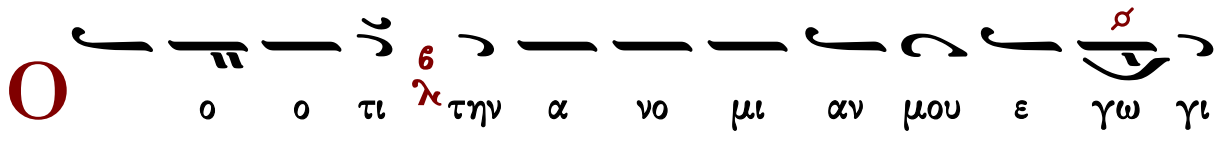
o o ti tehn a no mi an mou e gw gi
nw w skw kai h a mar ti a mou e nw pi on mou
e sti di a pan tos

C

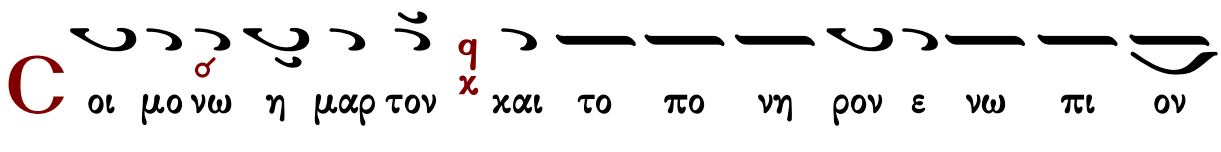
oi mo nw h mar ton kai to po nh ron e nw pi on

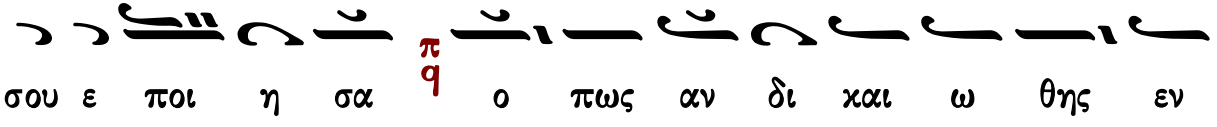
sou e poi h sa o pwc an di kai w qhc en

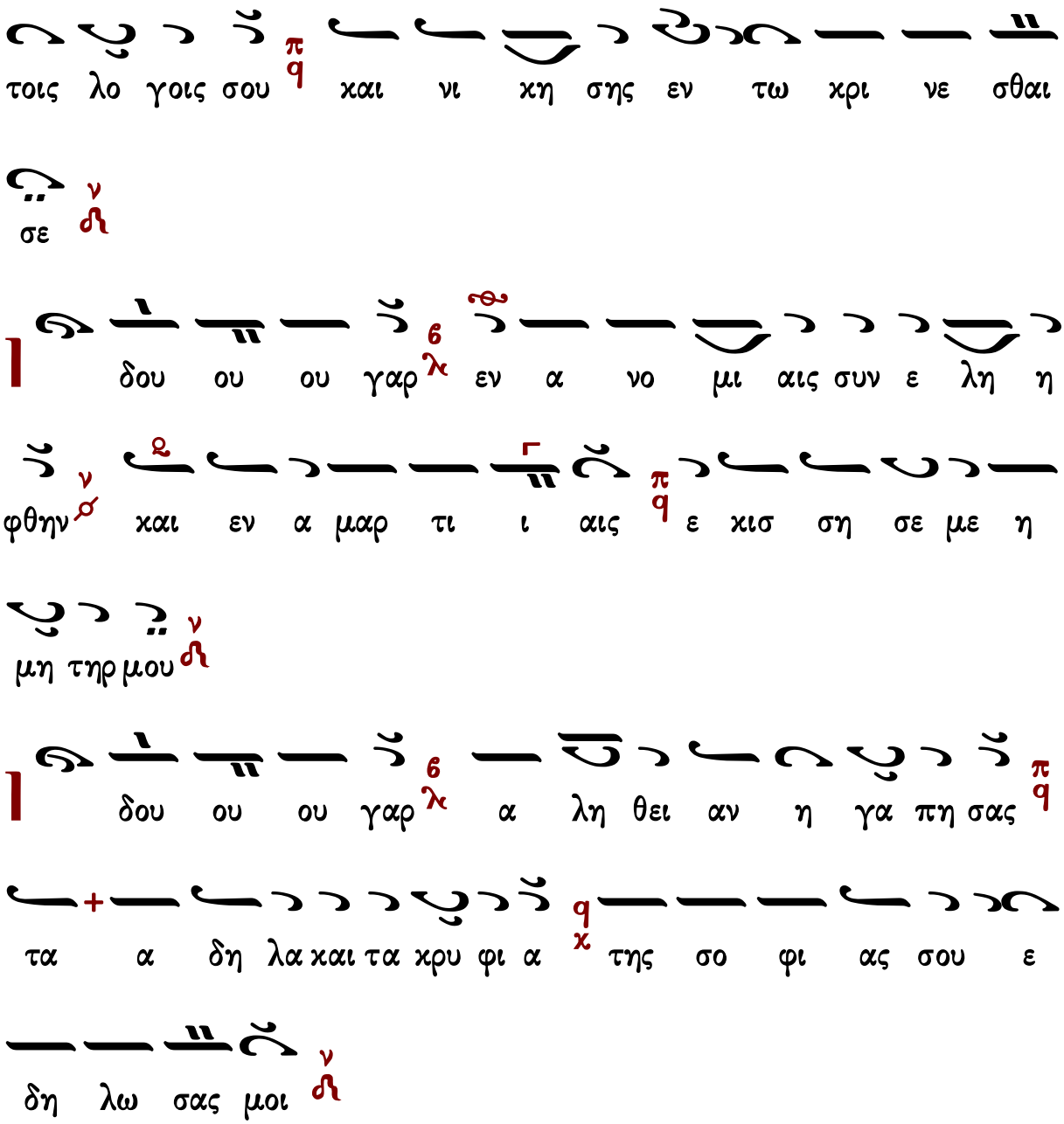

Κατά τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως

α α α α δη η η η λα ⲁ̀ και αι τα α

α χρυ υ υ φι ι ι α ⲃ̀ της σο φι ι ι α α ας

σου ου ου ου ου ε δη η λω ω ω σα

α α α ας μοι ⲛ̀

Є ⲭ̀ ις πολ λα α ε τη Δε ε σπο ο τα ⲛ̀

Ρ ⲭ̀ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σο μαι ⲡ̀ⲕ̀

πλυ νει ει εις με ⲃ̀ και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι ⲛ̀

Λ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ υ νην ⲡ̀ⲕ̀ α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει

νω με να

Λ πο ο ο στρε ψον το προ σω πο ον σου α

πο των α μαρ τι ω ων μου και πα α α σας τας α

νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι οι ο Θε

ος και πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις

εγ κα τοις μου

Μ η α πορ ρι ι ψης με α πο του προ σω που

σου και το πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ

ε μου

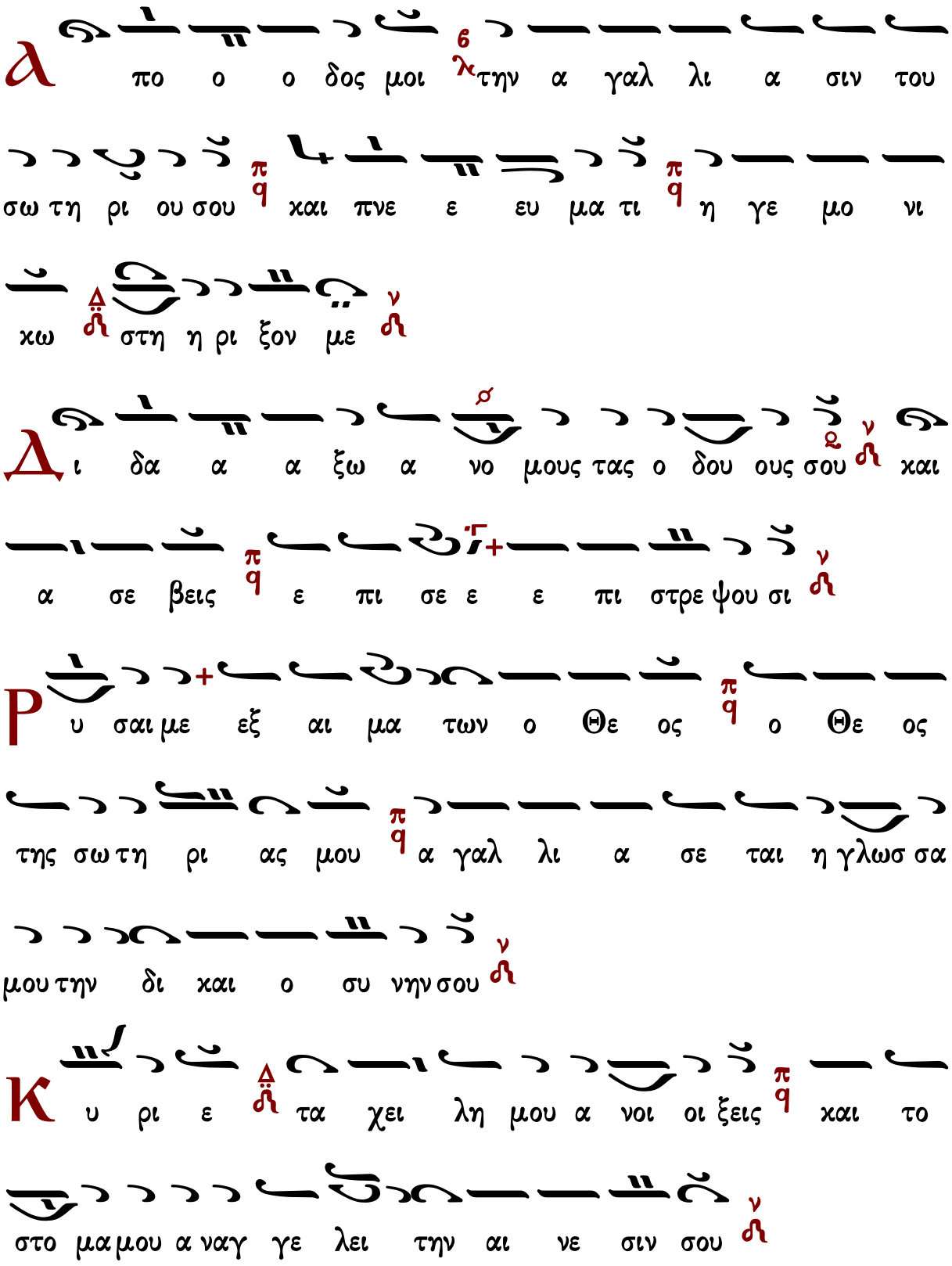
Α
πο ο ο δος μοι την α γαλ λι α σιν του
σω τη ρι ου σου και πνε ε ευ μα τι η γε μο νι
κω στη η ρι ξον με
Δ
ι δα α α ξω α νο μους τας ο δου ους σου και
α σε βεις ε πι σε ε ε πι στρε ψου σι
Ρ
υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος
της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα
μου την δι και ο συ νην σου
Κ
υ ρι ε τα χει λη μου α νοι οι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι ι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ε ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με ε νην ο

Θε ο ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου την

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα

λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νης α

να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

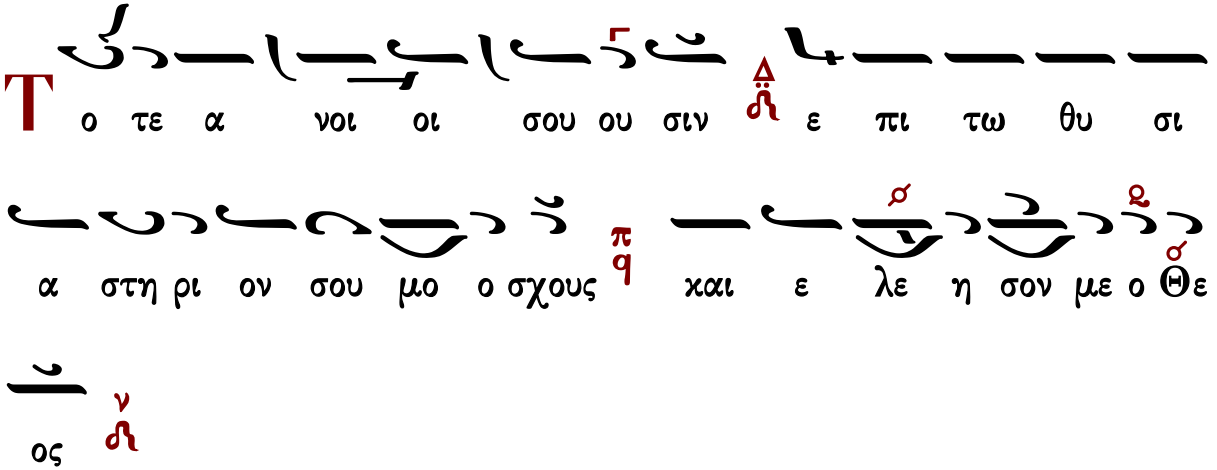

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Τριώδιον 1931 σ.13/30*

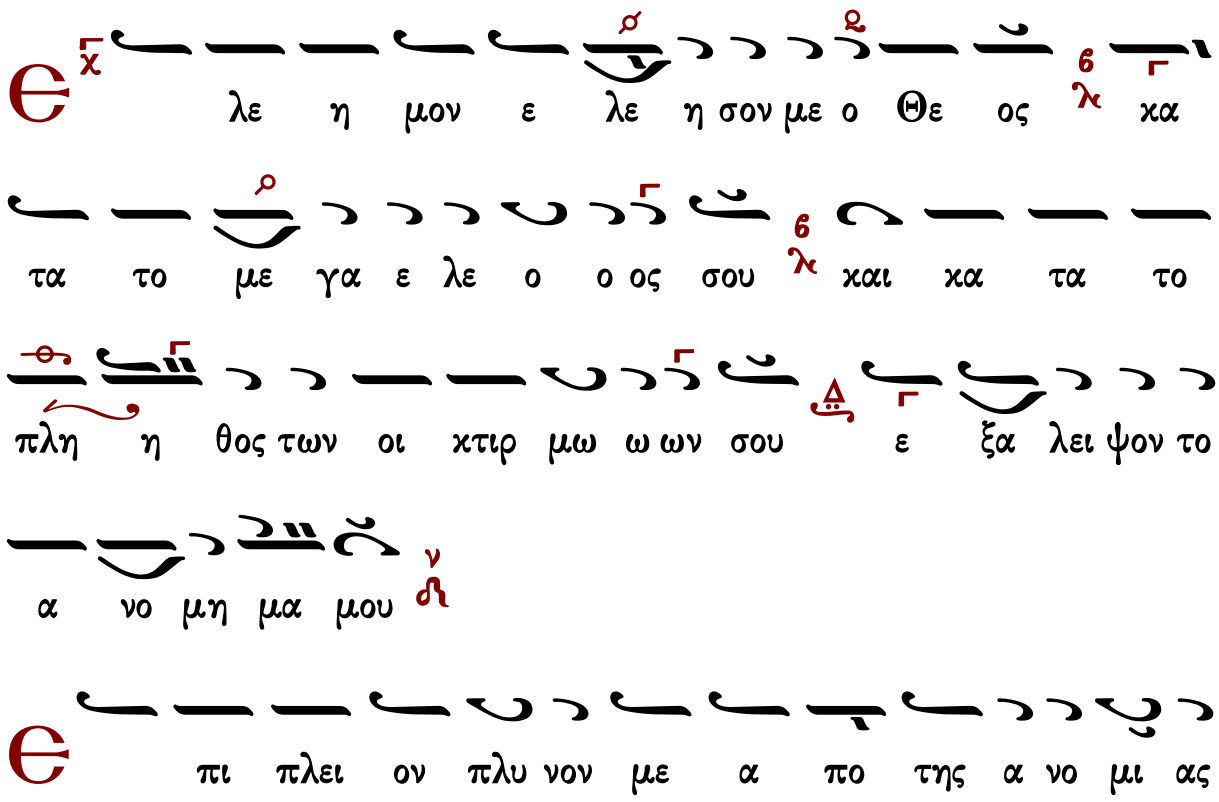

μου π/q και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με ν

O ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω ω ω

σκω ν/ο και η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε

στι δι α παν τος ν

C υ μο/ο νω η μαρ τον Δ/ο και το πο νη ρον ε νω

πι ον σου ε ποι η σα ο/ο πως αν δι και ω θης εν τοις

λο γοις σου Δ/ο και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε ν

l δου ου γαρ ο/ο εν α νο μι αις συν ε λη η η φθην ο/ο και

εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε ε με ε η μη τηρ μου ν

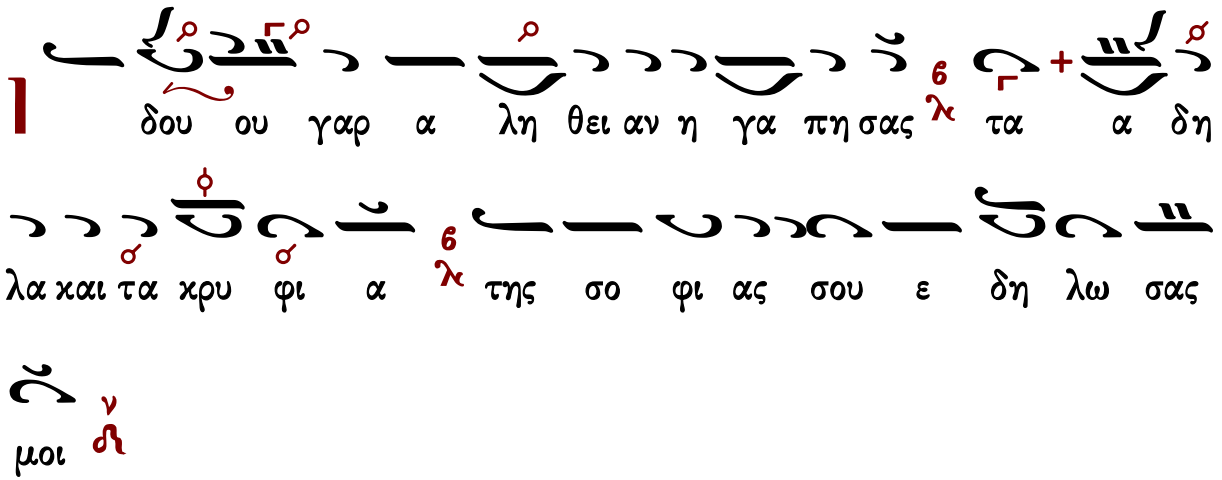

τὸ αὐτὸ χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

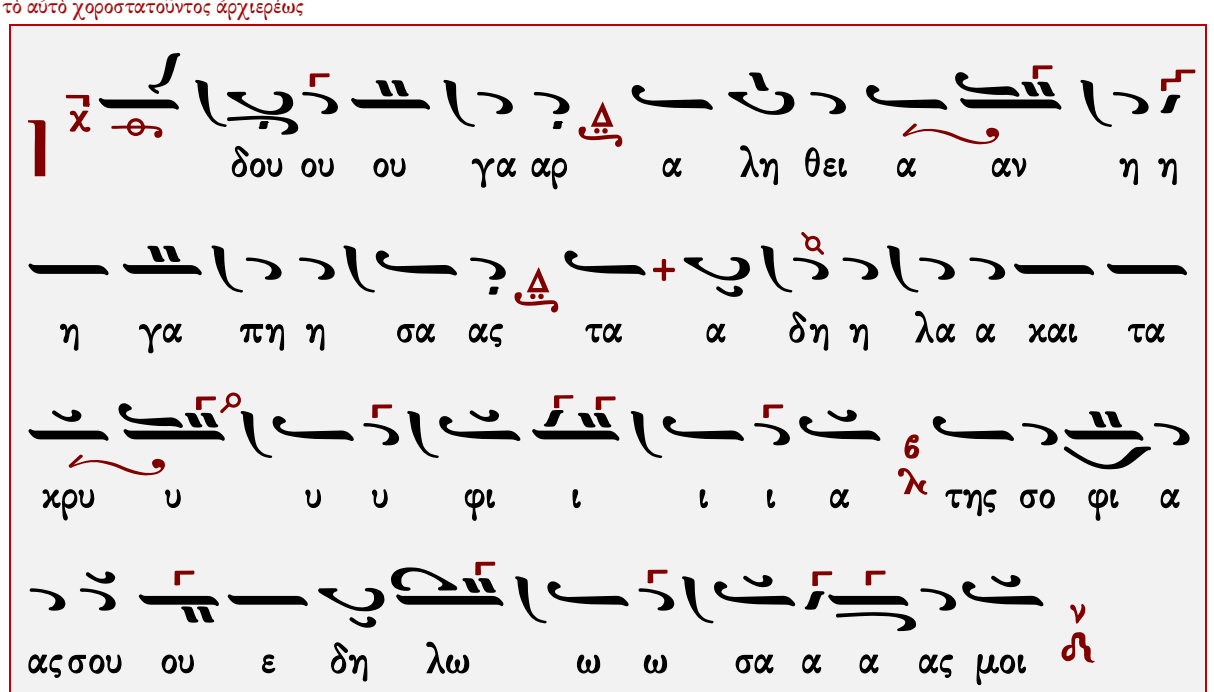

εὐλογοῦντος τοῦ ἀρχιερέως ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει συγχρόνως:

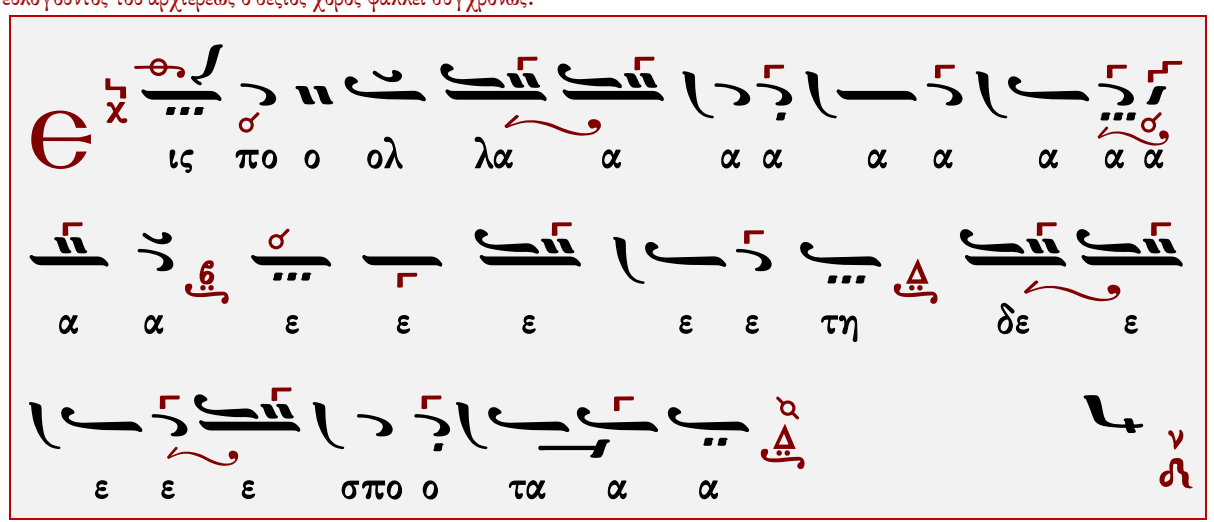

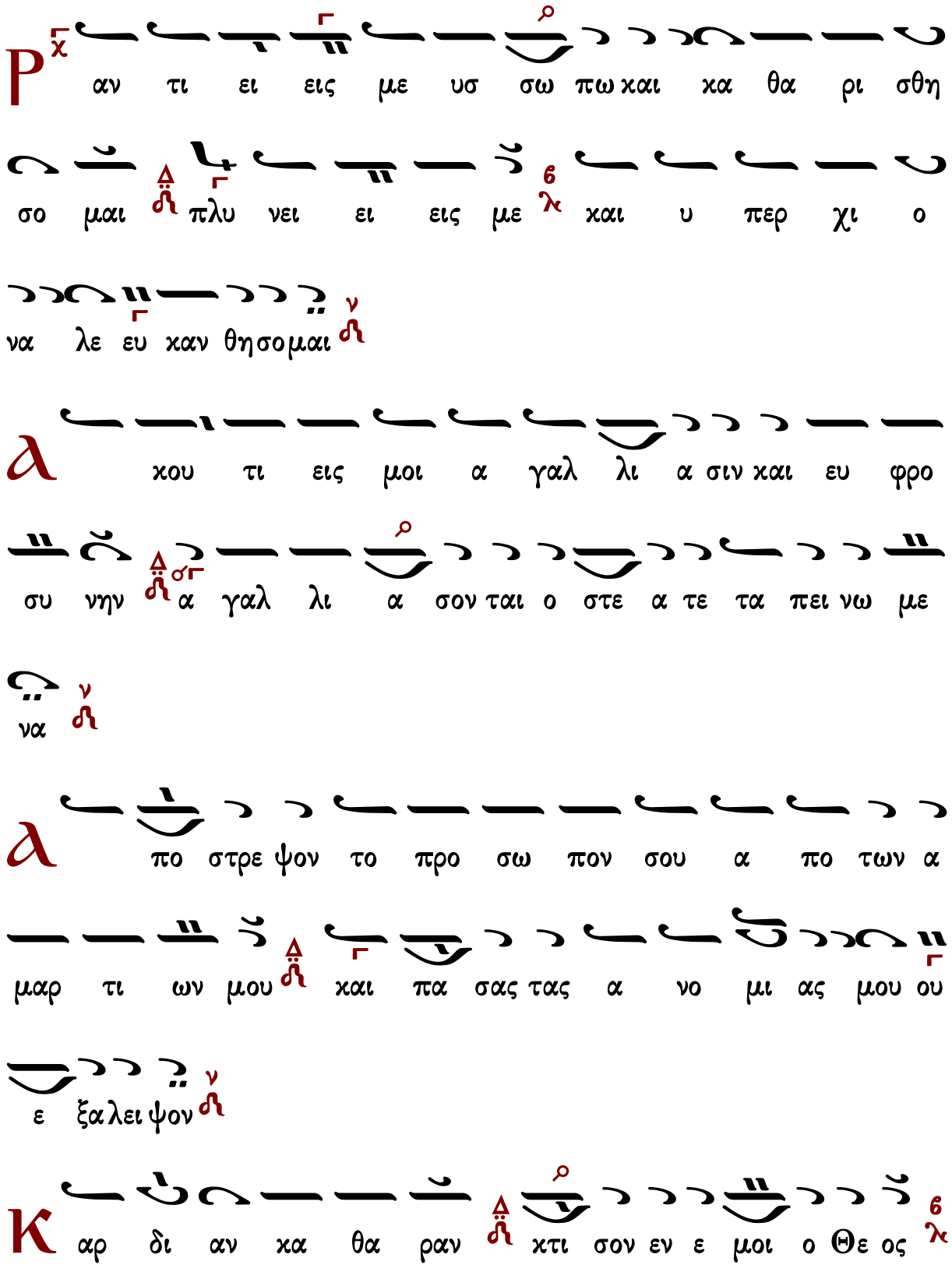
Ρ
αν τι ει εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη
σο μαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο
να λε ευ καν θησομαι
α
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
α
πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ου
ε ξα λει ψον
Κ
αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

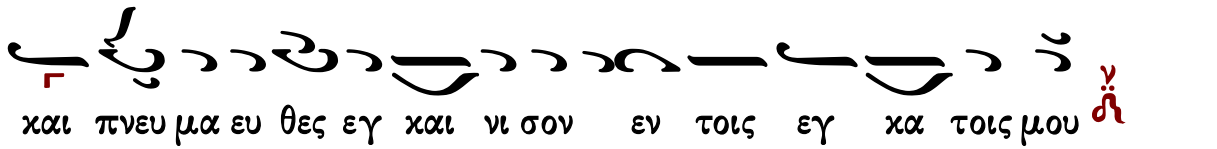
και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

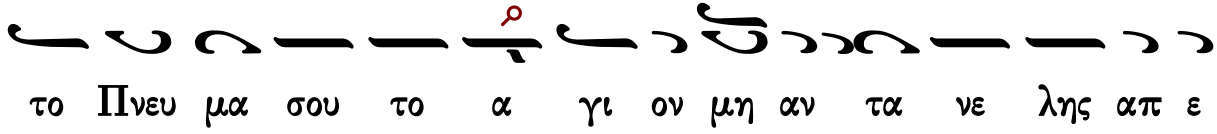
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μου

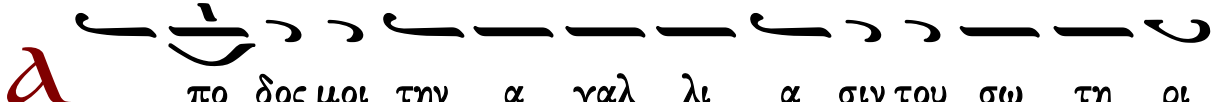
πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι

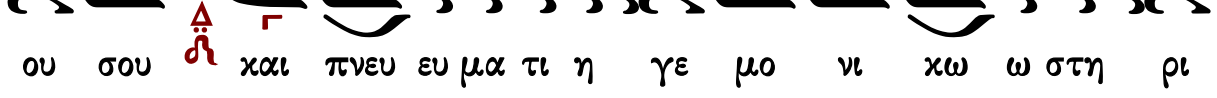
ου σου και πνευ ευ μα τι η γε μο νι κω ω στη ρι

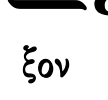
ξον με

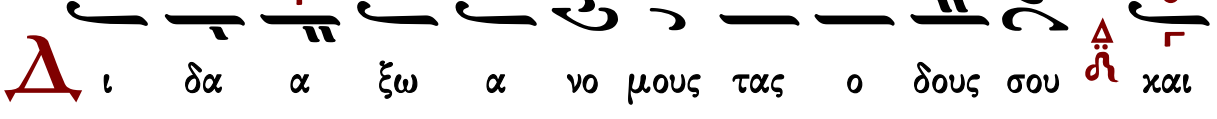
Δι δα α ξω α νο μους τας ο δους σου και

α σε βεις ε πι σε ε ε ε πι στρε σου σι

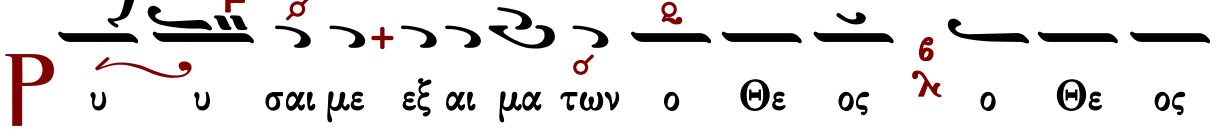
Ρυ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος

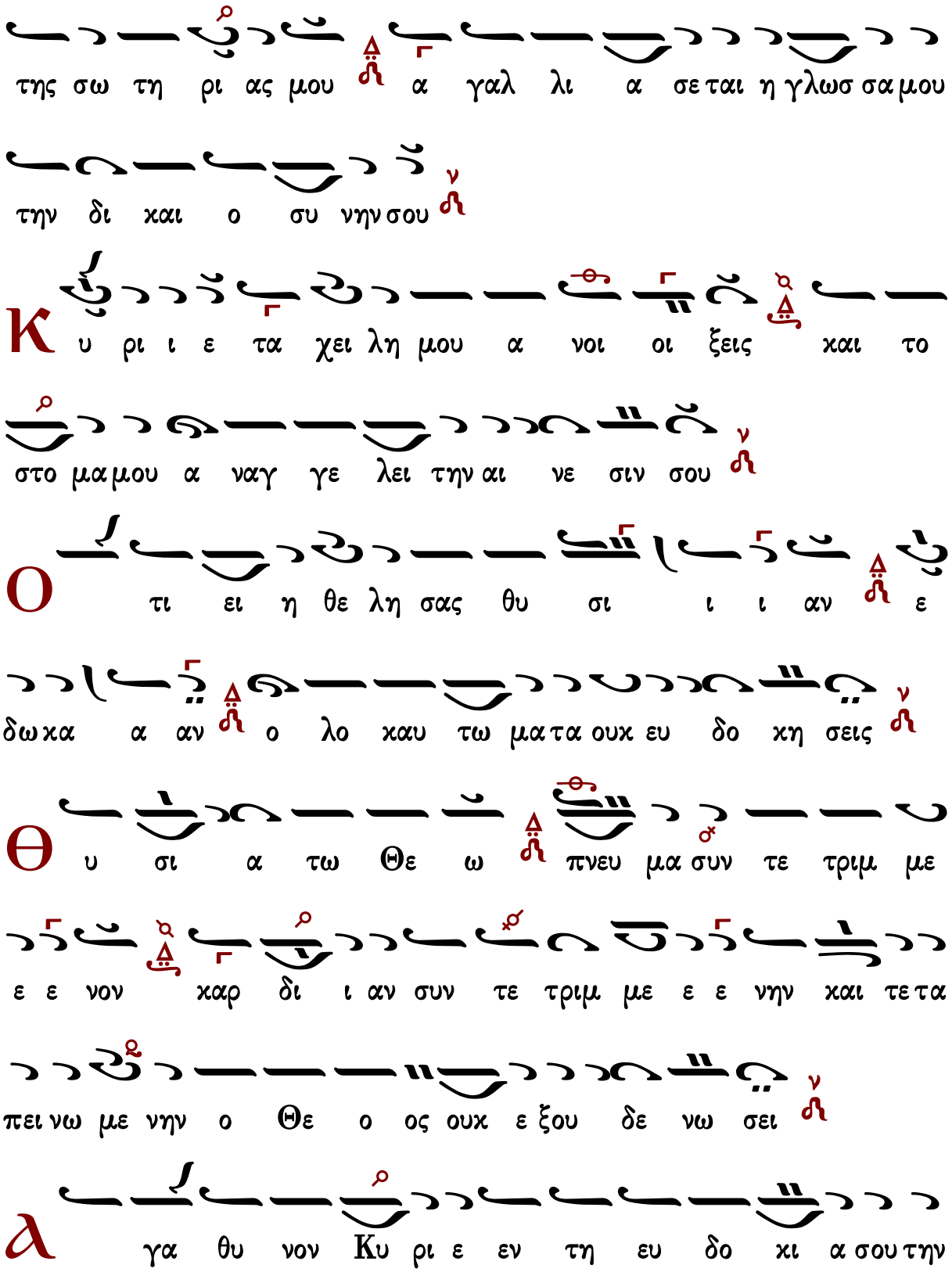
της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου
την δι και ο συ νην σου
Κ υ ρι ι ε τα χει λη μου α νοι οι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι ι ι αν ε
δω κα α αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με
ε ε νον καρ δι ι αν συν τε τριμ με ε ε νην και τε τα
πει νω με νην ο Θε ο ος ουκ ε ξου δε νω σει
λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου την

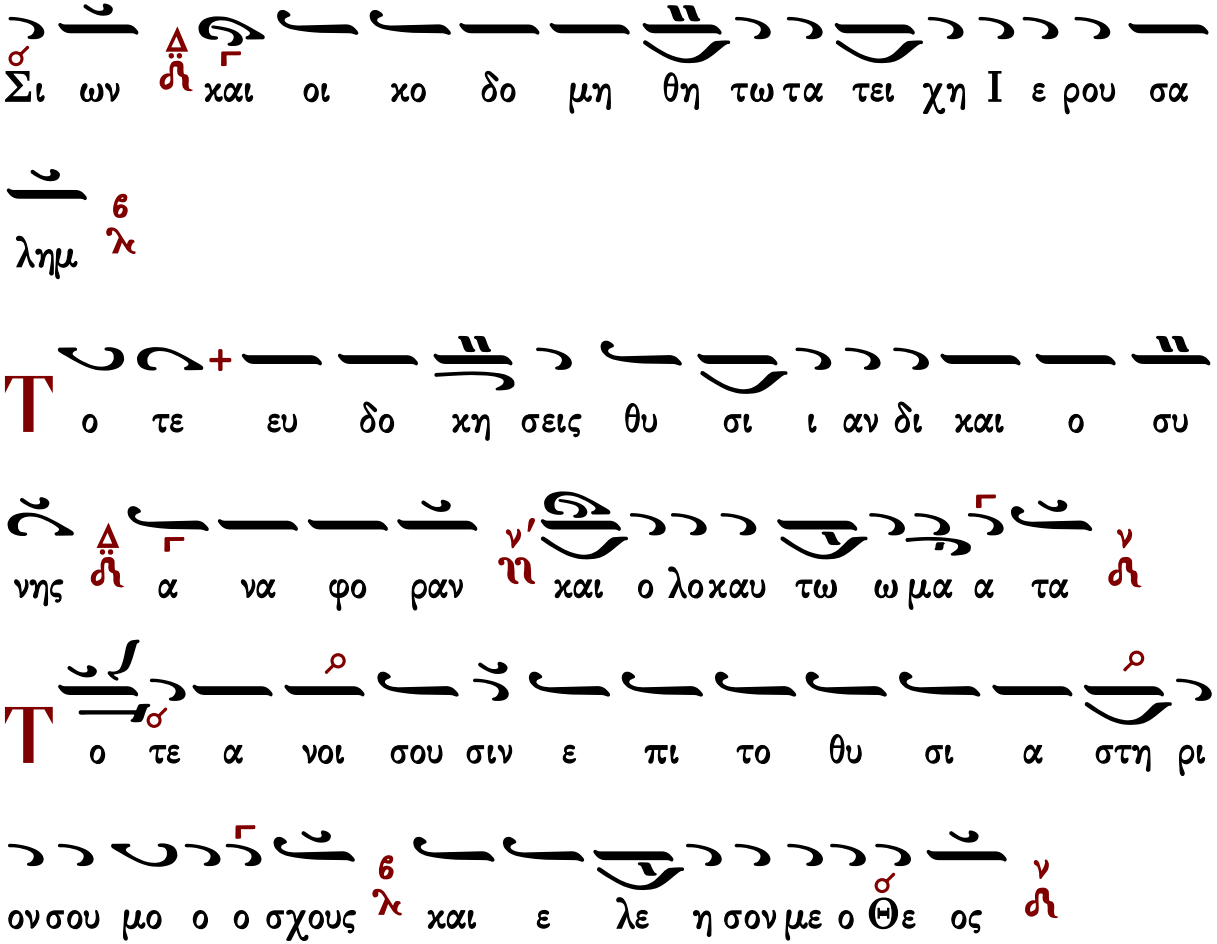

Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η Νη

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2001 σ.43*

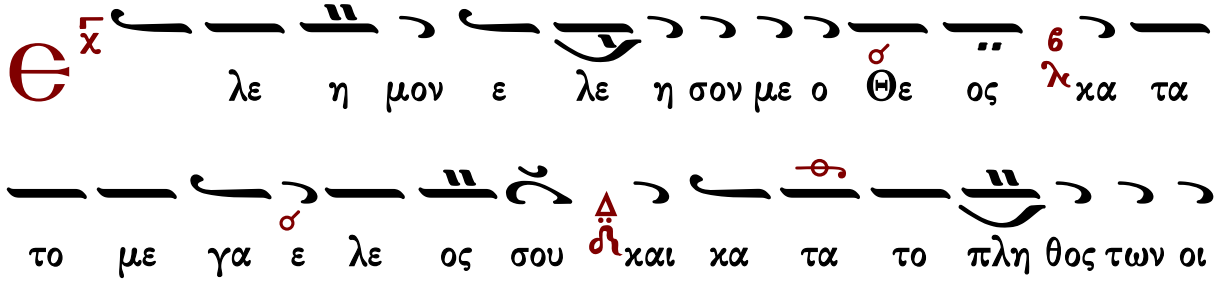

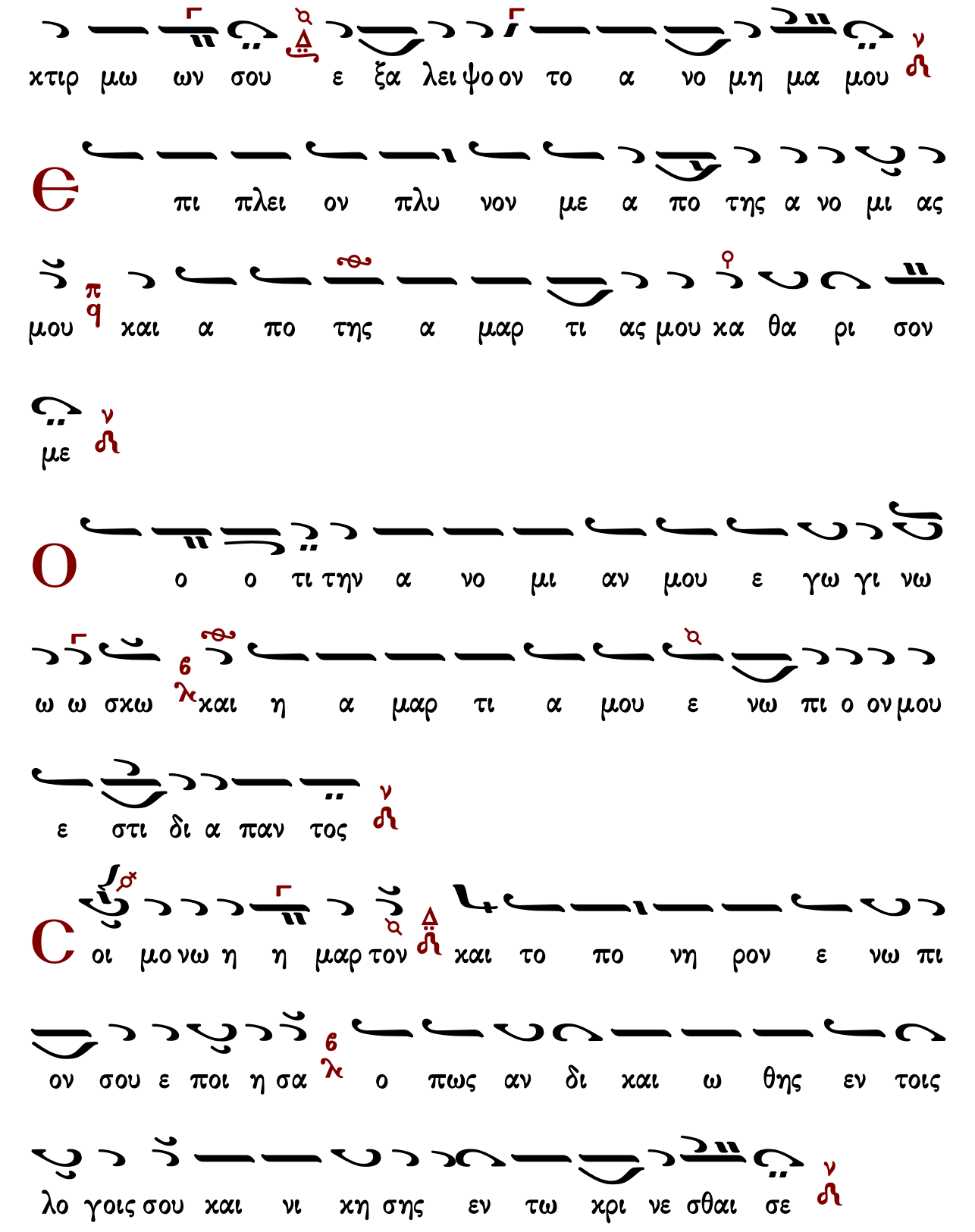
χτιρ μω ων σου ε ξα λει ψο ον το α νο μη μα μου
Θ πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας
μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον
με
Ο ο ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω
ω ω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι ο ον μου
ε στι δι α παν τος
C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω πι
ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι και ω θης εν τοις
λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου ου ου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη η
φθην και εν α μαρ τι αις ε χισ ση σε με η μη τηρ
μου

δου ου ου γαρ α λη θει αν η γα πη σας
τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ας σου ε
δη λω σας μοι

αν τι ει ει εις με υσ σω πω και κα θα ρι
σθη σομαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο ναλευ καν
θη σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

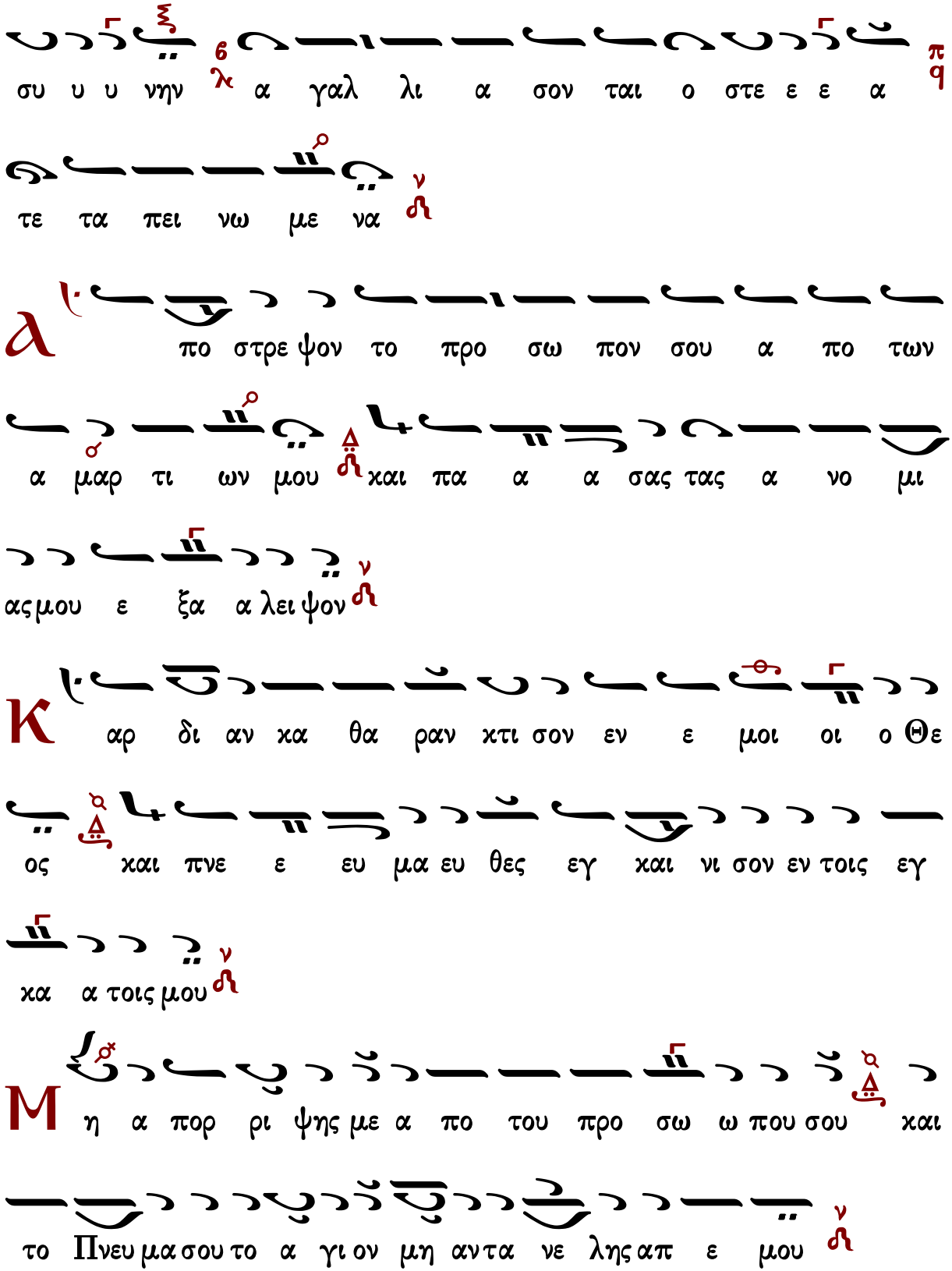
συ υ υ νην α γαλ λι α σον ται ο στε ε ε α
τε τα πει νω με να
Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των
α μαρ τι ων μου και πα α α σας τας α νο μι
ας μου ε ξα α λει ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι οι ο Θε
ος και πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ
κα α τοις μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω ω που σου και
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μου

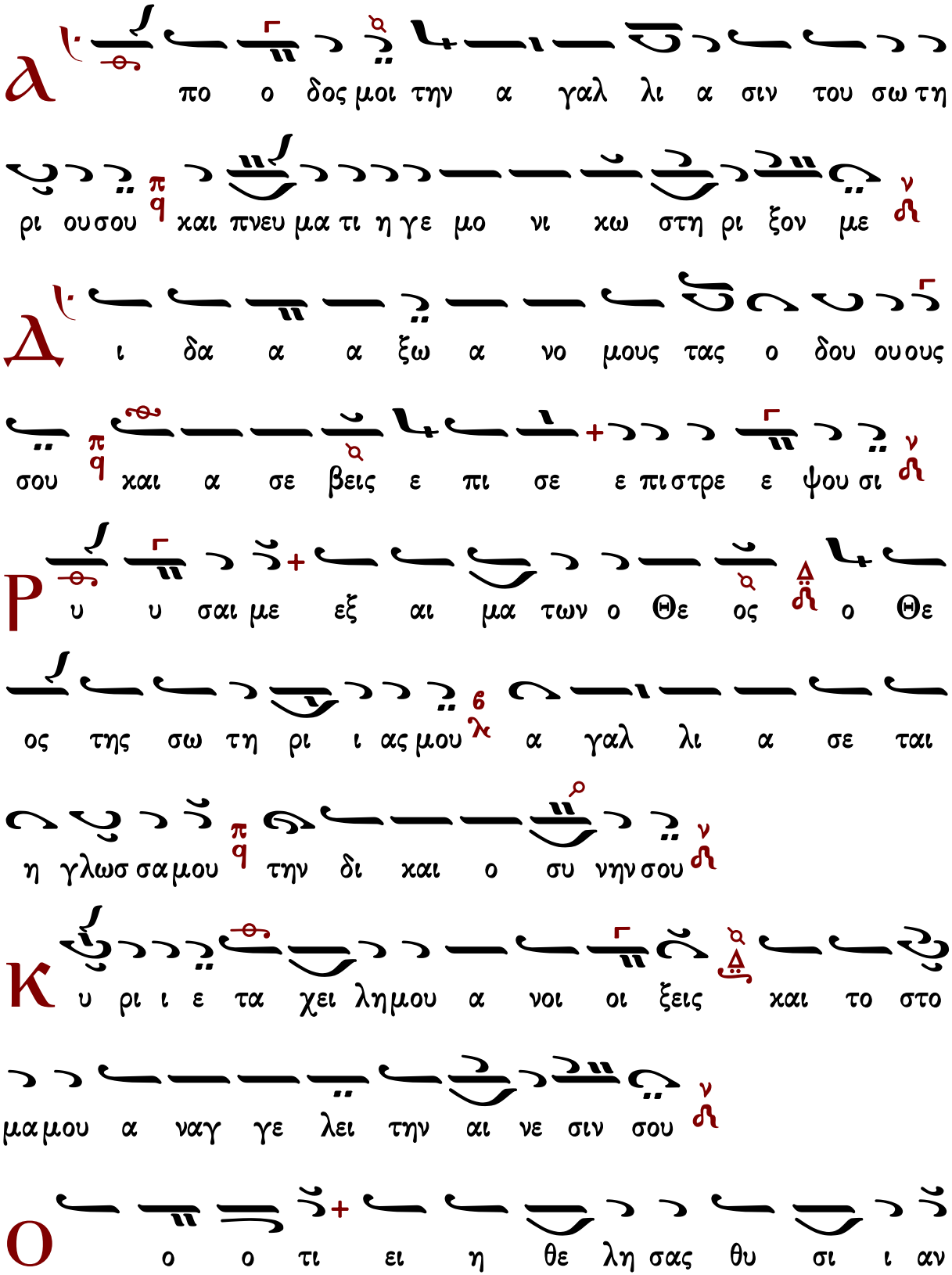
Α
πο ο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι χω στη ρι ξον με
Δ
ι δα α α ξω α νο μους τας ο δου ου ους
σου και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου σι
Ρ
υ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε
ος της σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται
η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην σου
Κ
υ ρι ι ε τα χει λη μου α νοι οι ξεις και το στο
μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Ο
ο ο τι ει η θε λη σας θυ σι ι αν

ε ε δω χα αν ο λο χαυ τω ω μα τα ου

ουκ ευ δο χη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με ε ε

νον χαρ δι α συν τε τριμ με ε νην χαι τε τα

πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

α γα θυ νον Κυ υ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σου την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει ει χη

Ι ε ρου σα λημ

Τ το τε ευ δο χη σεις θυ σι ι αν δι χαι ο συ

υ υ νης α να φο ραν χαι ο λοχαυ τω ω μα τα

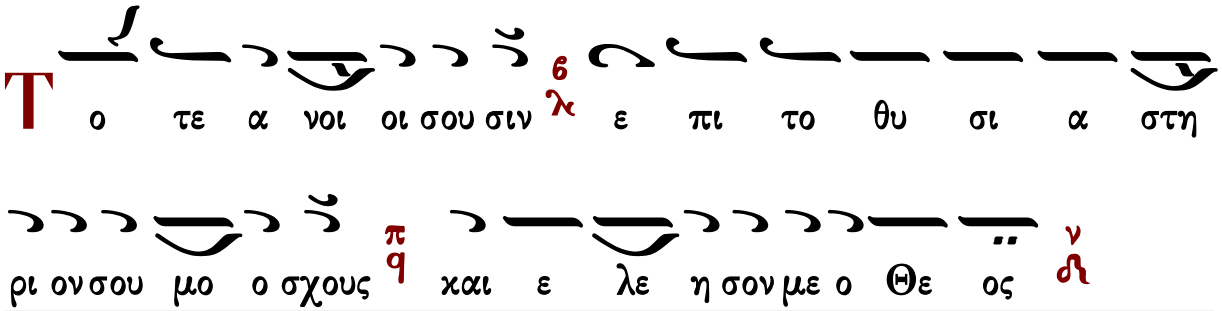

Πεντηκοστάρια Τριῳδίου

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Πανδέκτη 1851 σ.496*

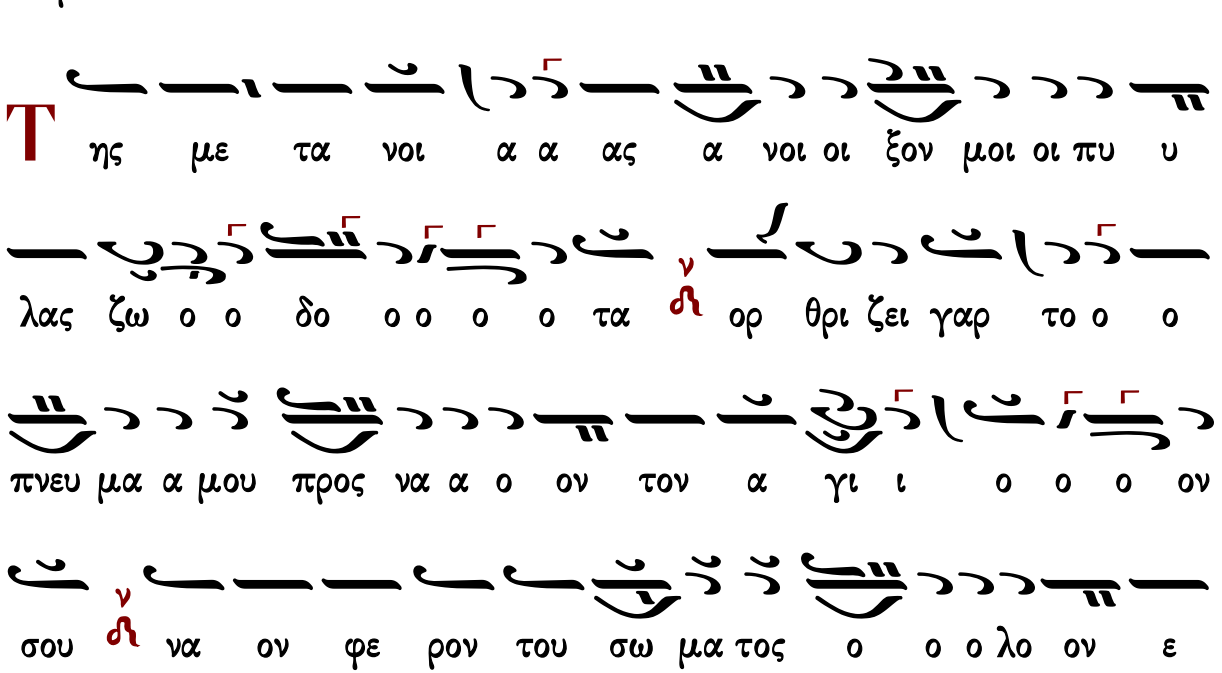

σπι λω ω με ε ε ε νον ν αλ λως οι χτιρ μω ων κα

α α θα α α α ρον Δ ε ε ευ σπλα α γχνω σου ε ε

λε ε ε ε ε ει ν

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην ν

Τ ης σω τη ρι ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι ι βους Θε

ο ο το ο ο ο κε ν αι σχραι αις γαρ κα τε ε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α μα αρ τι ι ι ι

αις ν ως ρα θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας ν ταις σαις πρε σβει αι αις

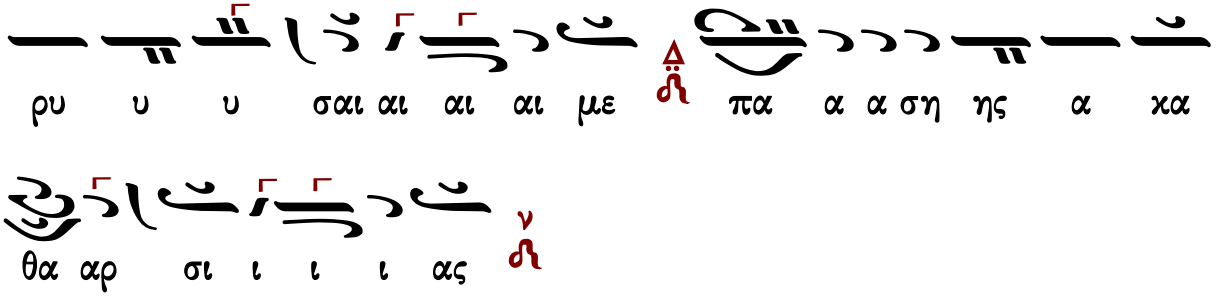

Ἦχος λ π Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Πανδέκτη 1851 σ.498*

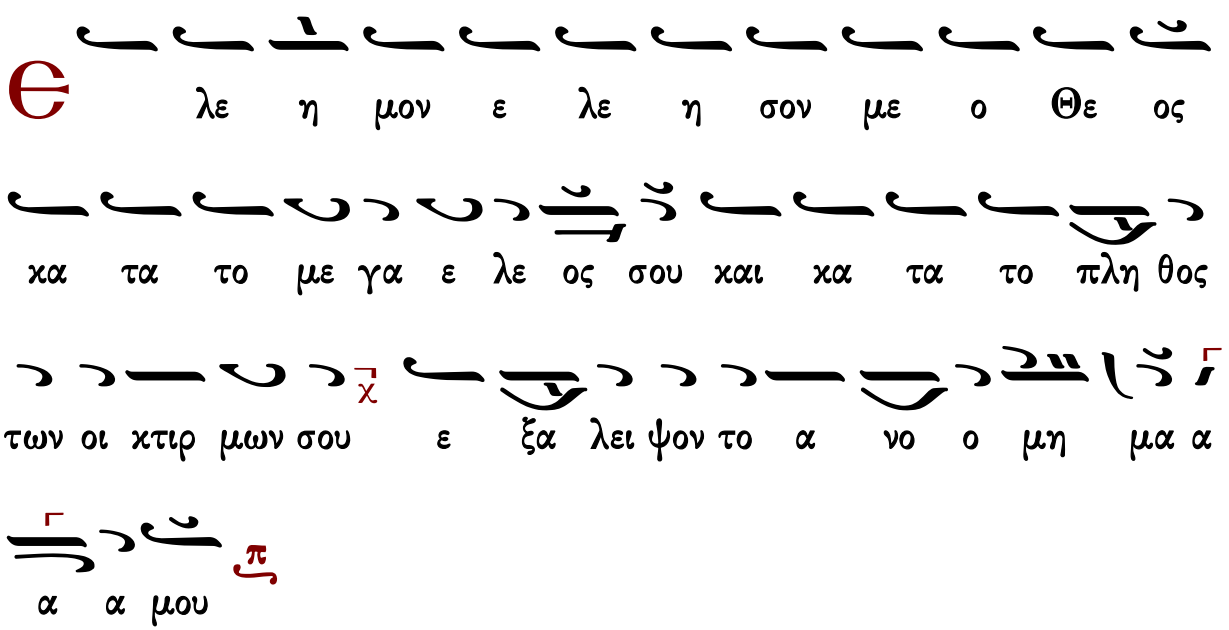

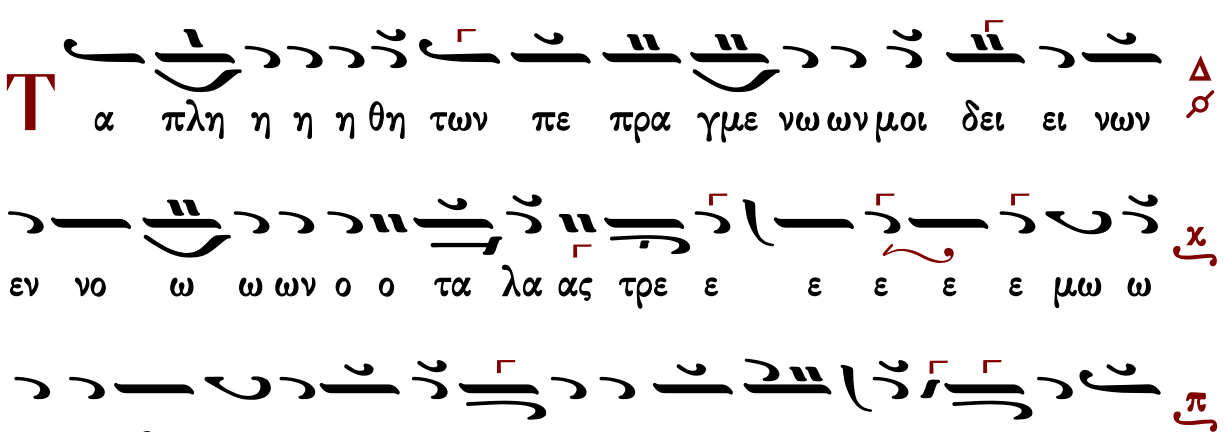

αλ λα θαρ ρων εις το ε λε ος της ευ σπλαγ χνι α ας

σου ως ο Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω

σοι ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με ε

γα σου ε λε ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Τριώδιον 1931 σ.18/35*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι οι α α ας α α α α α α

νοι οι οι ξον μοι οι πυ υ λας Ζω ο ο ο δο ο

α μα υ πνε το γαρ ει ζει ι θρι ορ τα ο ο

φε ον να λ6 σου ον ο ο ι γι α τον ον να προς μου

ον λο ο ο ο ο λ6 τος α μα σω ου ου του ον ρο

αλλ * ον ε ε ε ε ε ε με ω λω πι ε ε

ευ σπλα ρον α α α θα α α α χα ον μο τιρ οι ως

ει ε ε ε λε ε ε ε σου ω χνω γ α

αλλ * ον ως οι χτι ι ι ι ι ιρ μον χα α

ε σου ω χνω γ α λα ρον α α α θα ρον χ6 ευ σπλα

ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην
ης σω τη ρι ι α α ας ε ε ε ε ε ευ
θυ υ υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ο ο ο το ο
ο ο κε αι σχραι αις γα αρ κα τερ ρυ υ πω ω
σα την ψυ χη ην α μα αρ τι ι ι αις ως ρα θυ
μω ως το ο ον βι ο ον μου ο ο ο ο ο λο ον
ε εκ δα πα α νη η η η η η σας ταις
σαις πρε σβει αι αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α
α α σης α α κα θα α αρ σι ι ι ι ας
ταις σαις πρε σβει ει ει ει ει ει αις ρυ υ

υ υ υ σαι αι με πα α α α σης α α κα θα

α αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Έμμανουήλ Φαρλέκα
Τριώδιον 1931 σ.20/37*

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α

μου

Τ α πλη η η η η η η η η θη των πε πρα γμε

ε ε νω ων μοι οι δει ει ει νω ων εν νο ω ω ων

ο ο τα α α λα ας τρε ε ε ε ε ε ε ε ε

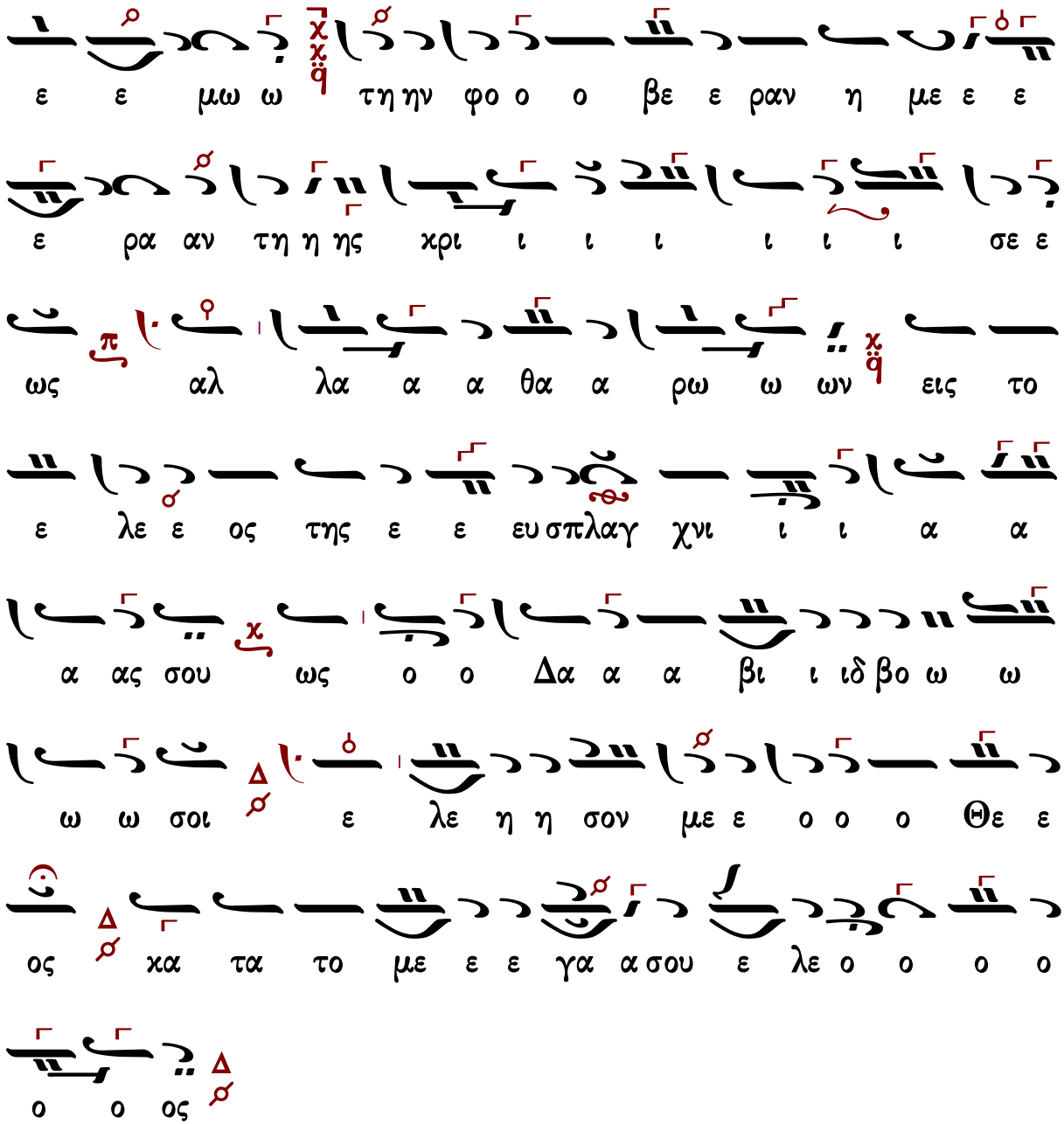

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ἡ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον Β'
1969 σ.213#

NH

Ⲙⲉ Ⲇ ⲟ ⲟ ⲝⲁ Ⲡⲁ ⲧⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲭⲁⲓ Ⲩⲓ

ⲱ ⲗ ⲭⲁⲓ ⲁ ⲅⲓ ⲓ ⲱ Ⲡⲛⲉ ⲉ ⲉⲩ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲧⲓ ⲛ ⲣ

Ⲧ ⲏⲥ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲛⲟⲓ ⲟⲓ ⲁ ⲁ ⲁⲥ ⲁ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲟⲓ ⲝⲟ ⲟ

ⲟⲛ ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲡⲩ ⲩ ⲗⲁⲥ ⲍⲱ ⲱ ⲟ ⲟ ⲟ ⲇⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲧⲁ ⲛ ⲣ ⲟⲣ ⲑⲣⲓ ⲓ ⲍⲉⲓ ⲉⲓ ⲅⲁⲣ ⲧⲟ ⲟ ⲟ ⲡⲛⲉ ⲉⲩ ⲙⲁ ⲁ

ⲙⲟⲩ ⲡⲣⲟⲥ ⲛⲁ ⲟⲛ ⲧⲟⲛ ⲁ ⲁ ⲁ ⲅⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲥⲟⲩ ⲛⲁ

ⲟⲛ ⲫⲉ ⲣⲟⲛ ⲧⲟⲩ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲟ ⲟ ⲟ ⲗⲟ ⲟⲛ ⲉ

ⲥⲡⲓ ⲓ ⲗⲱ ⲱ ⲱ ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲛ ⲁⲗⲗ ⲱⲥ ⲟⲓ

ⲭⲧⲓ ⲓⲣ ⲙⲱ ⲱⲛ ⲭⲁ ⲁ ⲁ ⲑⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲣⲟⲛ ⲉ ⲉ ⲉⲩ

NH ΠΑ ΓΑ ΔΙ ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ ΜΕΛ ΔΙ ΝΗ

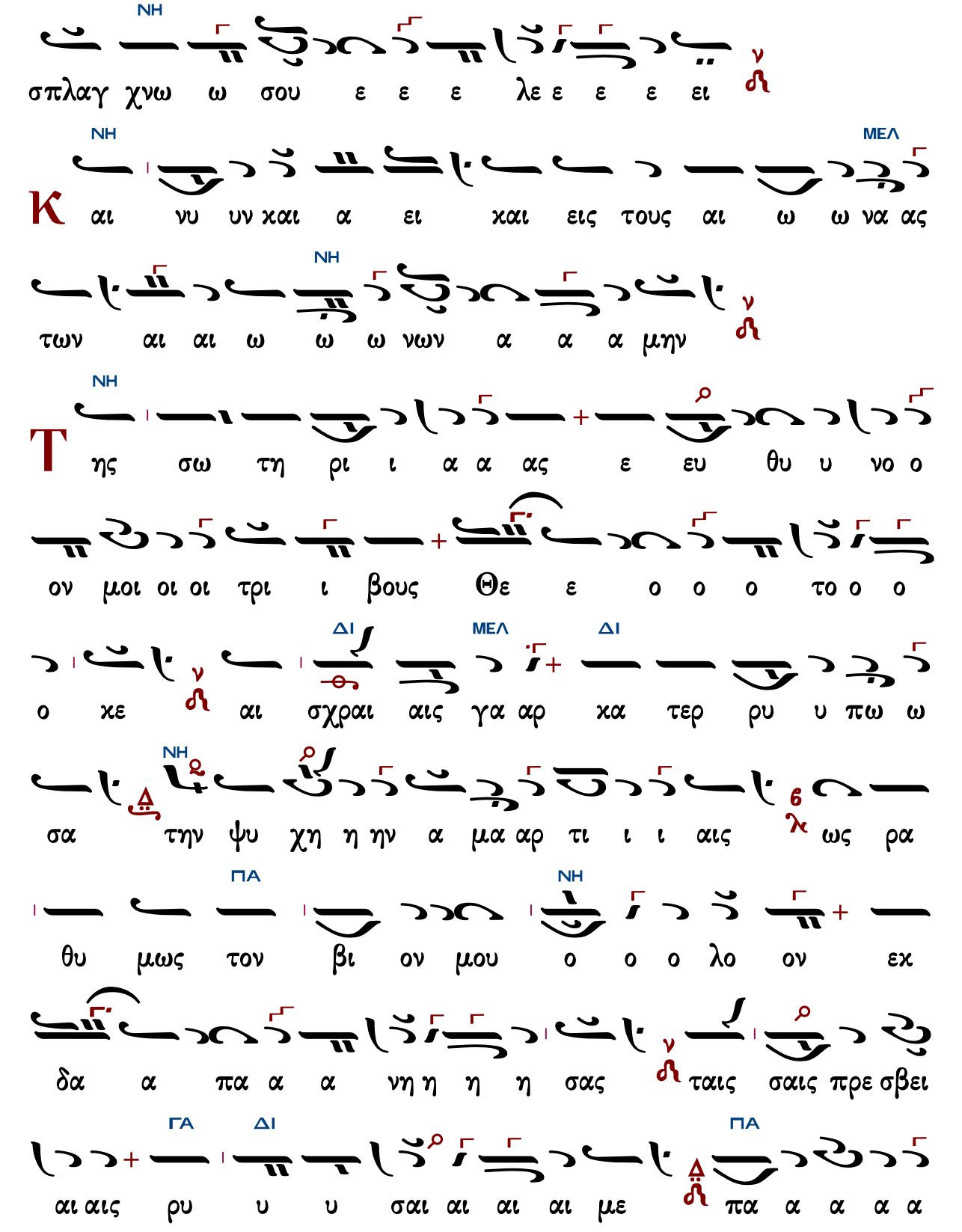
ΝΗ
σπλαγ χνω ω σου ε ε ε λε ε ε ε ει
ΝΗ ΜΕΛ
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω ω να ας
ΝΗ
των αι αι ω ω ω νων α α α μην
ΝΗ
Τ ης σω τη ρι ι α α ας ε ευ θυ υ νο ο
ον μοι οι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο το ο ο
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ο χε αι σχραι αις γα αρ χα τερ ρυ υ πω ω
ΝΗ
σα την ψυ χη η ην α μα αρ τι ι ι αις ως ρα
ΠΑ ΝΗ
θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον εχ
δα α πα α α νη η η η σας ταις σαις πρε σβει
ΓΑ ΔΙ ΠΑ
αι αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α α α α

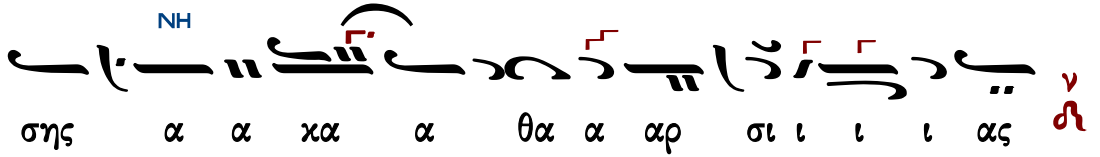

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον Β'
1969 σ.216#

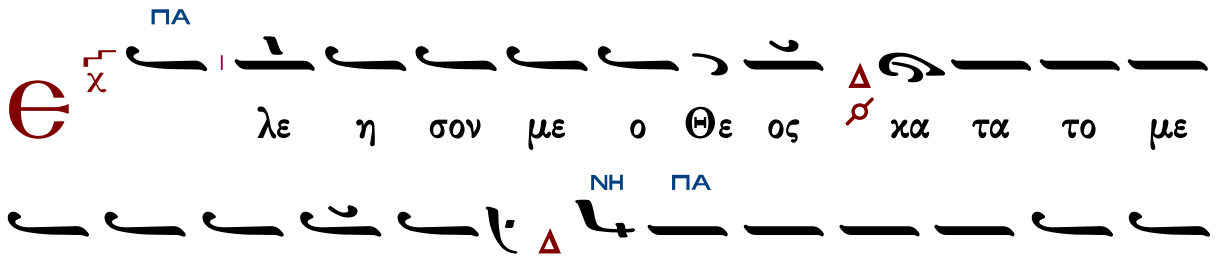

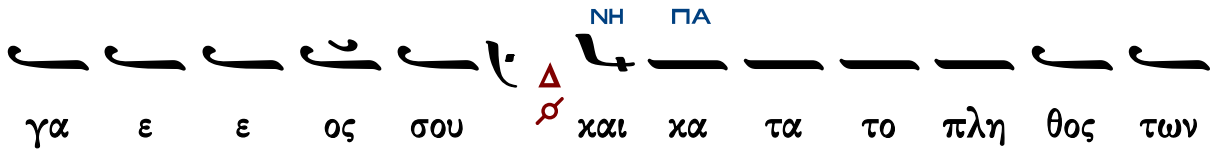

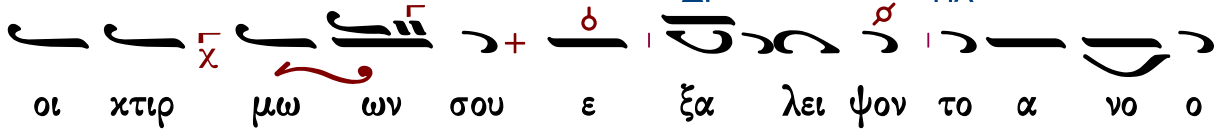

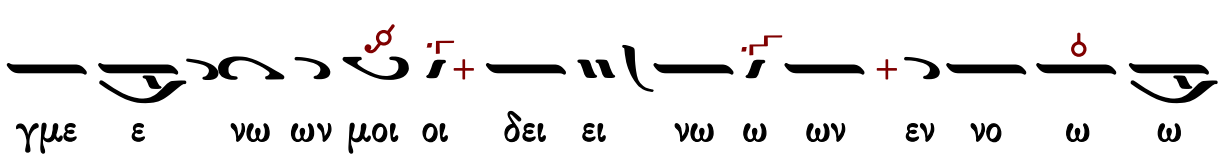

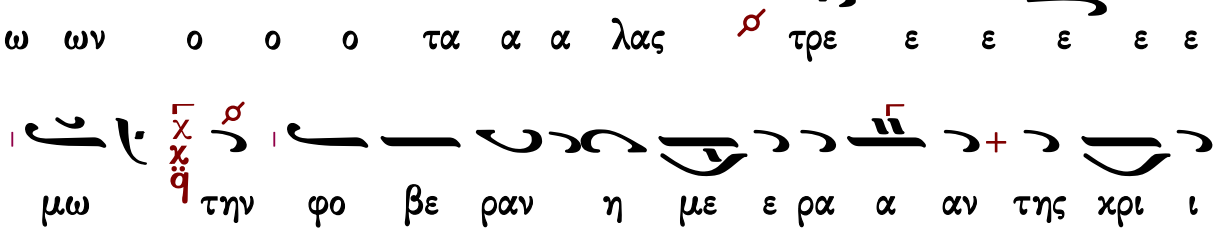

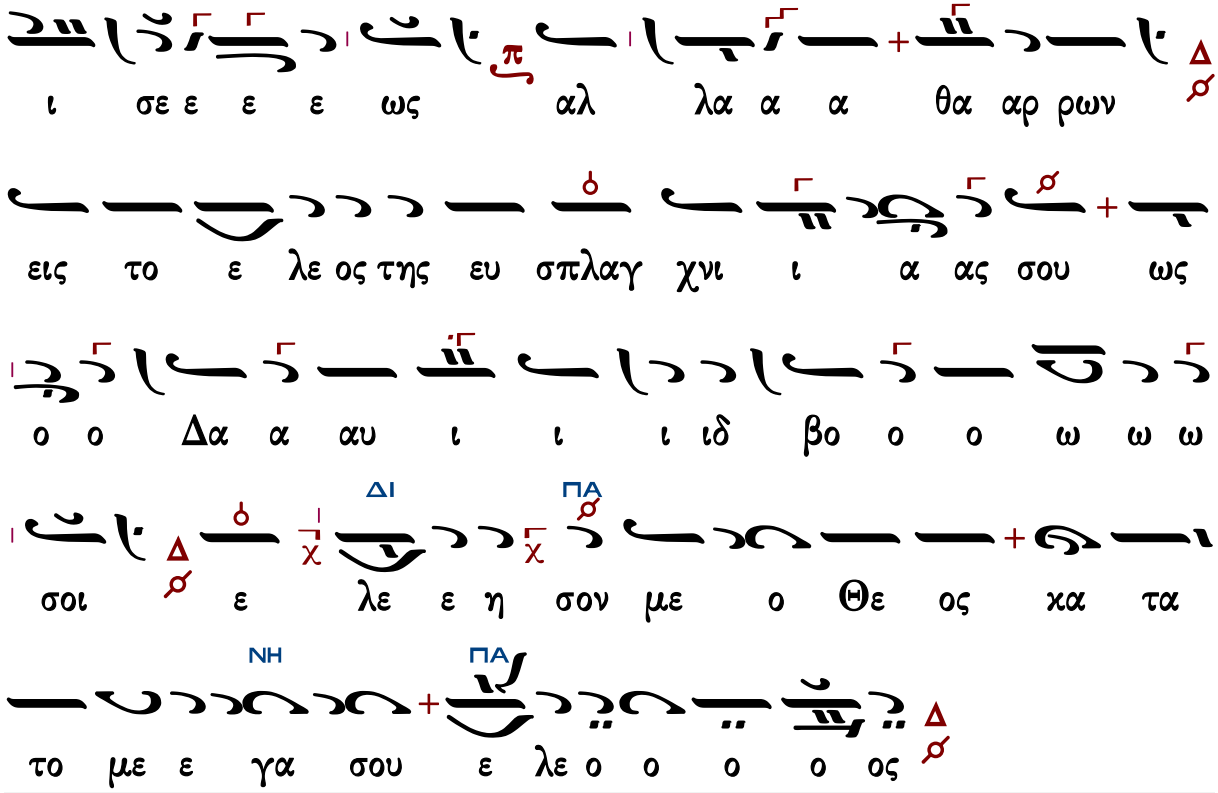

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.4*

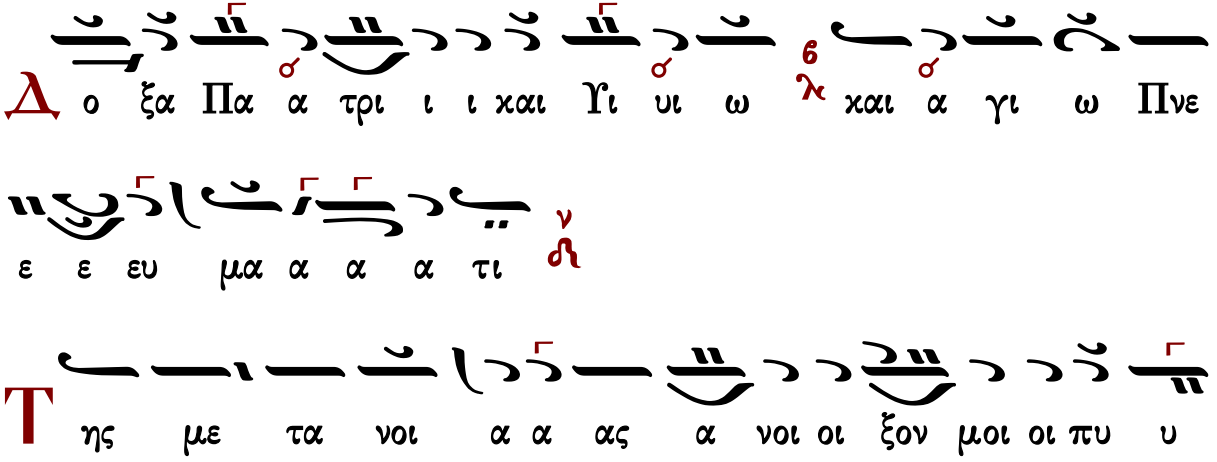

λας Ζω ο ο δο ο ο ο ο τα ο ρθι ι ζει ει

γαρ το πνε ευ μα α μου προς να ον τον α γι ι ο ο ον

σου να ο ον φε ρον του σω μα τος ο ο ο λο ον ε

σπι λω με ε ε ε νον α αλλ ως οι χτιρ μω ων κα

α α θα α α α ρον ευ σπλα αγ χνω ω ω σου ε

λε ε ε ε ε ει

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ης σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι ι

βους Θε ο ο το ο ο ο κε αι σχραι αις γα αρ κα

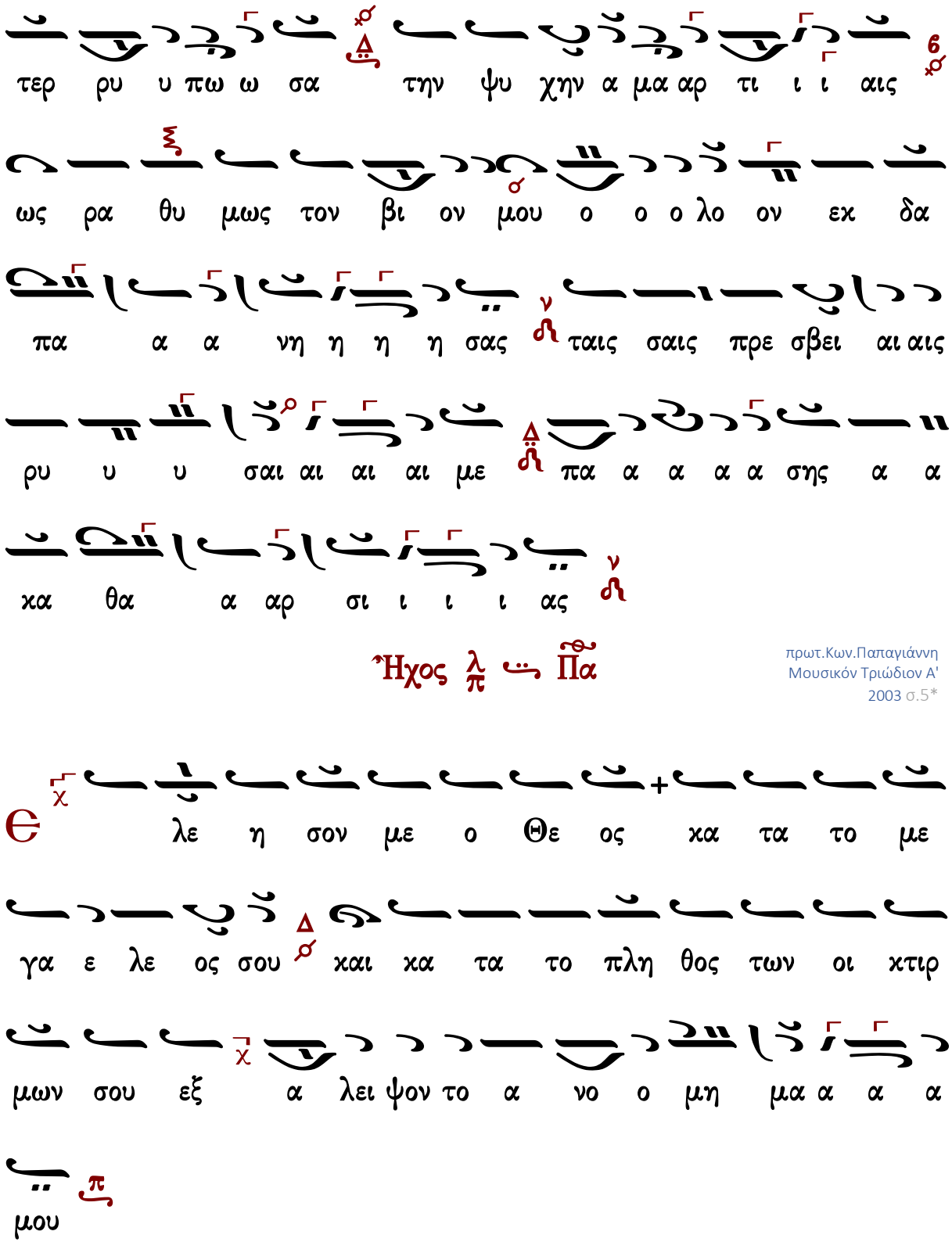
τερ ρυ υ πω ω σα την ψυ χην α μα αρ τι ι ι αις
ως ρα θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον εκ δα
πα α α νη η η η σας ταις σαις πρε σβει αι αις
ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α α α α σης α α
κα θα α αρ σι ι ι ι ας
Ἦχος λ π Πα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.5*
Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ
μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α
μου

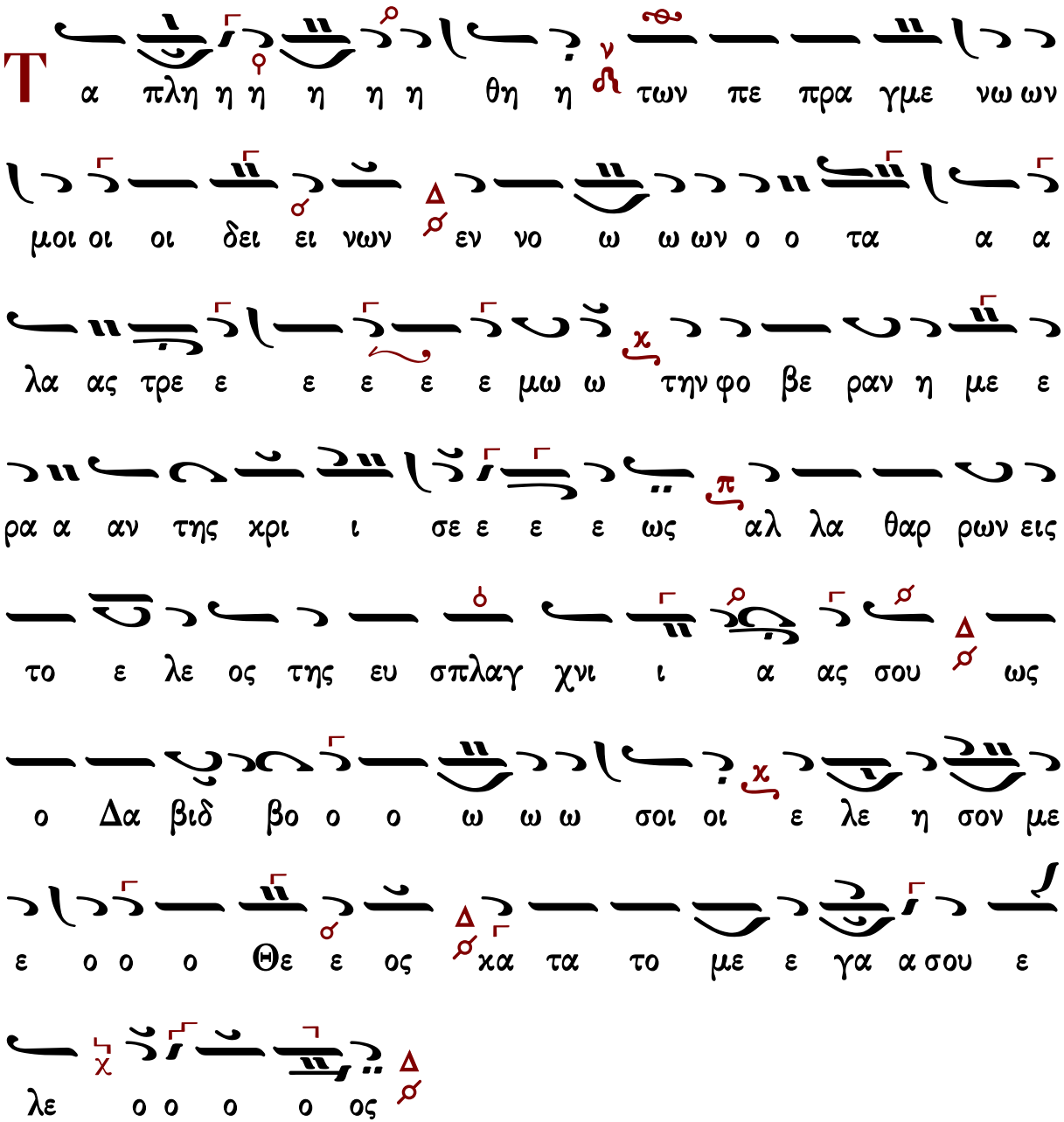

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Βʏ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

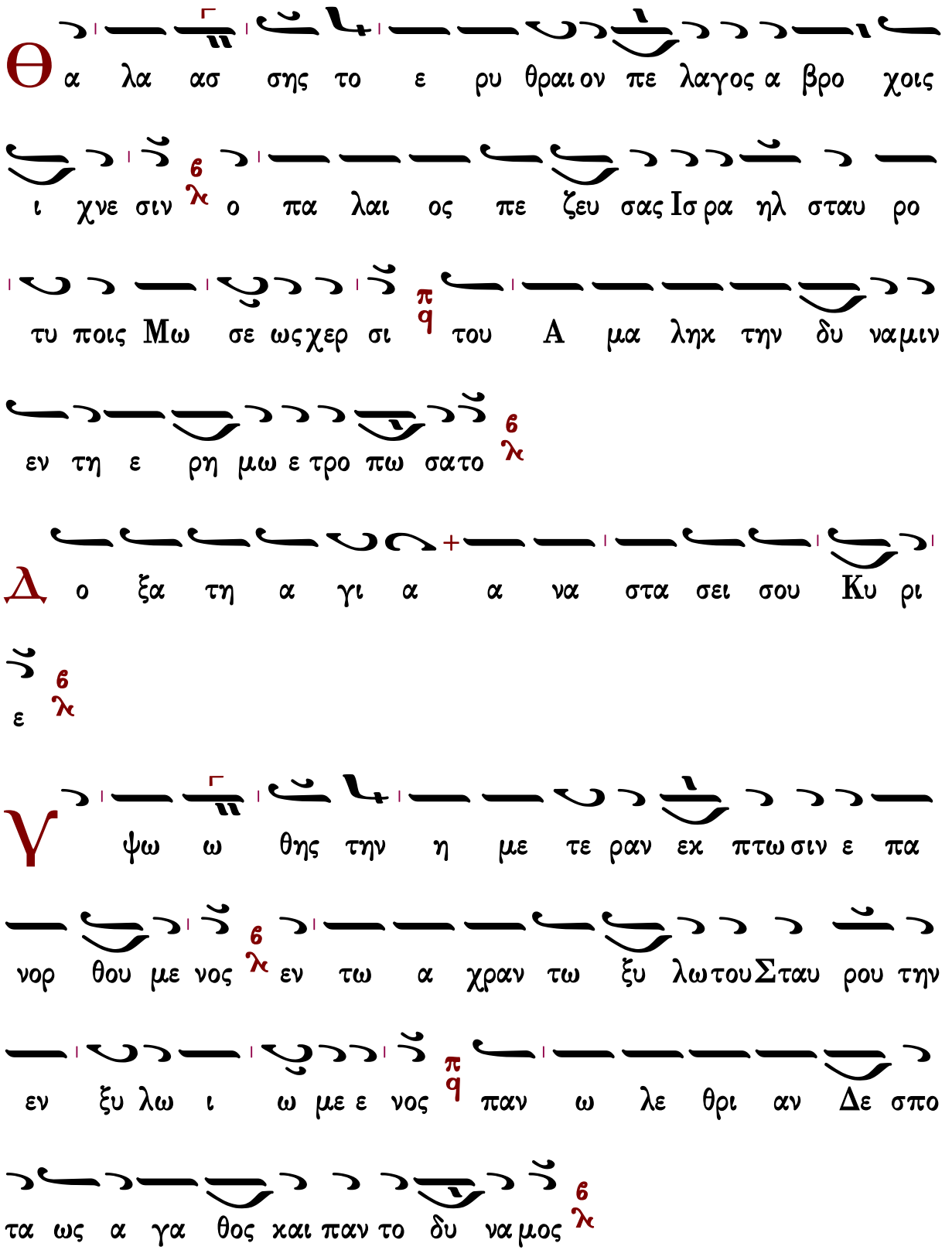
Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λαγος α βρο χοις
ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ σταυ ρο
τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ ναμιν
εν τη ε ρη μω ε τρο πω σατο
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε
Υ ψω ω θης την η με τε ραν εκ πτω σιν ε πα
νορ θου με νος εν τω α χραν τω ξυ λω του Σταυ ρου την
εν ξυ λω ι ω με ε νος παν ω λε θρι αν Δε σπο
τα ως α γα θος και παν το δυ να μος

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε

θ ν τα φωσωμα τι χως εν Α δου δε με τα ψυ χης

ως Θε ος εν Πα ρα δει σω δε με τα λη στου και εν θρο

νω υ πηρ χες Χρι στε με τα Πα τρος και Πνευ μα τος πα

ντα πλη ρων ο α πε ρι γραπτος

γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

λ σπο ο ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι εκ θει

ου Πνευ μα τος τον του Θε ου συν ει λη φας Υι ον και

σαρ κι α πε κυ η η σας τον εκ Πα τρος α μη το

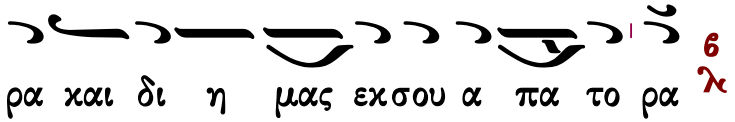

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Ἦχος δ΄ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α΄ 1905 σ.89#

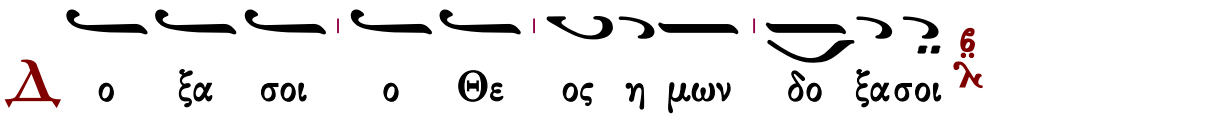

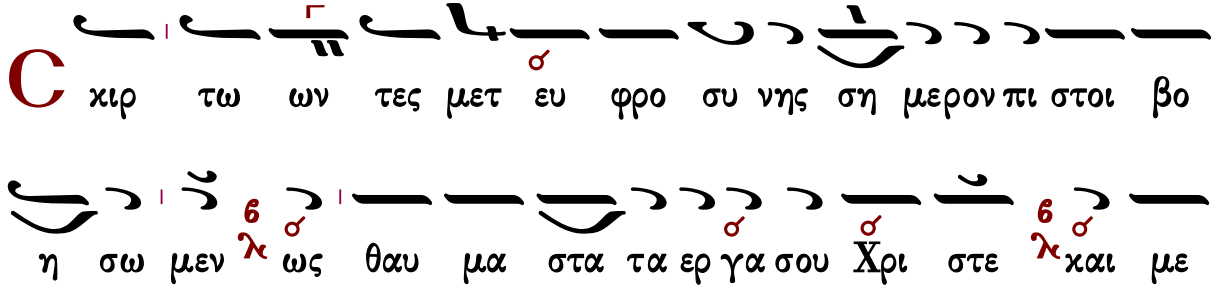

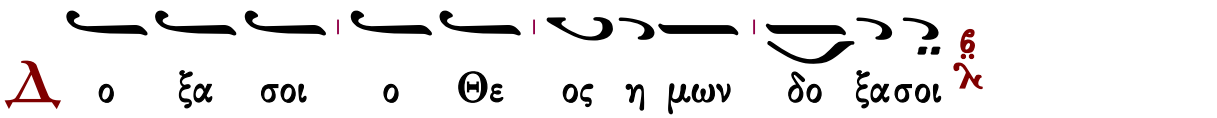

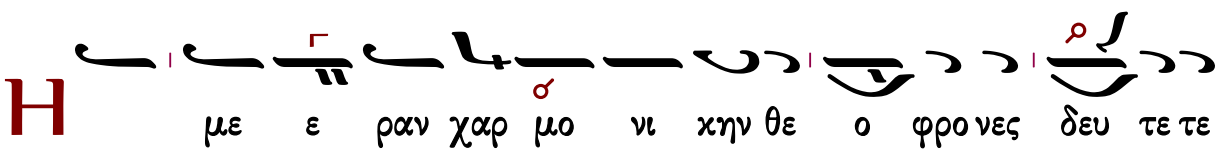

λε σω μεν 6 λ νυν ου ρα νος ευ φραι νε ται σ και σ γη 6 λ σ και αγ

γε λων τα τα γμα α τα π q και των βρο των συ στη μα τα

δι α φε ρον τως ε ορ τα ζον τα 6 λ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 6 λ

Є δο ο θη τη σ Ἐκ κλη σι α ση μερον τα νι κη

τη ρι α 6 λ σ θε ο κι νη τω νευ σει σ και σ βου λη 6 λ σ Μι χα

ηλ Θε ο δω ρα ας τε π q των ευ σε βως της πι στε ως

αν τε χο με νων βα σι λε ων η μων 6 λ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας 6 λ

Ρ ομ φαι αι αι των σ δυσ με νων εξ ε λι πον σα φως

αι ρε σε ων ον γαρ να ον σου παν α γνε σε μνη εν ει

κο σι κο σμου με ε νον παν ευ σε βως θε ω με νοι

νυν παν ι ε ρως α γαλ λο με θα

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.184/631*

λ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Θ ε ο στε φη φα λαγ γα μελ πω μαρ τυ ρων Χρι

στου εν θε ο πνευ στοις α σμα σι των τεσ σα ρα κον

τα την ε τη σι ι ον μνη μην φαι δρως παν η γυ ρι

ζων ο ο τι δε δο ξα σται

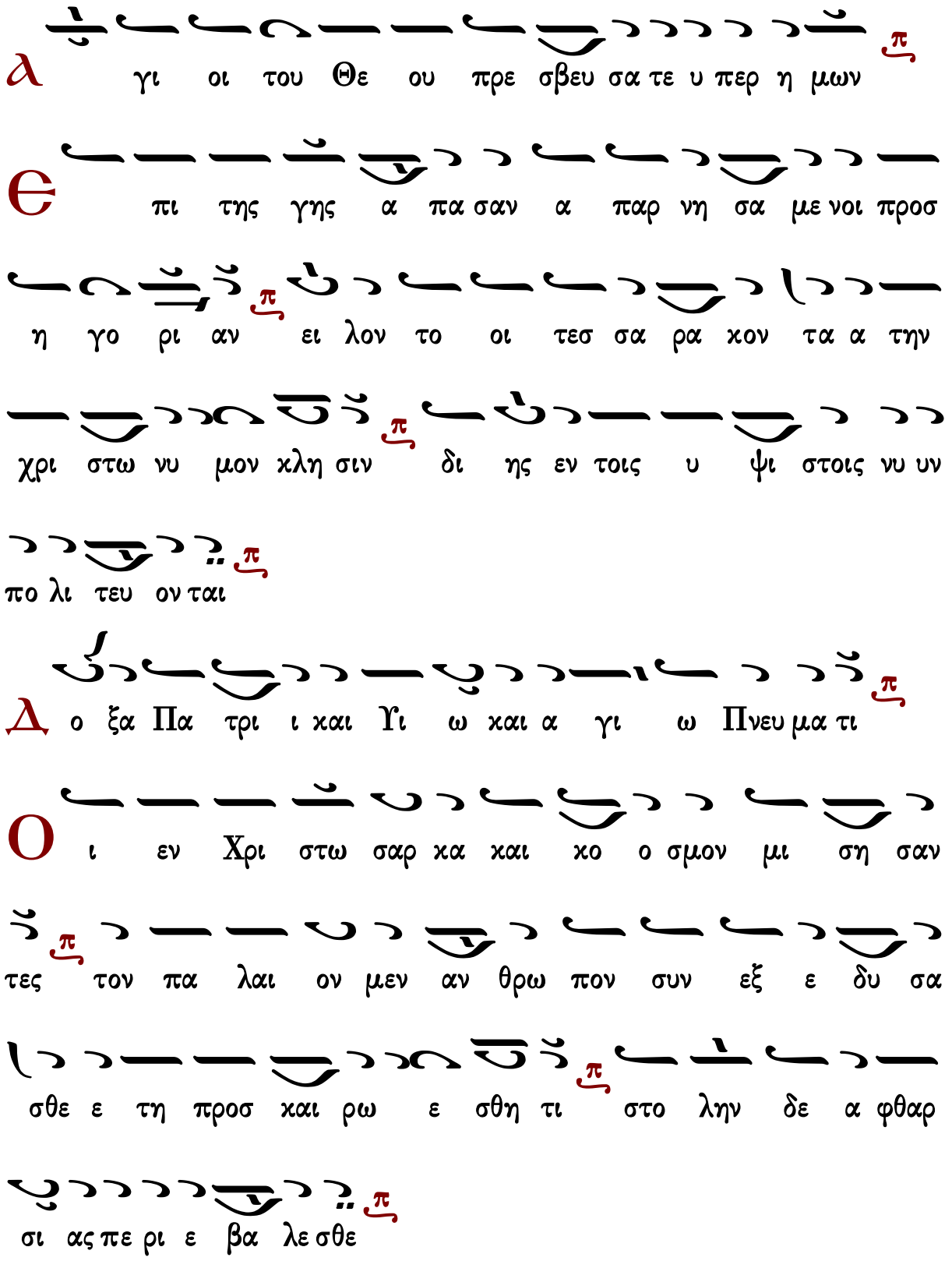
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
π
θ πι της γης α πα σαν α παρ νη σα με νοι προσ
η γο ρι αν π ει λον το οι τεσ σα ρα κον τα α την
χρι στω νυ μον κλη σιν π δι ης εν τοις υ ψι στοις νυ υν
πο λι τευ ον ται π
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι π
Ο ι εν Χρι στω σαρ κα και κο ο σμον μι ση σαν
τες π τον πα λαι ον μεν αν θρω πον συν εξ ε δυ σα
σθε ε τη προσ και ρω ε σθη τι π στο λην δε α φθαρ
σι ας πε ρι ε βα λε σθε π

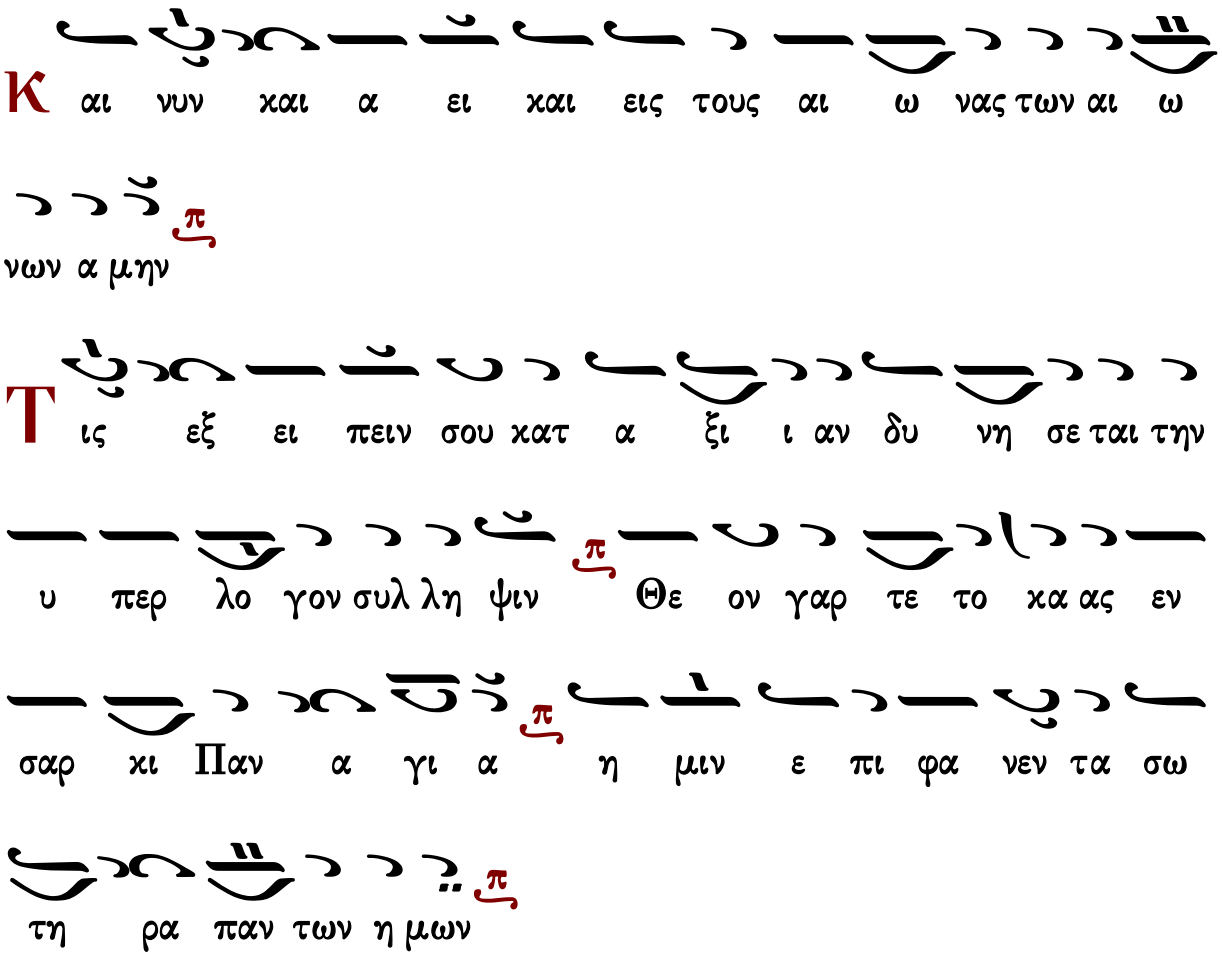

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος ⲗ ⲛ Βȣ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.180#

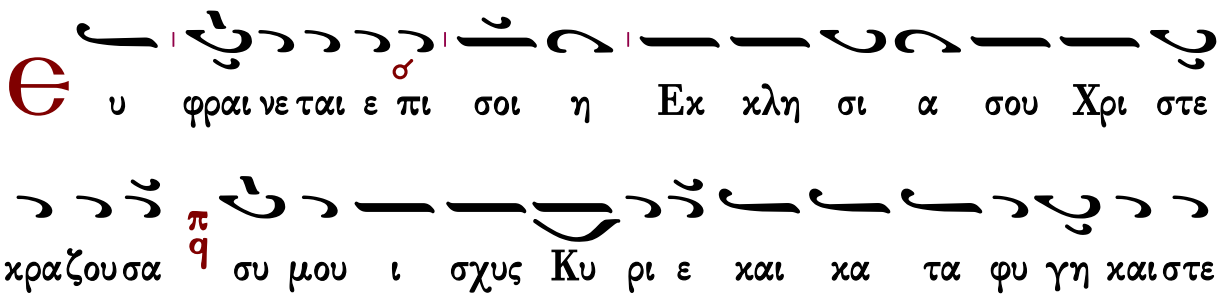

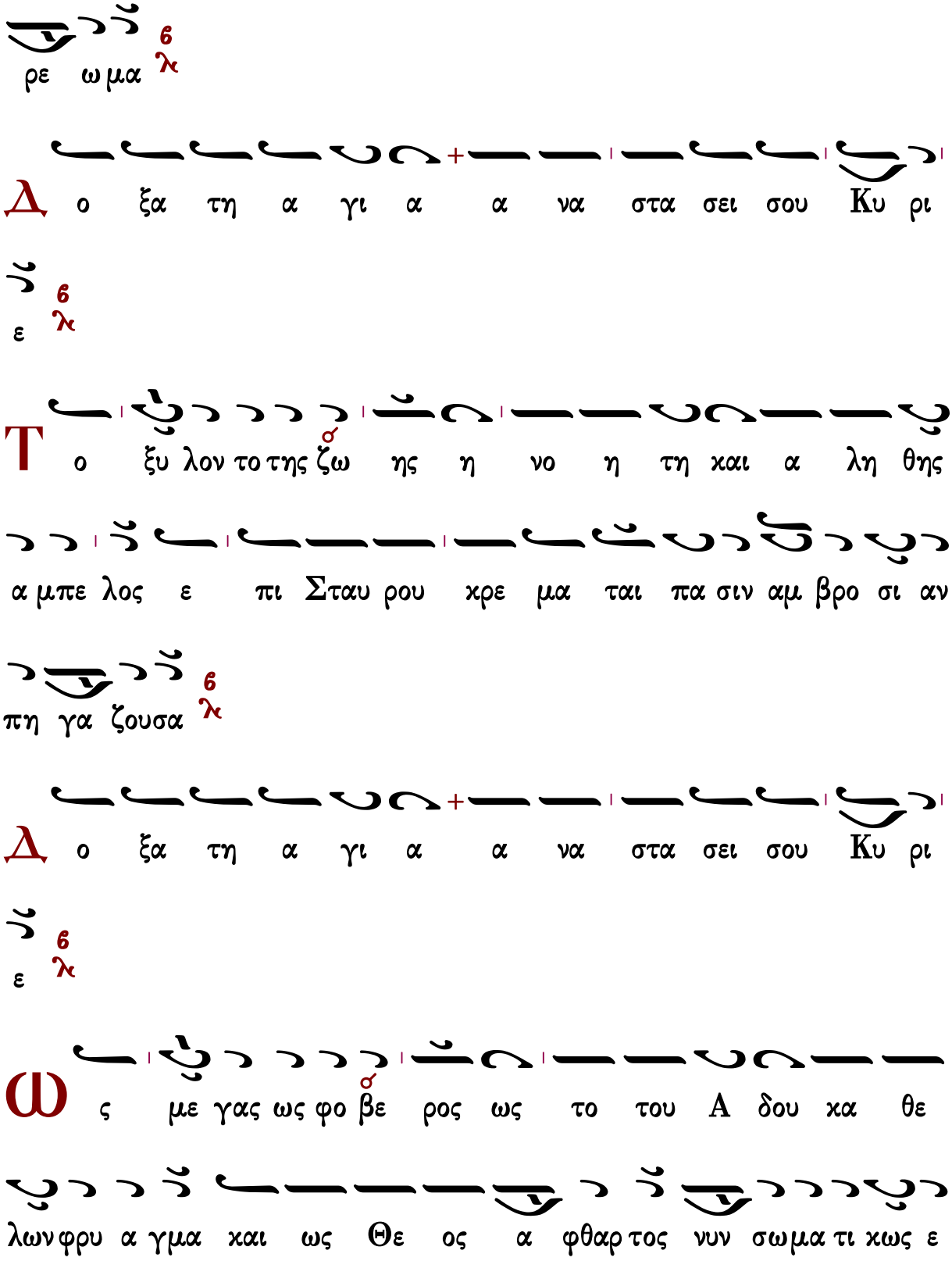
ρε ω μα
6 λ
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε
6 λ
Τ ο ξυ λον το της ζω ης η νο η τη και α λη θης
α μπε λος ε πι Σταυ ρου χρε μα ται πα σιν αμ βρο σι αν
πη γα ζουσα
6 λ
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε
6 λ
Ω ς με γας ως φο βε ρος ως το του Α δου κα θε
λων φρυ α γμα και ως Θε ος α φθαρ τος νυν σω μα τι κως ε

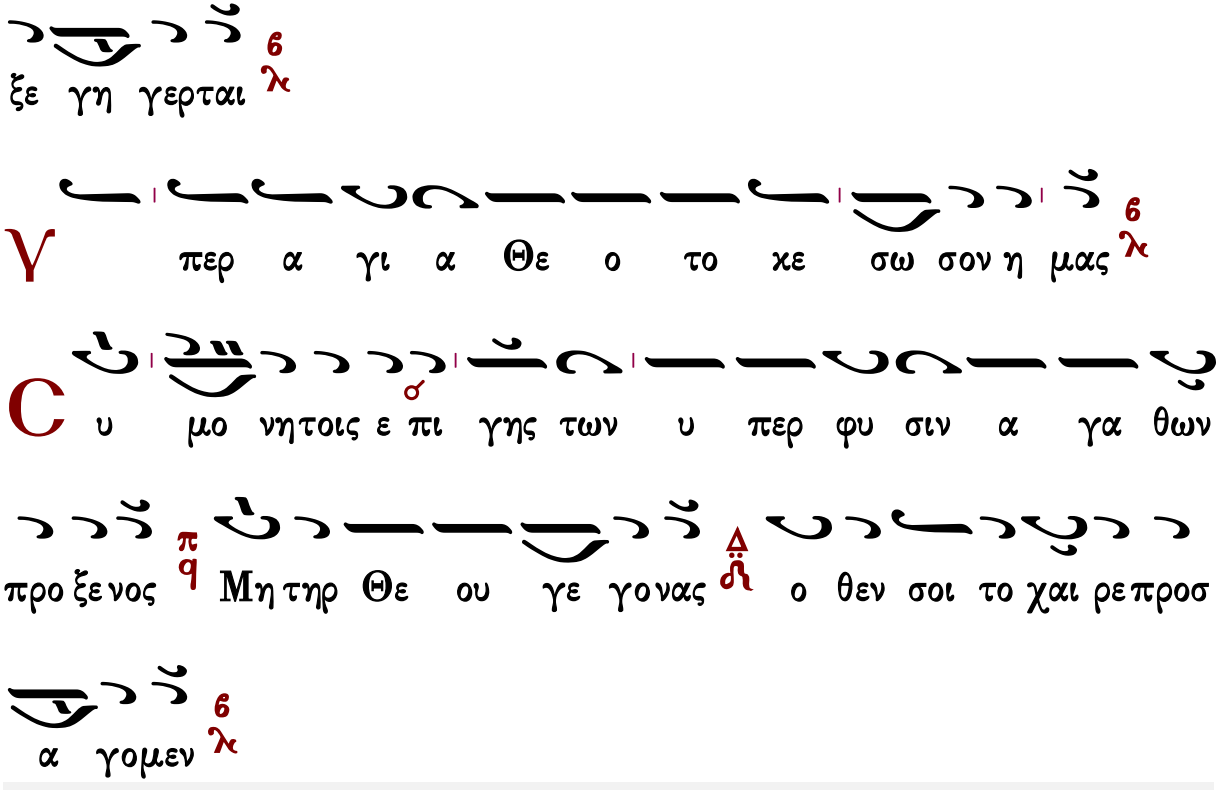

Κανὼν Τριῳδίου, ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α΄ 1905 σ.90#

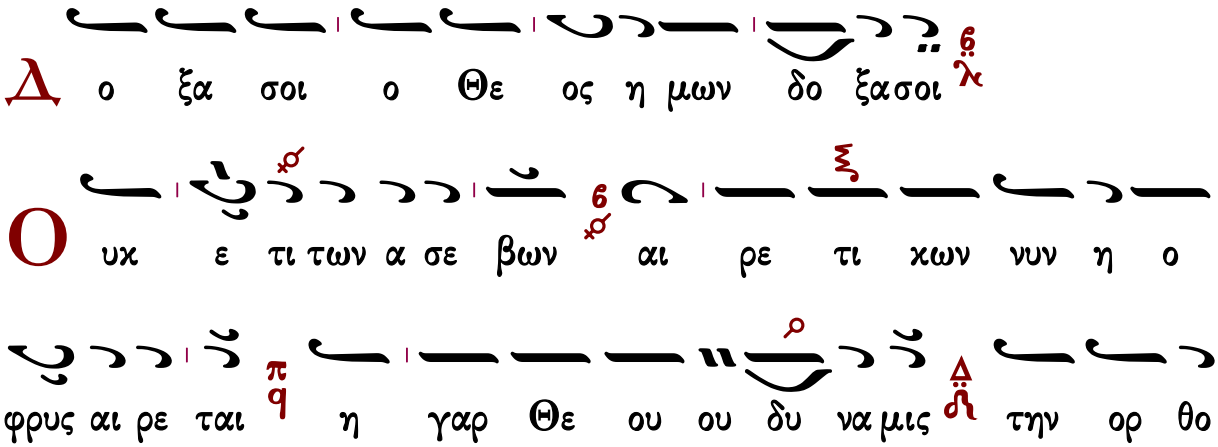

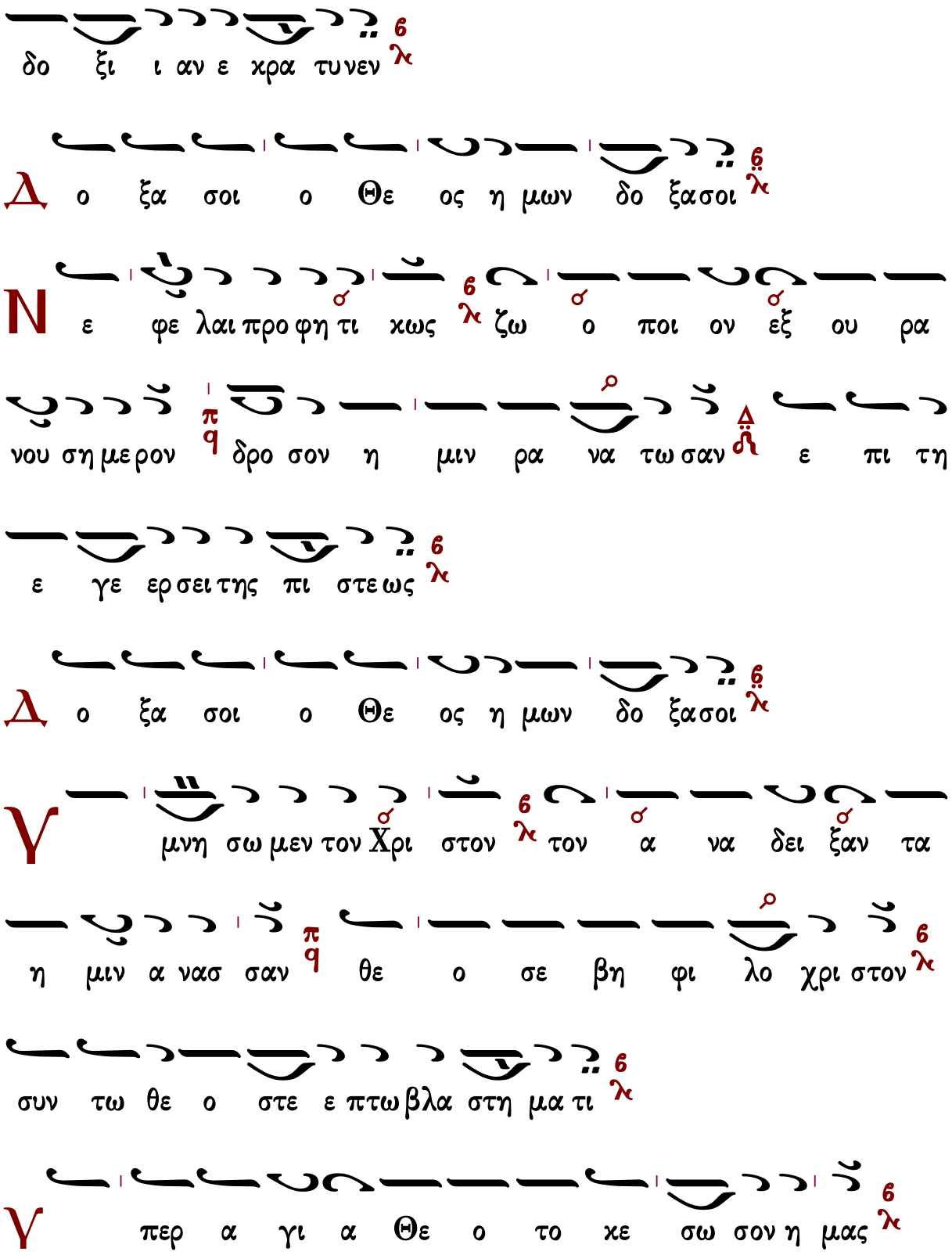
δο ξι ι αν ε χρα τυνεν
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι
Ν ε φε λαι προ φη τι κως ζω ο ποι ον εξ ου ρα
νου ση με ρον δρο σον η μιν ρα να τω σαν ε πι τη
ε γε ερ σει της πι στε ως
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι
Υ μνη σω μεν τον Χρι στον τον α να δει ξαν τα
η μιν α νασ σαν θε ο σε βη φι λο χρι στον
συν τω θε ο στε ε πτω βλα στη μα τι
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

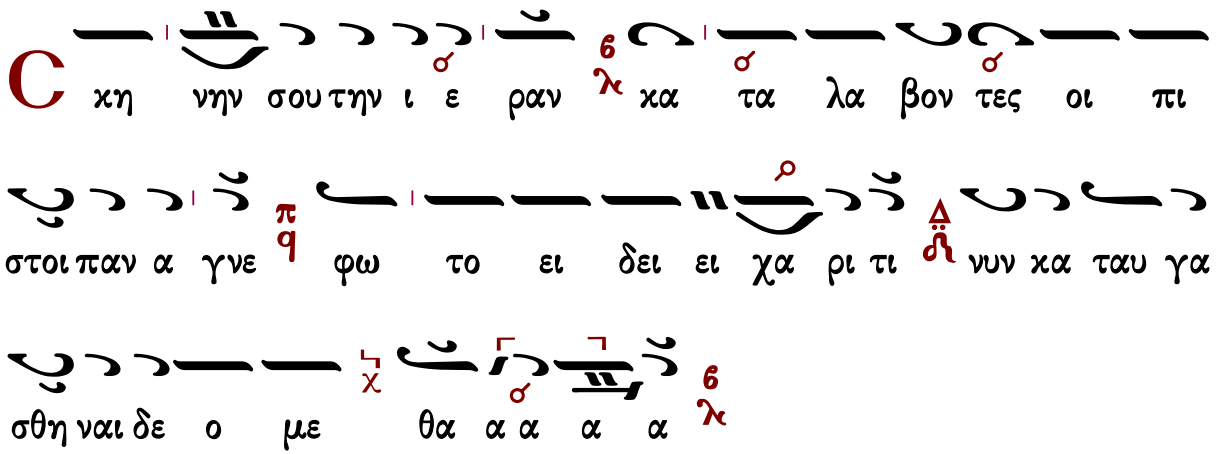

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ᾠδὴ γ΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.185/632*

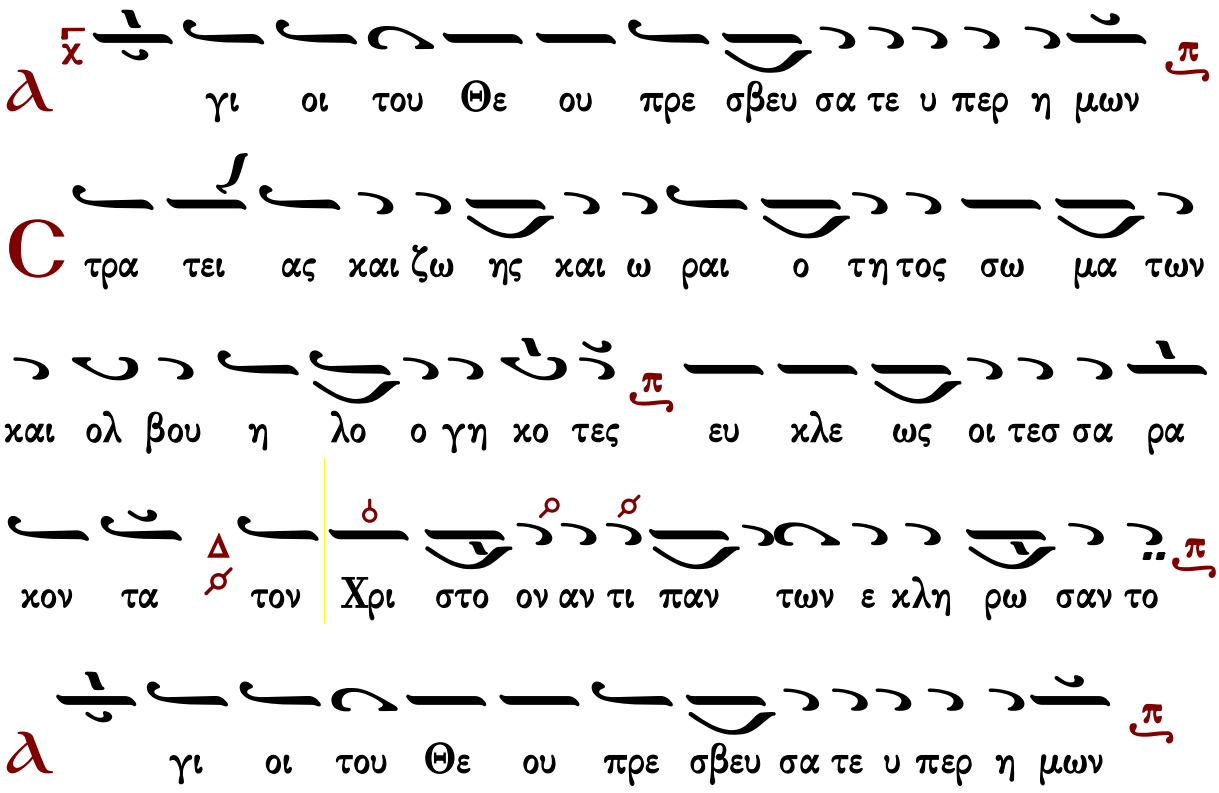

Τοις λι θοις α φει δως οι τεσ σα ρα χον τα προσ τα
ξει βαλ λο με νοι του ου τυ ραν νου τας βο λας δι α του
Πνευ μα τος κα τα των προσ τατ τον των α πε χρου σαν
το
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Θε λα λει κα τα σου τυ ραν νων χει λε σιν ο
ο φις του κτι σαν τος βλα α σφη μι ας αλλ αυ του το
θε ο μα χον στο μα τοις κα τα των μαρ
τυ ρων λι θοις θλατ τε ται
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

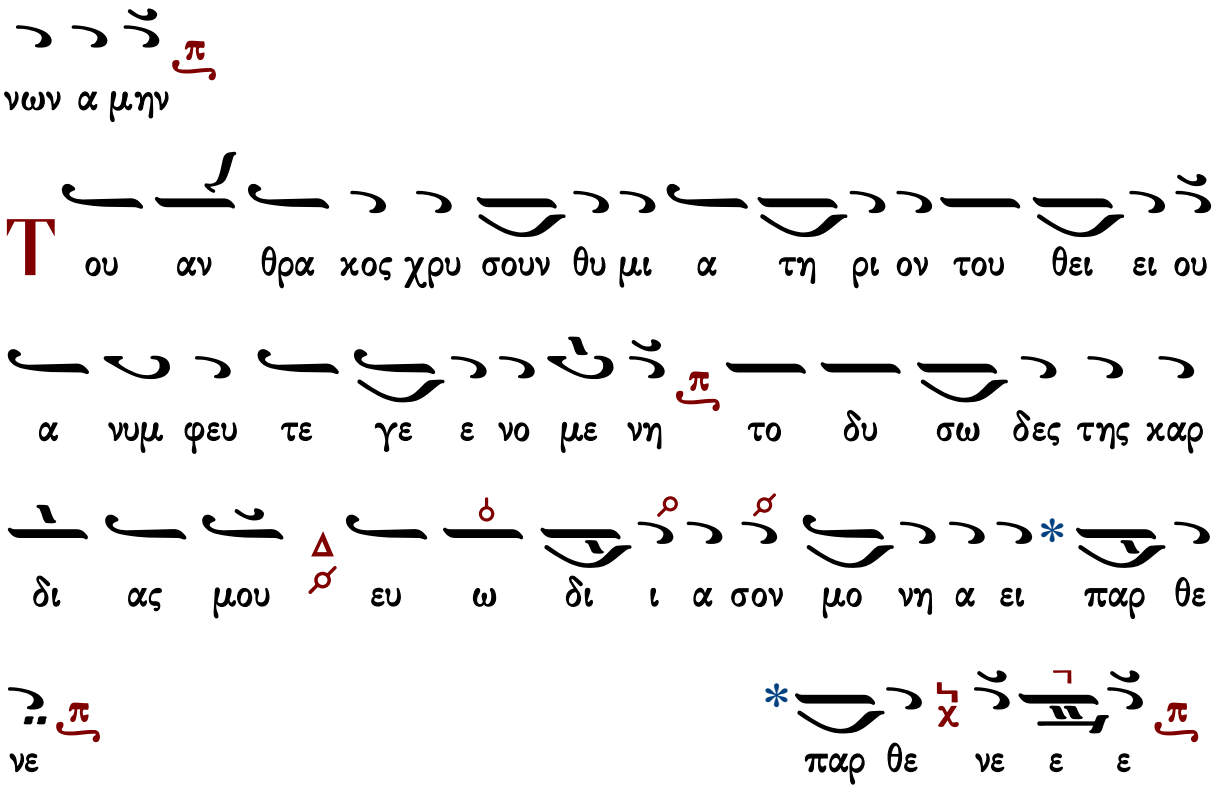

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτὴ Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος δ΄. Πα

≈Γεωργίου Πρωγάκη≈
Μουσική Συλλογή
1909 σ.20/694#

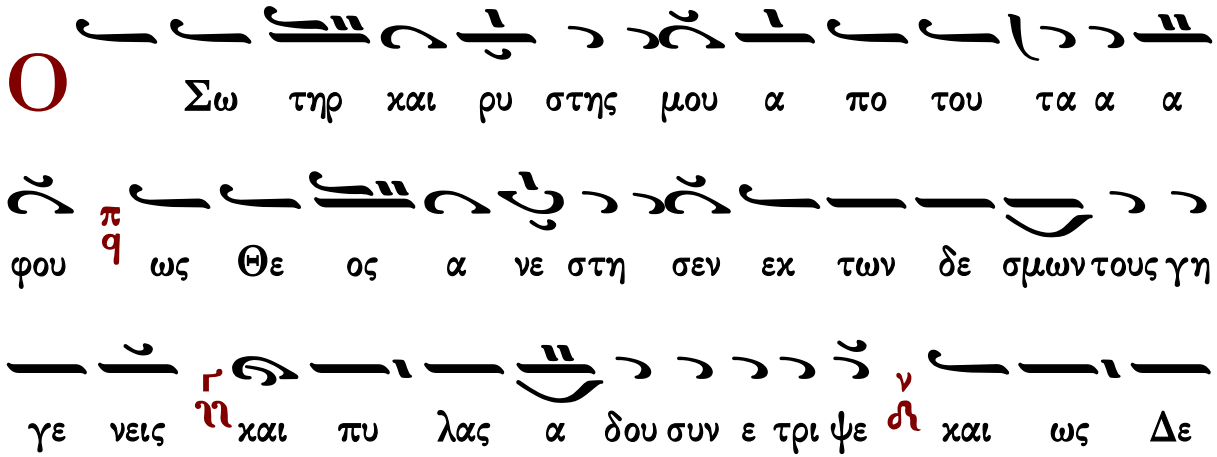

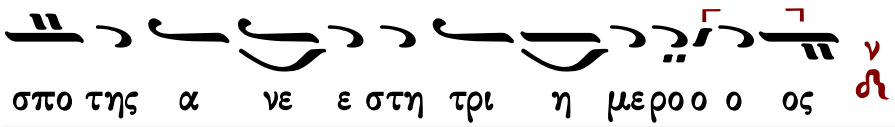

Μεσώδια Καθίσματα

Τριῳδίου

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α΄ 2003 σ.91*

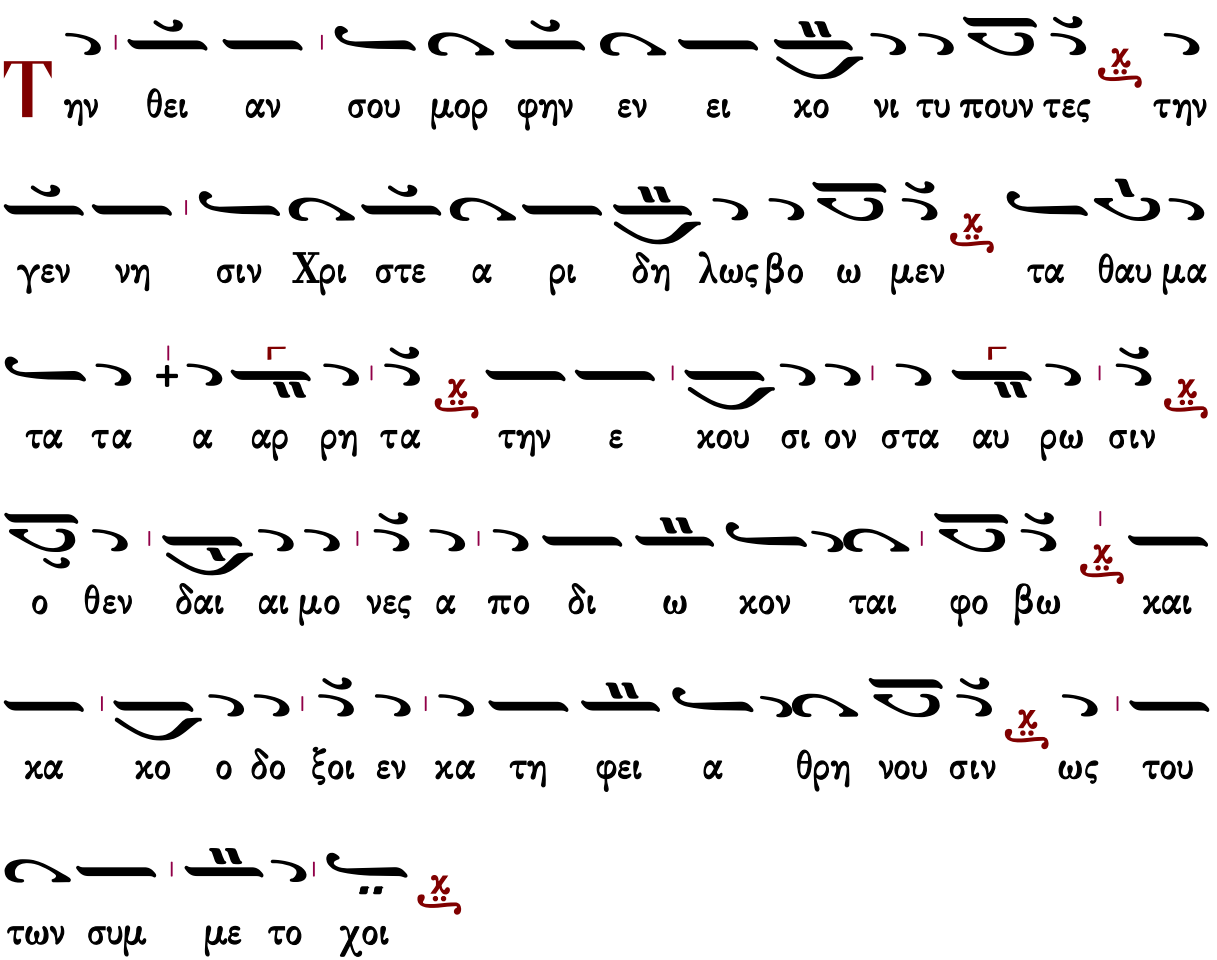

Μαρτύρων

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.186/633*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι λ ν ἡ

Τ χ ω Χρι στω στρα τευ θεν τες μαρ τυ ρι κως ἡ τον

ε χθρον κα θε λο ον τες α θλη κι κως ἡ ε ερ γοις

ε πλη ρω σα τε του προ φη του τα ρη μα τα λ δι α πυ

ρος γαρ και υ δα τος γεν ναι ως δι ηλ θε τε λ α να ψυ

χην ευ ρα με νοι ζω ην την αι ω νι ον ἡ ο ο θεν

και στε φα νους ου ρα νο ο θεν λα βον τες ἡ χο ροι

οις συν ευ φραι νε σθε α σω μα των δυ να με ων λ α

θλο φο ροι πα αν ευ φη μοι πρε σβευ σα τε Χρι στω

τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα

σθαι τοις ε ορ τα ζου σι πο θω την α γι αν

μνη μην υ μων

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.230/985#

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Θ ν θυ μου μαι την χρι ι σιν και δει λι

ω την εξ ε τα σιν τρε ε μω την φο βε ραν

φρι ιτ τω την α πο φα σιν και πτο ου μαι την χο λα

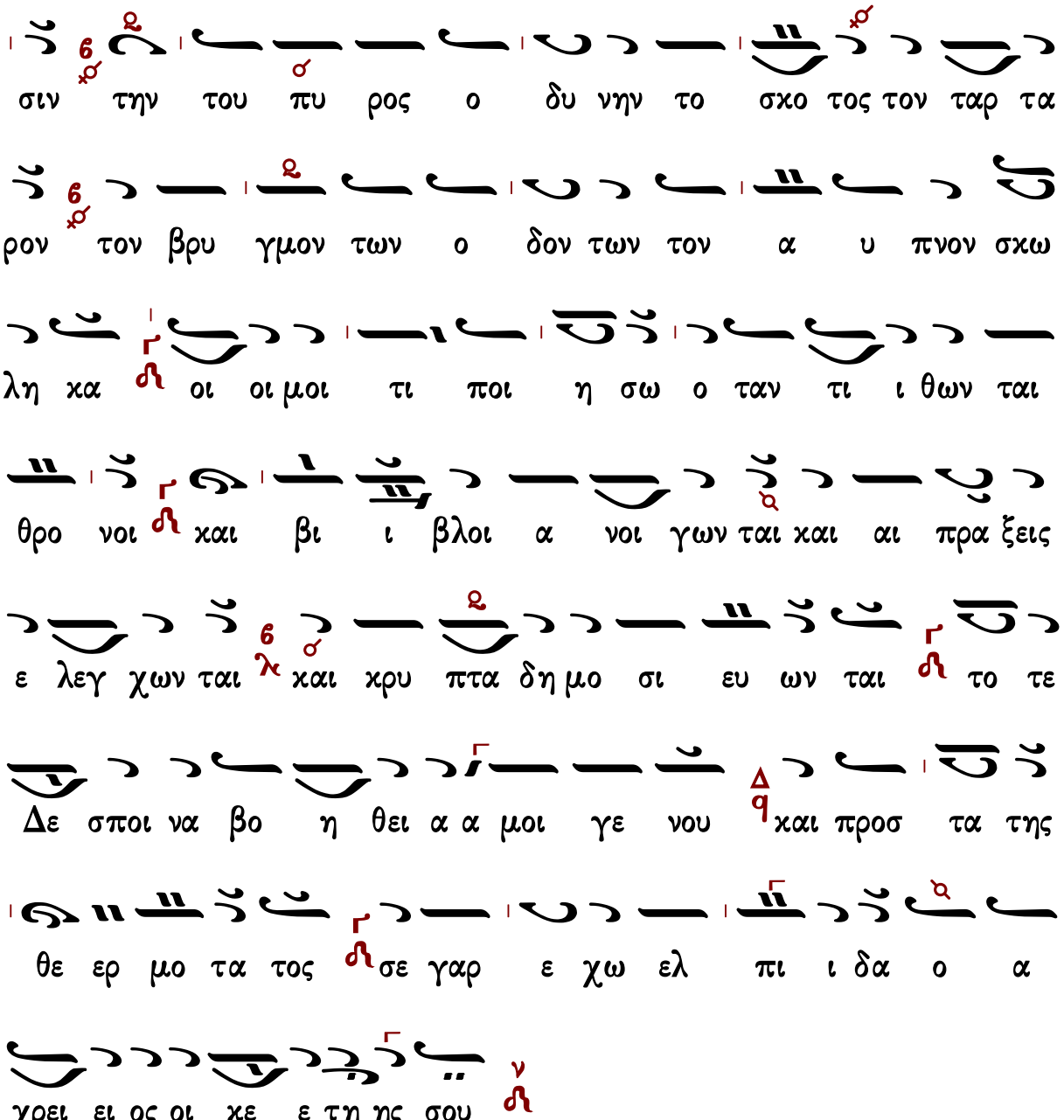

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον Τριῳδίου

Ἦχος λ π

Ιωάννης Καστρινάκης
Αυτόμελα Τροπάρια
2009 σ.183*

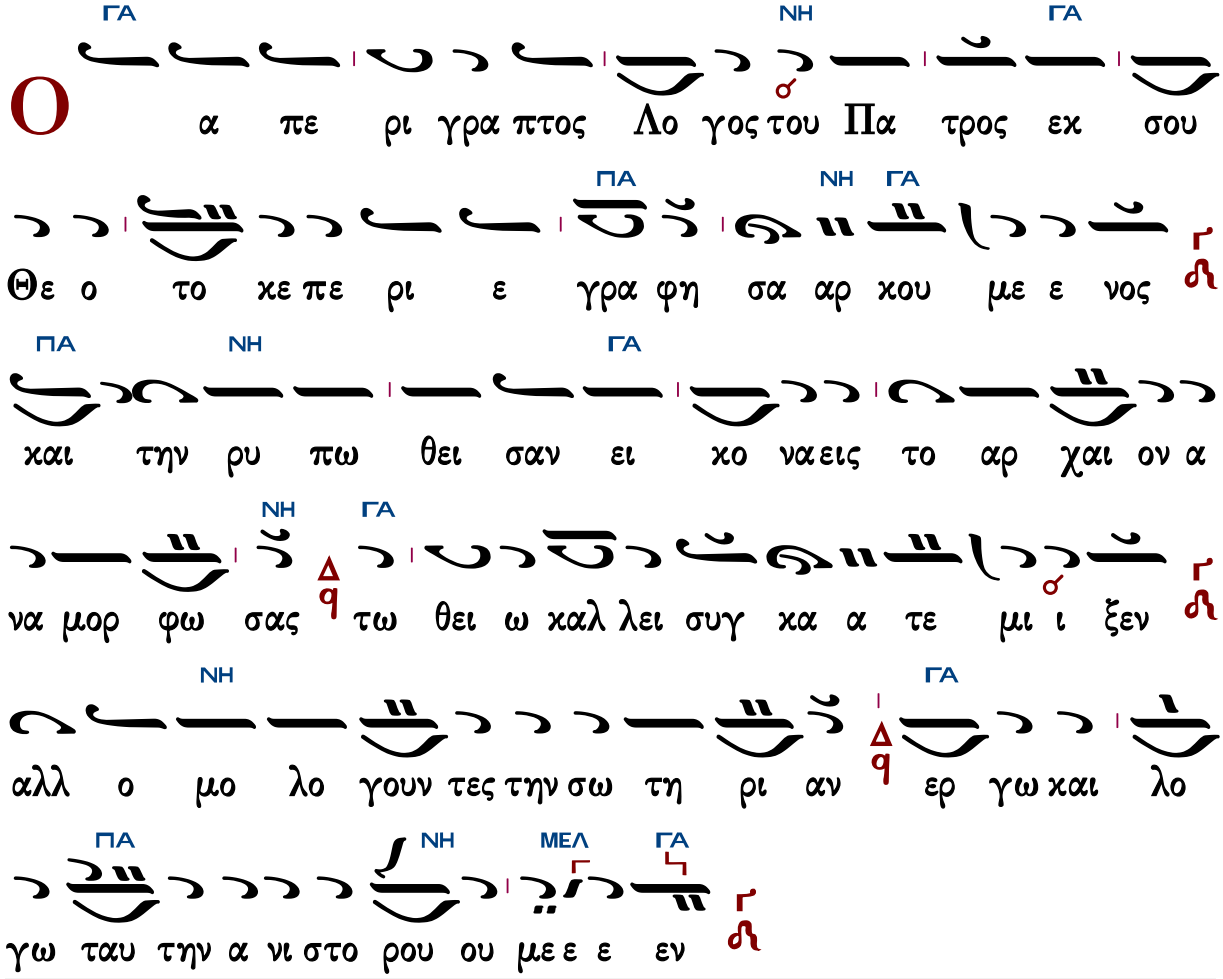

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Οἶκος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι τῆς α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

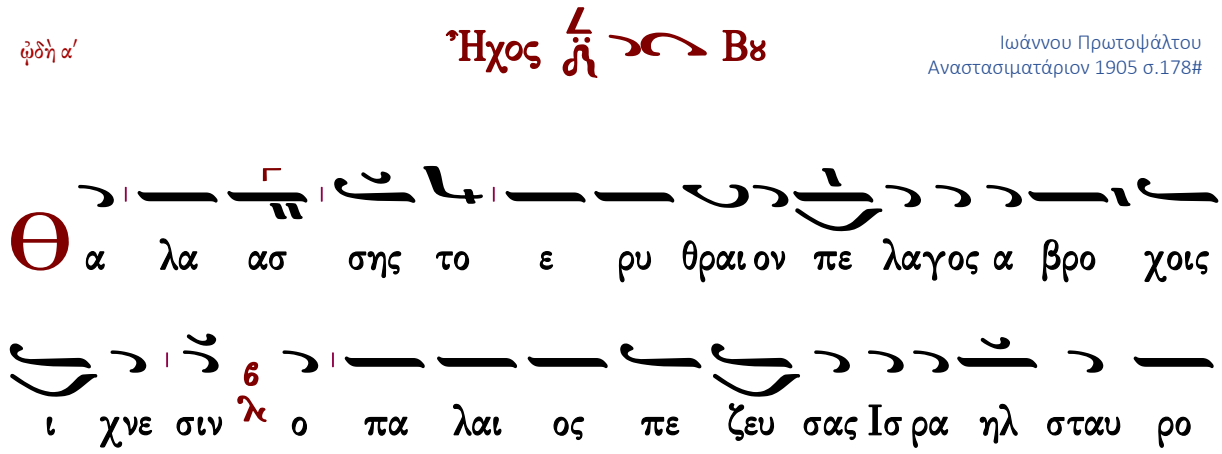

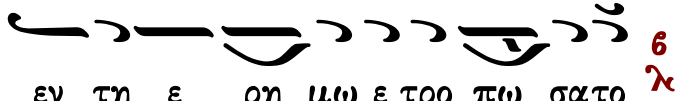

ᾠδὴ γ΄

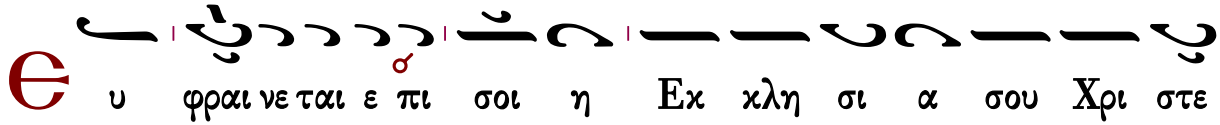

ᾠδὴ δ΄

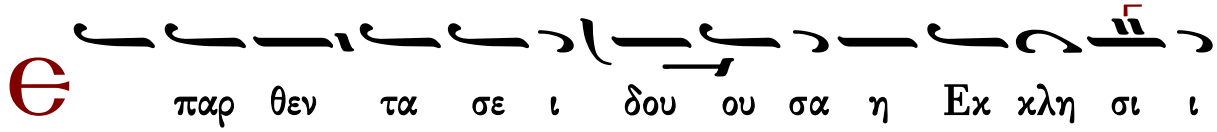

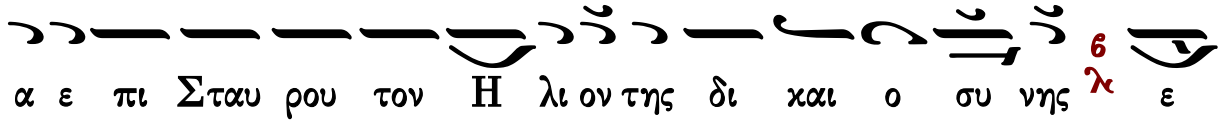

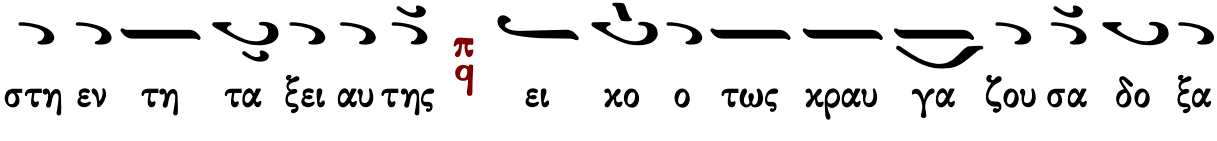

ᾠδὴ ε΄

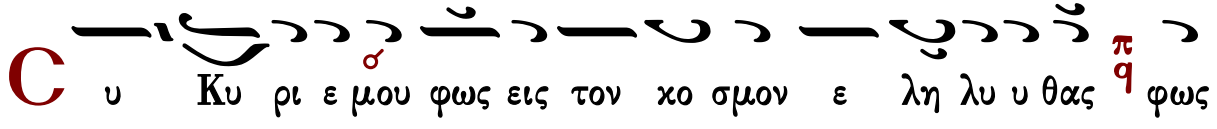

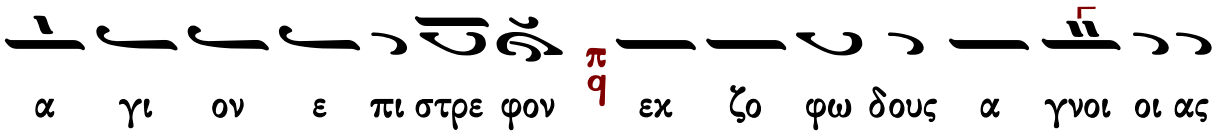

α γι ον ε πι στρε φον π/q εκ ζο φω δους α γνοι οι ας

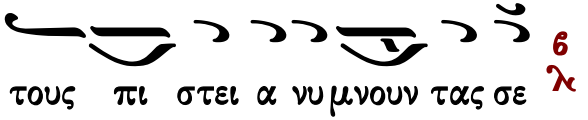

τους πι στει α νυ μνουν τας σε 6/λ

ᾠδὴ ς΄

Θ

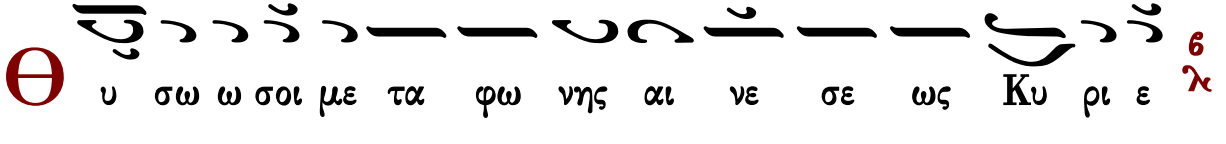

υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ ρι ε 6/λ

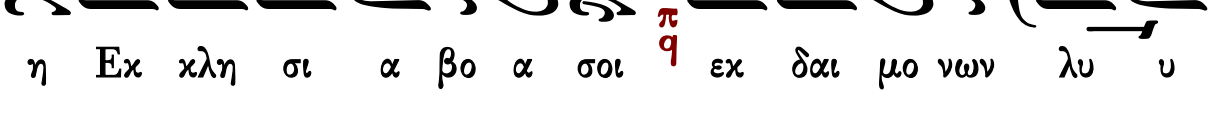

η Εκ κλη σι α βο α σοι π/q εκ δαι μο νων λυ υ

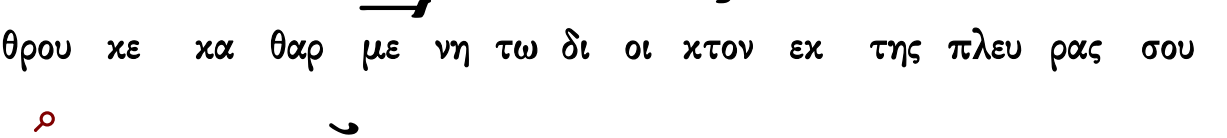

θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ ρας σου

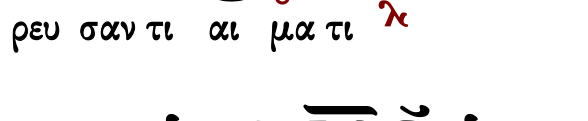

ρευ σαν τι αι μα τι 6/λ

ᾠδὴ ζ΄

Θ

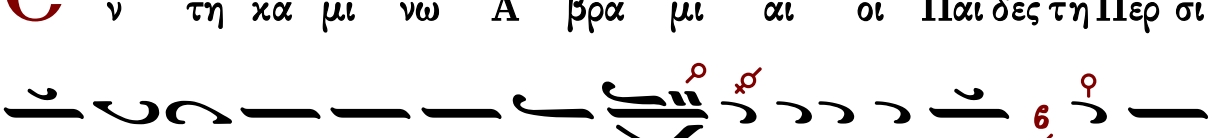

ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παι δες τη Περ σι

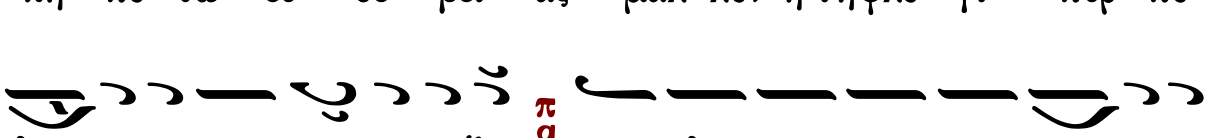

κη πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι 6/κ πυρ πο

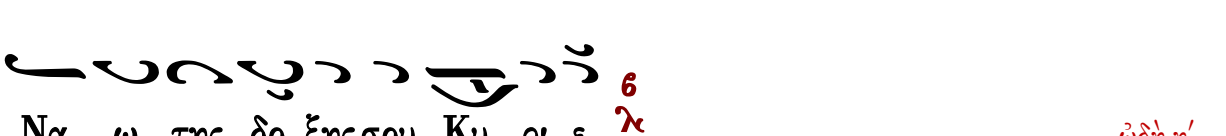

λου με νοι ε κραυ γα α ζον π/q ευ λο γη με νος ει εν τω

Να ω της δο ξης σου Κυ ρι ε 6/λ

ᾠδὴ η΄

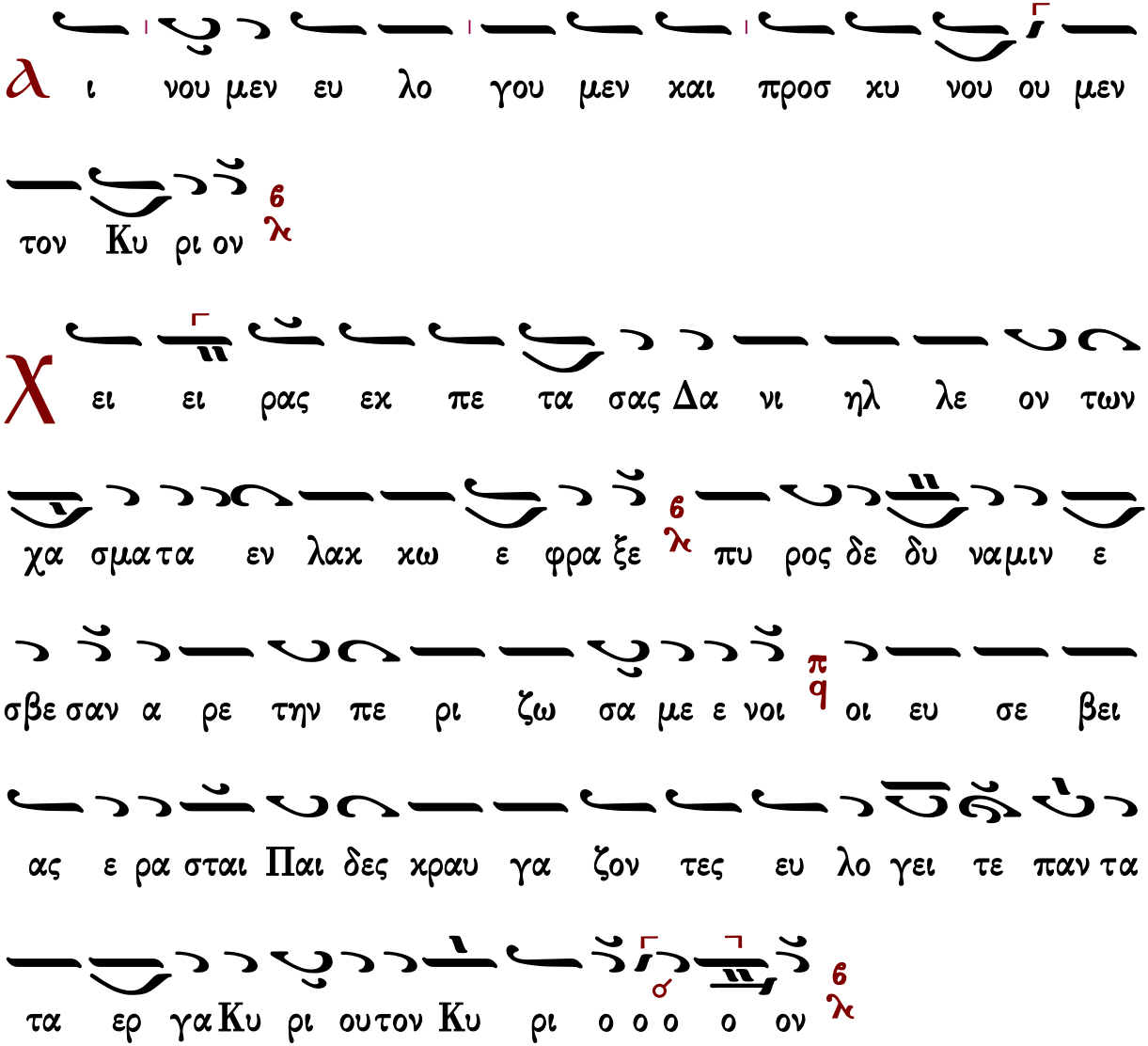

Ἀργαί

Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Πααγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.94*

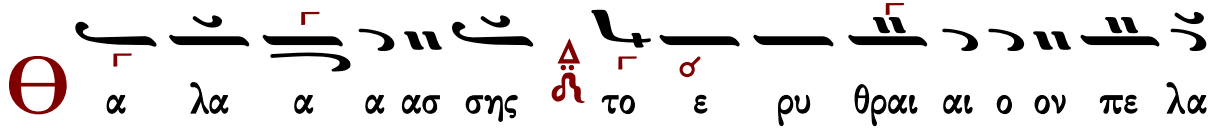

γος α α βρο ο χοις ι ι χνε ε σι ιν ο πα λαι ος

πε ζε ευ σα ας Ισ ρα α ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω ω σε

ε ε ω ως χε ερ σι ι του Α μα ληκ την δυ

υ υ να α α α μι ιν εν τη ε ε ρη η μω ω ε

τρο ο πω σα α το ο

ᾠδὴ γ′

υ φραι νε ε ται αι αι αι αι ε πι ι σοι οι η Εκ κλη

σι α σου Χρι στε ε κρα α α α ζου ου ου ου ου

σα σου υ υ υ υ μου ι ι σχυς Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε χορὸς α′ και κα τα φυ γη η η και αι στε ρε ε ω

ω μα α

ᾠδὴ δ′

Θ

παρ θε εν τα σε ι ι ι δου ου ου σα η η Εκ

χλη η η σι ι ι α α λ ε πι στα αυ ρου τον η

λι ι ο ο ο ον της δι ι χαι ο ο ο συ υ υ νη

ης λ ε στη εν τη η τα α α ξει ει α αυ τη ης π q

ει χο ο ο τω ως χρα α αυ γα α ζου ου ου

σα δ δο ο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ ρι ι ε

ε λ

ᾠδὴ ε΄

C

υ υ υ υ Κυ ρι ι ε μου ου φως λ εις τον χο ο ο

σμο ον ε λη η λυ υ θα ας λ φω ω ως α α α α γι ι

ον ε ε πι ι στρε φο ον π q εκ ζο φω ω ω δου ους

α α α γνοι οι οι οι οι ας τους πι ι στει ει α νυ

υ μνουν τα ας σε ε

ᾠδὴ ϛ′

Θ υ σω σοι οι οι με τα φω ω νης αι νε ε ε σε

ε ως Κυ ρι ι ε ε η Εκ κλη σι ι ι α α

βο ο ο α α α α α σοι εκ δαι μο ο ο

ο νω ων λυ υ υ θρου κε κα α α α α θα αρ με

ε ε νη τω δι οι οι οι οι οι κτον εκ

τη ης πλε ευ ρα α ας σου ρε ε ε ευ σαν τι ι αι μα α

τι ι

ᾠδὴ ζ′

Θ ν τη η κα α μι νω ω Α βρα μι αι αι αι αι οι

παι αι αι δες τη περ σι ι χη λ πο θω ε ευ σε βει

ει ει ας μα αλ λο ον η τη η φλο ο γι πυρ πο

λου με ε νοι οι ε χρα α αυ γα α α α ζον π ευ λο

γη με ε ε νο ο ο ος ει ει δ εν τω να ω ω της

δο ο ο ξης σου Κυ ρι ι ε ε λ

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον λ

χ ει ρας εκ πε τα α σας Δα α νι ι ηλ δ λε ο

ον των χα σμα α τα ε εν λα αχ κω ε ε φρα α ξε ε λ

πυ ρος δε δυ να μι ιν ε ε ε σβε ε ε ε σα αν π

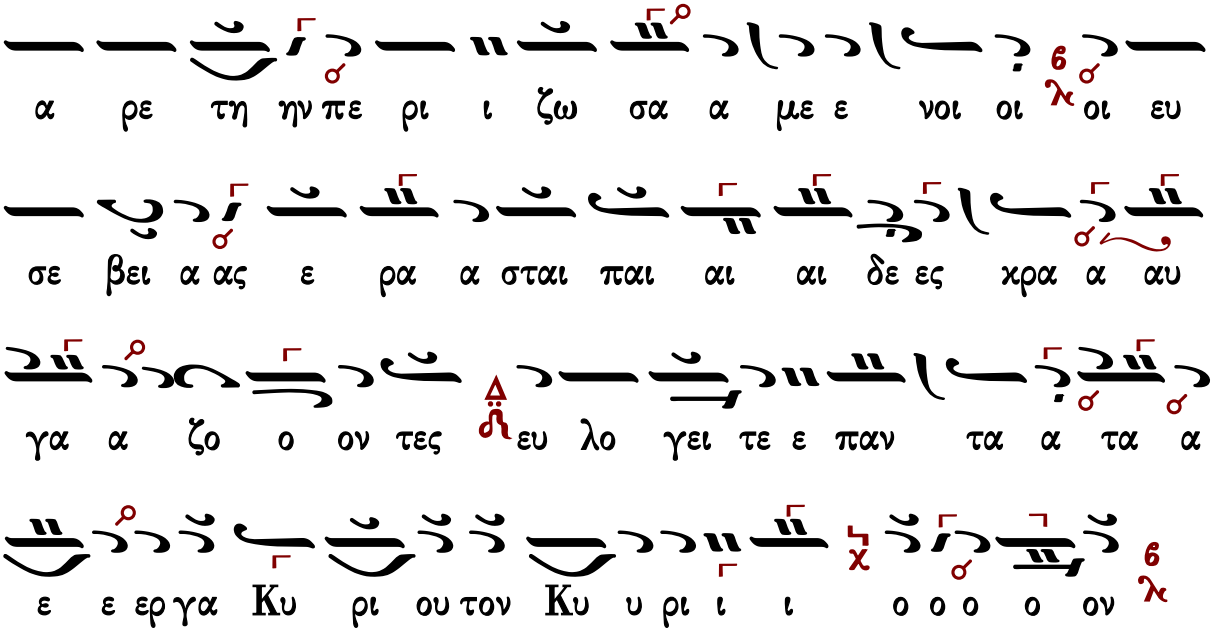

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος Βʏ

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Καταβασία θ΄ ᾠδῆς | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

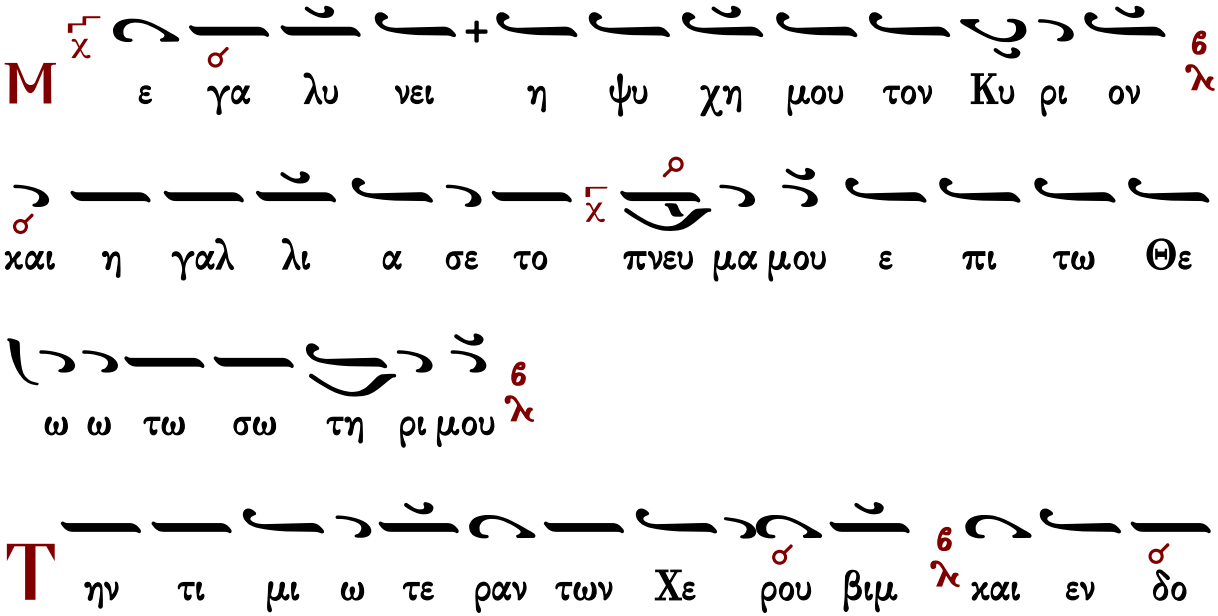

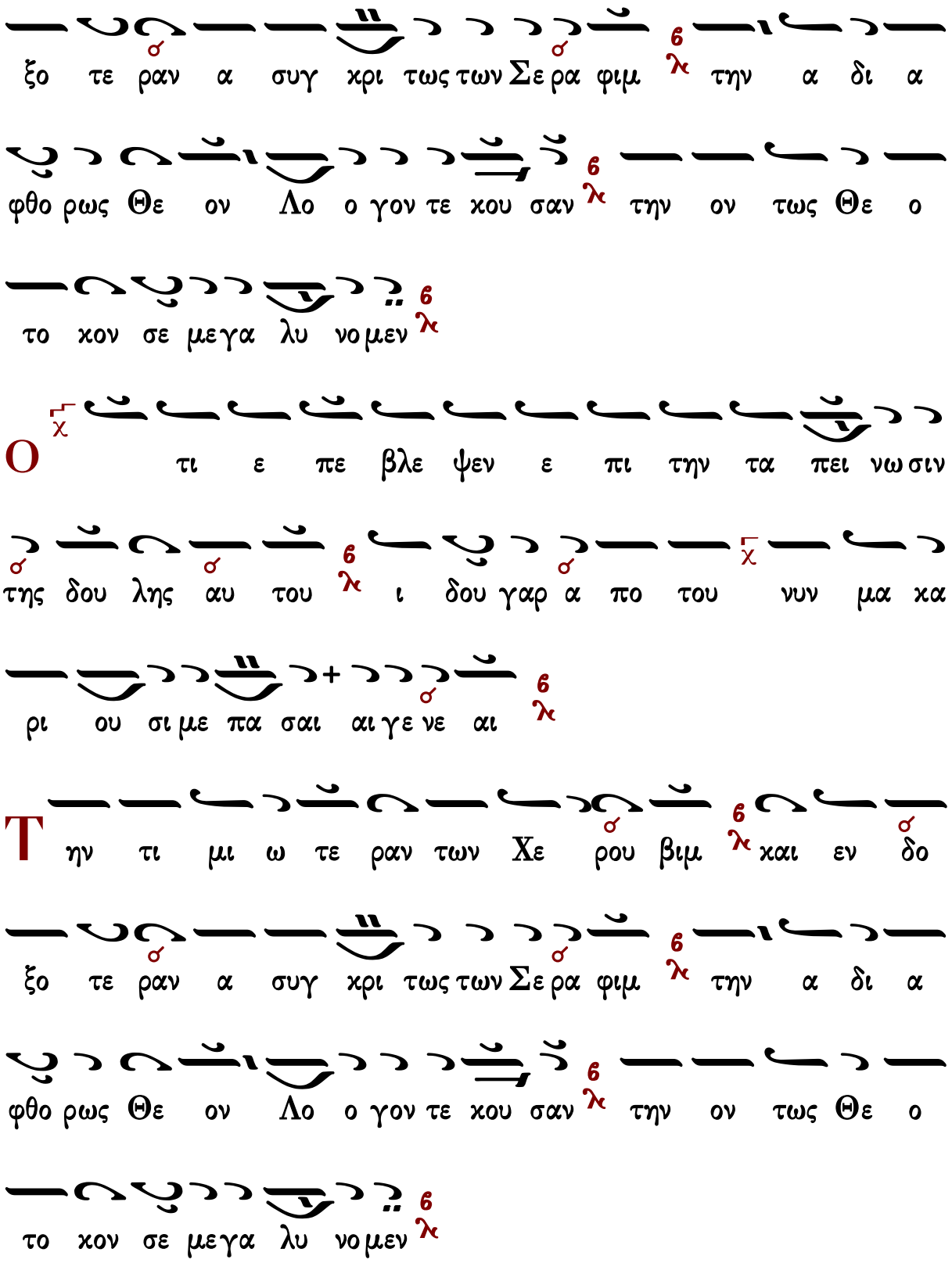
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ηλ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ηλ την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν ηλ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ηλ ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι ηλ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ηλ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ηλ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ηλ την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν ηλ

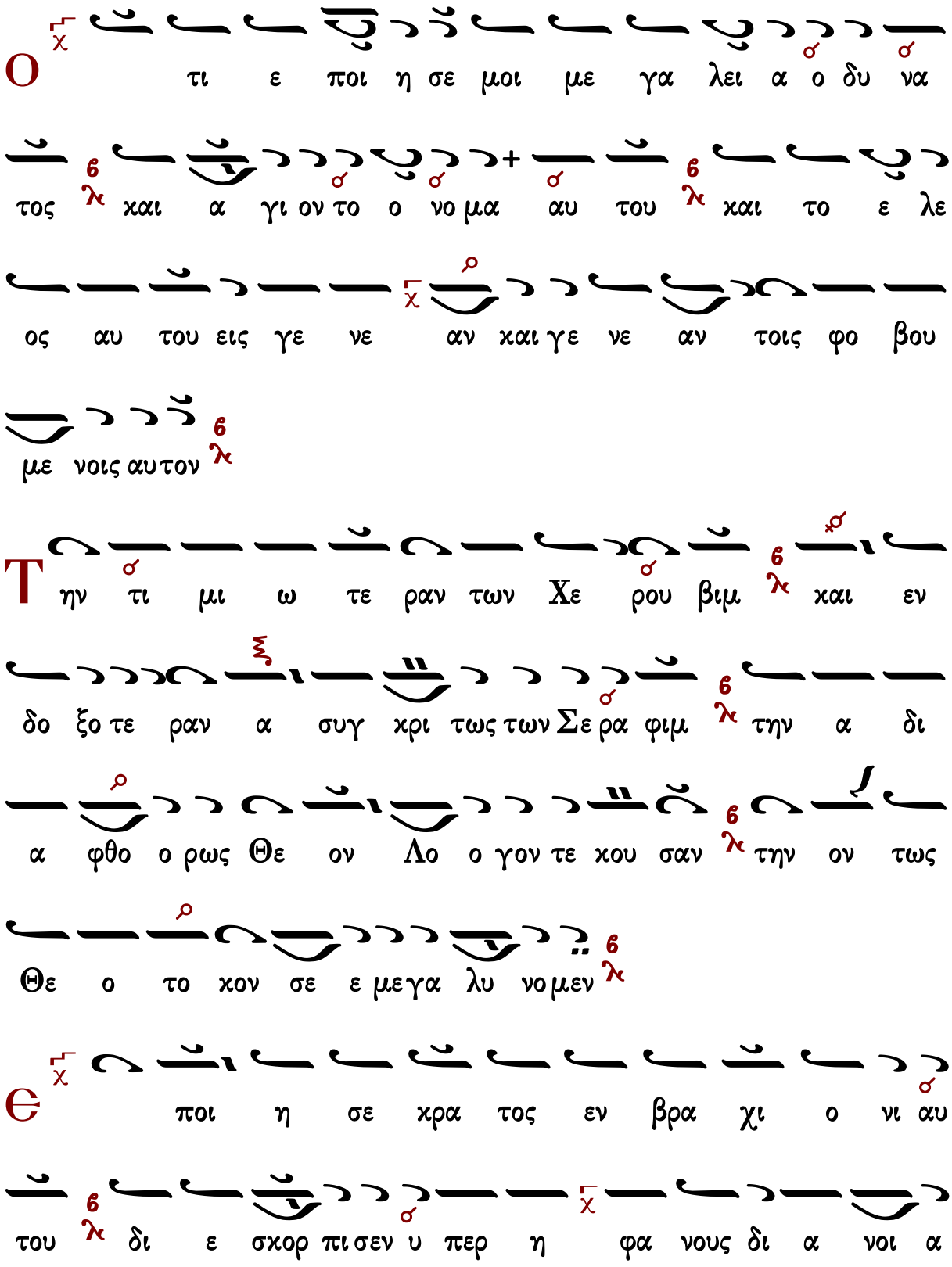
Ο
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Ε
ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

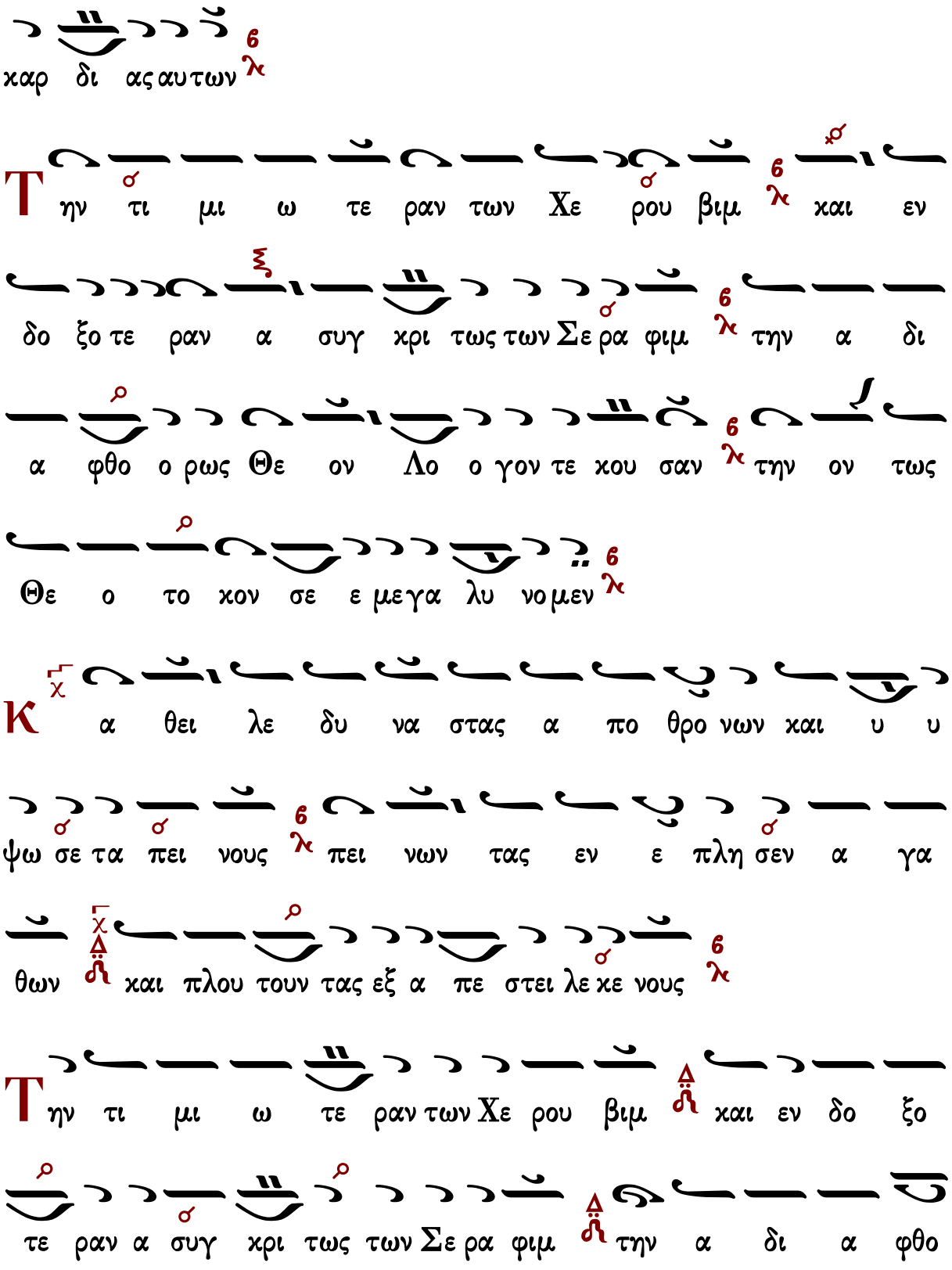
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

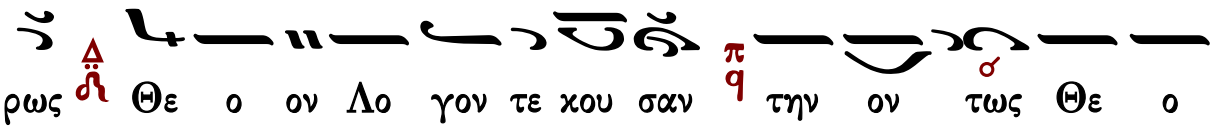

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

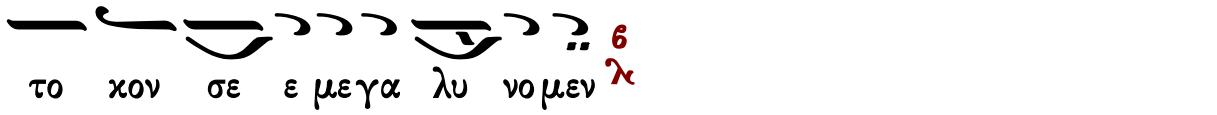

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

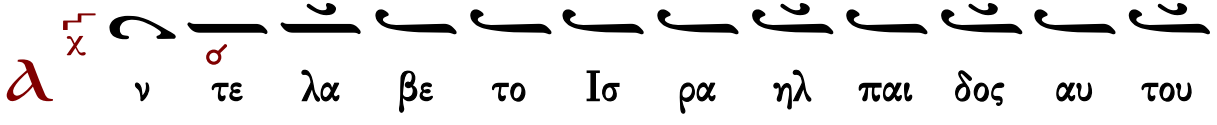

α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

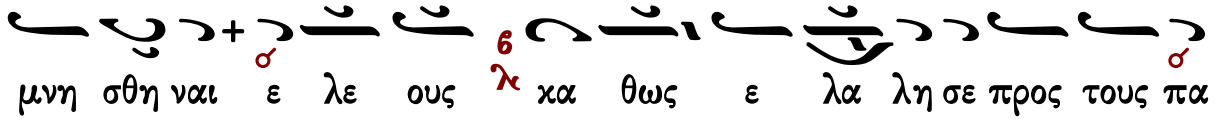

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

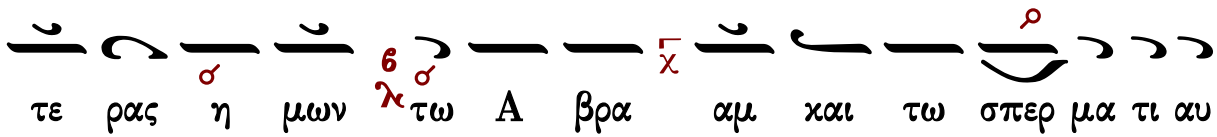

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

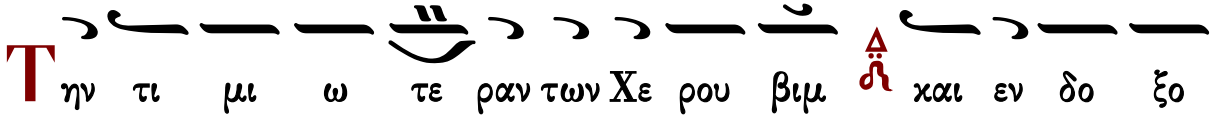

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

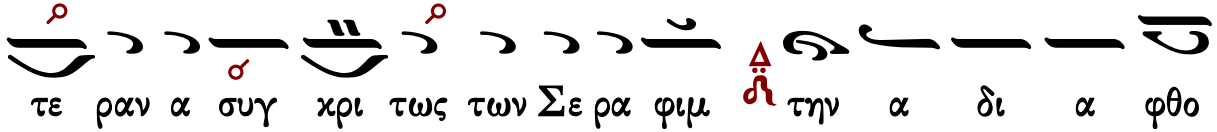

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

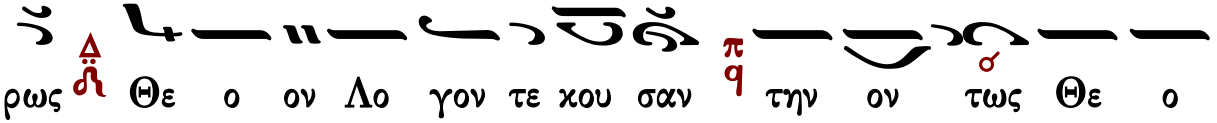

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

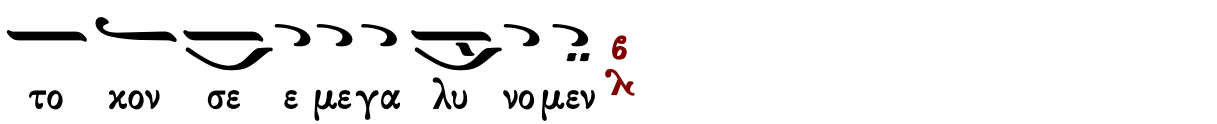

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Σύντομος

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.187#

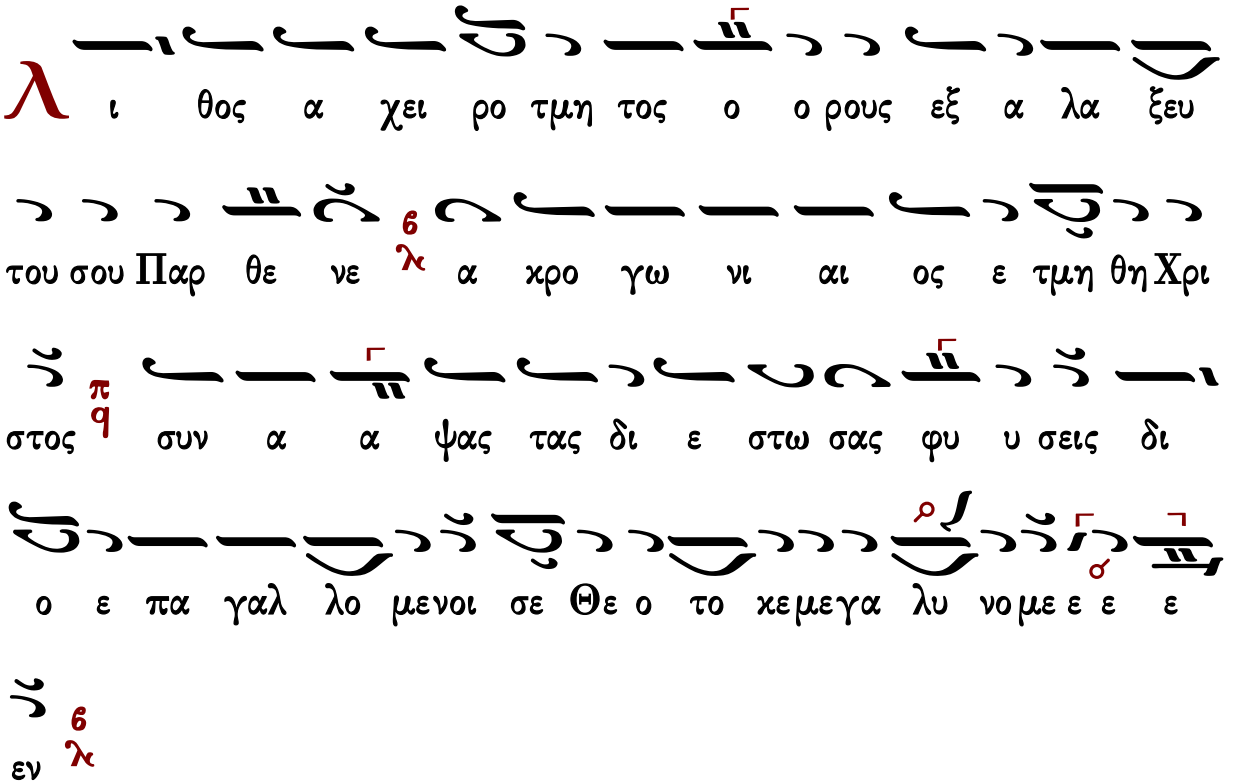

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.63#

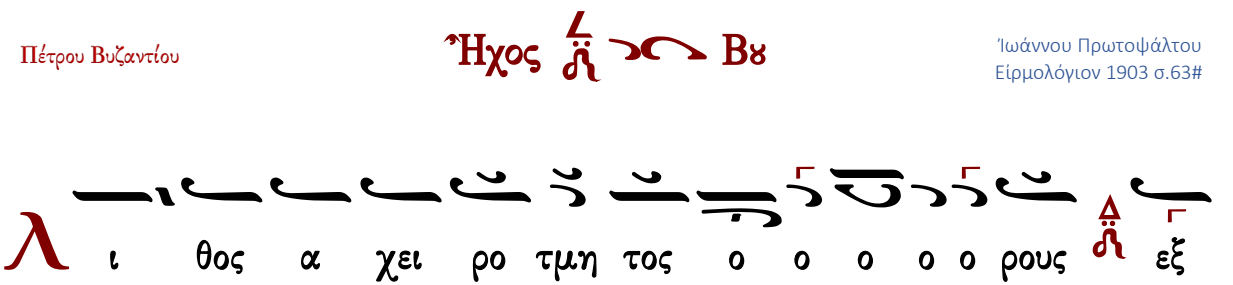

α λα α ξευ του ου σου Πα αρ θε ε ε νε ε α α

α χρο γω νι αι ος ε ε τμη η η θη Χρι στος συν α α

α α ψας τα ας δι ε ε στω ω σα ας φυ υ υ σει εις

δι ο ο επ α γαλ λο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι σε ε Θε ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε

ε ε ε εν

Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Πααγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.97*

λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ο ρου ους εξ

α λα α ξευ του ου σου Πα αρ θε ε ε νε ε α χρο

γω νι αι ος ε ε τμη η θη η η Χρι ι ι

στο ος π q συν α α α α α ψας τα α ας δι ε

ε στω σα ας φυ υ υ σεις εις 6 λ δι ο ο

ε πα γα αλ λο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι Δ δ

σε ε Θε ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν 6 λ

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων 6 (β′)

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων υ ψου τε

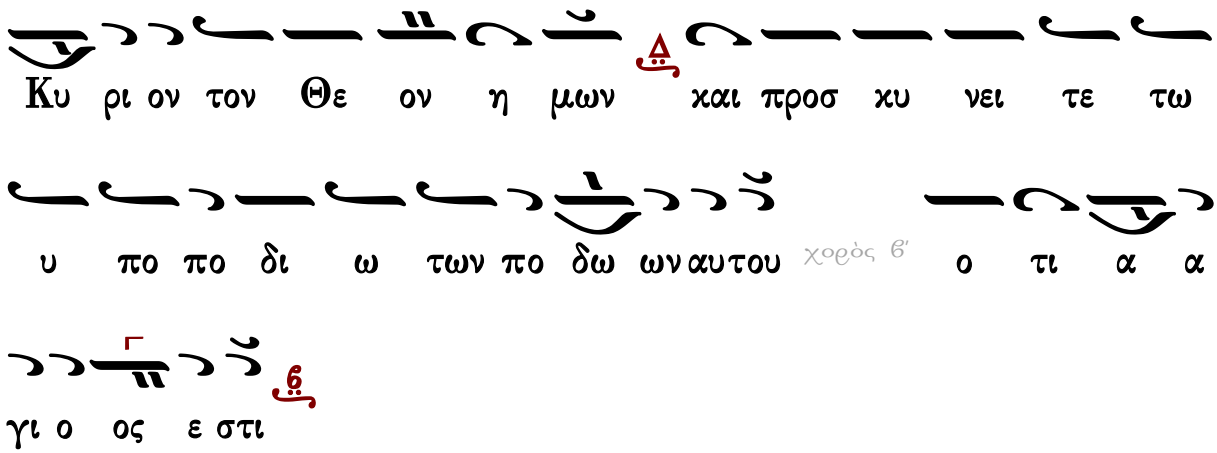

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.243*

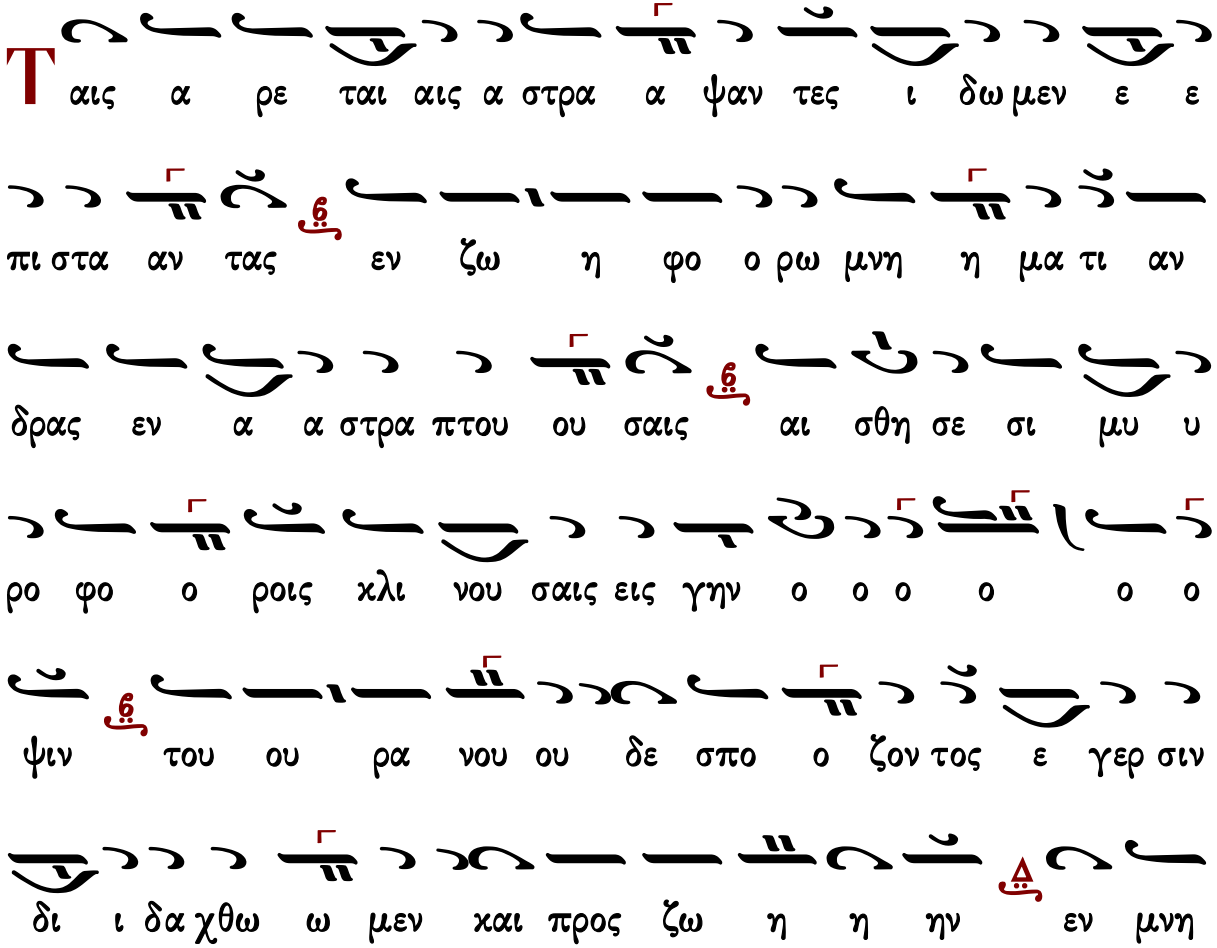

μει ω δρα μω μεν συ υν τω Πε ε τρω και το πρα χθε

εν θαυ μα α σαν τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ε

ε ε ψαι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

α γι ος Κυ ρι ι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

γ ψου τε ε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μω ω

ων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο ο

δω ω ων α αυ του χορὸς β' ο τι ι α α γι ο ος ε στι

ι

Ἦχος Δι

Άθανασίου Παναγιωτίδη
Έπίτομον Άναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.8#

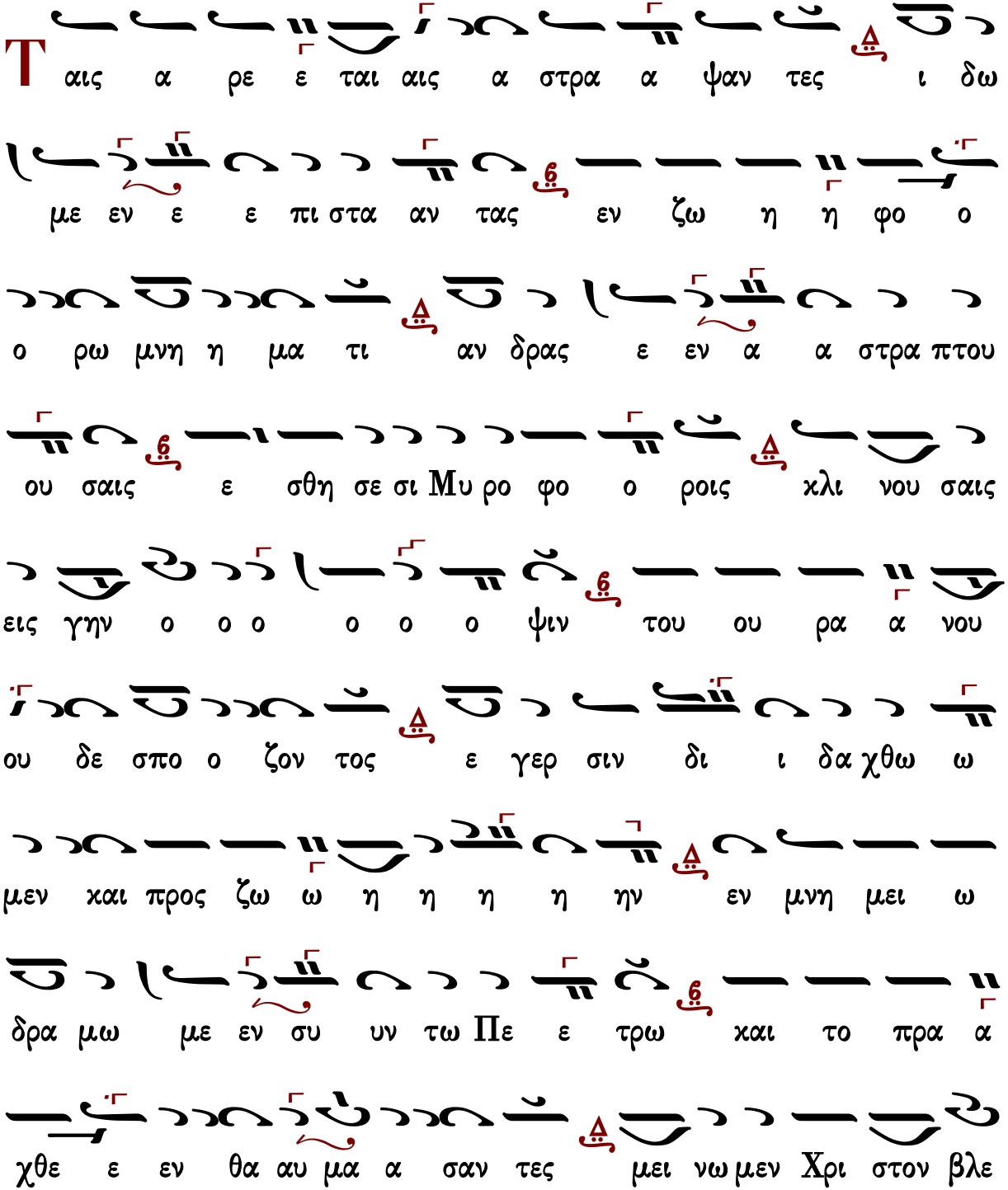

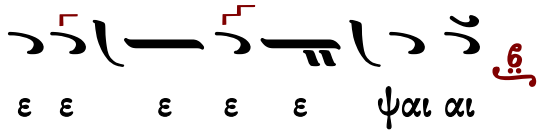

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

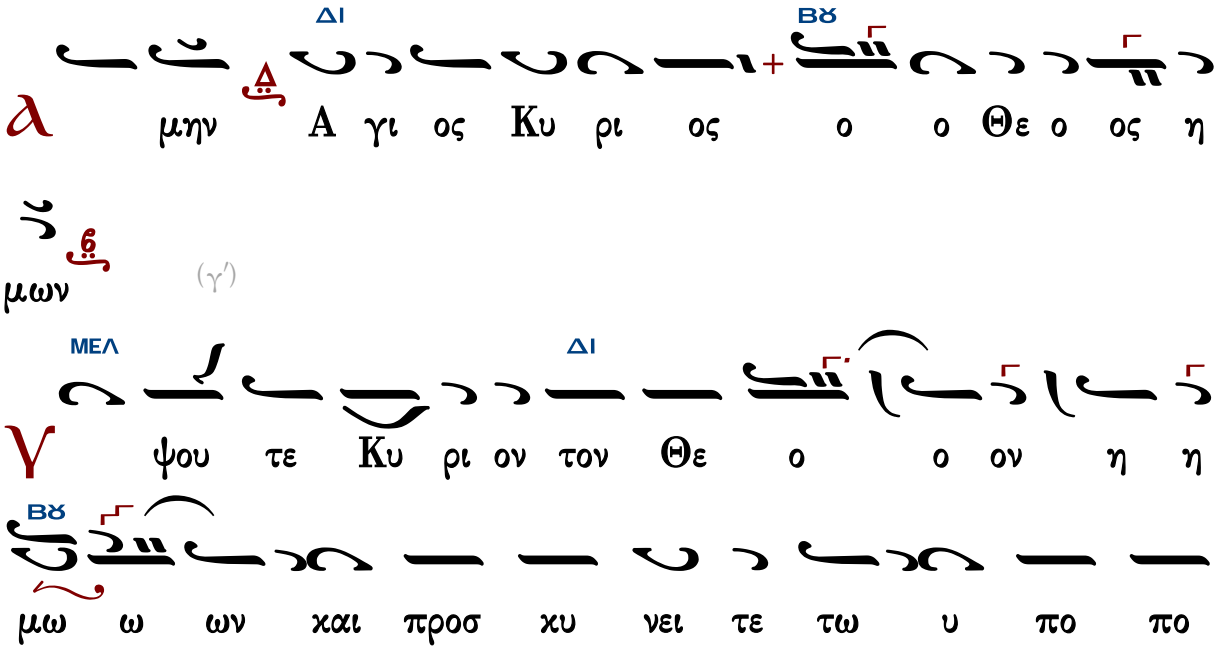

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.231#

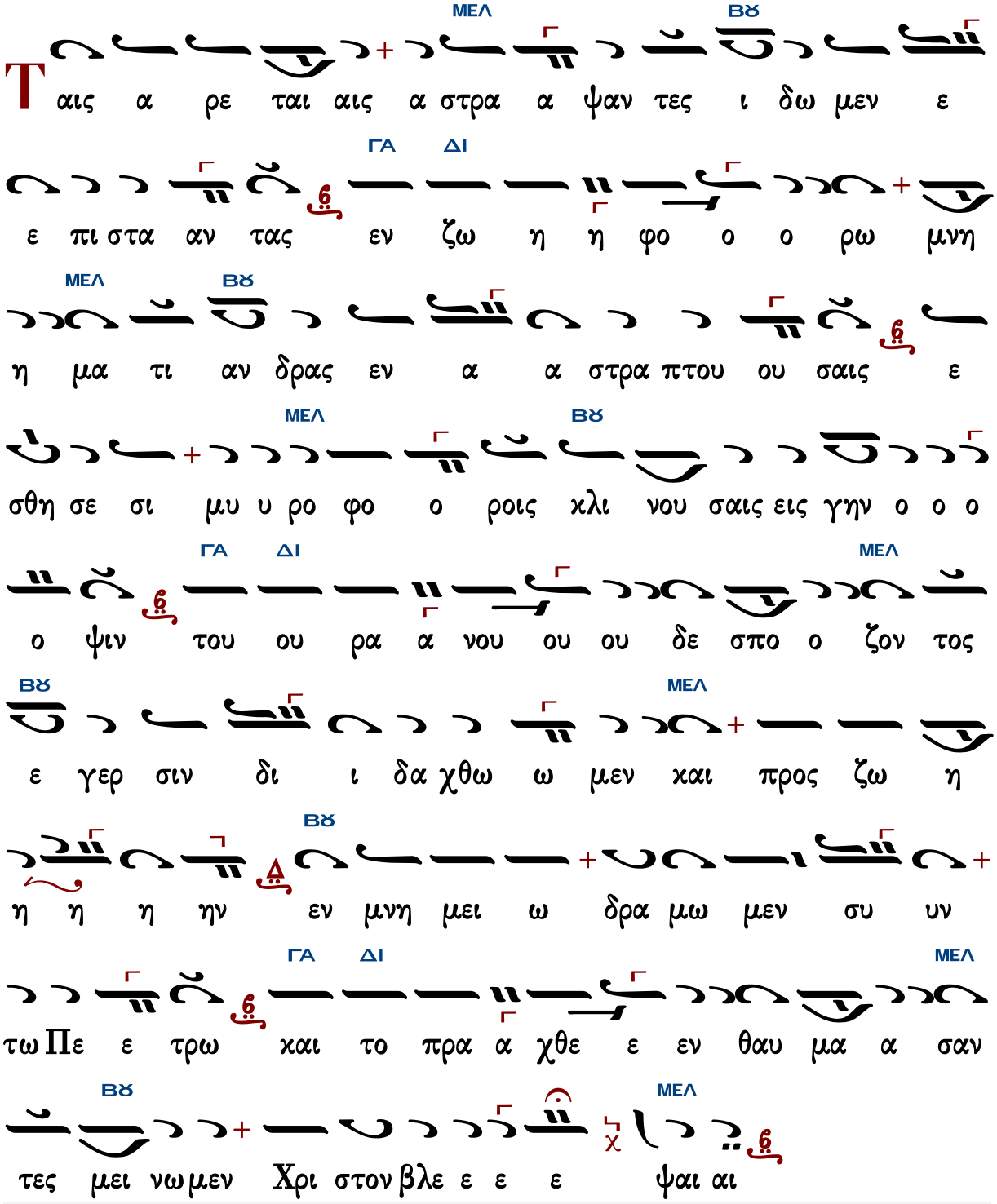

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον Τριῳδίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ κυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του χορὸς β' ο τι

α α γι ο ος ε στι ι

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.471/1341#

Τ αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω μεν ε πι

στα αν τες εν ζω η φο ο ρω μνη η μα τι αν

δρας εν α στρα πτου σαι αις ε σθη η σε σι Μυ ρο φο ο

ροις χλι νου σαις εις γη ην ο ο ψιν του ου ρα

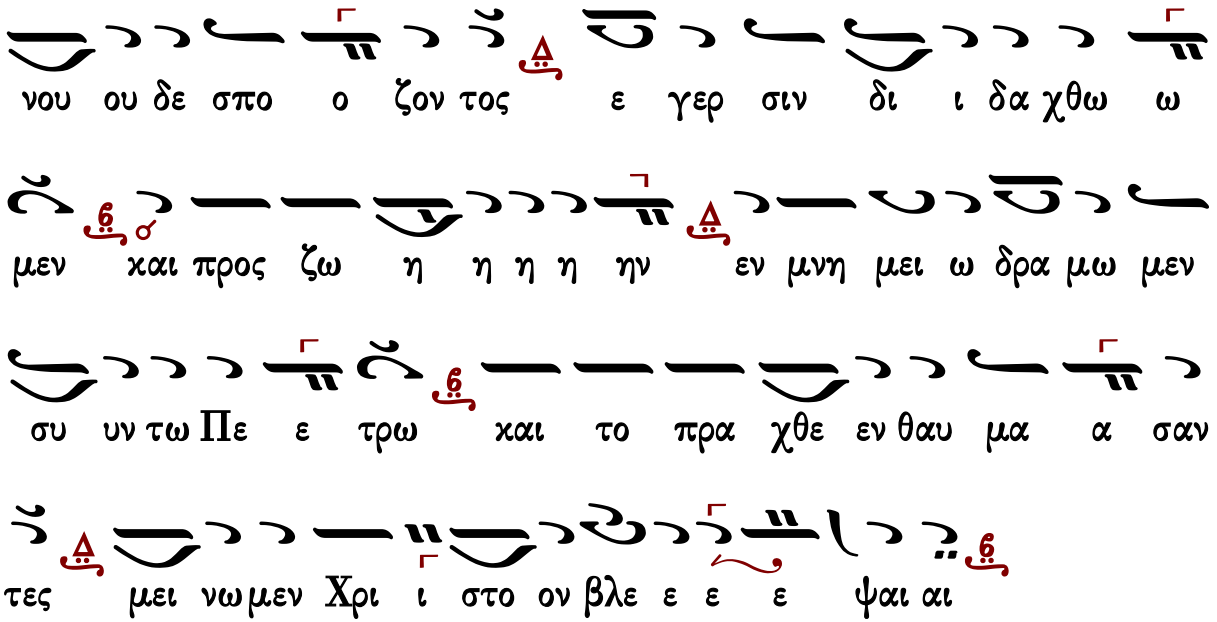

Ἑξαποστειλάριον Τριῳδίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α' 2003 σ.97#

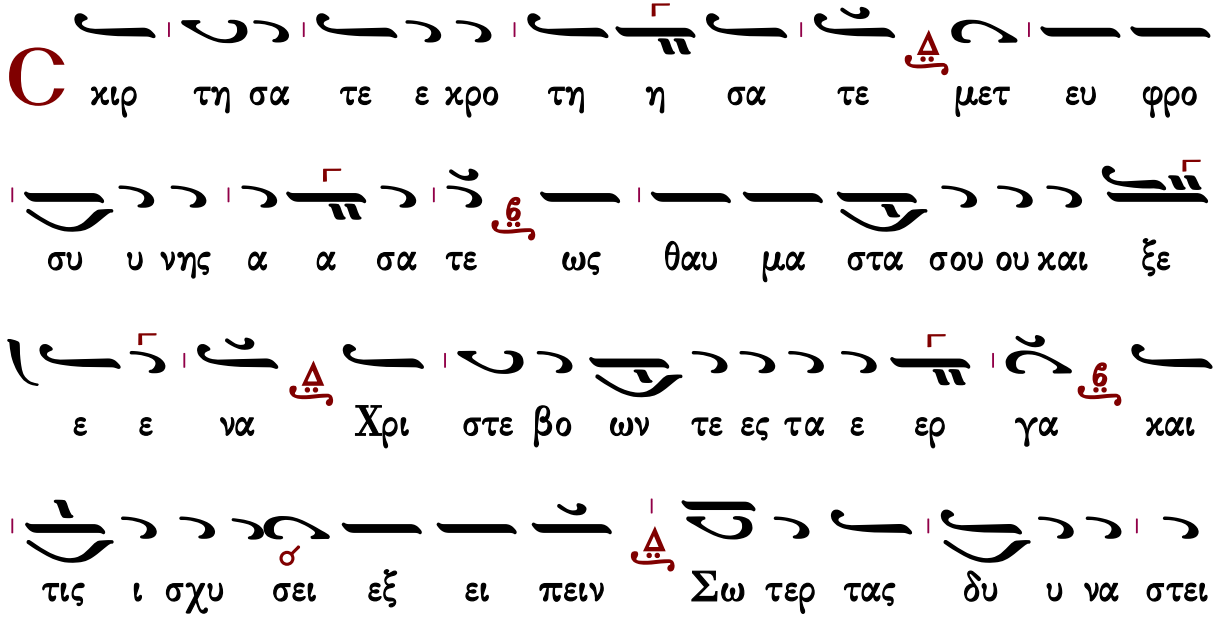

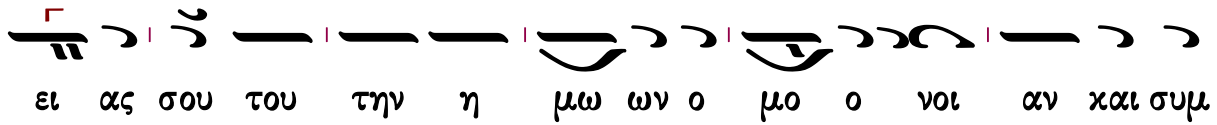

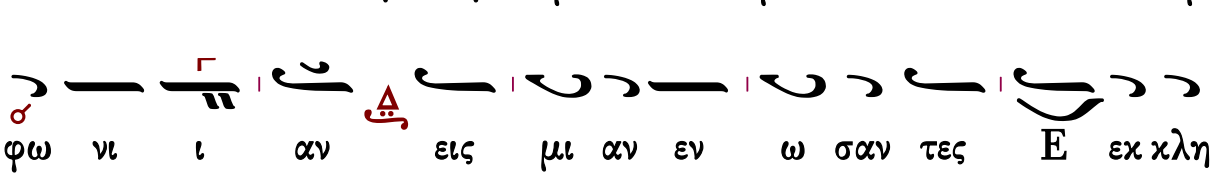

Ἑξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.189/636*

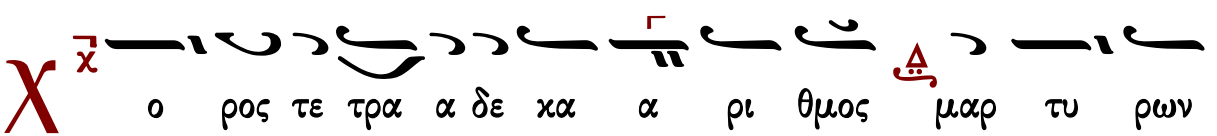

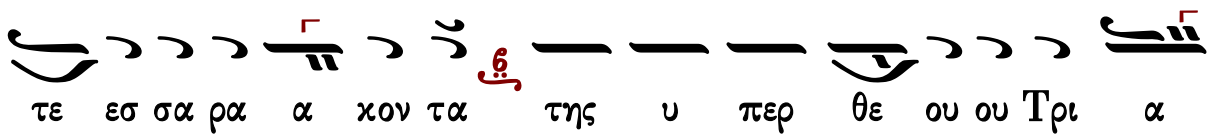

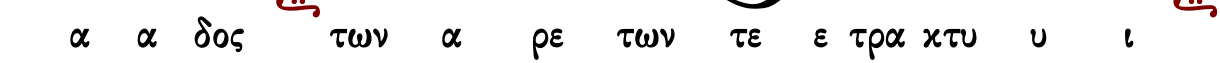

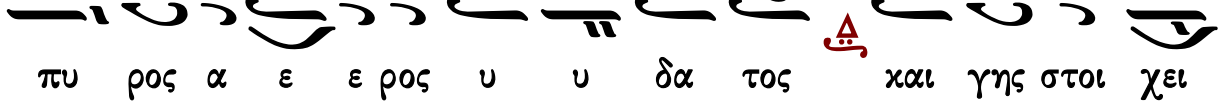

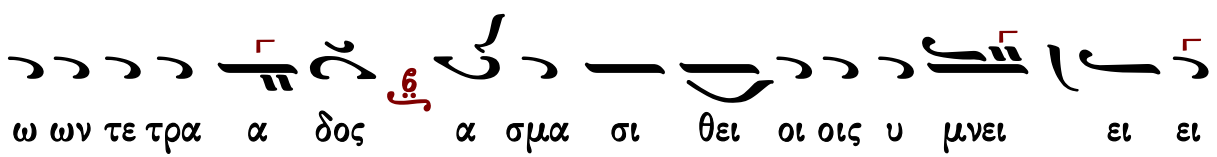

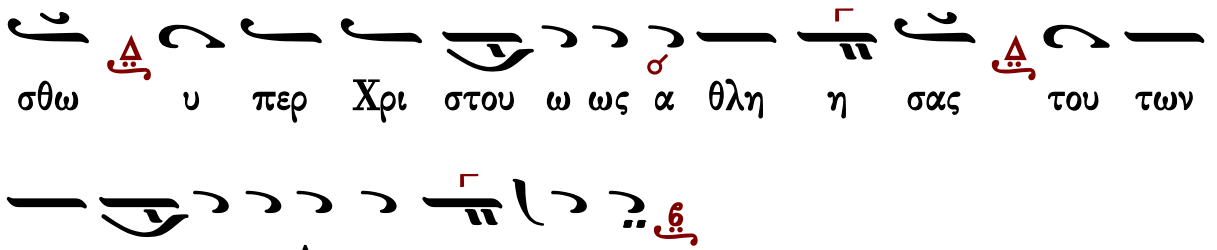

Θεοτοκίον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.190/637*

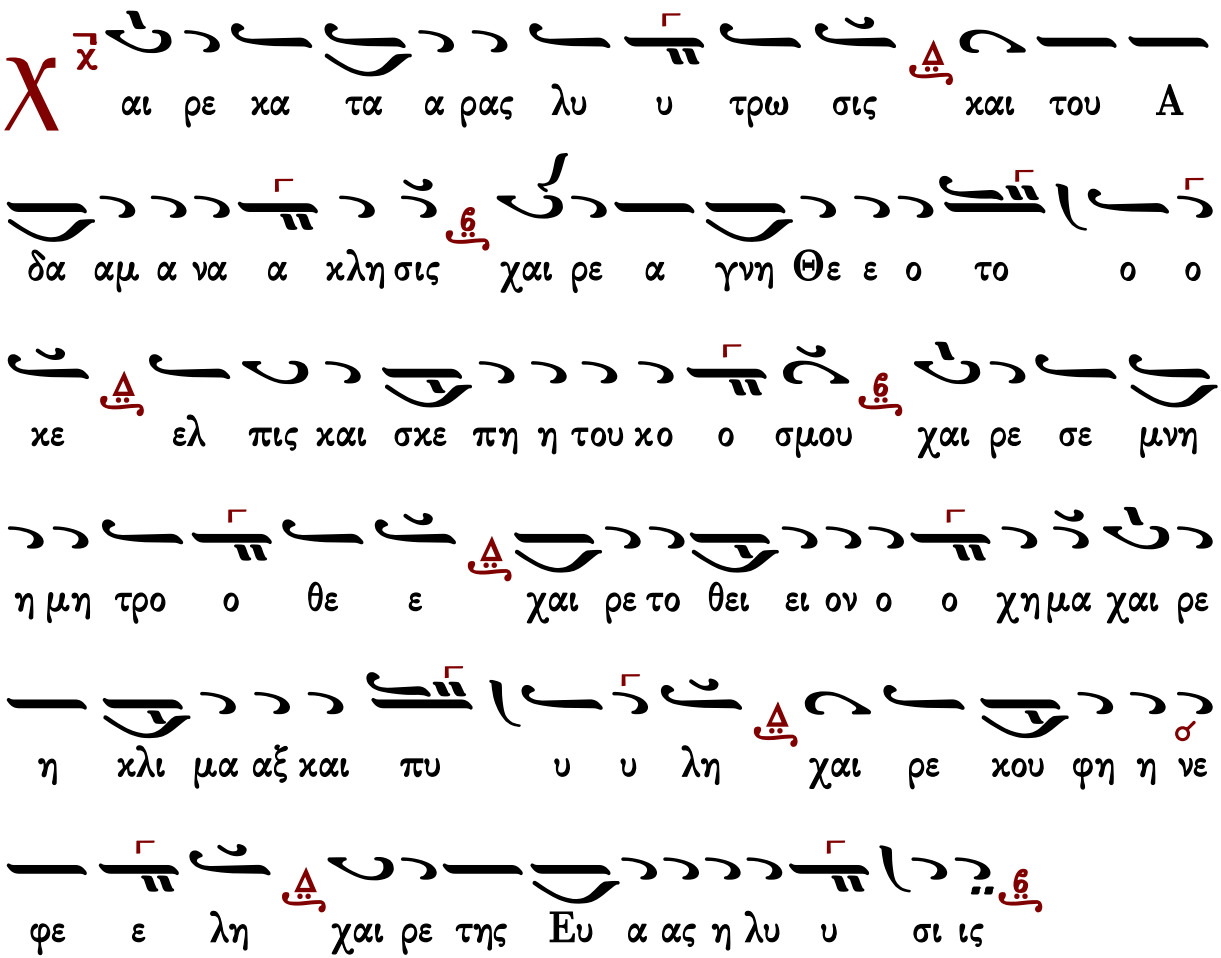

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Αἶνοι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δ Πα

Π α σα πνο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων Δ αι νει τε α α αυ το ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ε

ω ω 6/λ

α ι νει τε αυ τον παν τες οι α α αγ γε ε ε λοι

οι α α αυ του π/q αι νει τε αυ τον πα α σαι αι αι αι

δυ να α α μει εις α α αυ του π/q σοι πρε ε πει υ

μνος τω Θε ε ω ω 6/λ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.529*

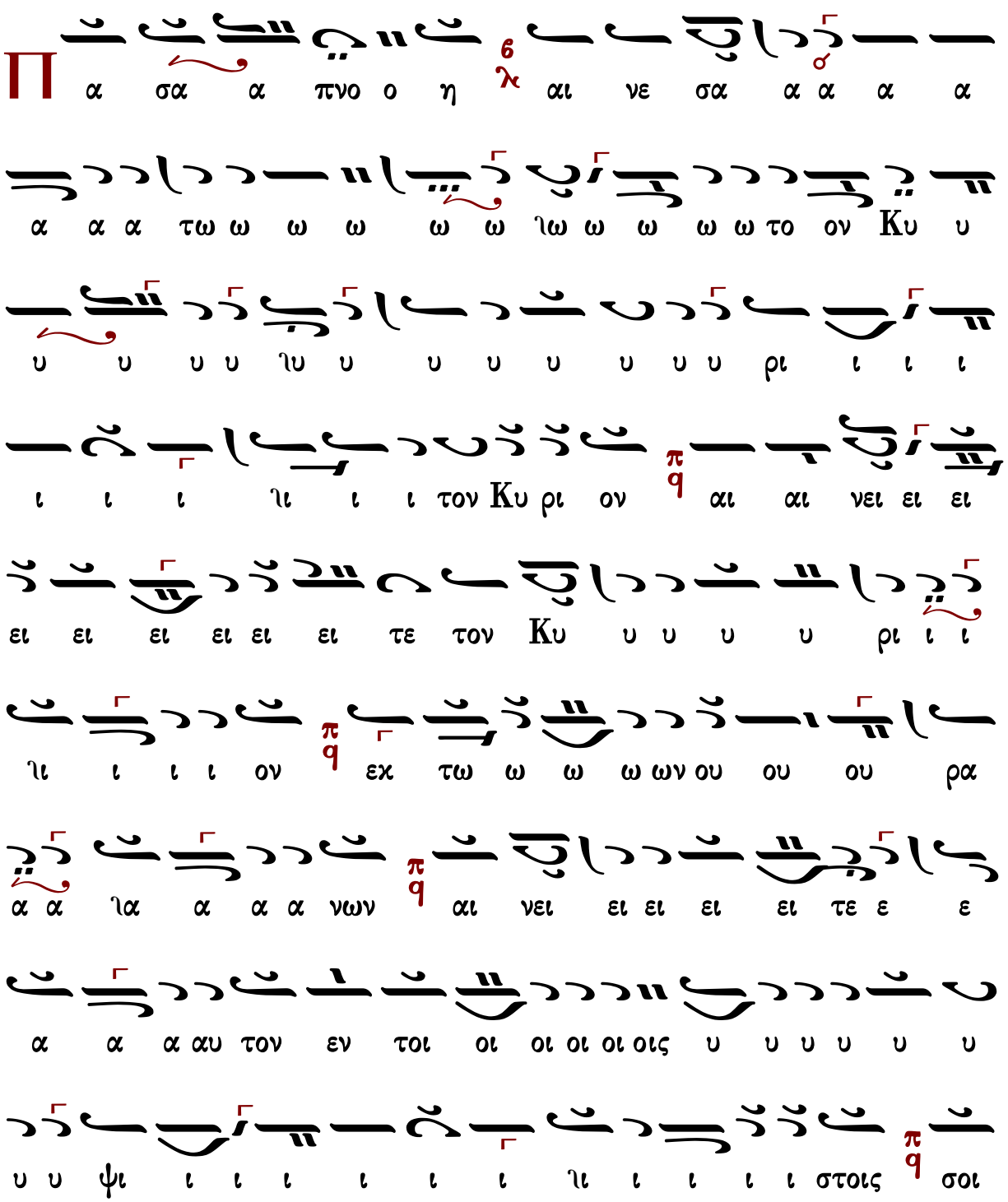

πρε ε ε πει υ υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω Θε ε ε
ω ω
6
λ
ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α α
αυ τον
π
q
πα α α α α αν τε ες οι α α α α αγ γε
ει ι ιε ει ει ει τε ε ε ε ε α α α αυ τον
π
q
αι νει ει ει ιε ιε ιε ιε ιε αυ του
π
q
λοι ιο ιο ιο ιο ιο ε ε
ει εις α α α α α αυ του ου ου
π
q
σοι ιο ιο ιο ιο
ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε πρε ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α α σαι αι αι δυ να α α α α μει
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

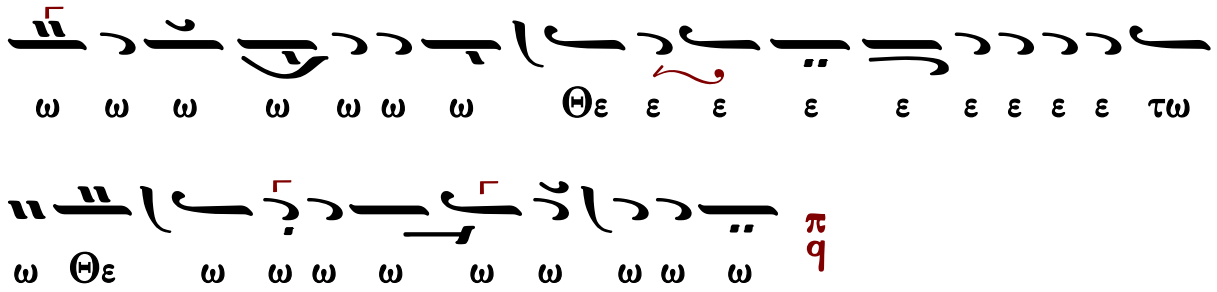

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

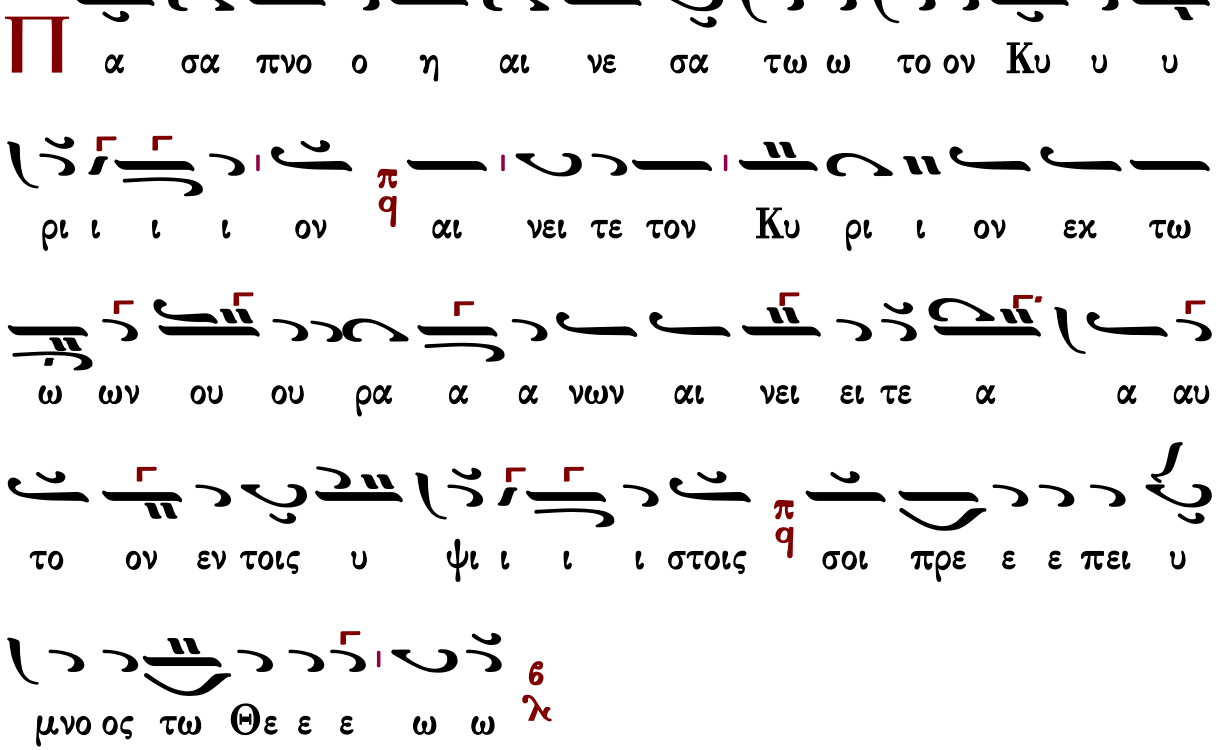

γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ

τον πα σαι αι Δυ να α α μει εις α α αυ του

σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.71*

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το

ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι

ον εκ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος

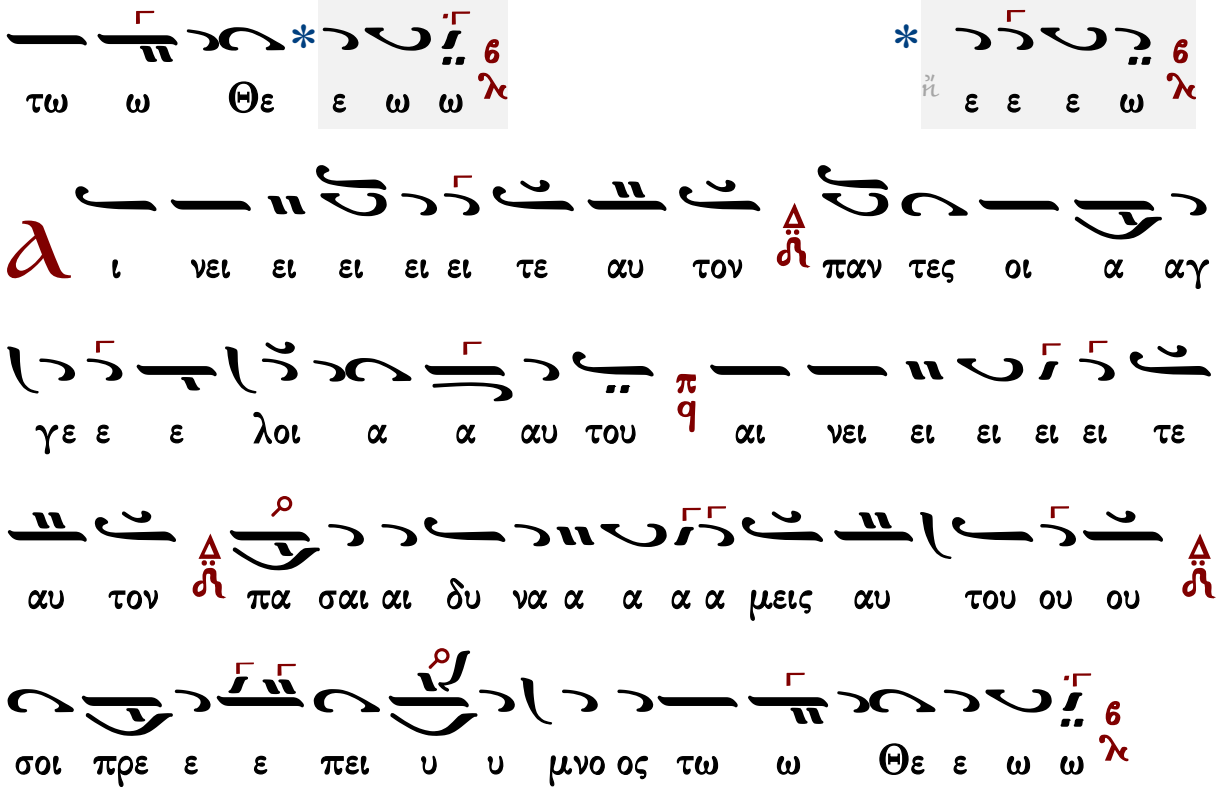

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

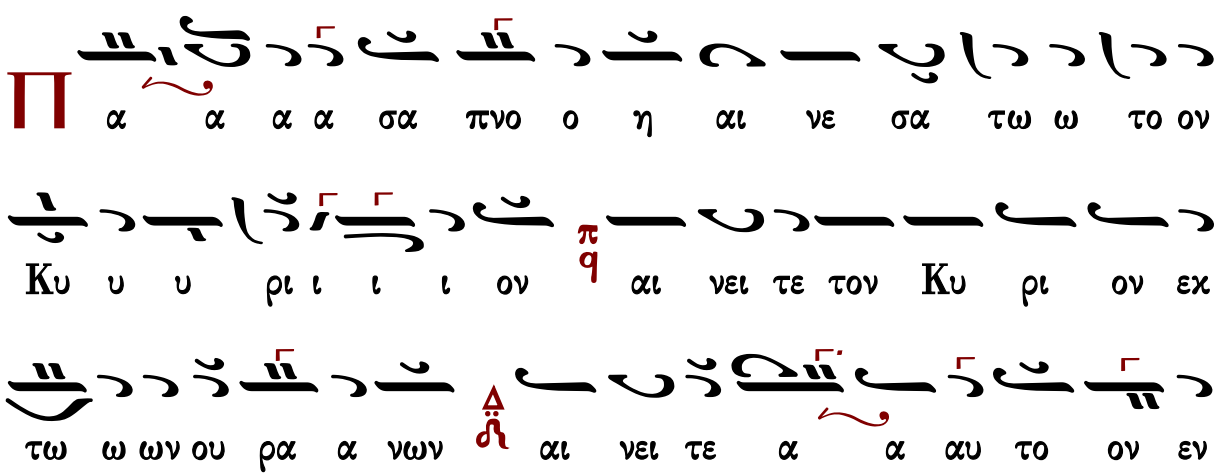

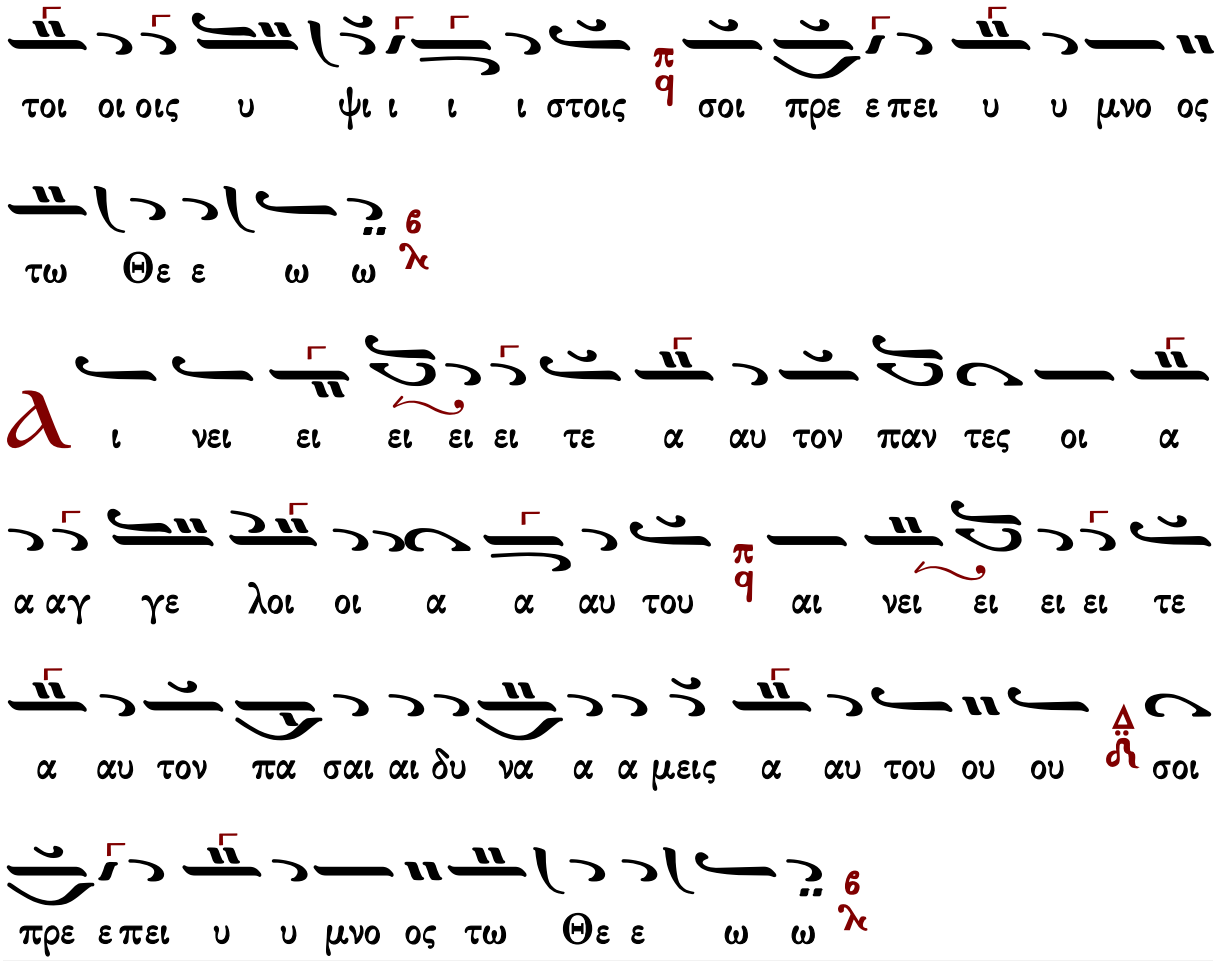

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.69*

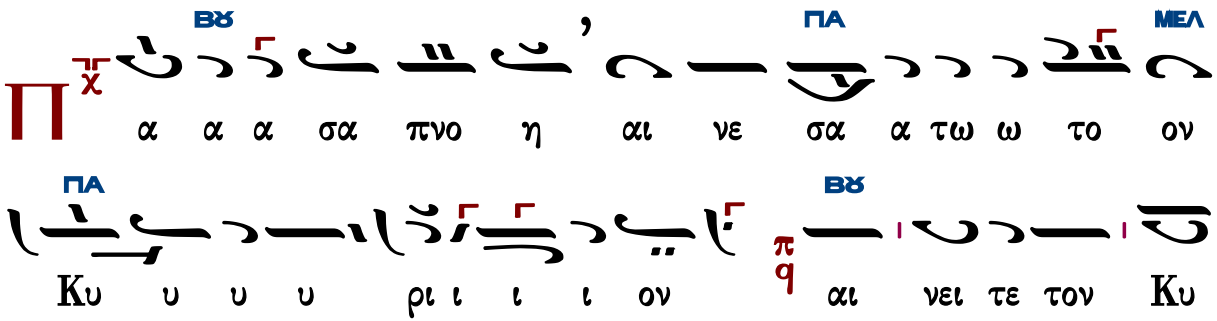

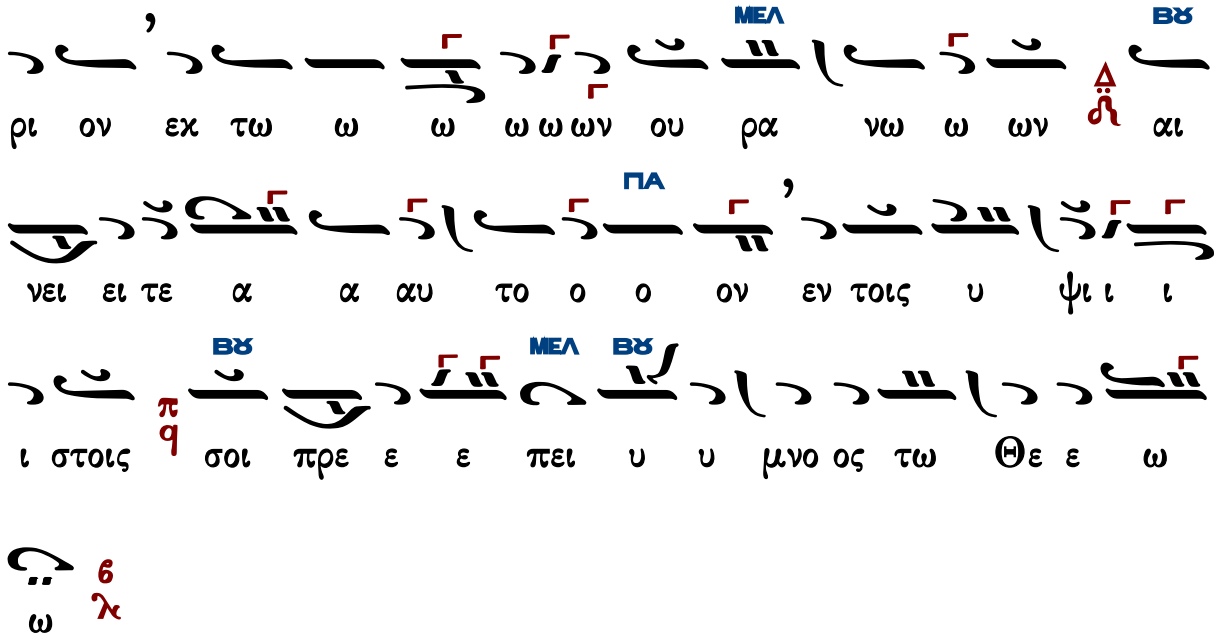
ΜΕΛ
ΒΫ
ρι ον εχ τω ω ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι
ΠΑ
νει ει τε α α αυ το ο ο ον εν τοις υ ψι ι ι
ΒΫ
ΜΕΛ
ΒΫ
ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
ω

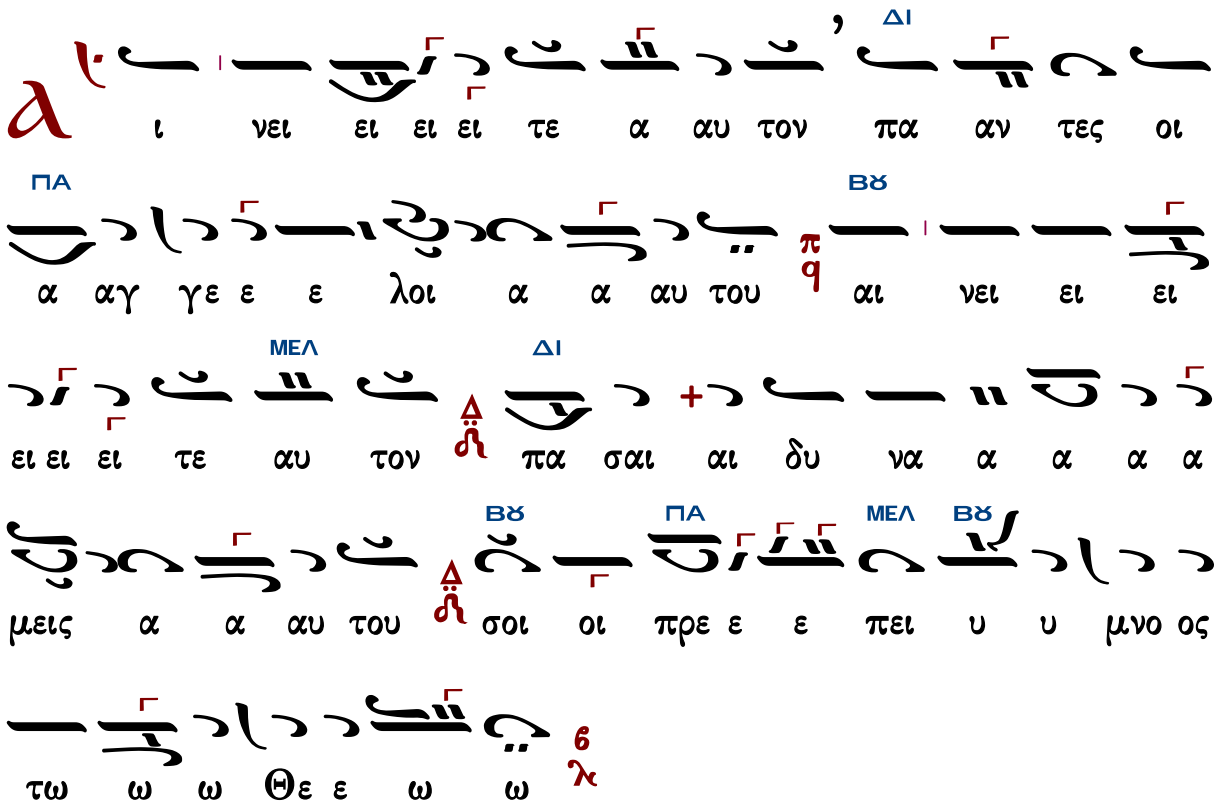
ΔΙ
ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι
ΠΑ
ΒΫ
α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει ει
ΜΕΛ
ΔΙ
ει ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α α
ΒΫ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΒΫ
μεις α α αυ του σοι οι πρε ε ε πει υ υ μνο ος
τω ω ω Θε ε ω ω

Ἦχος ⲗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον π/q αι νει ει ει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ των ου ρα α α νω ων Δ αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε πει

υ μνο ος τω Θε ε ω ω 6/λ

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του π/q αι νει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του Δ σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ω ω 6/λ

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ΄ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.169*

ΜΕΛ ΒΫ

Π α α α α σα πνο η αι νε σα α τω ω το ον

ΠΑ ΒΫ

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει

ΠΑ

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ΒΫ ΝΗ ΒΫ

ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω

ω Θε ε ω ω

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

ΒΫ ΠΑ

λ ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι

ΝΗ ΒΫ

αγ γε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ

τον πα σαι αι δυ να α α α α α μεις α αυ του

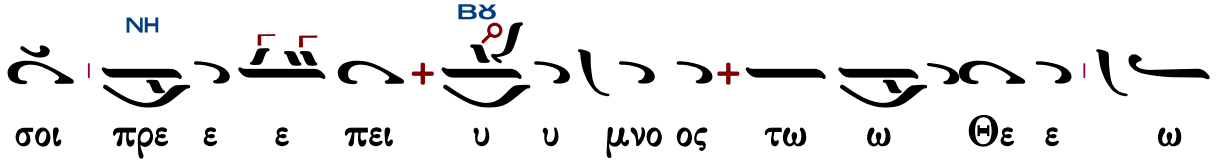

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.171*

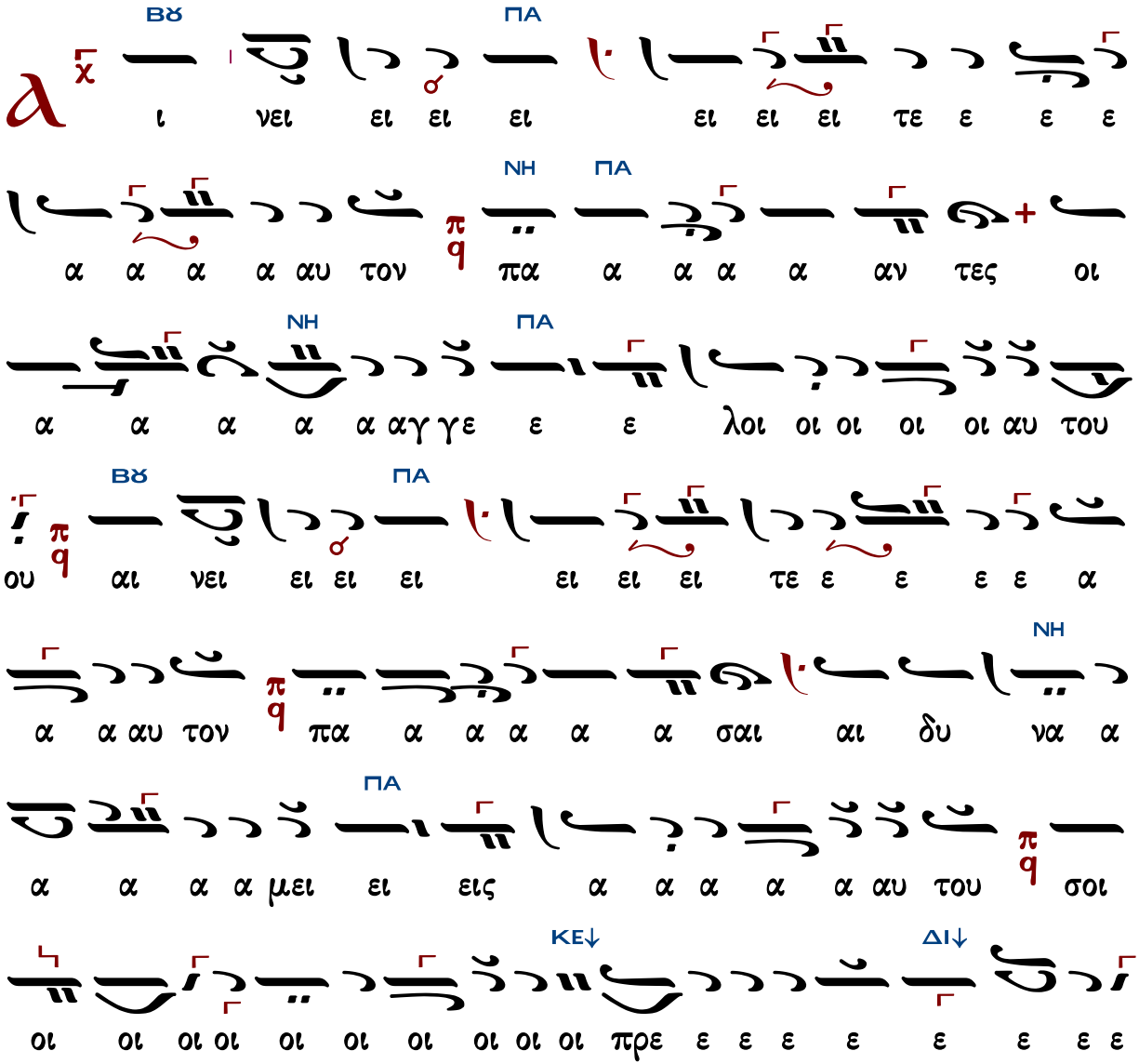

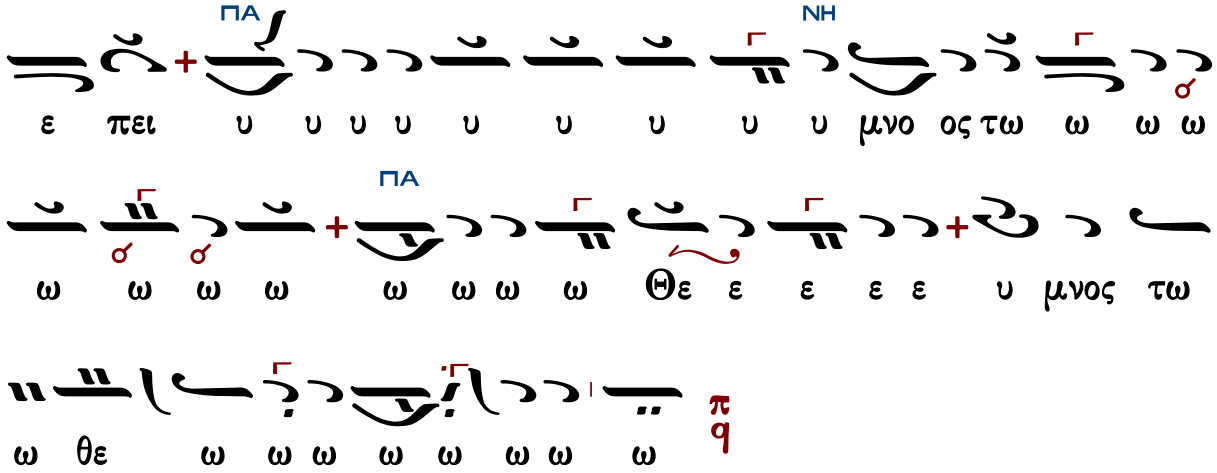

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

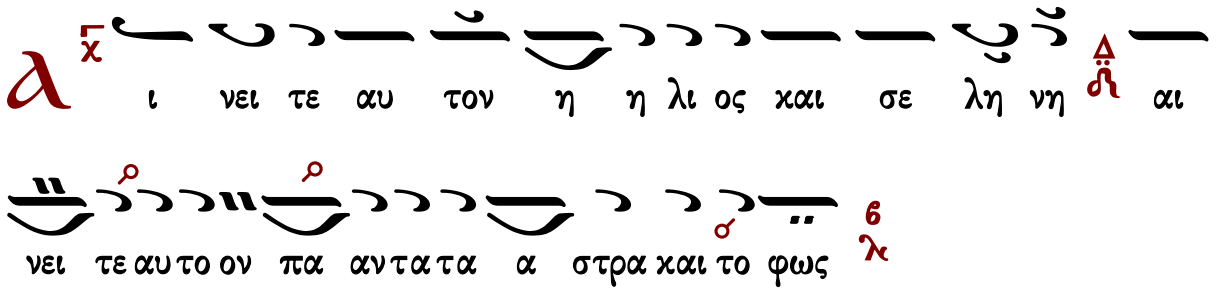

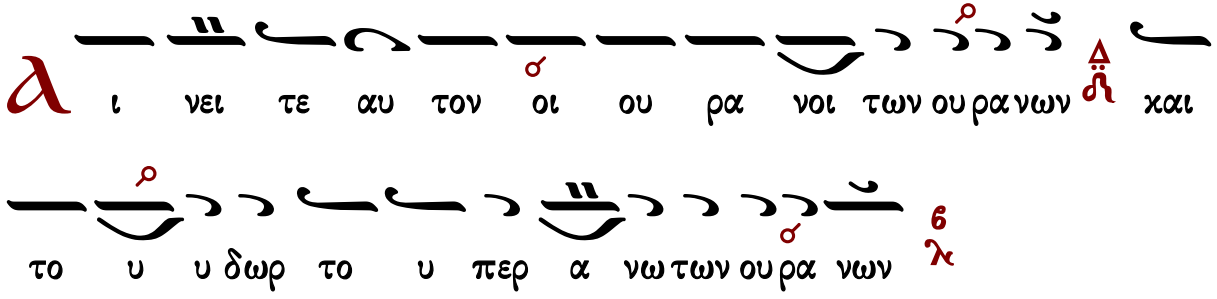

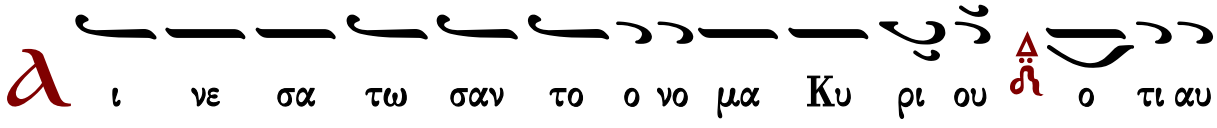

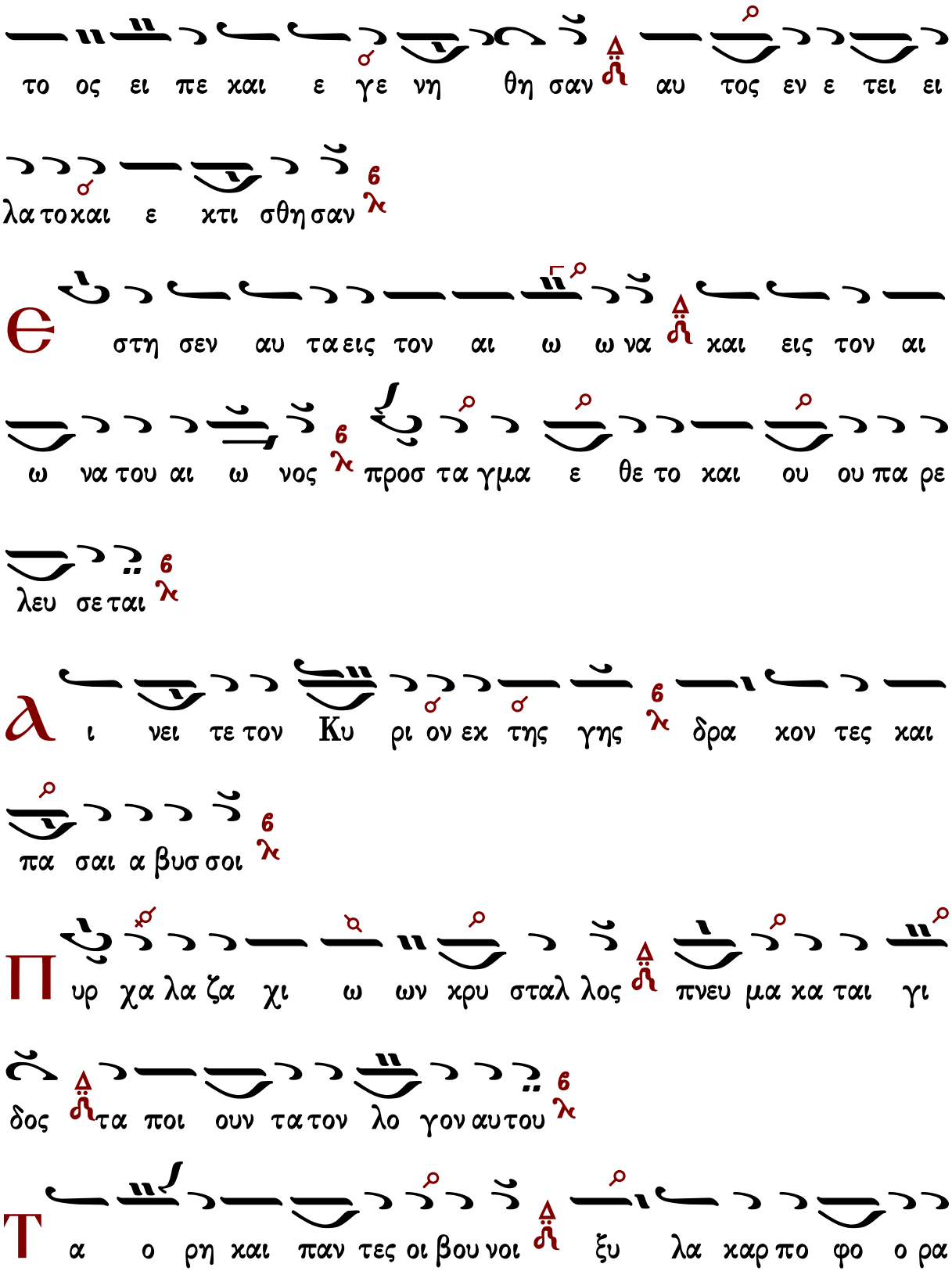
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει
λα το και ε κτι σθη σαν
Θ στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε
λευ σε ται
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι
δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

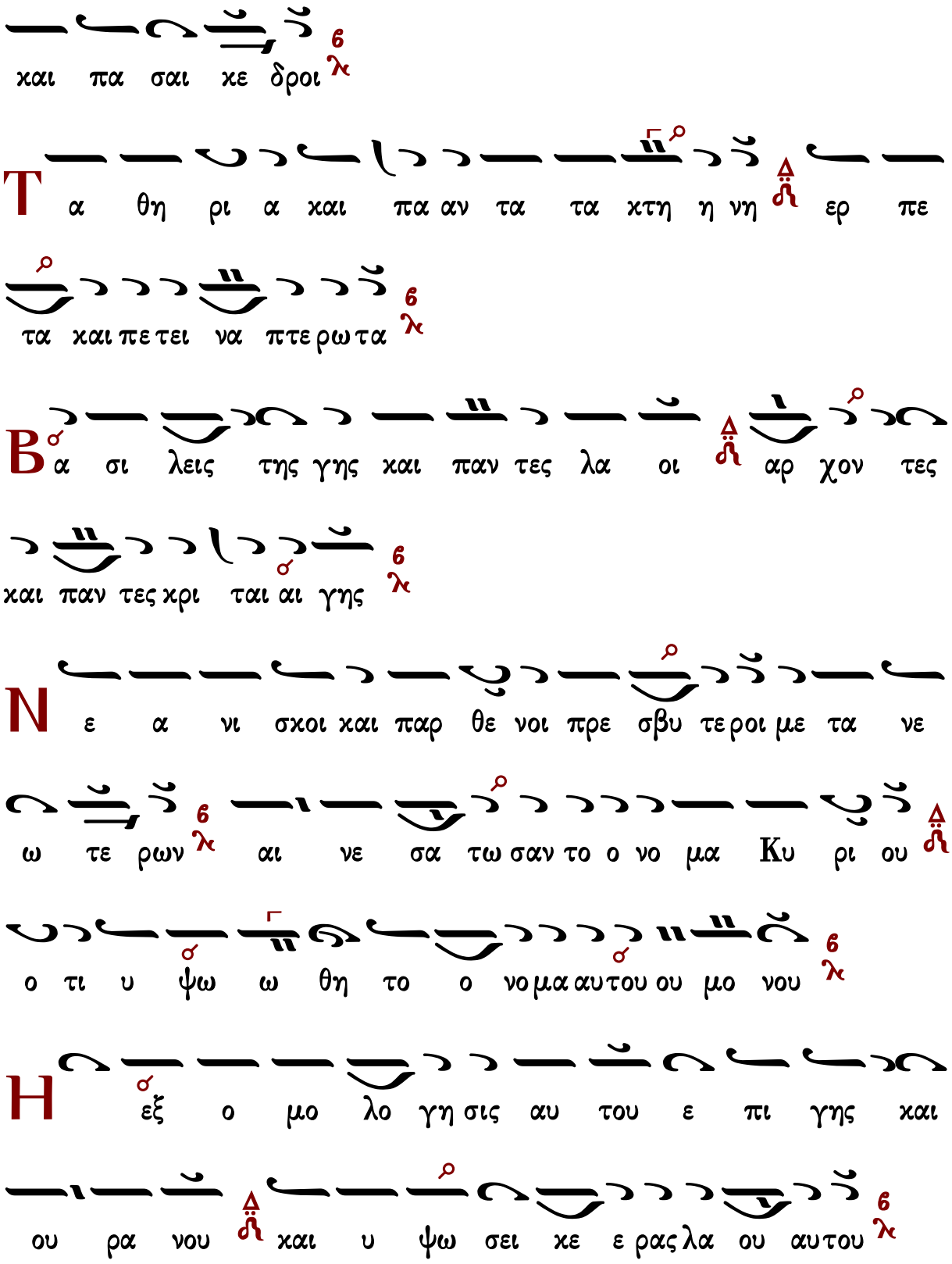
και πα σαι κε δροι
Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ερ πε
τα και πε τει να πτε ρω τα
Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες
και παν τες κρι ται αι γης
Νε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου
ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

γ

μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

ε

υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των

α

ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

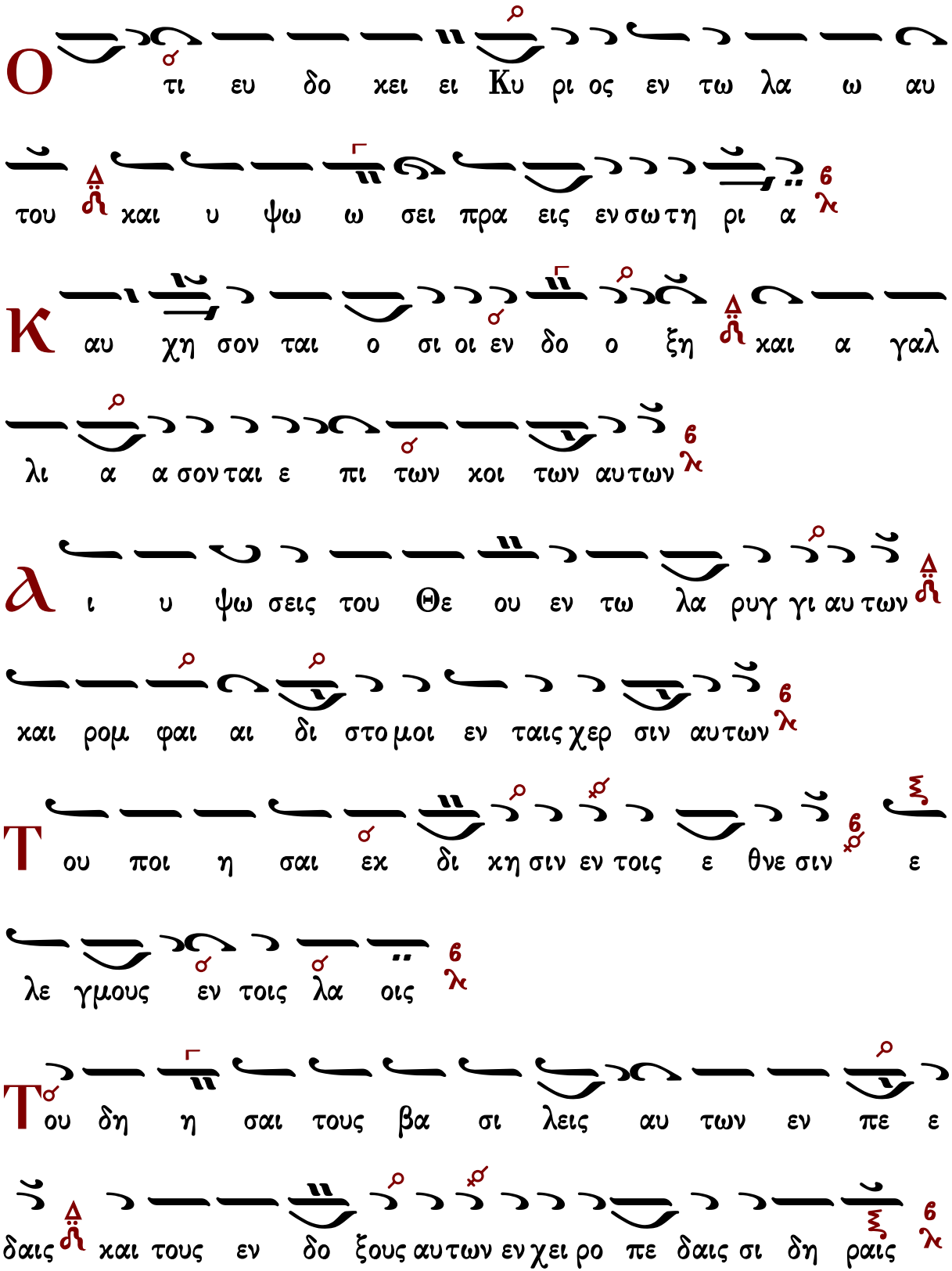
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ
του και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Δ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε
δαις και τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.110*

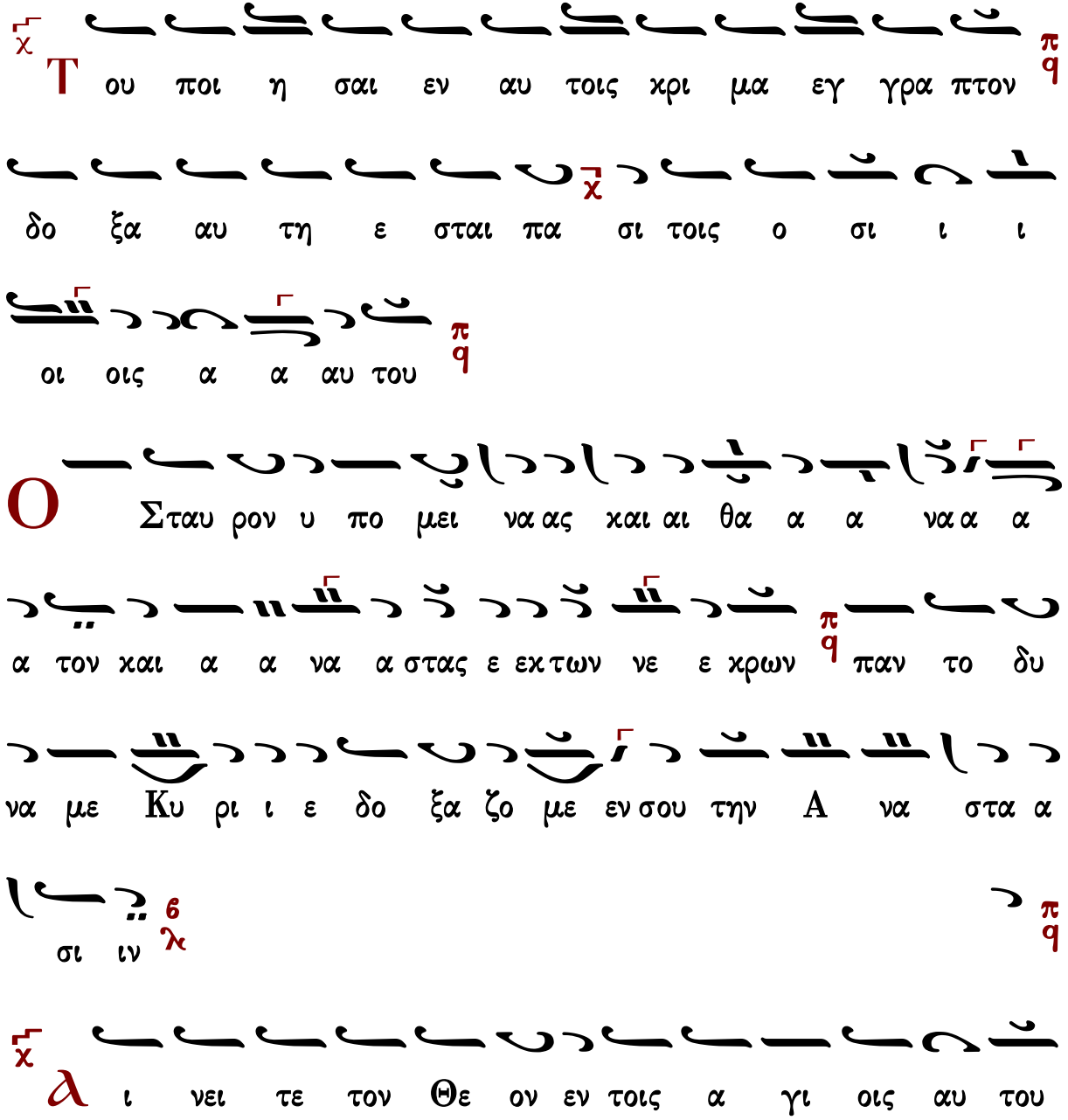

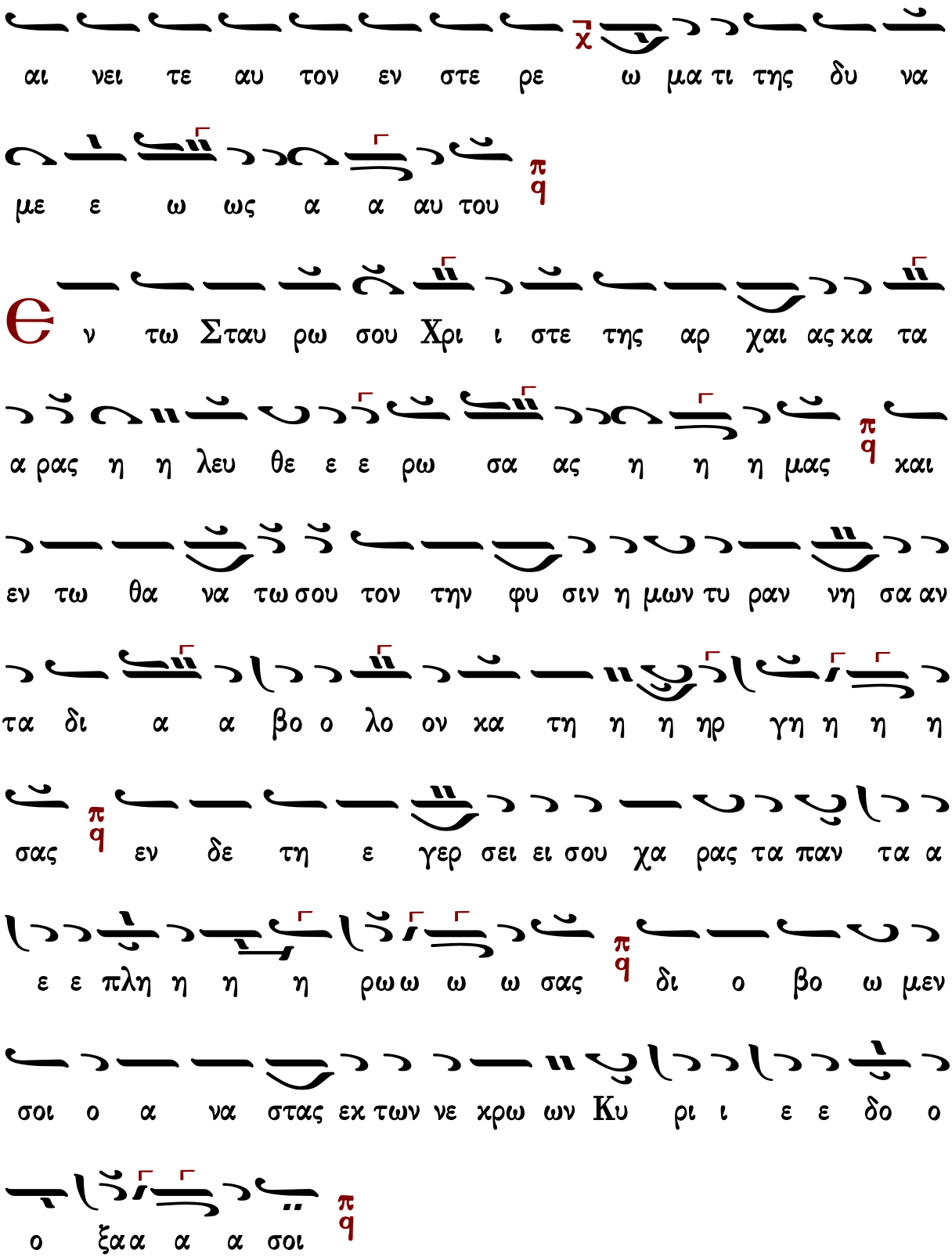
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
με ε ω ως α α αυ του
Θε ν τω Σταυ ρω σου Χρι ι στε της αρ χαι ας κα τα
α ρας η η λευ θε ε ε ρω σα ας η η η μας και
εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σα αν
τα δι α α βο ο λο ον κα τη η η ηρ γη η η η
σας εν δε τη ε γερ σει ει σου χα ρας τα παν τα α
ε ε πλη η η η ρω ω ω σας δι ο βο ω μεν
σοι ο α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.483#

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου

Ο σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να

στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα

ζο μεν σου την α να στα σιν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυτου

Θν τω σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα ρας

η λευ θε ρω σας η μας λ6 και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα πα

αν τα ε πλη ρω σας λ6 δι ο βο ω με εν σοι ο α να

στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι λ6

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Βϛ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.72*

χ Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον λ6 δο

ξα αυ τη ε σται χ λ6 πα σι τοις ο σι οις αυ του λ6

Ο Σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και θα να τον λ6 σ και

α α να στας εκ των νε κρων 6 λ παν το δυ υ να με

Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σου την Α να στα σιν 6 λ

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον 6 λ εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ του 6 λ

Θ ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα

τα ρας 6 λ η η λευ θε ρω σας η μας 6 λ και εν τω θα

να τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι

α βο λον κα τηρ γη σας 6 λ εν δε τη ε γε ερ σει ει σου

χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας 6 λ δι ο βο ω με εν

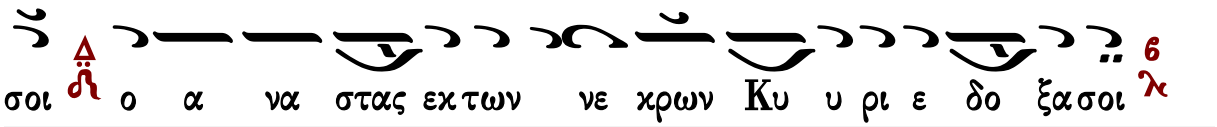

Προσόμοια Τριῳδίου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.350*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

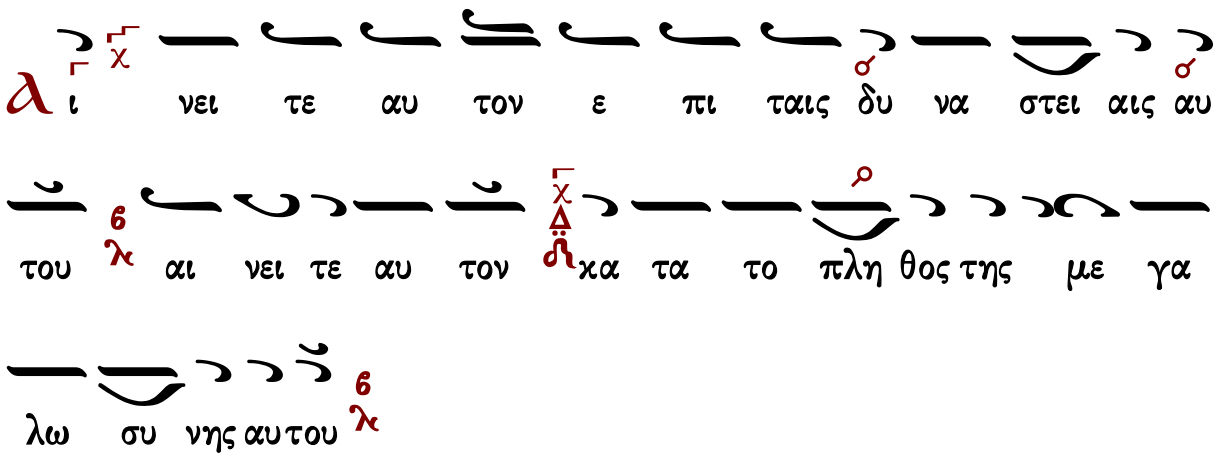

εξ ει δω λων πλα α α α α νης λυ τρω σα με νω ω

και σα αυ τω αρ μο σα με ε ε νω ω τι ι μι ω

αι μα α τι ι φαι δρω ως α πο λα αμ βα νου ου

σα α α την ι ε ε ρα αν α α να στη λω ω σιν

των Ει κο ο νων και αι χαι αι ρου ου σα σε υ μνει ει

ει ει και δο ξα ζει πι στω ως

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

C αρ κο ο ος το ε εκ τυ πω ω μα α α να στη

λου ουν τε ες σου Κυ ρι ι ε ε σχε τι ι κω ω ω ως

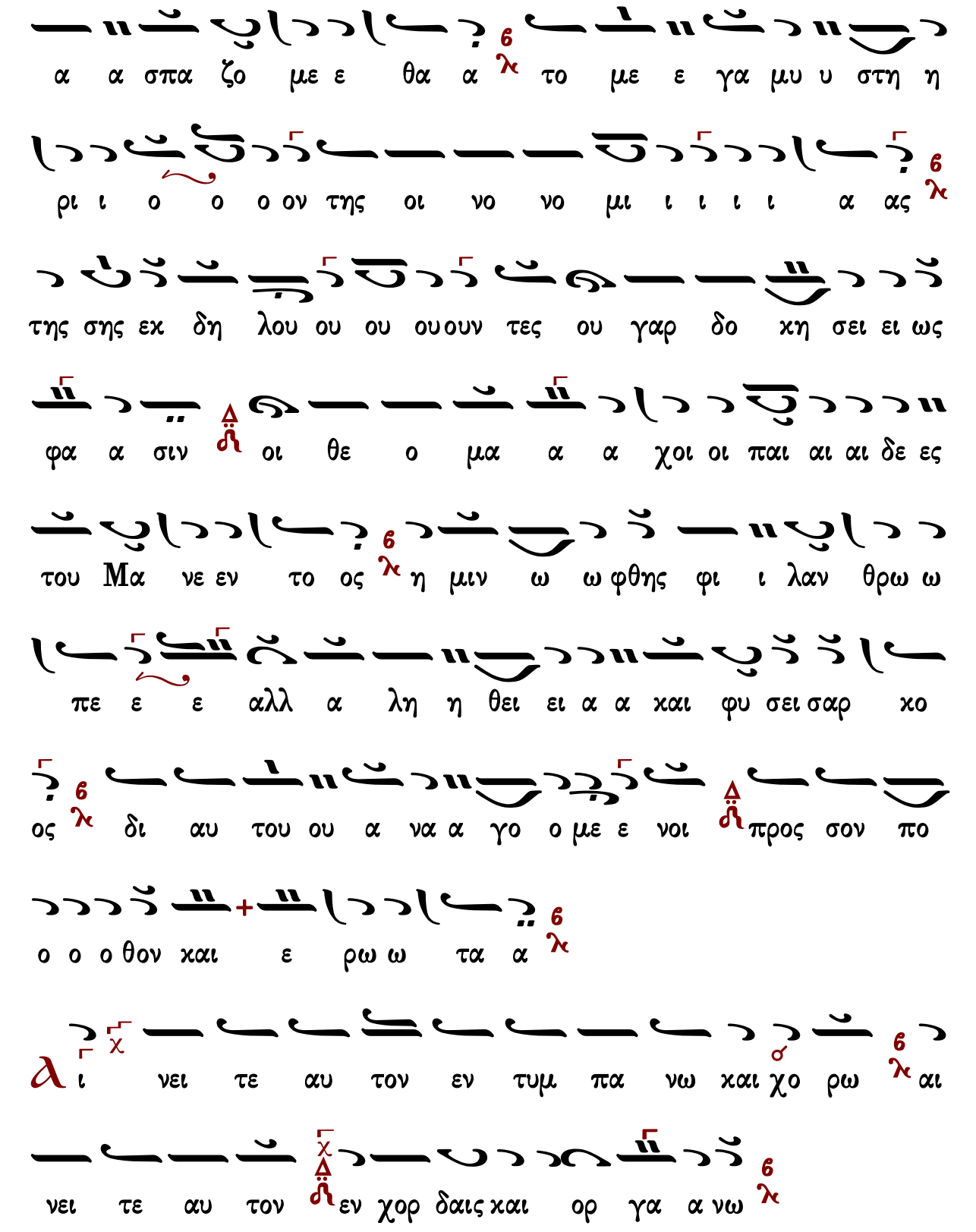
α α σπα ζο με ε θα α το με ε γα μυ υ στη η
ρι ι ο ο ο ον της οι νο νο μι ι ι ι ι α ας
της σης εκ δη λου ου ου ουουν τες ου γαρ δο κη σει ει ως
φα α σιν οι θε ο μα α α χοι οι παι αι αι δε ες
του Μα νε εν το ος η μιν ω ω φθης φι ι λαν θρω ω
πε ε ε αλλ α λη η θει ει α α και φυ σει σαρ κο
ος δι αυ του ου α να α γο ο με ε νοι προς σον πο
ο ο ο θον και ε ρω ω τα α
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

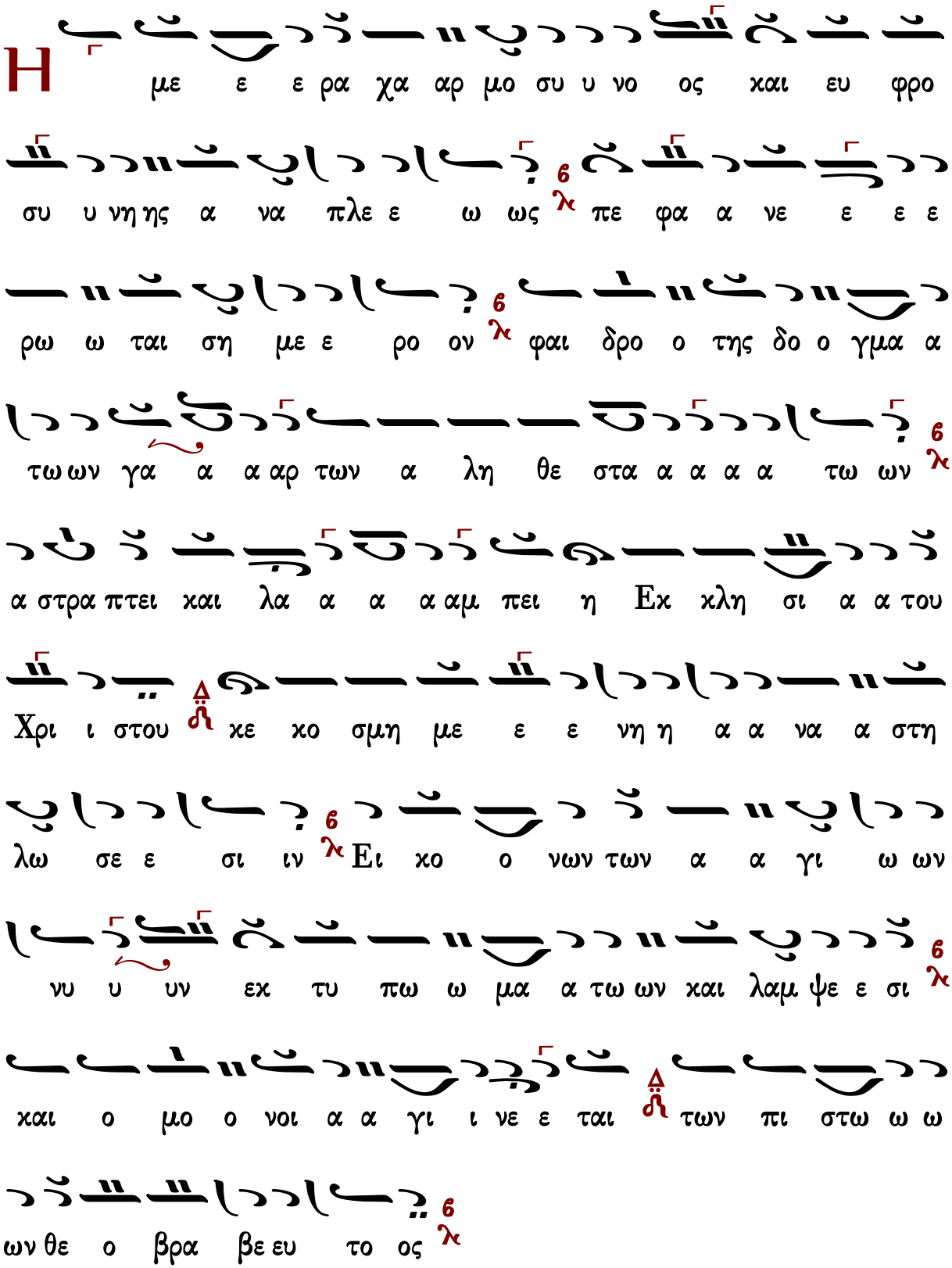
Η
με ε ε ρα χα αρ μο συ υ νο ος και ευ φρο
συ υ νη ης α να πλε ε ω ως πε φα α νε ε ε ε
ρω ω ται ση με ε ρο ον φαι δρο ο της δο ο γμα α
τω ων γα α α αρ των α λη θε στα α α α α τω ων
α στρα πτει και λα α α α αμ πει η Εκ κλη σι α α του
Χρι ι στου κε κο σμη με ε ε νη η α α να α στη
λω σε ε σι ιν Ει κο ο νων των α α γι ω ων
νυ υ υν εκ τυ πω ω μα α τω ων και λαμ ψε ε σι
και ο μο ο νοι α α γι ι νε ε ται των πι στω ω ω
ων θε ο βρα βε ευ το ος

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α' 2003 σ.38#

λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του 6 λ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του 6 λ

θ ν σοι νυν α γαλ λε ται η Ἐκ κλη σι α φι λαν

θρω πε 6 λ τω νυμ φι ω και κτι στη αυ της 6 λ τω ταυ την θε

λη μα τι θε ο πρε πε στα τω 6 λ εξ ει δω λων πλα α

νης λυ τρω σα με νω και σαυ τω αρ μο σα με ε

νω τι μι ω αι μα τι 6 λ φαι δρως α πο λαμ βα

νου σα την ι ε ραν α να στη λω σιν των ει κο

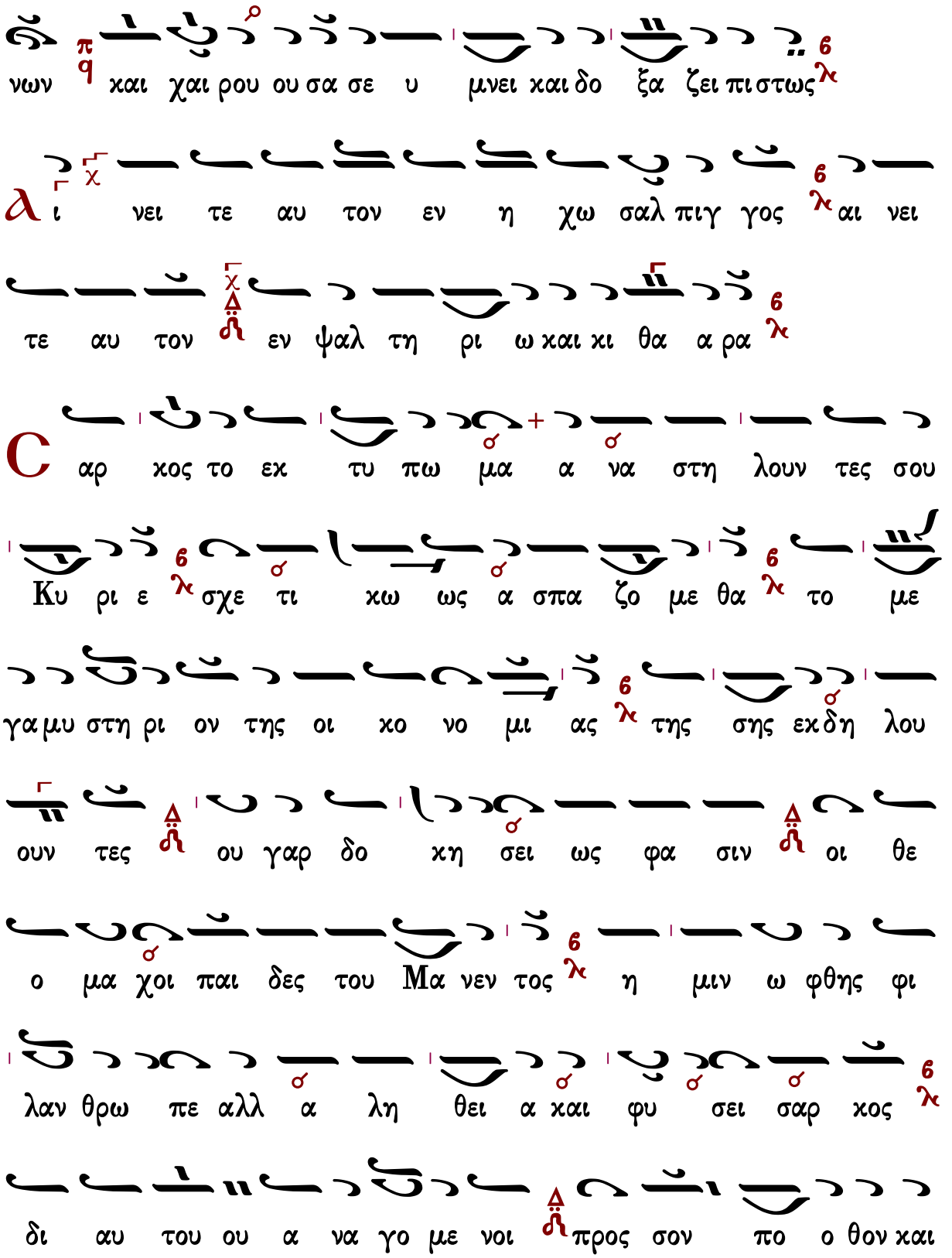
νων κα ι χαι ρου ου σα σε υ μνει και δο ξα ζει πι στως
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
αρ χος το εκ τυ πω μα α να στη λουν τες σου
Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το με
γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ας της σης εκ δη λου
ουν τες ου γαρ δο κη σει ως φα σιν οι θε
ο μα χοι παι δες του Μα νεν τος η μιν ω φθης φι
λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ σει σαρ κος
δι αυ του ου α να γο με νοι προς σον πο ο θον και

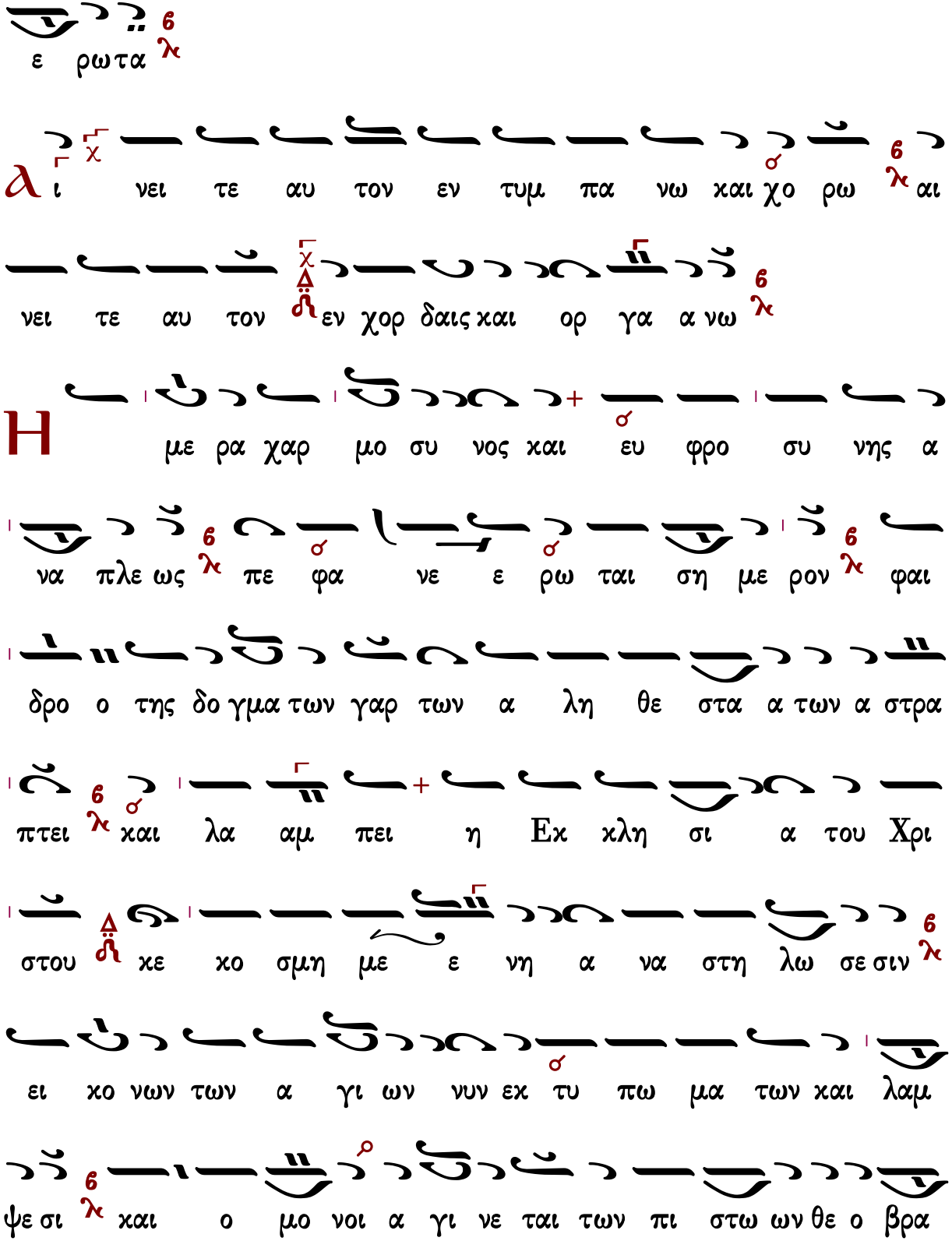
ε ρωτα
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
Η με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης α
να πλε ως πε φα νε ε ρω ται ση με ρον φαι
δρο ο της δο γμα των γαρ των α λη θε στα α των α στρα
πτει και λα αμ πει η Εκ κλη σι α του Χρι
στου κε κο σμη με ε νη α να στη λω σε σιν
ει κο νων των α γι ων νυν εκ τυ πω μα των και λαμ
ψε σι και ο μο νοι α γι νε ται των πι στω ων θε ο βρα

Προσόμοια τῶν Μαρτύρων

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ π ἠ Κε

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.226*

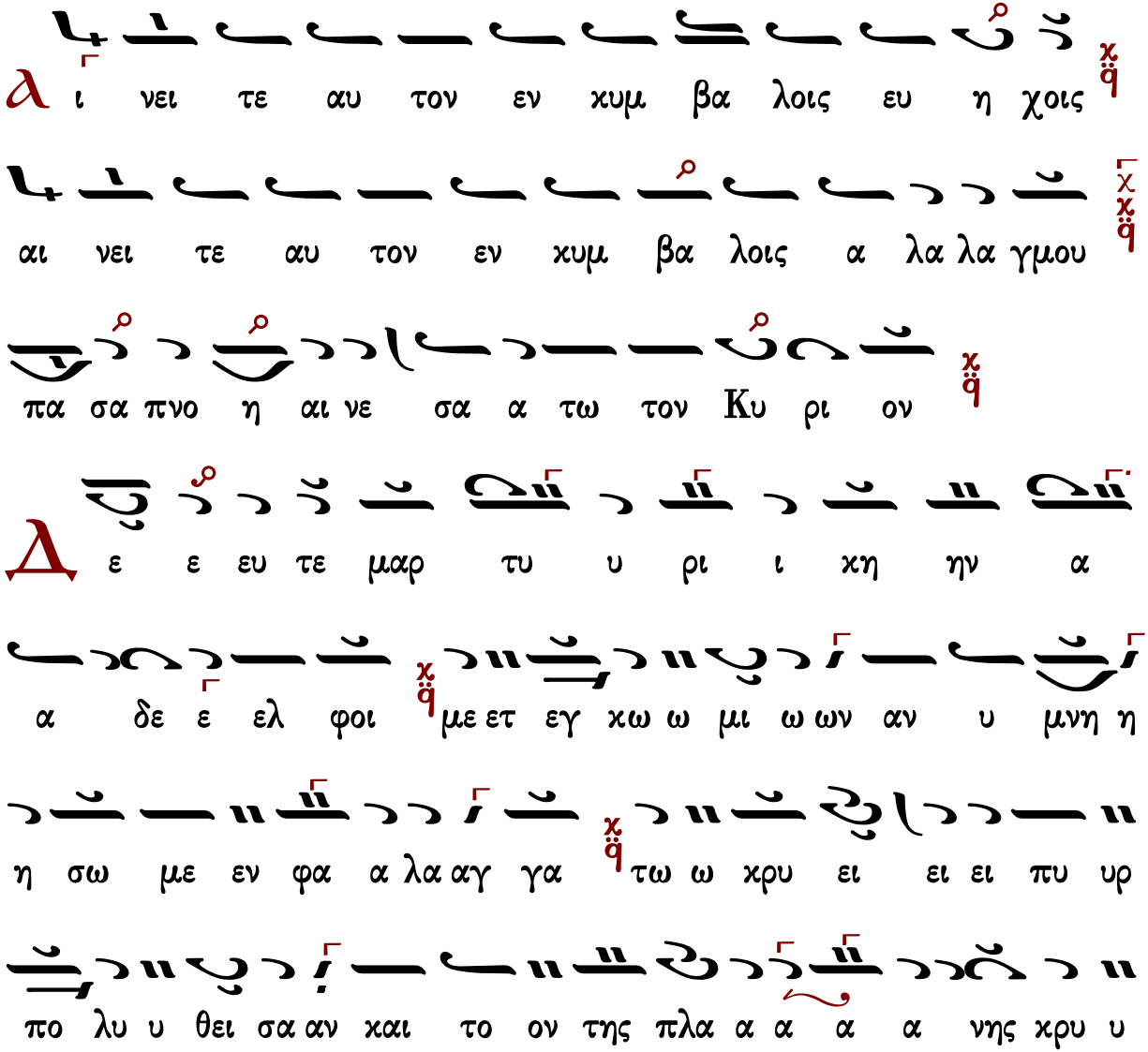

μον δι α πυ ρω ζη η η λω πυρ πο ο λη σα α σαν

στρα το ον γεν ναι ο ο τα τον ι ε ρω ω ω

τα το ον συ υν τα α γμα συ υν α σπι ι σμον τε ε αρ ρα

γη η η και α α νι κη η το ο ο ον τους τη ης πι στε ε ω

ω ως πε ρι βο ο ο λους και αι φυ υ λα α κας μα

α αρ τυ υ ρα ας τε εσ σα ρα κο ον τα α χο ρει

ει ει α αν την εν θε ε ον της ε εκ κλη η σι ι α

ας του ους πρε ε ε ε σβεις τους δυ υ να τω ω

ως ι ι κε τευ ο ον τας Χρι στον κα τα α πε ε εμ

ψαι αι ταις ψυ υ χαις η η μων ει ρη η η νην και με ε

γα ε ε λε ε ε ος

δο κι μα σας η μας ο Θε ος ε πυ ρω

σας η μας ως πυ ρου ται το αρ γυ ρι ον

αι αι αι ροις συν α α γω ω γη η κρα

α ται αι αι α και αι ι ε ε ρα και αι τρο παι ου

ου ου χος πα α ρα α τα α ξις οι οι πυρ γοι οι οι τη ης

ευ σε ε βει α ας οι στρα α τι ω ω ω ω ω ται Χρι ι

στου οι στερ ροι ο πλι ι ι ται και α α ητ τη η τοι

τον νου ουν ευ το νω ω τα τοι και ψυ χη η ην

αν δρει ει ο ο τα α τοι τω ω ον τι ι θει οι οι και Θε

ω ω ω πο θει ει νο τα α τοι οι οι χο ρο ο ος α γι ι ο

ο ος και θε ο ο ο λε κτο ον συ υ στη η μα

μα α αρ τυ υ ρε ες Τε εσ σα ρα κο ον τα α οι

ι ι ι σοι οι την α θλη η σιν ι σοι οι τη ην γνω

ω μη ην και αι ι ι ι ι σους και του ους στε

φα α α νου ους δε ξα με ε νοι Χρι στον δυσ ω ω πει

ει ει τε ε ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το

με ε γα ε ε λε ε ε ος

Δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ δα τος και

εξ η γα γες η μας εις α να ψυ χην

χ

αι αι αι ροις τρο παι αι ο ο φο ο ρο

ος πλη η η θυς η η εν πο ο λε μοι οις αν δρι χω ω

ως α ρι ι στε ευ σα α σα α α στε ρε ε ες οι οι δι

ε ελ θον τε ες δι α α πυ ρο ο ο ο ος και κρυ υ μου

και υ δα των πη η η ξιν δι α α λυ σα αν τες οι

γη ην ου ρα νω ω σαν τες και τα πα α αν τα

φω ω τι ι σα αν τες οι οι εν τοι οις κολ ποι οις Α βρα

α ααμ νυν θα αλ πο με ε νοι οι οι οι οι χο ο ρευ ο ον τε

ε ες συν αγ γε ε ε λων στρα α τε ευ μα α σι

μα α αρ τυ υ ρε ες Τε εσ σα ρα κο ον τα α τα

α α αν θη η τα πνε ο ον τα την ε ευ ω ω δι ι

α αν τη ης ο ο ο ον τως πνευ μα α τι χη

η ης δι ι α δο σε ε ως Χρι στον δυσ ω ω πει ει

ει τε ε ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με

ε γα ε ε λε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.176/623*

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

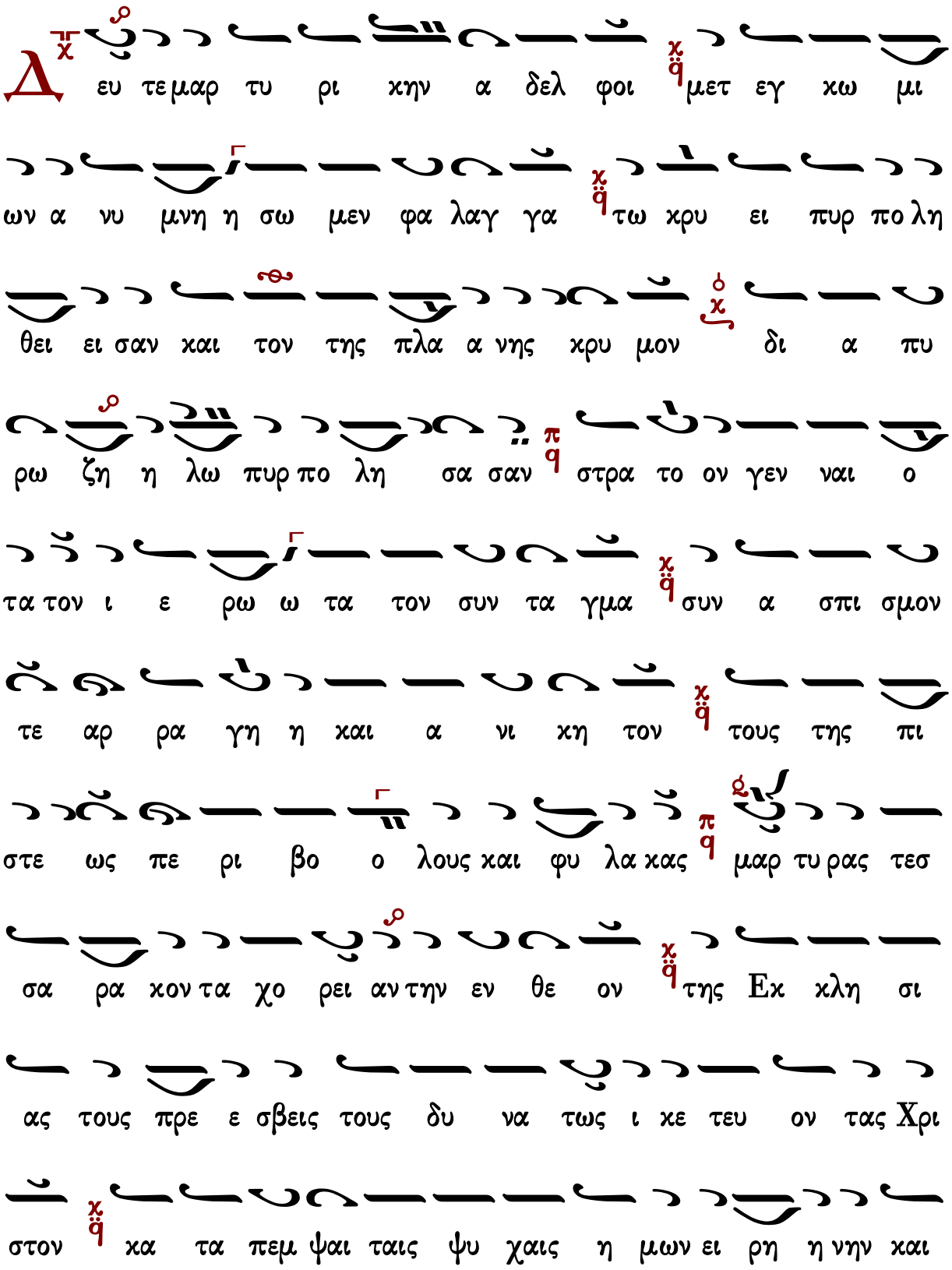
Δ
ευ τε μαρ τυ ρι χην α δελ φοι μετ εγ χω μι
ων α νυ μνη η σω μεν φα λαγ γα τω χρυ ει πυρ πο λη
θει ει σαν και τον της πλα α νης χρυ μον δι α πυ
ρω ζη η λω πυρ πο λη σα σαν στρα το ον γεν ναι ο
τα τον ι ε ρω ω τα τον συν τα γμα συν α σπι σμον
τε αρ ρα γη η και α νι χη τον τους της πι
στε ως πε ρι βο ο λους και φυ λα κας μαρ τυ ρας τεσ
σα ρα κον τα χο ρει αν την εν θε ον της Εκ κλη σι
ας τους πρε ε σβεις τους δυ να τως ι κε τευ ον τας Χρι
στον κα τα πεμ ψαι ταις ψυ χαις η μων ει ρη η νην και

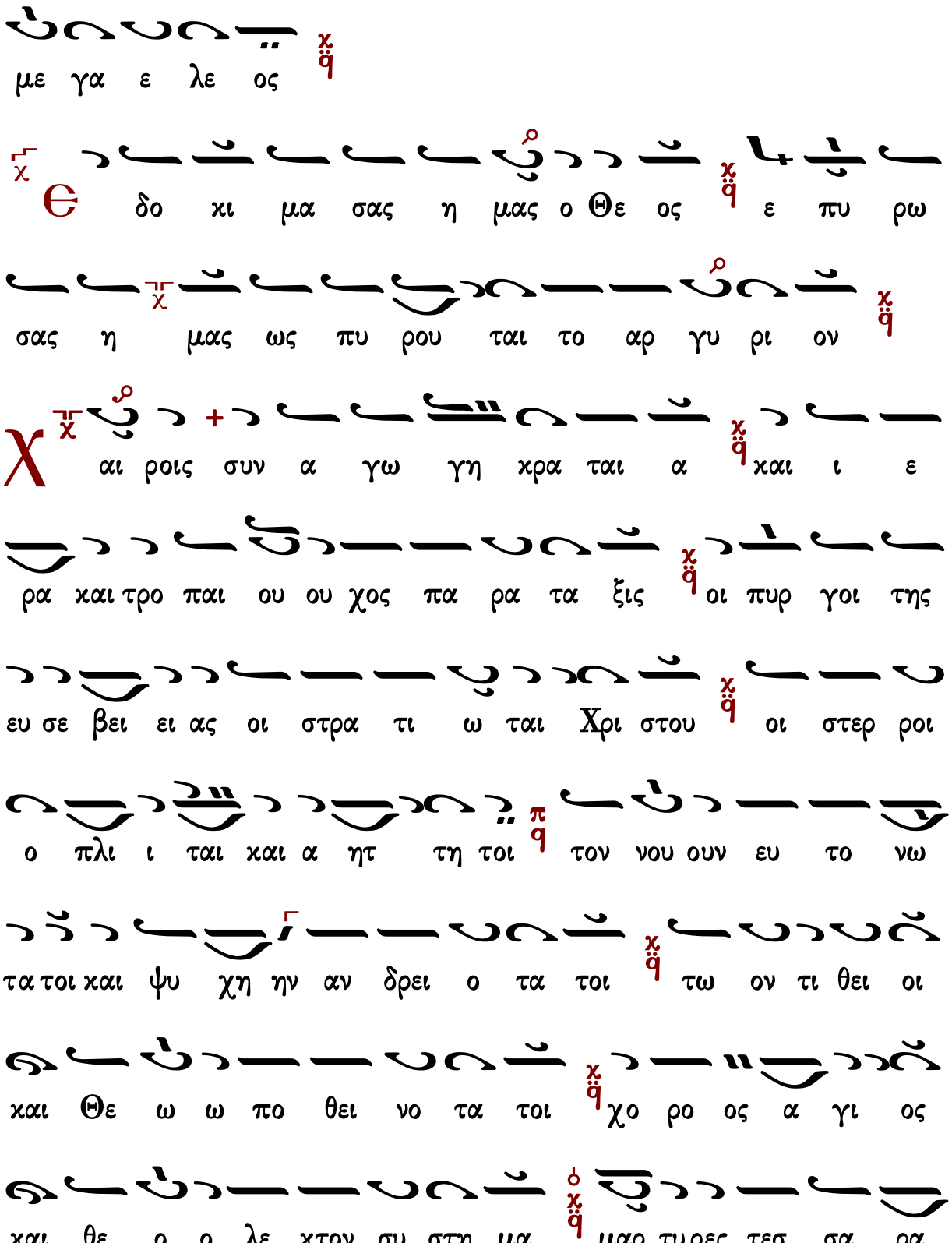
με γα ε λε ος
δο κι μα σας η μας ο Θε ος ε πυ ρω
σας η μας ως πυ ρου ται το αρ γυ ρι ον
αι ροις συν α γω γη κρα ται α και ι ε
ρα και τρο παι ου ου χος πα ρα τα ξις οι πυρ γοι της
ευ σε βει ει ας οι στρα τι ω ται Χρι στου οι στερ ροι
ο πλι ι ται και α ητ τη τοι τον νου ουν ευ το νω
τα τοι και ψυ χη ην αν δρει ο τα τοι τω ον τι θει οι
και Θε ω ω πο θει νο τα τοι χο ρο ος α γι ος
και θε ο ο λε κτον συ στη μα μαρ τυ ρες τεσ σα ρα

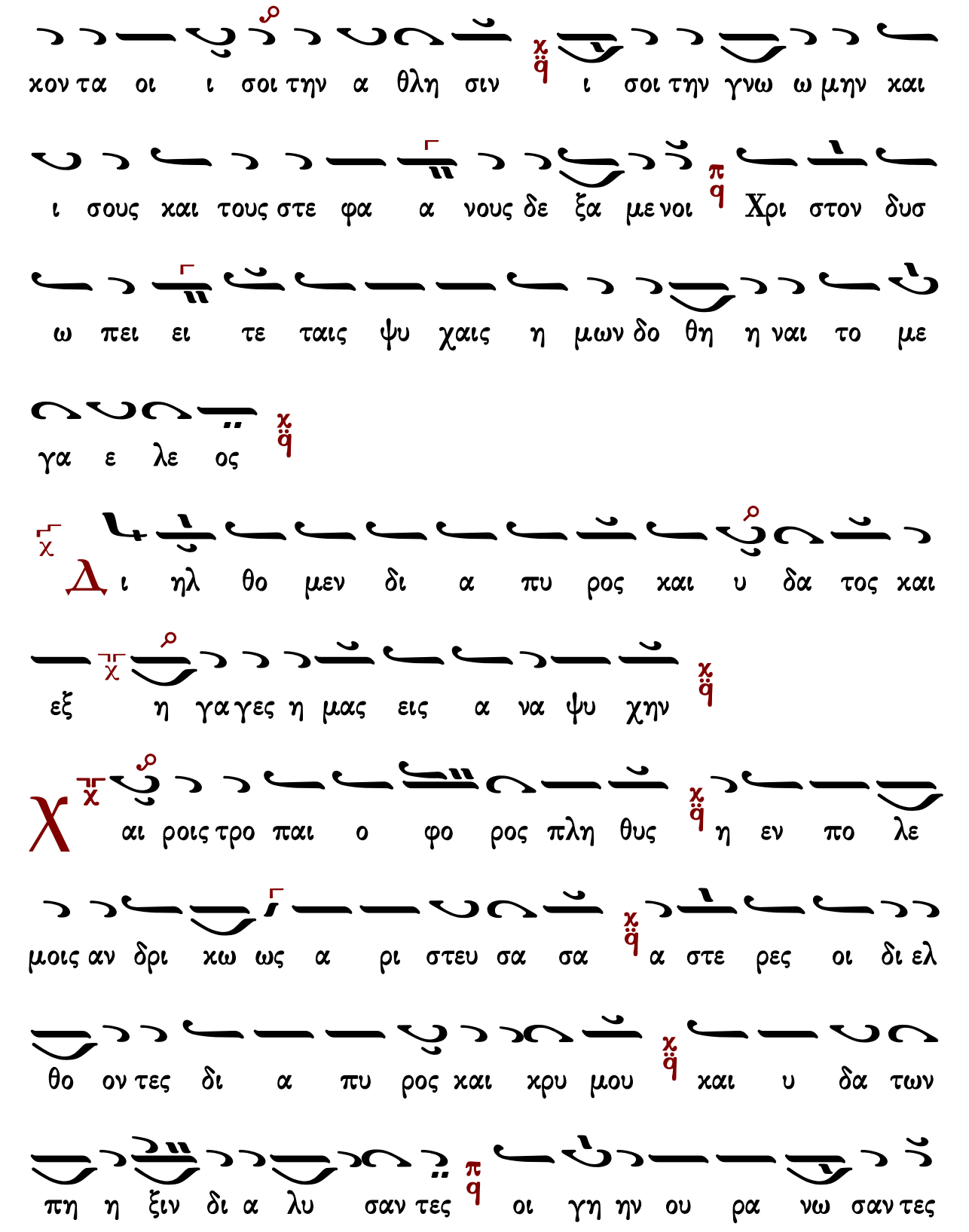
χον τα οι ι σοι την α θλη σιν ι σοι την γνω ω μην και
ι σους και τους στε φα α νους δε ξα με νοι Χρι στον δυσ
ω πει ει τε ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με
γα ε λε ος
Δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ δα τος και
εξ η γα γες η μας εις α να ψυ χην
αι ροις τρο παι ο φο ρος πλη θυς η εν πο λε
μοις αν δρι κω ως α ρι στευ σα σα α στε ρες οι δι ελ
θο ον τες δι α πυ ρος και κρυ μου και υ δα των
πη η ξιν δι α λυ σαν τες οι γη ην ου ρα νω σαν τες

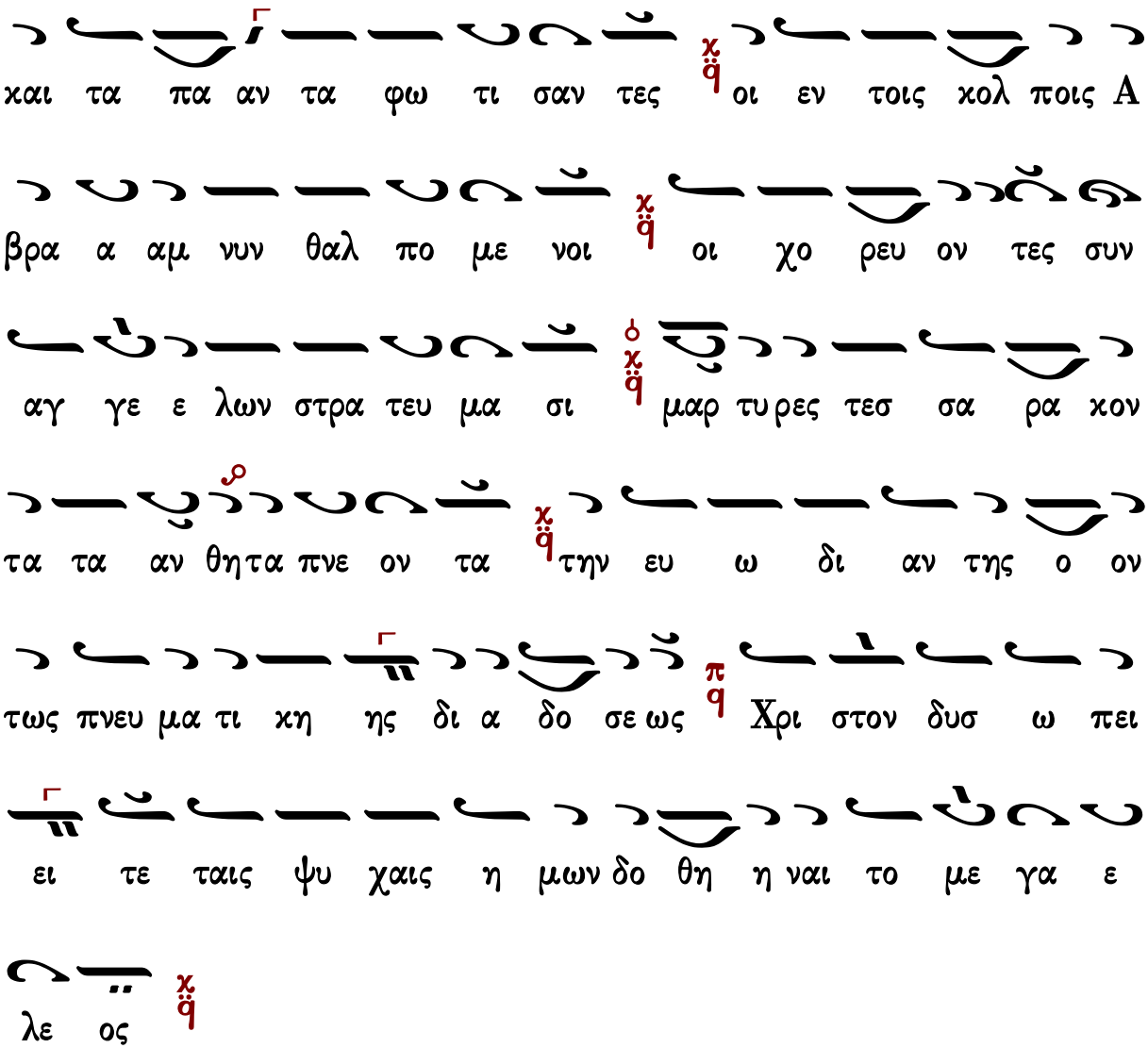

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.265*

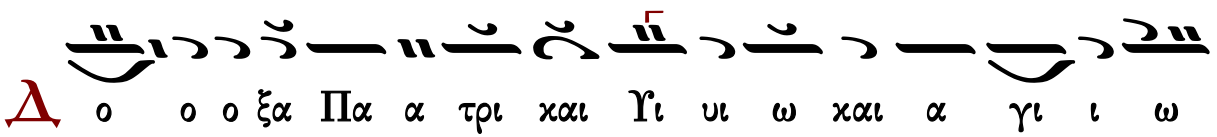

Πνε ευ μα α α τι
πε
Μ ω σης τω χαι ρω τη η ης ε ε εγ χρα α τει
ει ει ας νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α
το χαι λα ο ον ε ε ε πε σπα α σα α α α το
Η λι ι α α ας νη η στε ε ευ σας ου ρα νου ους
α πε ε κλει ει ει σε τρεις δε παι αι δε ες α α
α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ ραν νον πα ρα
νο ο μου ου ουν τα α δι α νη στει ει α α ας ε νι
ι κη η η η σαν δι αυ της και η μας Σω τηρ
α α ξι ι ω ω ω ω σον της α να στα

α σε ε ως τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ων

τας α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος ι

σχυ υ ρος α γι ο ος α θα α α α να α α

α τος ε λε ε η σο ον η η η μας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ/π ⸐ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.72#

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Γι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

πκπ

Μ ω ω σης τω χαι ρω τη η ης ε ε εγ χρα α τει

ει ει ας νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α

το και λα ο ον ε ε επ ε σπα α α σα α α α το

Η η λι ι ι α α ας νη η στε ε ευ σας ου ρα νου

ου ους απ ε ε χλει ει ει σε τρεις δε Παι αι αι

δε ες Α α α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ

ραν νον πα ρα νο μου ου ουν τα α δι α νη στει ει α α

ας ε νι ι ι χη η η η σαν δι αυ της και η μας

Σω ω τηρ α ξι ι ι ι ω ω ω ω σον της Α

να στα α σε ε ως τυ υ χειν ου ου τω ω ω βο

ω ω ω ων τας Α γι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε

ος Α α γι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ ρος Α

γι ο ος Α θα α α α να α α α τος ε λε

ε ε η σο ον η η η μας

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Τριώδιον Βιολάκη
1899 σ.332*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Μ ω σης τω και ρω της ε ε ε εγκρα α τει ει ει

ας νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α το

και λα ο ον ε ε επ ε σπα α σα α α α το Η

λι ι α α ας νη η στε ε ευ σας ου ρα νου ους απ

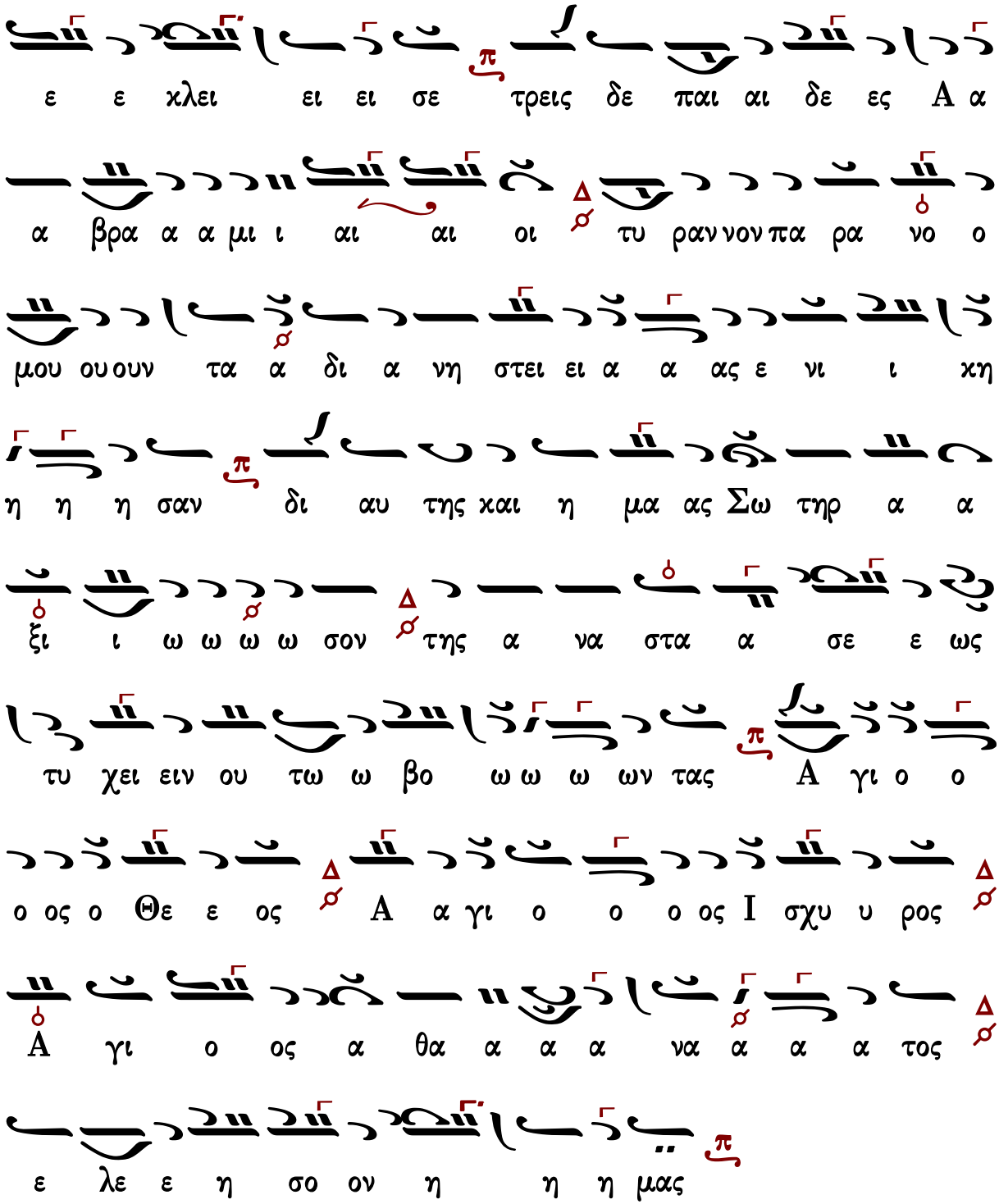

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.71/518*

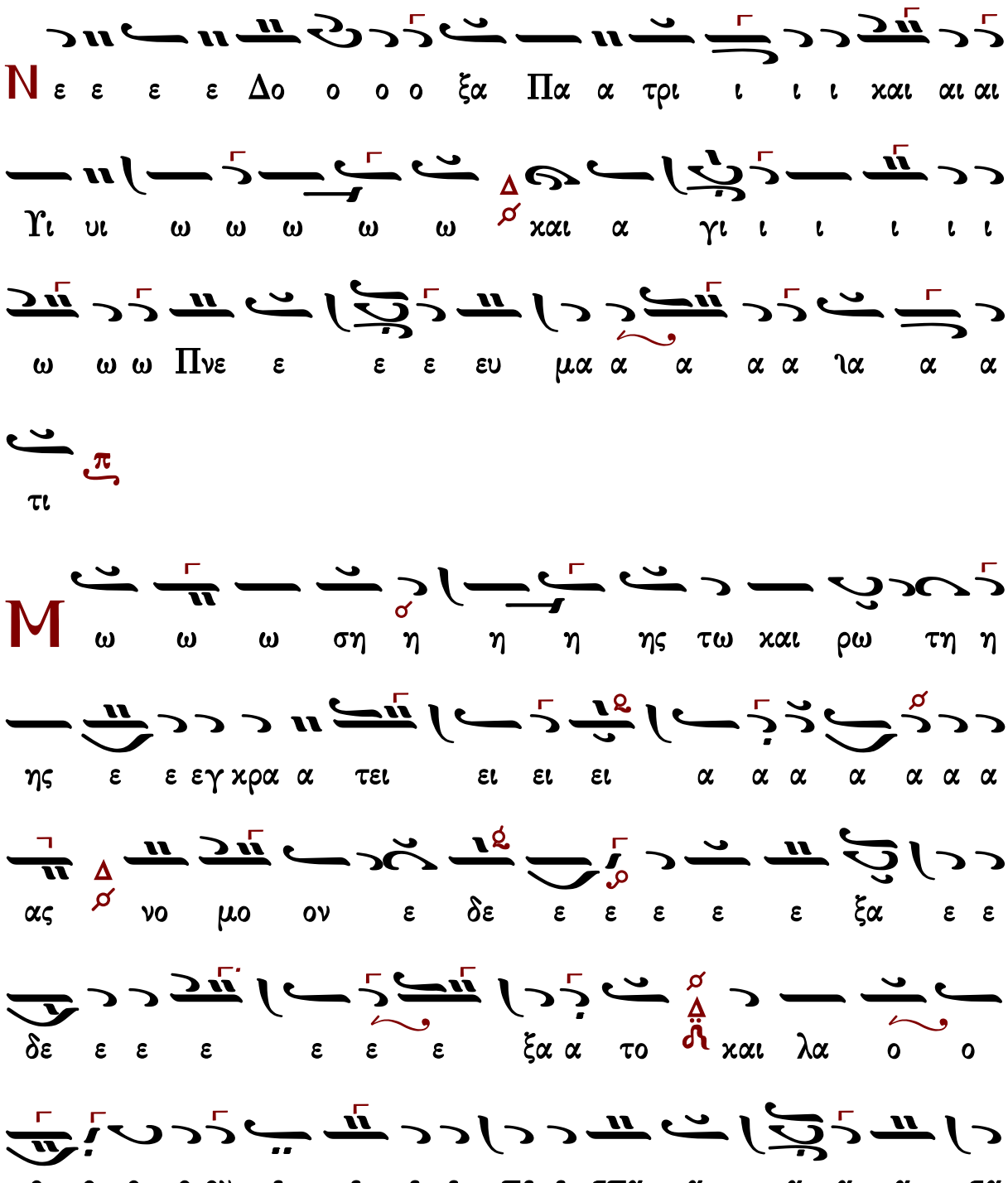

ε ου ου χου ου ιου ου ου ουουν τα α δι α νη

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ιε ηι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μου

ο ο ο

σχυ υ υ υ ι ι σχυ υ ρο ος α α γι ι ος

α θα α α α α α α να α ιε α α θα α

να α α α τος ε λε ε ε η η η σο ο ο

ο ο ον η η μας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Τριώδιο 1931 σ.161*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Γι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ΠΚΠ

Μ ω ω ση η η ης τω και ρω τη η ης ε ε

εγ χρα α τει ει ει ας νο μο ο ον ε δε ε ε

ε ε ε ε ξα α το χαι λα ο ο ον ε ε ε ε

πε σπα α α α α α α σα α το Η η λι

ι ι ι ας νη η στε ε ε ε ευ σας ου ου ρα

α α νου ους α πε ε ε ε χλει ει α πε

ε ε χλει ει σε τρει εις δε ε παι α αι δε ες Α α

α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ ραν νον πα

ρα νο μου ου ου ουν τα δι α νη στει ει ει ει ει

ει α ας ε ε νι ι ι χη σα αν δι αυ τη η η

η ης χαι η η μας Σω τη ηρ α ξι ι ι ω ω

ω ω σον της Α να στα α α α α α σε ως

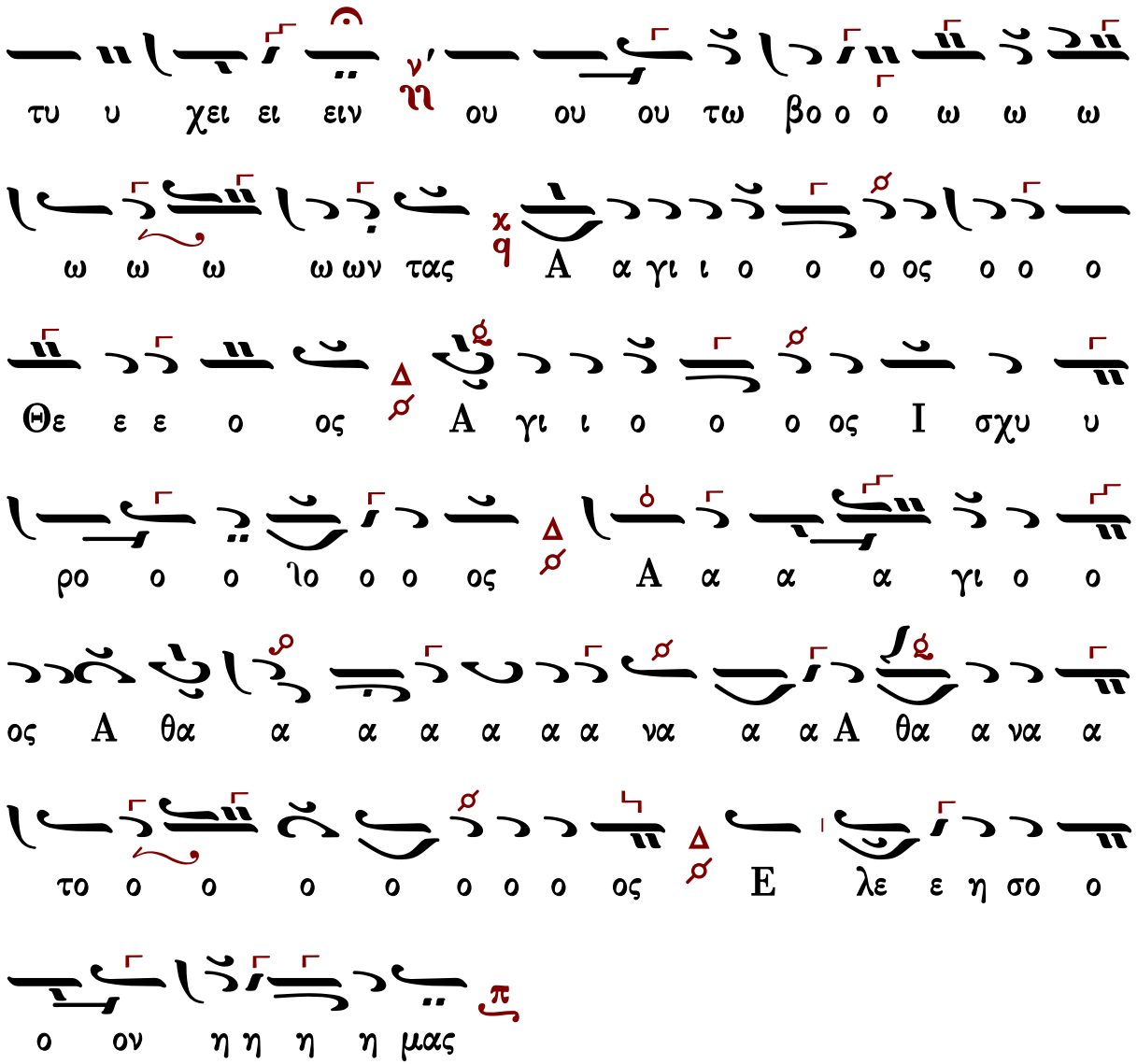

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Κ. Πρίγγου
Απ.Διακ.Εκκλ.Ελλάδος 2007#

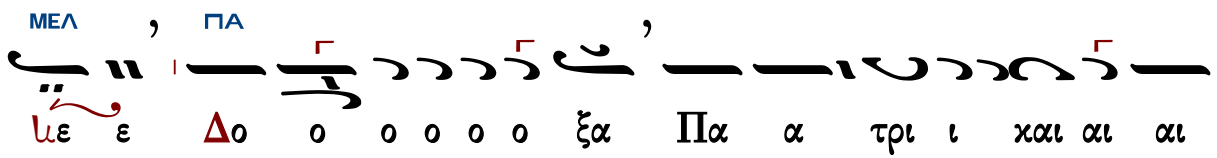

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ

Υι ω χαι Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

ΠΑ

Μ ω σης τω χαι ρω ω ω τη η ης ε ε ε γκρα

ΔΙ

τει ει ει ει ας νο μο ο ο ον ε δε ε ε ξα α

ΠΑ

α α το χαι λα ο ον ε ε ε πε σπα α α α α σα

α α α το Η λι ι α α ας νη στε ε ε ευ

ΔΙ ΝΗ ΠΑ

σας ου ρα νους α πε ε χλει ει σε ε τρεις δε

παι αι δε ες Α α α βρα α α μι αι αι αι αι οι

ΔΙ ΠΑ

τυ υ ραν νον πα ρα νο μου ου ου ντα α δι α νη

στει ει α α ας ε νι ι ι ι κη η η η σαν δι

ΔΙ

αυ της χαι η μας Σω τη ηρ α ξι ι ι ι ω ω

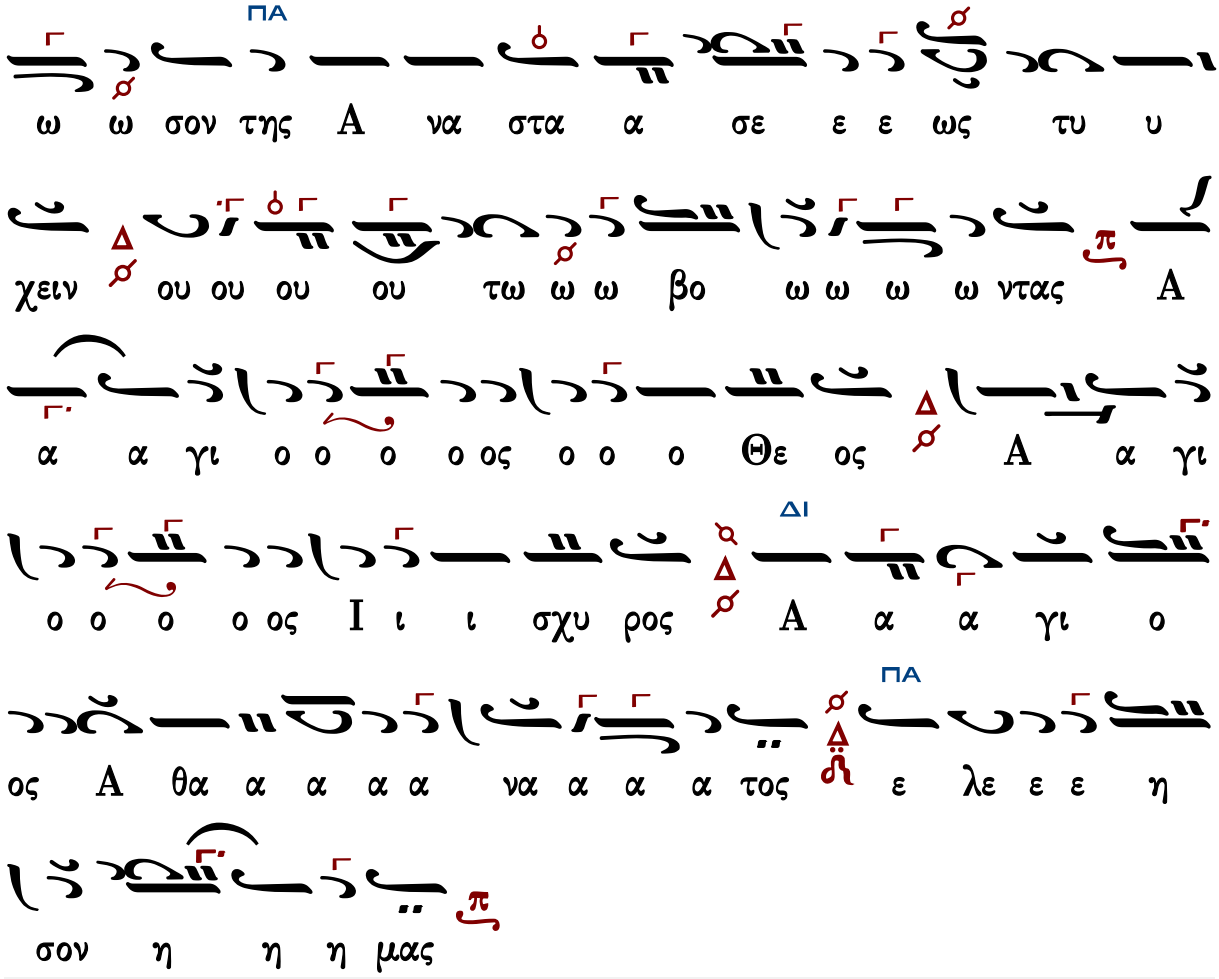

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα (†1974)

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Ἀντωνίου Σύρκα
Τριώδιο 1951 σ.29*

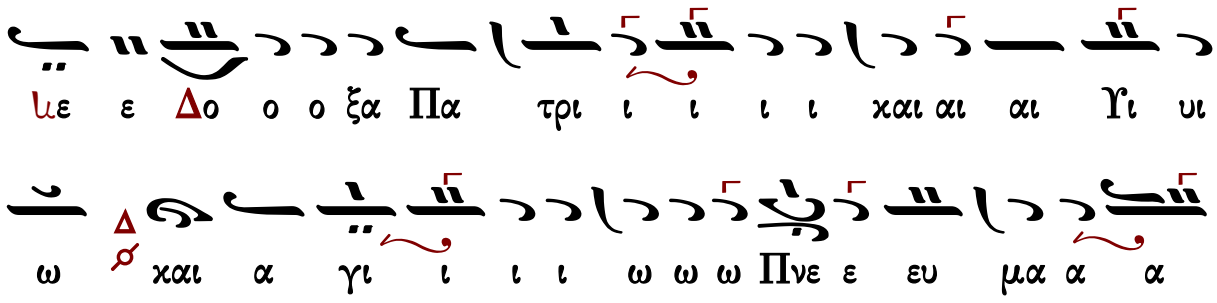

α ια α α α α τι
→ Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ 2012 σ.19
M
ω ση η η ης τω χαι ρω ω ω τη η ης ε ε
εγ χρα τει ει ει ει ας νο ο ο μο ο ον ε δε ε
ε ξα το ο ο ο ο ο ο ο ο χαι λα α ο
ον ε ε ε ε πε ε ε σπα α α α α σα α α
α ια α α α α το Η λι ι ι ι ι α ας
νη η στε ε ε ευ σα ας ου ου ου ρα α νου
ου ου ους α πε ε ε ε ε ε ε χλει ει
σε τρεις δε παι αι αι αι δε ε ες α α α βρα
α α μι αι αι αι αι οι τυ υ υ ρα α α α τυ υ

ρα α α νον πα ρα νο μου ου ου ου ου ουν

τα α δι α νη στει ει ει α α ας ε νι ι ι ι

ι ι ι ι ι χη η η η ιη η η η η σαν

δι αυ τη η η ηης χαι η η μα α α α α α

α ηρ α Σω τη η ηρ α α α α α α α

ξι ι ι ι ι ι ι ι ω ω Σω τη η ηρ α

σε ε ε ω ως τυ χει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει

ειν ου ου ου ου ου τω ω ω βο ο ο ο ο ο ο

ο ον τας Α γι ο ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ο

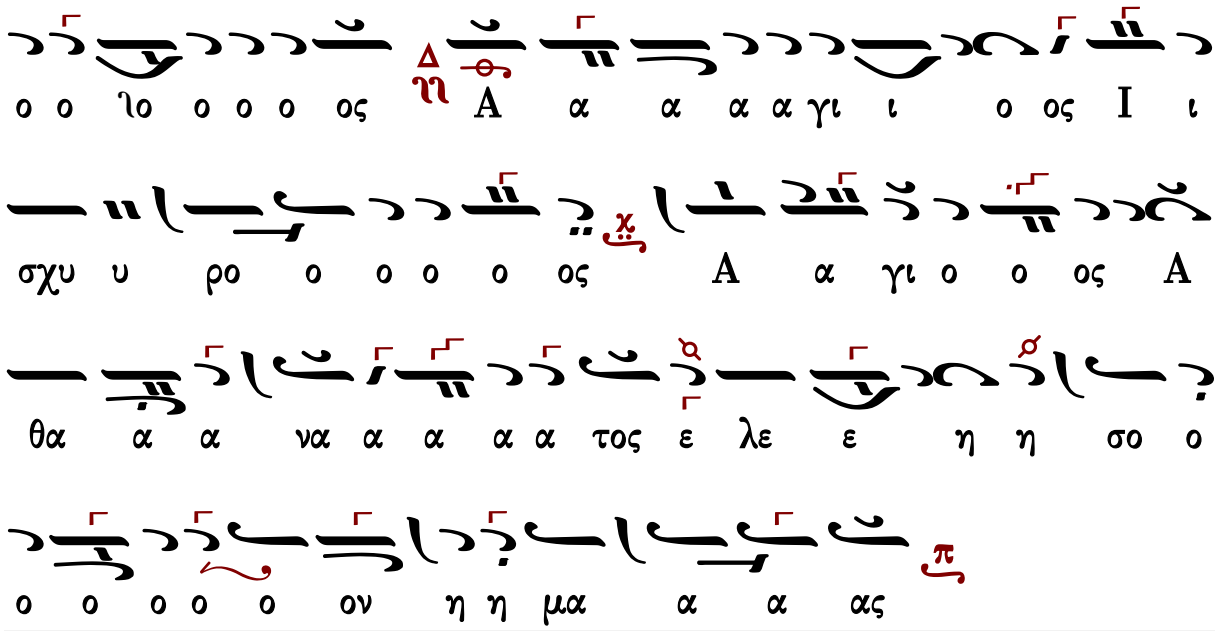

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα I (†1987)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Θρασύβουλος Στανίτσας
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.333#

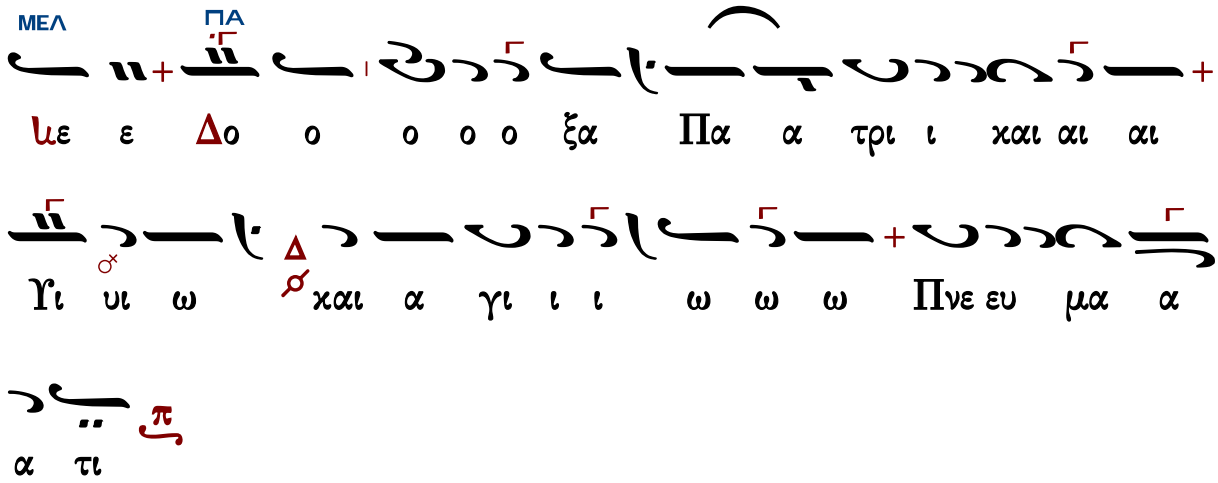

Θρασύβουλος Στανίτσας
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.106#

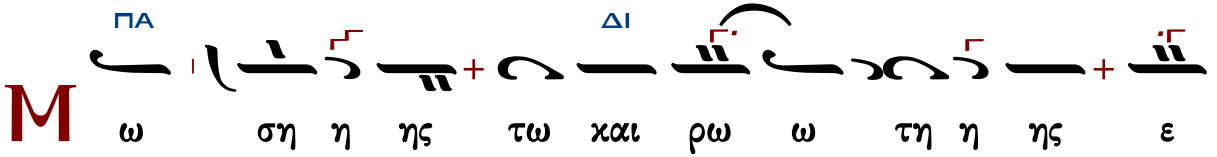

ΠΑ ΔΙ

ε ε εγ χρα α α τει ει ει ας νο ο ο μο ο ον

ΠΑ

ε δε ε ε ξα α α α το χαι λα ο ον ε ε

ΚΕ

ε πε σπα α α α α σα α α α το Η λι ι

ΠΑ ΔΙ

ι ι α ας νη η στε ε ε ε ευ σα ας ου ρα

ΝΗ ΠΑ ΚΕ

νου ου ου ου ου ου ου ου ου ους α πε ε χλει

ΒΘ ΠΑ

ει ει σε τρεις δε παι αι αι αι δες α βρα α α

ΔΙ ΓΑ

μι ι αι αι αι αι αι οι τυ υ ρα α αν νον πα

ΔΙ ΠΑ

ρα νο μου ου ου ουν τα α δι α νη στει ει α α

α α ας ε νι ι ι χη η η η σαν δι αυ τη

ΔΙ

ης χαι η μα ας Σω τηρ α ξι ι ι ι ι

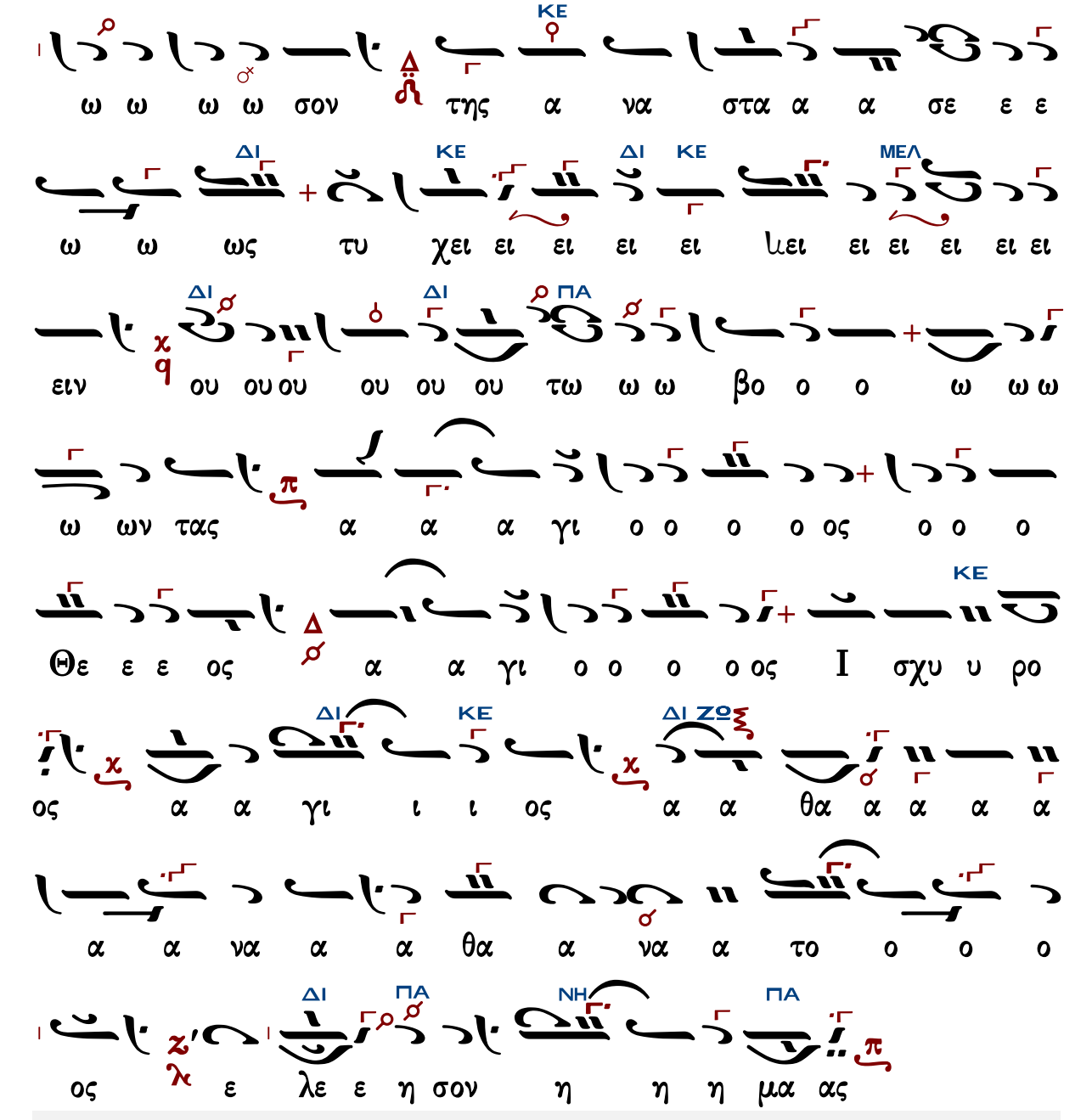

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα II (†1987)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.108*

ΜΕΛ ΠΑ

με ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι

αι Υι υι ω χαι α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Μ ω σης τω χαι ρω ω τη η ης ε ε ε εγ

χρα α α τει ει ει ει ας νο ο μο ο ον ε ε

δε ε ξα α το χαι λα ο ον ε ε ε πε σπα α

α α α σα α α α το Η λι ι ι α ας

ΚΕ ΔΙ

ΚΕ

νη η στε ε ε ε ευ σα ας ου ου ρα α νου ου

ΠΑ

ους α πε ε χλει ει ει ει σε τρει ει ει εις δε

ΓΑ

Α α α βρα α α α βρα α α μι αι οι παι

ΠΑ

αι αι αι αι αι αι αι δες τυ υ ρα α αν νον

ΝΗ ΠΑ ΓΑ

πα ρα α νο ο μου ου ου ου ου ου ουν τα δι

ΠΑ

α νη στει ει ει ει ει ας ε ε νι ι ι ι ι

ι χη η η η η σα αν δι αυ τη ης χαι

ΜΕΛ ΔΙ

η μα α ας Σω τηρ α ξι ι ι ι ι ω ω

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ω ω σον τη ης Α να στα α σε ε ω ως τυ υ

ΔΙ ΚΕ

χει ει ει ειν ου ου τω βο ο ο ω ω ω ων τας

ΝΗ ΠΑ ΠΑ

α α γι ι ι ος ο ο ο Θε ο ο ος

ΚΕ

α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος α α α γι ος

ΔΙ ΚΕ ΠΑ

α α α θα α να α τος ε ε ε ε ε ε ε

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτη
Τριώδιο 1999 σ.221*

ΔΙ
αι δε ες A α α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ υ
ΠΑ
ρα α αν νον πα ρα νο μου ουουν τα α δι α
νη στει ει α α ας ε νι ι ι χη η η η σαν
ΔΙ
δι αυ της χαι η μας Σω ω τηρ α ξι ι ι
ΠΑ
ι ω ω ω ω σον της A να στα α σε ε ω ως
τυ υ χει ειν ου τω ω βο ω ω ω ων τας A α γι
ος ο Θε ε ος A α γι ο ο ο ο ος I ι ι
ΔΙ
σχυ υ υ ρο ος A γι ο ο ος A θα α α α
ΠΑ
να α α α τος ε λε ε η σο ον η η η
μα ας

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αθανάσιου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος Α΄ 1973 σ.87*

ΜΕΛ ΠΑ

Ιε ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι

αι Υι υι ω χαι α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι

ΠΑ ΔΙ

Μ ω σης τω χαι ρω ω τη η ης ε ε ε εγ

χρα α α τει ει ει ει ας νο ο ο μο ο ον ε

ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ

δε ε ε ε ε ξα α α α το χαι λα ο ον ε ε ε

ε πε ε σπα α α α α σα α α α το Η λι ι ι

ΚΕ

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΔΙ

ι ι ι α ας νη η στε ε ευ σα ας ου ρα

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΚΕ

νους α πε ε χλει ει σε ε τρεις δε Παι αι

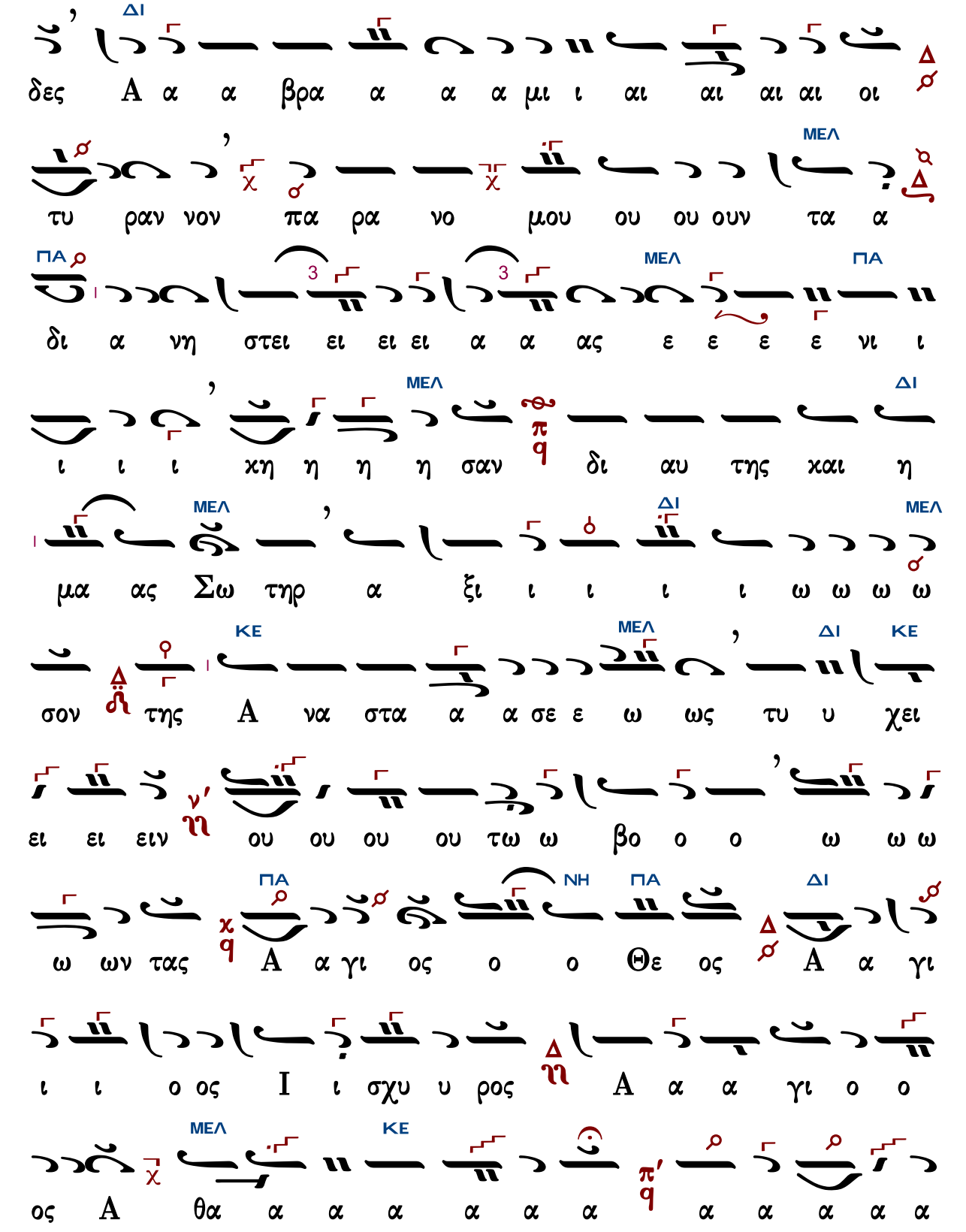
ΔΙ
δες A α α βρα α α α μι ι αι αι αι αι οι
ΜΕΛ
τυ ραν νον πα ρα νο μου ου ου ουν τα α
ΠΑ
δι α νη στει ει ει ει α α ας ε ε ε ε νι ι
ΜΕΛ
ΔΙ
ι ι ι χη η η η σαν δι αυ της χαι η
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
μα ας Σω τηρ α ξι ι ι ι ι ω ω ω ω
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
σον της A να στα α α σε ε ω ως τυ υ χει
ει ει ειν ου ου ου ου τω ω βο ο ο ω ω ω
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ω ων τας A α γι ος ο ο Θε ος A α γι
ι ι ο ος I ι σχυ υ ρος A α α γι ο ο
ΜΕΛ
ΚΕ
ος A θα α α α α α α α α α α α

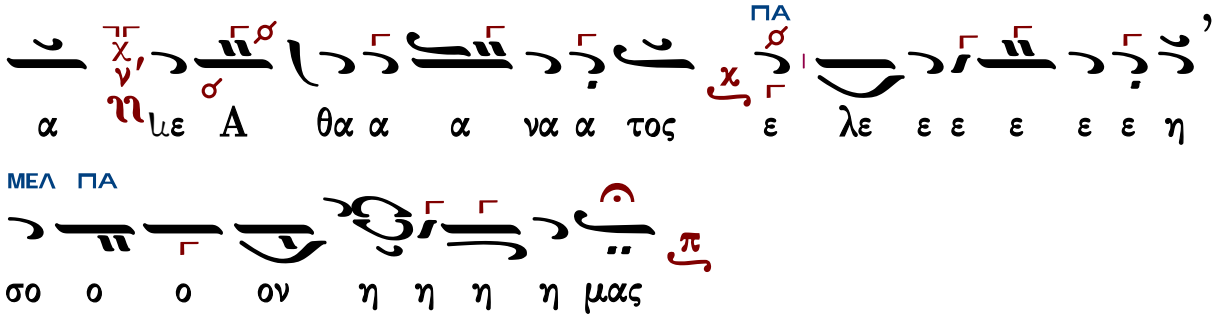

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι (†2014)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῴδιον, τόμος α΄
2003 σελ.99#

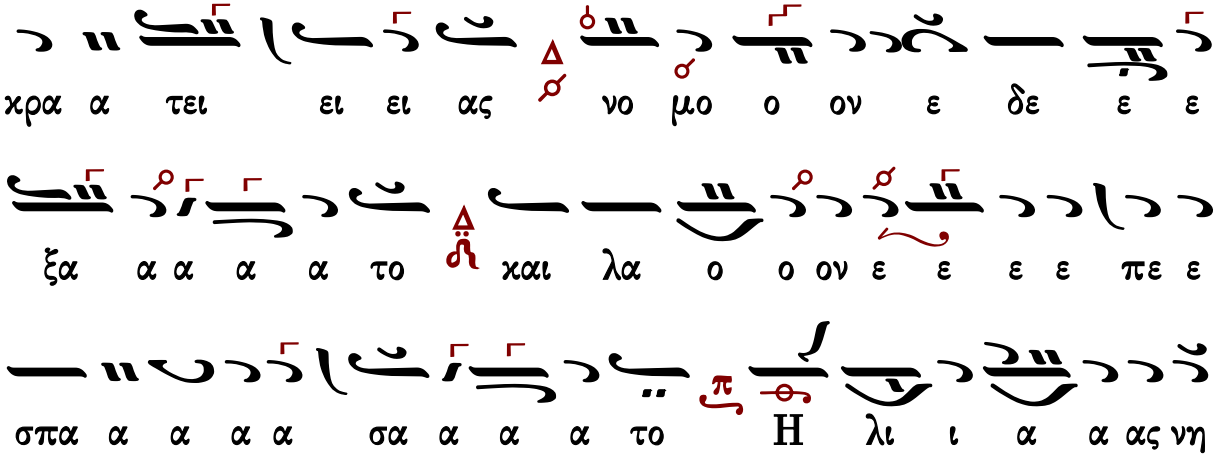

στε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ευ σας ου ρα α α

νου ου ου ους α πε ε ε ε ε ε ε χλει ει

σε ε ε τρει ει ει εις δε παι αι δε ες A α α

βρα α α μι ι αι αι αι αι οι τυ ρα αν νο ον πα ρα

νο μου ου ου ουν τα δι α νη στει ει α α α ας ε ε

νι ι ι ι χη η η η σαν δι αυ

τη η η η ης χαι αι αι η η μας Σω τη ηρ α ξι

ι ι ι ω ω ω ω ω σον της α να στα σε ε

ω ως τυ χει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ειν ου

ου ου ου ου τω ω βο ο ω ω ω ω ων τα ας α γι

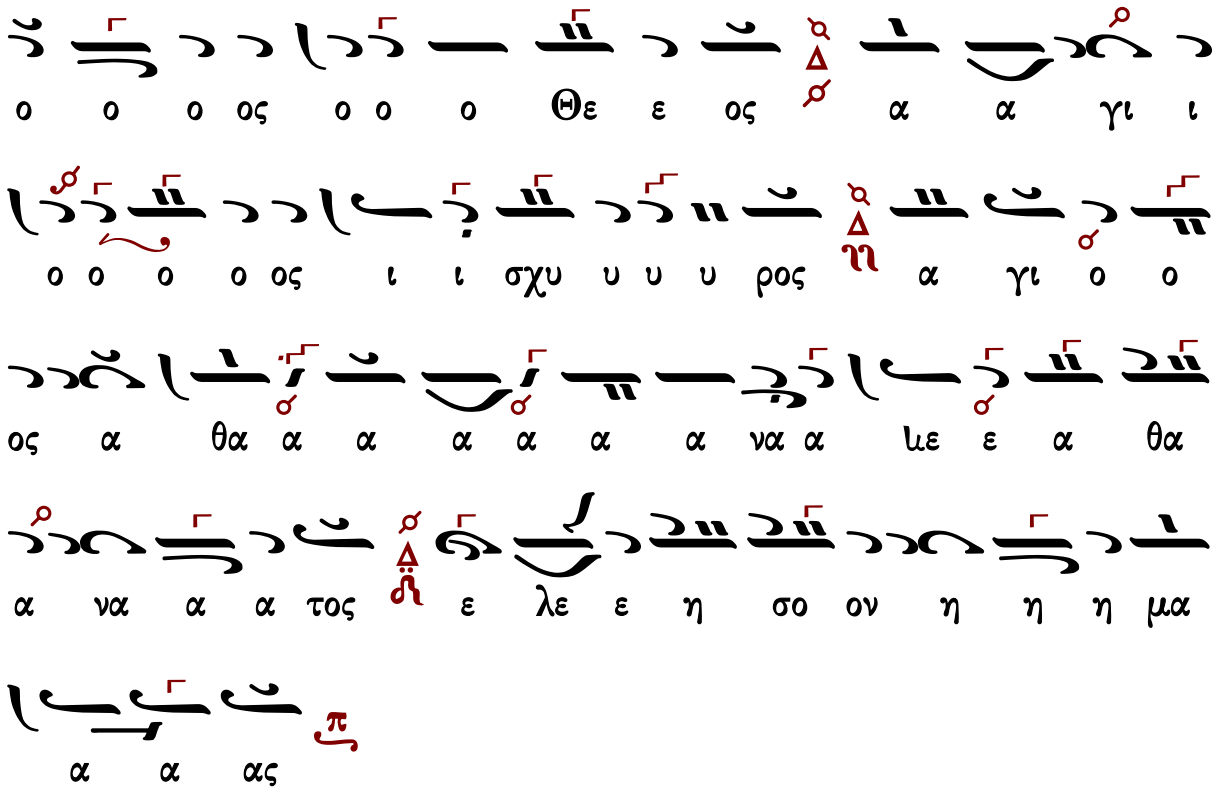

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II (†2014)

συντομώτερον

Ἦχος λ ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῴδιον, τόμος α΄
2003 σ.101*

ει ει ας νο μο ο ον ε δε ε ε ξα α α α

το και λα ο ον ε ε ε πε σπα α α σα α α α

το Η λι ι ας νη η στε ε ευ σας ου ρα α α

νους α πε ε χλει ει σε ε τρεις δε παι αι δε ες Α α

α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ ραν νον πα ρα νο

μου ου ουν τα α δι α νη στει ει α α ας ε νι ι

χη η η η σαν δι αυ τη η η ης και αι αι η η

μας Σω τηρ α ξι ι ω ω ω ω σον της α να

στα α σε ε ε ω ως τυ υ υ χειν ου ου ου

ου τω ω βο ω ω ω ων τας α γι ο ο ο ος ο ο

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π̄ ⸏ Πα

Ἐλευθέριου Π. Γεωργιάδη
Τριώδιο 1999 σ.162#

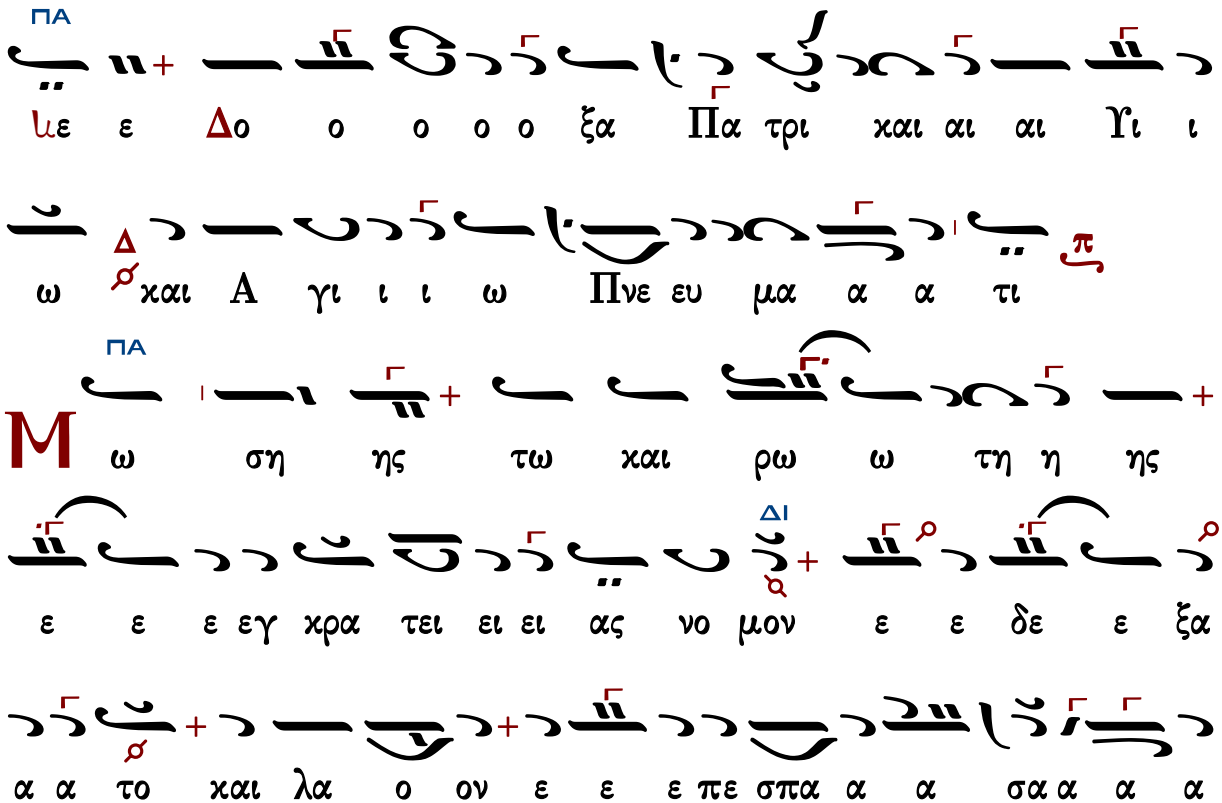

το Η λι ι ι ας νη στε ε ε ε ε
ε ευ σας ου ου ρα νου ου ου ου ου ους α πε
ε ε ε χλει ει σε τρεις δε ε παι αι αι
δε ες α α α βρα α α α μι αι αι αι αι οι
τυ υ ραν νο ον πα α ρα νο ο ο μου ου ουν τα
α δι α νη στει ει α α ας ε νι ι ι χη η η η
σαν δι αυ τη η η η ης χαι αι αι η μας
Σω τη ηρ α α ξι ι ι ι ι ω ω ω ω
σο ον της Α να στα α α σε ε ω ω ως τυ υ
χειν ου ου τω ω ω βο ο ω ω ω ω ων τα α ας

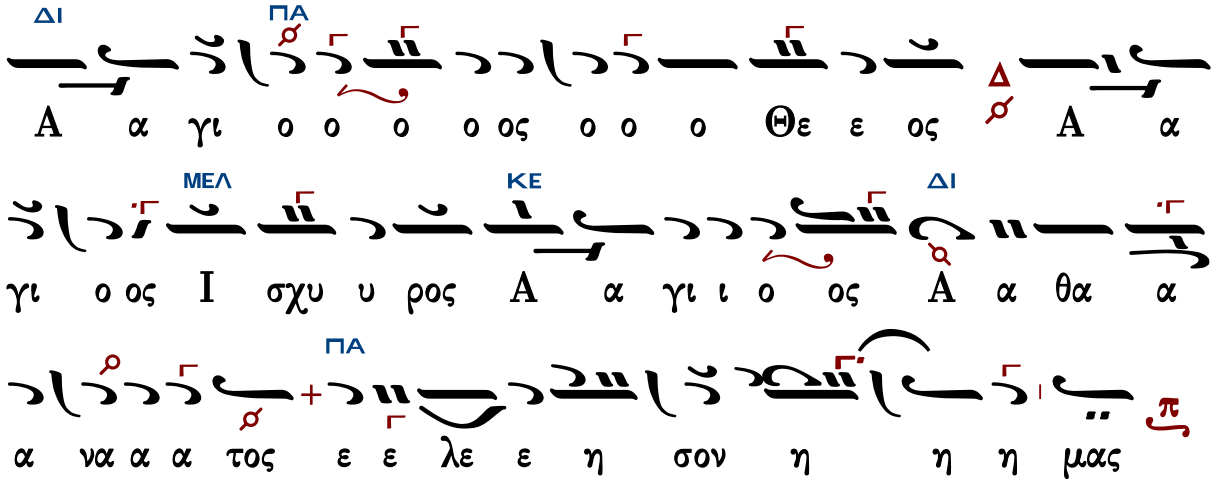

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ⸓ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Τριωδίου
2020 σ.19*

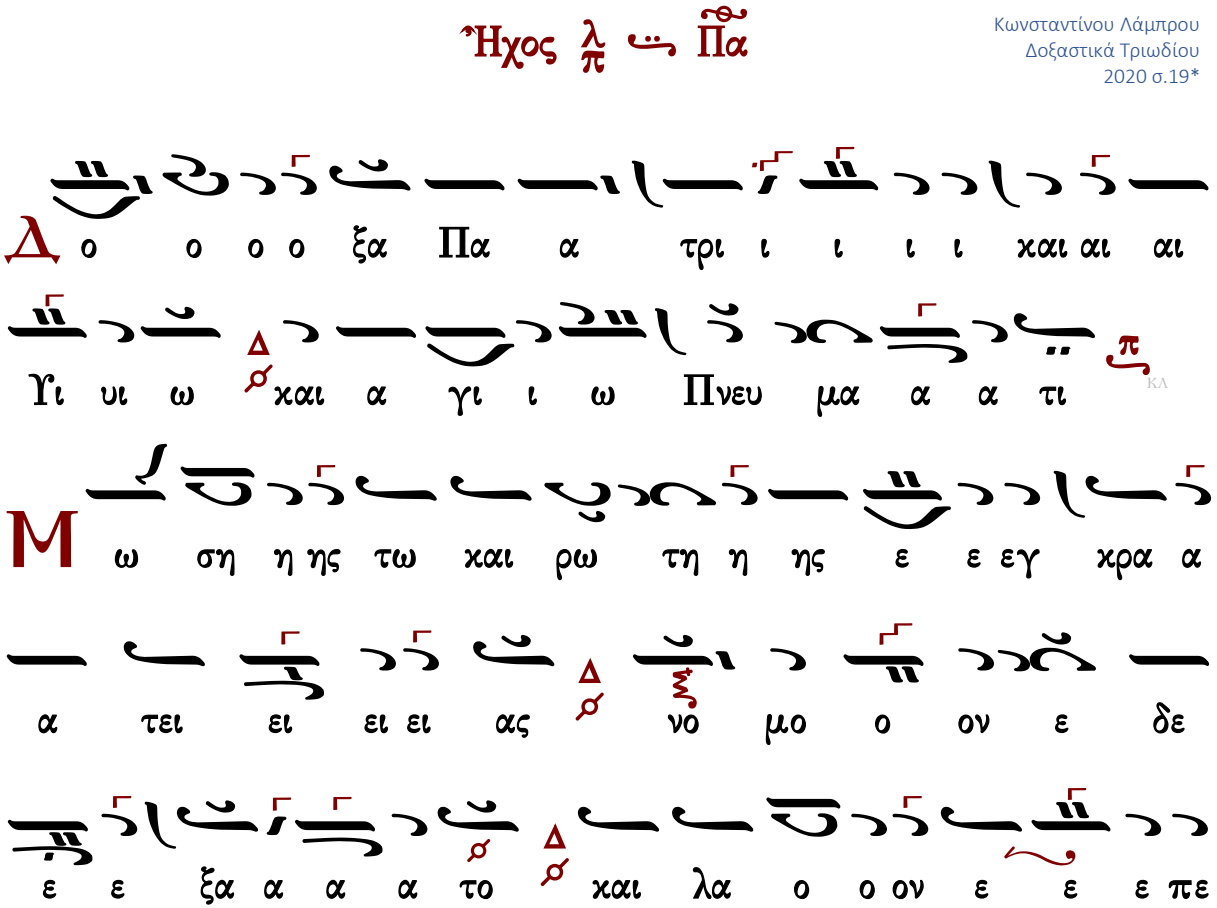

σπα α α σα α α α το Η λι ι ι α α ας

νη η η στε ε ευ σας ου ου ου ρα νου ου

ους α πε ε χλει ει σε ε τρεις δε ε παι αι αι

δε ες Α α α βρα α α μι ι ι αι αι αι αι

οι τυ ραν νον πα ρα νο ο μου ου ουν τα α δι α

νη στει ει ει α α ας ε νι ι ι κη η η η

σαν δι α αυ τη η ης και η η μας Σω ω τηρ α

ξι ι ι ι ω ω ω ω σον της Α να στα α

σε ε ε ω ως τυ υ υ χειν ου ου ου

ου τω ω βο ο ο ω ω ω ω ων τας α α α

γι ο ος ο ο ο Θε ε ος α α γι ο ο ο

ο ος Ι σχυ ρος α α γι ι ος Α θα α α α α να

α α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Ἦχος Δι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του

εκ σου σαρ κω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω

τι σται ο Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε

κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η

η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη

σας δο ο ο ξα σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

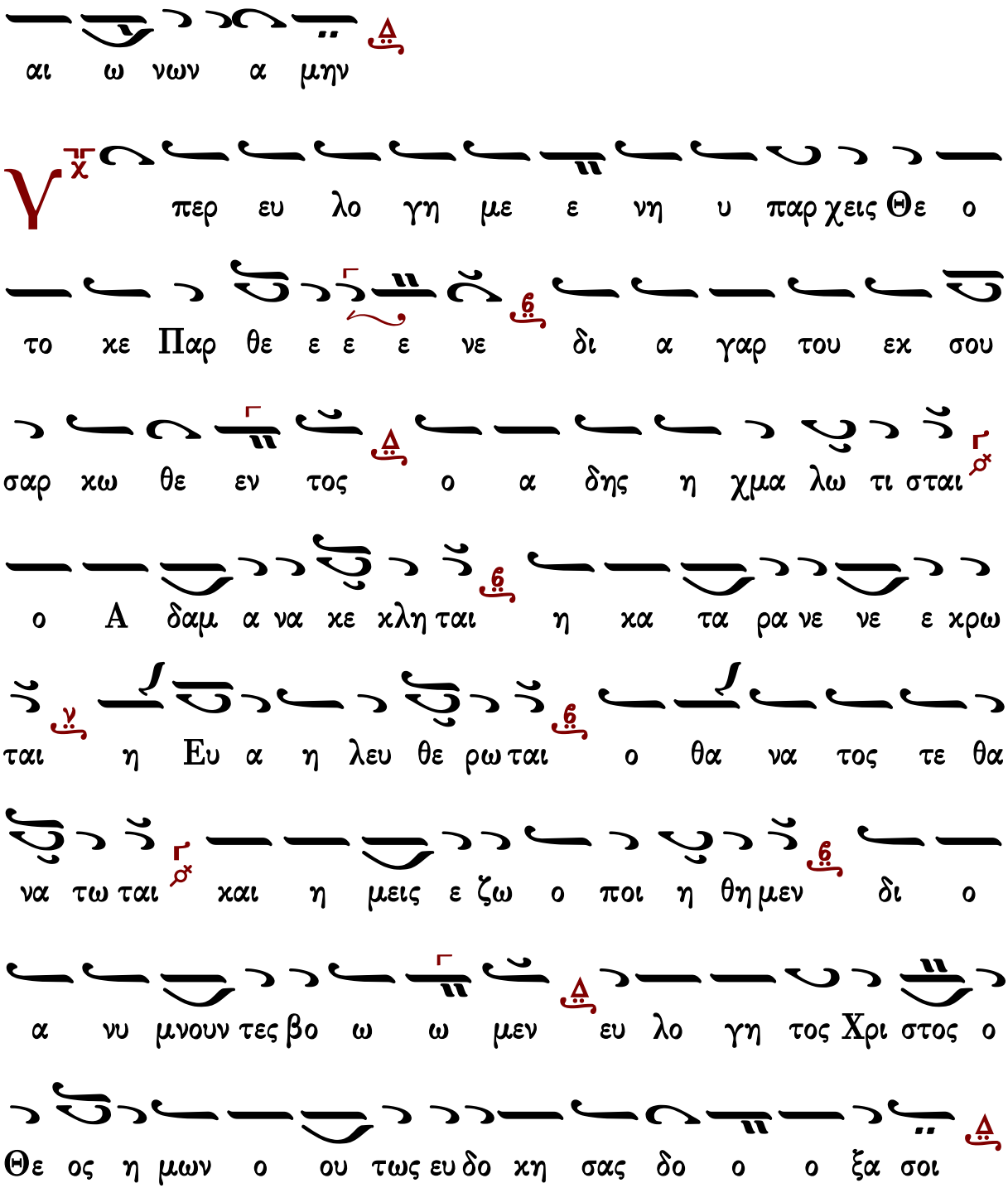

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου (1730-1777)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις Θε

ω 6 λ και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α 6 λ

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν 6 λ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ παν το

κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

ε και α γι ον Πνευ μα 6 λ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

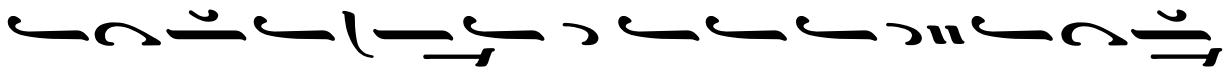

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του χο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

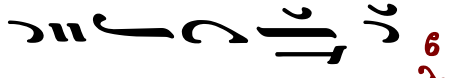

τι ι ας του χο σμου 6 λ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

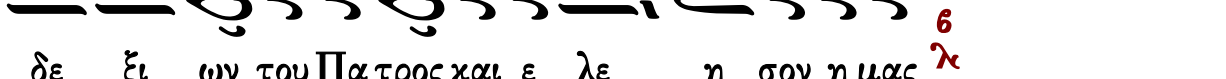

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας 6 λ

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην 6 λ

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος 6 λ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας 6 λ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην 6 λ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε 6 λ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου 6 λ (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε

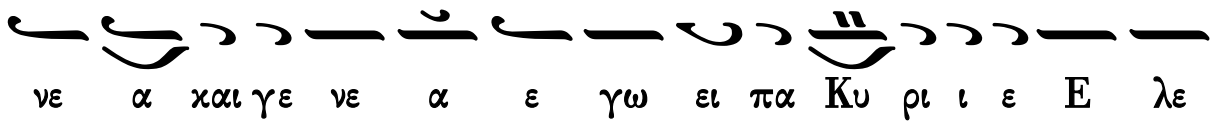

νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε Ε λε

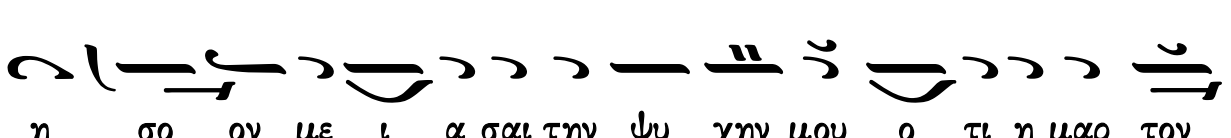

η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι 6 λ

Κ

υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

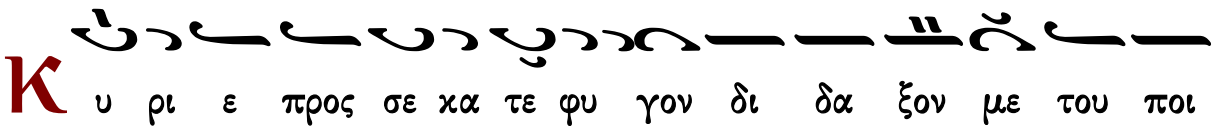

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου 6 λ

Ο

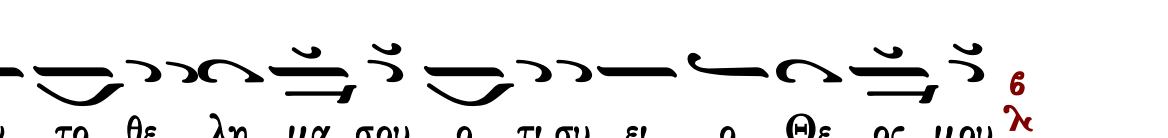

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

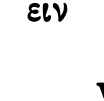

ψο με θα φως 6 λ

Π

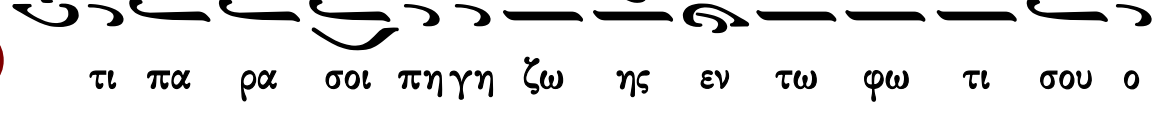

α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε 6 λ

λ

γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να

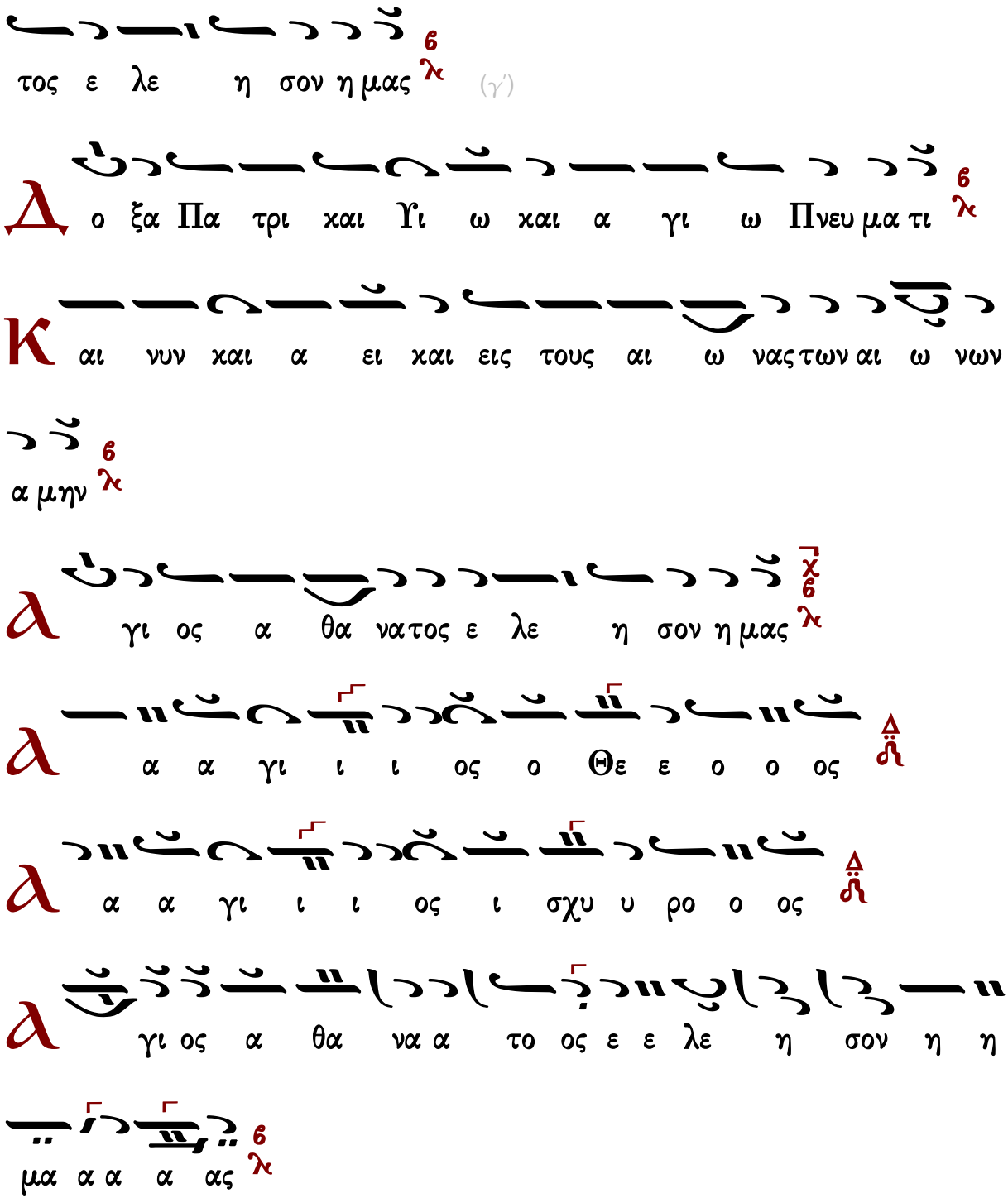

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος δ΄ Βυ χ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.200*

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ Παν

το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

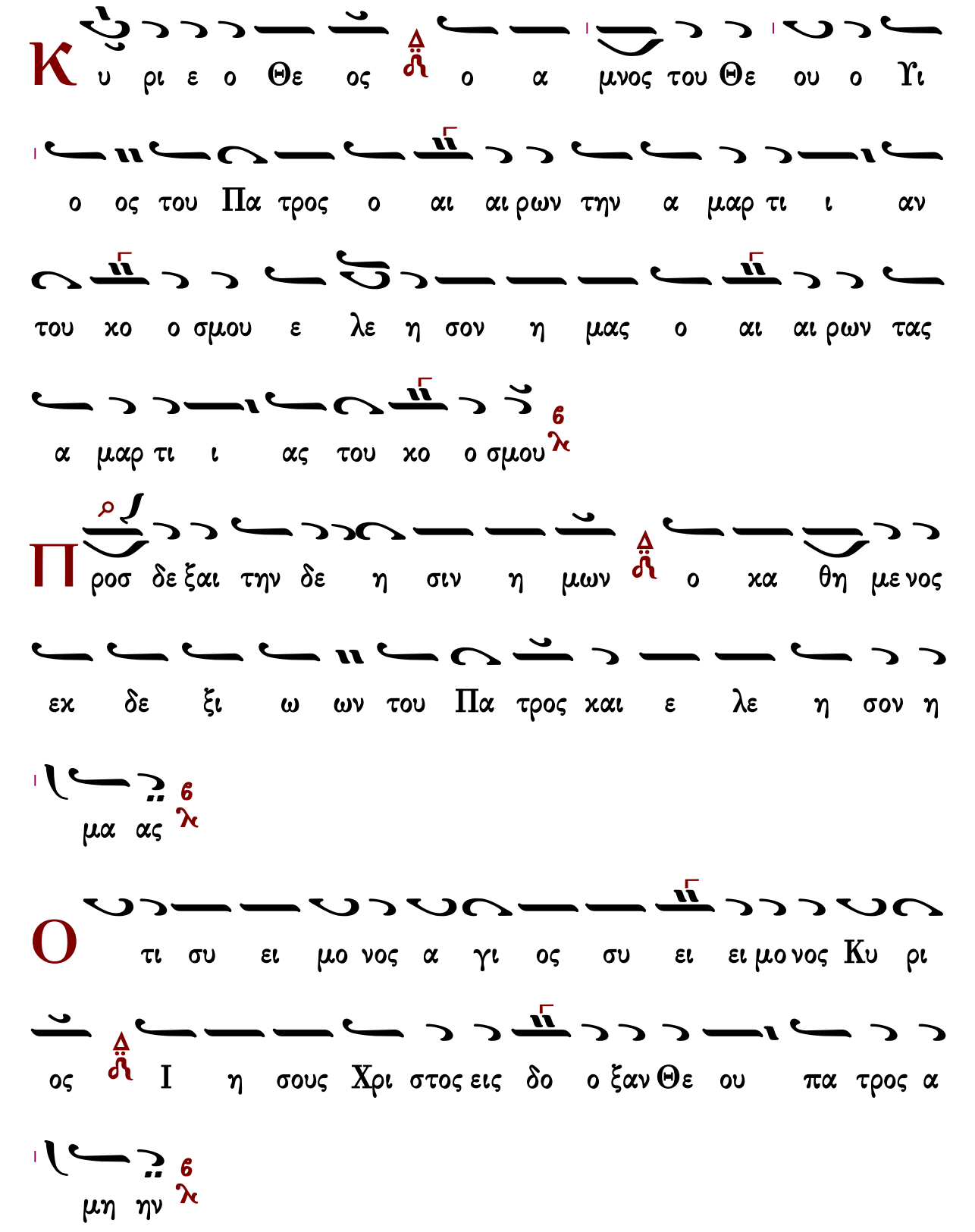
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του χο ο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου πα τρος α
μη ην

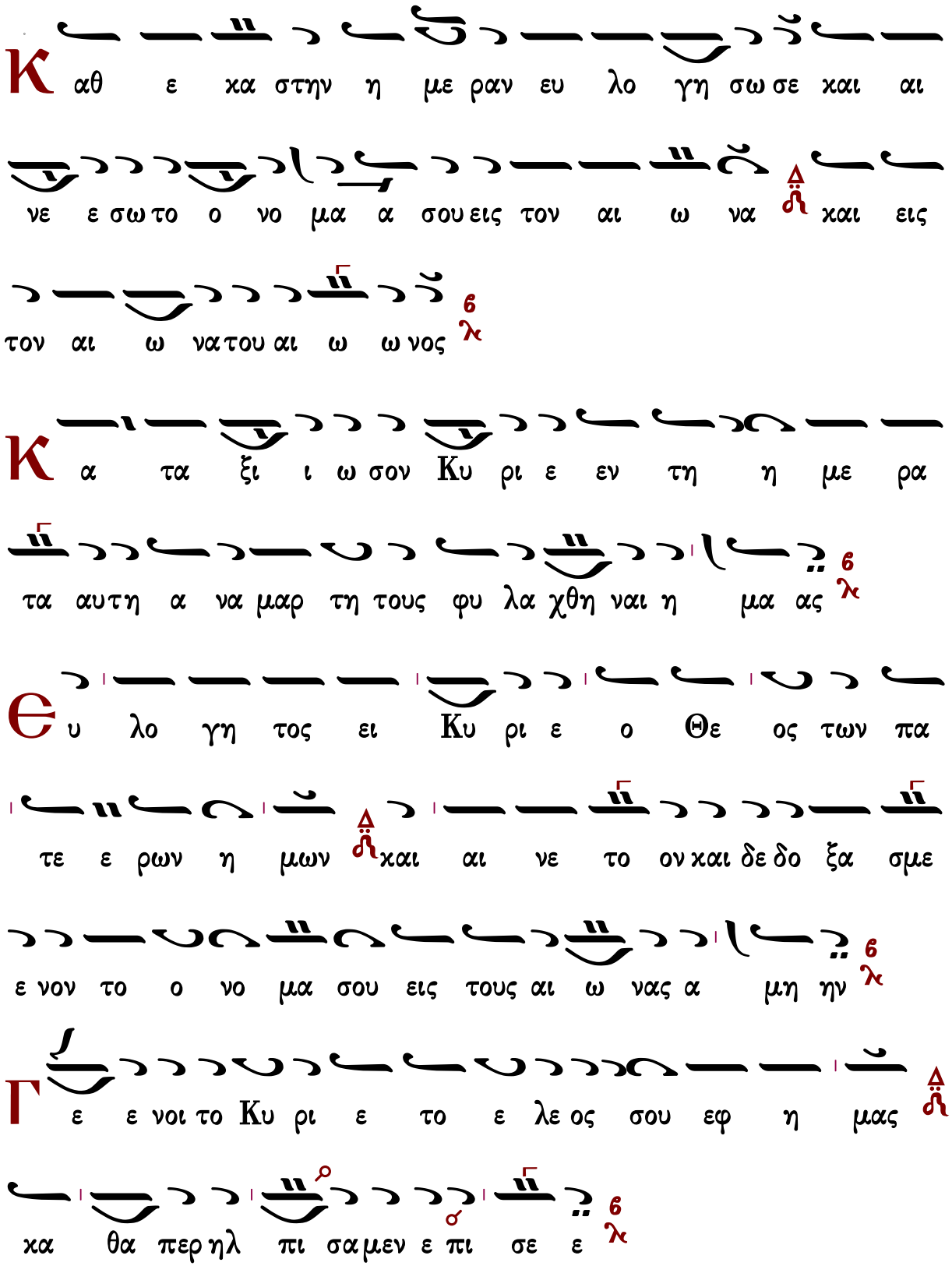
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου 6 λ (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι 6 λ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

Θε ο ος μου 6 λ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

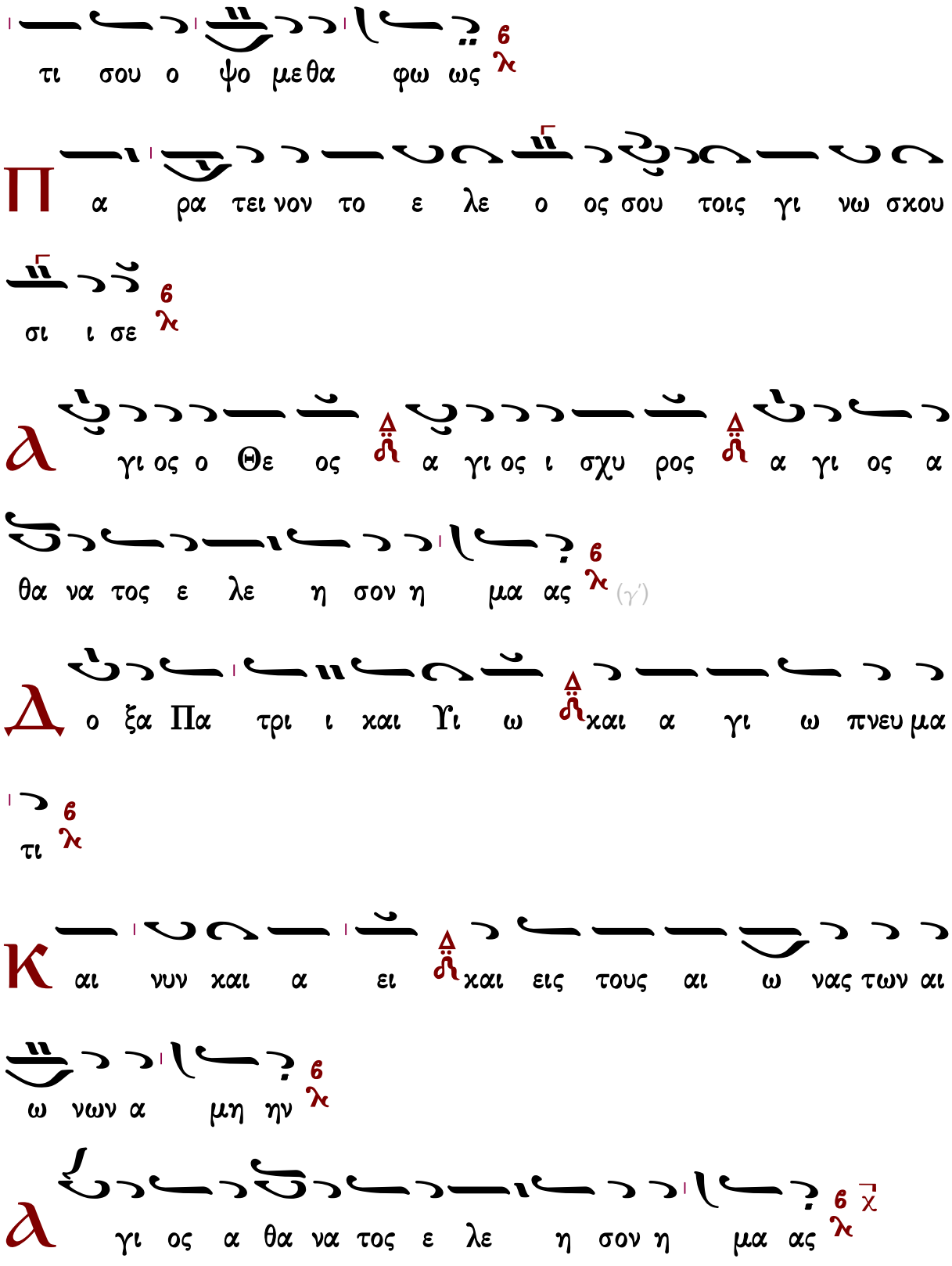
τι σου ο ψο μεθα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου
σι ι σε
Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

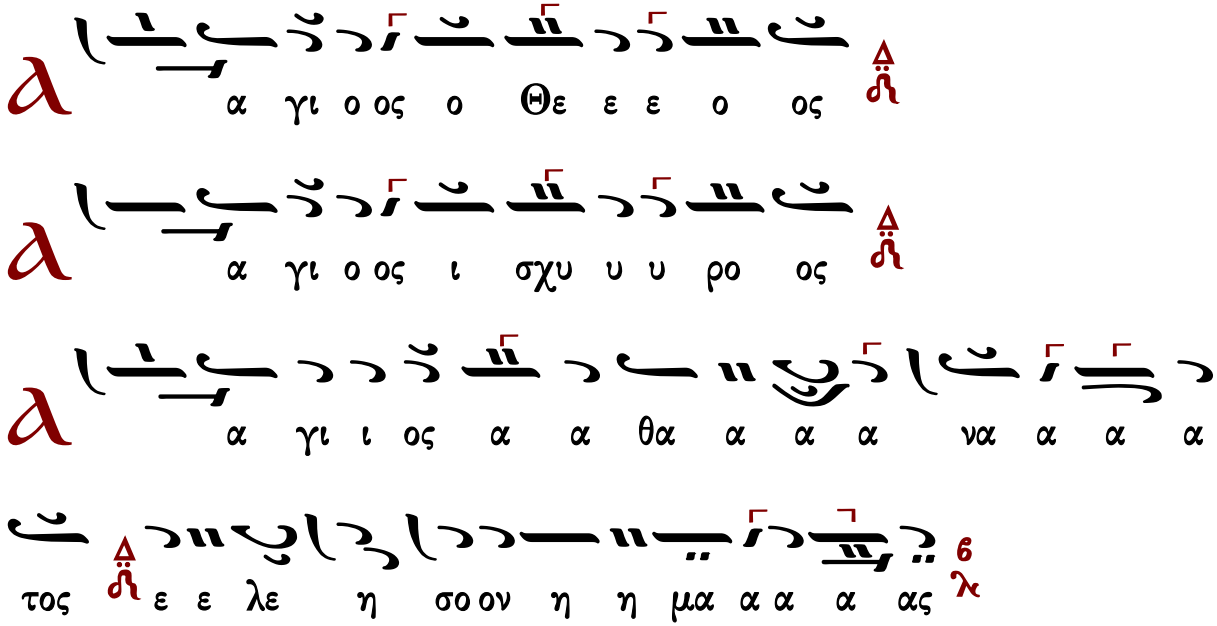

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

σύντομος

Ἦχος δ΄ Βου

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.250*

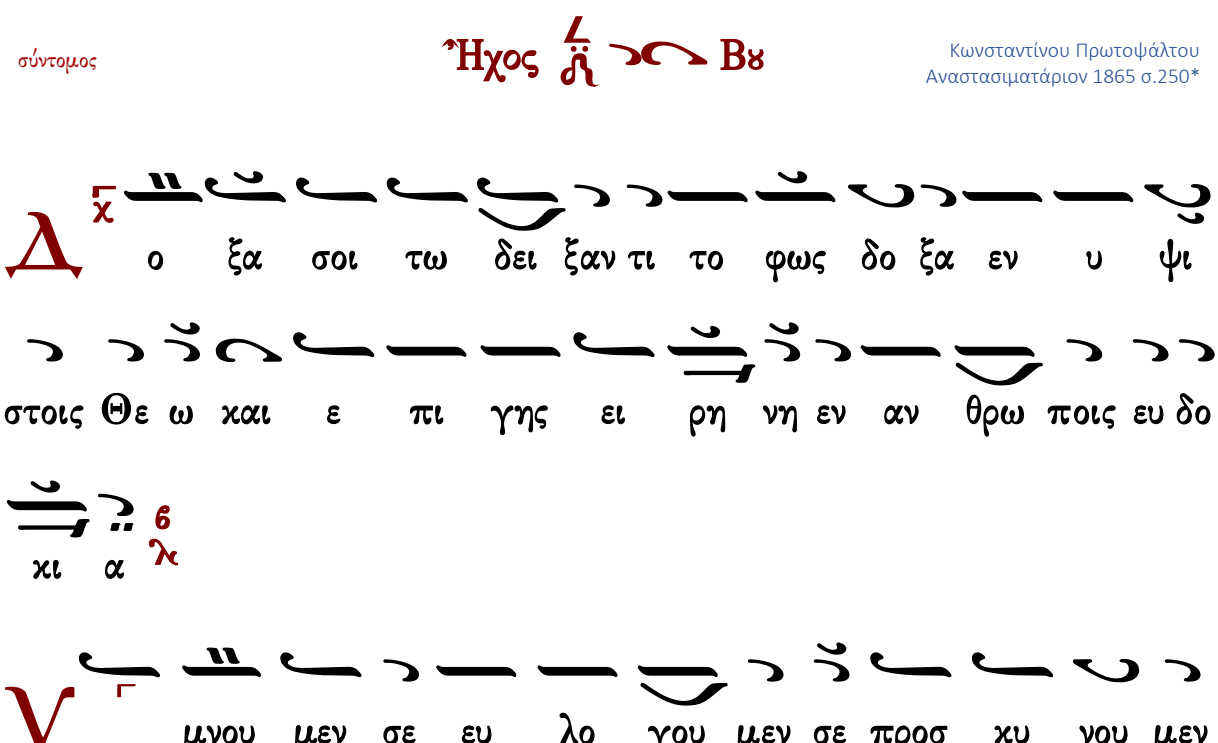

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

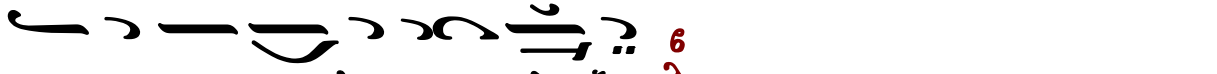

α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ παν το

κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

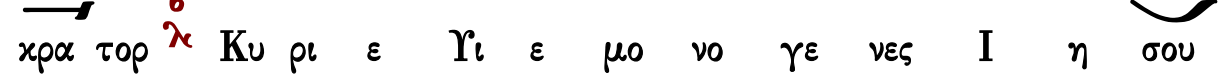

Χρι στε και α α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

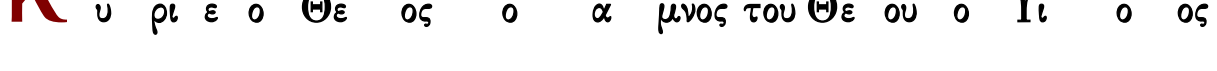

ε λε η σον η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

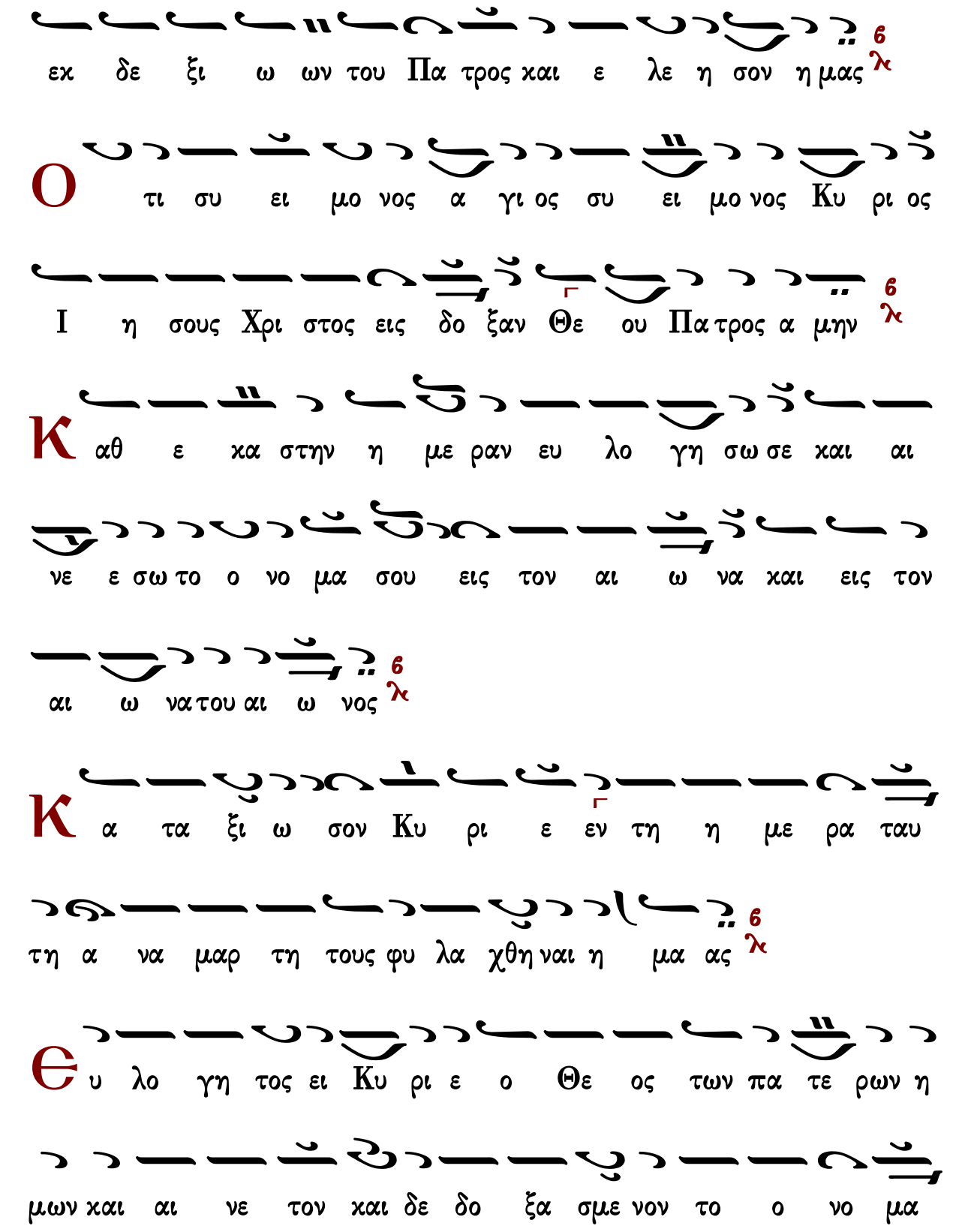
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων η
μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η

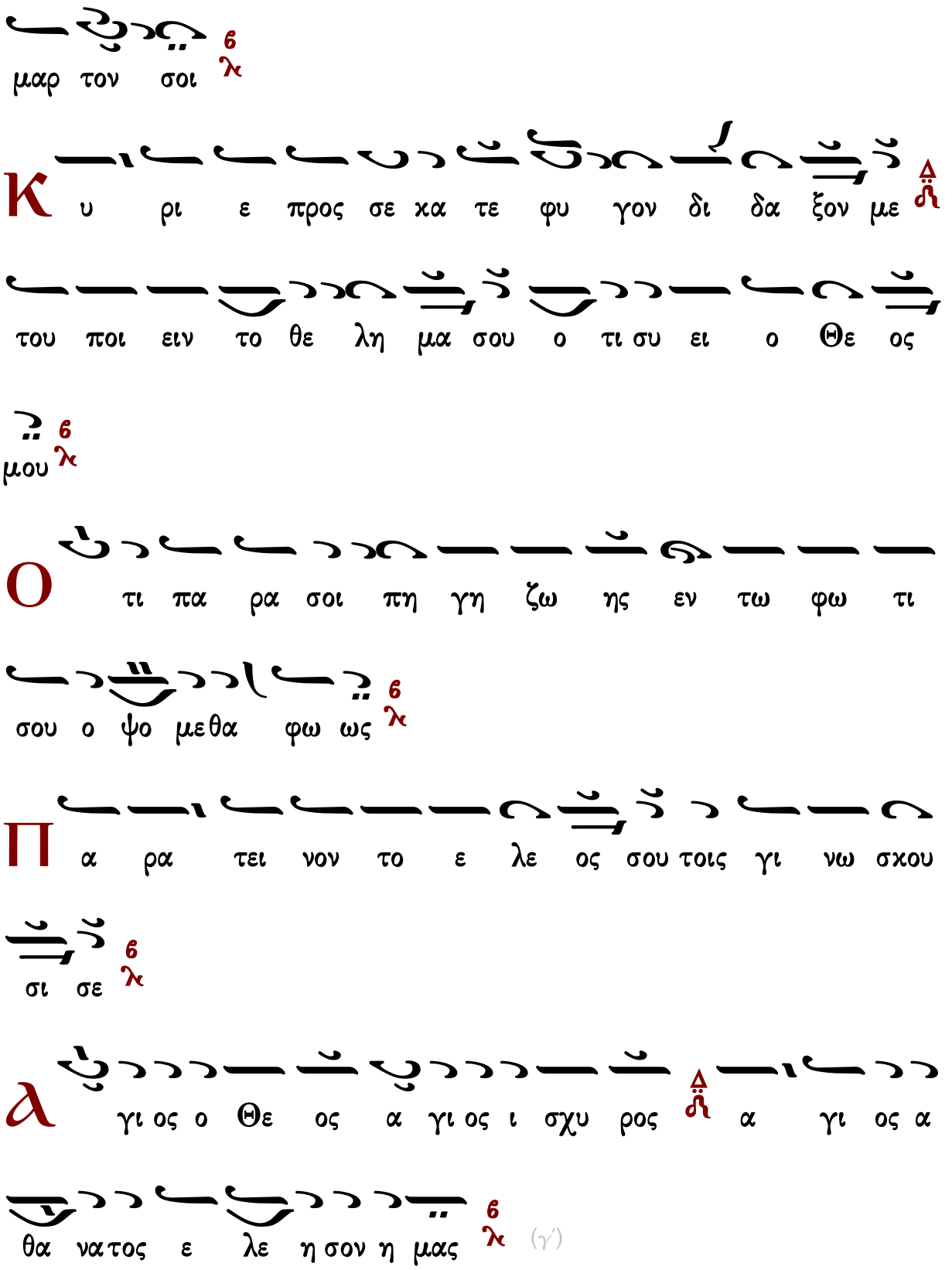
μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο μεθα φω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου
σι σε
Αγι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

α α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

α α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

α α γι ι ι ι ο ος α θα α α α

α α α α να τος ε λε η η σο ον η η μα α α α ας

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος Δ Βαρύς

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.53*

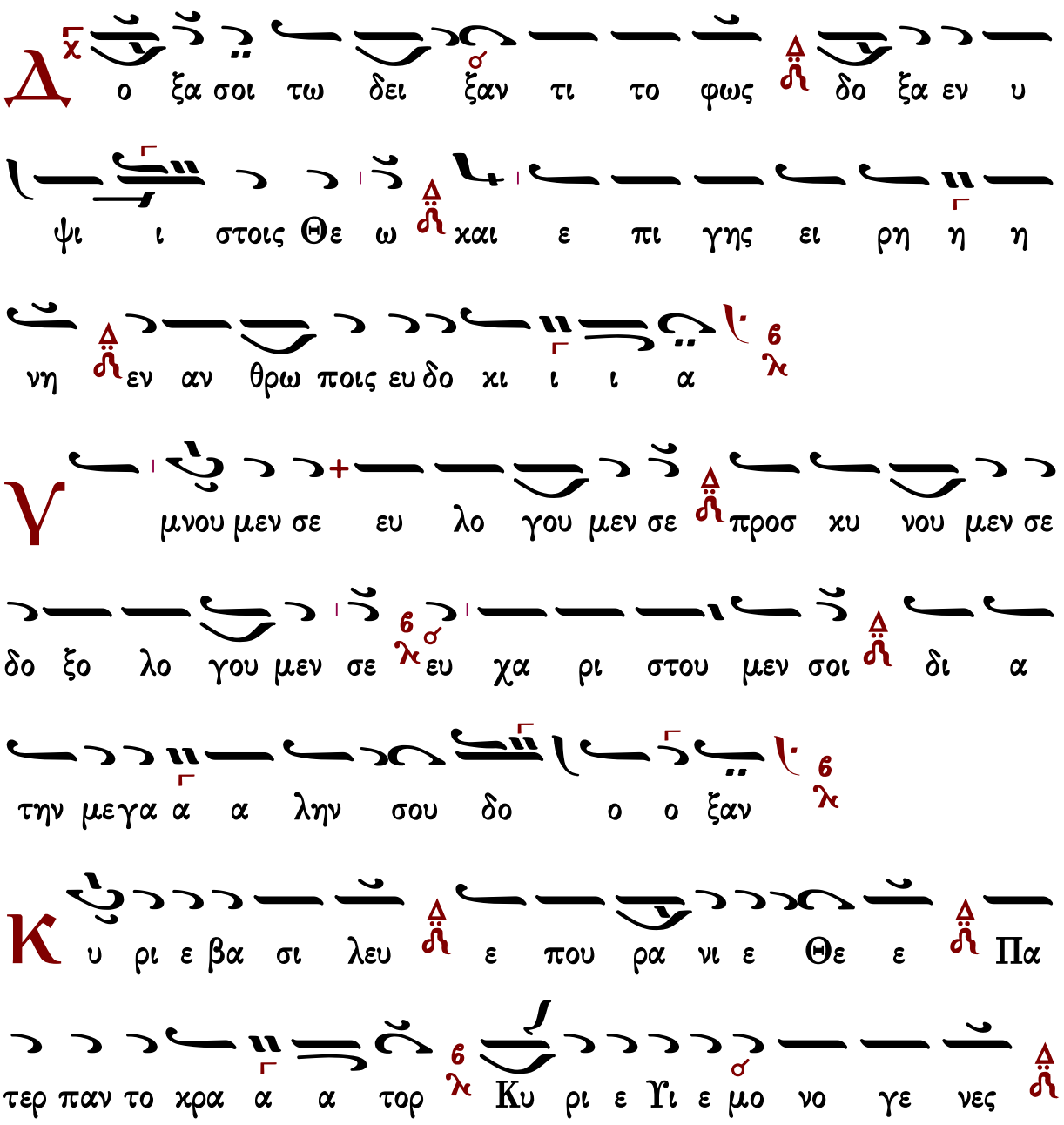

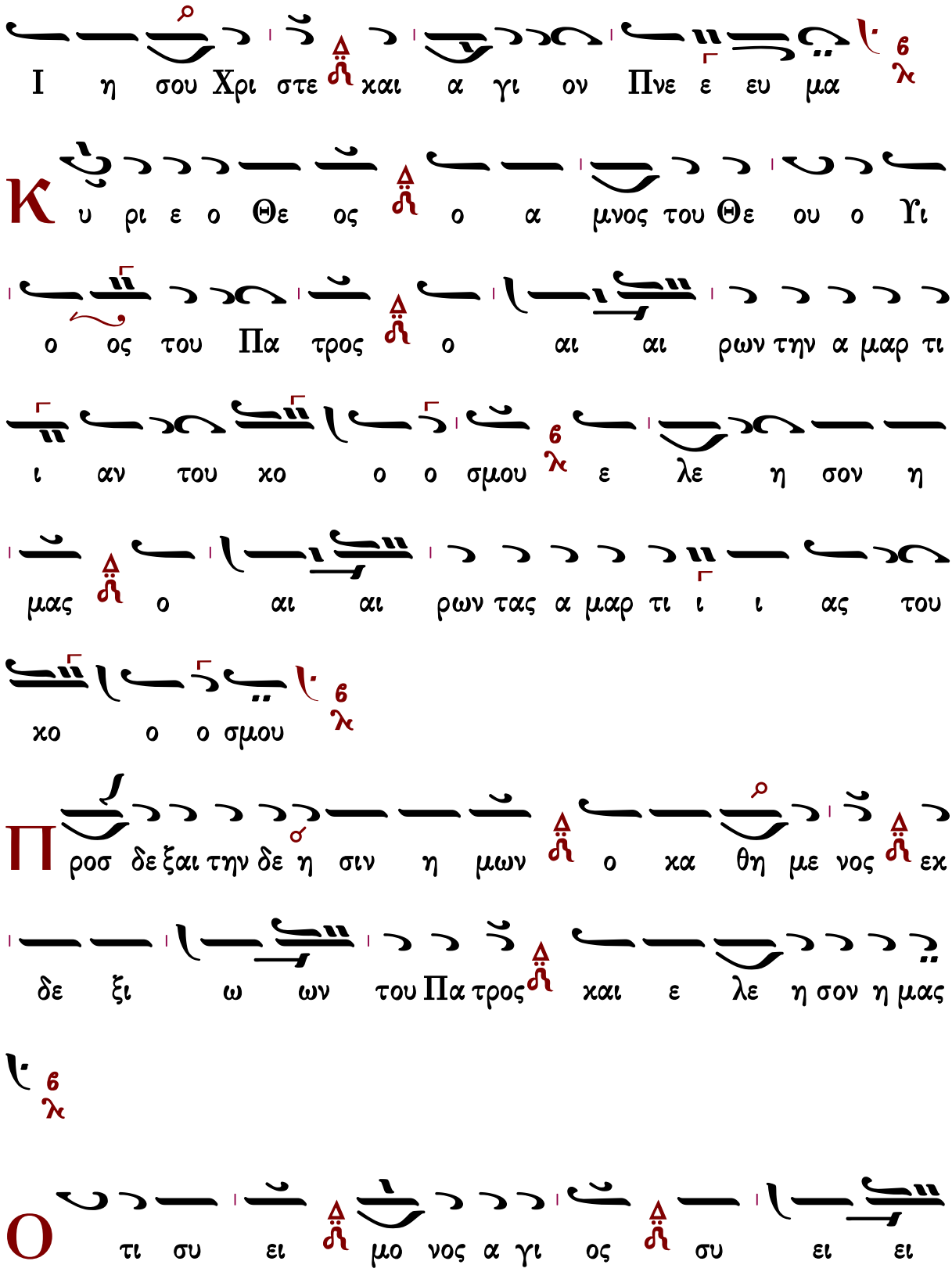
Ι η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ε ευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι
ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η
μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του
χο ο ο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Οτι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει

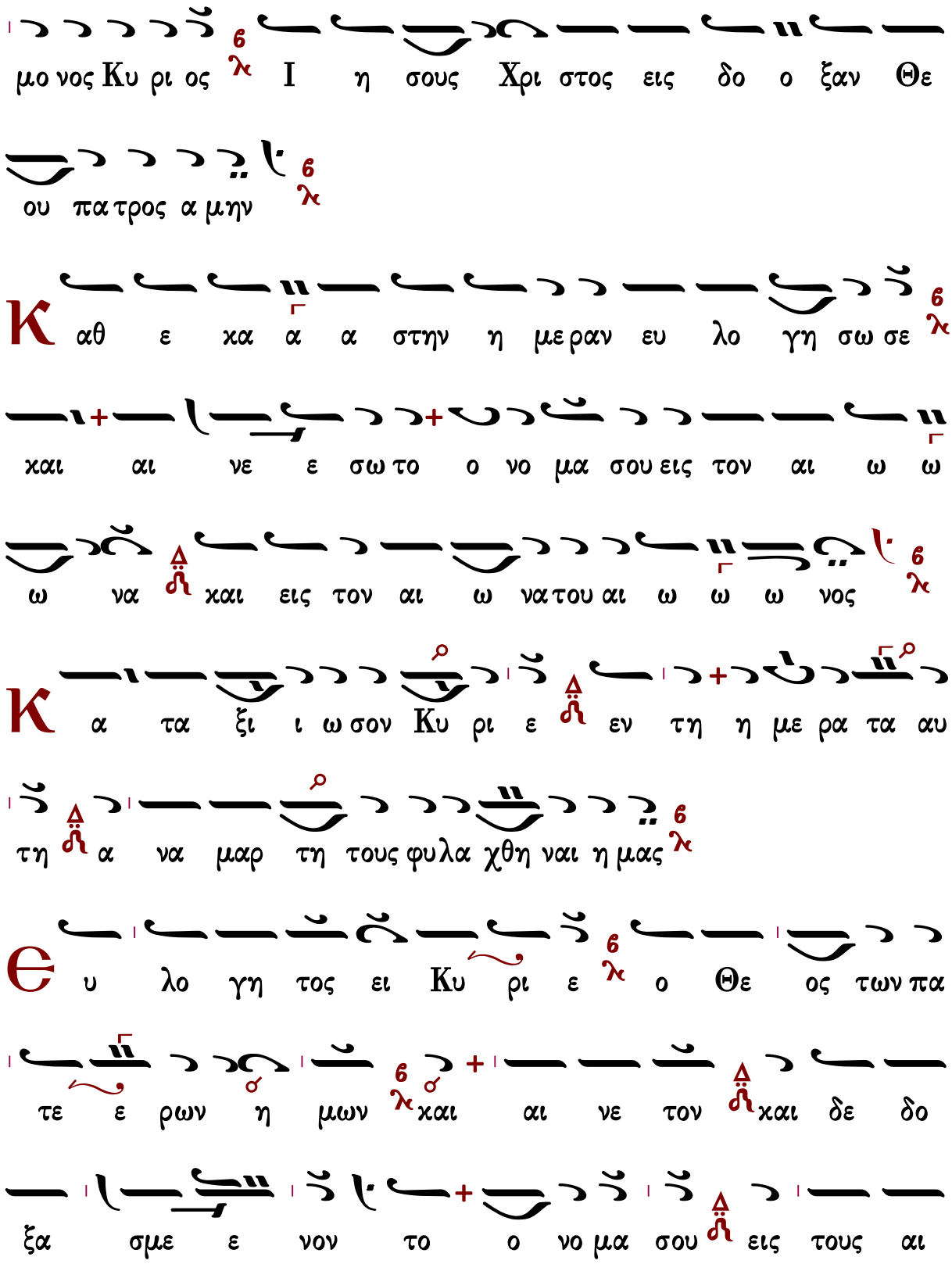
μο νος Κυ ρι ος I η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε
ου πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι

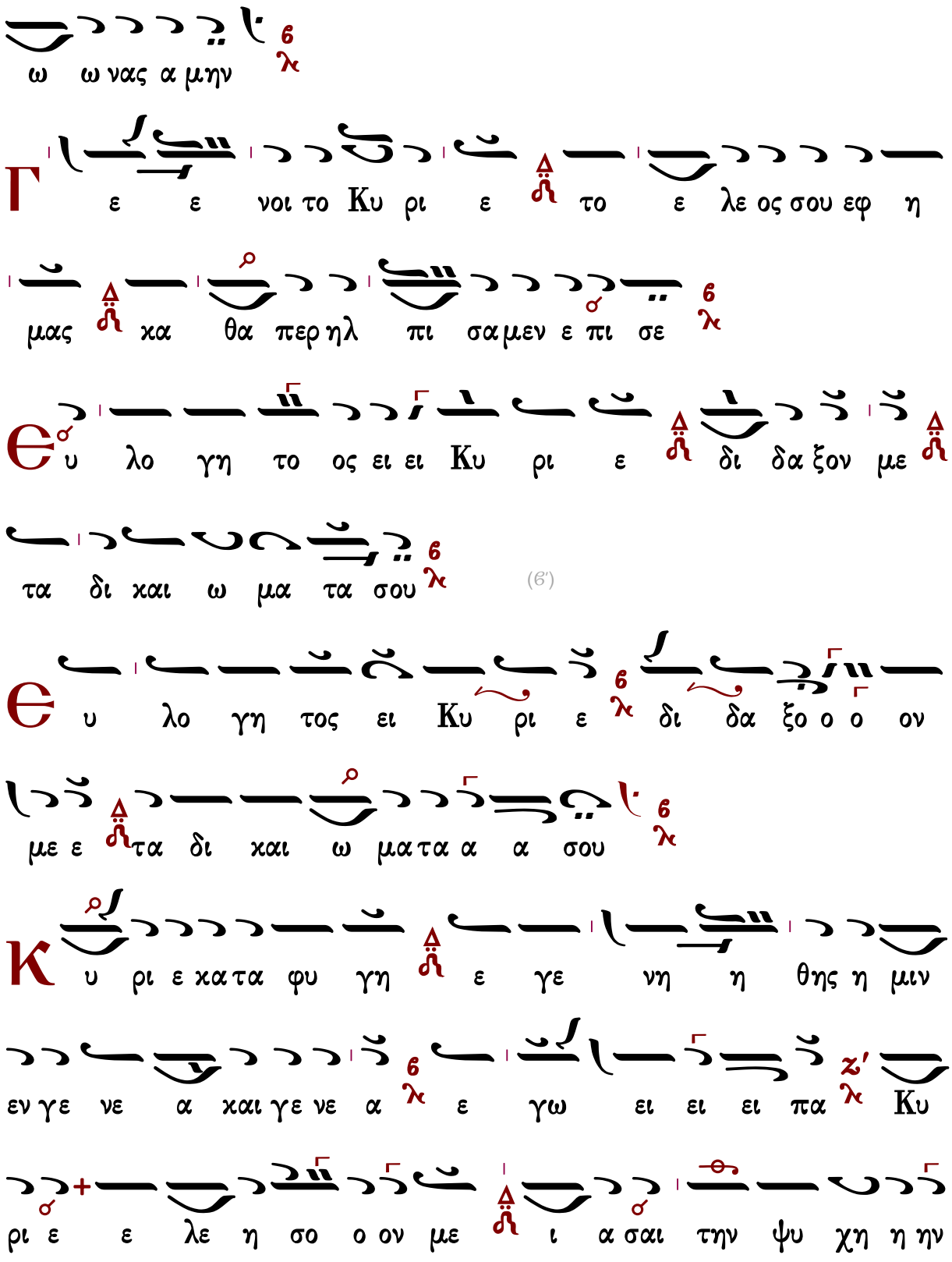
ω ω νας α μην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου
(6')
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο ον
με ε τα δι και ω μα τα α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει ει ει πα Κυ
ρι ε ε λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην

μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε χα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι

συ ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι νω σκου σι ι ι σε

α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας

γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος
α γι ος α θα α α να τος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α γι ο ος ο ο Θε ε ε ο ο ος
α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ος

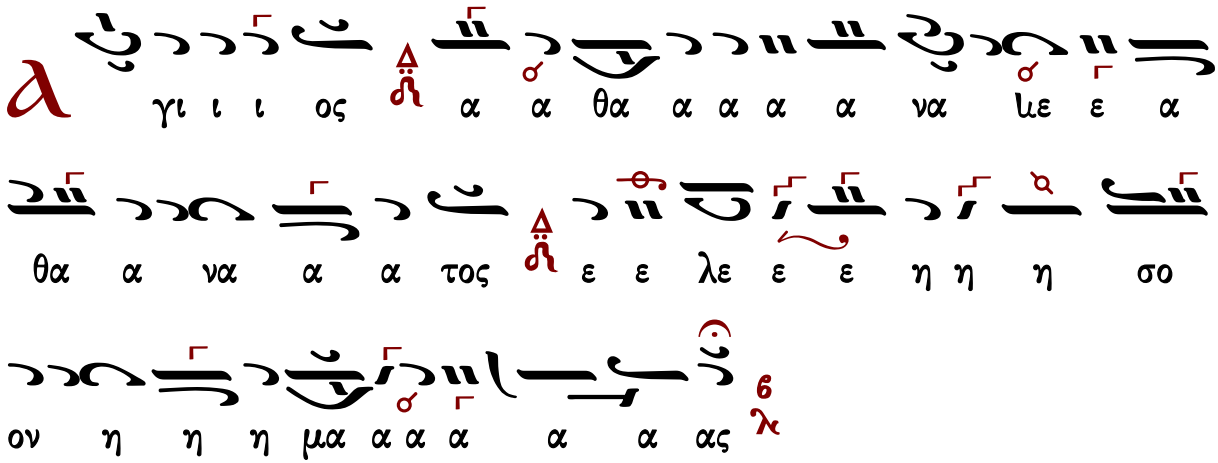

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἀργοσύντομος

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.142*

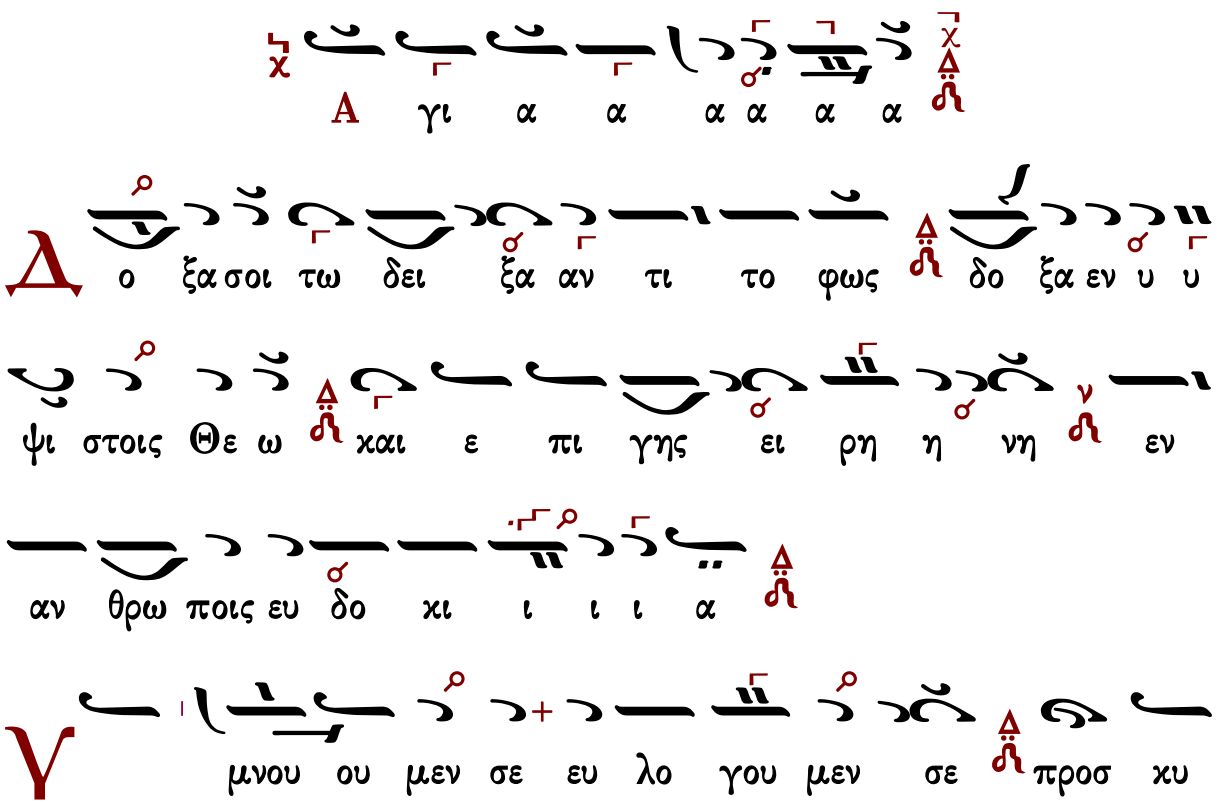

νου μεν σε δο ξο λο γου με εν σε ευ χα ρι

στου με εν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο

ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε

νες Ι η σου Χρι ι στε και α α γι ον Πνε ε ευ

μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ζ' λ

ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο

αι αι ρων π' τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νο ος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος λ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ραν ευ λο γη

η σω ω σε λ και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω ω να π' και εις τον αι

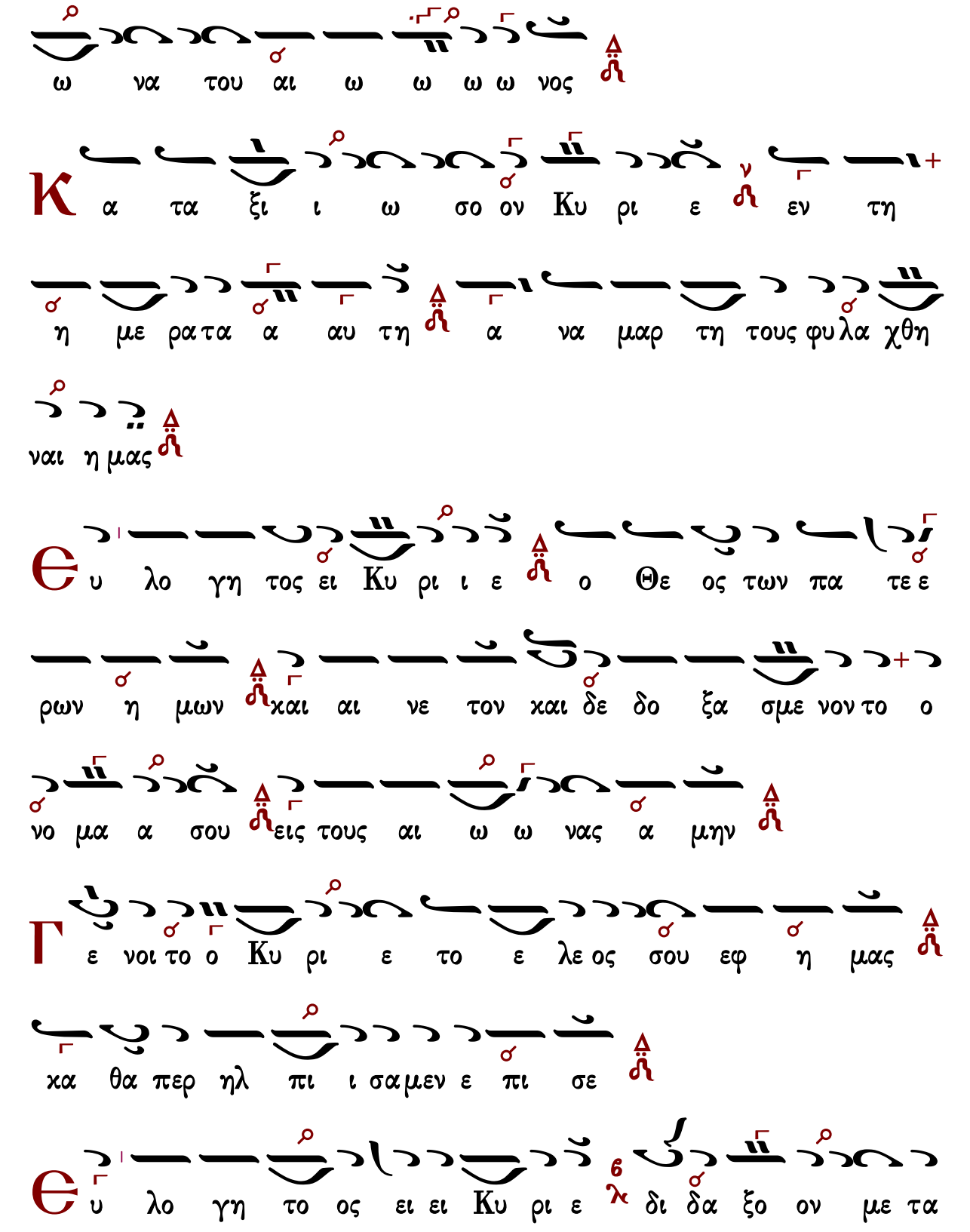
ω να του αι ω ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σο ον Κυ ρι ε εν τη
η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο
νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

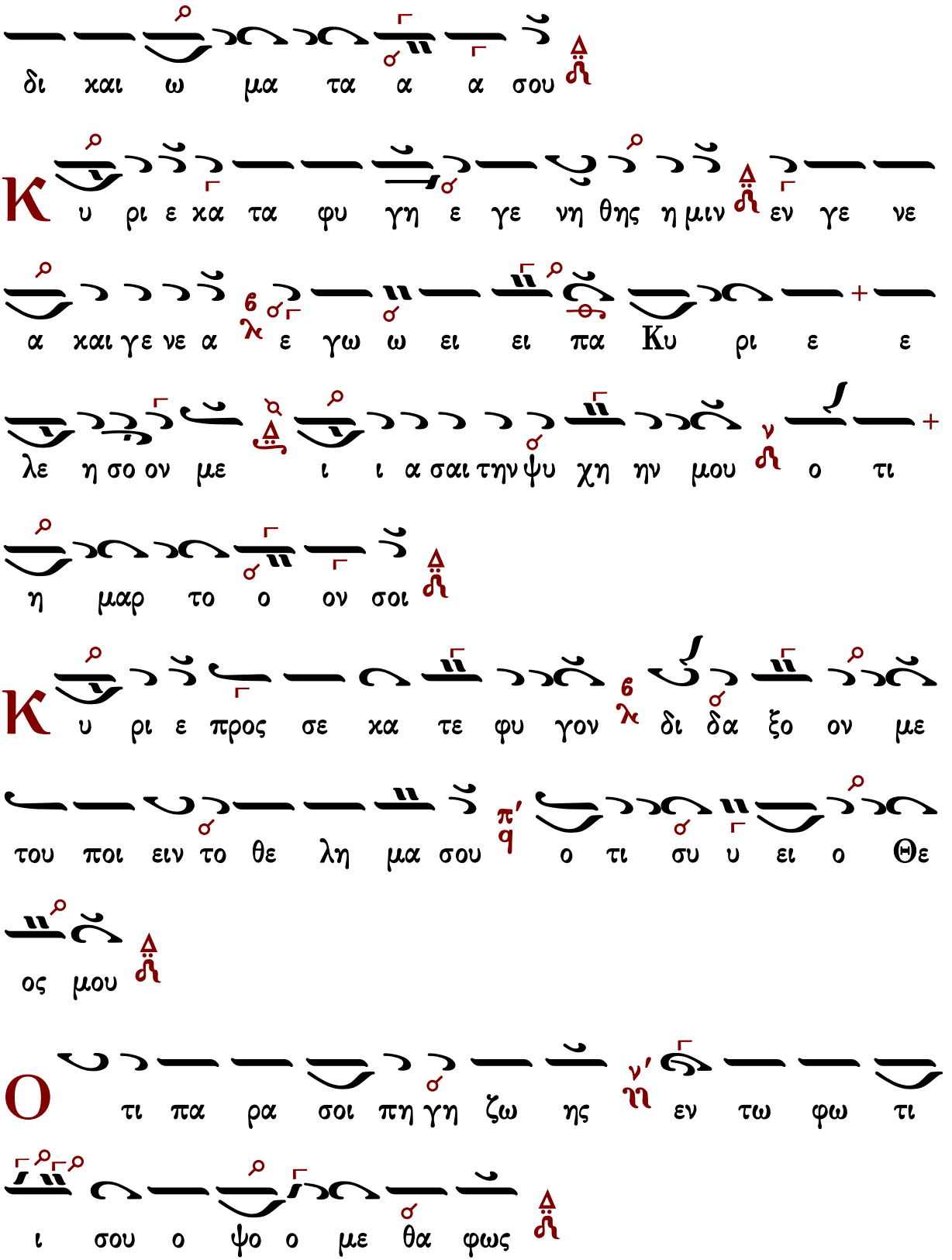
δι χαι ω μα τα α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α χαι γε νε α ε γω ω ει ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ο ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ υ ει ο Θε
ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ο ε λε ος σου τοις γι

νω σχου σι ι ι σε

Δ α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος ν' α

γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υν και α ει π' q και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Δ γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ α γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος

α γι ι ι ι α α γι ι ος
θα α
α γι ι ι ι α α γι ι ος
ι ι ι σχυ ρο
ος ο ο ι ι ι α α γι ι ι
ι ι ι ι α α γι ι ι ος
ος ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος
ο Θε ο ο ο ο ος ο ο ι ι ι α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α γι ι ι ι α α γι ι ος
α α α α α ας
α α α α α α α α α α α α α α α α
τος ε λε ε η η σον η η μα α α α α α α α α α α α α α α α α

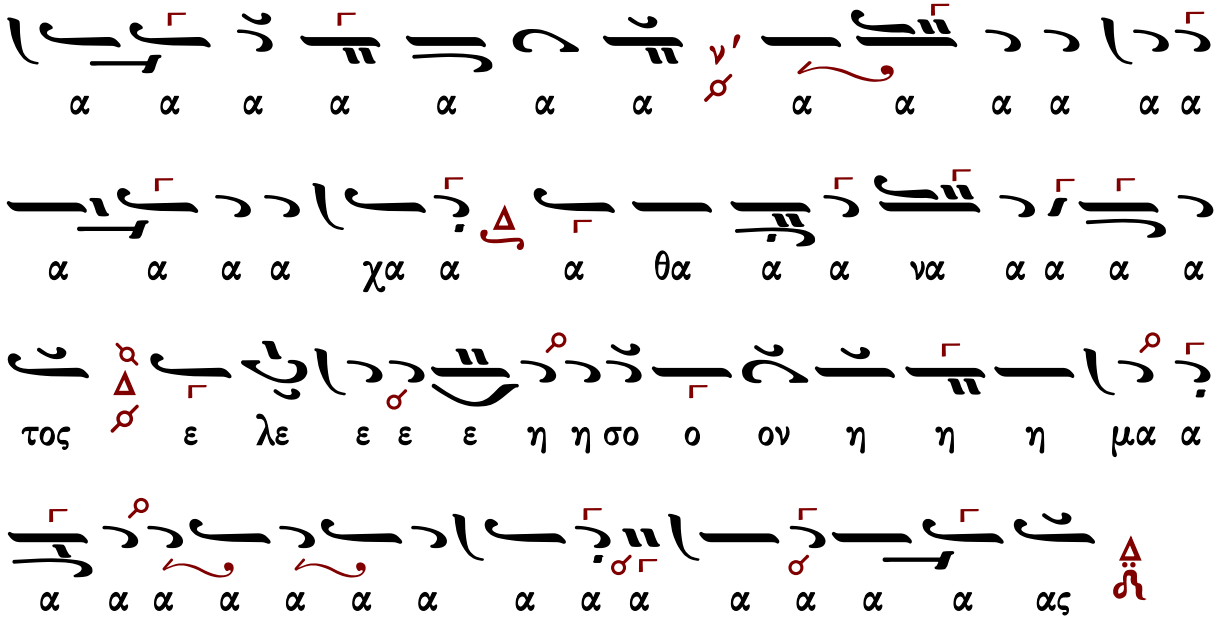

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

[άγια] Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

ἀργή

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.296*

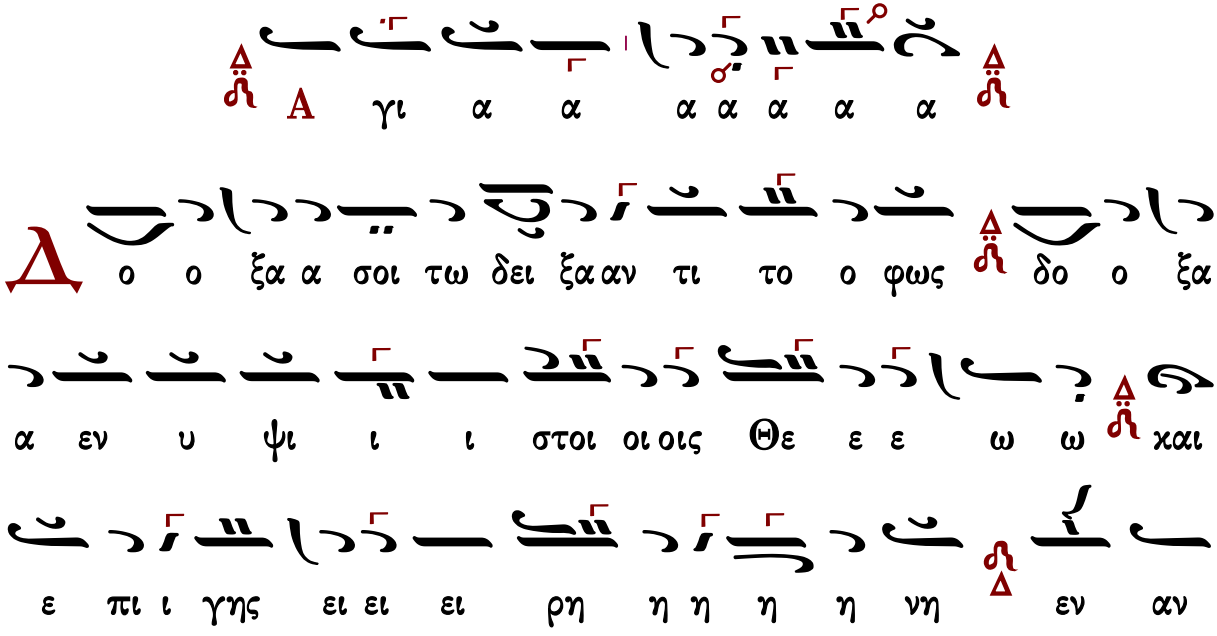

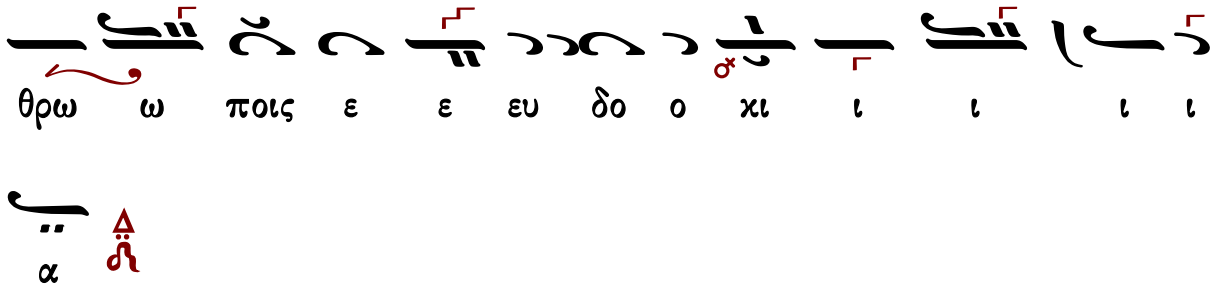
θρω ω ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι ι ι
α

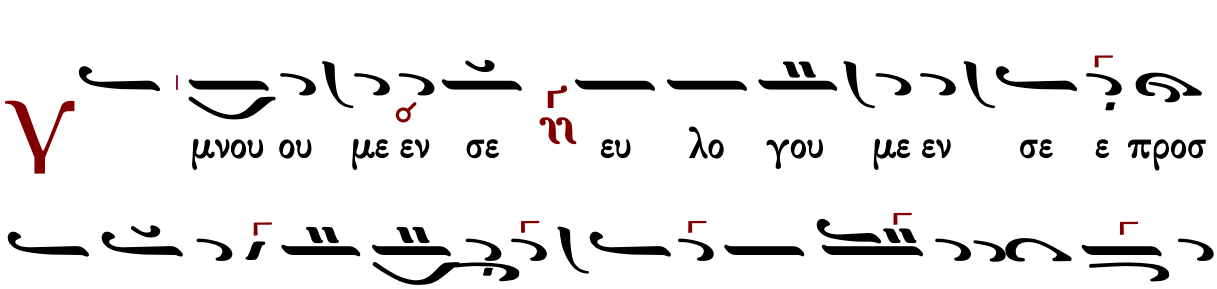
Υ
μνου ου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ

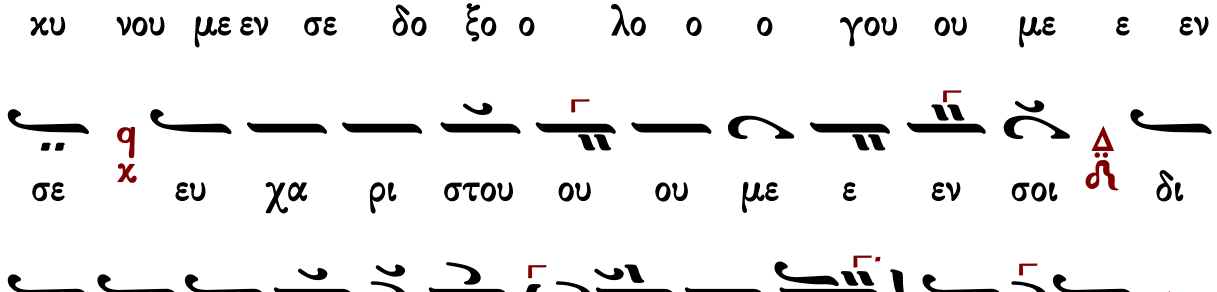
χυ νου με εν σε δο ξο ο λο ο ο γου ου με ε εν

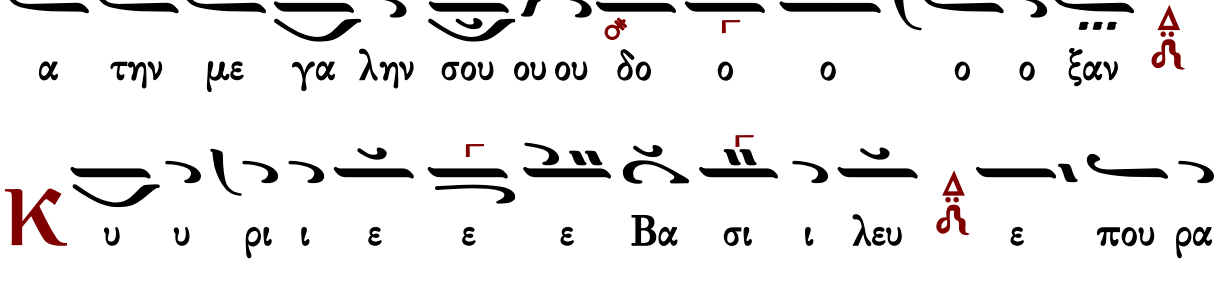
σε χ ευ χα ρι στου ου ου με ε εν σοι δι

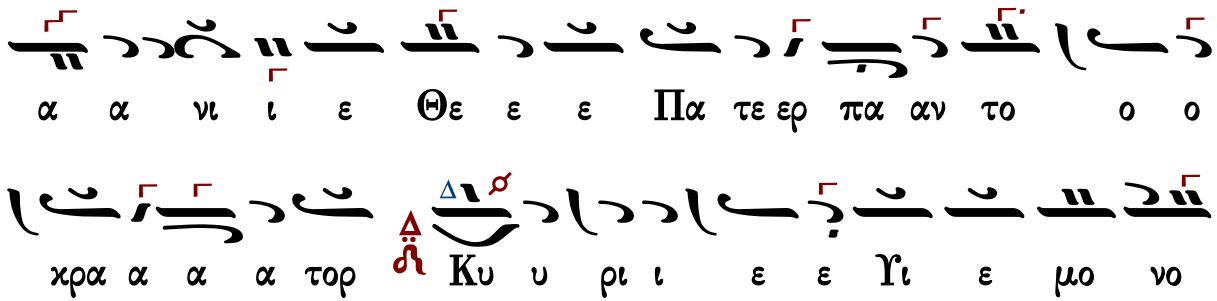
α την με γα λην σου ου ου δο ο ο ο ο ξαν

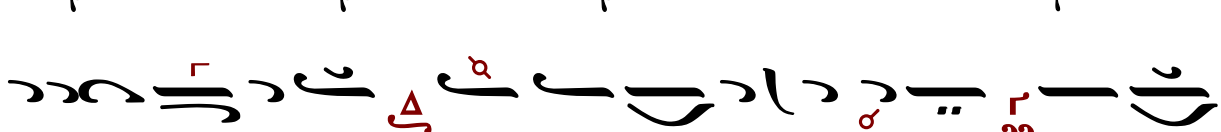
Κ υ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

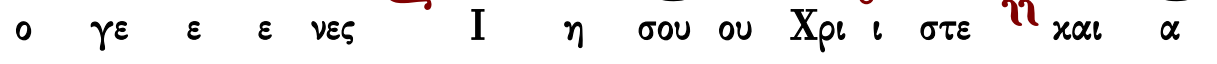
α α νι ι ε Θε ε ε Πα τε ερ πα αν το ο ο

χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε και α

γι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ος του Θε ε ου ο ο ο Υι ο ο ος του ου Πα α

τρο ος ο αι αι αι ρω ων τ'ν τ'ν α μαρ τι ι ι

αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι ρω ω ων τ'ς τ'ς α μαρ τι ας του ου ου κο

ο ο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι την δε η η σιν η η μων ο κα

θη με ε νος ζ'λ εκ δε ε ε ξι ω ω ων του ου Πα α

τρο ος και ε λε ε η η η σο ον η η η

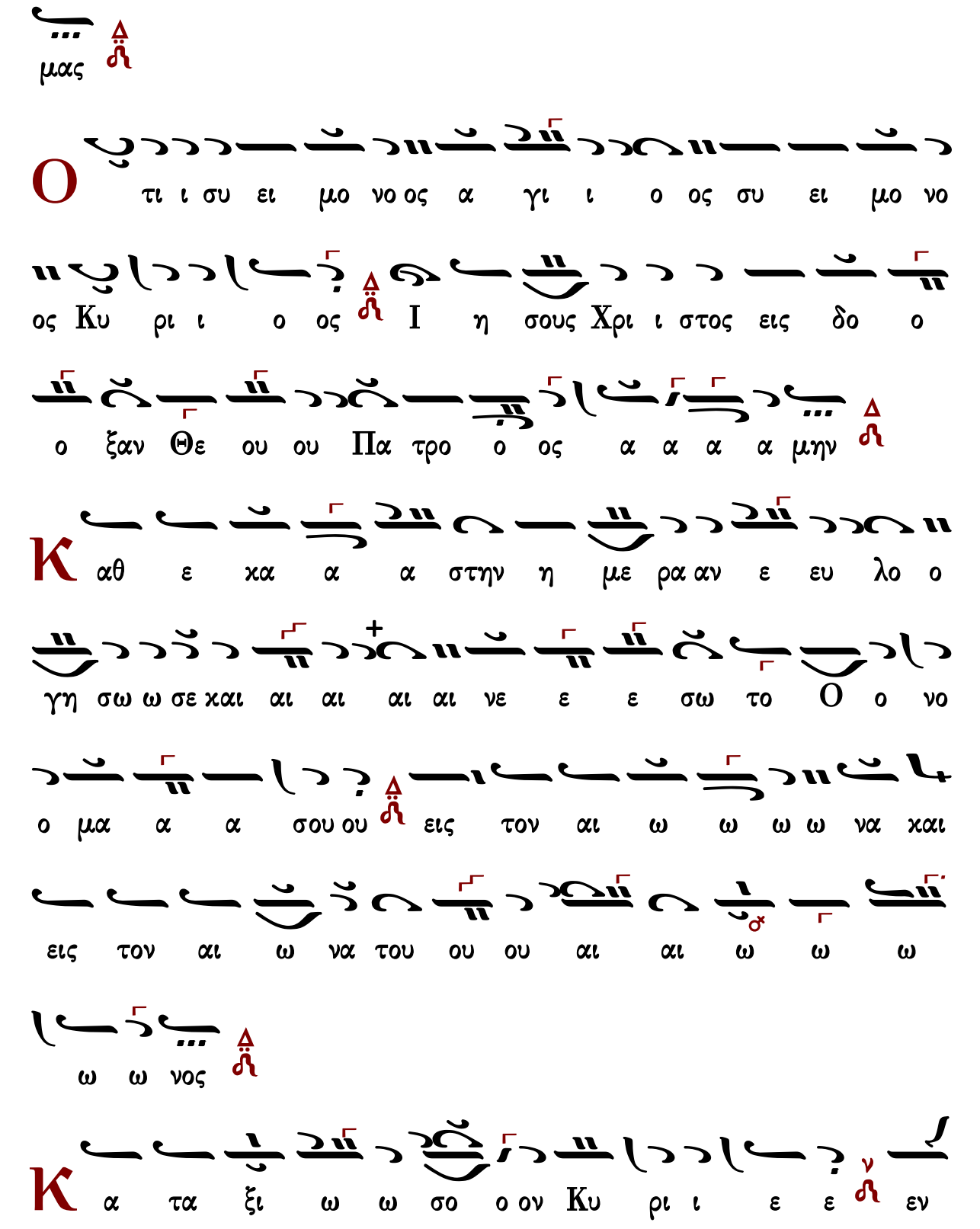
μας
Ο
τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ ει μο νο
ος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι στος εις δο ο
ο ξαν Θε ου ου Πα τρο ο ος α α α α μην
Κ
αθ ε κα α α στην η με ρα αν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι αι αι νε ε ε σω το Ο ο νο
ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω ω να και
εις τον αι ω να του ου ου αι αι ω ω ω
ω ω νος
Κ
α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α αυ τη α να μαρ τη η η

η τους φυ υ λα χθη η η η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος τω

ω ων πα τε ε ε ρω ων η η η μων και αι αι

αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο ον

το Ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το ε λε

ο ο ος σου εφ η η μας χα θα α α περ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα α ξο ο ον

με ε τα δι χαι ω ω μα α α τα α α α α

σου (γ')

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε νη η η

θης η η μιν εν γε νε α και αι γε νε ε

α ε γω ει πα α Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε

η η σο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη η

η ην μου ο τι η η η μα αρ το ο ο

ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με ε του ποι ειν το ο θε λη η μα α α α

σου ου ο τι συ ει ο Θε ο ο ο ο ος μου

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σου ο ψο ο ο με ε θα

α φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σου ου ου τοις

γι νω σχου ου ου σι ι ι ι ι σε

Α γι ο ο ο ος ι γι ο ο ο ος ο Θε ε ος A

σχυ υ ρος A γι ι ο ος α α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η η μας (γ')

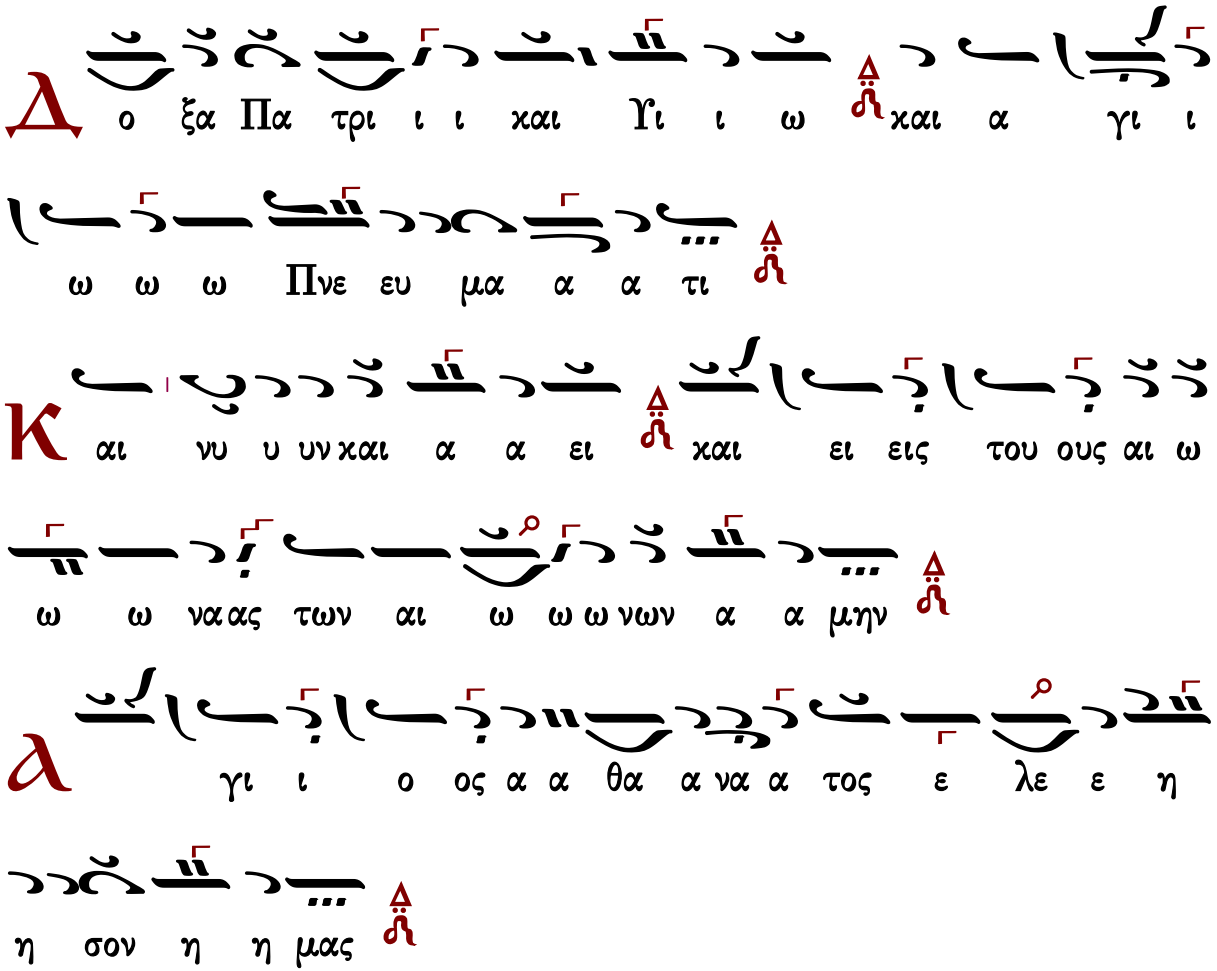

Ἀσματικὸν

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	τοῦ Σταυροῦ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.734*

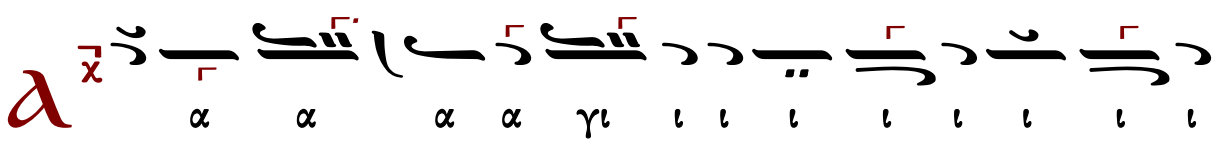

α θα α να το ος
α α α α α α α α α α α α α α α α
α θα α α α α ος ι ι ι γι α
ος ο ο ο ος
ι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ι ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α α
ος ο ο ο ος
ι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο
ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α α
ος ο ο ο ος
ι ι ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ Σταυροῦ συντμηθέν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.305*

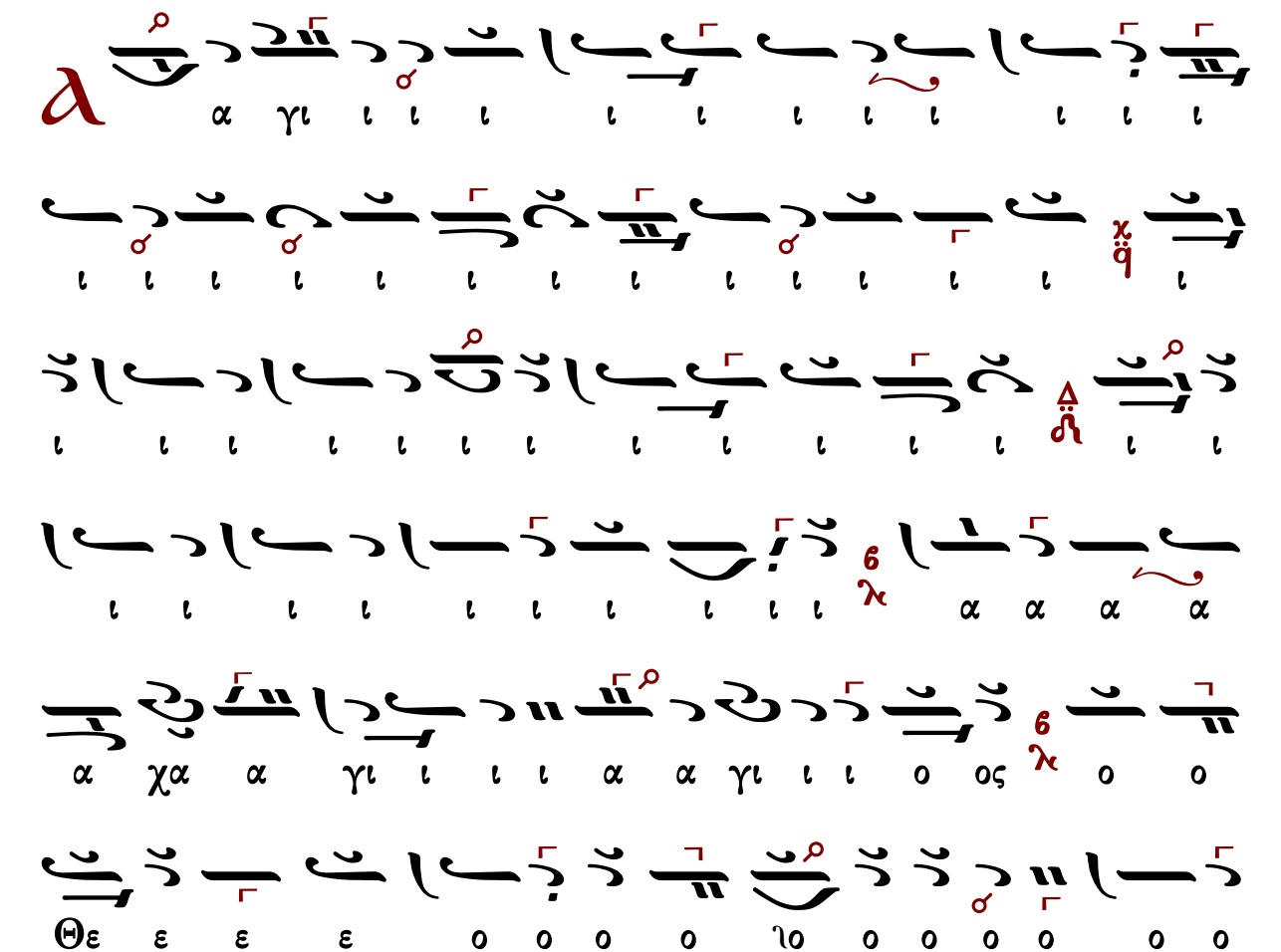

η ε λε ε τος α να α α θα α ος ο ι γι
ος ο ι ι ι

[Λέγετος] Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
(1730-1777)

ἀργὴ

Ἦχος Δ Βου

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ. 287/560*

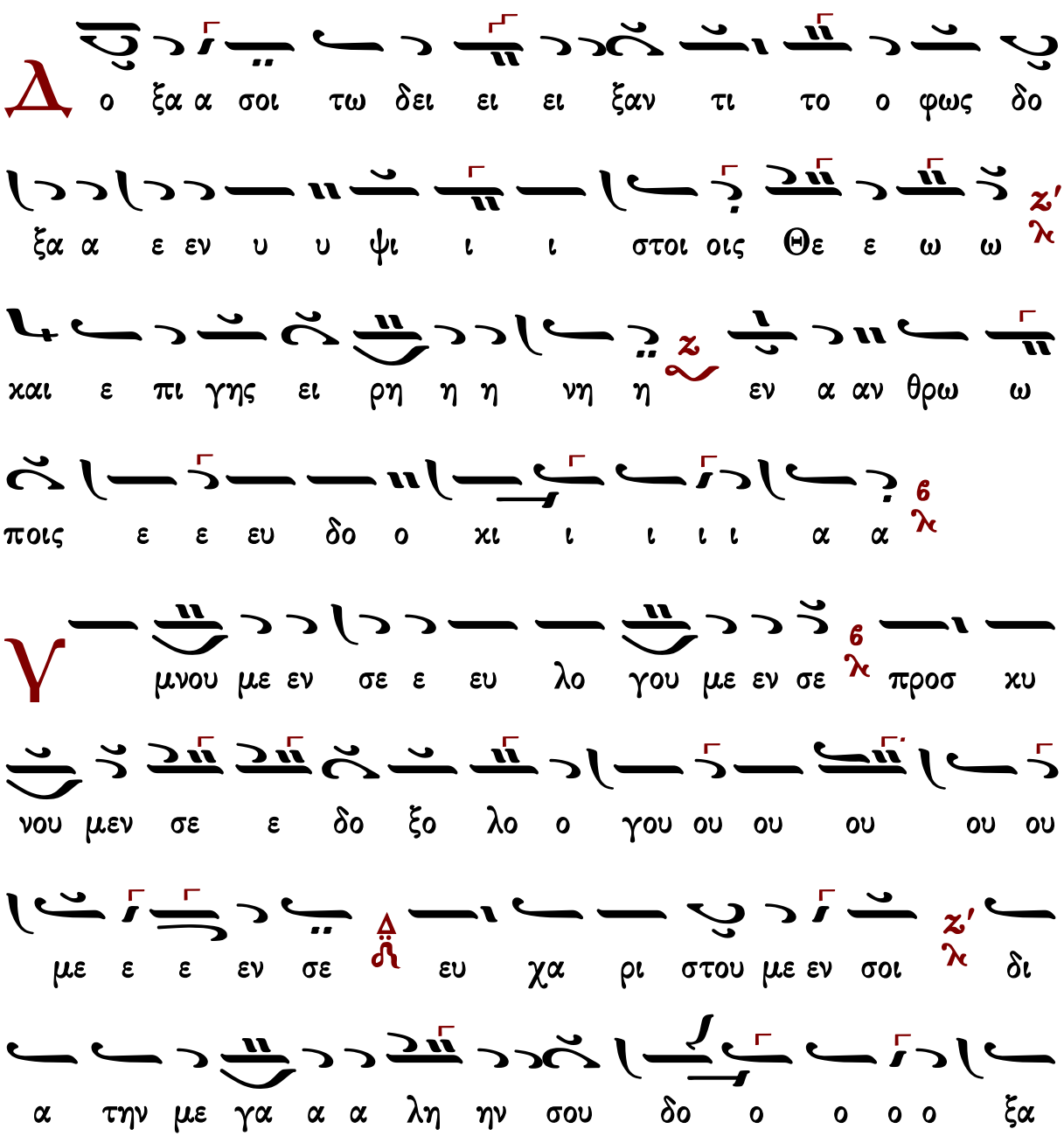

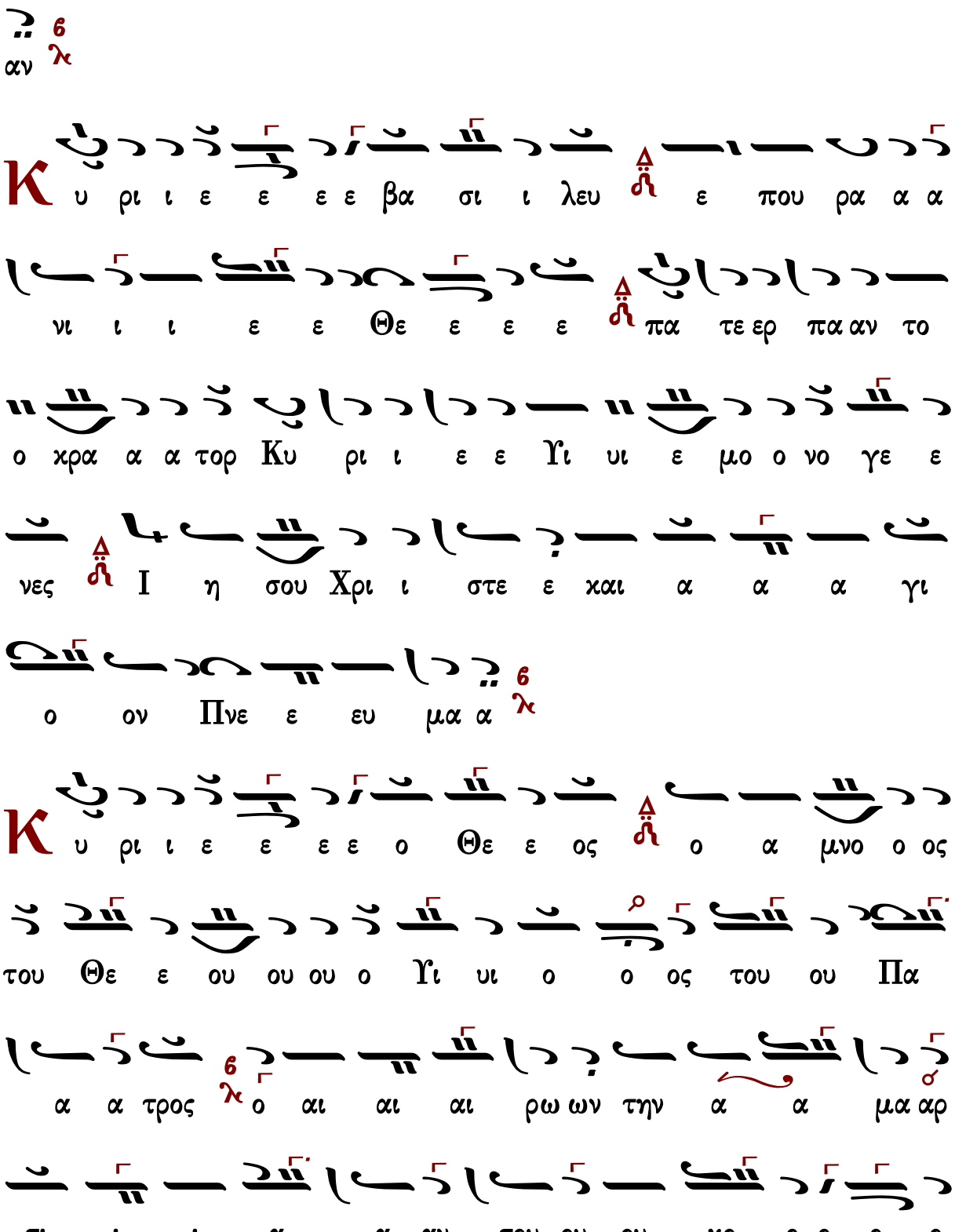
αν
Κυριε ελεησον
Κυριε ελεησον
Κυριε ελεησον

σμου ε λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι

αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο ο ο σμου ου

Προσ δε ε ξαι την δε η η σιν η η μων ο χα θη

με ε νο ος εχ δε ξι ι ω ω ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε ε η η η σο ον

η η η μας

Ο ο τι συ υ ει μο ο νος Α γι ι ος

συ ει μο νος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι

στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α

τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α α στην η με ε ραν ε ευ

λο ο γη η σω ω ω σε κει αι νε ε ε σω το

ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α κει εις τον αι ω ω να α του ου αι αι

ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

του ους φυ υ λα α χθη η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε

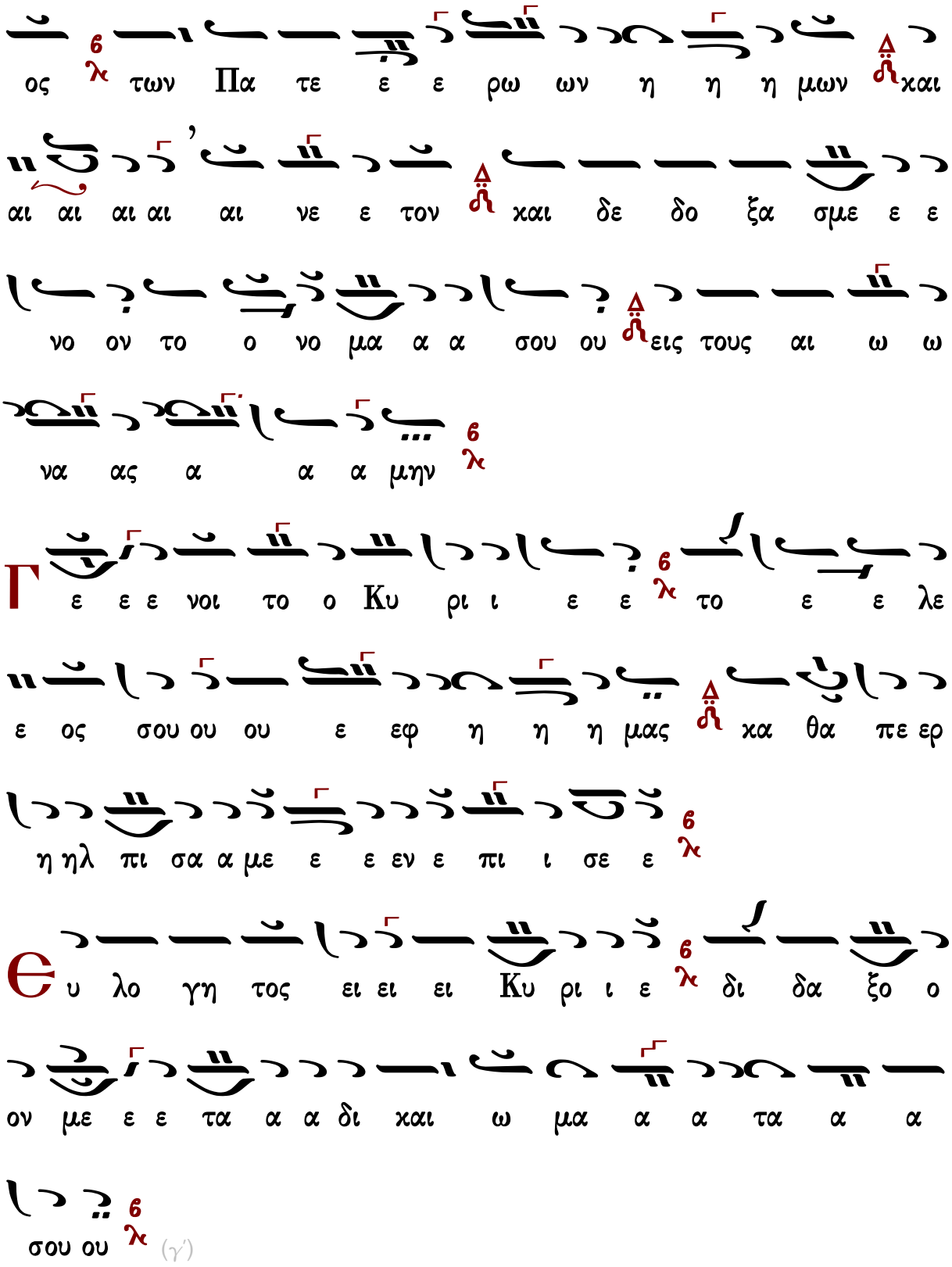
ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων και
αι αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νο ον το ο νο μα α α σου ου εις τους αι ω ω
να ας α α α μην
Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε ε λε
ε ος σου ου ου ε εφ η η η μας κα θα πε ερ
η ηλ πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο ο
ον με ε ε τα α α δι και ω μα α α τα α α
σου ου (γ')

Κυριε ελεησον με κατα το μεγα ελεος σου
και κατα το πλητος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου
πολυ απο της αδικιας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με
οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και η αμαρτια μου εναντιον μου εστιν
σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα οπως αν δικαιωθης
εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κριθηναι σε
Κυριε ελεησον με κατα το μεγα ελεος σου
ο τι εγενηθης ο λογος σου εν εμοι
ο τι εγενηθη η καρδια μου εν εμοι
ο τι εγενηθη η καρδια μου εν εμοι
ο τι εγενηθη η καρδια μ

Ο
Π
α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε ο ο ος σου
ου ου ου τοις γι ι νω ω σχου ου ου σι ι ι ι ι
σε
φως
φω τι ι ι σου ο ψο ο ο με ε θα α α
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω
υ
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε
λε ε η η η σο ον η η η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι αι ει εις τους

αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω ων α

α α μην

α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε λε ε η η η

σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε η η

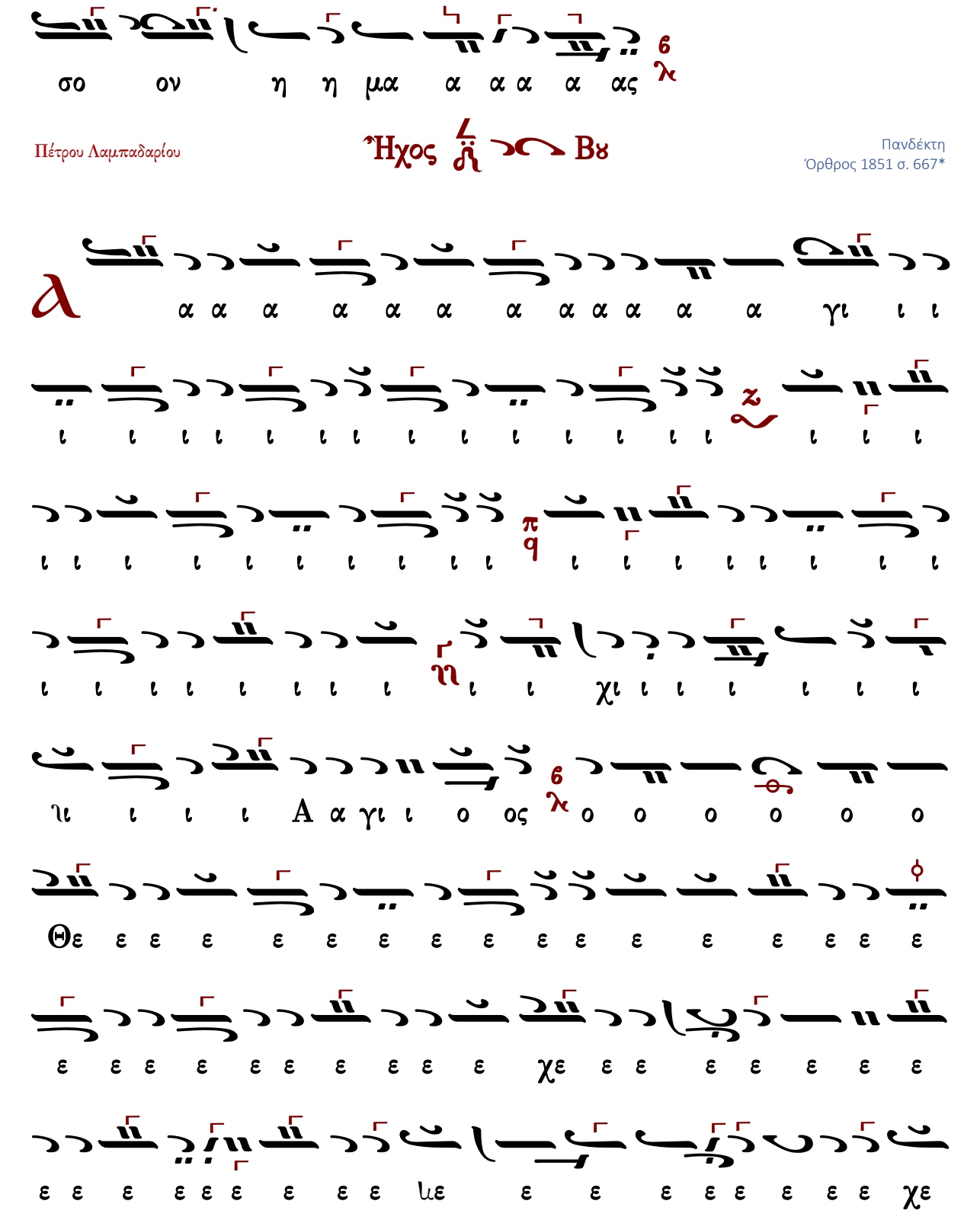
Πέτρου Λαμπαδαρίου
Ἦχος
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ. 667*

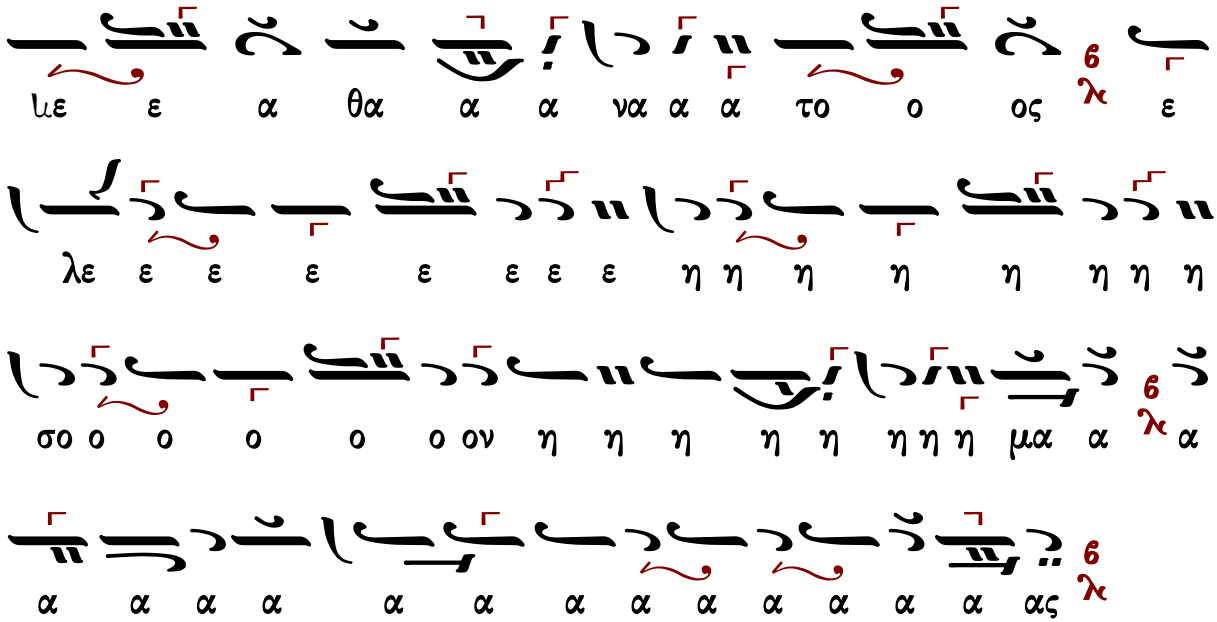

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ. 591/1026*

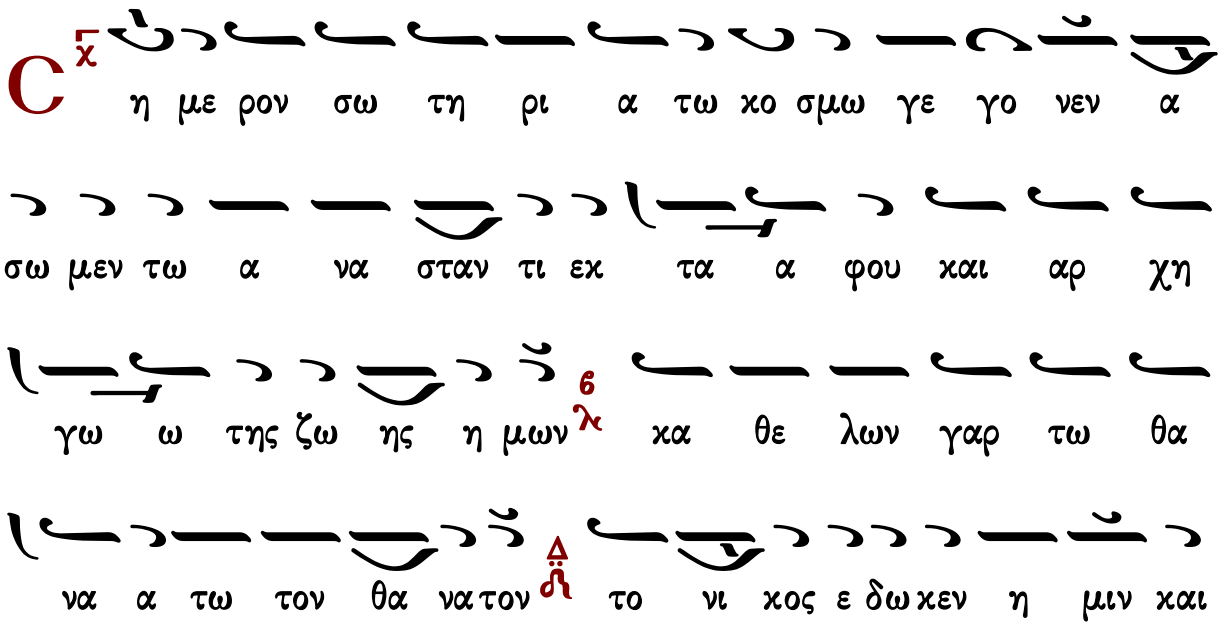

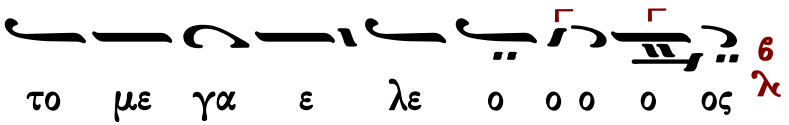

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.57*

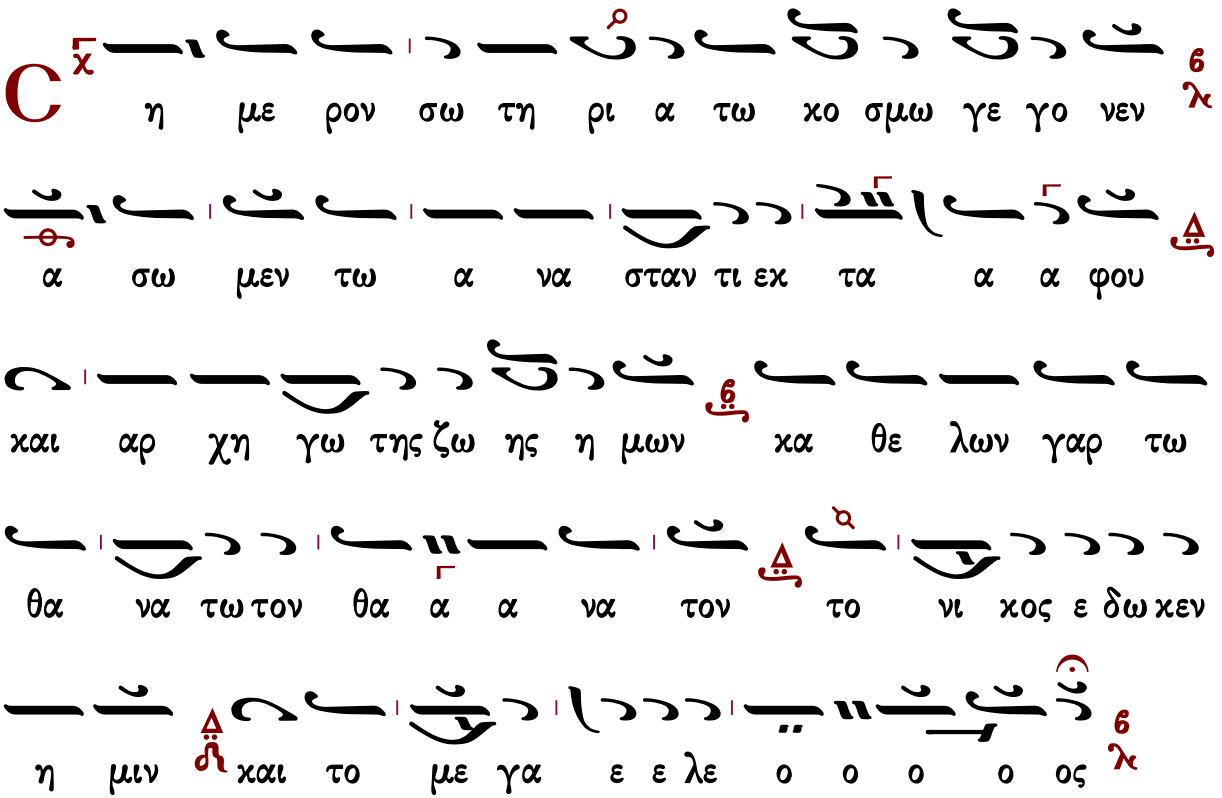

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος

Χρήστος Τσακίρογλου#

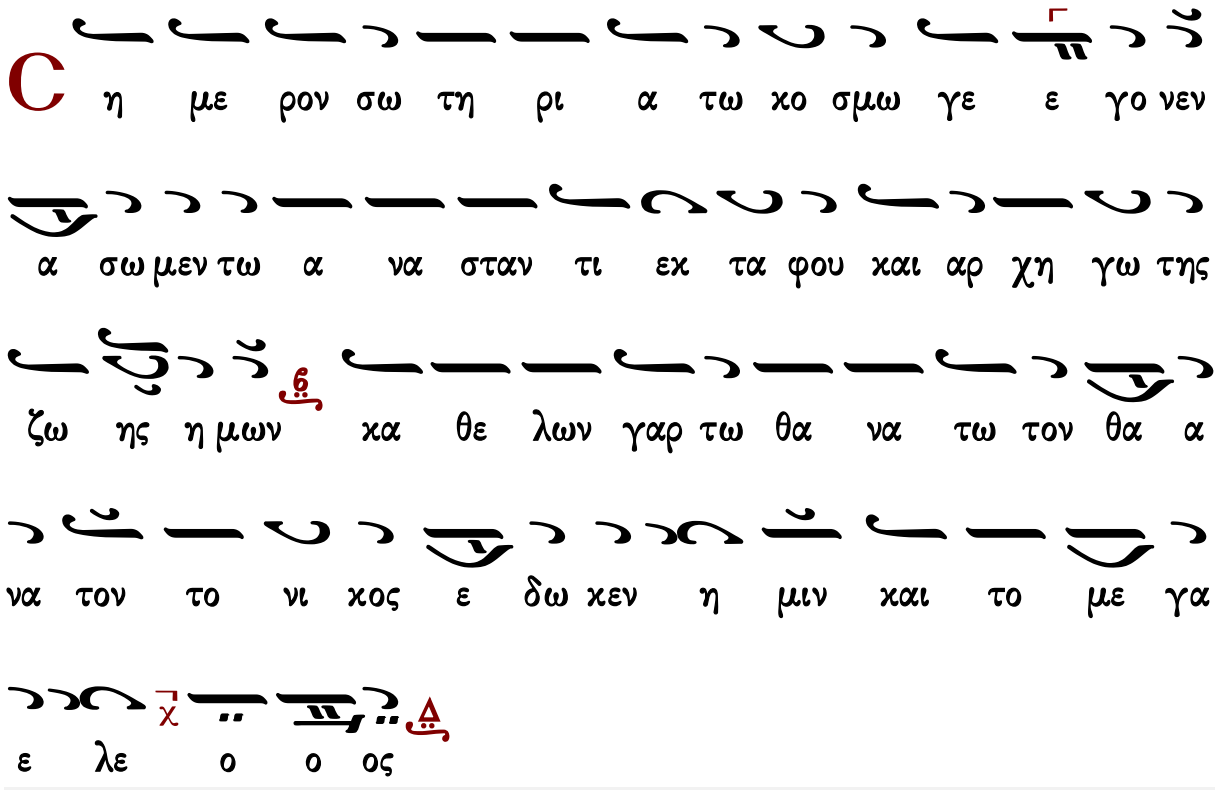

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Βϋ

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.362*

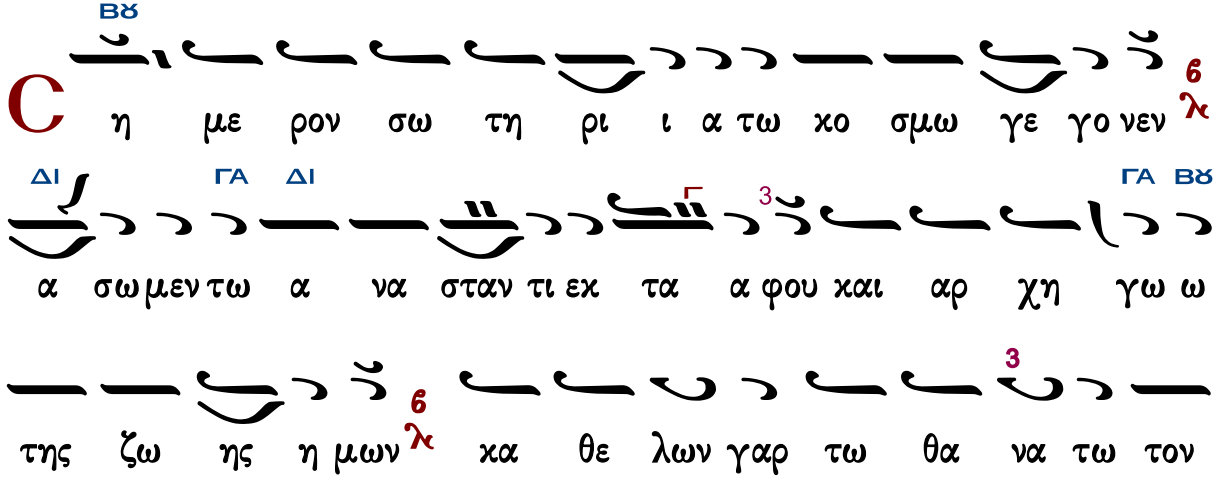

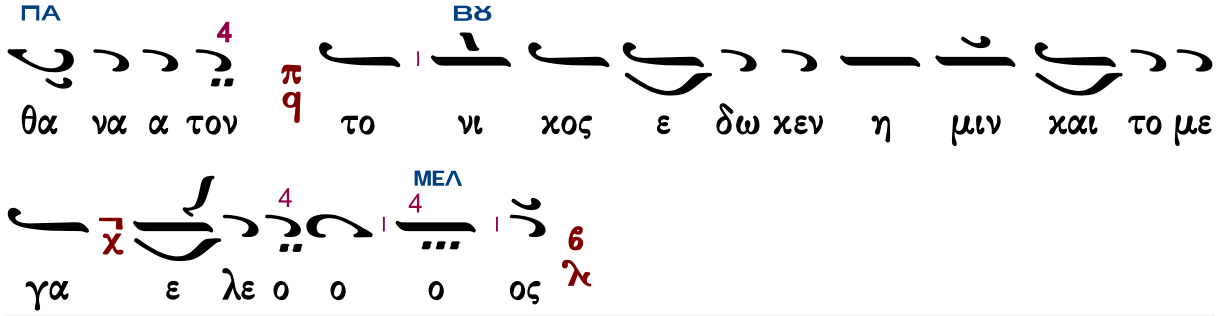

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἰσοδικὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

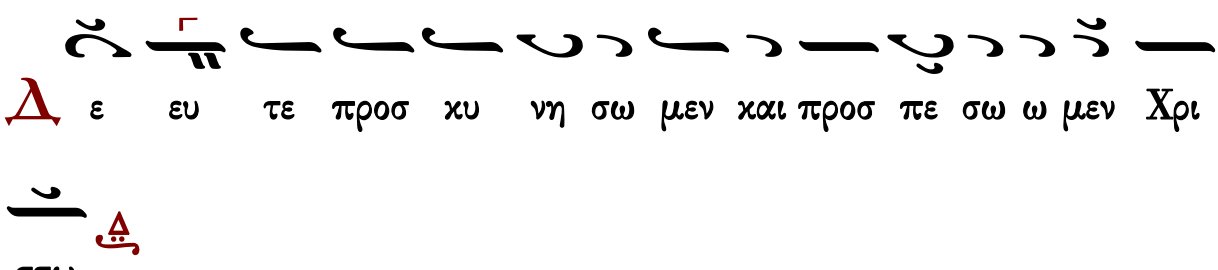

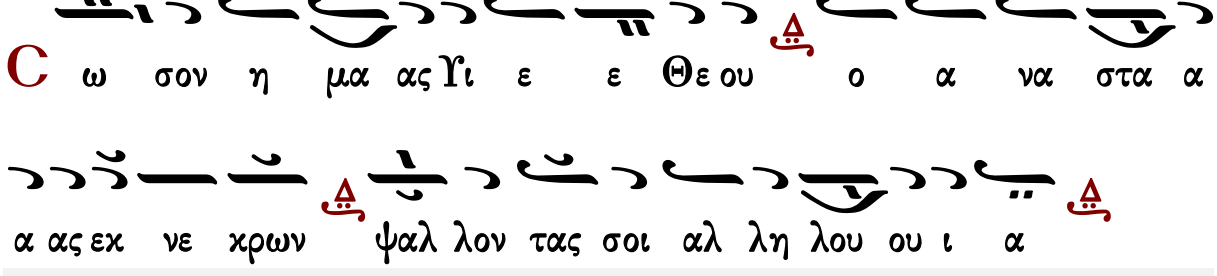

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.17*

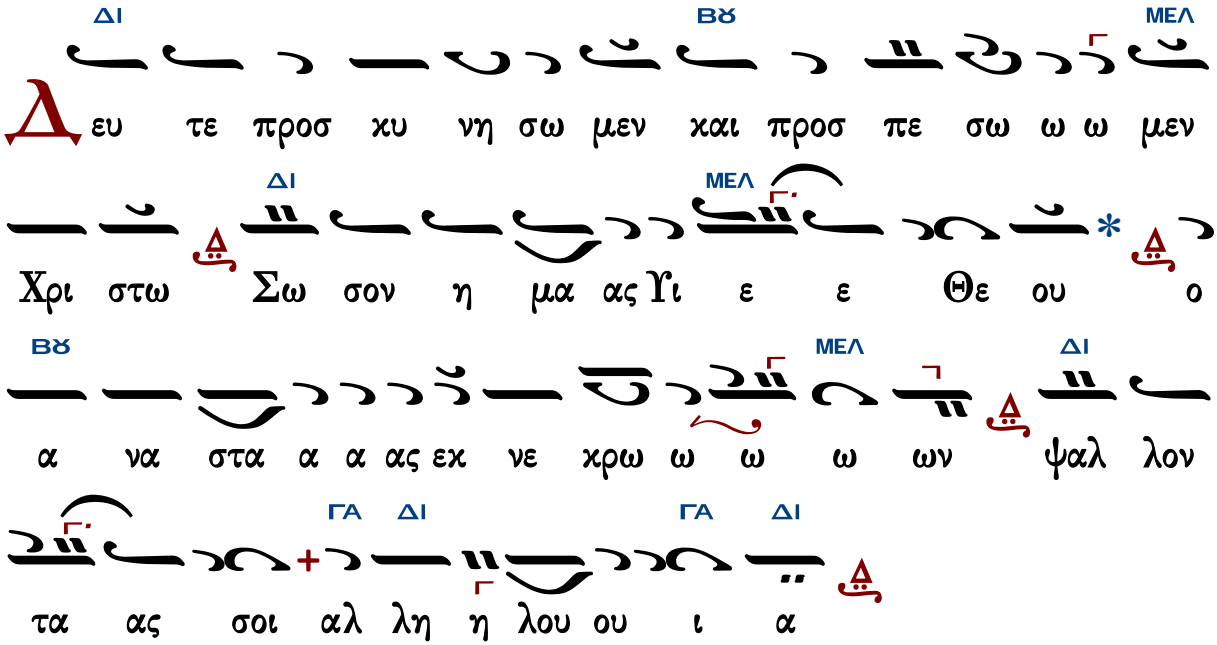

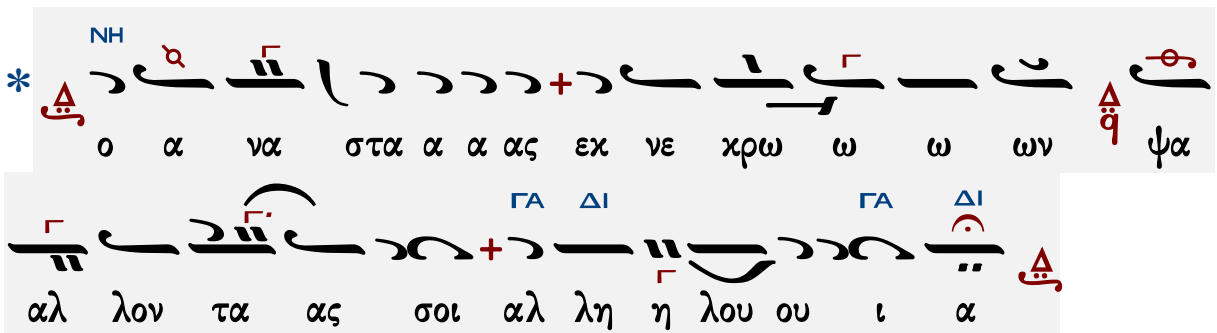

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία 2006 σ.23*

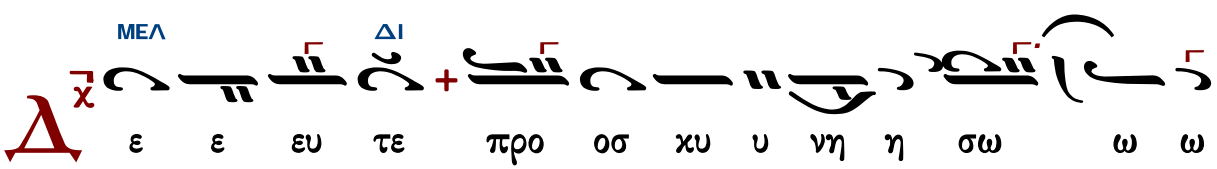

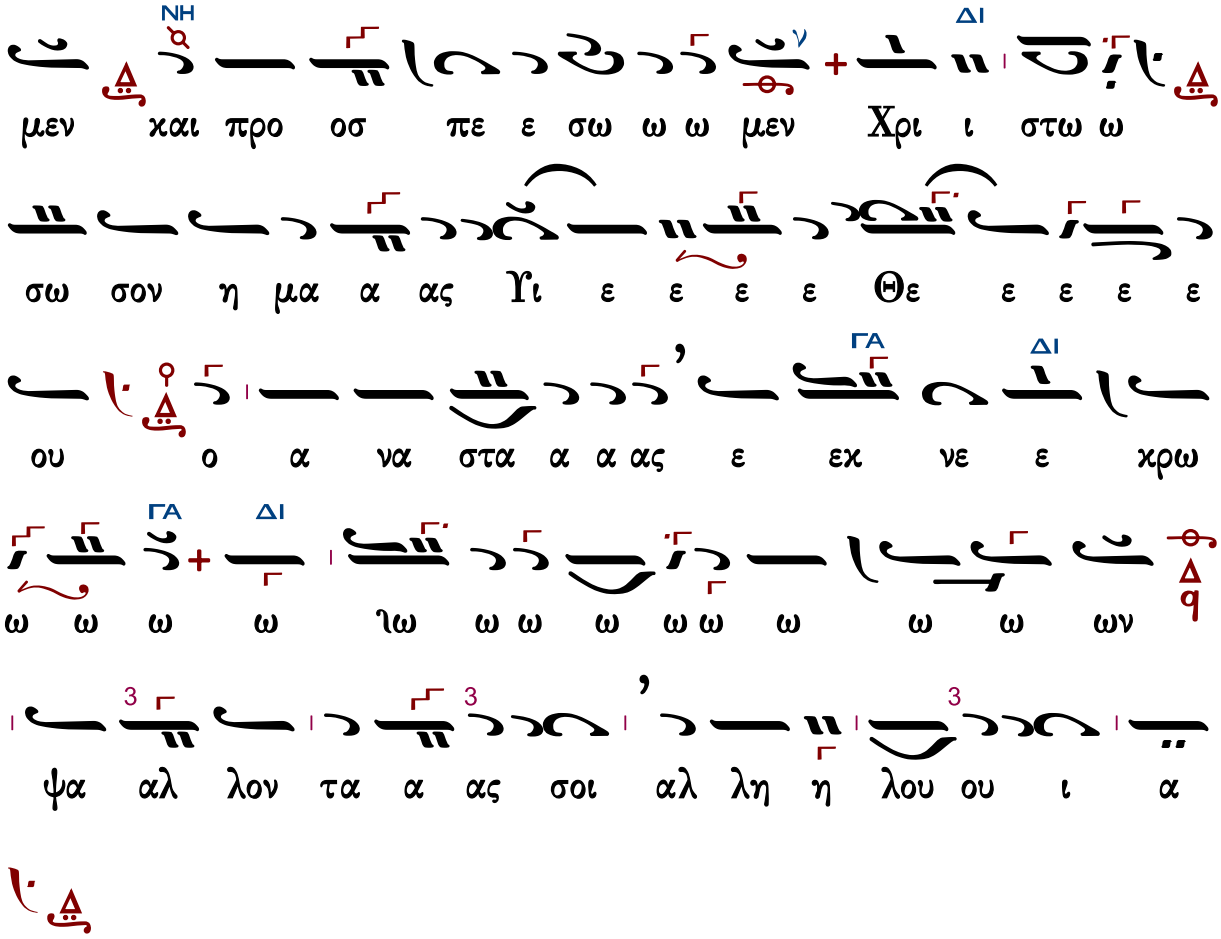

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη I

Τὸ σύνηθες, μέλος εἰρμολογικόν

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ. 188#

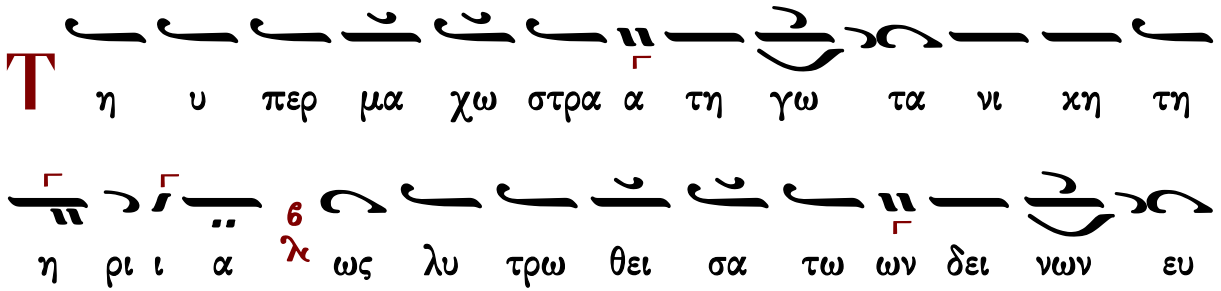

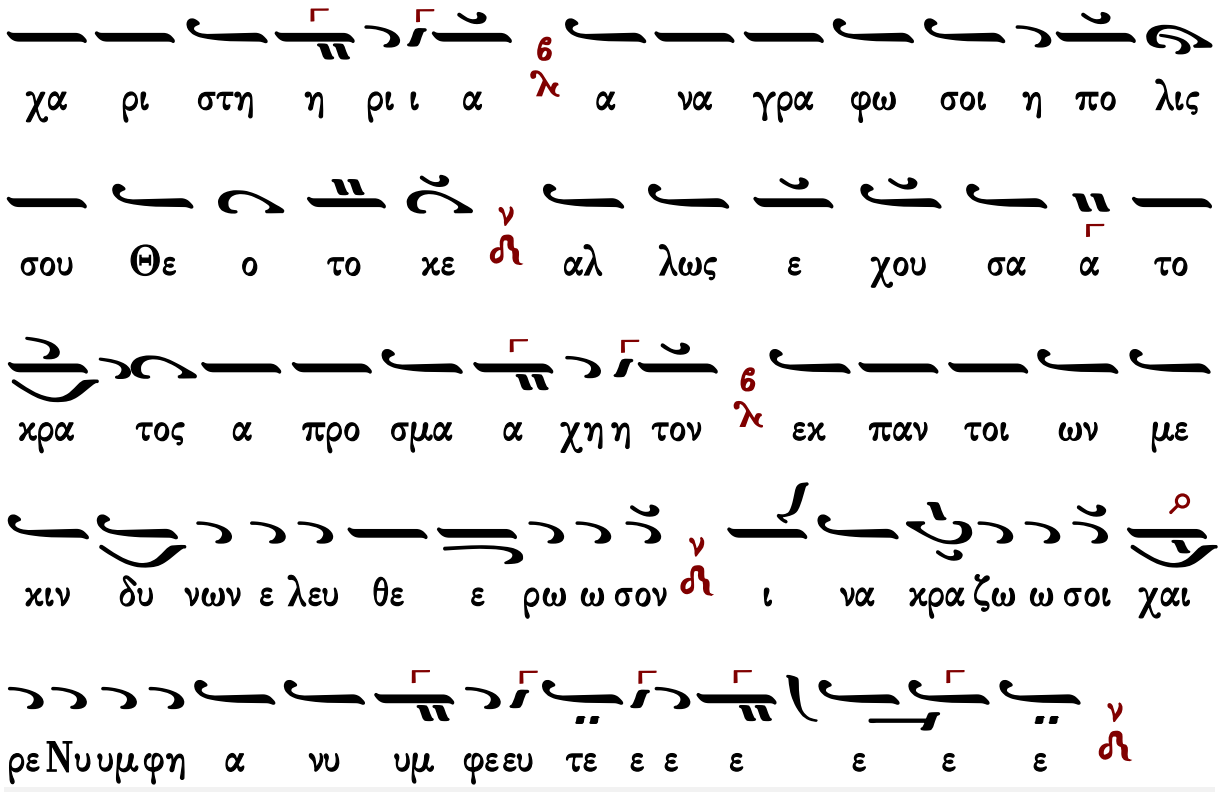

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.21#

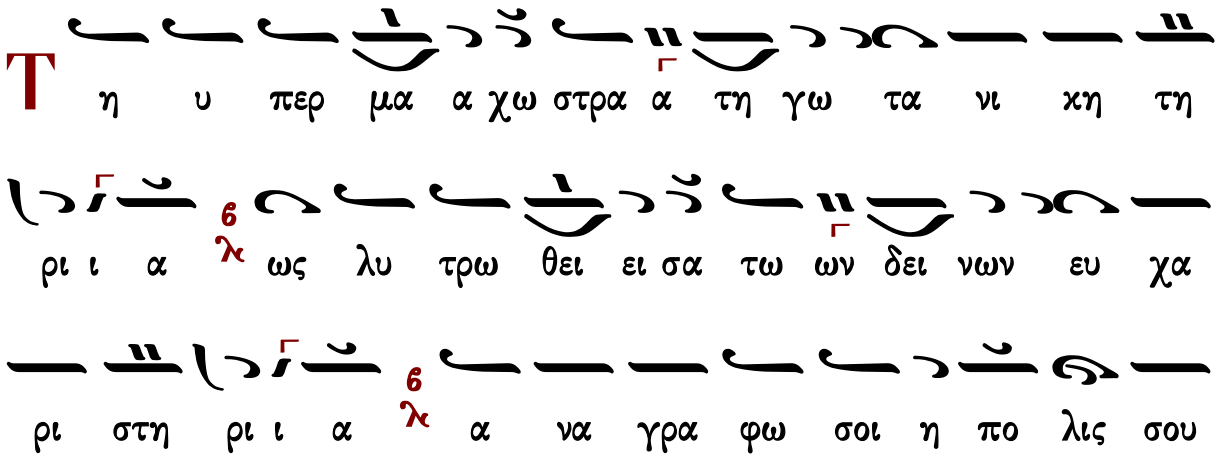

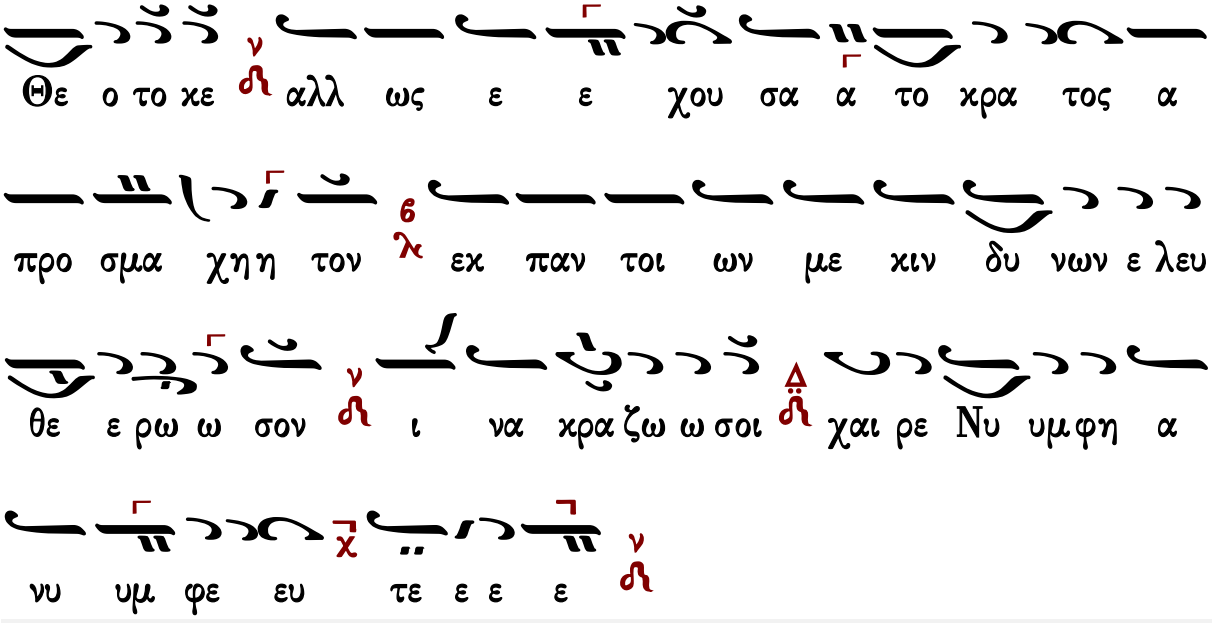

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ἠ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.327*

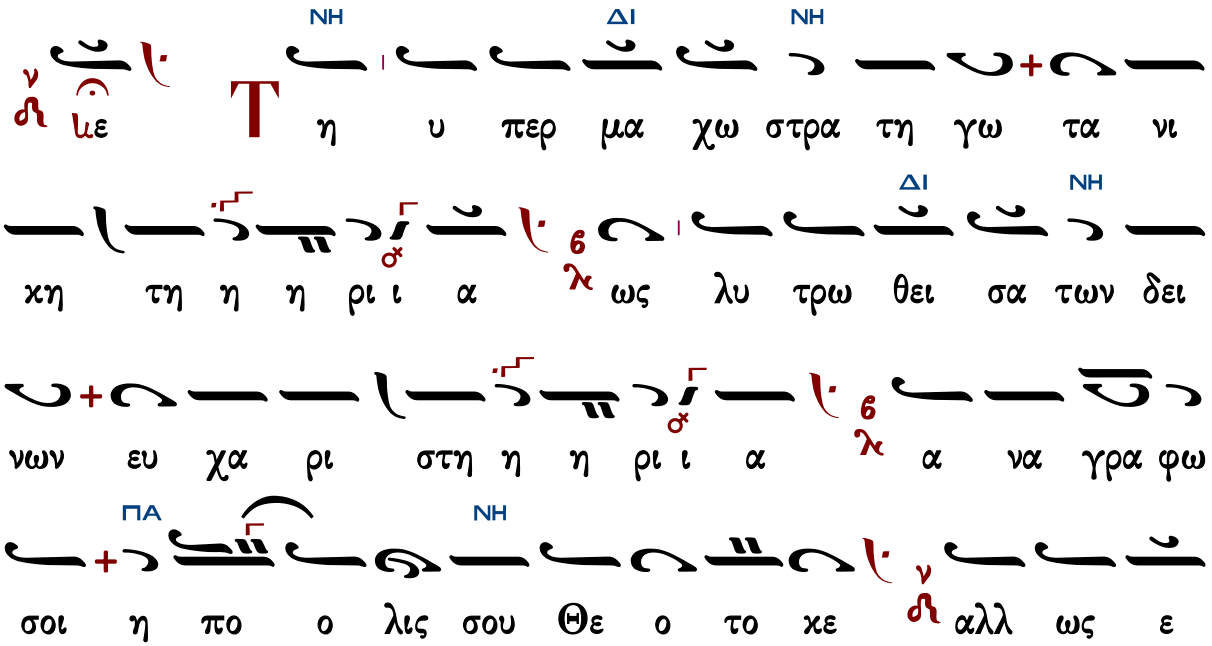

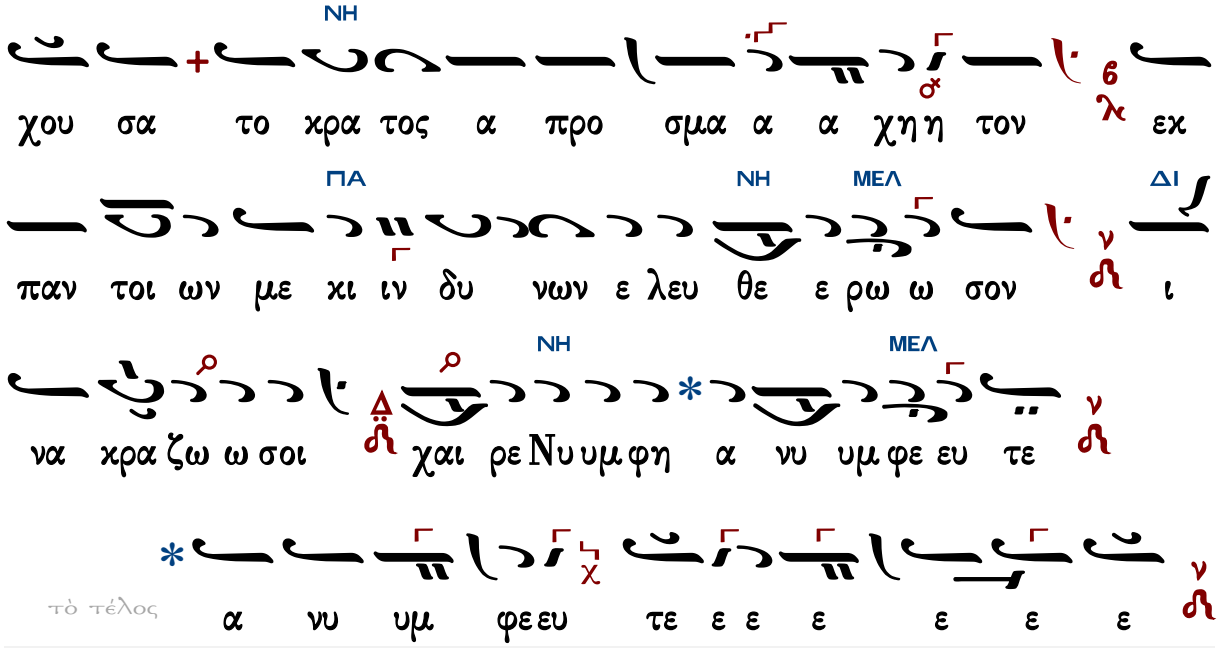

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ πα ἀρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.87#

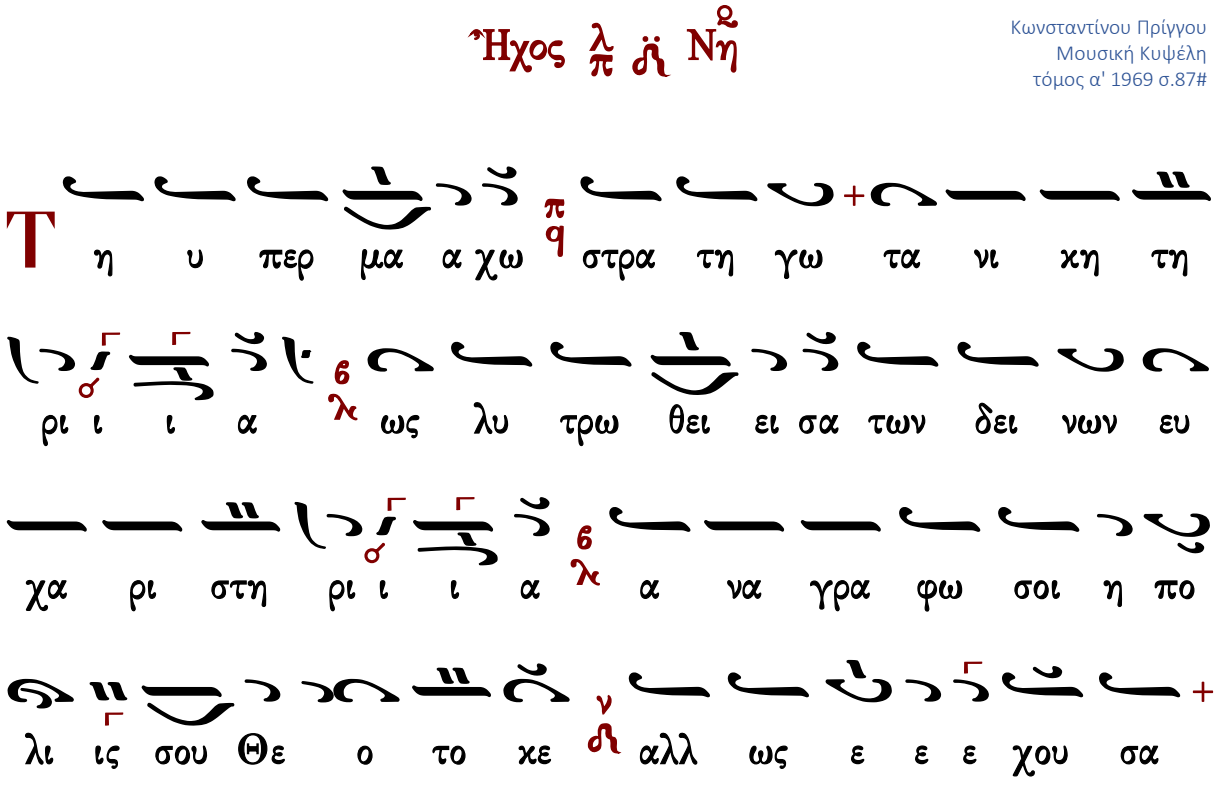

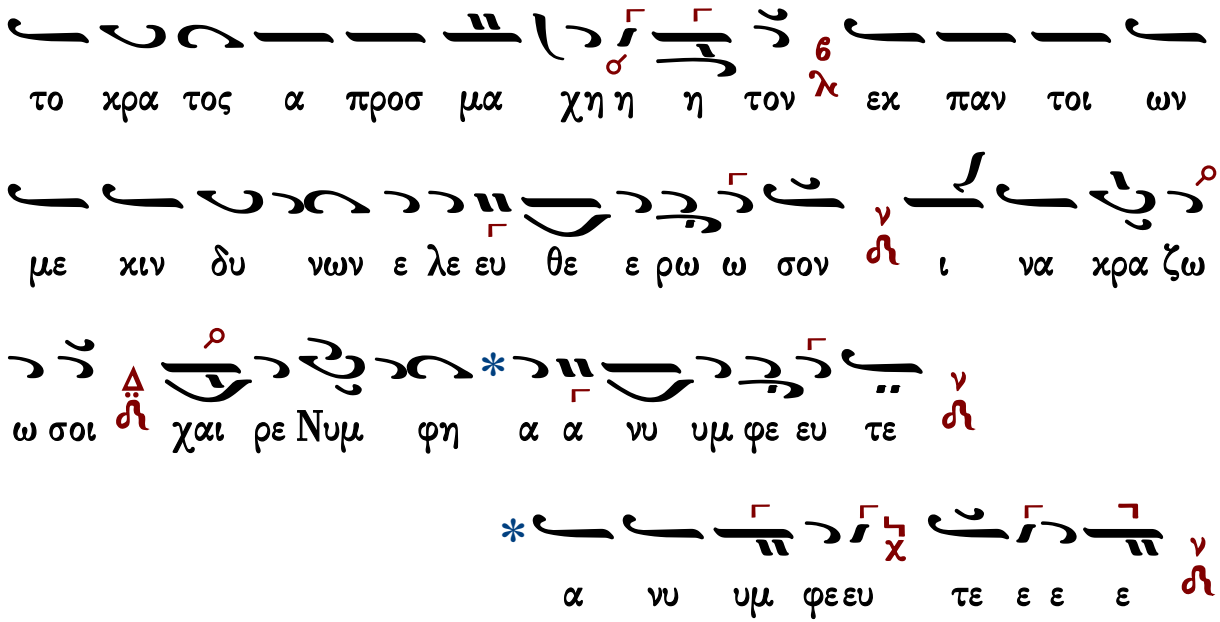

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.176*

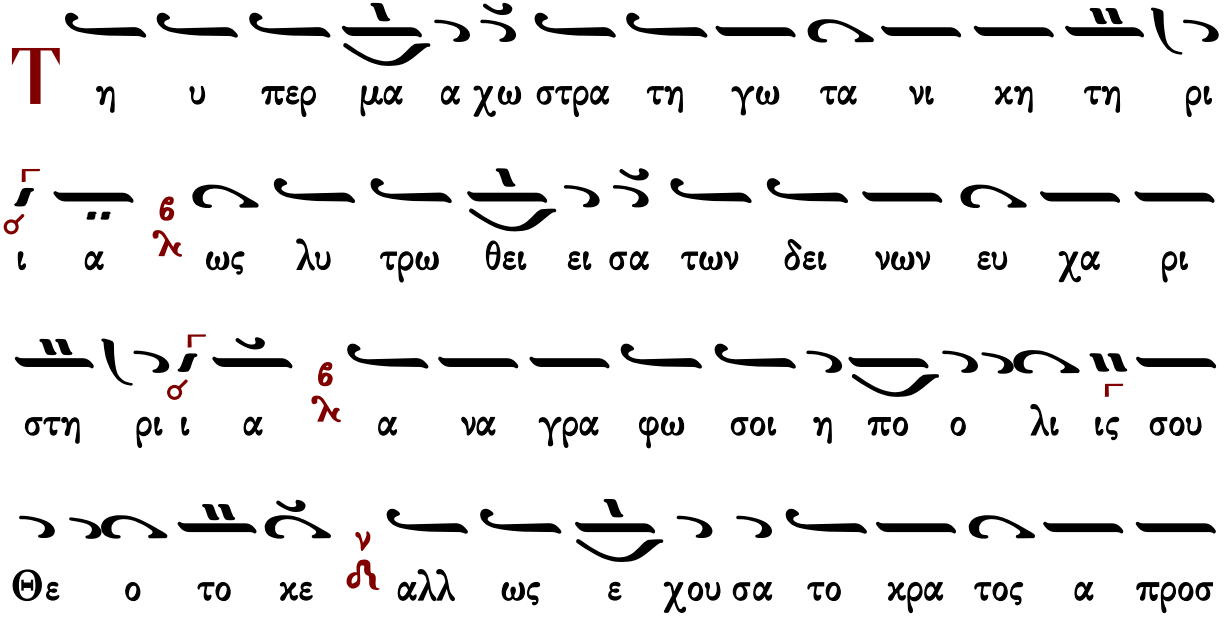

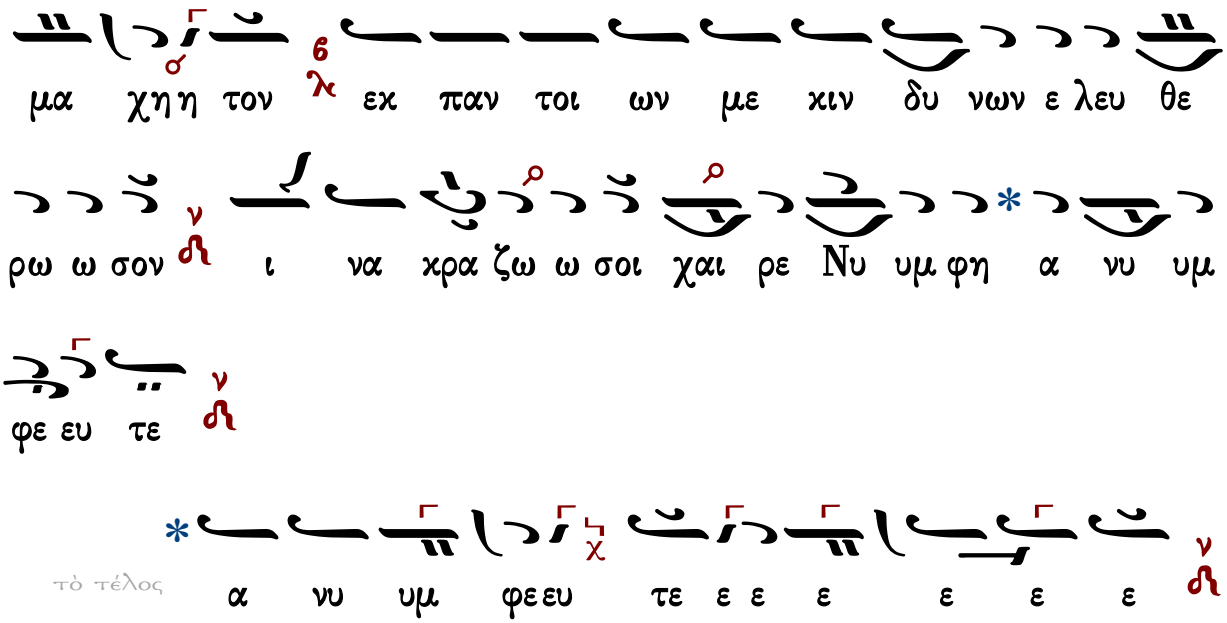

τὸ τέλος

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

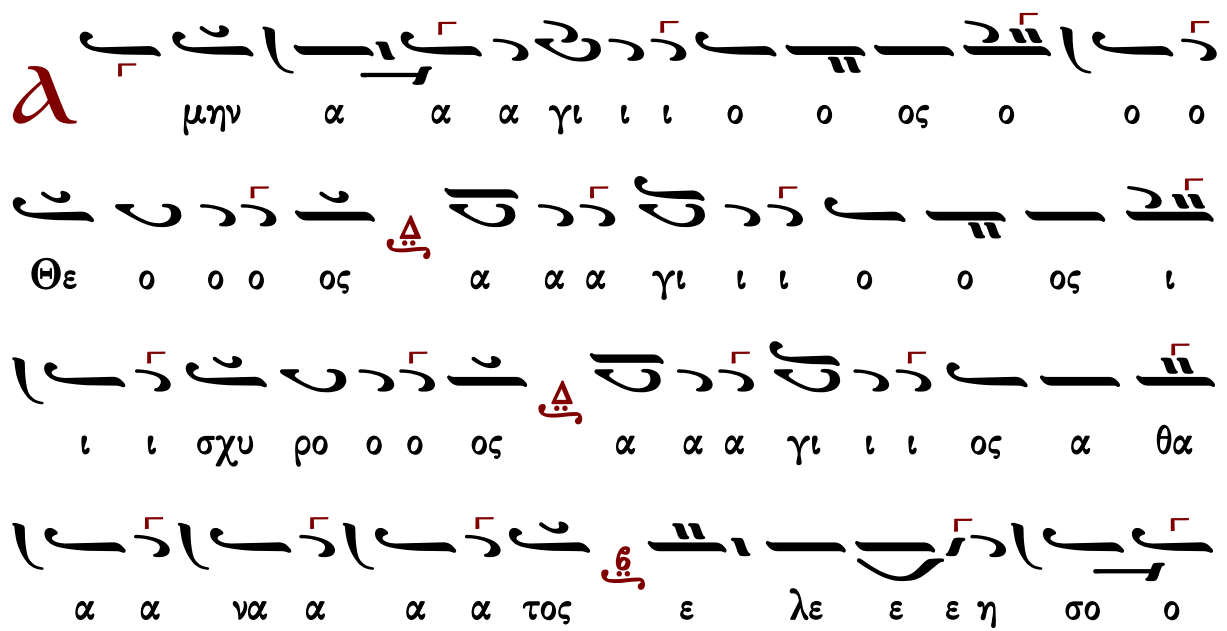

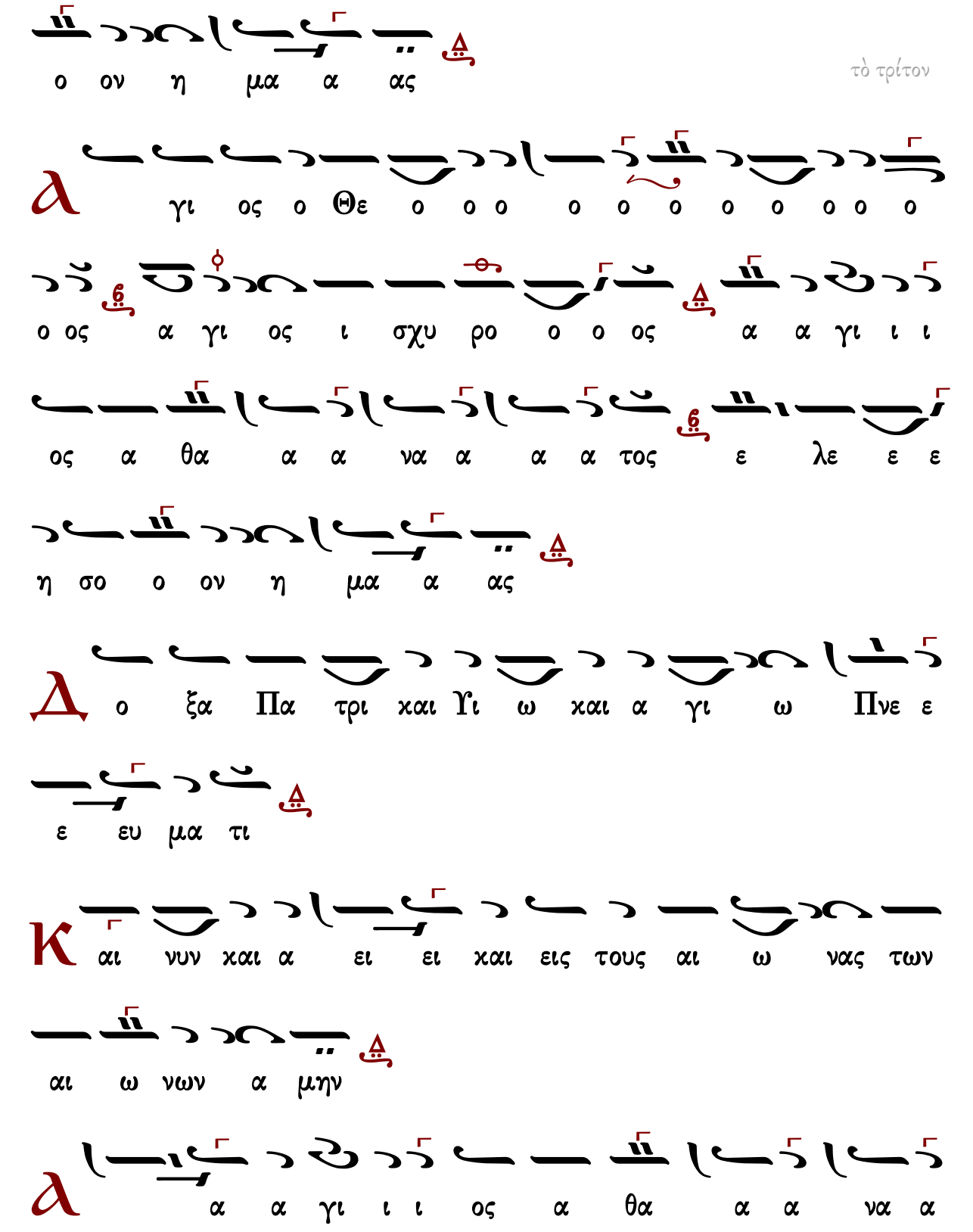
τὸ τρίτον
ο ον η μα α ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α α γι ι ι ος α θα α α να α

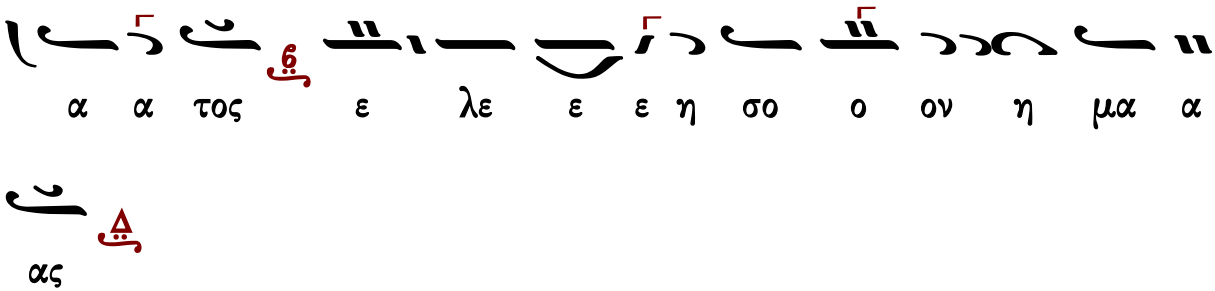

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

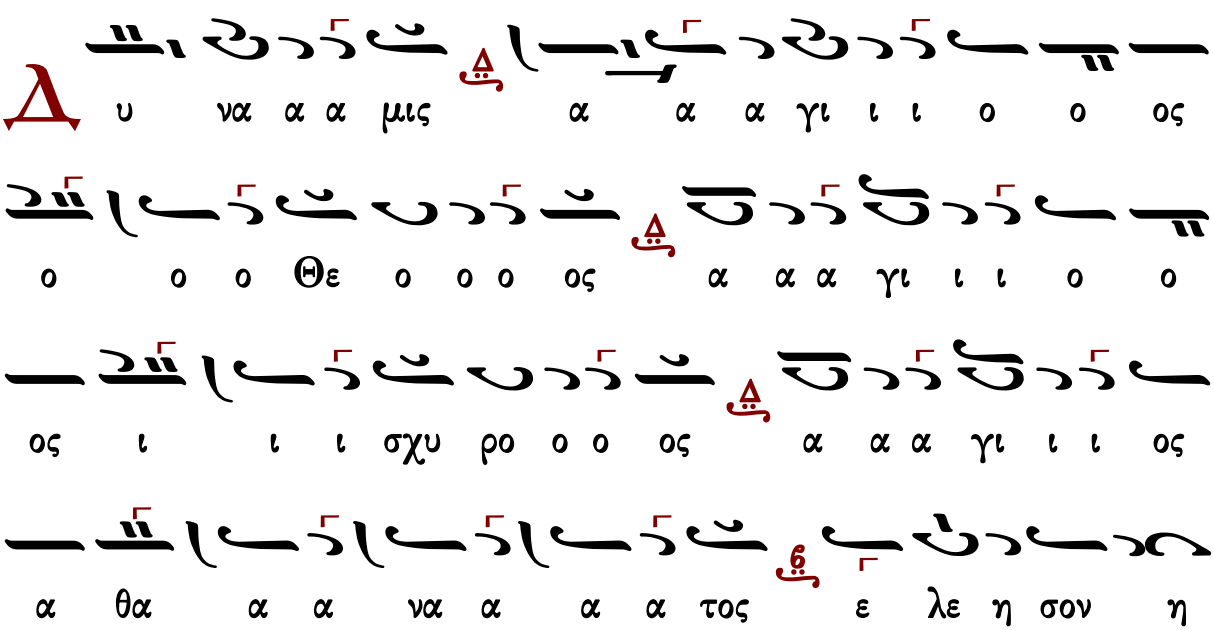

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ος α θα α α α α α α α να α α με

ο ο ο ι ι γι α α α α ι ι ι

ι γι α α α α α ος ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο

ι ι ος ο ο ο ο

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

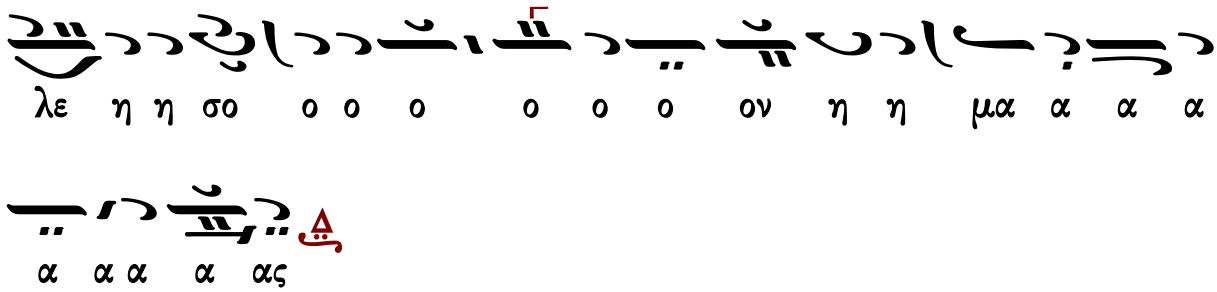

Γεωργίου Τσατσαρώνη I (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

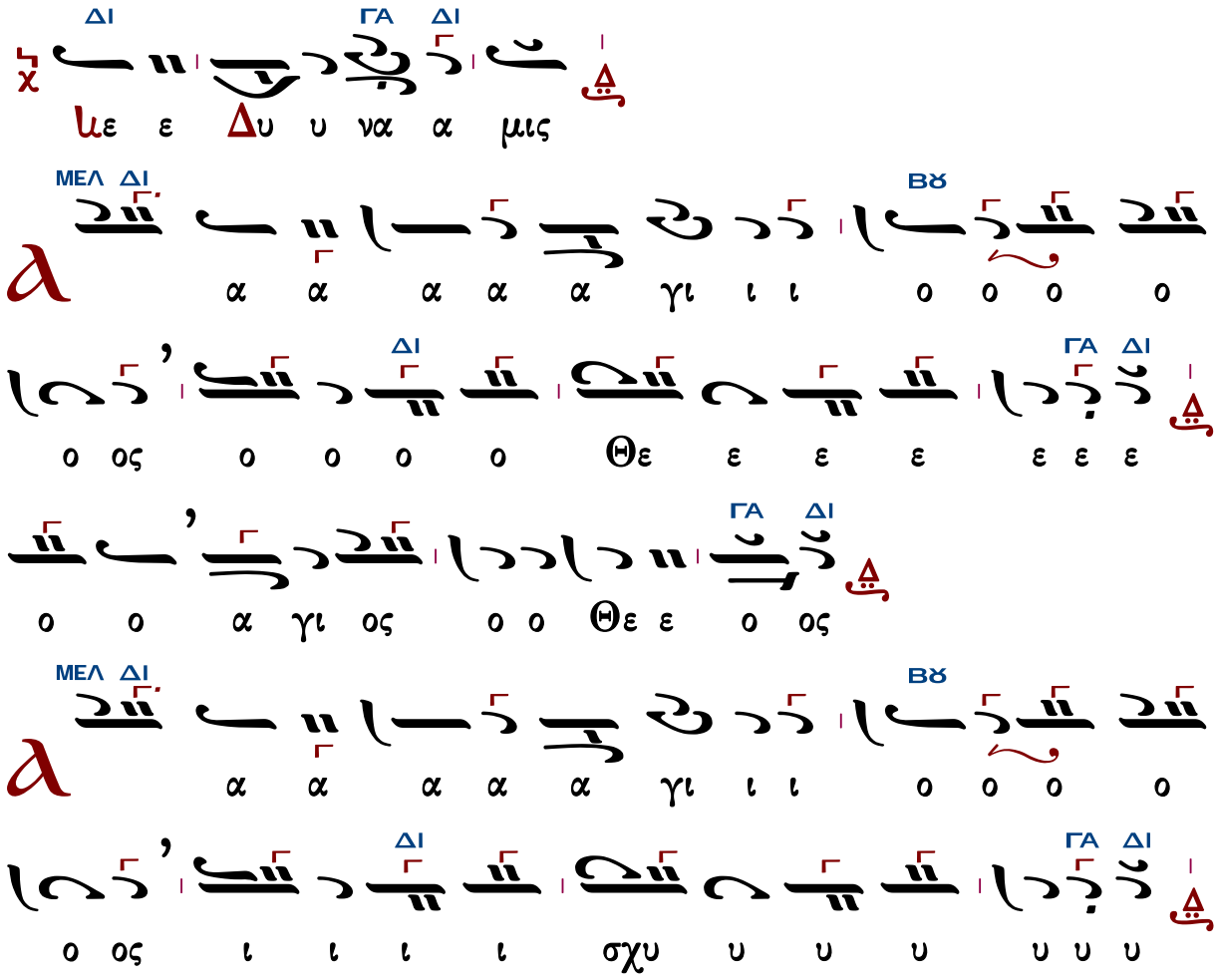

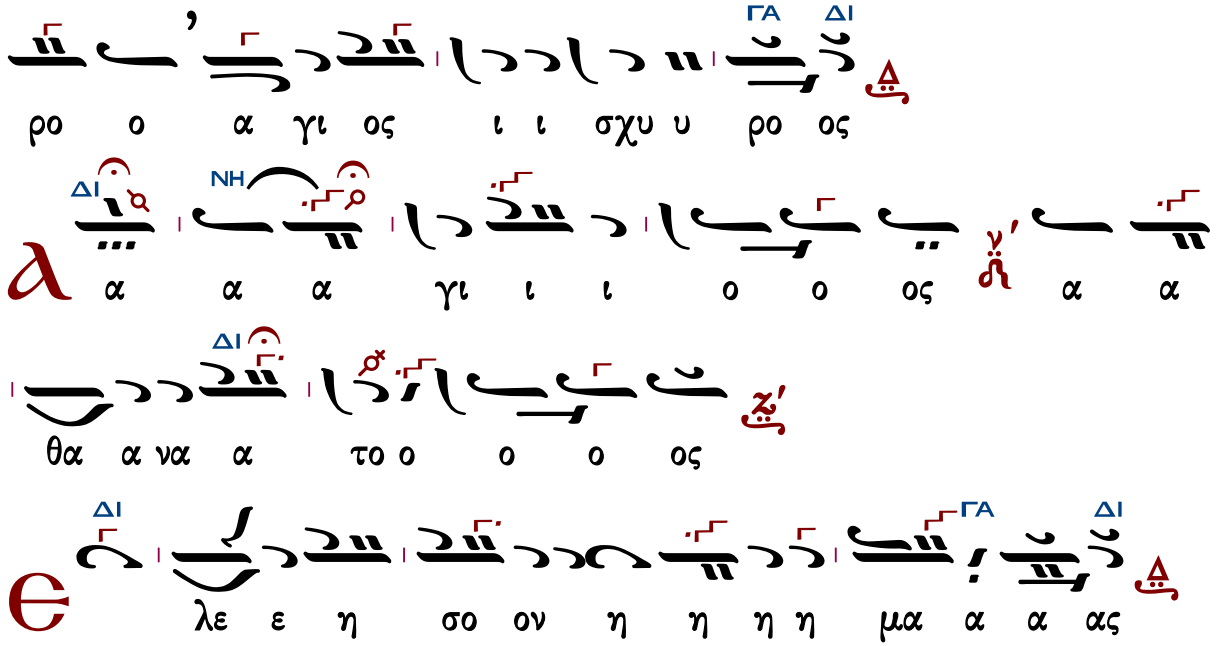

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

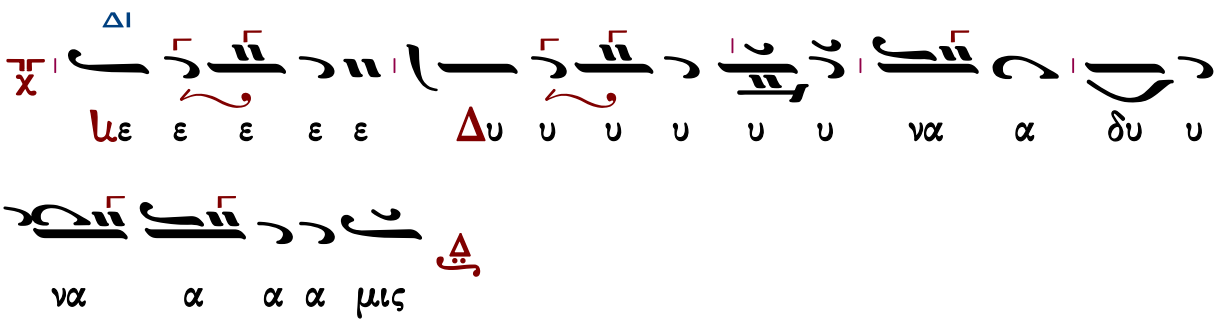

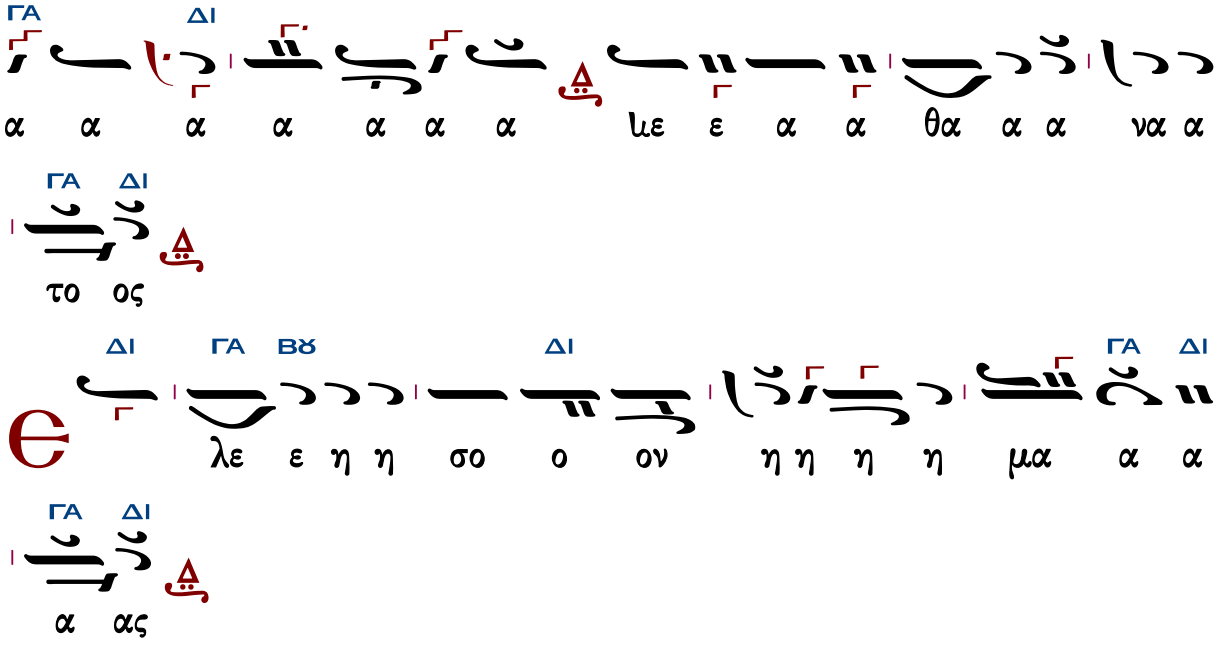

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΡ

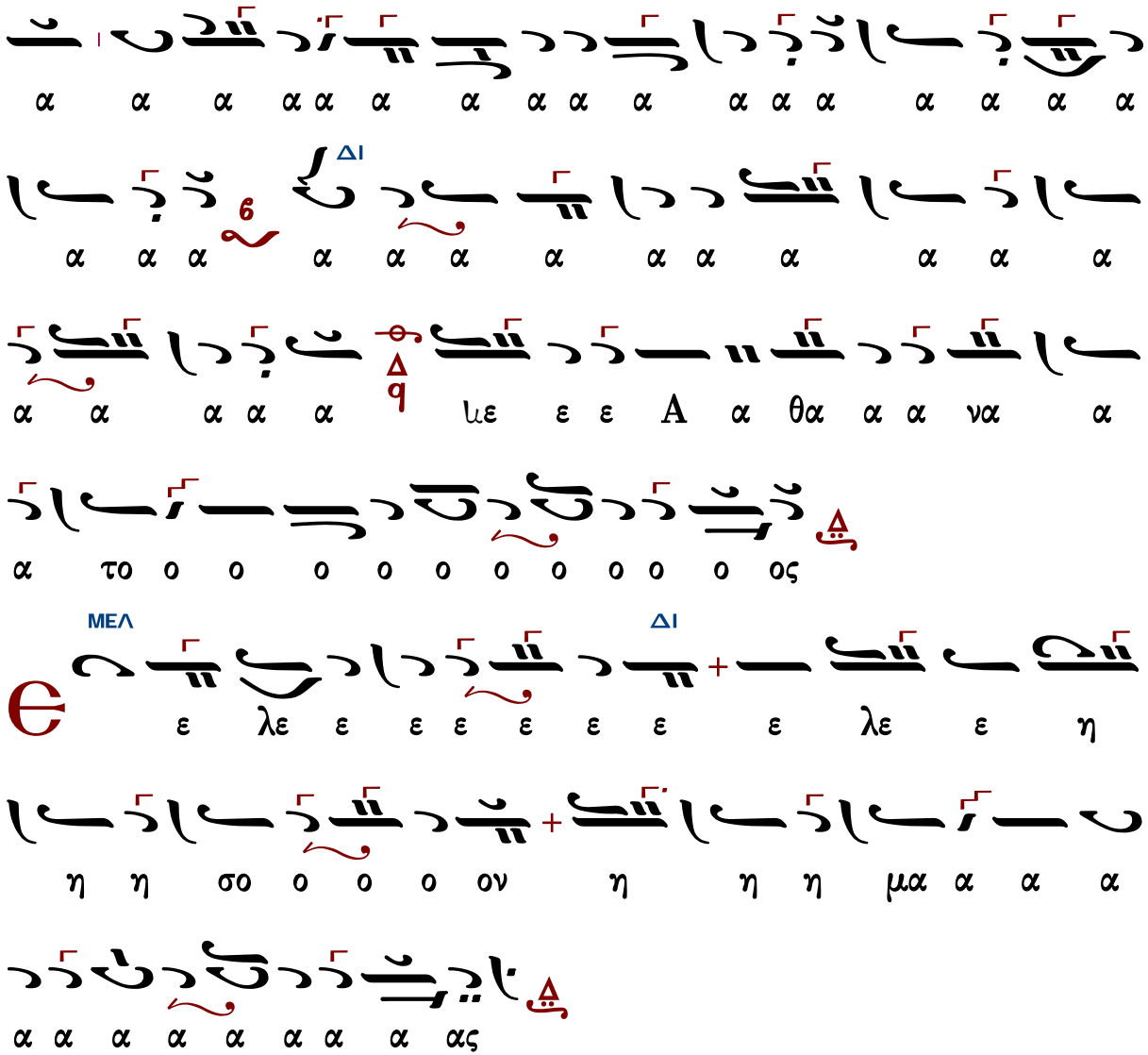

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

ος

α α α α α ιε α θα να α α ο ο ατ

α α α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκη (1891-1942)

Ἦχος πλ. Δ΄

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

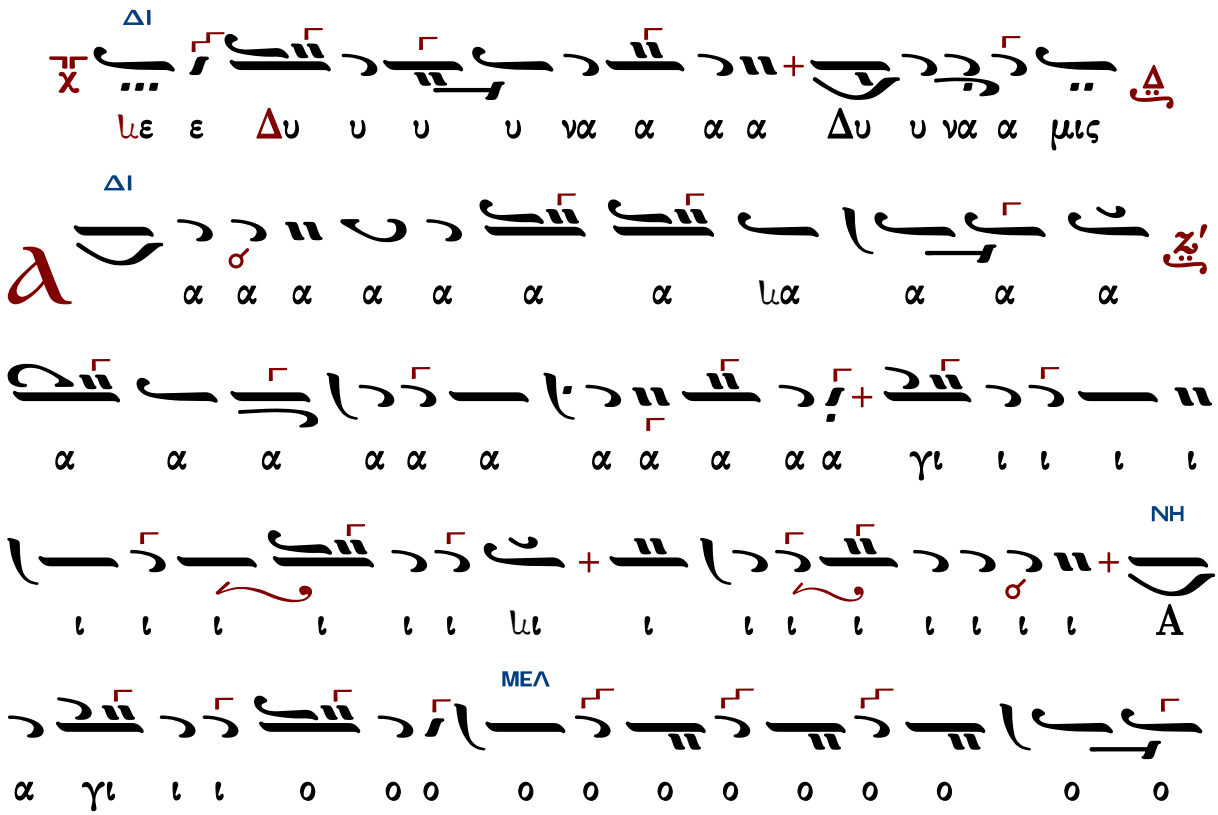

ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

με ε ε ε Δυ υ να α α μις
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ος I ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος
α
α α α α α γι ι ο ο ο ο ος A θα
α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α
τος
θ
λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α
α α α α α α α α ας

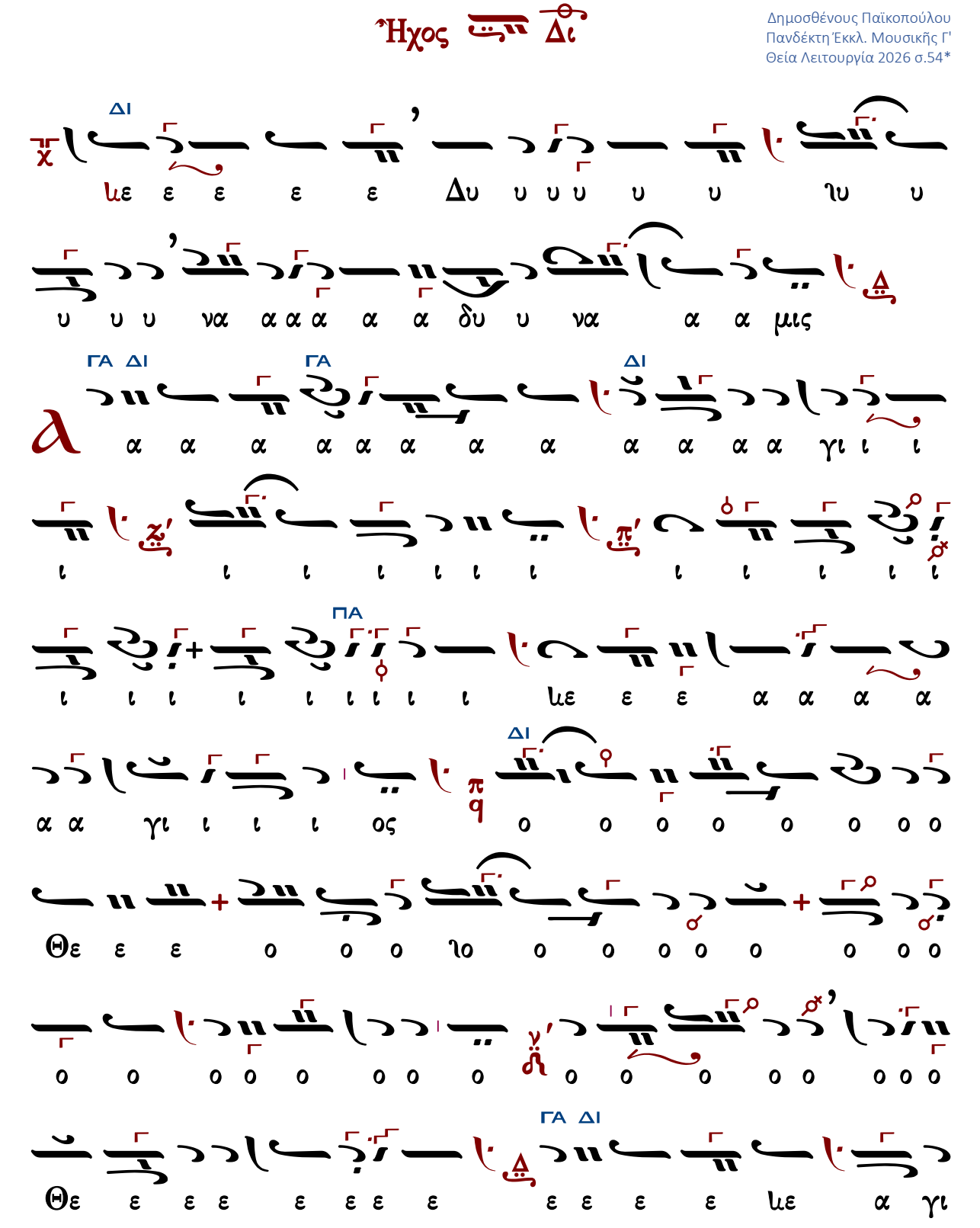
ΔΙ
ΓΑ ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ ΔΙ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

Ἦχος Δι

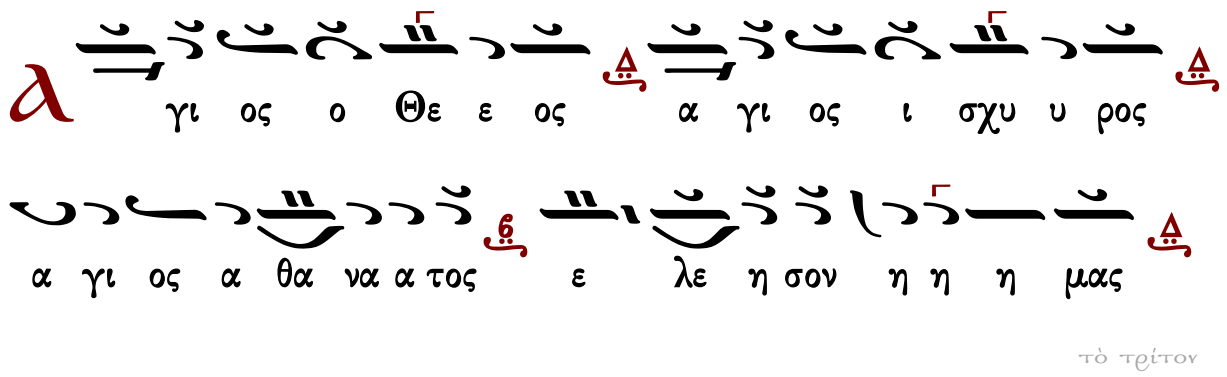

τὸ τρίτον

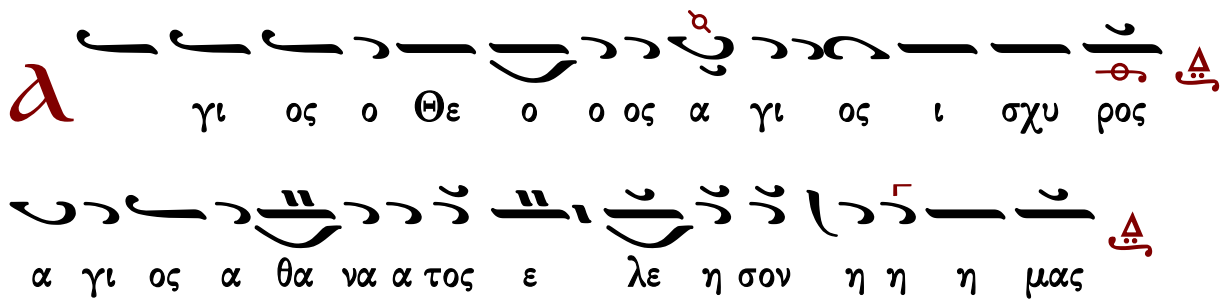

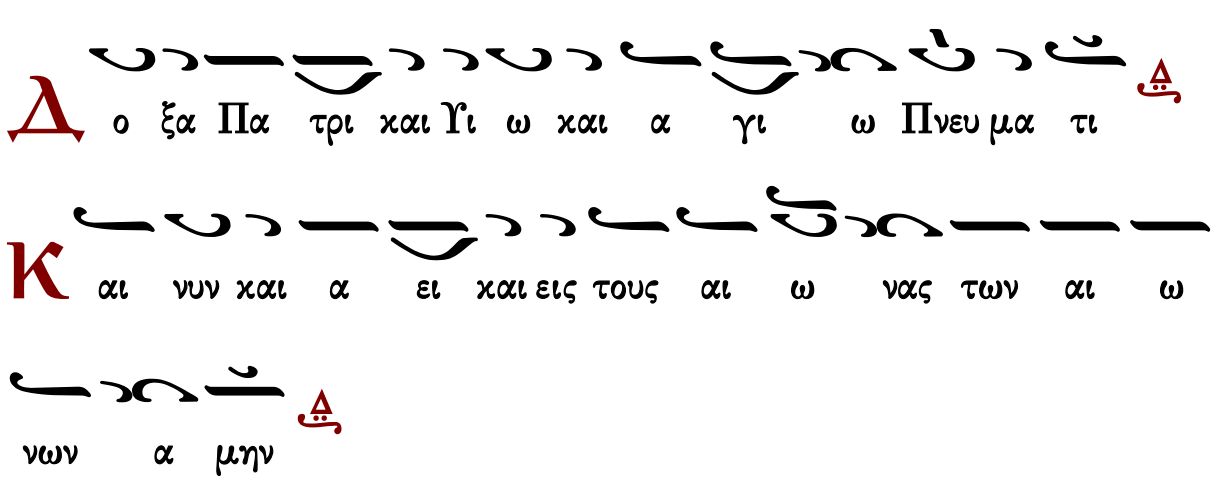

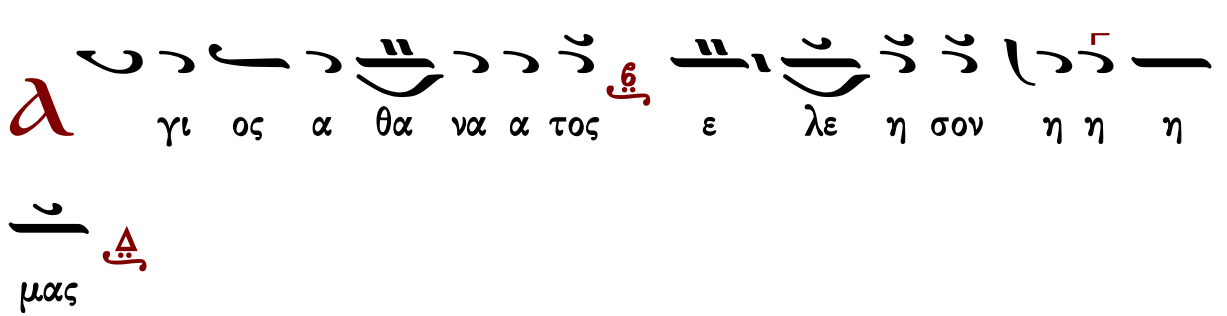

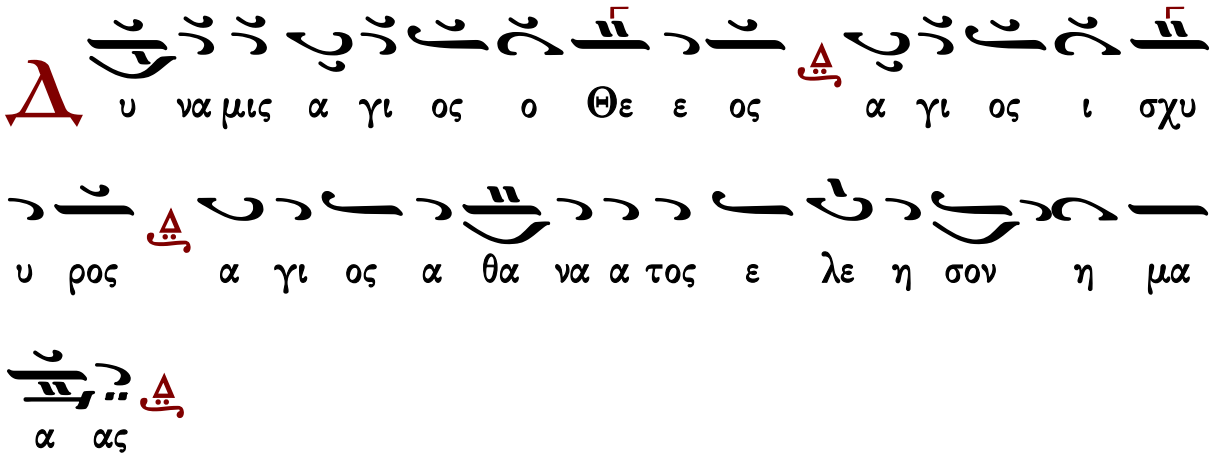

Γαβριήλ Κουντιάδου

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

Ἦχος Δι

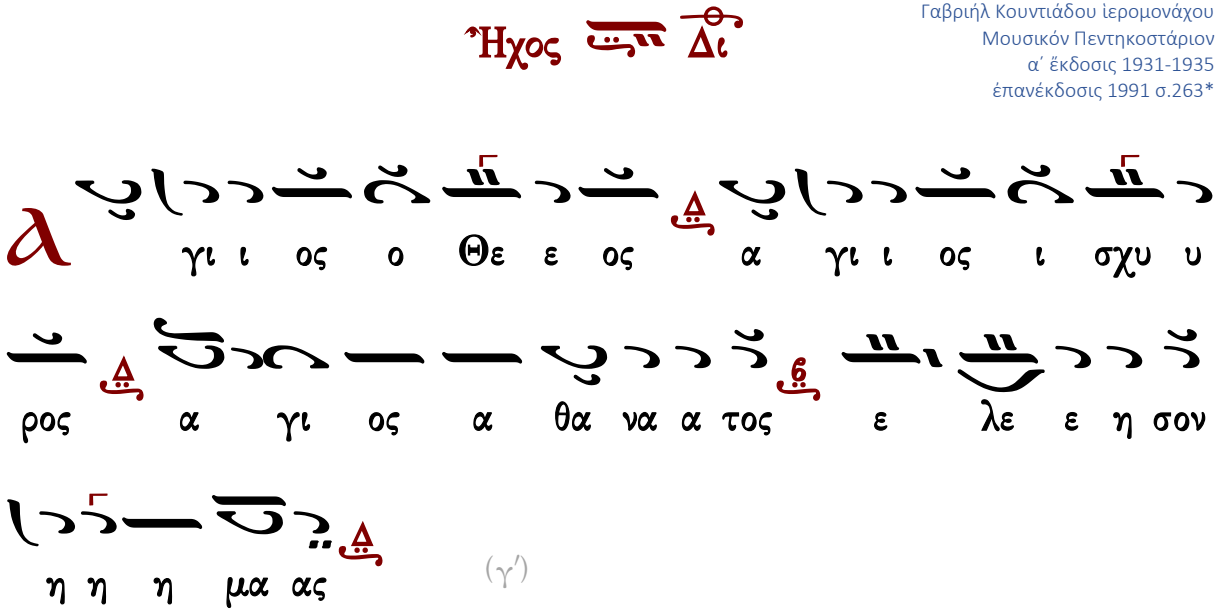

(γ΄)

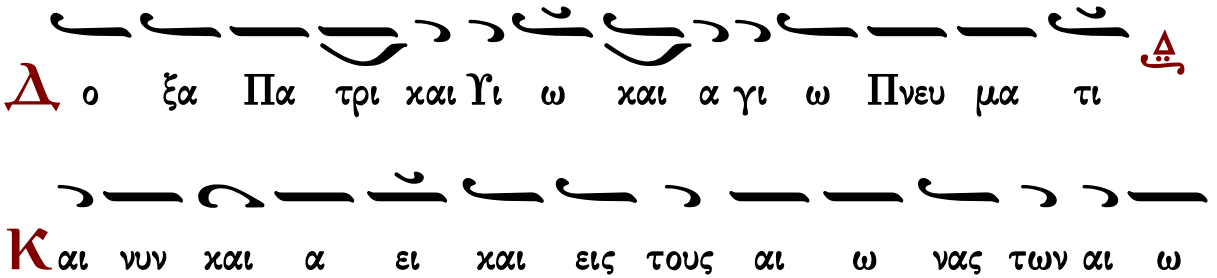

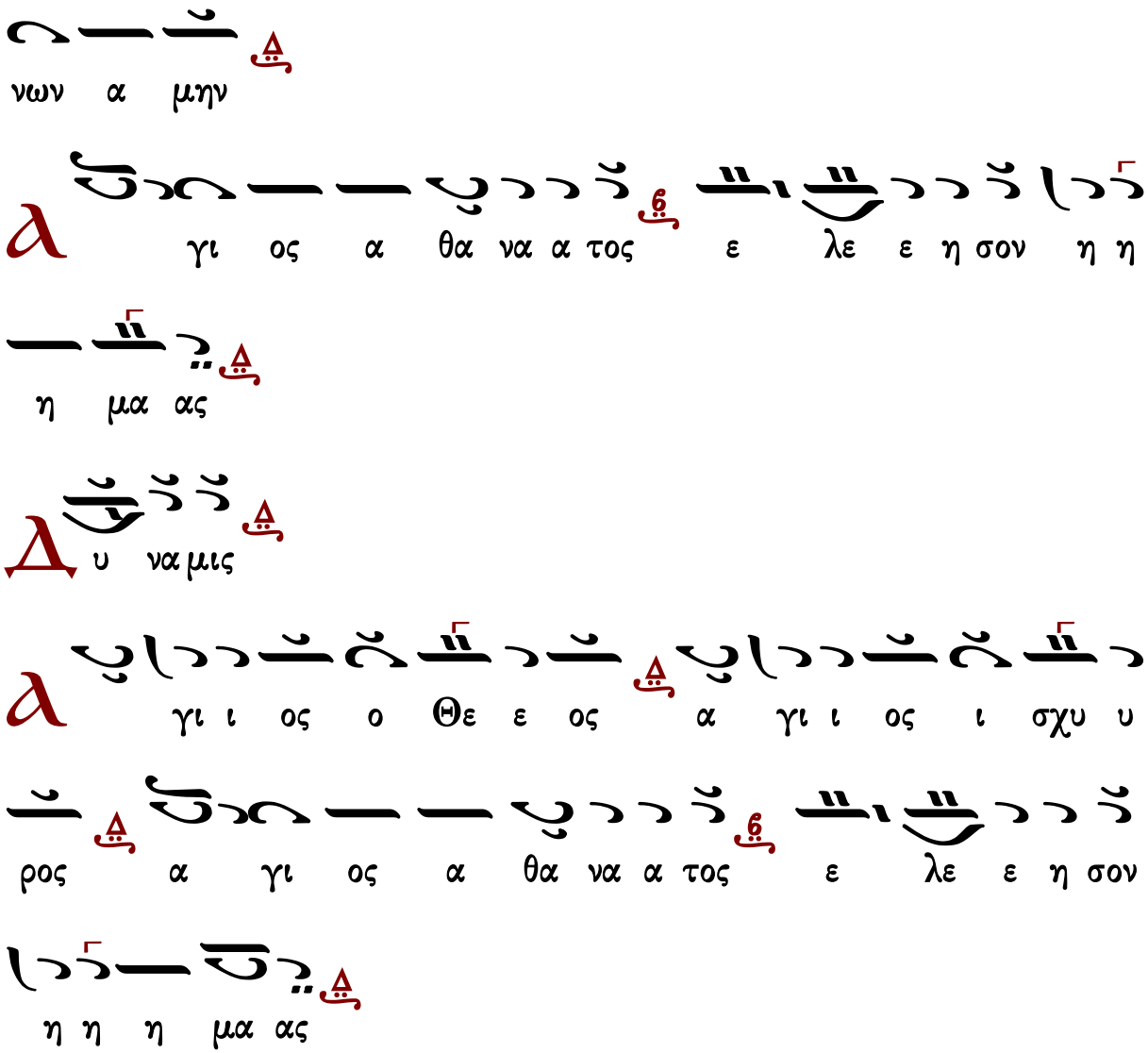

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

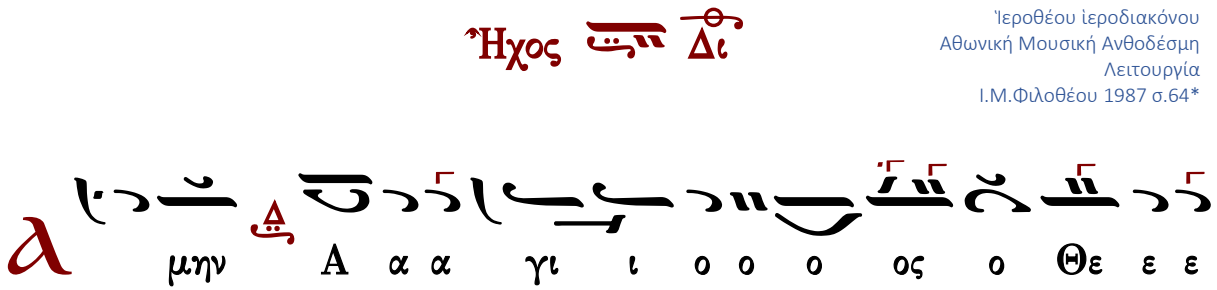

ος α α α γι ι ι ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ
υ υ ρος α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
το ο ο ος ε λε ε η η η σο ον η η μα
α α ας
τὸ τρίτον
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

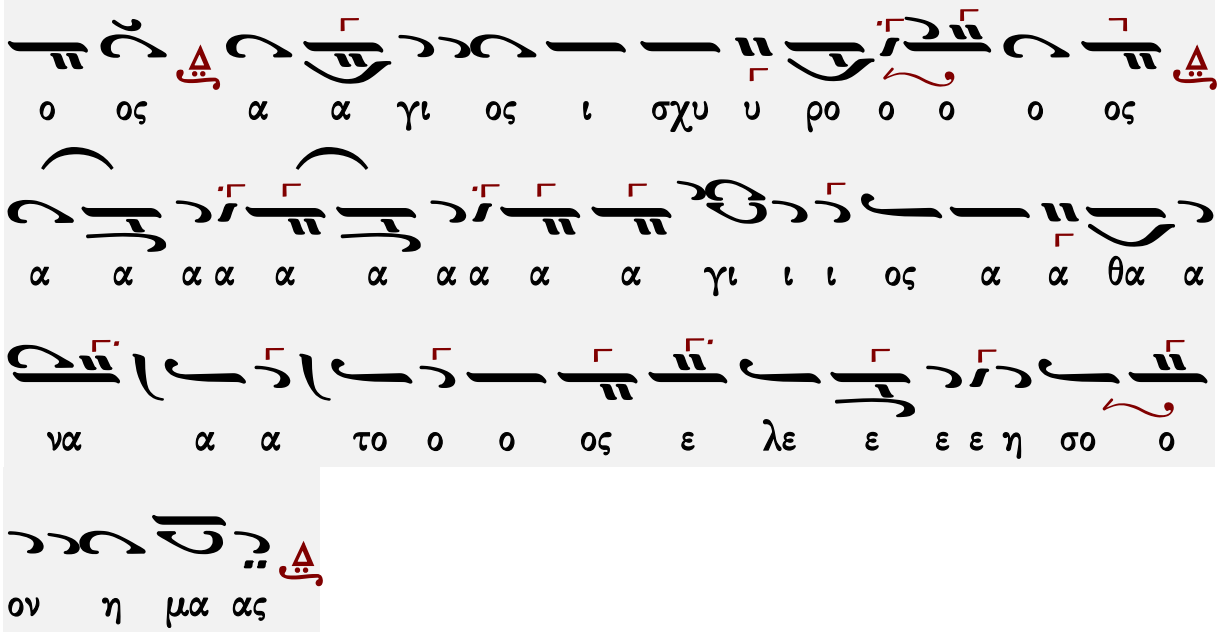

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

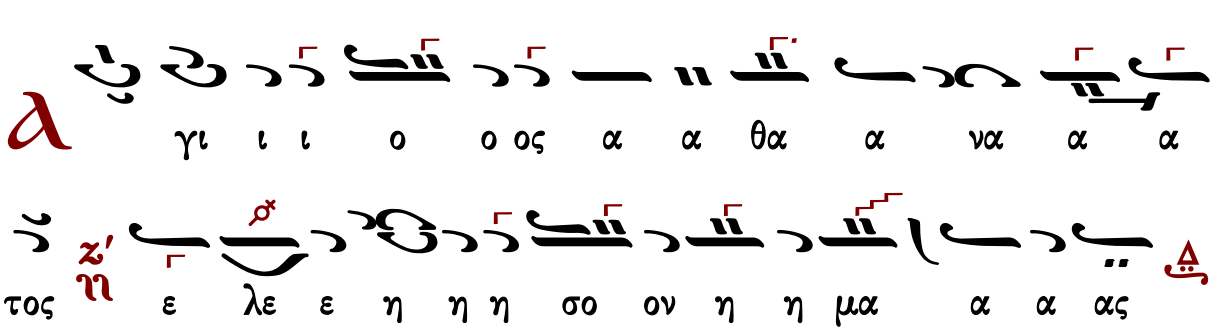

α α α α α ιε α α θα α να

α α α α α

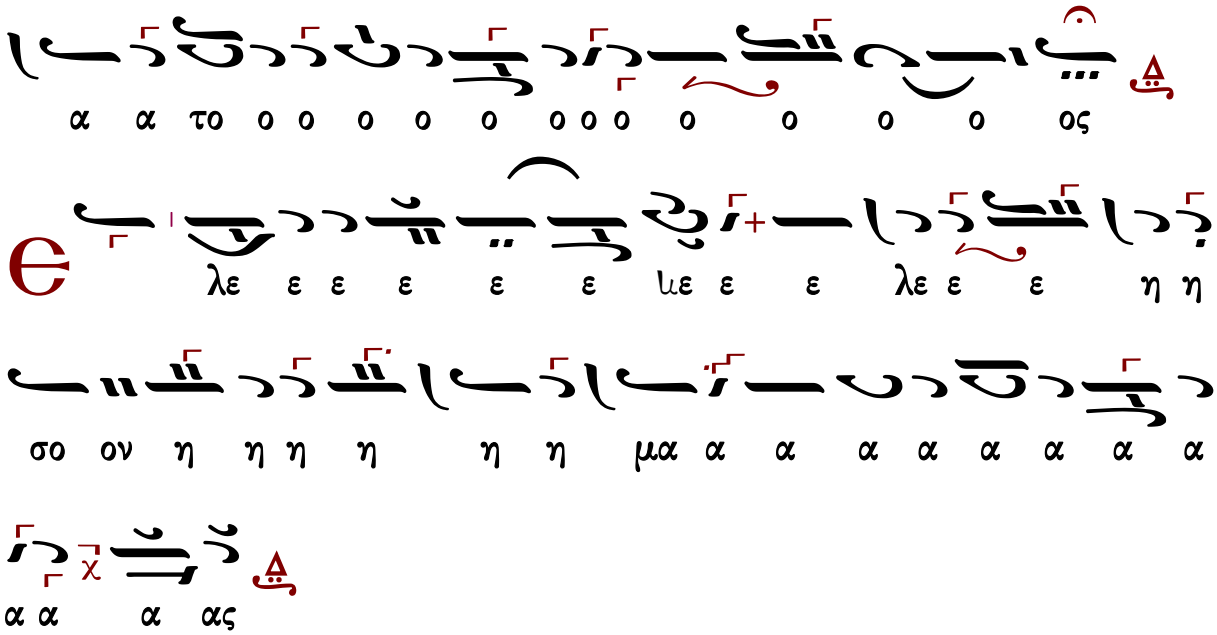

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βϋ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.28*

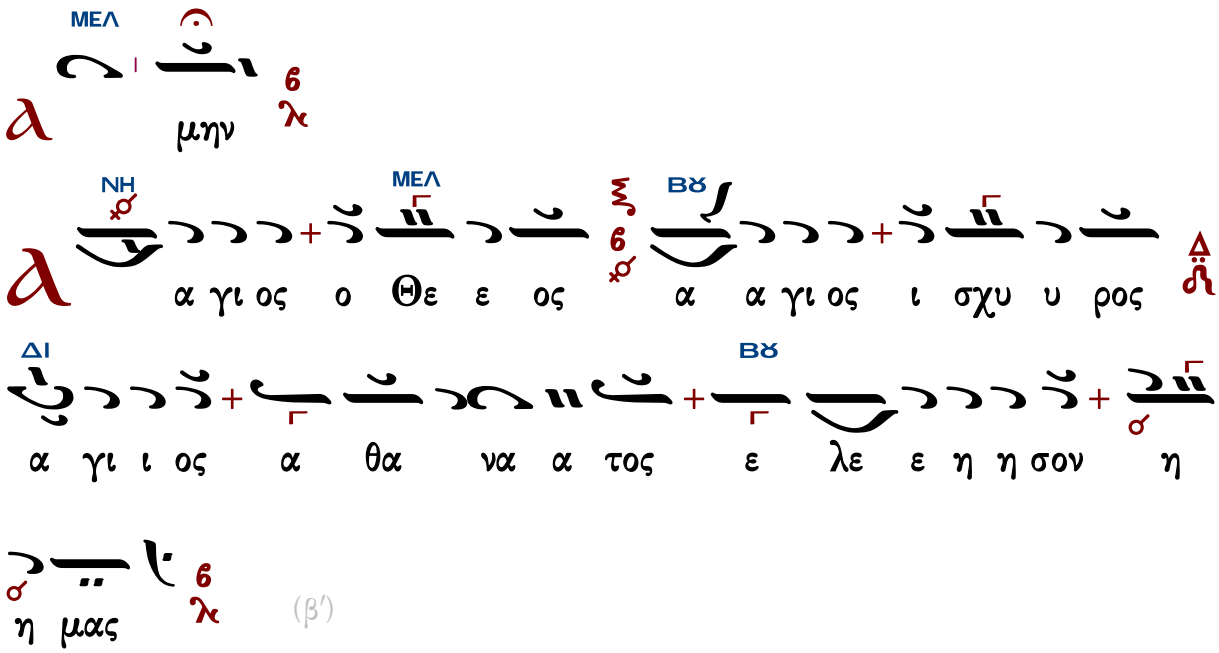

(β′)

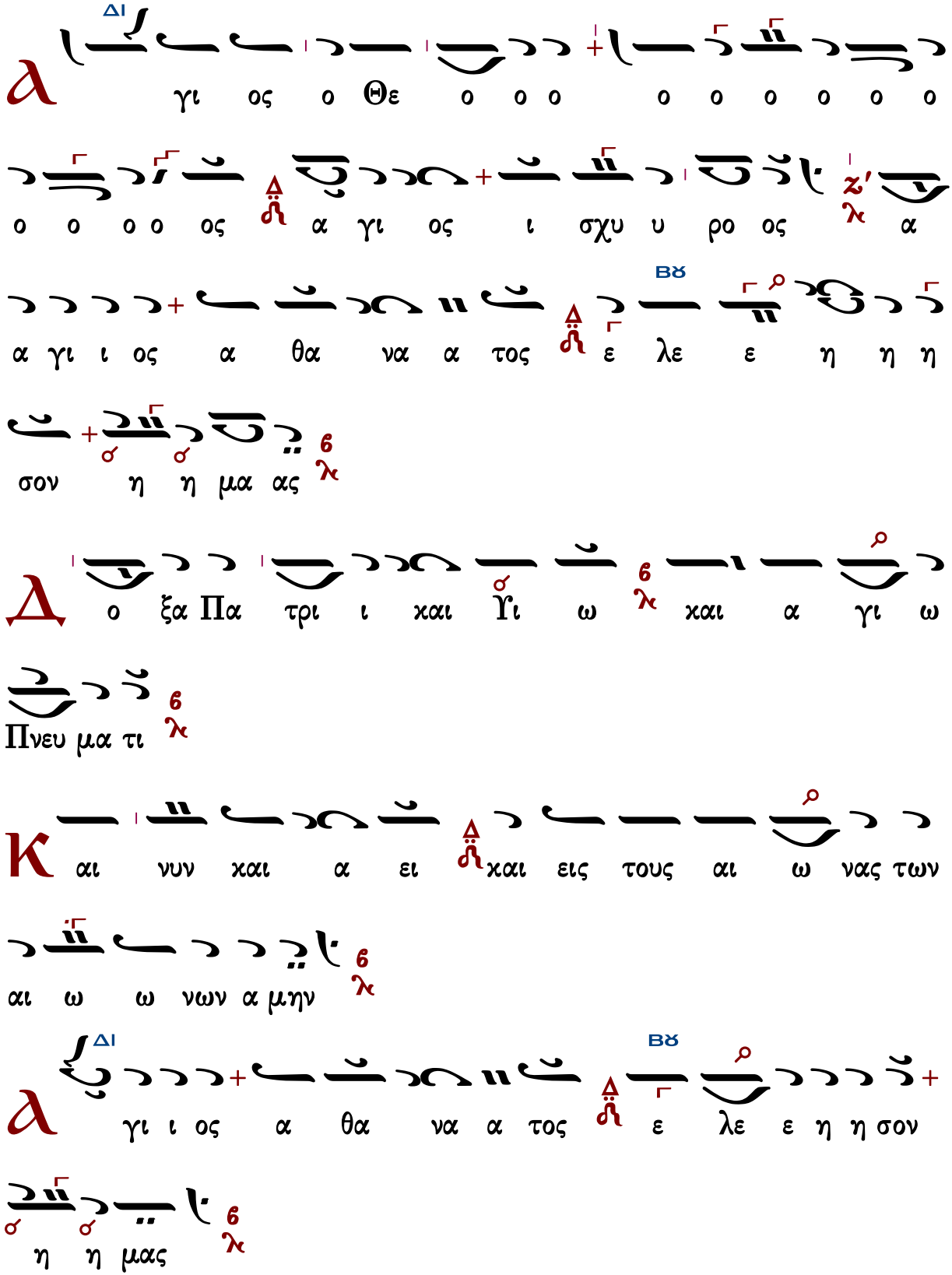
Δι
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ υ ρο ος α
Βϛ
α γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η
σον η η μα ας
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων α μην
Δι
γι ι ος α θα να α τος
Βϛ
ε λε ε η η σον
η η μας

ΒΡ
ΙΔ
ΒΡ
ΙΔ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΒΡ
ΝΗ
ΒΡ
ΝΗ

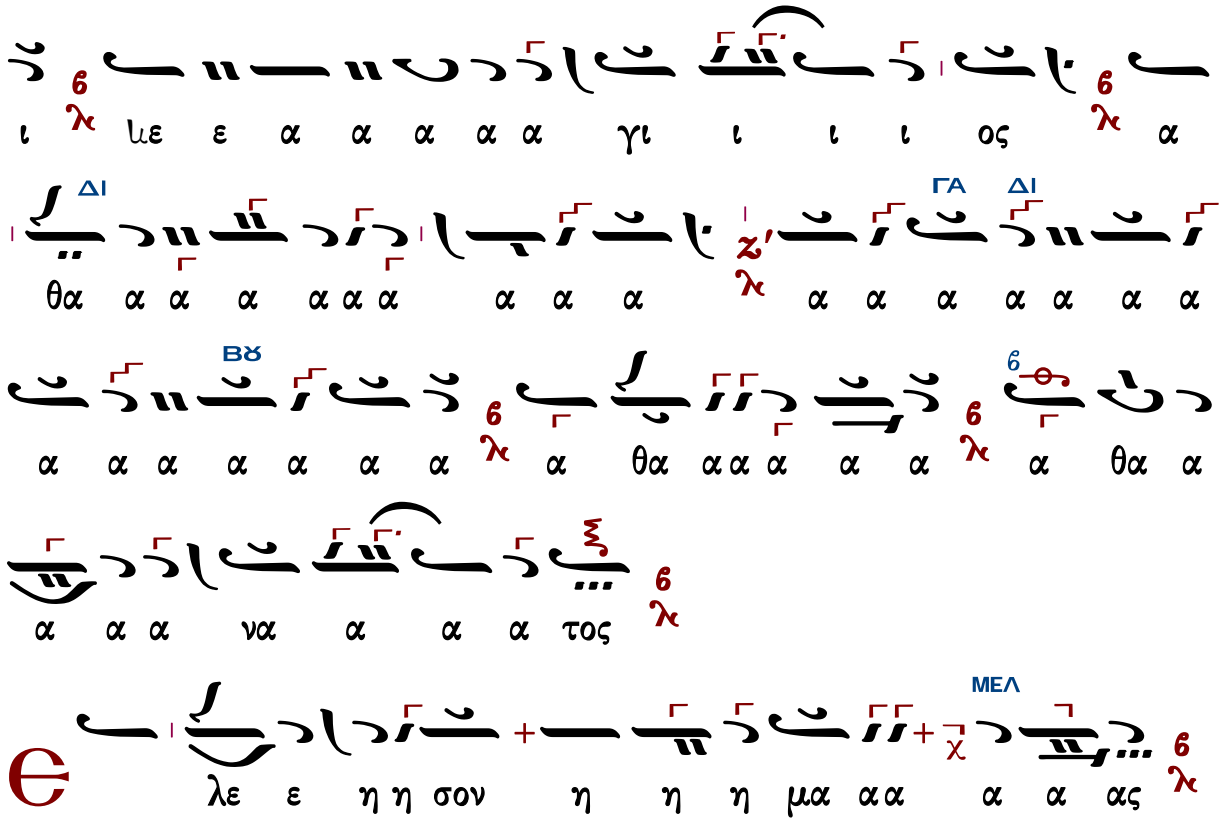

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.110*

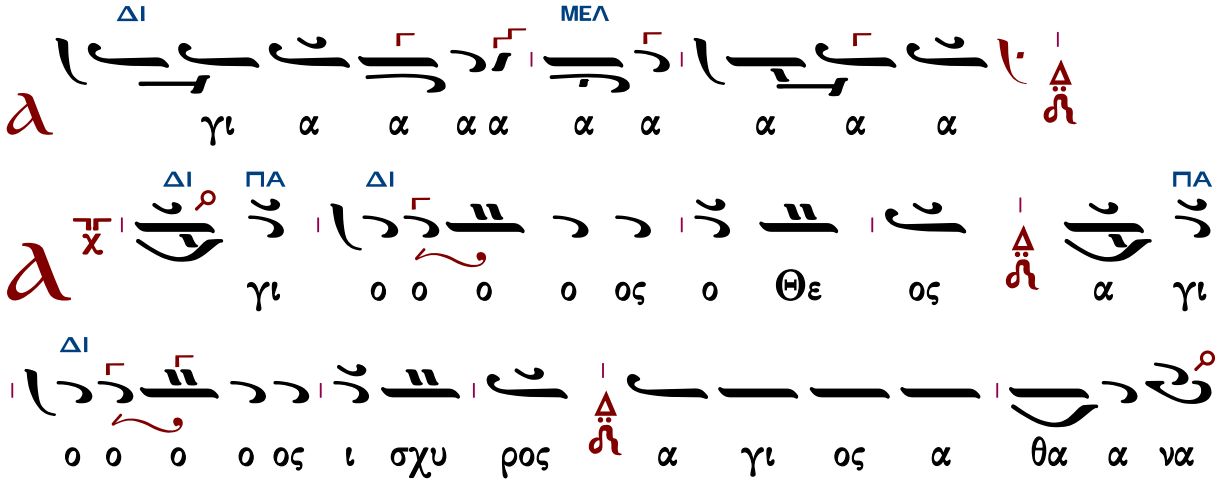

α τος ε λε ε η η σον η μας

ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ος α γι ο ο ο

ο ος ι σχυ ρος α γι ος α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η μας

ΔΙ

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ος

ΠΑ ΔΙ

α α γι ο ος ι σχυ ρος α α γι ο ο ος α

ΒΫ

θα α α α θα α να α τος ε λε ε η η σον η

ΔΙ

μας

ΒΫ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι ω χαι αι α

ΔΙ

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

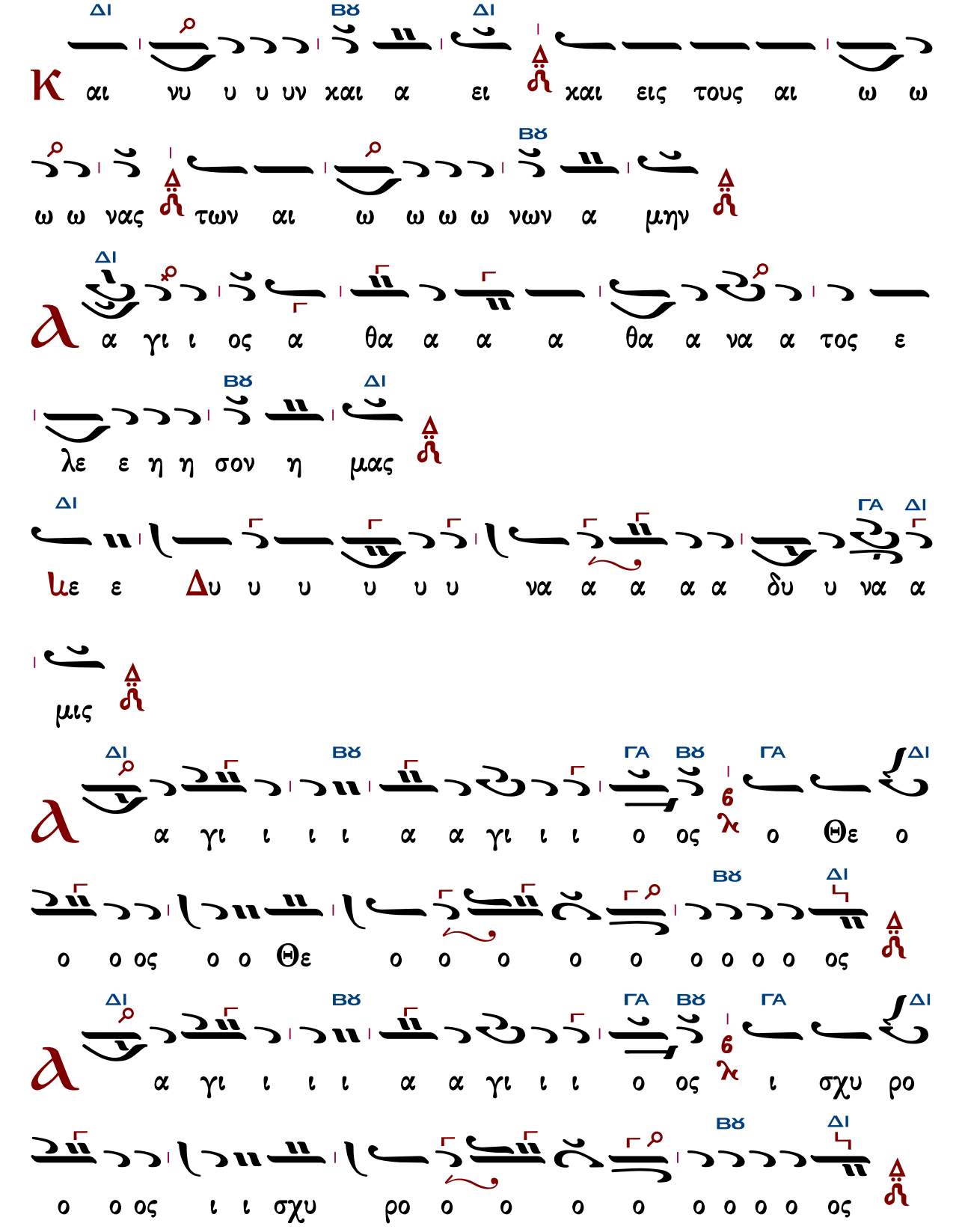
ΔΙ ΒΫ ΔΙ
κ αι νυ υ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α μην
ΔΙ ΒΫ ΔΙ
α γι ι ος α θα α α α θα α να α τος ε
λε ε η η σον η μας
ΔΙ ΓΑ ΔΙ
με ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α
μις
ΔΙ ΒΫ ΓΑ ΒΫ ΓΑ ΔΙ
α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο Θε ο
ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος
ΔΙ ΒΫ ΓΑ ΒΫ ΓΑ ΔΙ
α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ι σχυ ρο
ΔΙ ΒΫ
ο ο ος ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

a
ΔΙ
ΒΫ
ΓΑ
ΒΫ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΫ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΫ
ΔΙ
ΔΙ

Θρασυβούλου Στανίτσα

φθορικὸς

Ἦχος

Θεία Λειτουργία
Θρ. Στανίτσα Θεσσαλονίκη 2014*

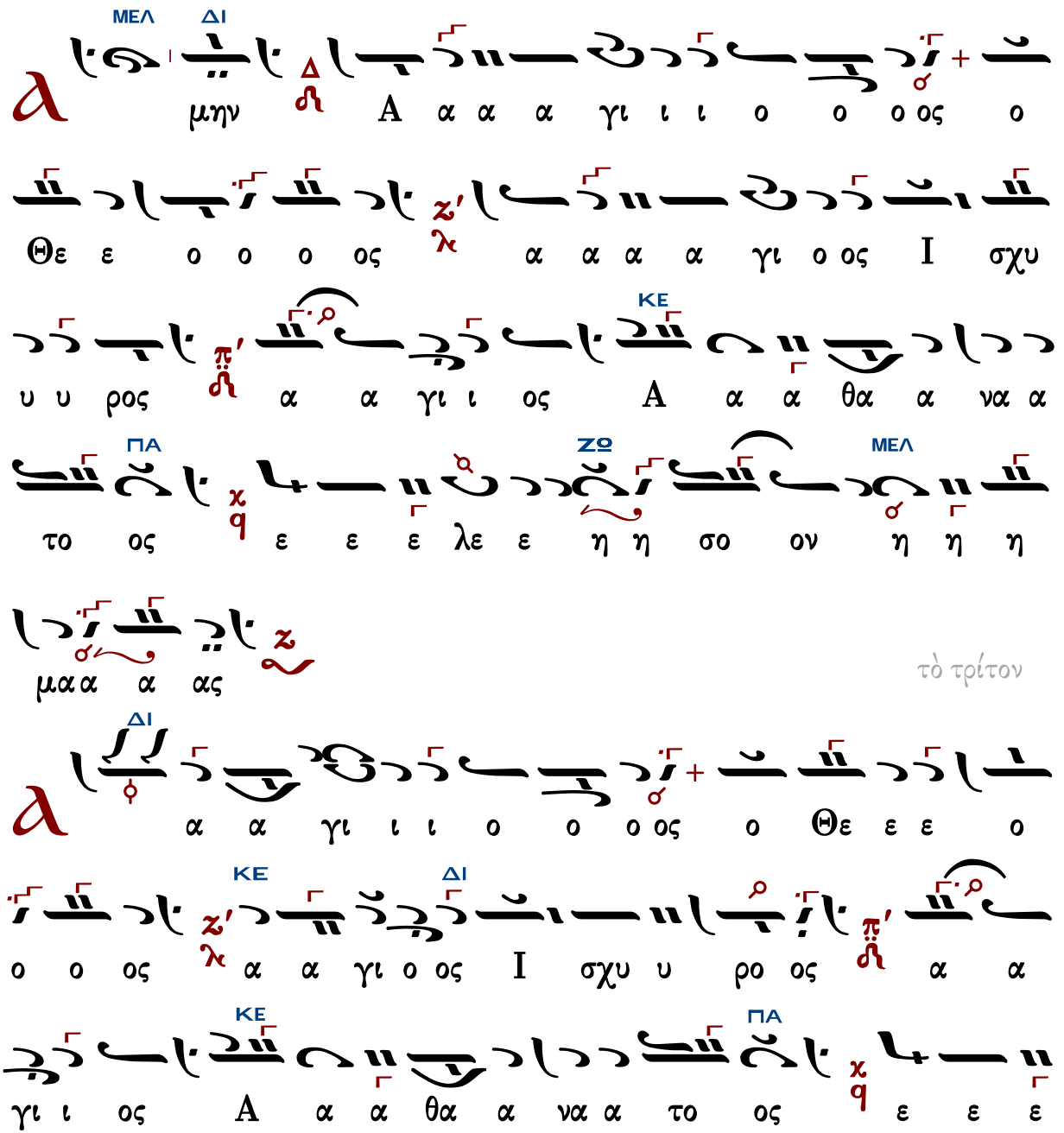

ΖΩ ΜΕΛ

λε ε η η σο ον η η η μα α α ας

ΔΙ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι ι χαι Υι υι

ΚΕ ΔΙ

ω ω ω ω χαι α γι ι ι ω Πνε ευ μα

α τι ι

Κ αι νυ υν χαι α α ει ει ει ει

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ

χαι αι ει εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας των αι

αι ω ω νω ων α α α μη ην

ΔΙ ΚΕ

α α γι ι ος Α α α θα α να α το

ΠΑ ΖΩ ΜΕΛ

ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η η μα

α α ας

ΔΙ
N
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ

ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΖΩ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ

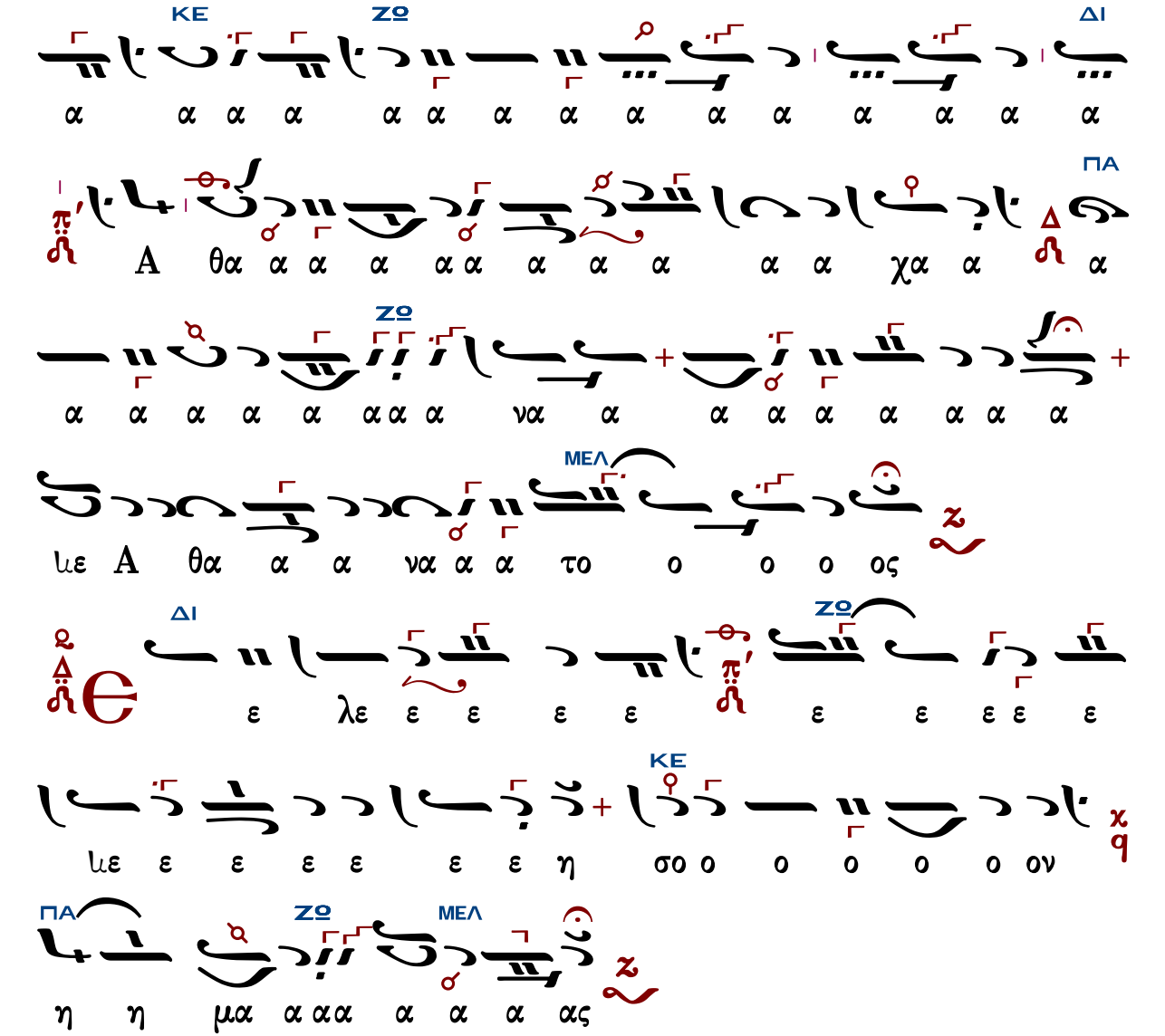

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.66#

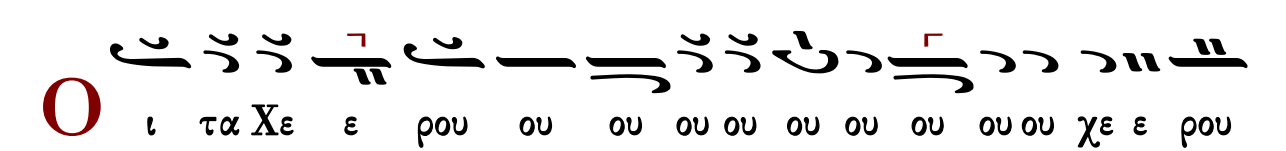

βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ στι χως ει χο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ει ει χο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες χαι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
η η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρισ α α
α α α α α ια α α α α α α α α α α γι ι

υ α α α α α α α οσ προ μνον υ ον ο ι

σαν α πα ες τε ον ο δο α α α οσ προ ον ο μνο

ι βι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ο ο βι την

θα με θω πο α ην η η η η η η η χη τι ο

ι ρι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με α

αν α α α α α α μνα ρι ε με ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ι ιο σι

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα το ον ι ι σι α βα ον το ως ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

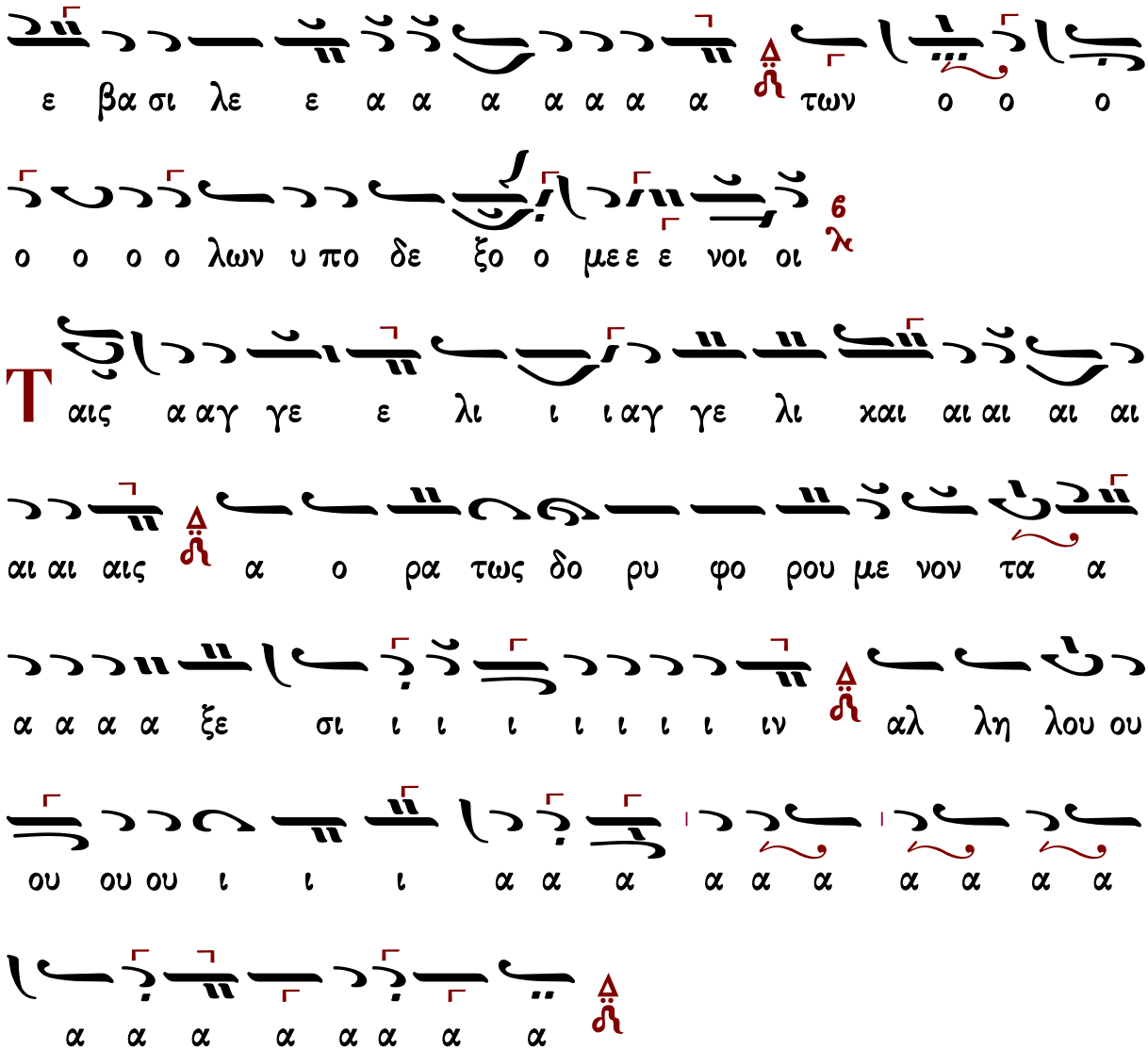

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Λειτουργικὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.332#

α α α α α α δι τον τρισ α α α α α α
α α α τρι ι α α α α α α α α α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α τρι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ιν ο οκ ει χο ως ω ω ω ω χω ι ι ιτι υ υ υ υ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ε τε ζον ι ι ι ιν οκ ει ει ο ο ο οζ
ω ω ζ η η η η η τη ιι ιι ιι ιι χαι ες ε ε ε ε ε ε
ιο ιο ιο ιο ιο ποι ο ο ο ο ο ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζ ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
α α α α α α α α α α α α α α α α α τρι
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

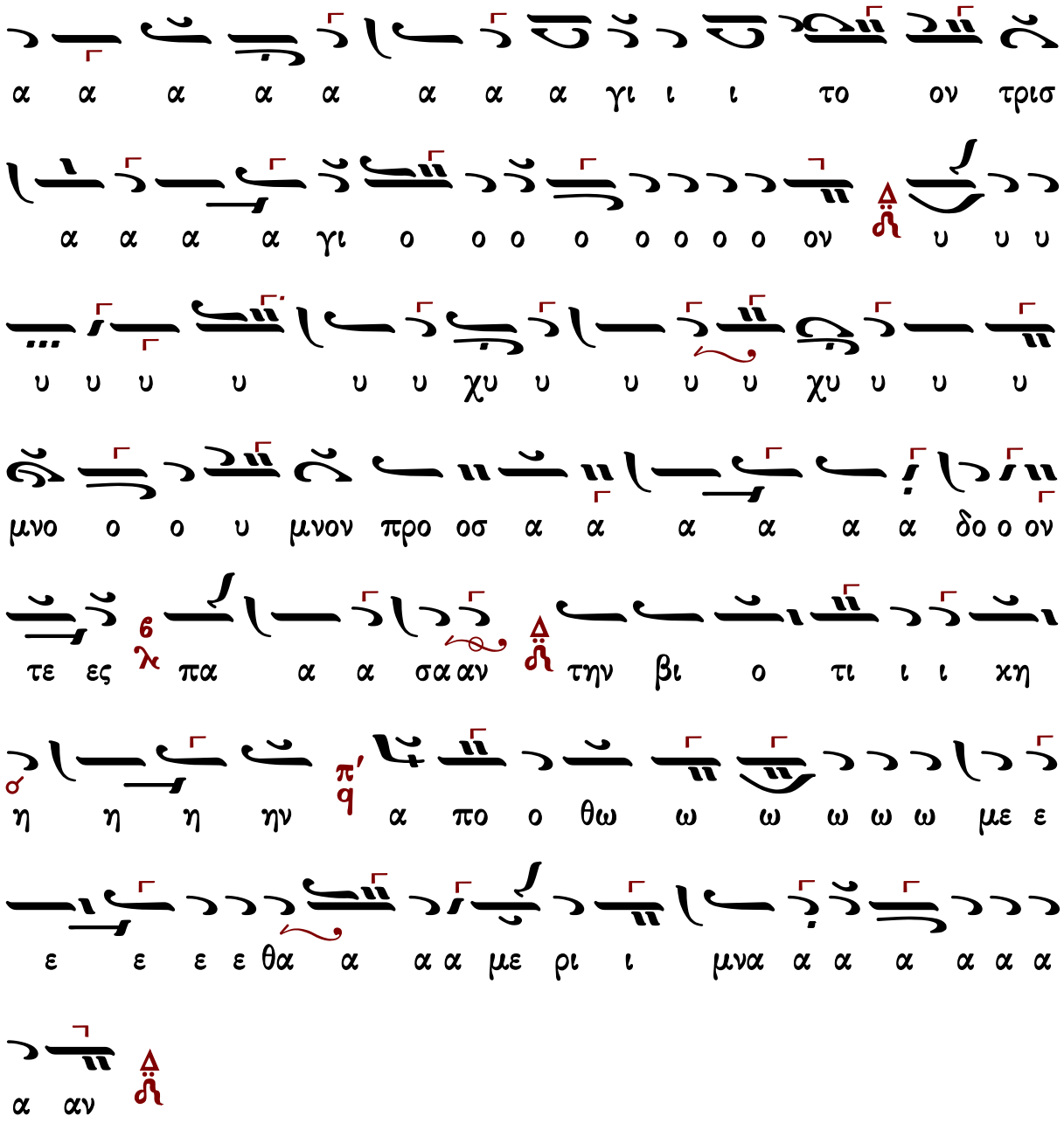

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.154#

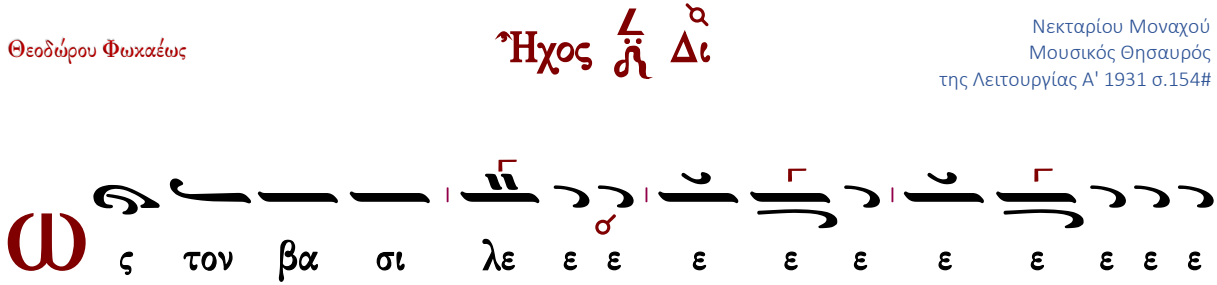

ε ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε βα

σι λε ε ε α α α α α α α α των ο ο ο ο

ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

T αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

χαι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

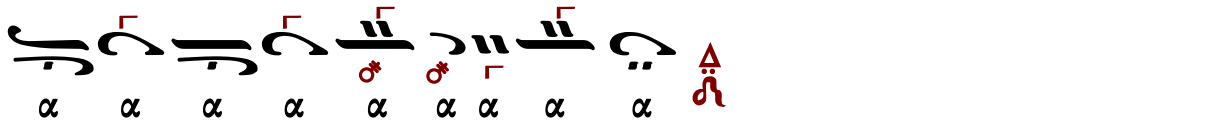

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.72#

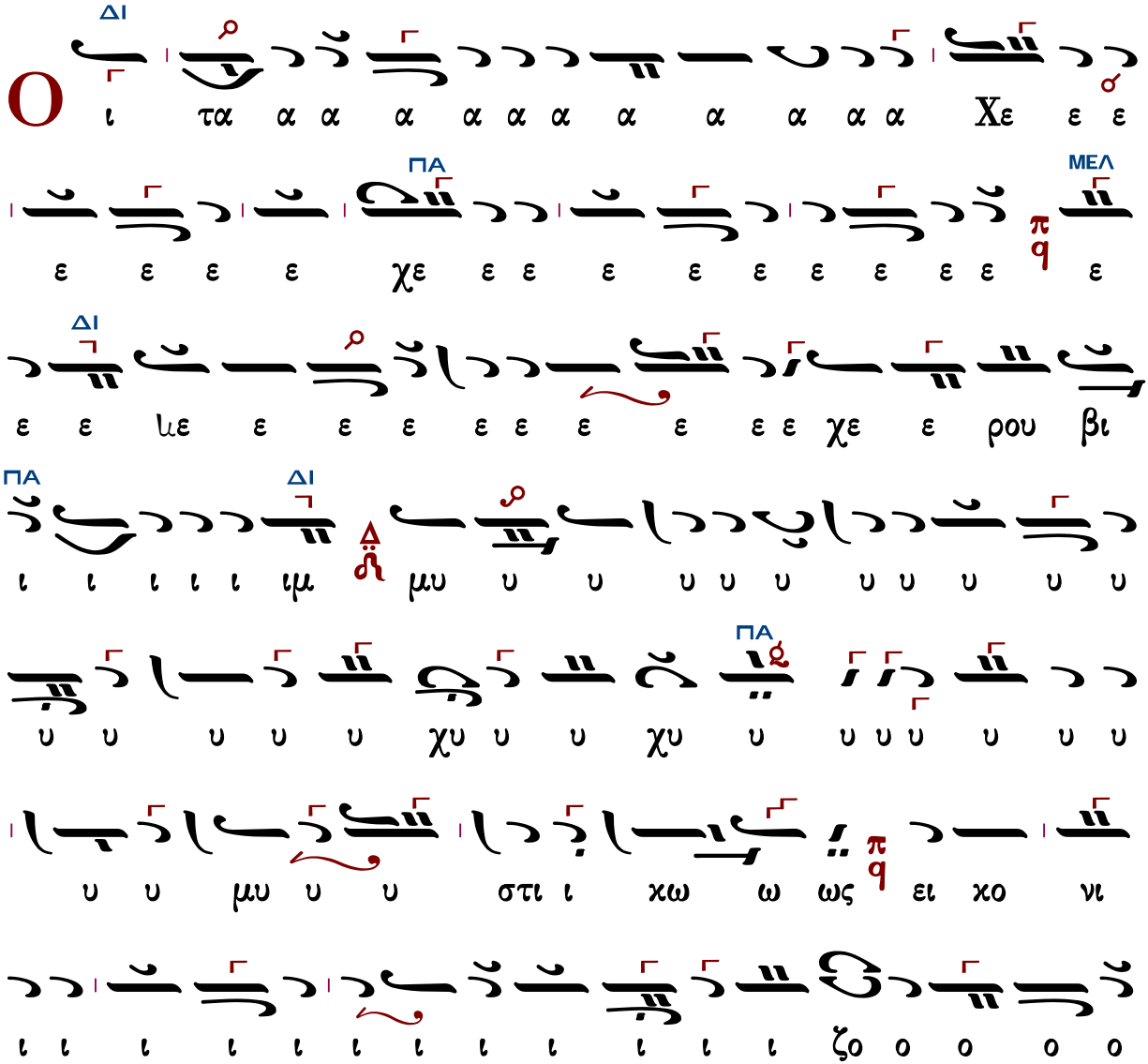

ΔΙ
6
ο ο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι
τη η η η η η η η η η η η η η
ΝΗ
ΠΑ
η η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α τρι
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α δι ι τον τρισ α α α α α α γι
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

ΔΙ
α α α α α α α σαν ν την βι ο ο ο ο τι
ι ι βι ο ο τι κη η η η η η ην Δ α πο ο ο
θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα
με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α α α α α α αν Δ
ω
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε π q
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ βα σι
ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ιε ε βα
σι λε ε ε α α α α α α α α Δ των ο ο ο ο

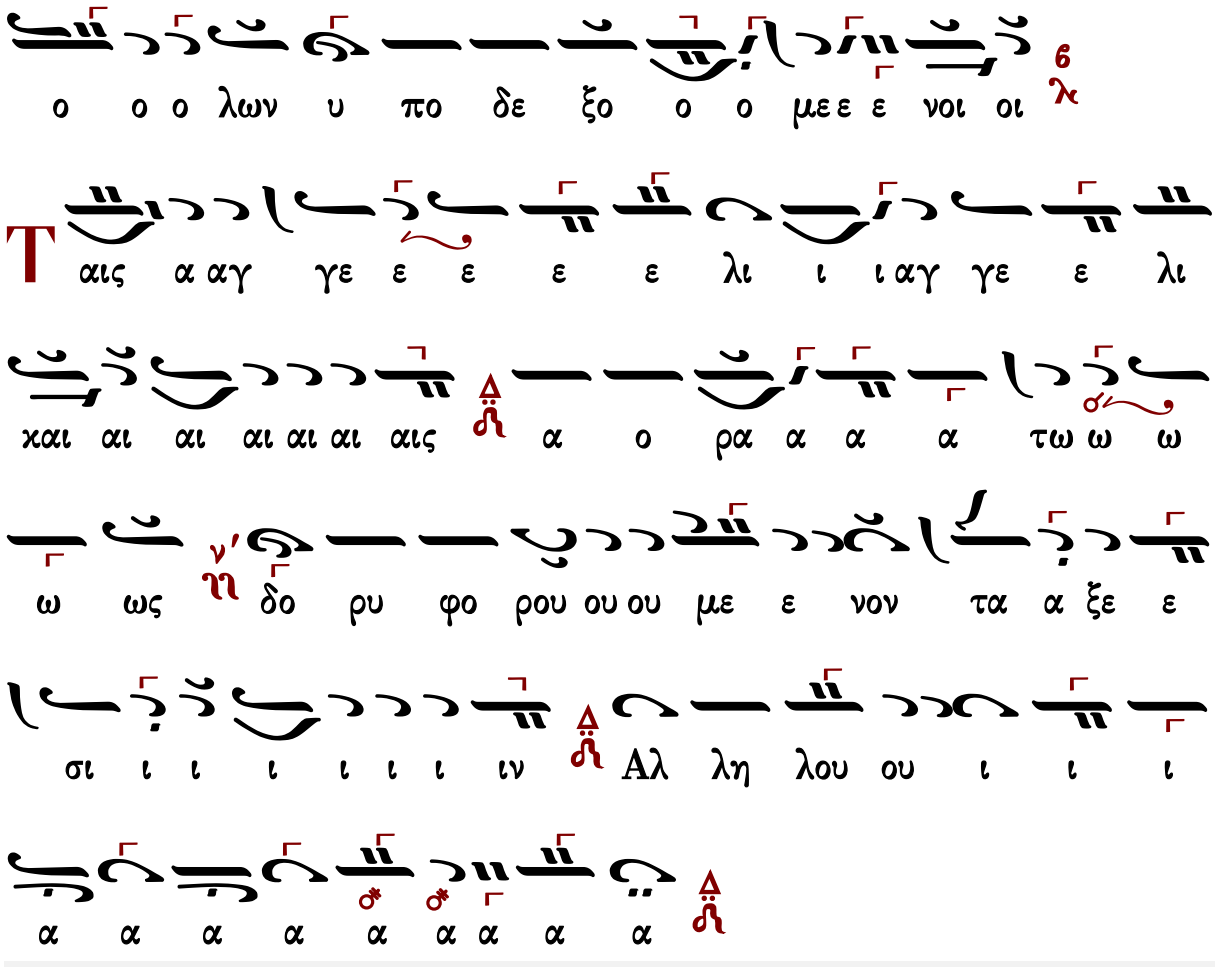

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.44#

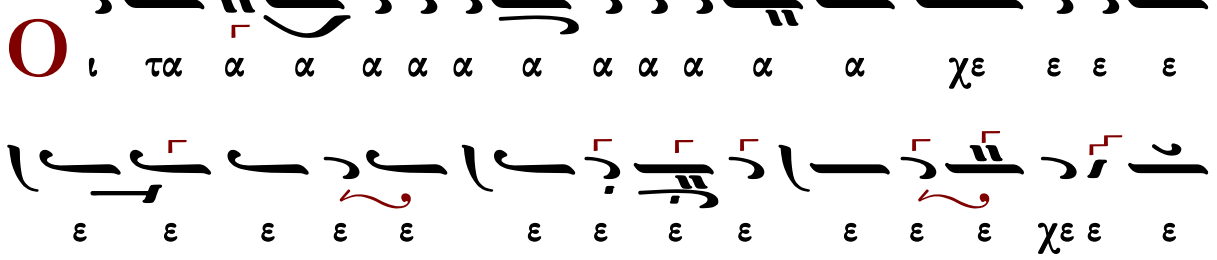

α α α α α τρι α α α α α α α α α

δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α α γι ον

υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α

α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με θα α με ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

μνα α α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α α α τω
ων ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α τω ως δο ρυ
φο ρου ου ου με ε νον τα α α ξε ε
ε ε σιν αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α

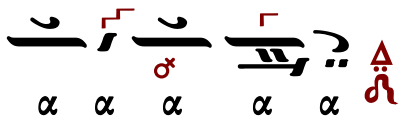

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος δ΄ Δι

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.99#

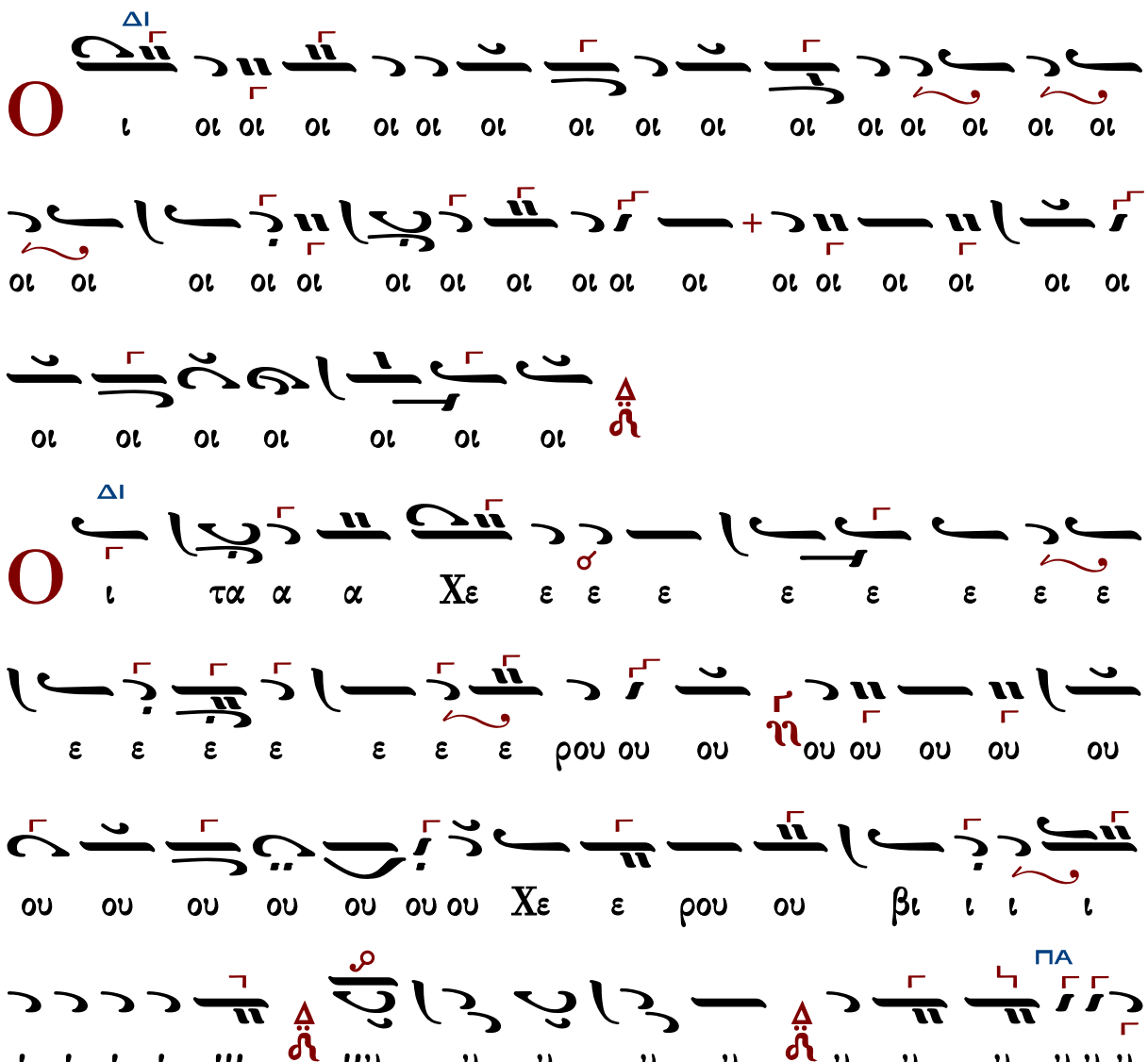

ΔΙ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΒΘ
Τρι
Τρι
ΔΙ
υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α δο ο ον τε
υ υ υ υ υ υ νο ον γι ο ον τρισ α α α α α
α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
ω Τρι α α α α α α α α α α α
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω
αι αι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ο ο ο ο
τε ε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ι ι ζο ο ο ο ει ει χο νι ι ι ι ζον
χο ο νι ι ι ι

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σαν την βι

ΔΙ

ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η

ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α με ε ε ρι μνα α α α α α α α

αν

ΠΑ ΔΙ

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε

ΠΑ

ε ε α α α α α α α α τω ων ο ο ο

ΒΘ

λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

ΔΙ

αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α τω

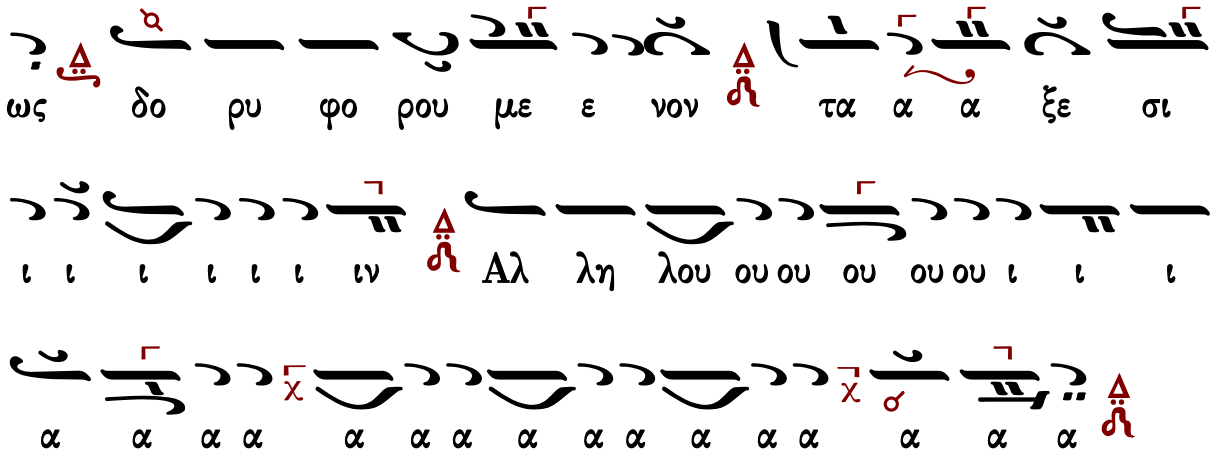

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.145*

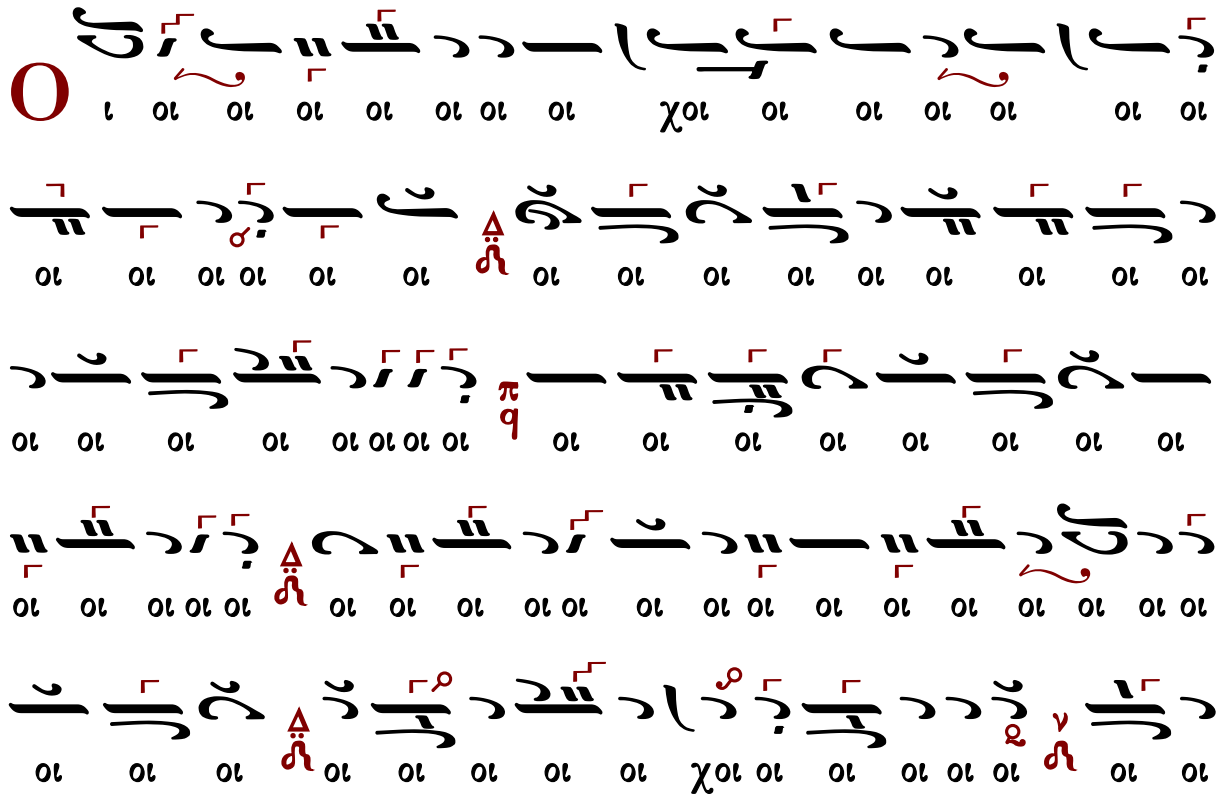

α ην η χη η η η η ιη η η η η η η κη τι ο
ο ιβ την σα αν α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α ες πα α α α ε ε ε ε ε ε τε
ον ο δο ον προσ μνο ο ον υ υ ο ο δο α
α α α α α α α α α α α α α α α υ υ μνον προ οσ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο ι ι ι γι
α α τον τρισ α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α τρι ι α α α α α α α α α δι ι τον τρισ α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε
χε ε ε λ6 ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ6 ε ε ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι
μνα α α α α α α α αν
ω ς τον βα σι λε ε ε ε χε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α
α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων

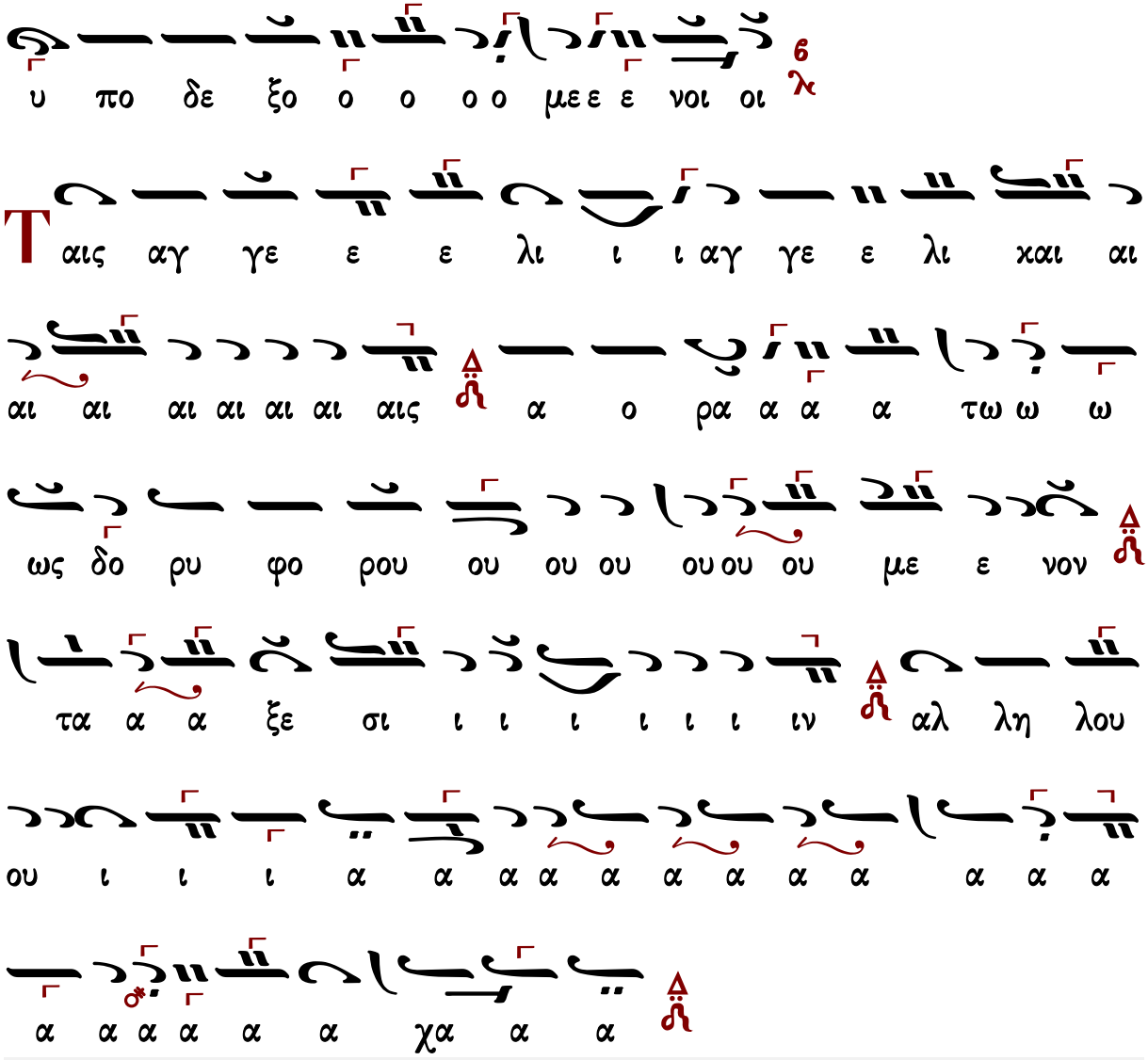

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δι

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.41#

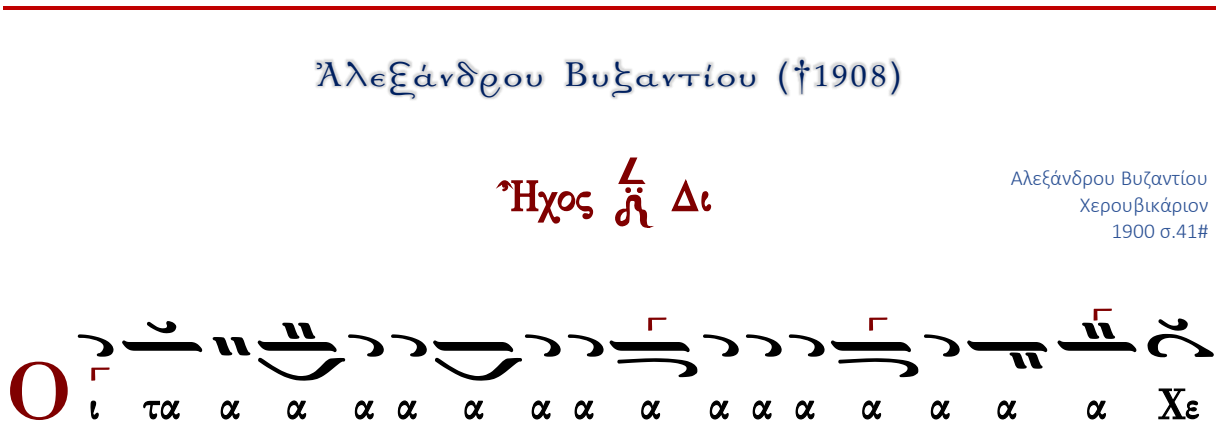

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ω ω ω ω ζω η η και τη η η και τη αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ες ε ε ε ε ε ε τε αν οζ ι ιν οχ ει ει ει χο νι ι ζο ον

ο ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν ο οχ ει ως ωχ στι χω μυ στι χω ω χω ι ιτο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ ι ι υ υ

ι ι στι υ υ υ

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α α α α δι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ιι ι τον τρισ α α α γι ο ο ο
ιο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ
υ μνο ο ο υ μνο ον προ οσ α α α α α δο ο ον
τε ες πα σα αν τη ην βι ι ο τι ι ι κη η
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω με α
πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ρι

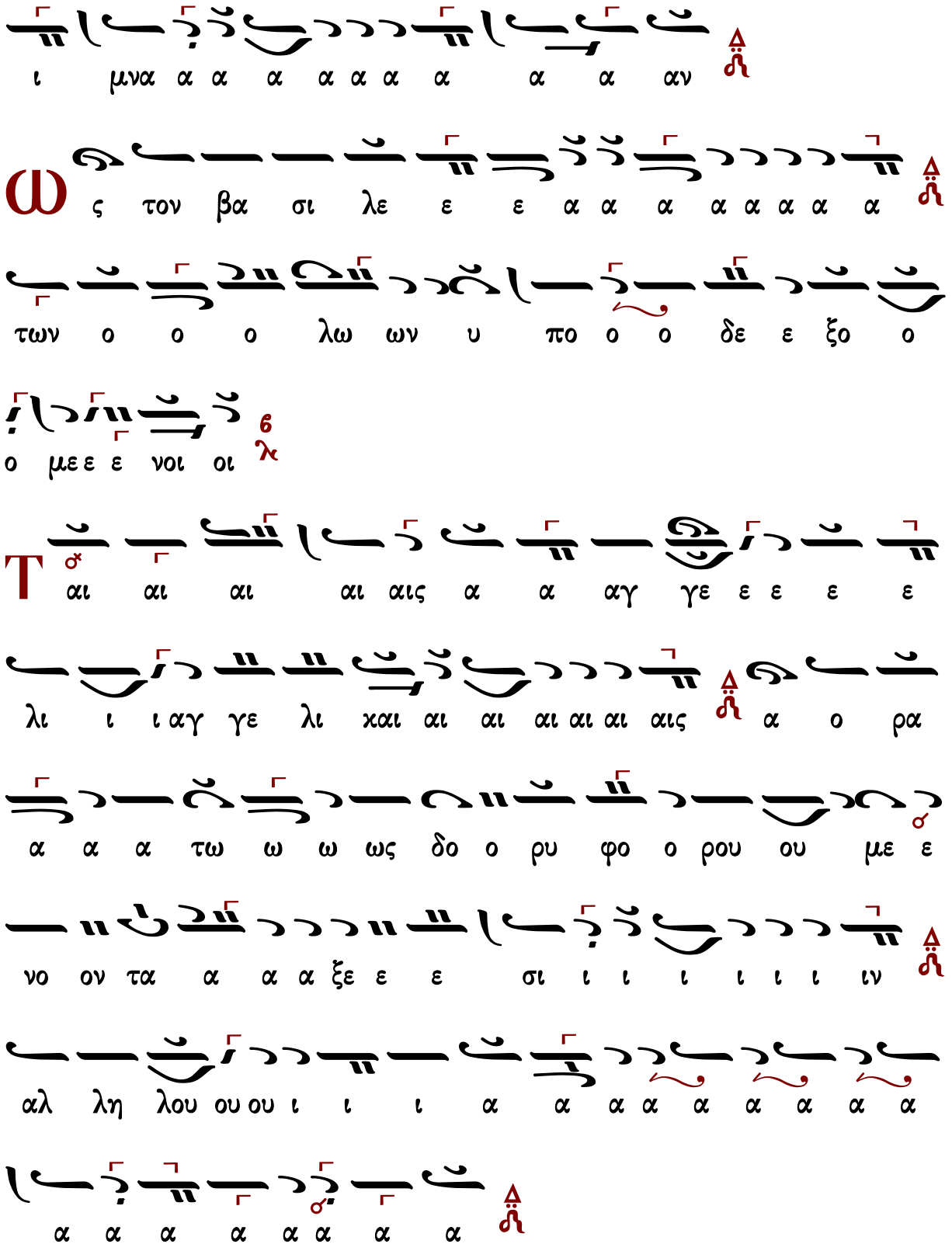
ι μνα α α α α α α α α α αν
ω ς τον βα σι λε ε ε α α α α α α α α
των ο ο ο λω ων υ πο ο ο δε ε ξο ο
ο με ε ε νοι οι
Τ αι αι αι αι αις α α αγ γε ε ε ε ε
λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι αι αις α ο ρα
α α α τω ω ω ως δο ο ρυ φο ο ρου ου με ε
νο ον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν
αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α
α α α α α α α α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ΄ Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.22#

α α α α α α α α α α α α α

α α α α τρι ι α α α α α α δι

ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ον υ υ υ υ

υ μνο ον προ οσ α α α δο ο ο προ οσ α

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

πα α α α α α σα α αν τη ην βι ι ο ο

ο τι χη η η ην α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε ε

θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

πα α σαν με ε ρι ι μνα α α α α α α α α

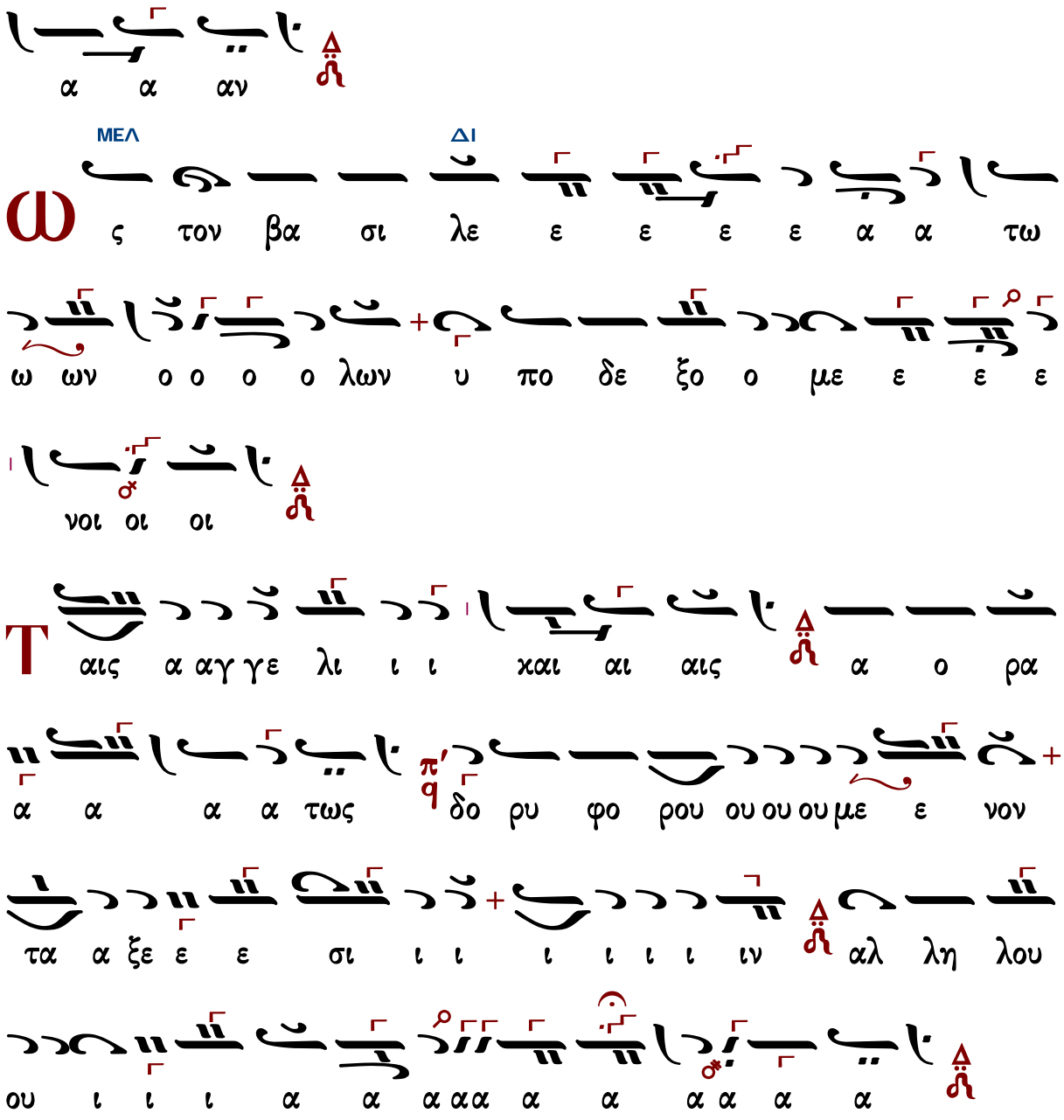

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) ἅγια

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.297#

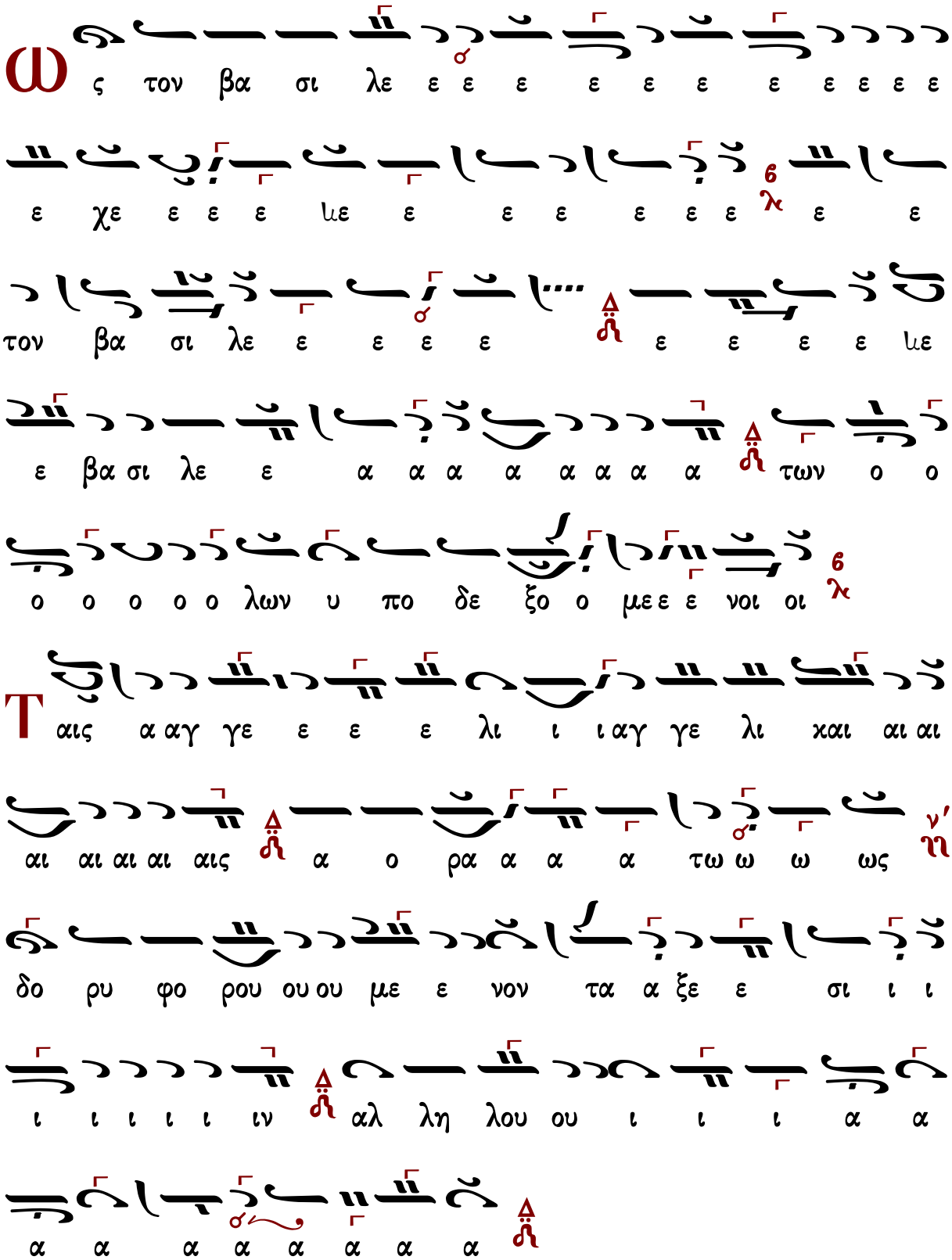
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε
τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε με
ε βα σι λε ε α α α α α α α α των ο ο
ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
αις α αγ γε ε ε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω ως
δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε σι ι ι
ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι α α
α α α α α α α α

Ἦχος δ΄ νη Βυ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.555*

υ στι ι ι ι χω ω ω ως ν ει χο νι ι ι ι
ιι ι ι

α α α α προ οσ α α α α ον μνο ο ο ο ο υ υ υ υ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο υ υ μνον προ οσ α α

α α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α α

α α α σα α α αν τη η ην βι ι ο ο τι ι ι

χη η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ρι ι ι μνα αν

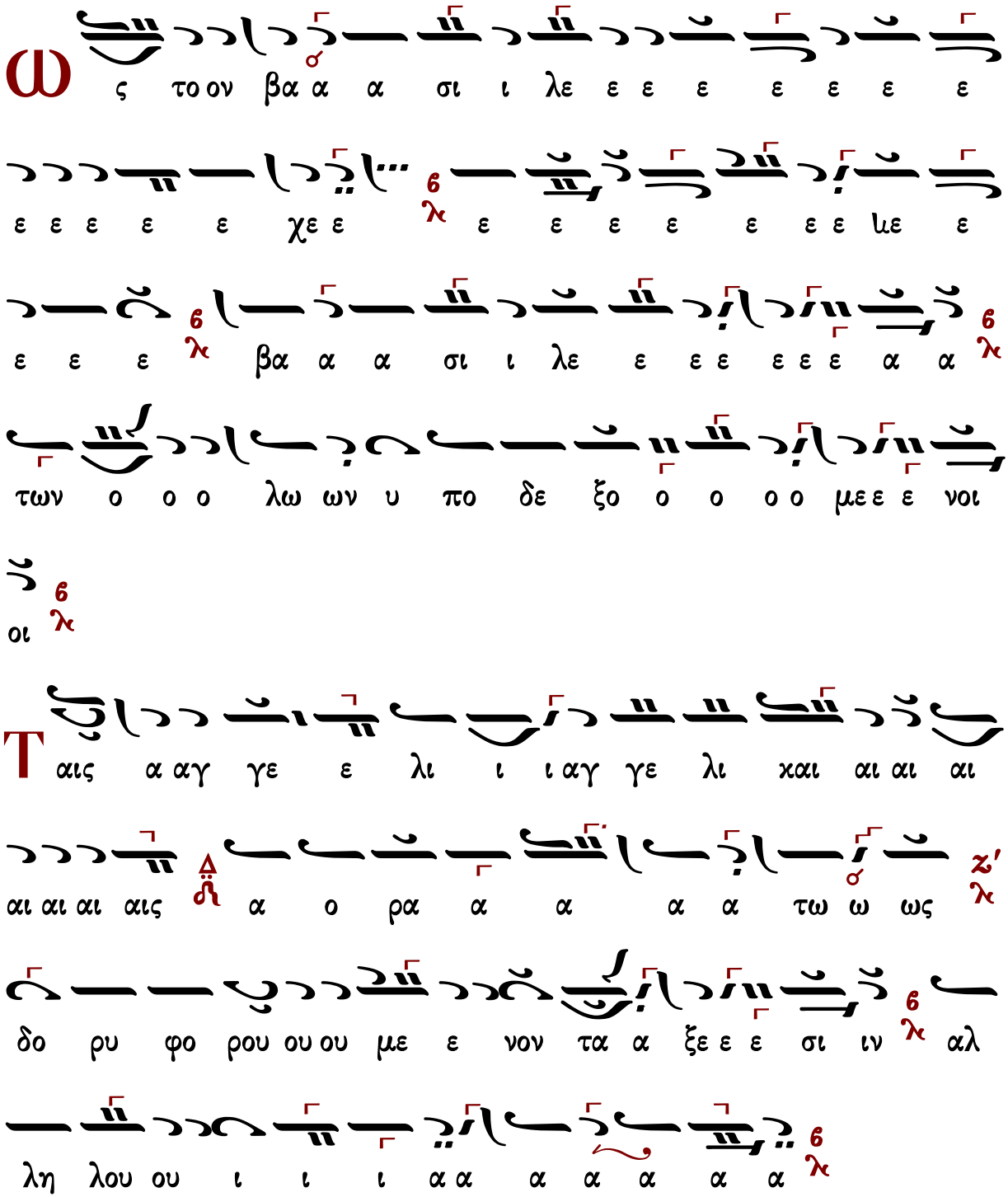
ω
ς το ον βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε α α
των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε νοι
οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι
αι αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως
δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε ε σι ιν αλ
λη λου ου ι ι ι α α α α α α α

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ΄ Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.9*

Α γι α
Δι
Χε ε ε ε με ε
Δι
ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου Χε ε ε
Βϛ
υ υ υ

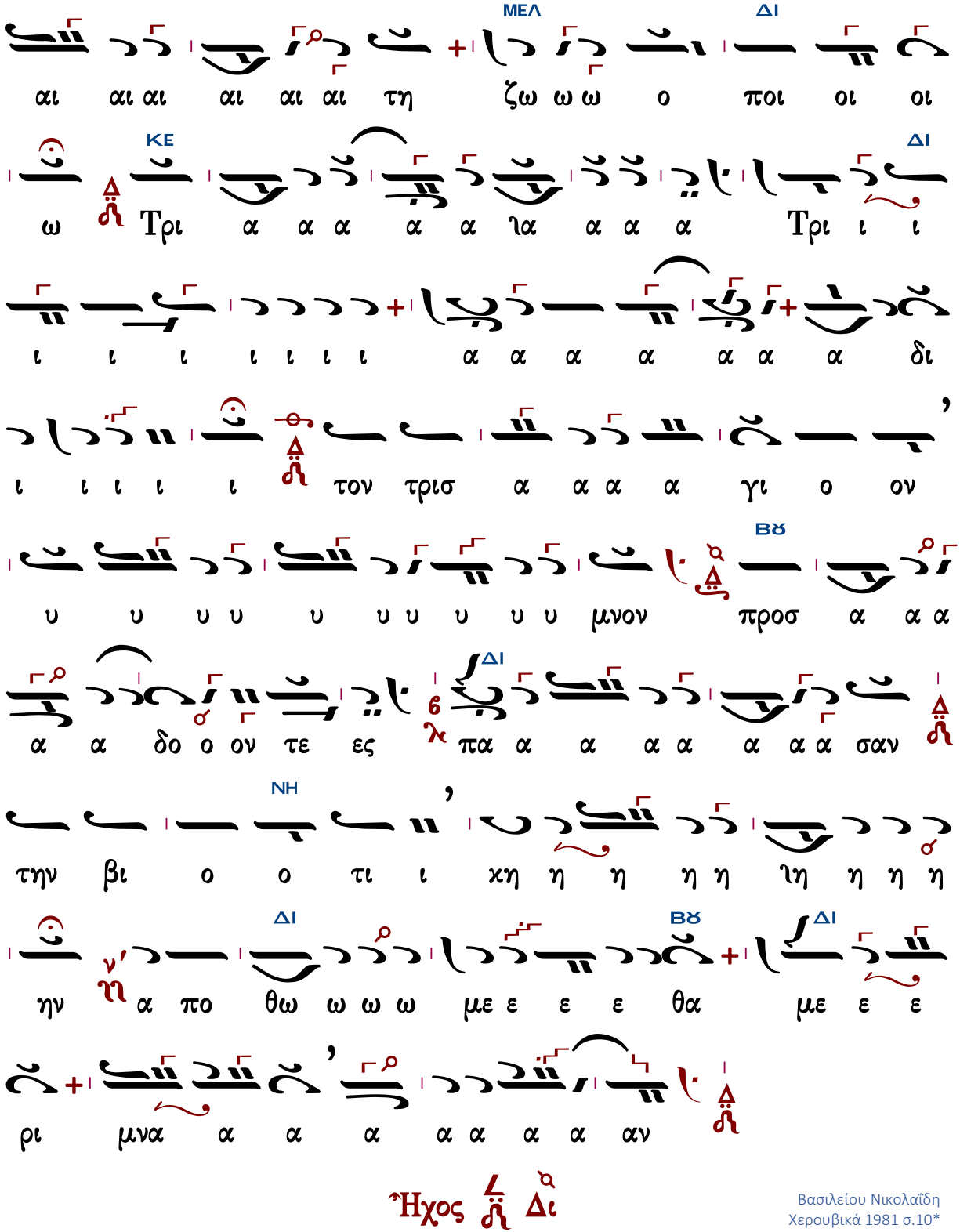

Ἦχος Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.10*

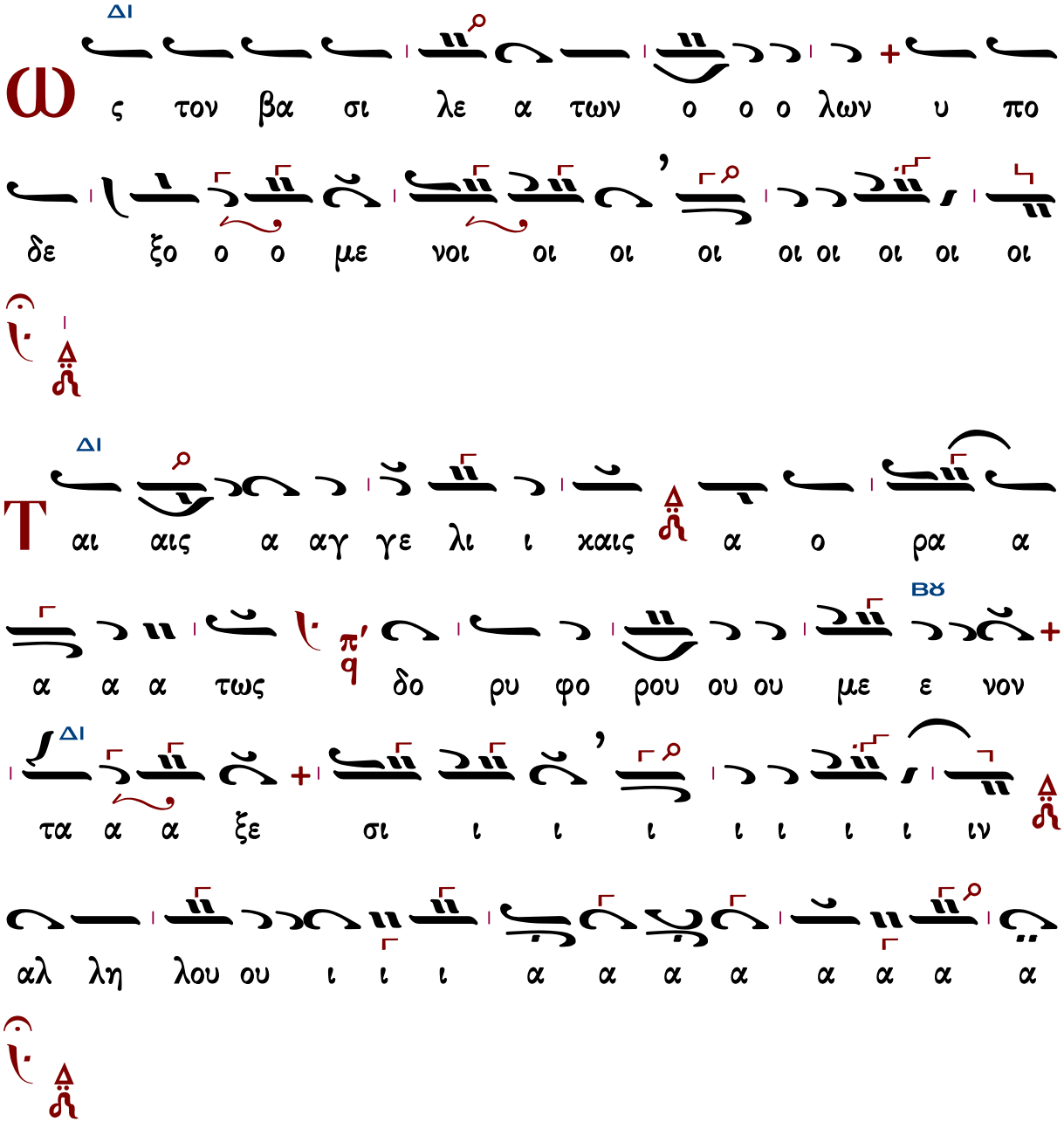

Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος 4 Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.26*

A
O
ΔΙ
ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
ΝΗ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ζω ο ο ο ο ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α
α α α αα α α α α α α α α α α
α α α αα α α α α α α α α α α
α α α Τρι α α α α α α δι ι [τον τρισ
ΔΙ ΓΑ
υ υ υ υ υ υ α α α α α α γι ο ον υ υ υ
υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α α υ
υ υ μνον προ ο οσ α α α δον τε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο ο τι ι
ΔΙ
χη ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω με

ἑτέρα θέσις

ει χο ο νι ι ι

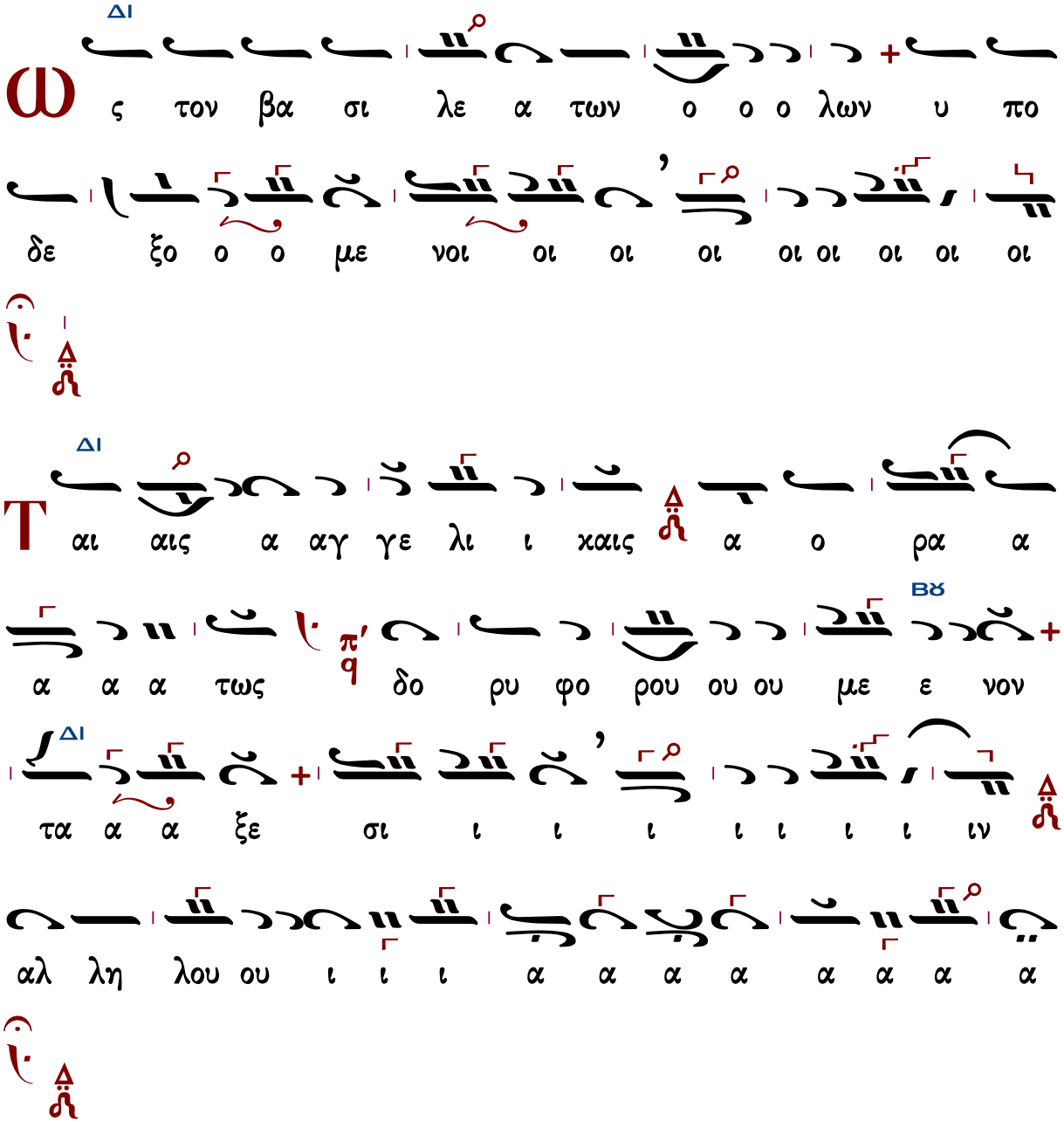

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.46*

α α α α α α α α α α δι τον τρισ α

α α α α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ον προσ ΔΙ α α α δον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σα αν

τη η ην βι ο τι ι ι χη ην α πο θω ω

με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε

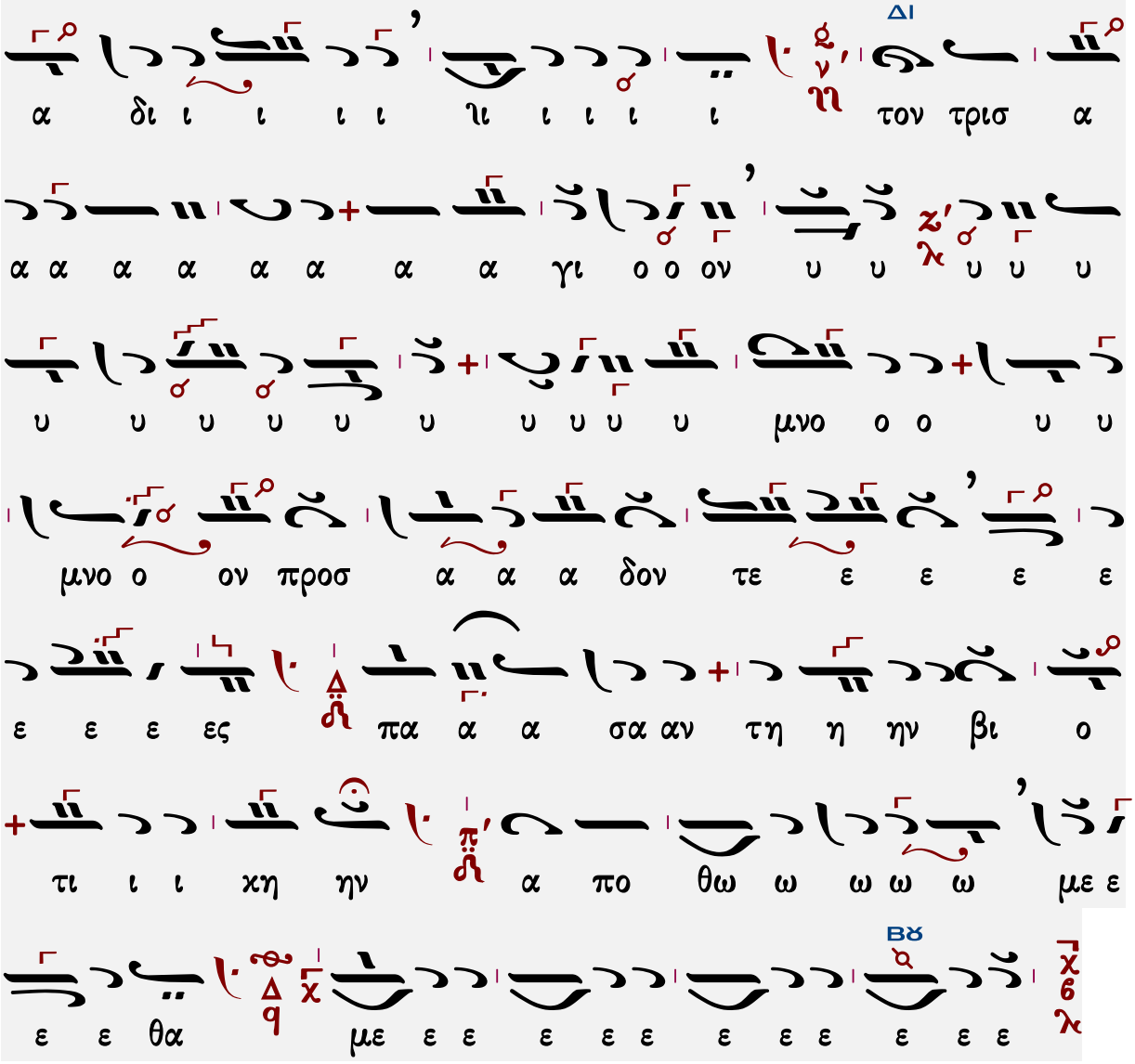

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.10*

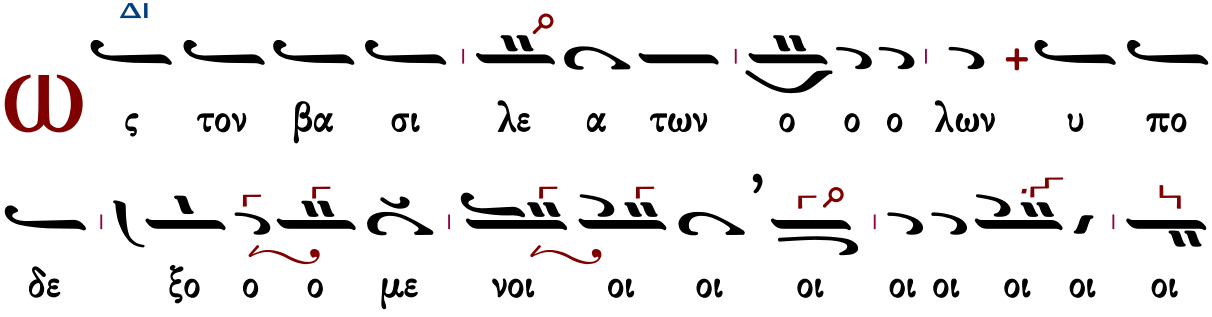

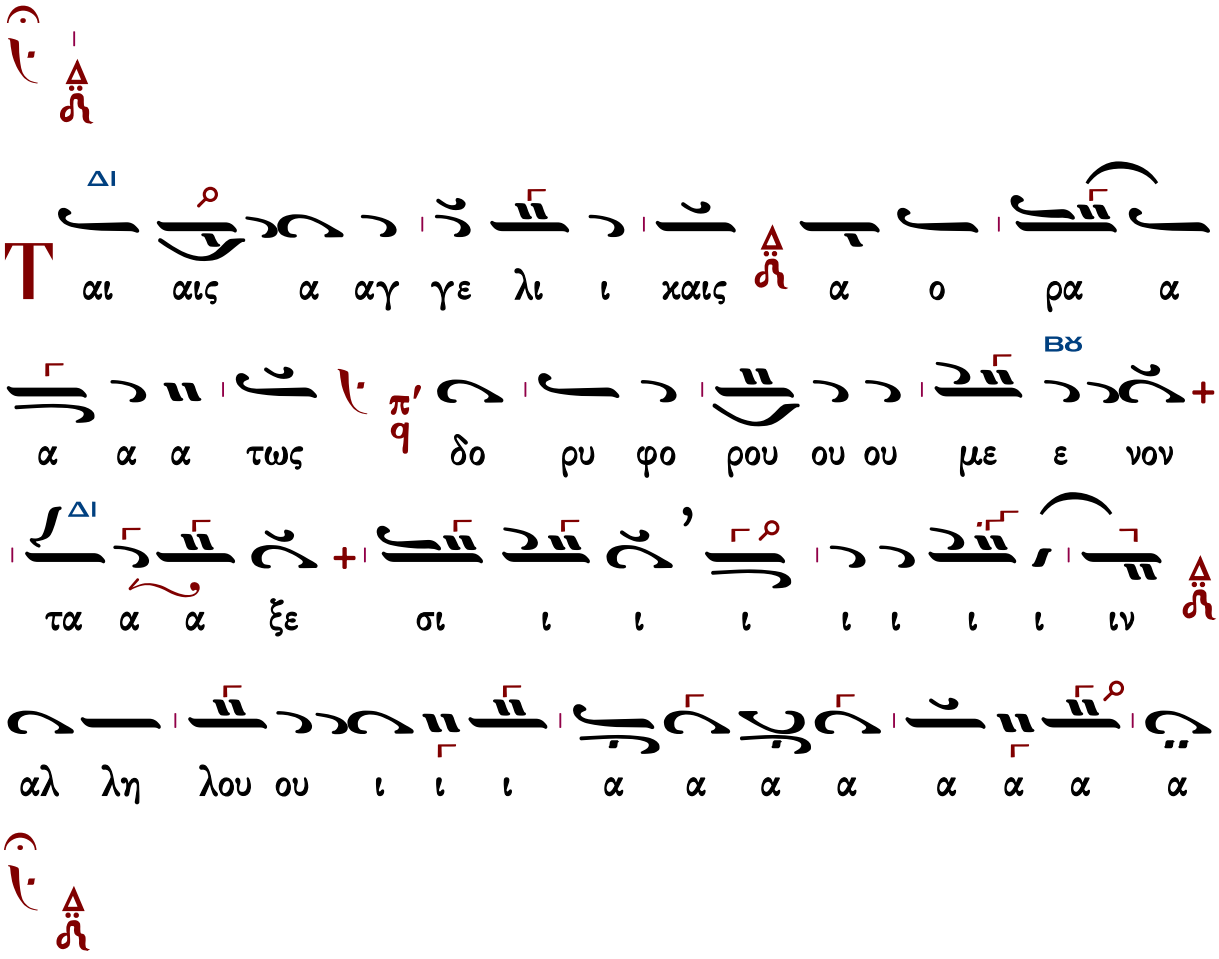

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.87#

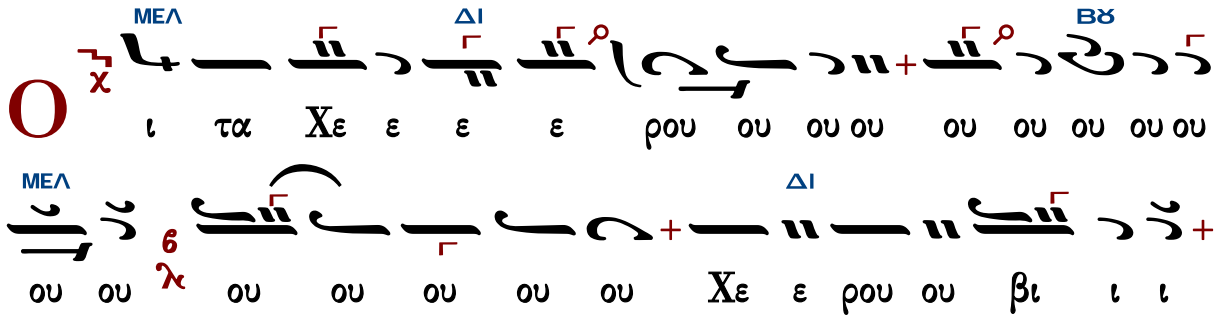

ΜΕΛ
ΒΫ
ΠΑ
ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
ΔΙ
υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο ο
νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ
ΜΕΛ
αι αι τη ζω ω ο ποι οι οι ω ω ω ω ω ω
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ω Τρι α α α α α α α α α α
ΜΕΛ
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α Τρι α
α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α γι
ΔΙ
ΓΑ
ι ο ο ον υ υ υ μνο ον προσ α α α α α
ΒΫ
ΜΕΛ
ΔΙ
α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α σαν
ΝΗ
ΔΙ
την βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

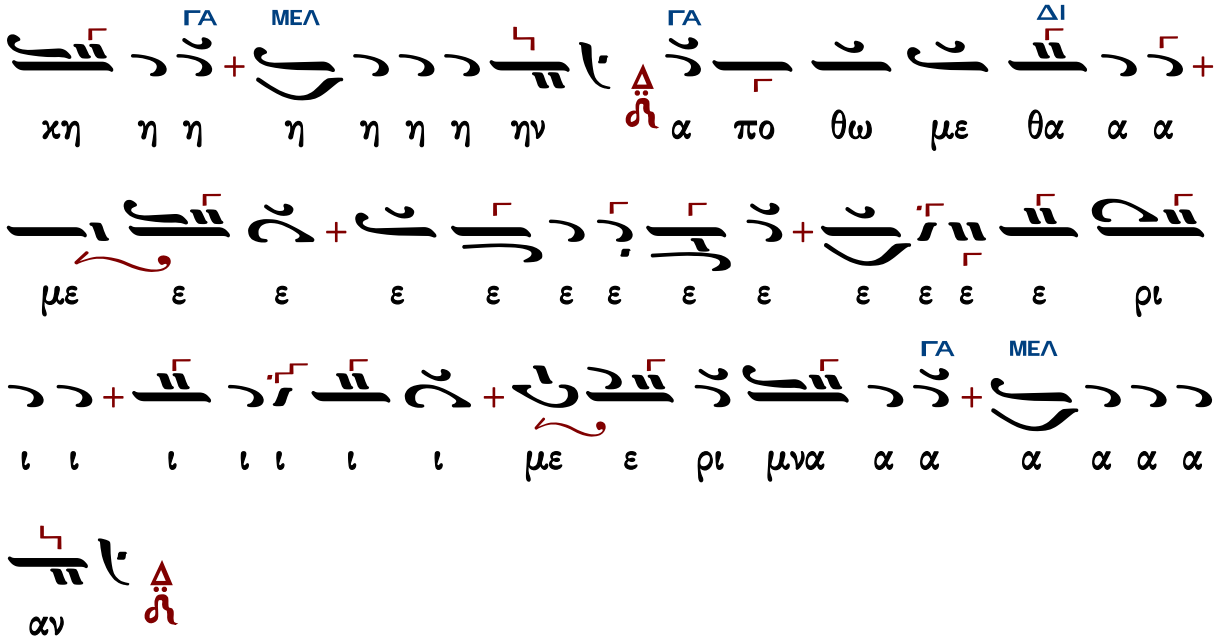

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.211#

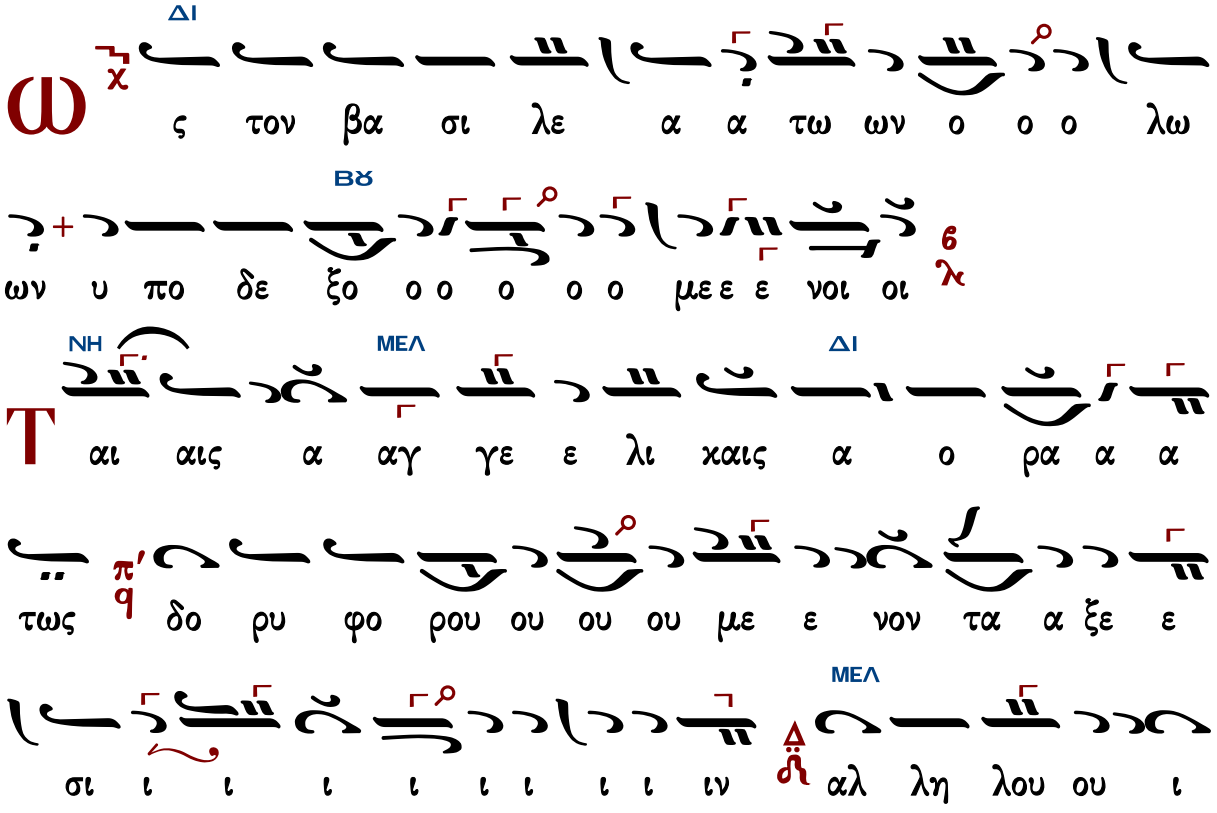

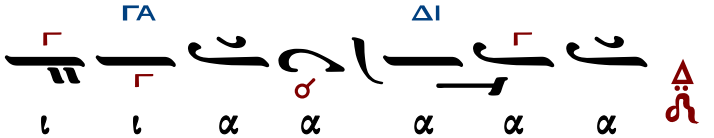

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.54*

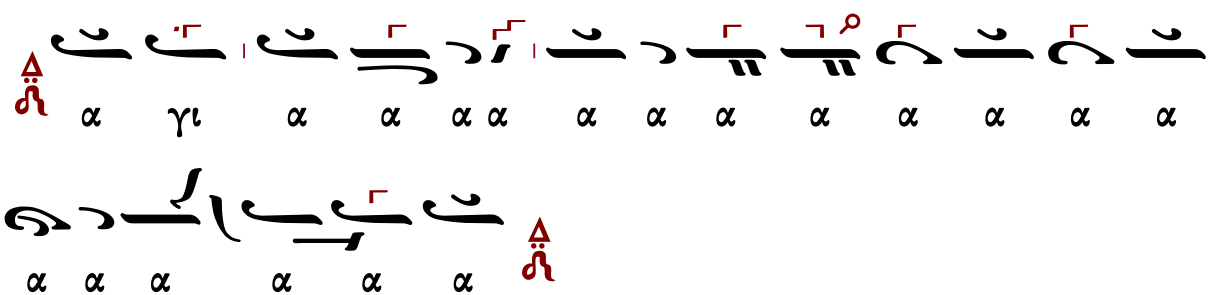

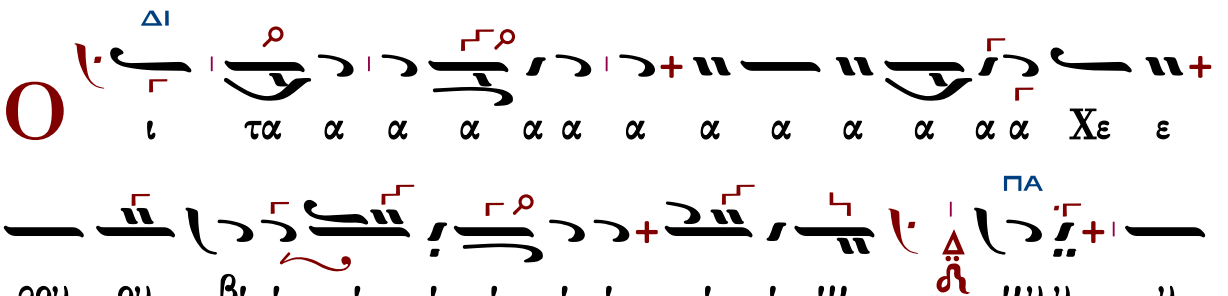

ι ι ι ει ει ει χο ο ο νι ι ι ι

ι ι ζο ο ον τε ε ες χαι αι αι τη ζω ω ο ο

ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α Τρι α α α α α δι ι ι τον

τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ες πα α α σα α αν τη η ην βι ο ο

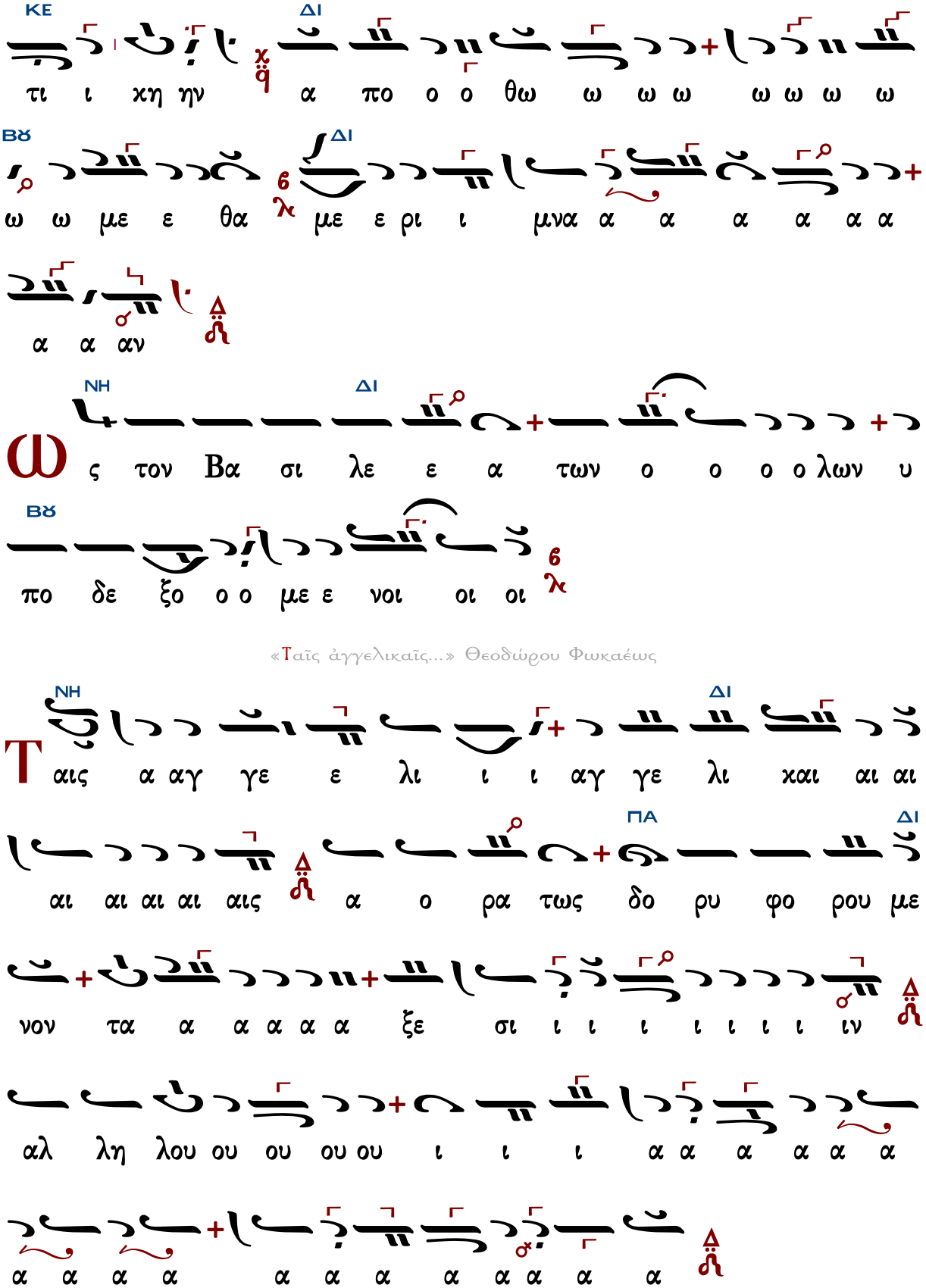
ΚΕ ΔΙ
τι ι χη ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω
ΒΘ ΔΙ
ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α α α α α
α α αν
ΝΗ ΔΙ
Ω ς τον Βα σι λε ε α των ο ο ο ο λων υ
ΒΘ
πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως
ΝΗ ΔΙ
Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
νον τα α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικὰ π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.35#

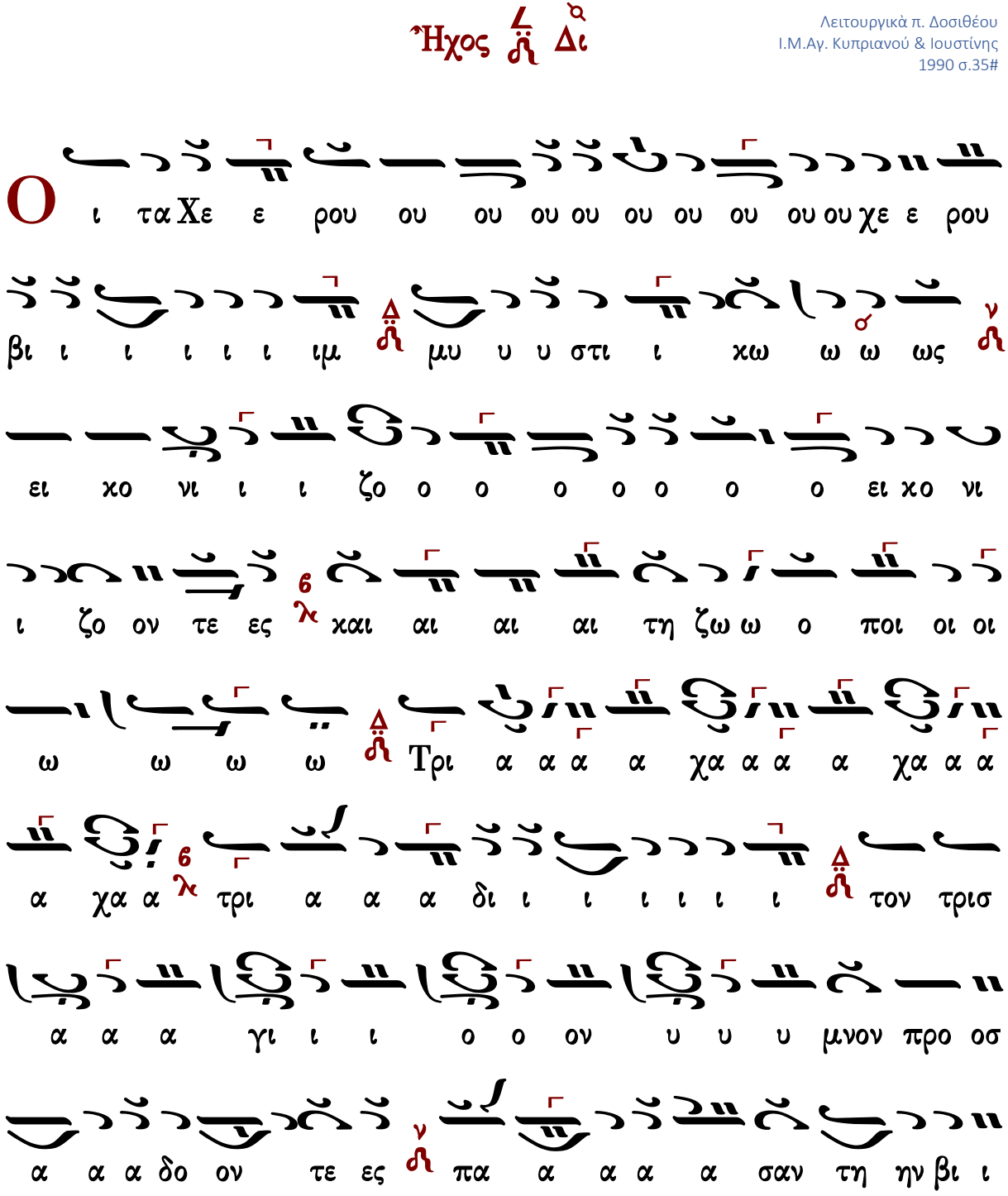

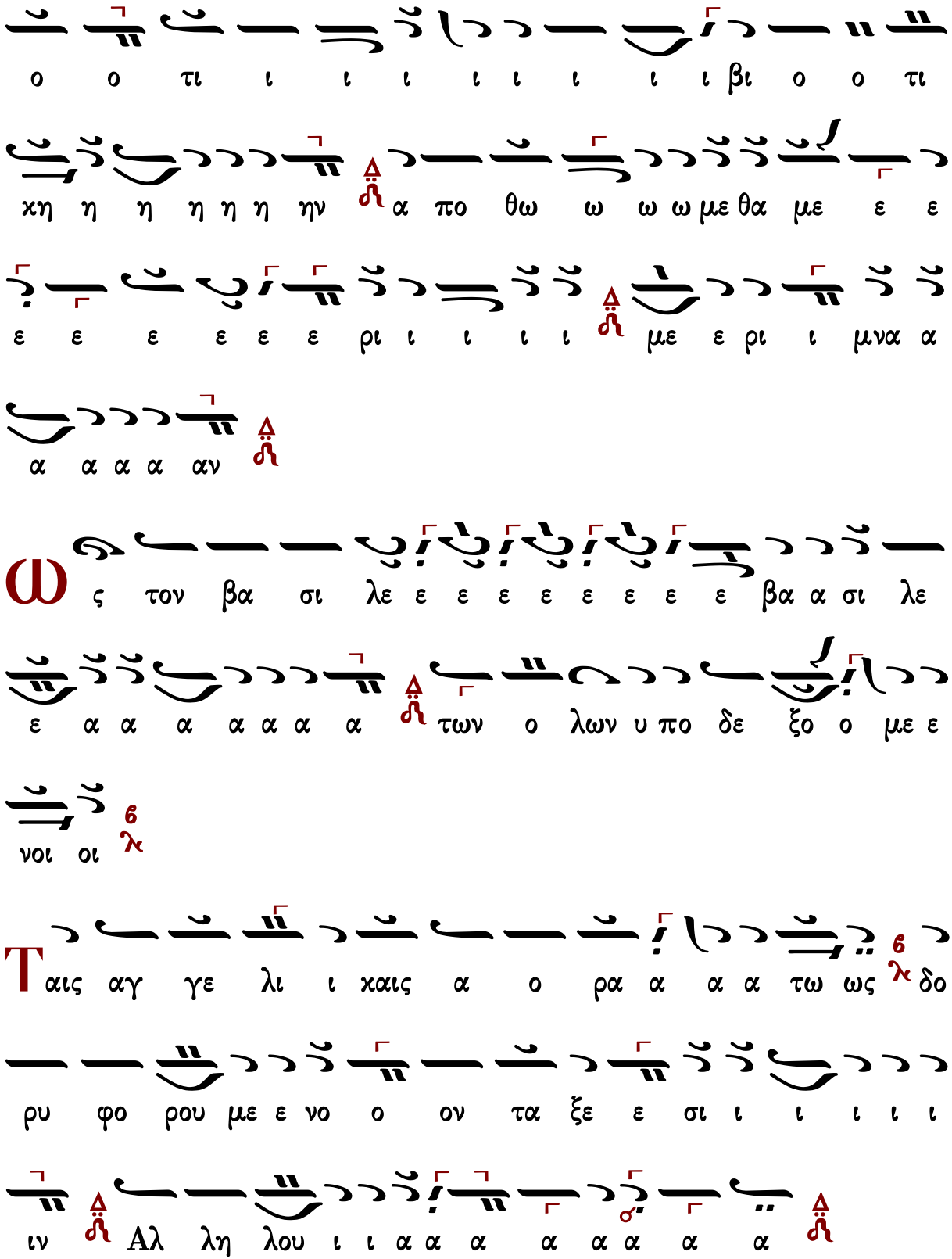
ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι
χη η η η η η ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α
α α α α αν
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε
ε α α α α α α α των ο λων υ πο δε ξο ο με ε
νοι οι
αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α τω ως δο
ρυ φο ρου με ε νο ο ον τα ξε ε σι ι ι ι ι ι
ιν Αλ λη λου ι ι α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 155*

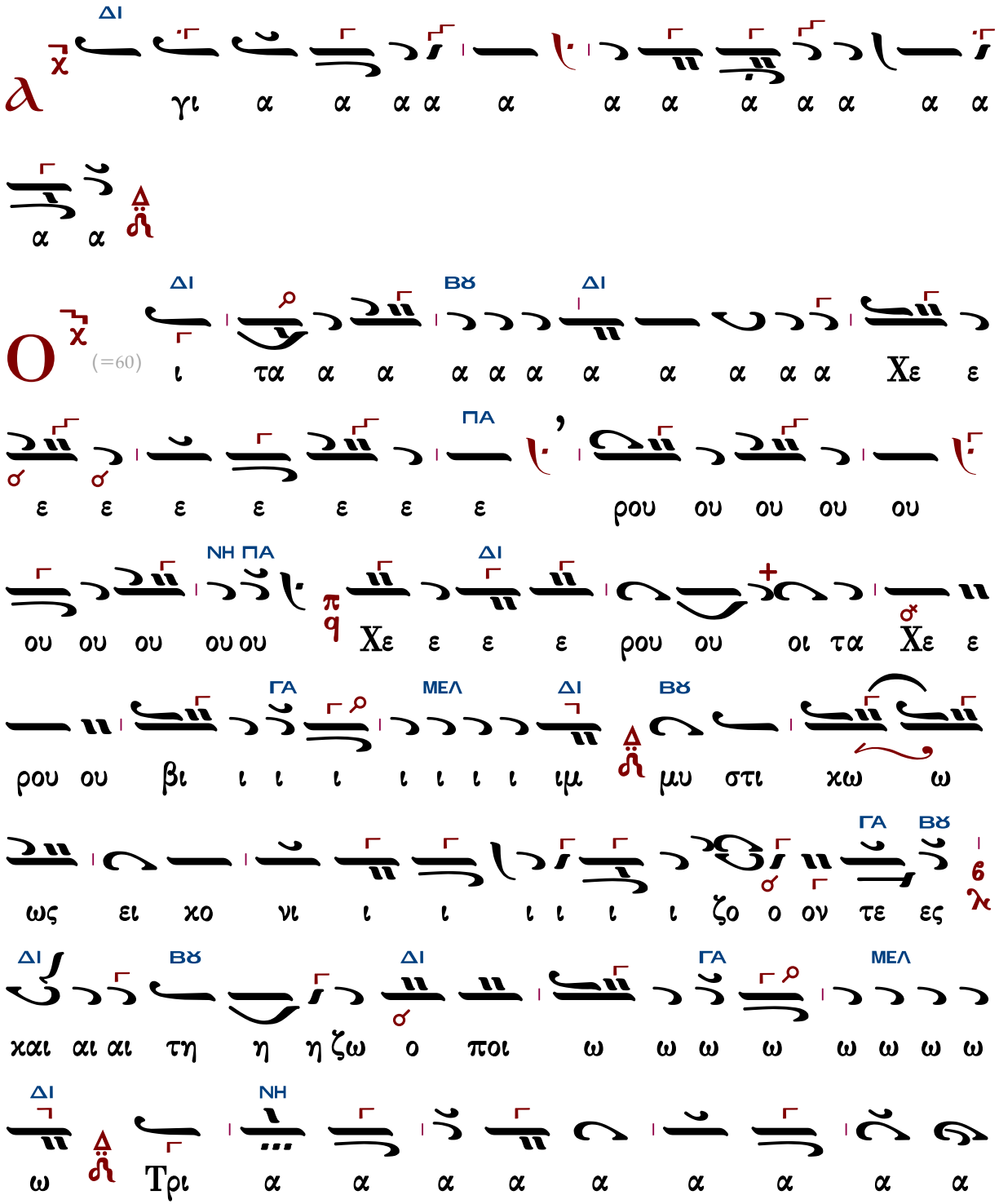

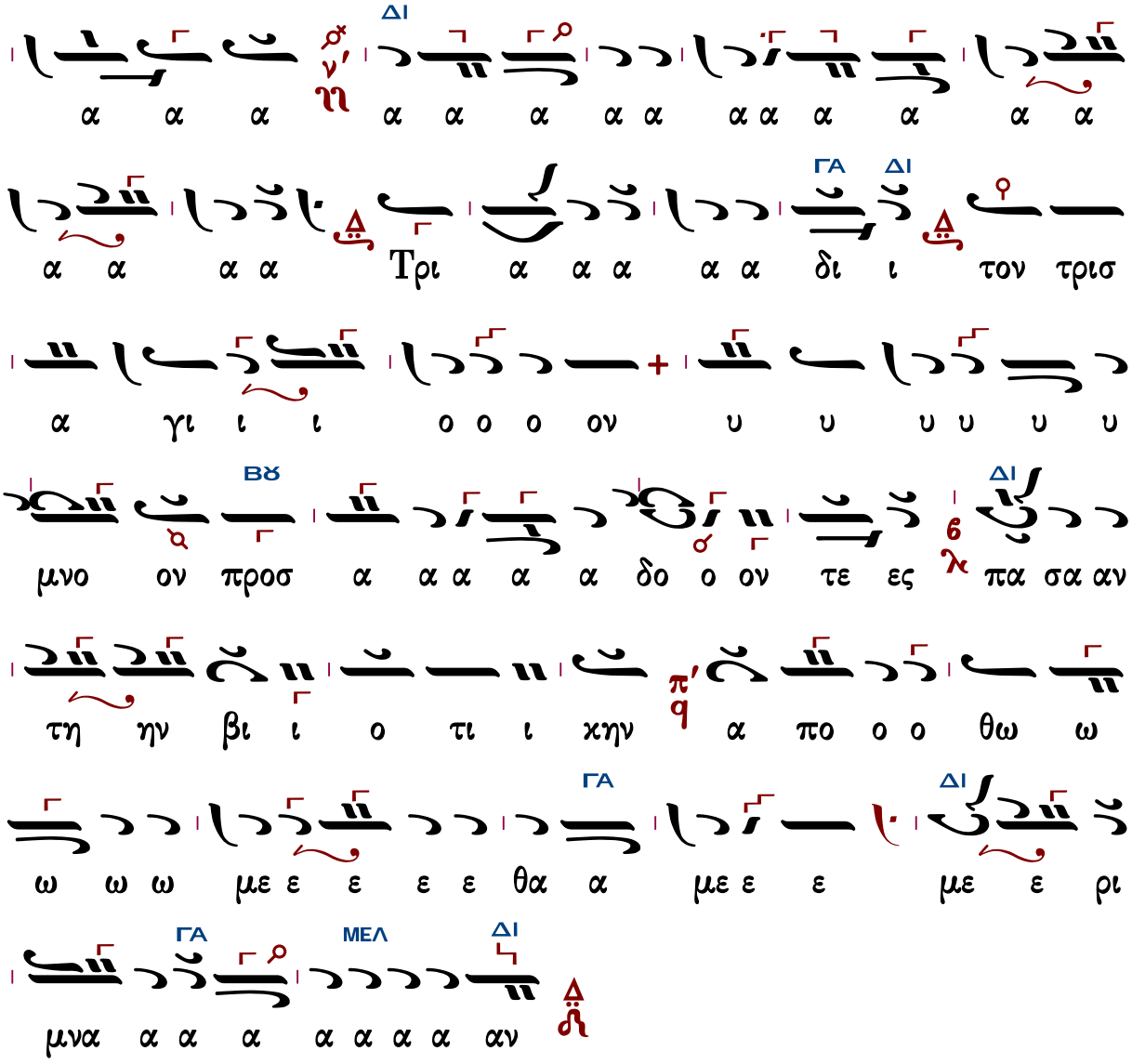

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 156*

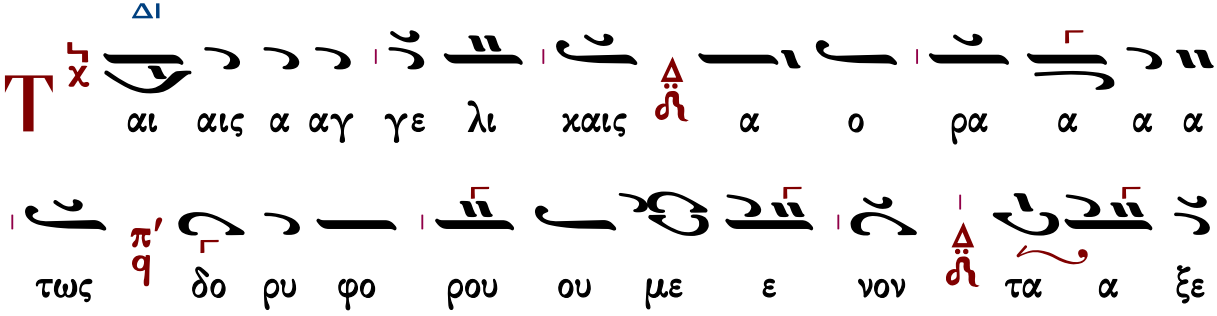

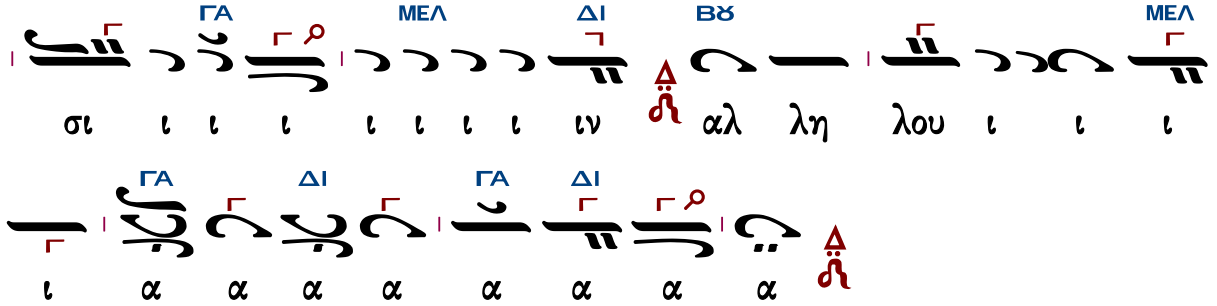

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ (†1999)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 157*

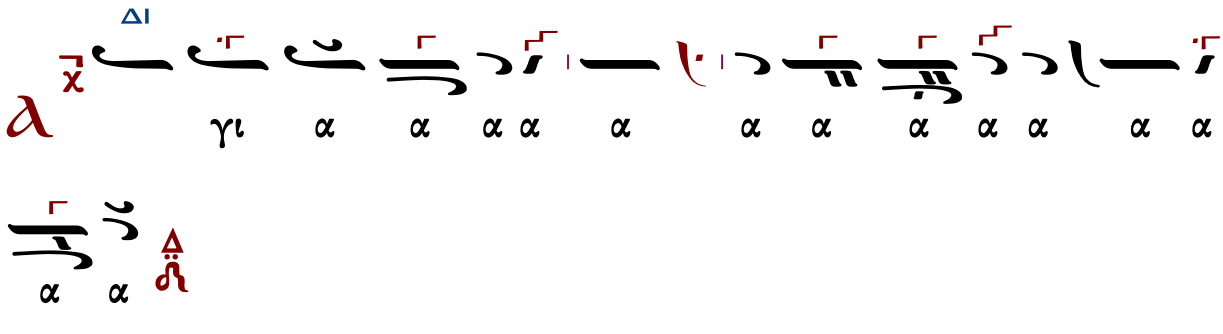

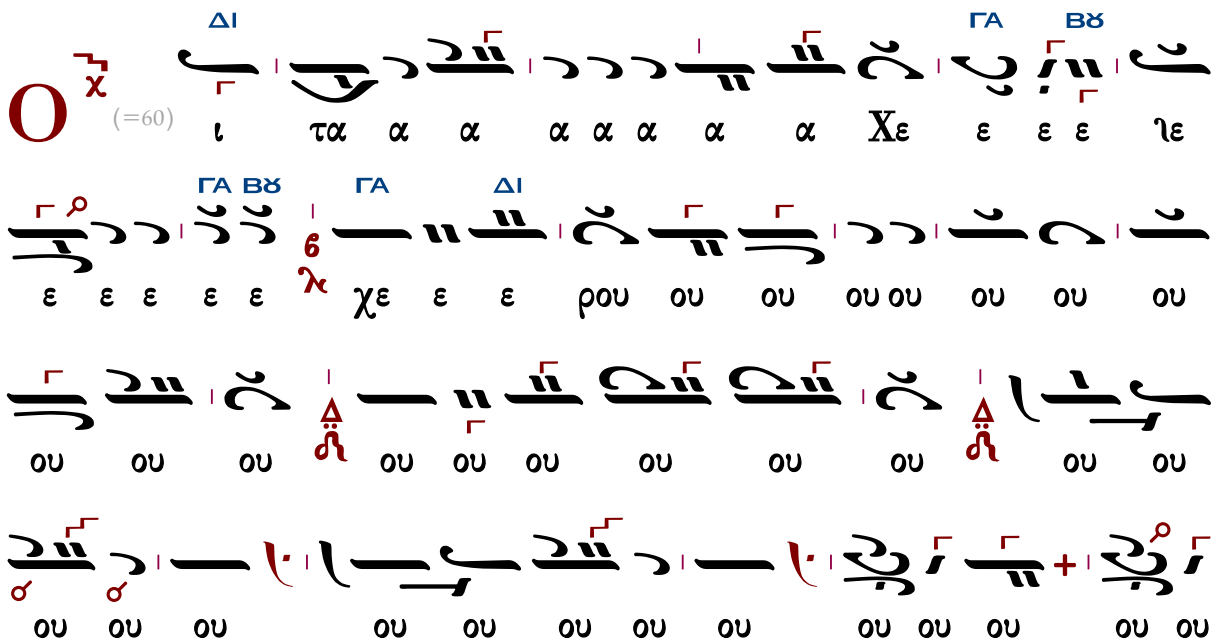

ΒΘ ΠΑ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΔΙ

ου ου ου ου ου χου ου Χε ε ε ε ρου ου οι

ΒΘ ΜΕΛ ΓΑ

τα Χε ε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΔΙ ΜΕΛ ΝΗ

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι ι χω ω ω ως ει

ΒΘ ΓΑ

χο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

ΔΙ ΝΗ ΔΙ

χαι τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ

χαι αι αι τη ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΔΙ ΔΙ ΝΗ ΝΗ

ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΝΗ

α α α α α α α α α α Τρι α

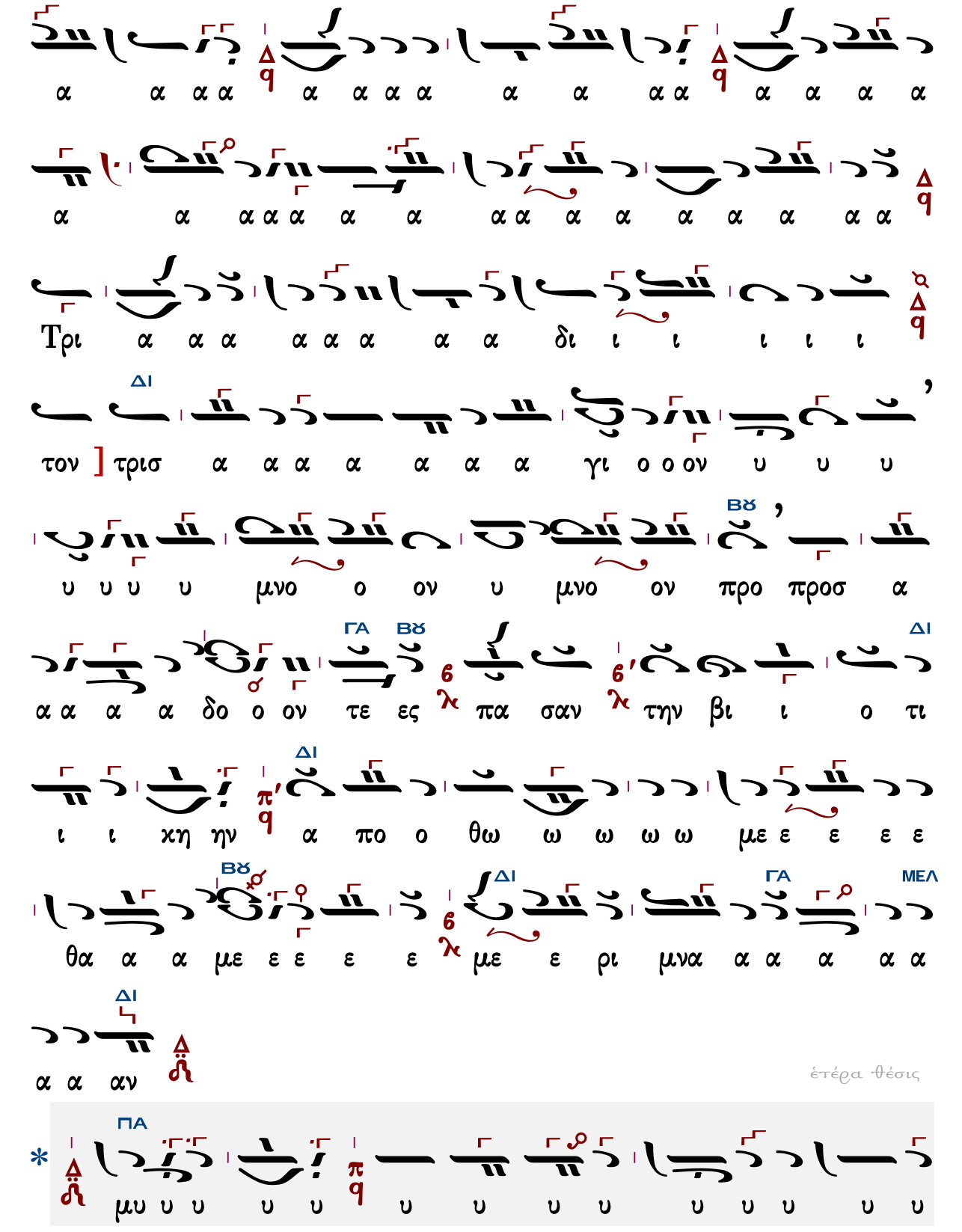
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι
τον] τρισ α α α α α α α γι ο ο ον υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ον υ μνο ον προ προσ α
α α α α δο ο ον τε ες πα σαν την βι ι ο τι
ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε
θα α α με ε ε ε ε με ε ρι μνα α α α α α
α α αν
ΔΙ
ΒΫ
ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΫ
ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ

ἑτέρα θέσις (μονωδία) γιὰ ὑψίφωνο (σὲ χερουβικὸ δ΄ καὶ πλ.δ΄)

*1
α α α

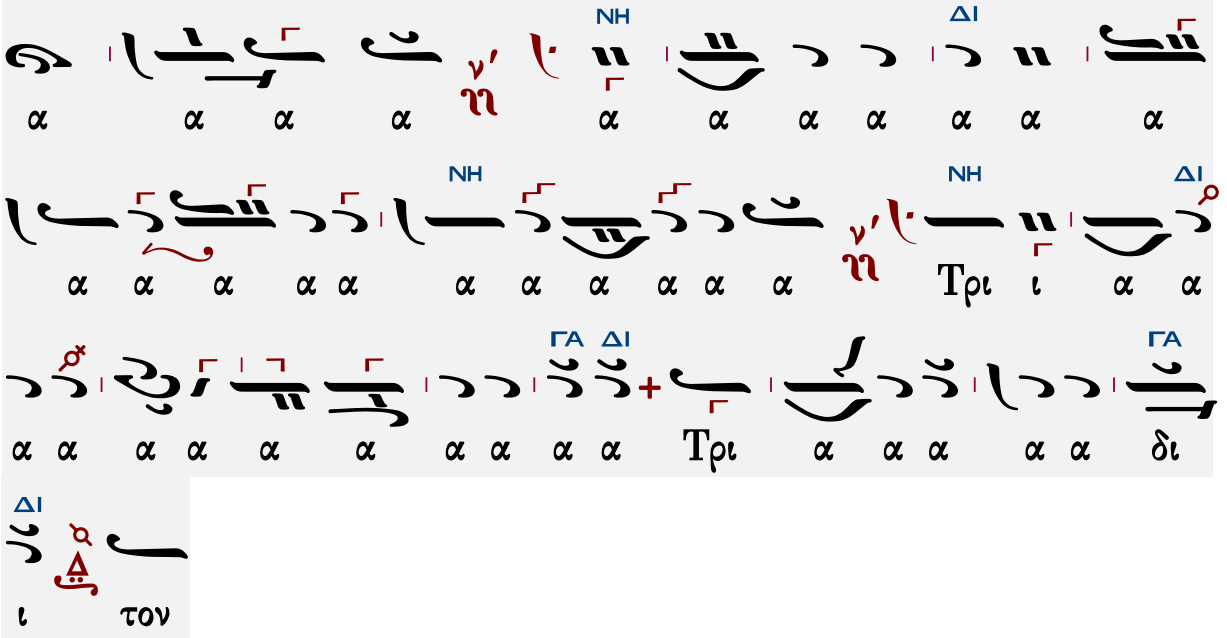

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 156*

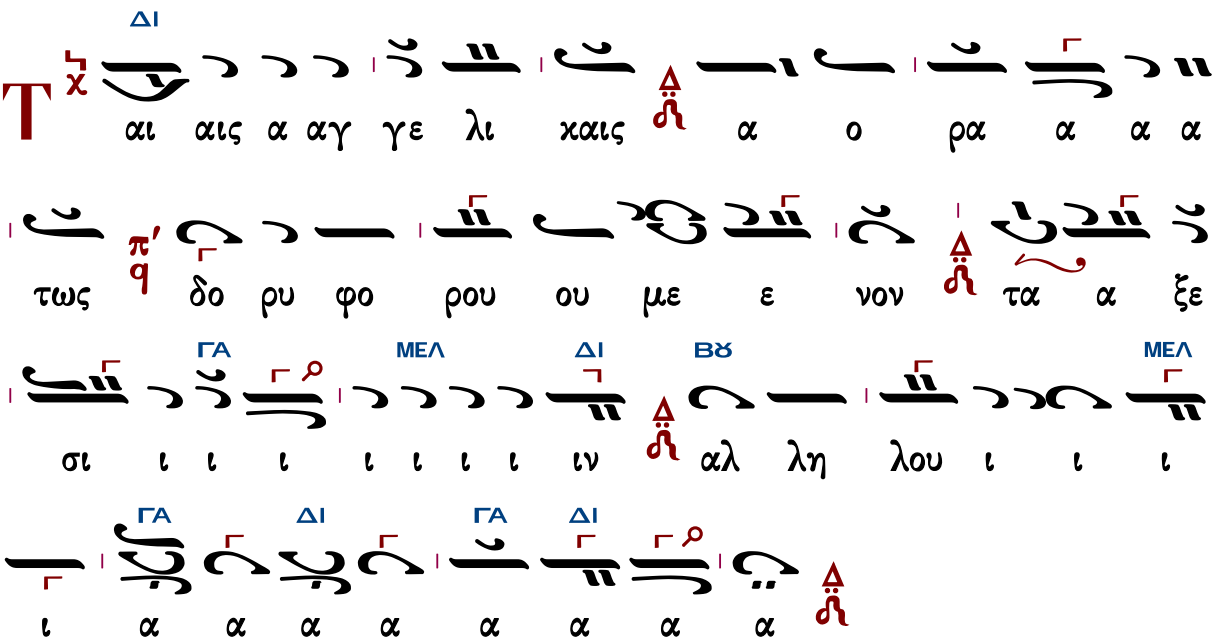

Δημητρίου Γουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος ⲅ Δι

Δημητρίου Σουρλατζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
1992 σ. 124#

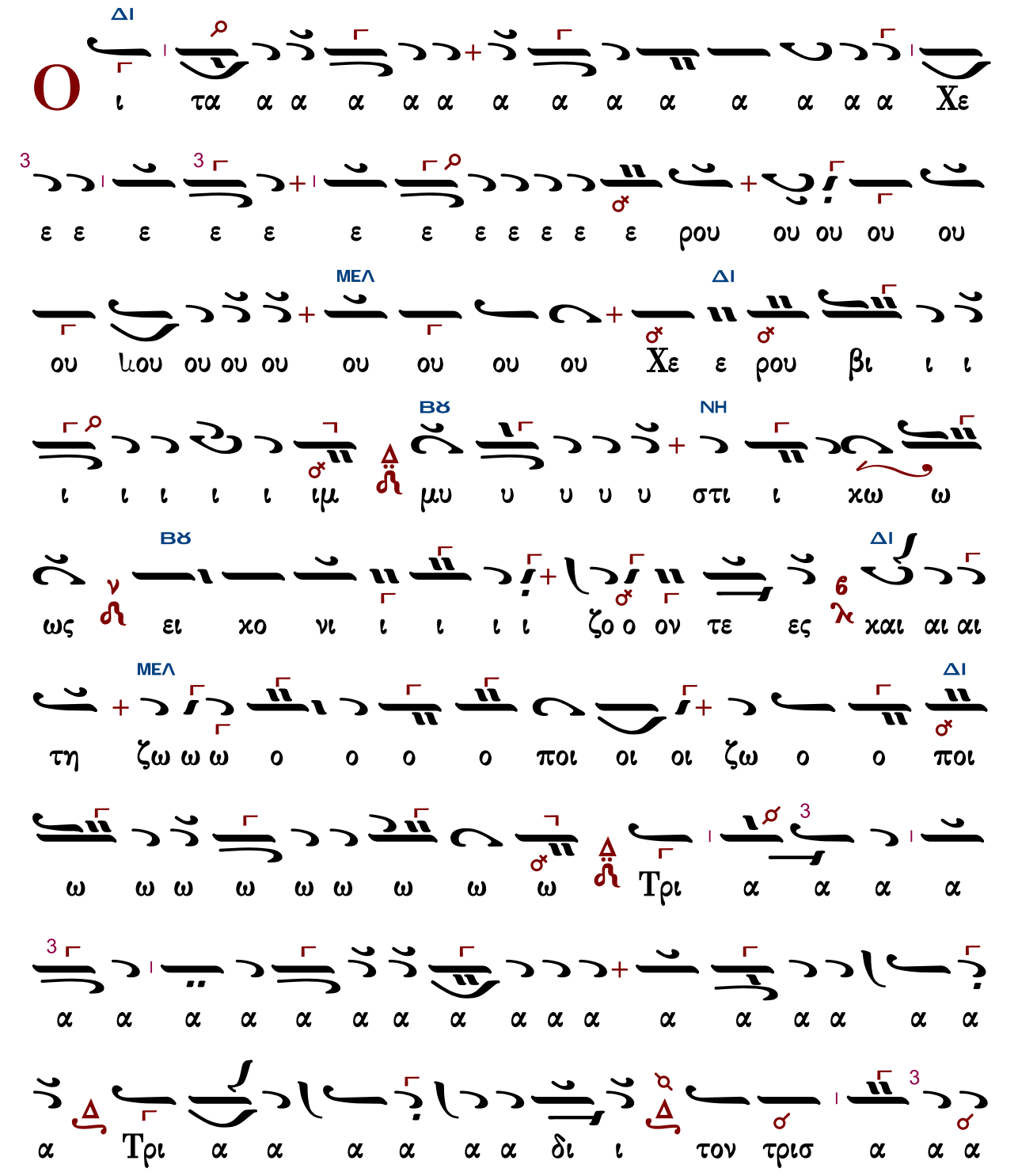

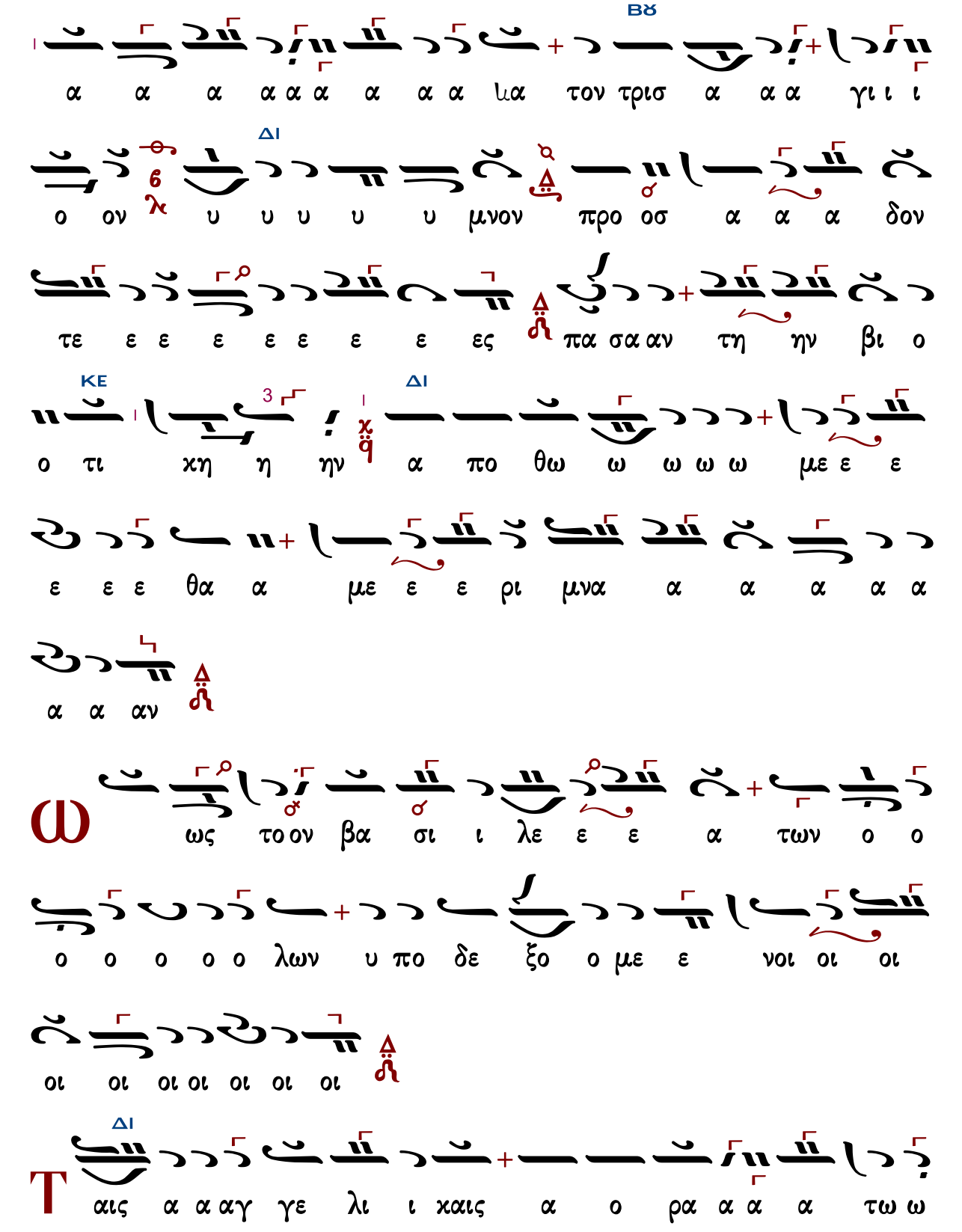
ΒΘ
ΔΙ
6
λ
3
ΚΕ
ΔΙ
χ
q
ω
Τ
ΔΙ

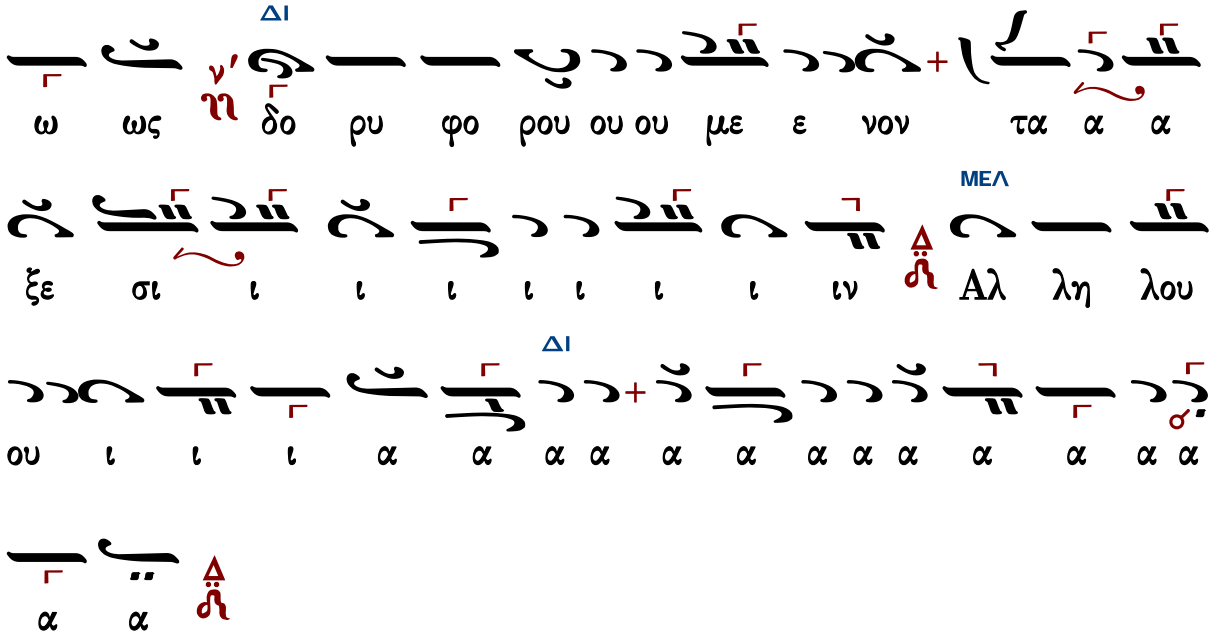

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.339#

Ἦχος Δι

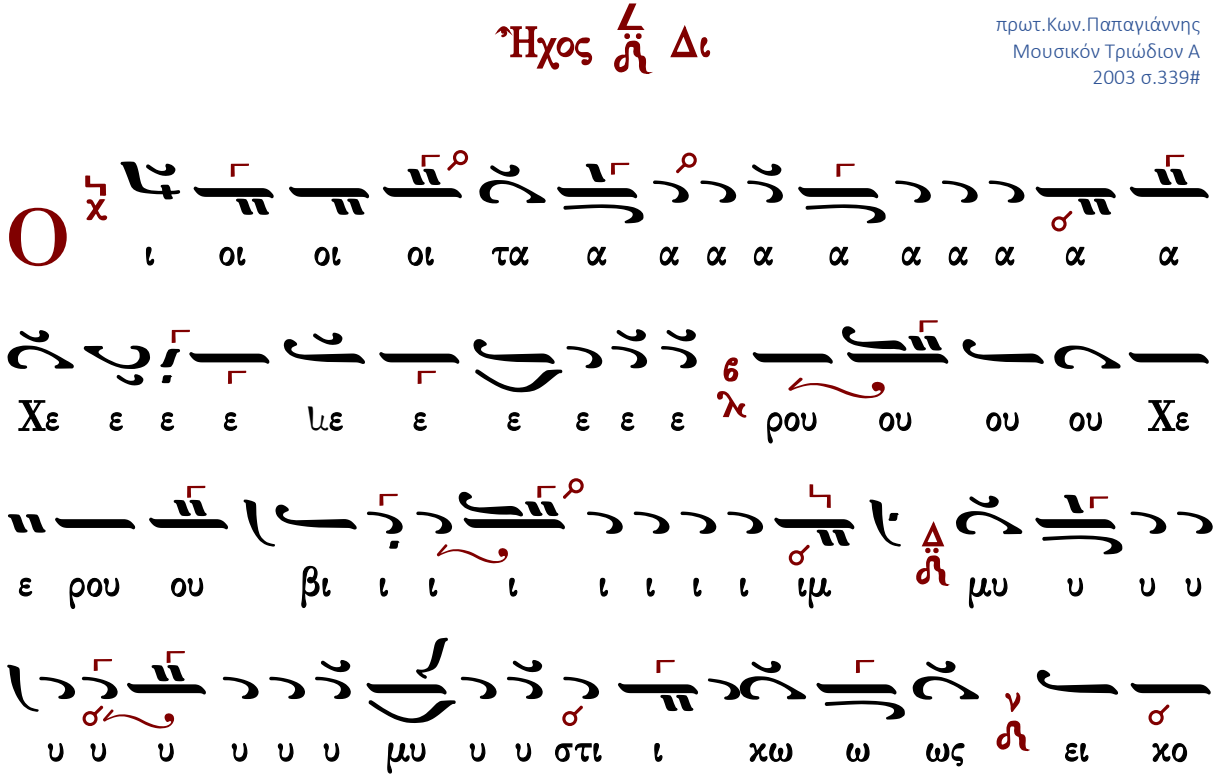

ος ι ζο νι ι ο ει χο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι
ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η η η η η ιη
η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
δι ι τον τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο
υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε
ες πα σαν τη ην βι ο ο τι κη η ην α

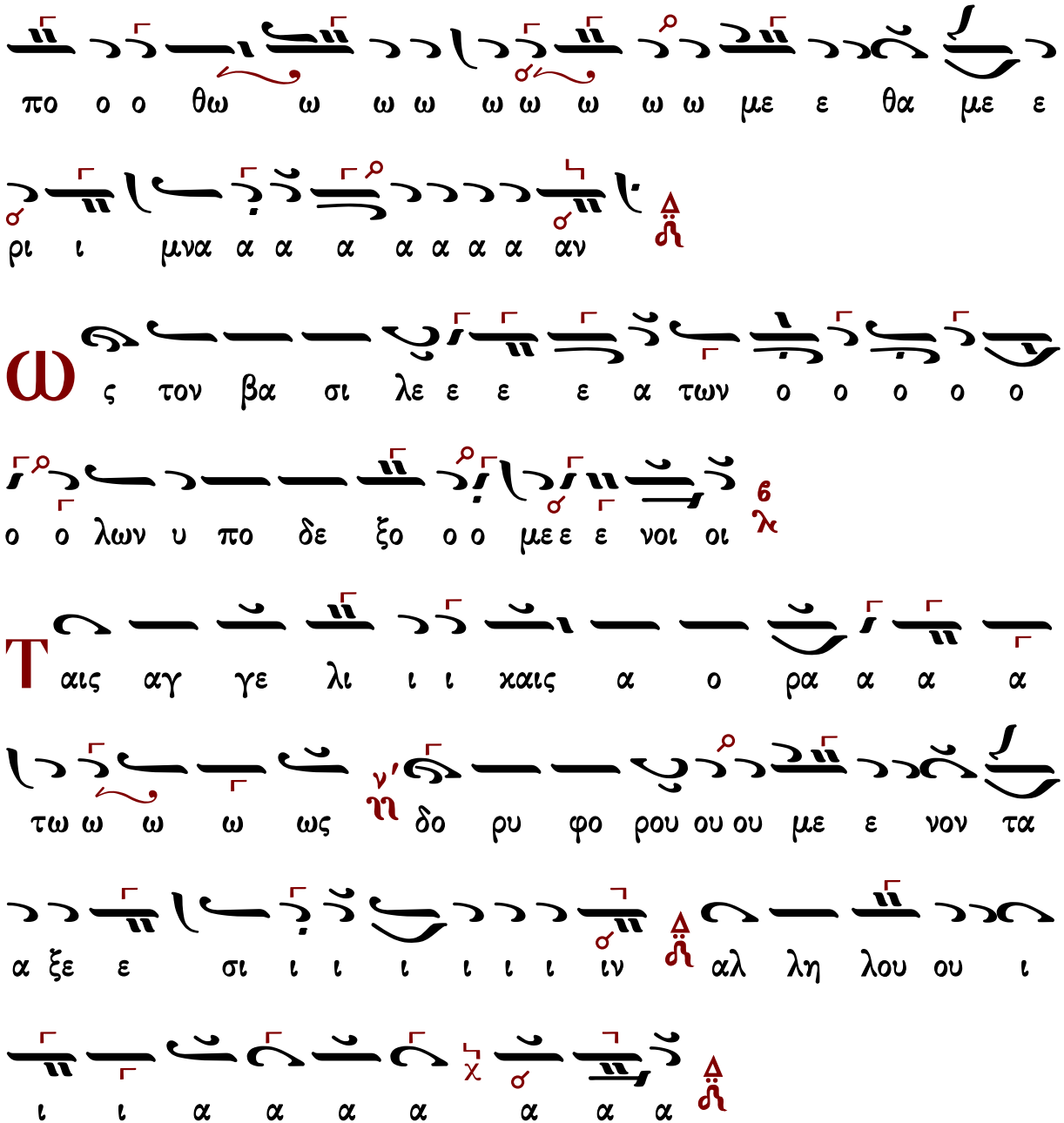

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δ΄ Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.209*

ΔΙ
A γι α α α α α α α α
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
O ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι
ΒΘ
ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι
ΜΕΛ ΔΙ
ι ζο ον τε ες χαι τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι
ΜΕΛ ΔΙ
οι οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω ω Τρι α α α α α α α α ια
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α α με ε

ε Τρι ι ι α α α α α δι ι τον τρισ α α

γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α

ΒΘ

α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α σαν την

ΔΙ

βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω ω ω

ΜΕΛ

ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α

ΔΙ

α α α α α α αν

ΔΙ

ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο λω ων

ΒΘ

υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με ε ε νοι οι

ΝΗ ΜΕΛ ΔΙ

αι αις α αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α

τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α ξε ε

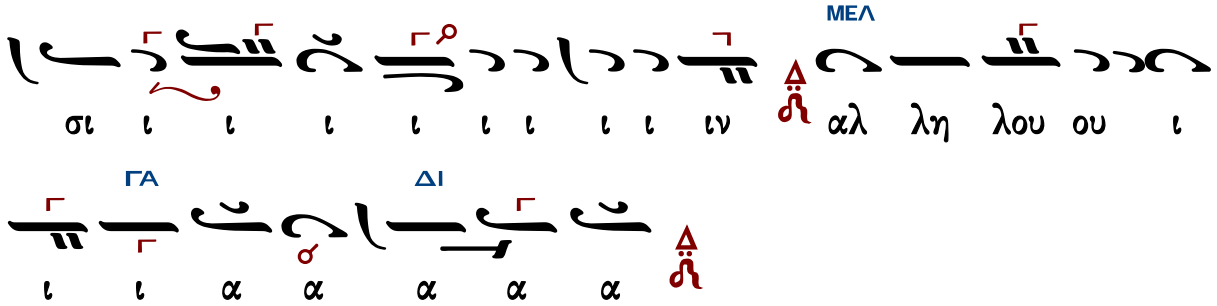

Κωνσταντίνου Λάμπρου (ἅγια)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.56*

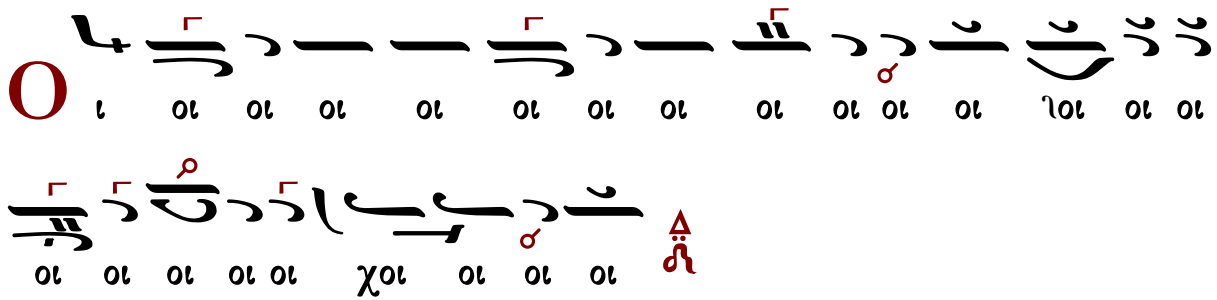

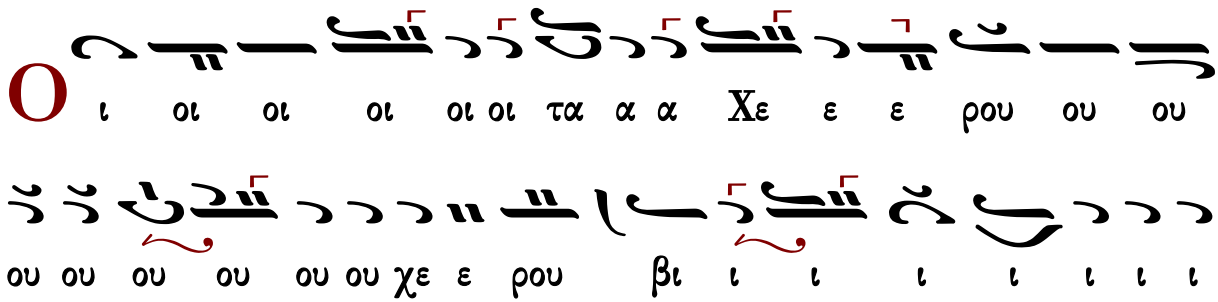

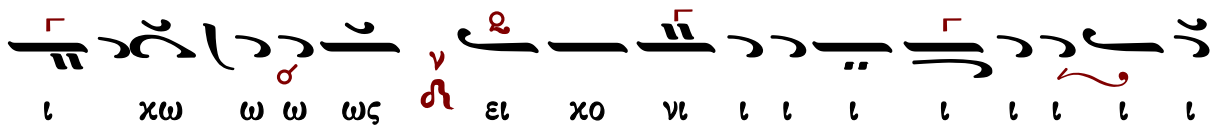

ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει χο νι
ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η ιη
ω ζω η η η

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α α

α α α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η ην

α πο θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α α α α αν

ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε ε νοι οι

αι αις α αγ γε λι χαις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον τα ξε ε

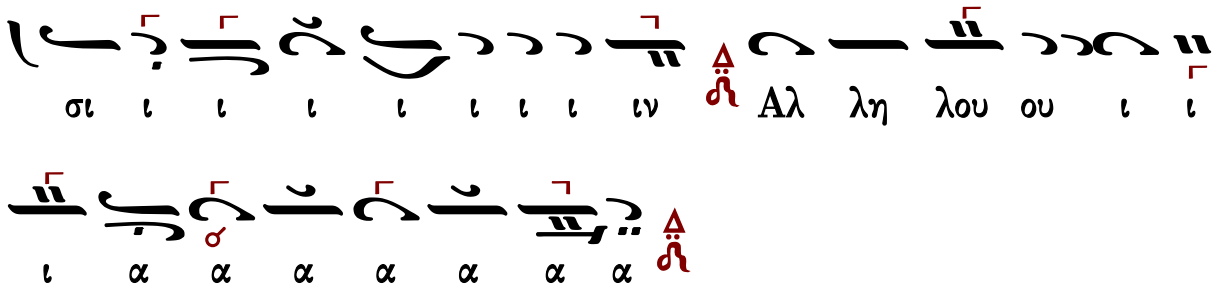

Κωνσταντίνου Λάμπρου (λέγετος)

Ἦχος Βγ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.65*

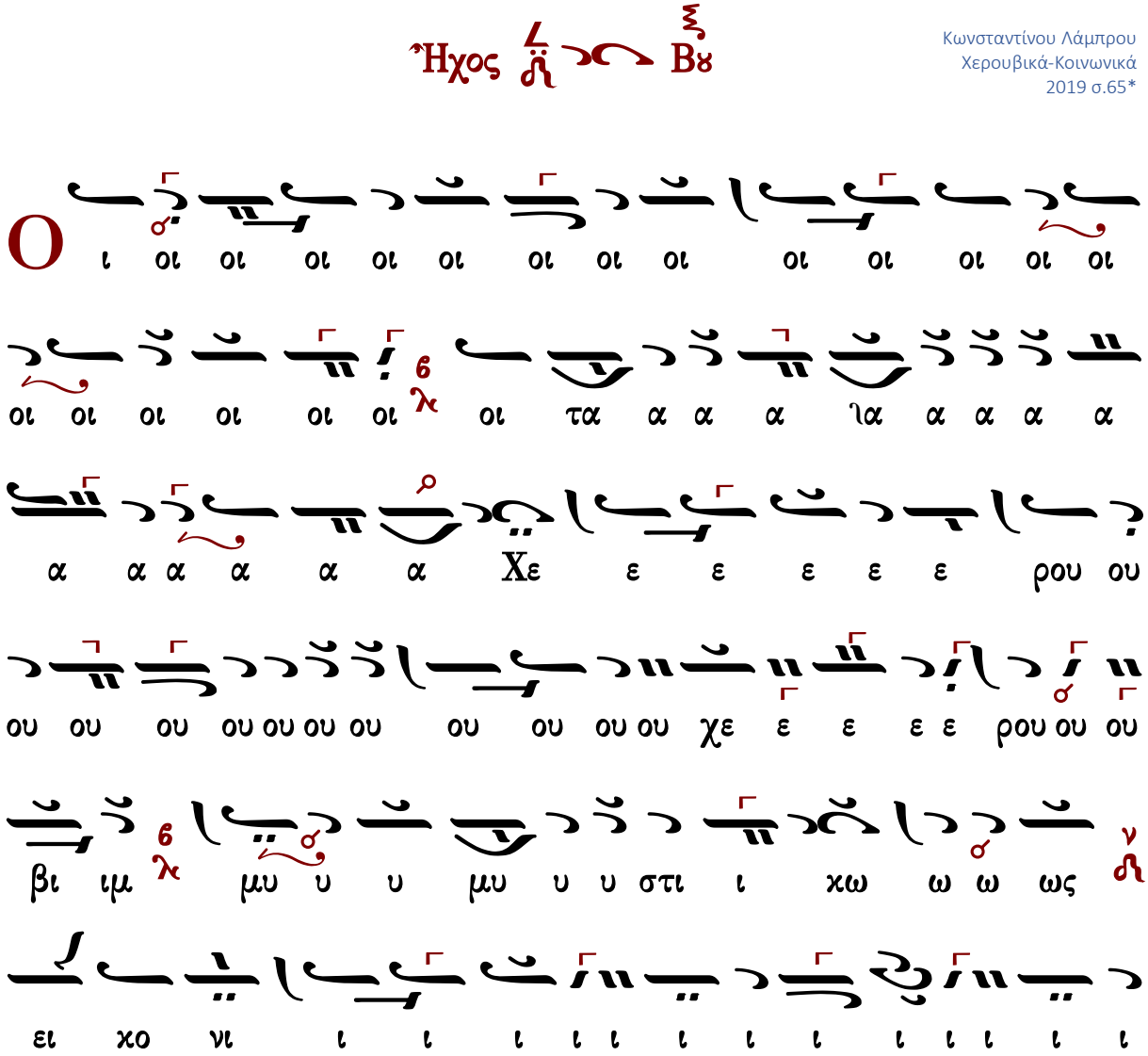

ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι

αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο

ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι

ι τον τρι ισ α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προσ

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η

η η η η η η ην α α α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

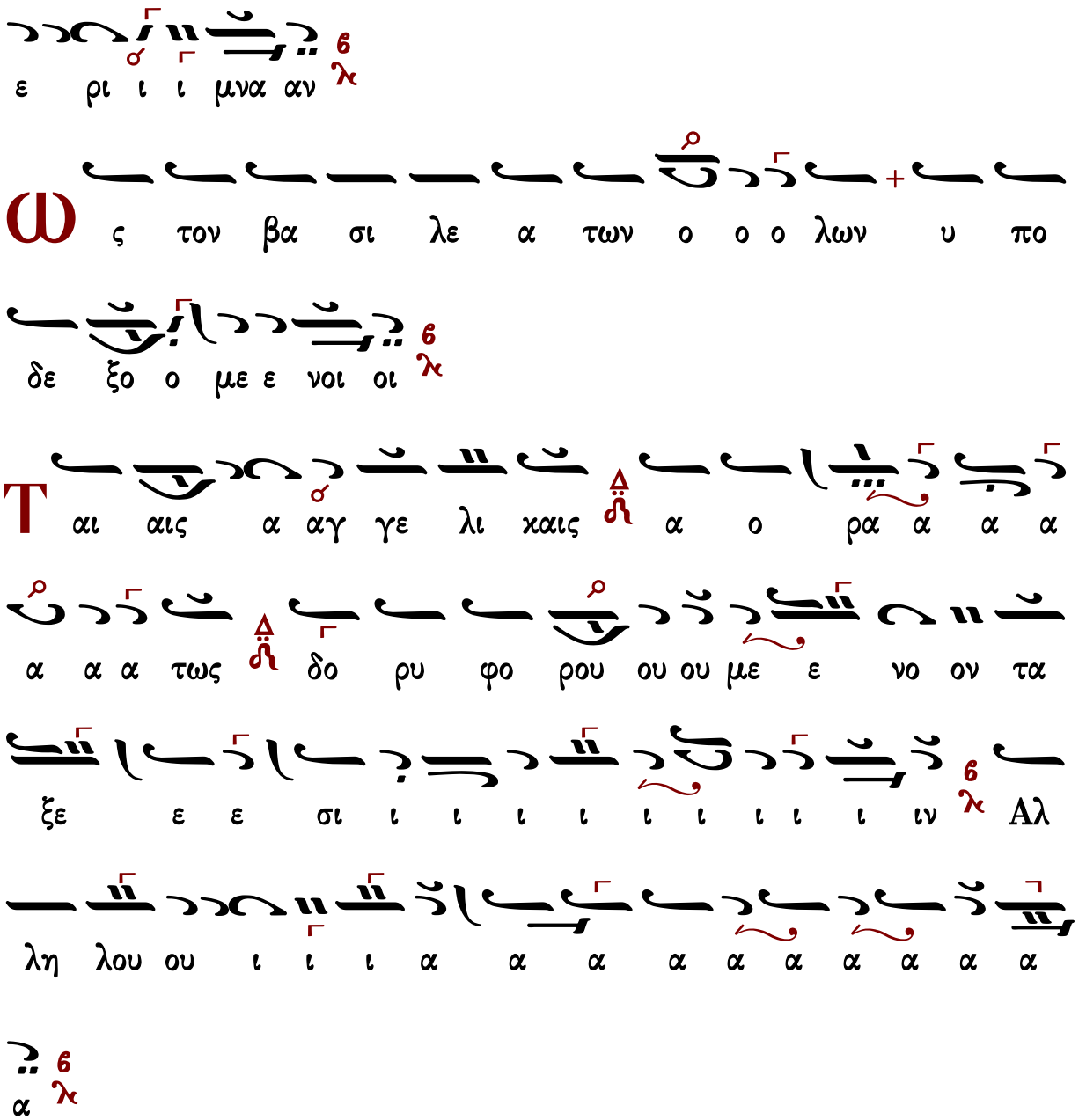

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

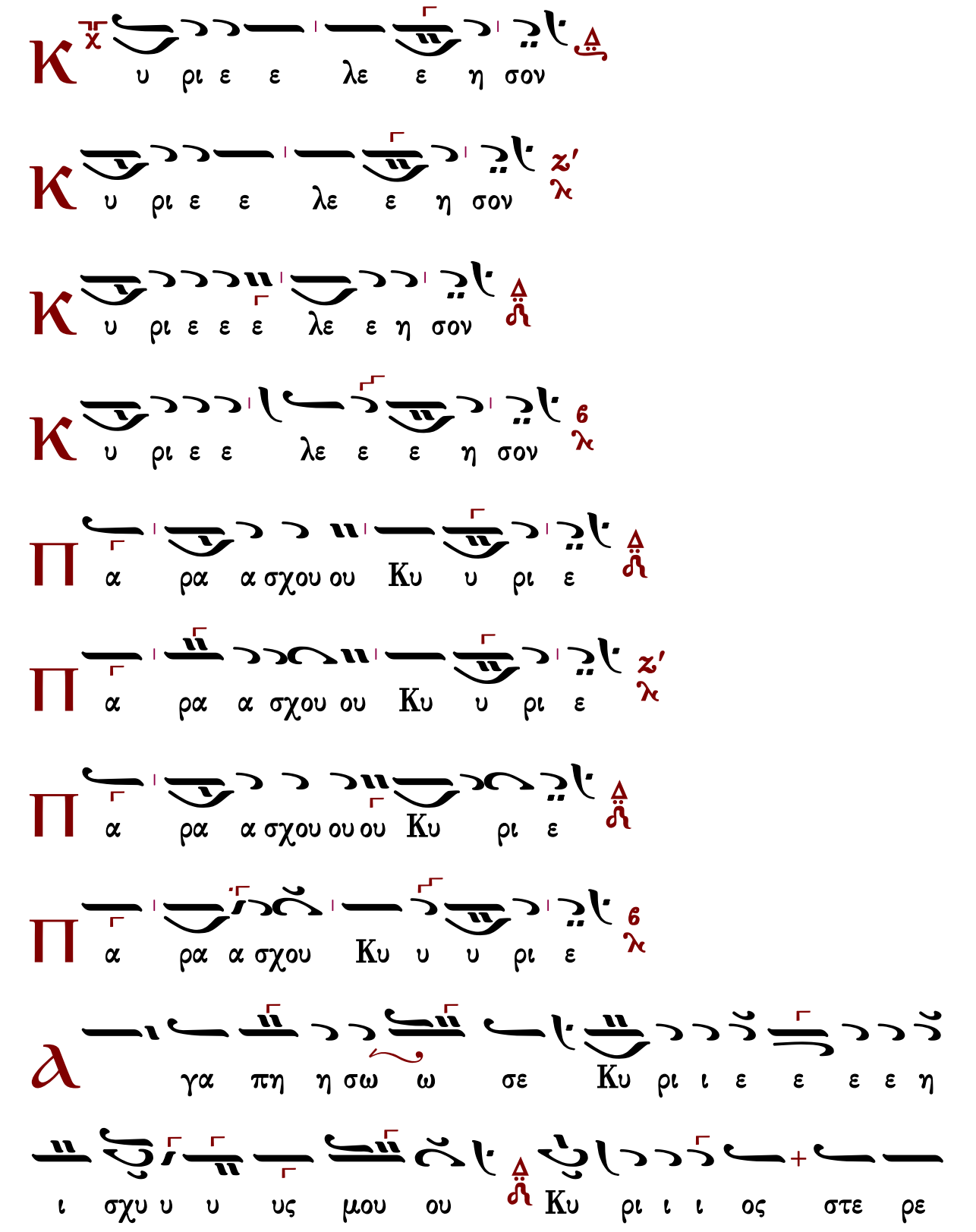
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
γα πη η σω ω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η
ι σχυ υ υ υς μου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε

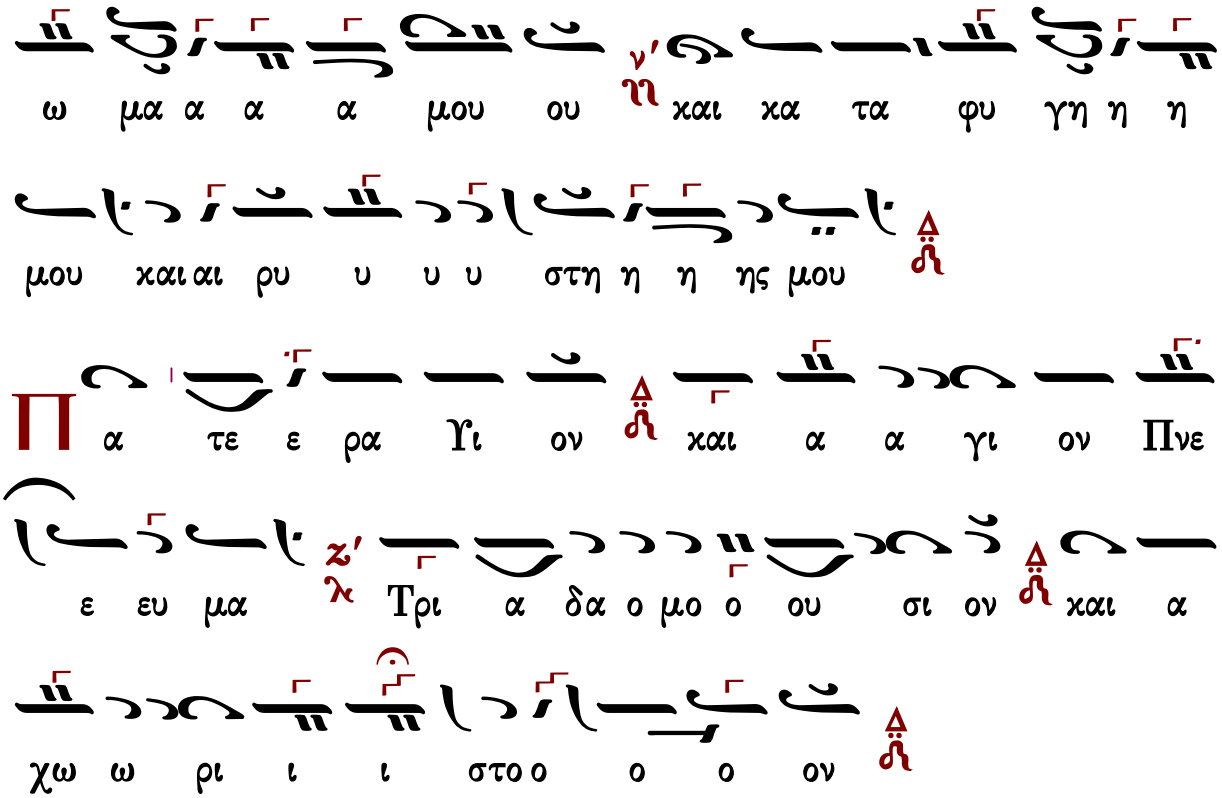

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

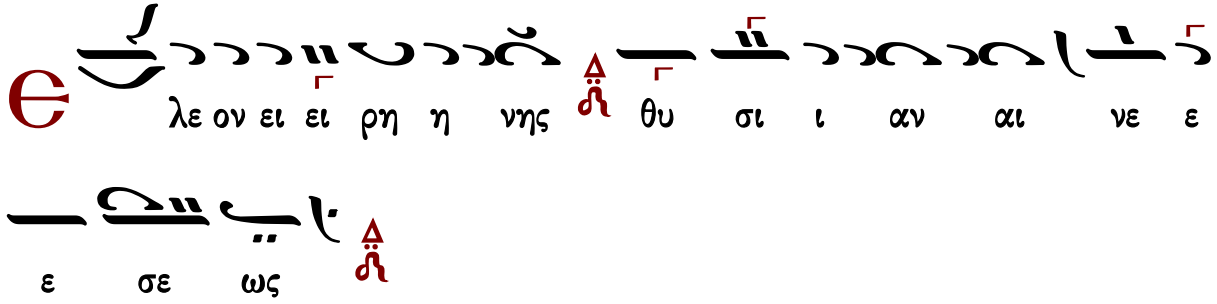

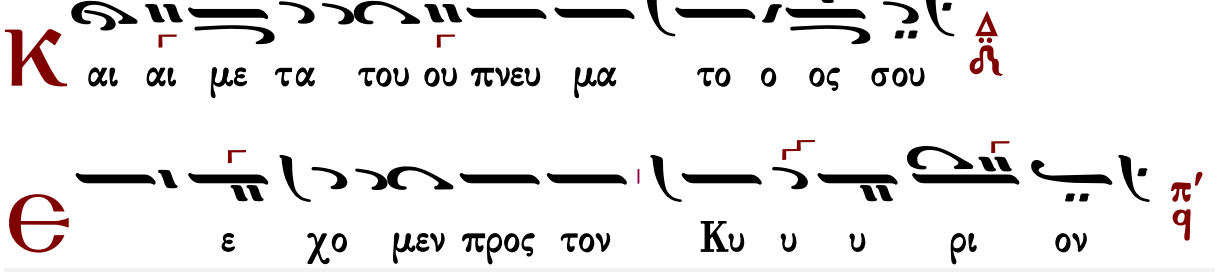

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.126#

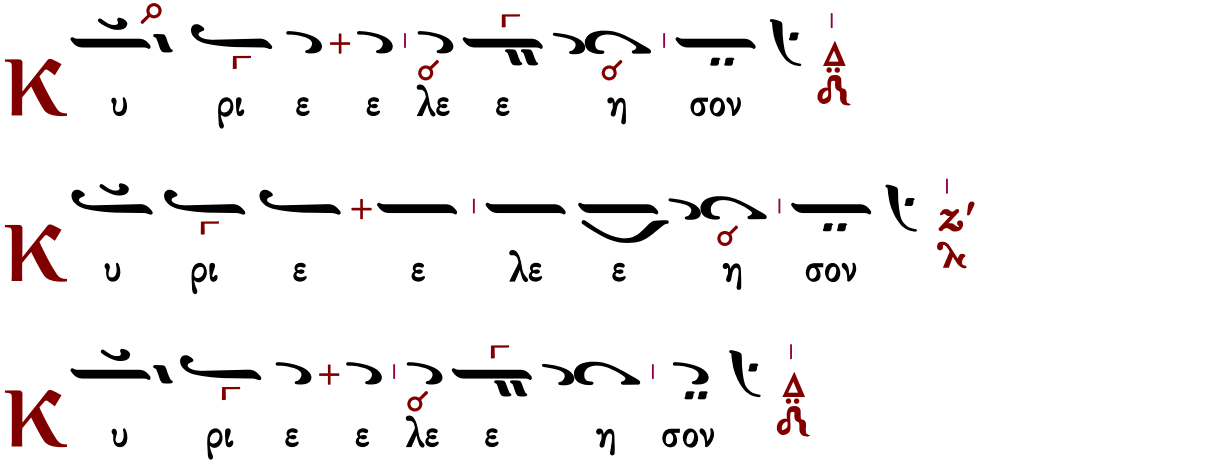

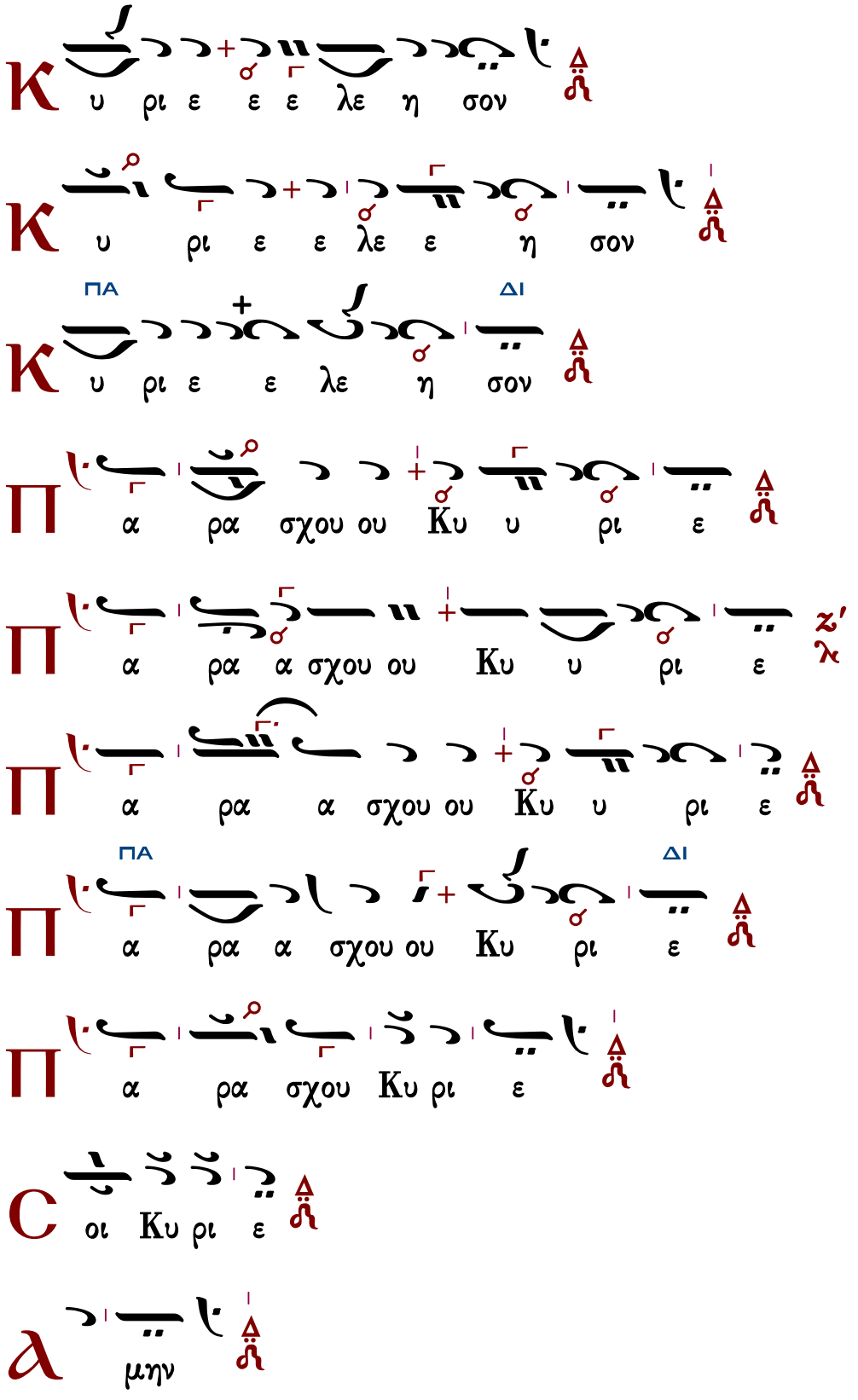
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ζ'
λ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
Α μην

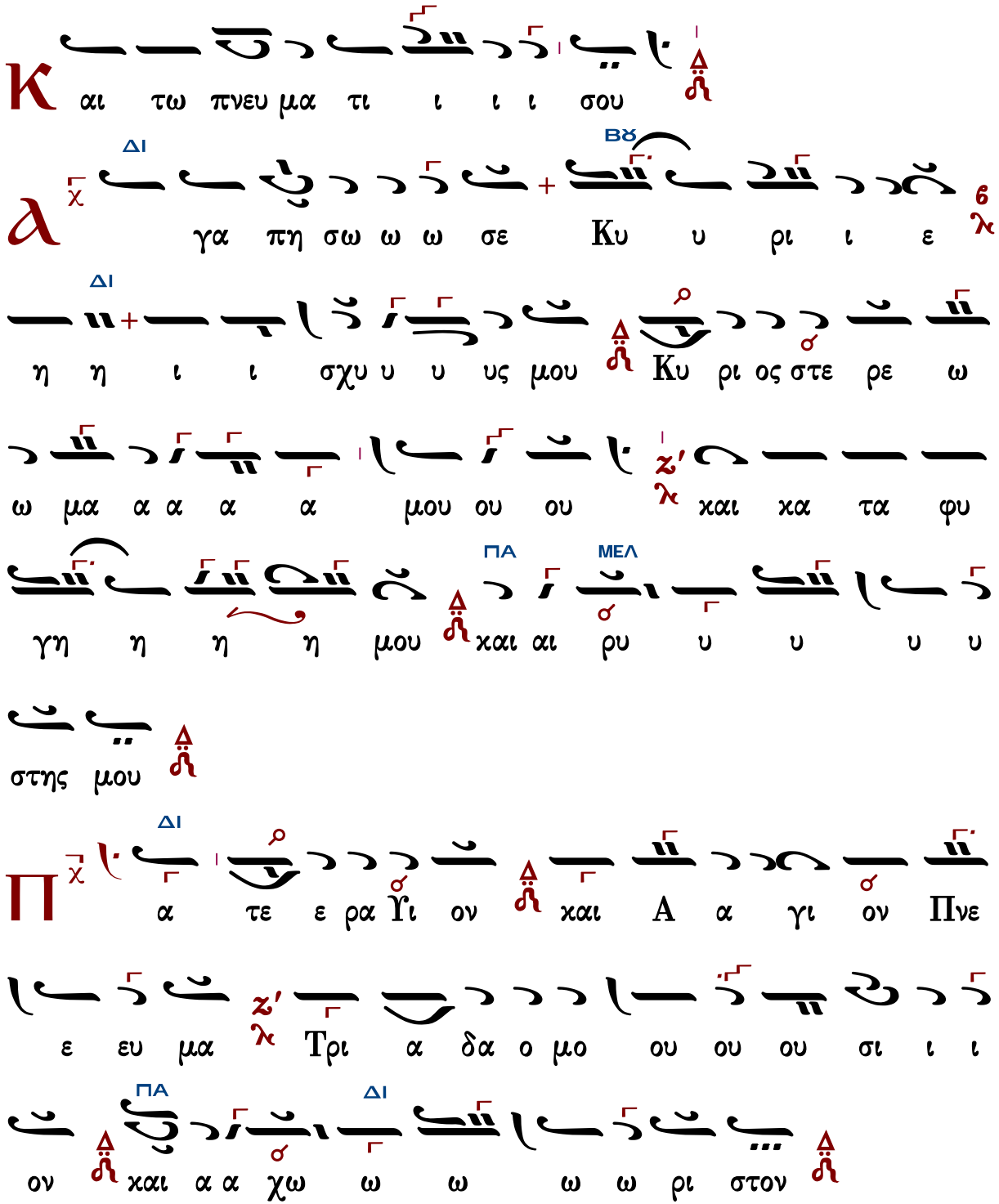

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

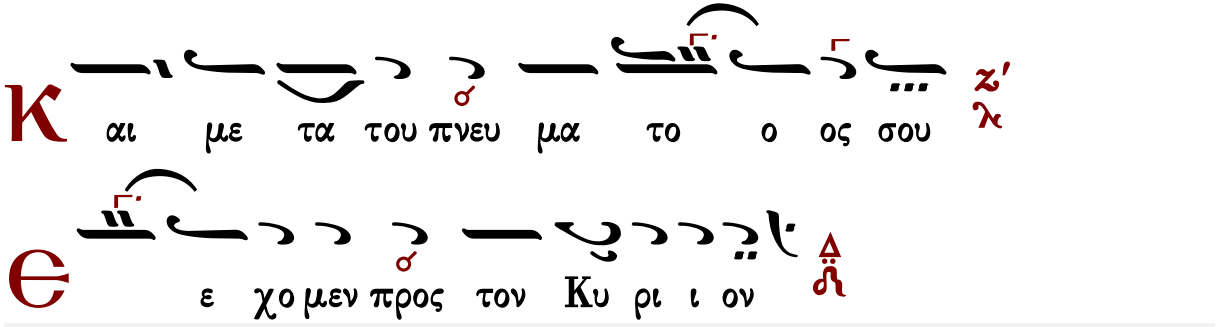

Ἦχος ζ Δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.298#

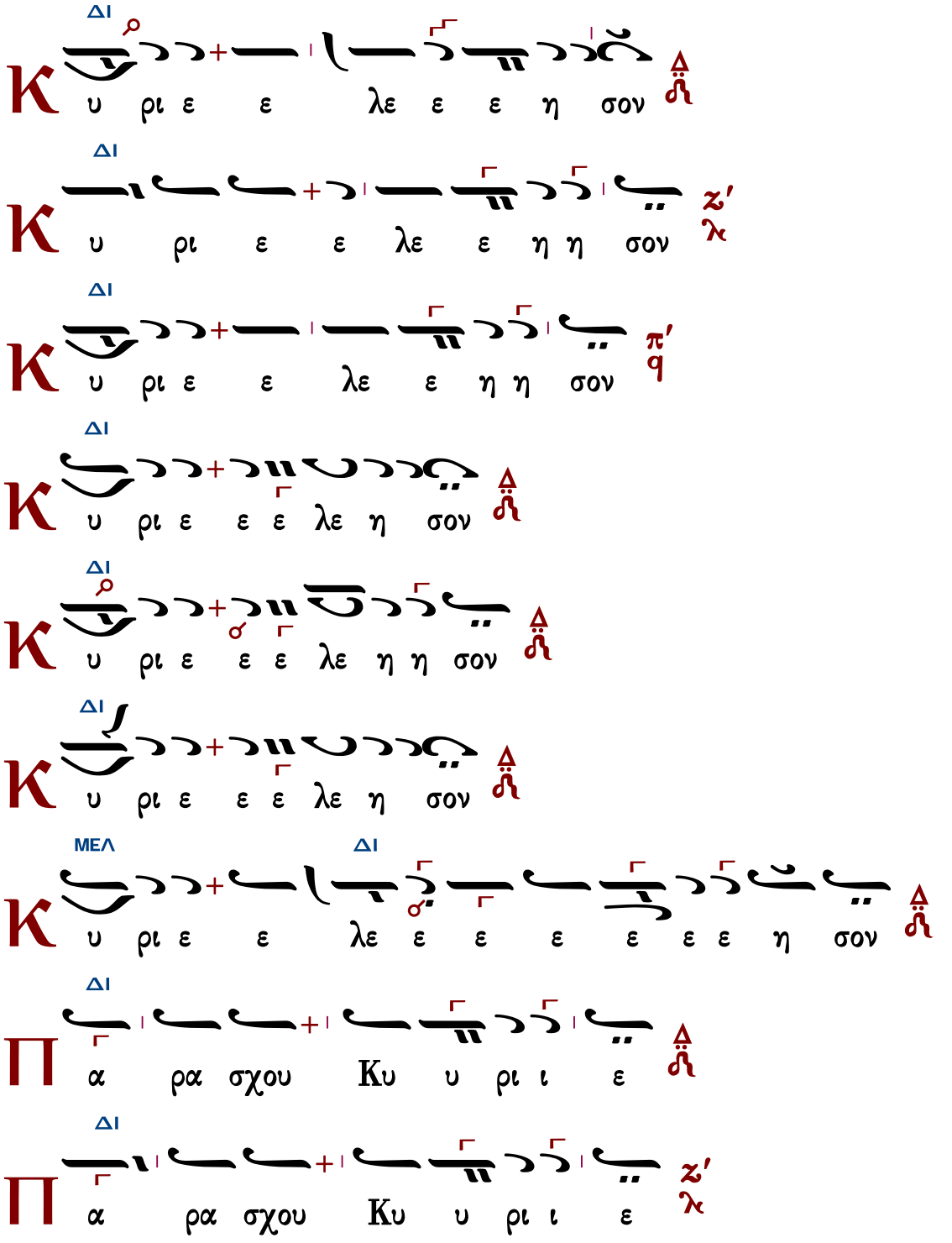

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε π′ q

ΔΙ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε

ΜΕΛ ΔΙ

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

ΔΙ

C οι οι Κυ ρι ε

ΔΙ

ⲁ μη η ην

ΔΙ

K αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι σου

ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ

ⲁ γα πη σω ω ω σε Κυ ρι ι ι ε η η ι

σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου π′ q

ΒϪ ΔΙ

ϟ χαι χα τα φυ γη η η η μου ου χαι ρυ υ υ στη

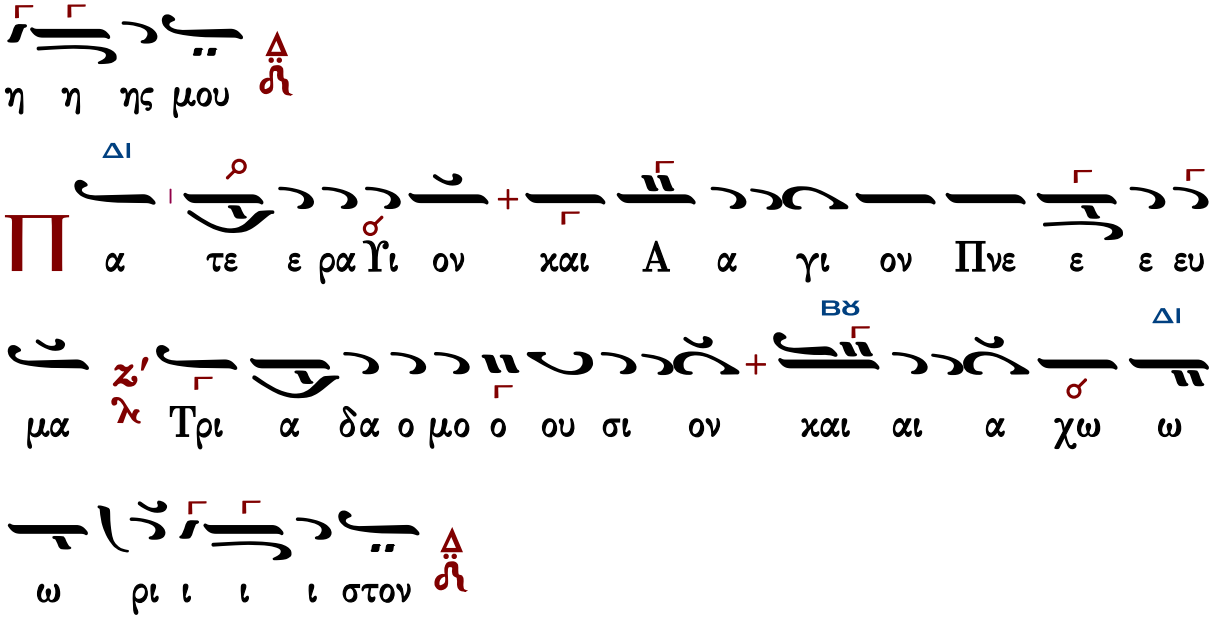

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

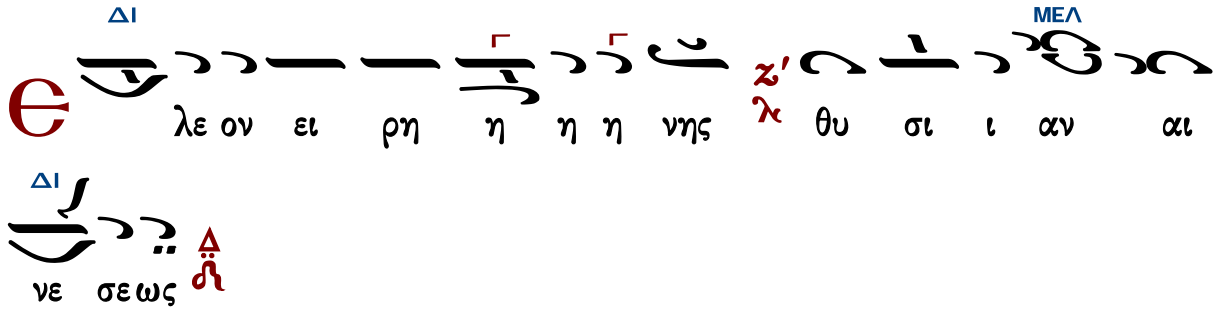

Λυκούργου Ἀγγελόπουλου

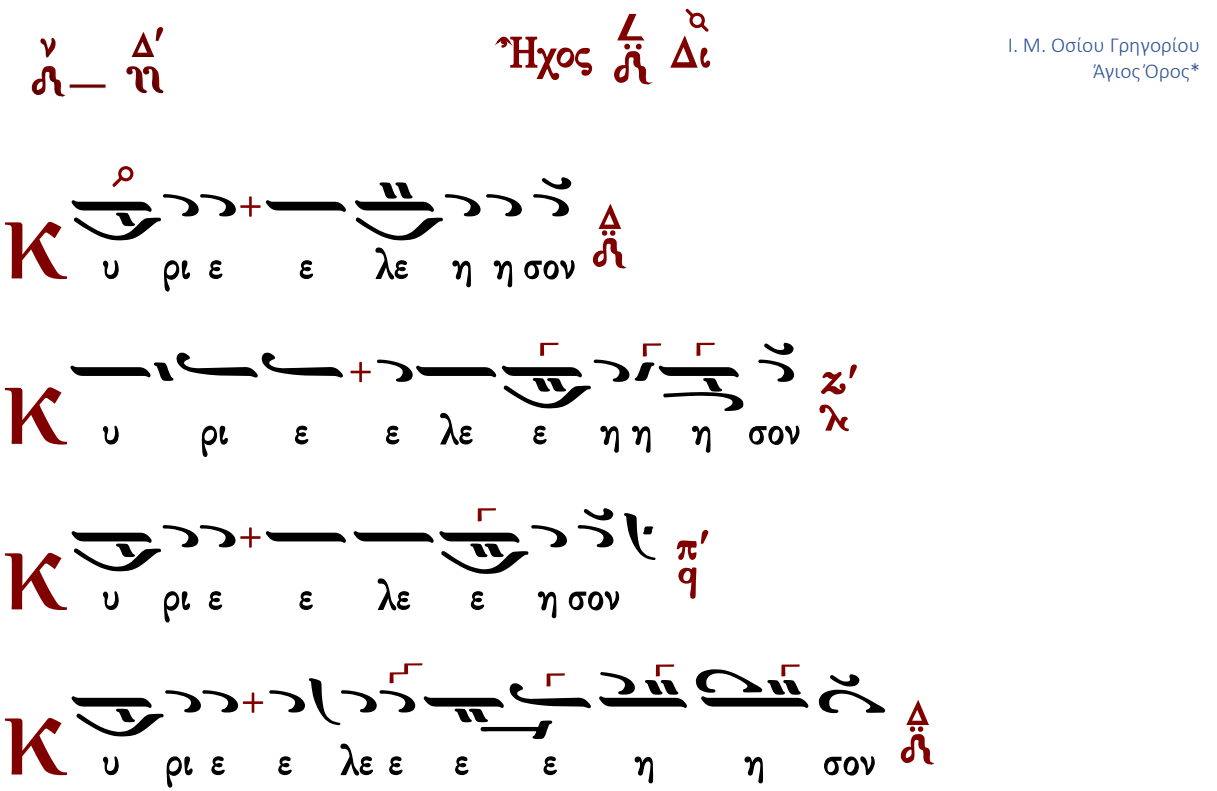

Ι. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου
Ἅγιος Ὄρος*

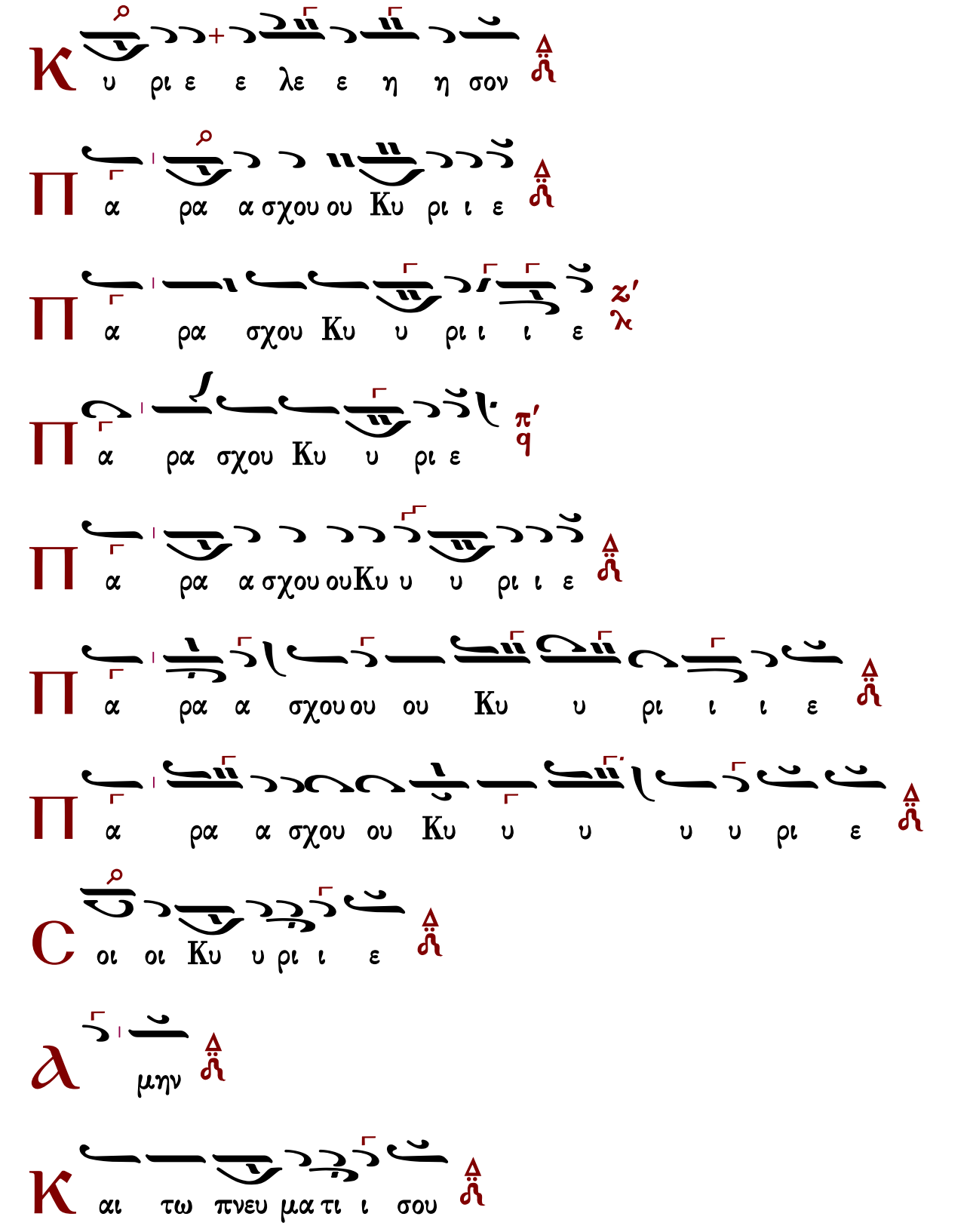
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ζ' λ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
π' q
Π α ρα α σχου ουΚυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ υ ρι ε
C οι οι Κυ υ ρι ι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

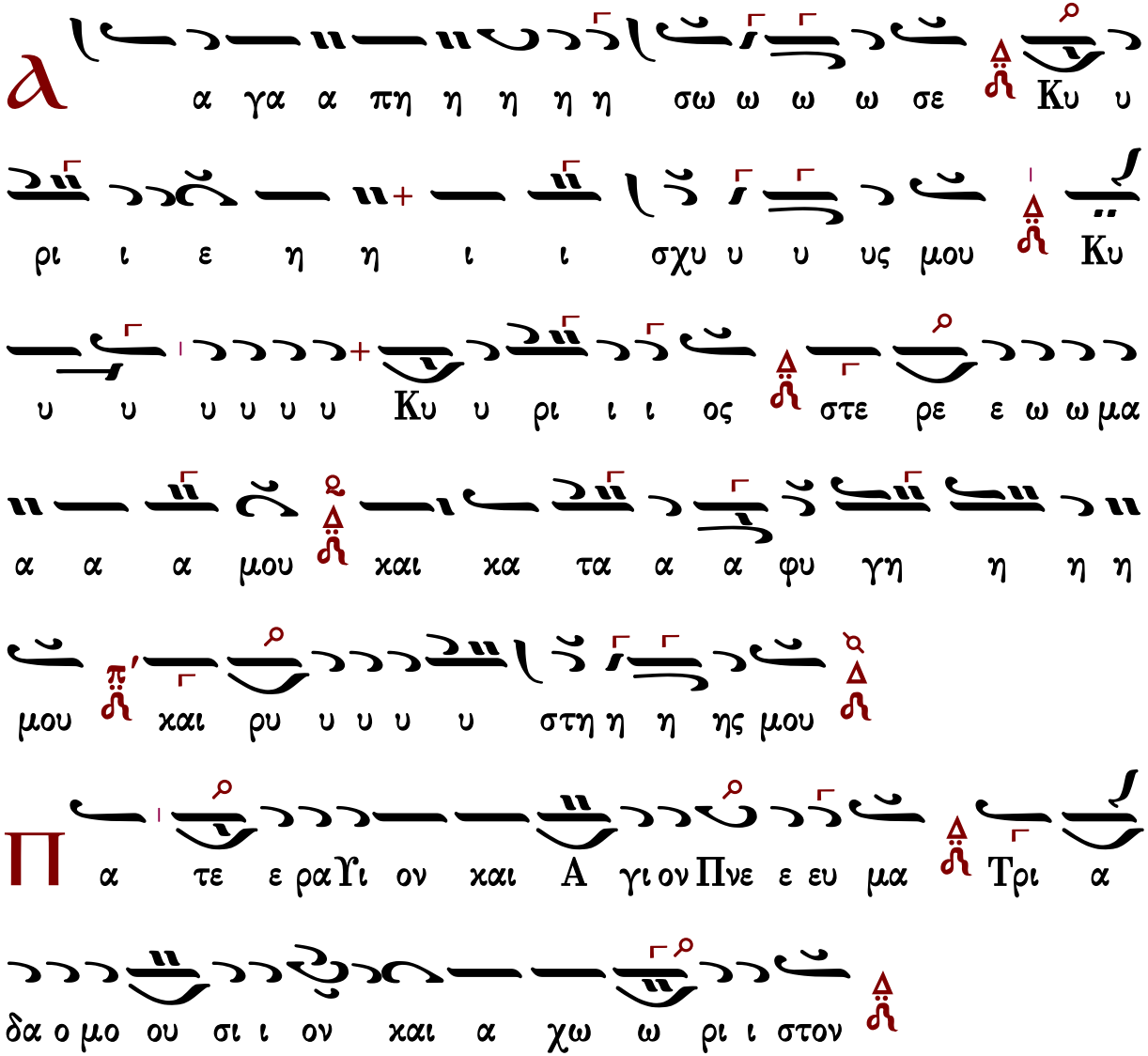

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

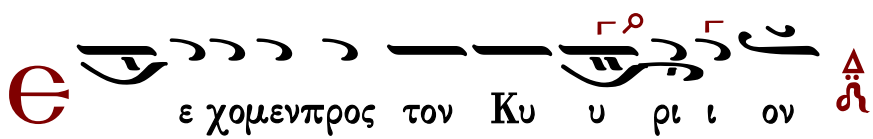

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.229*

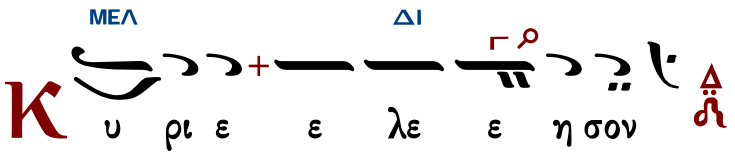

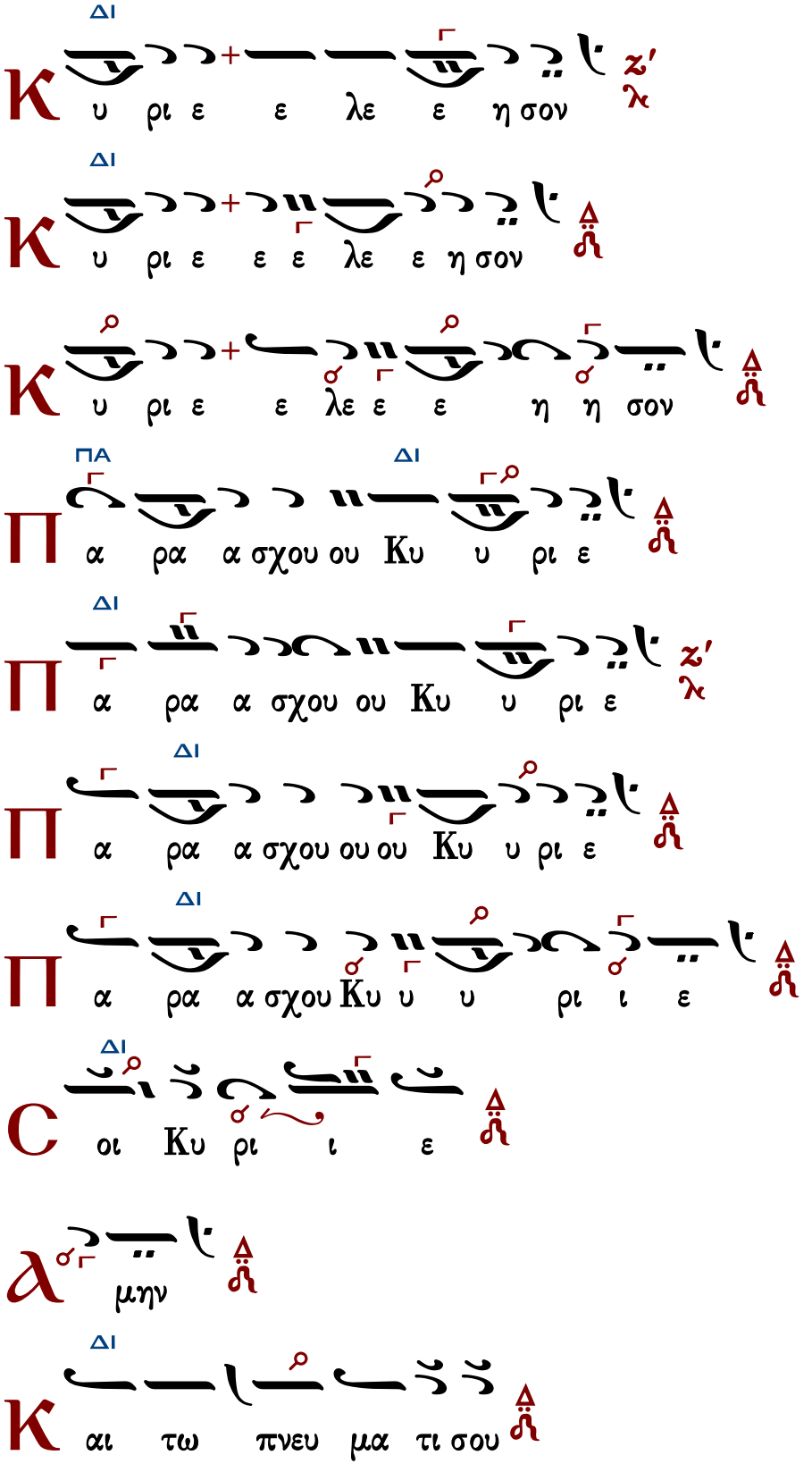
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
C οι Κυ ρι ι ε
μην
Κ αι τω πνευ μα τι σου

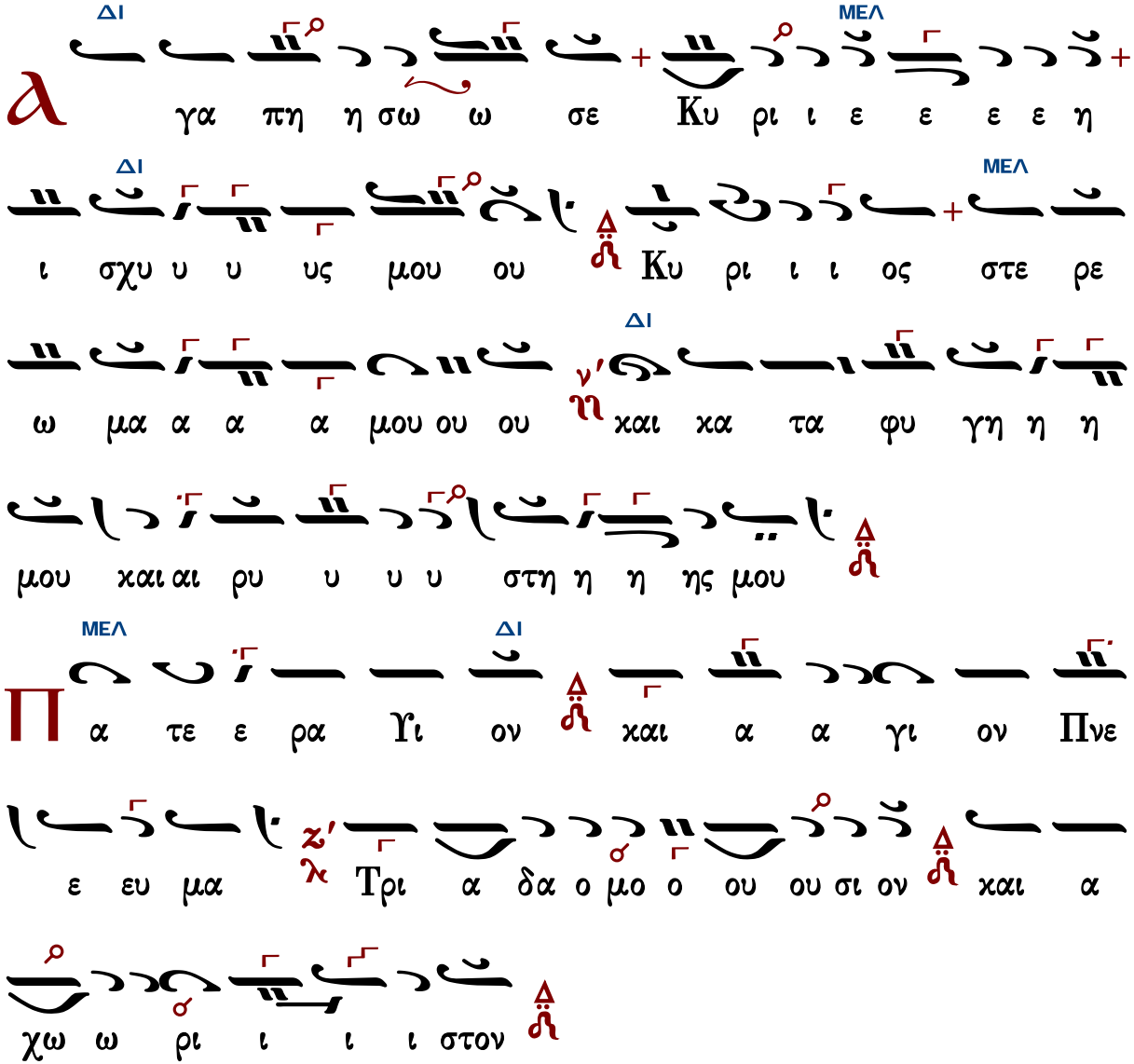

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

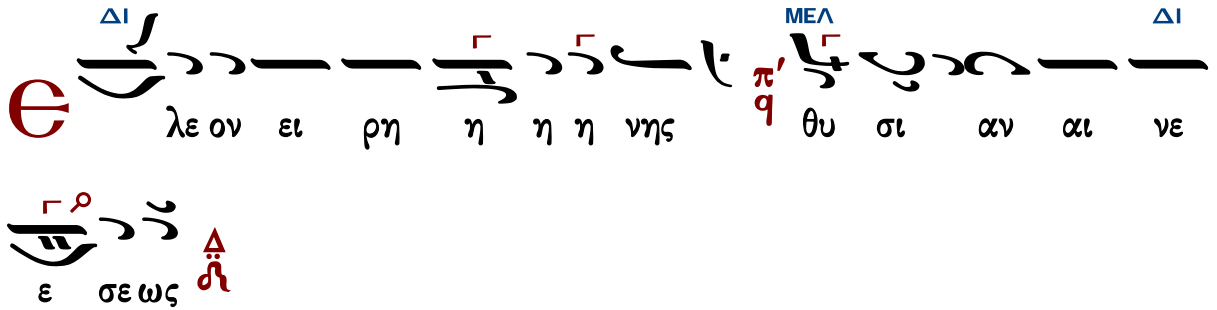

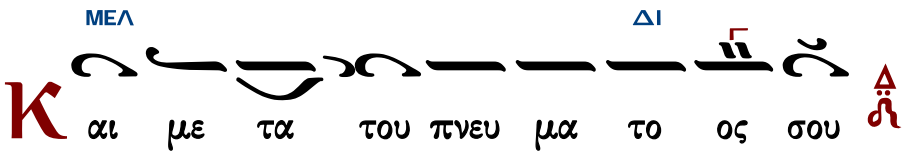

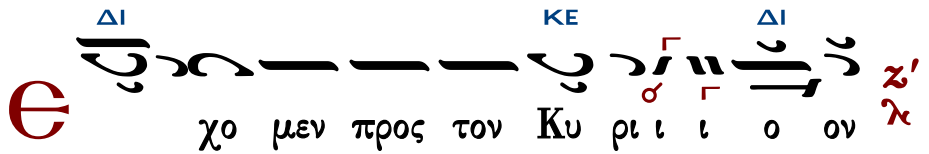

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.264*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση La ἢ Sol = Δι * Ἐκφωνήσεις σὲ Δι ἢ Πα΄

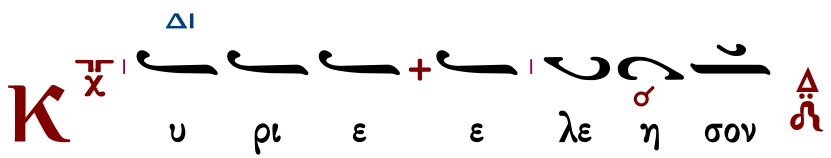

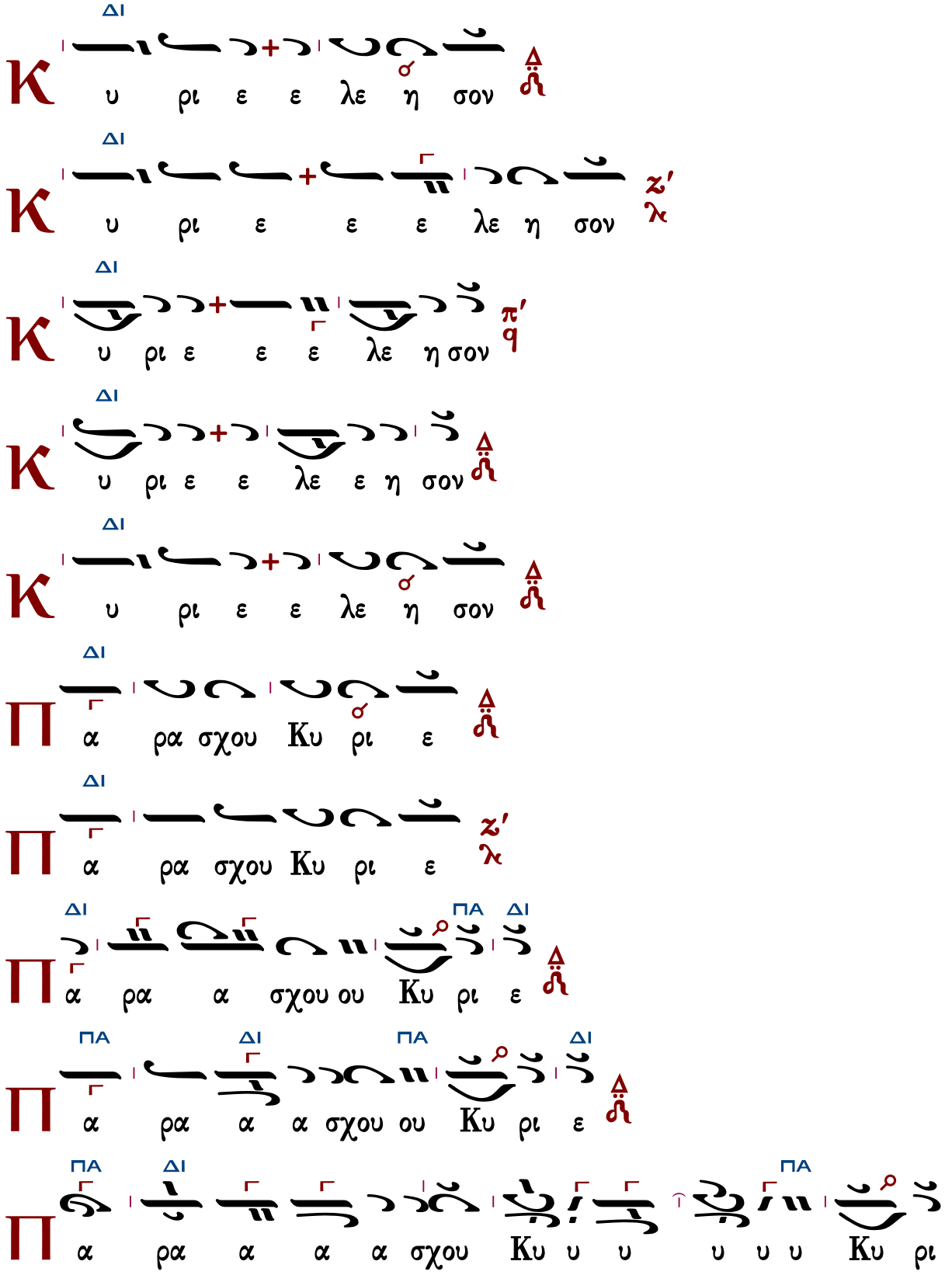
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ υ υ υ Κυ ρι

ΔΙ

ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

* C οι οι οι Κυ ρι ε z' λ Α μην

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

* C οι οι οι Κυ υ + Σοι Κυ ρι ε Α μην

ΔΙ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

ΔΙ ΠΑ ΔΙ

Α γα πη σω ω σε ε Κυ ρι ε η ι σχυ υ

υς μου π' q Κυ υ ρι ι ο ο ο ος στε ρε ε ω

ΝΗ

μα α α α μου και κα τα φυ υ γη η η η μου

ΓΑ ΔΙ

ου γ' και αι αι ρυ στης μου

ΔΙ ΒΫ ΠΑ ΔΙ

Π α τε ε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε

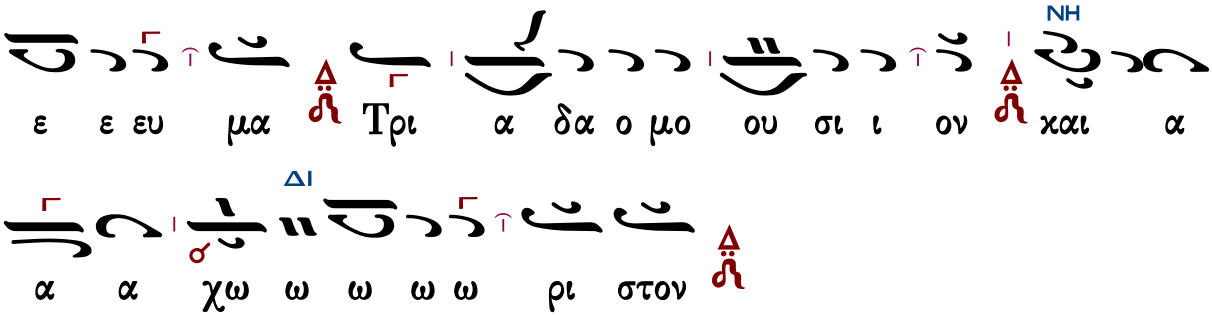

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

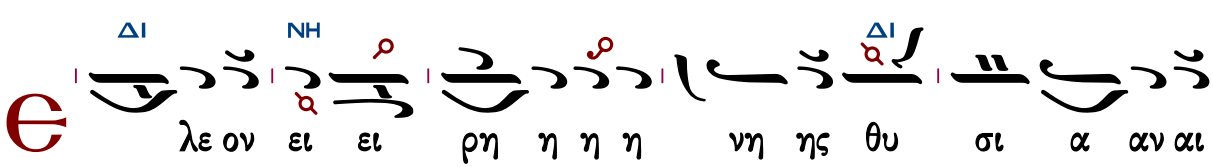

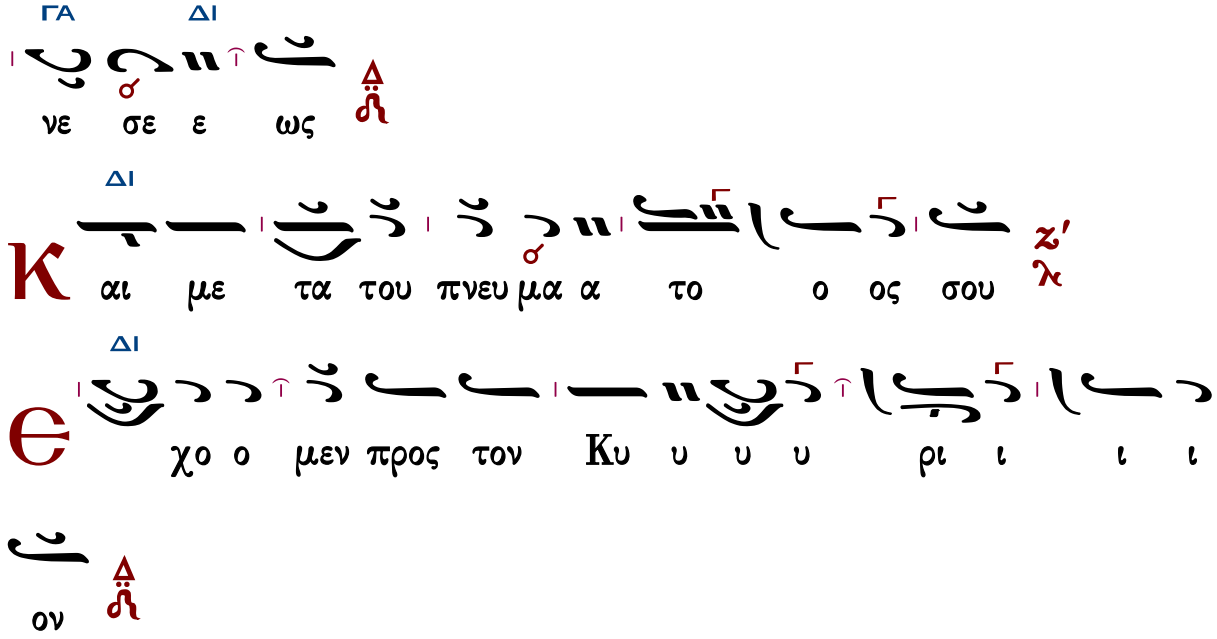

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.300*

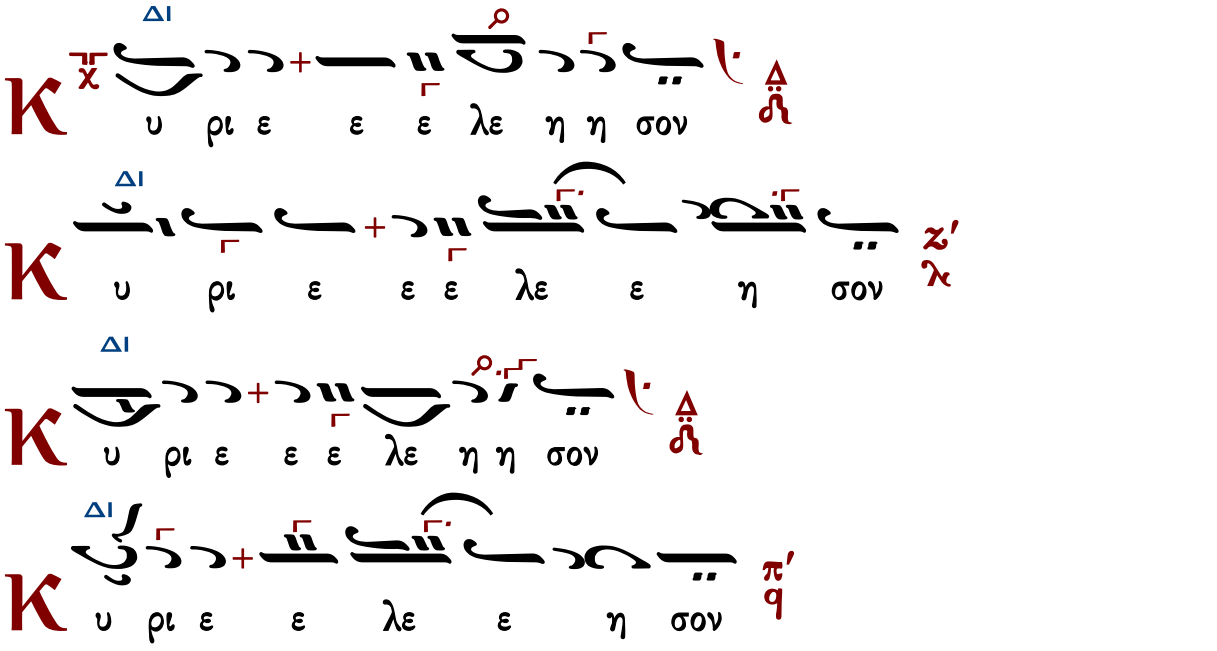

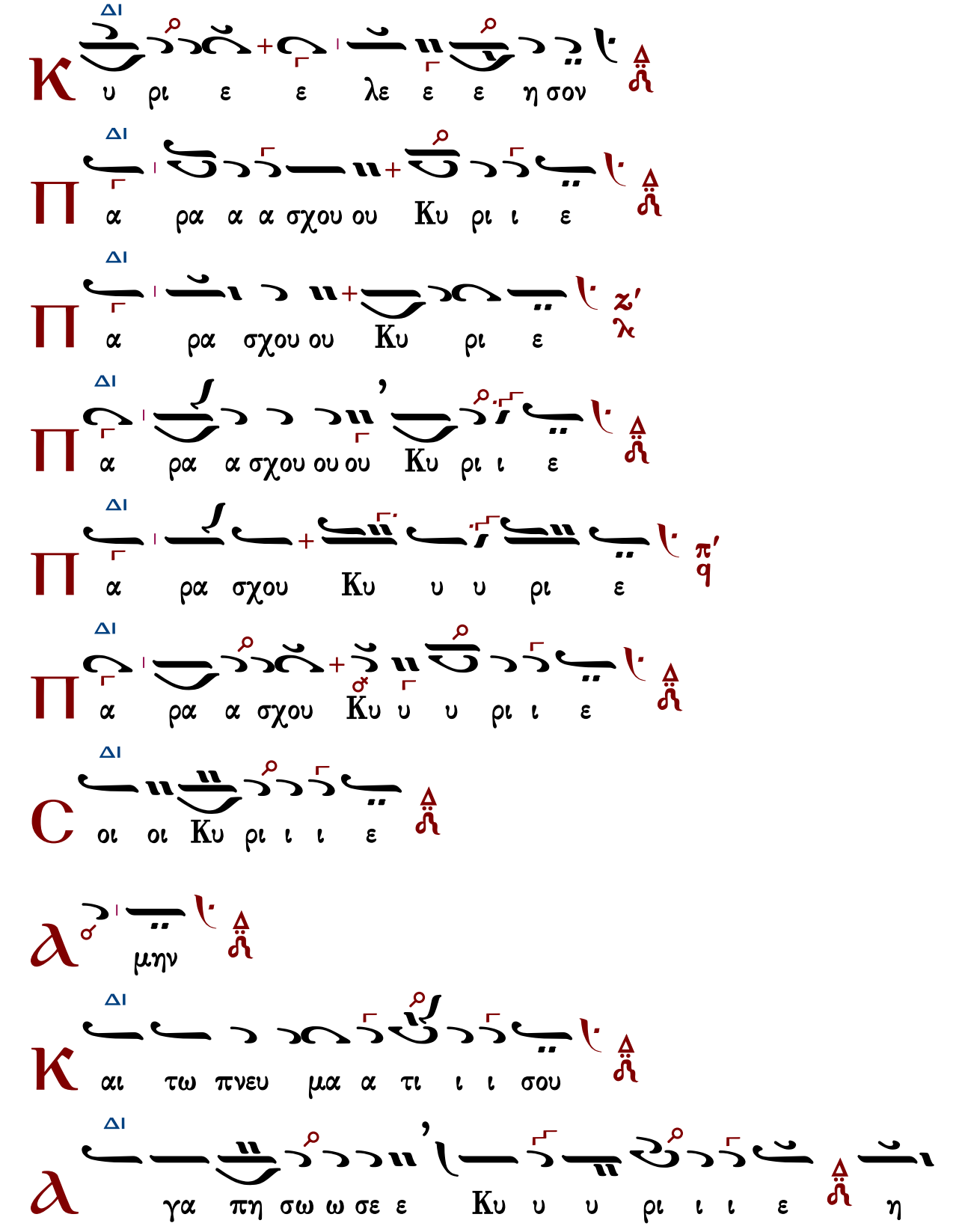
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
C οι οι Κυ ρι ι ι ε
μην
Κ αι τω πνευ μα α τι ι ι σου
γα πη σω ω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε η

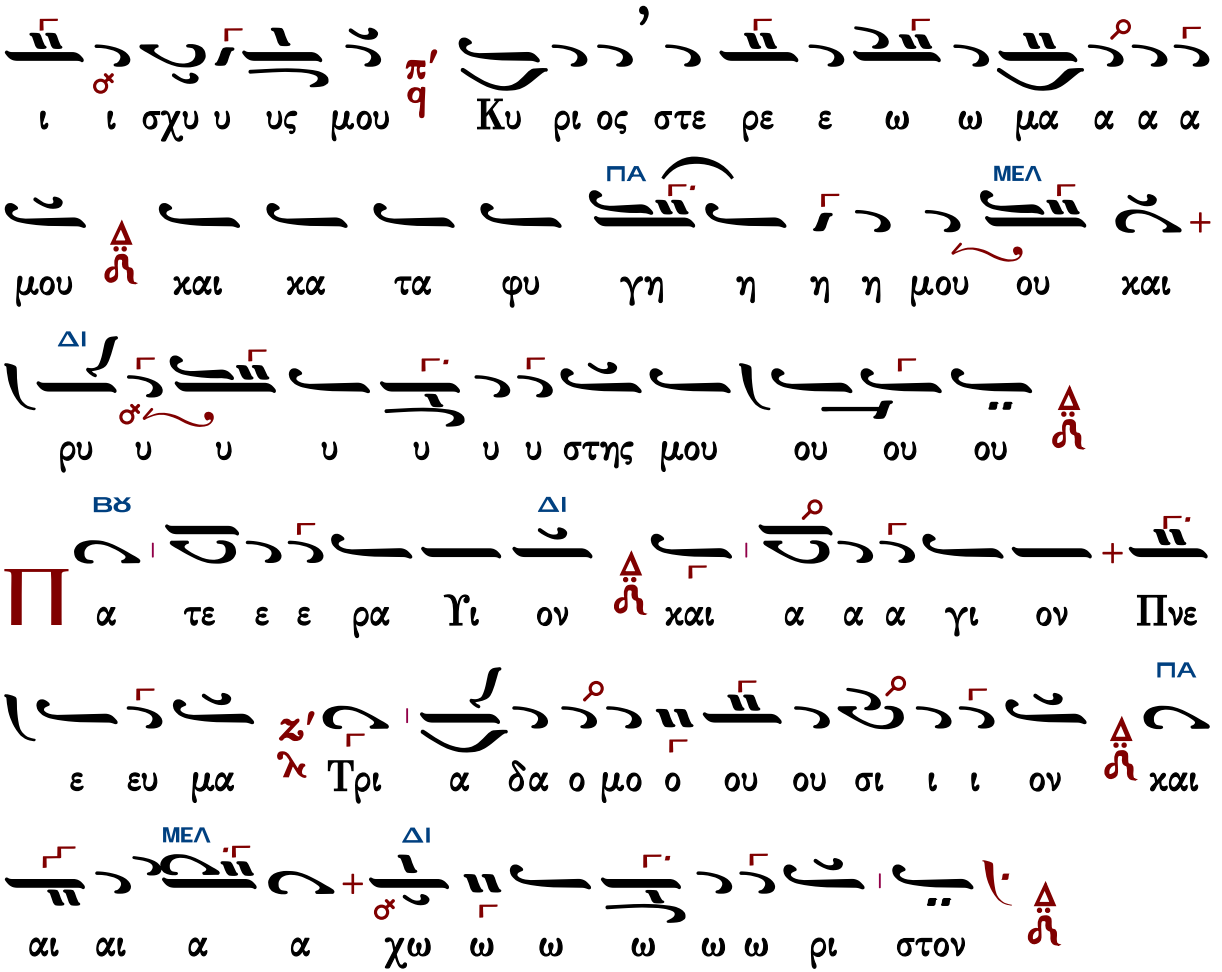

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

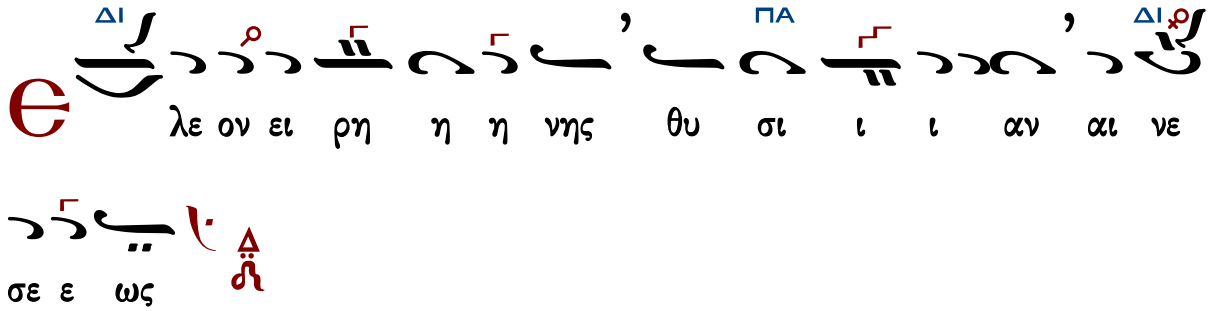

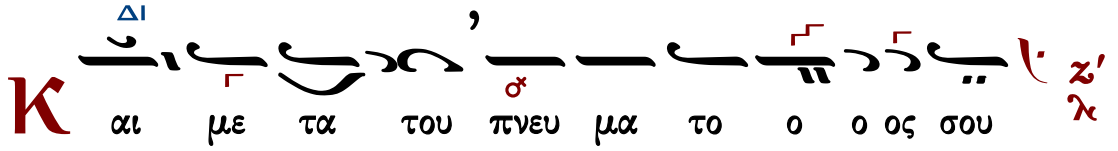

Χαραλάμπους Παπανικολάου

«Κύριε ἐλέησον» Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.292#

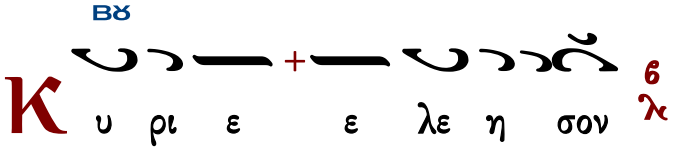

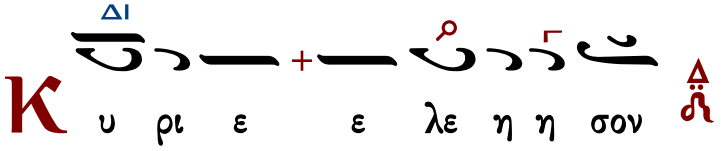

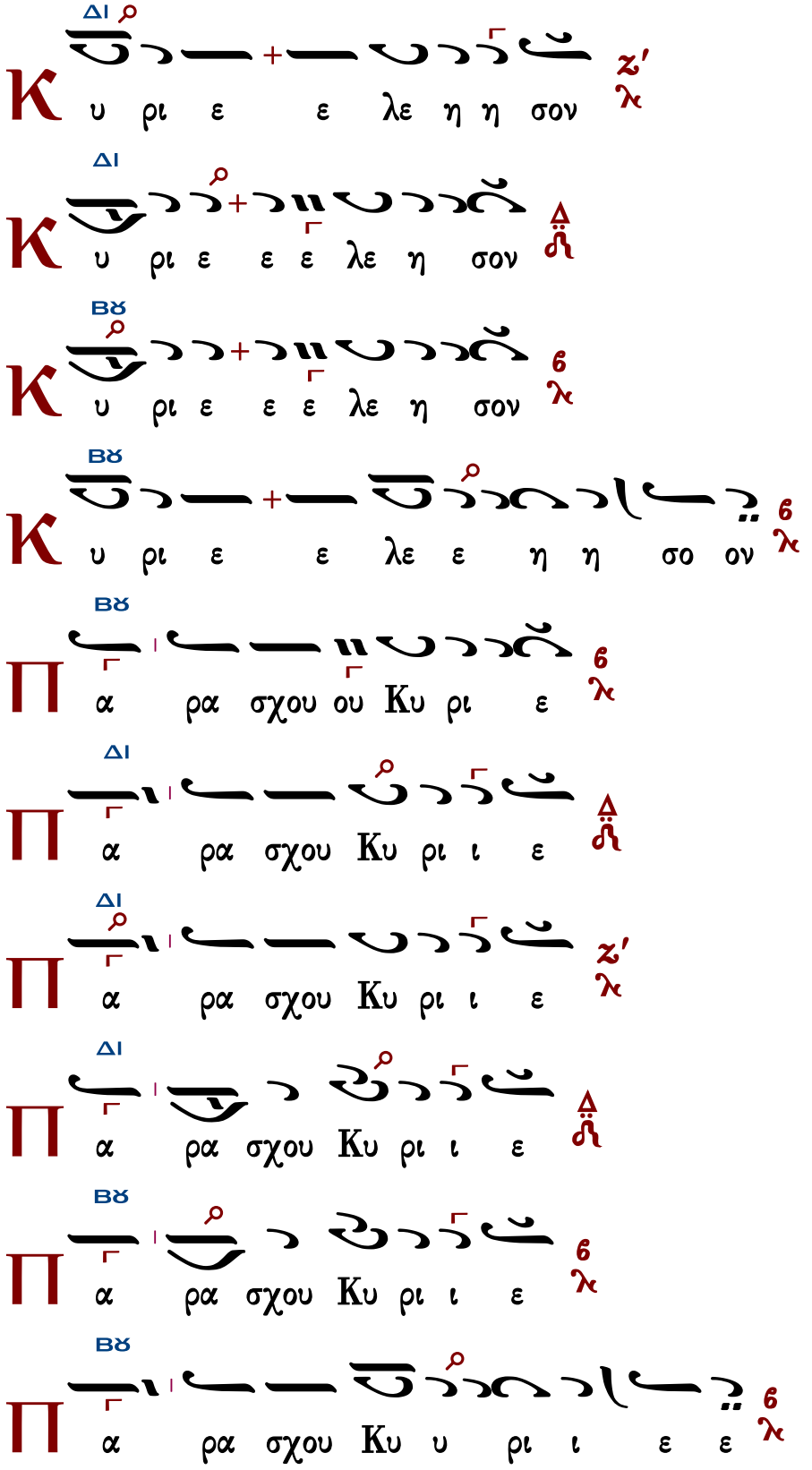
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΒΘ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΒΘ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σο ον
ΒΘ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΒΘ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΒΘ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ε

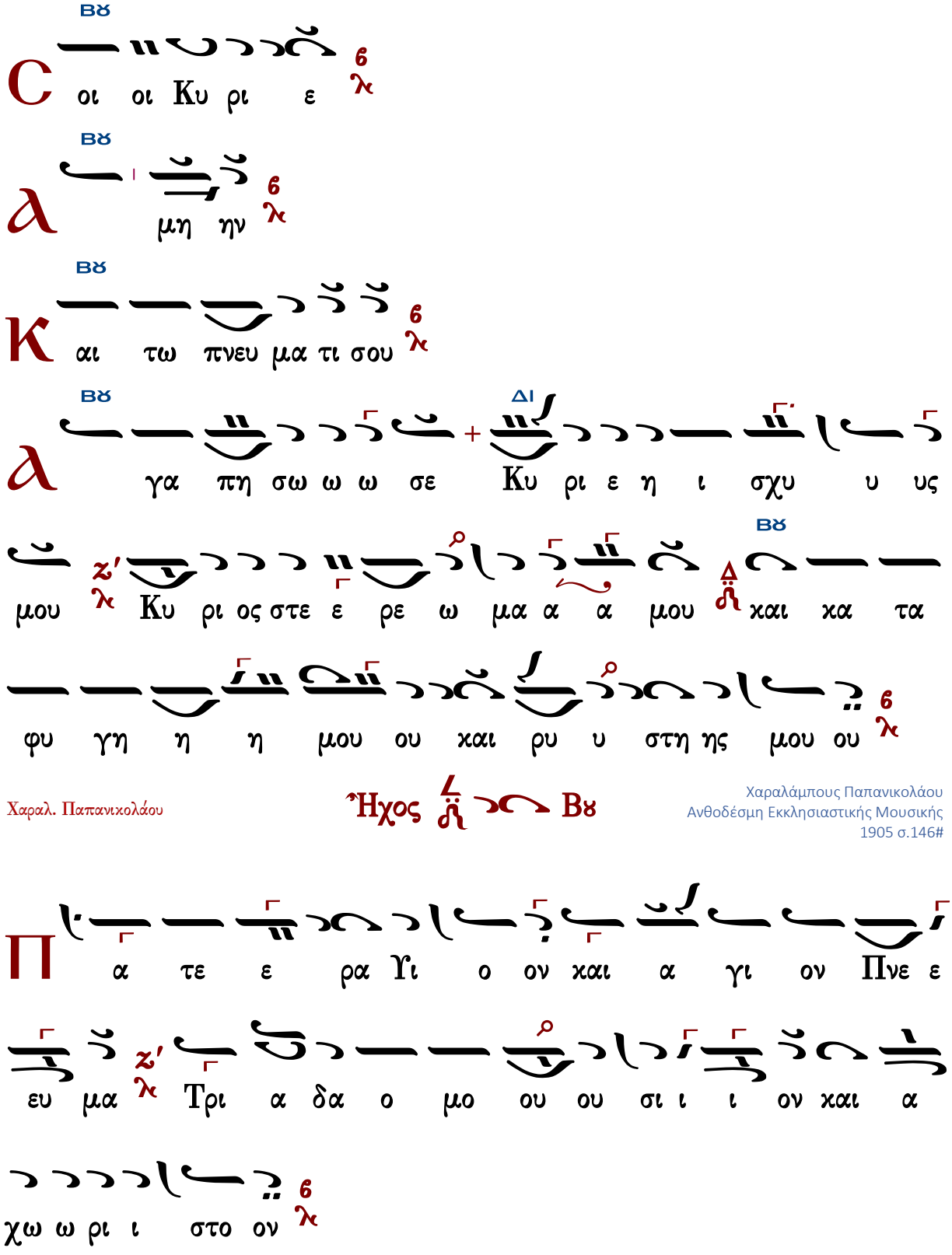

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

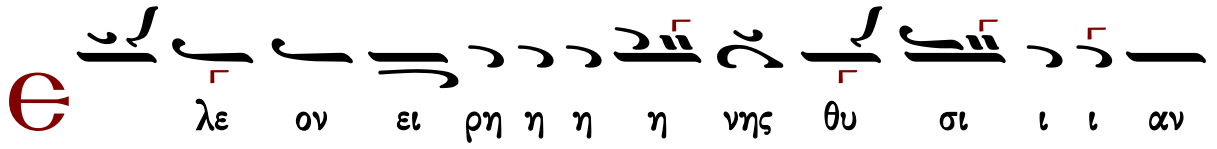

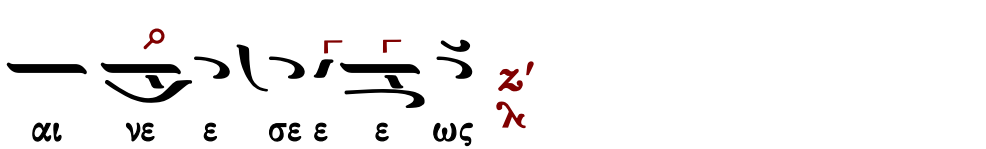

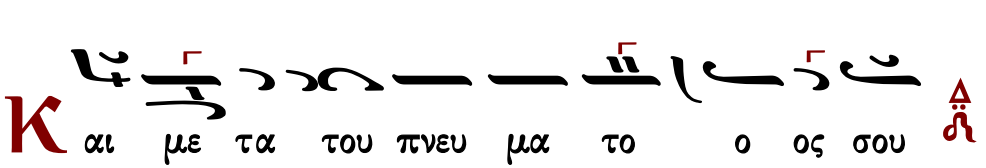

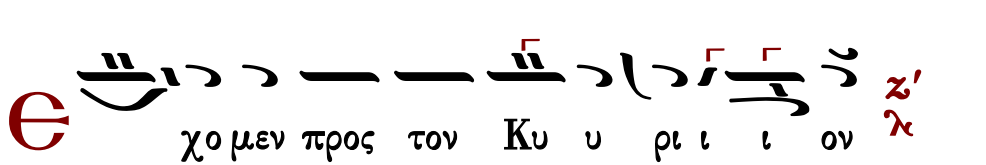

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος γ΄ τος λ Βου ξ χ

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.53*

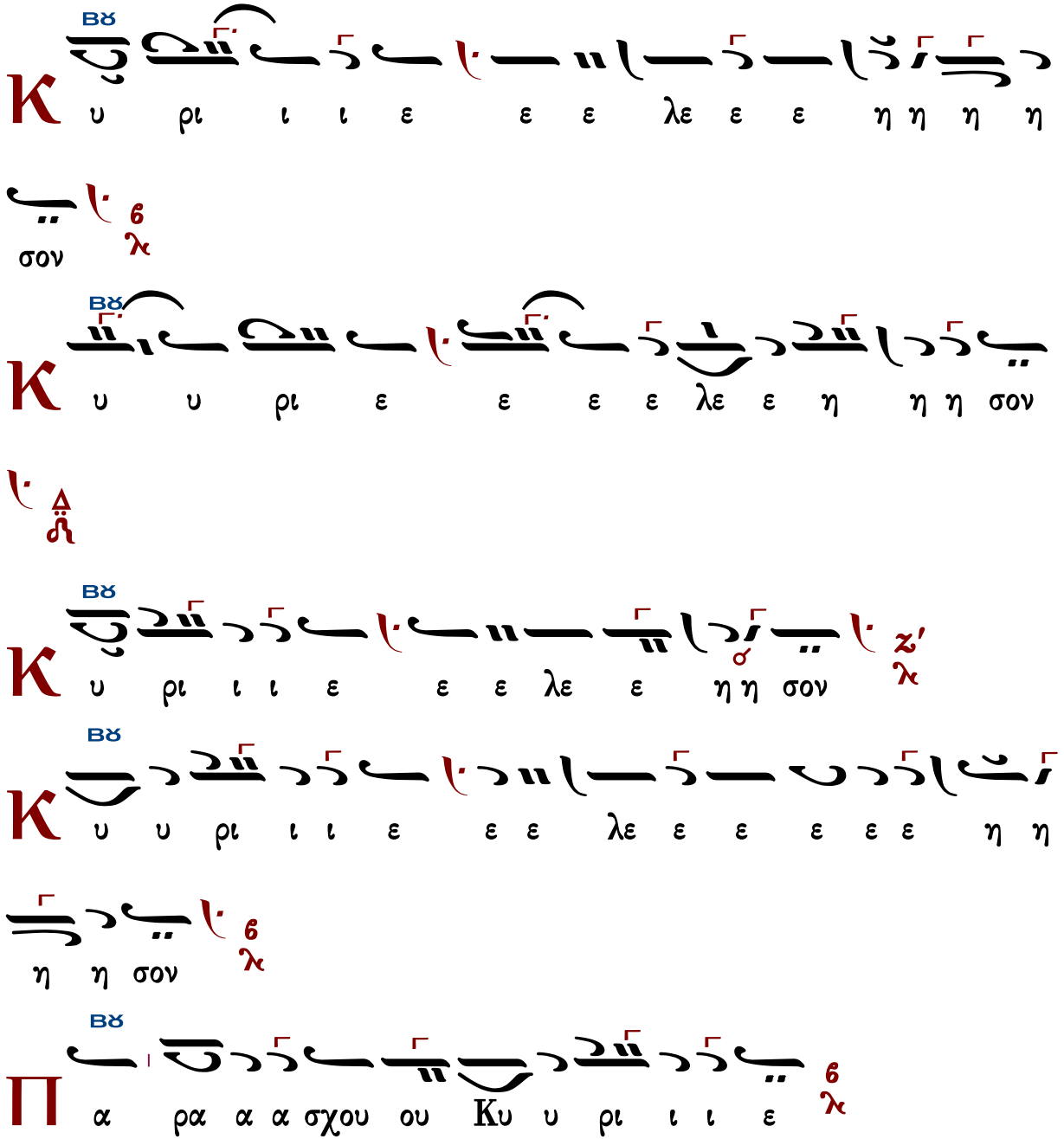

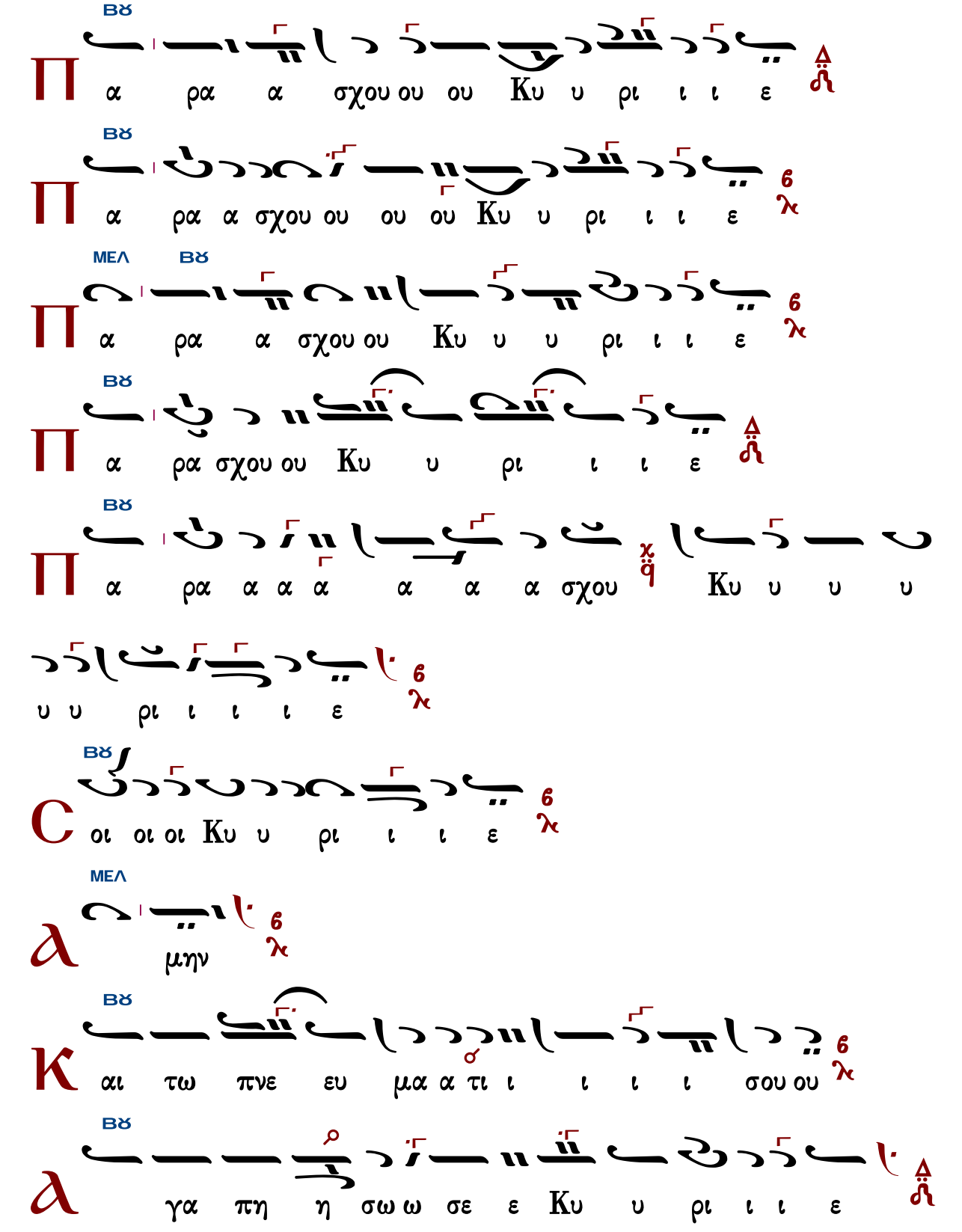
ΒΘ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π
α ρα α σχου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΒΘ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π
α ρα α α α α α α σχου Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ε
ΒΘ
C
οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
α
μην
ΒΘ
Κ
αι τω πνε ευ μα α τι ι ι ι ι σου ου
ΒΘ
α
γα πη η σω ω σε ε Κυ υ ρι ι ι ε

η ι σχυ υ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα

α α μου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου και

αι ρυ υ υ υ υ υ στη η η ης μου

Πα τε ε ε ρα Υι υι ον και αι Α α γι

ι ο ον Πνε ε ευ μα α Τρι α α δα α ο μο ου

ου σι ι ι ον και αι α α χω ω ω ω

ω ω ρι ι ι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

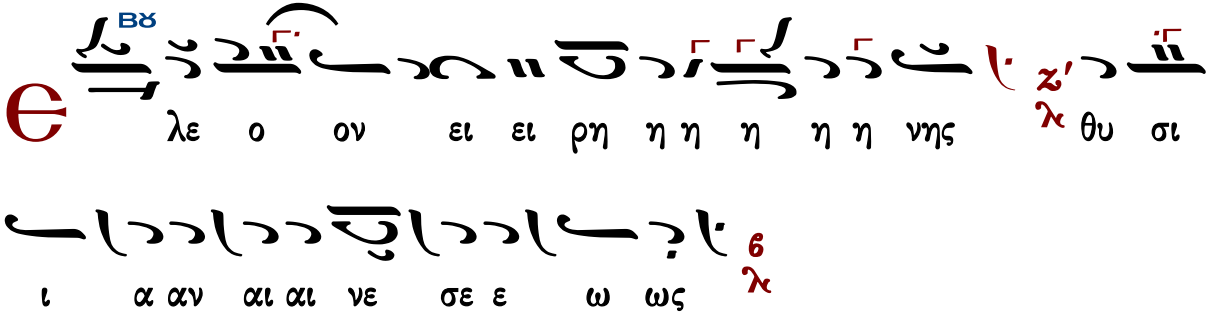

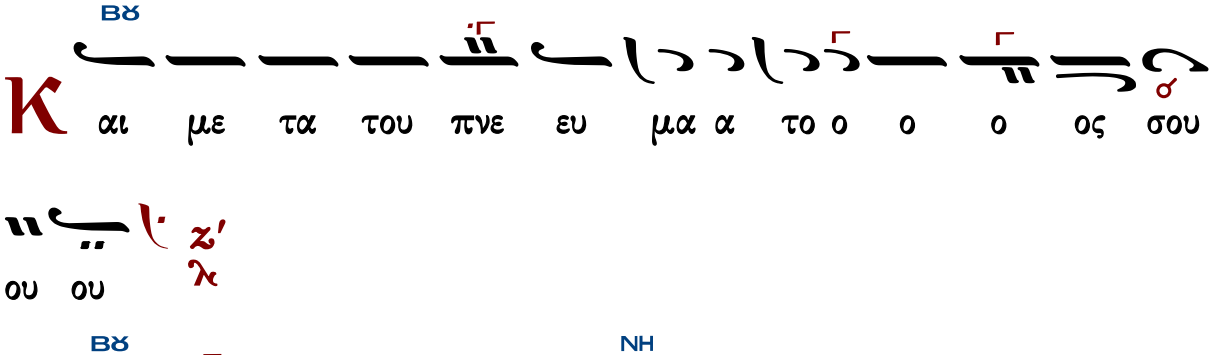

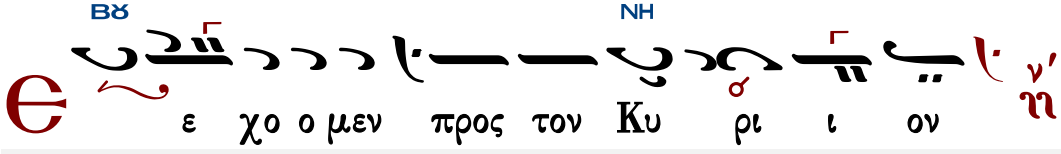

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βȣ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.135*

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε ε ε ε ε λε ε η η η σο
ο ον
Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Β8

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε

C οι οι Κυ ρι ε

A μην

Β8

K αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

Β8

A γα πη η σω σε ε ε Κυ ρι ι ε ε ε

Δι

ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μου ου ου ου ου Κυ

ρι ος στε ρε ε ε ω ω ω μα α α α α μου

Β8

ου και κα τα φυ γη η η η μου ου και αι ρυ

υ στη ης μου ου ου

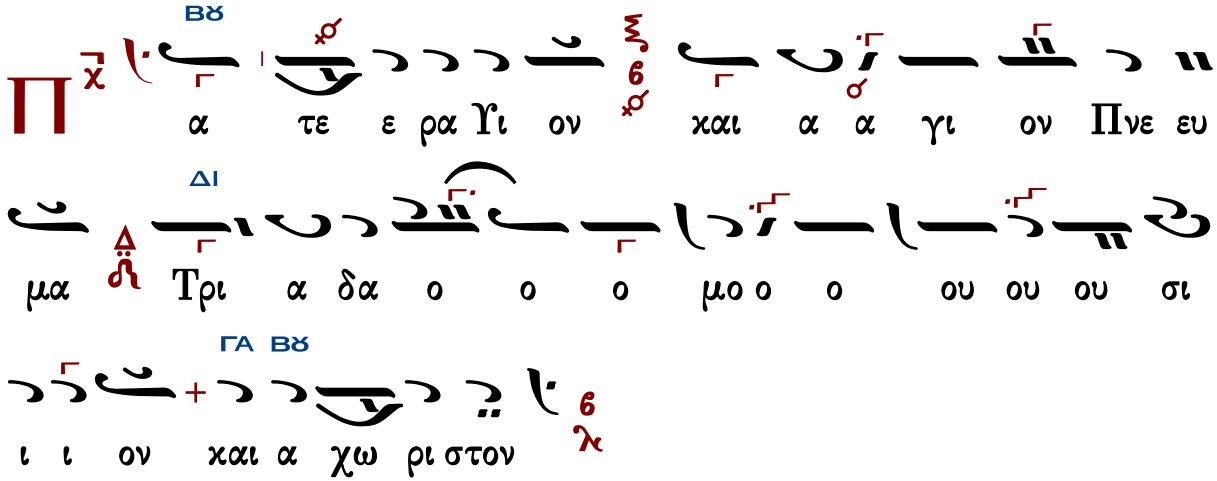

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

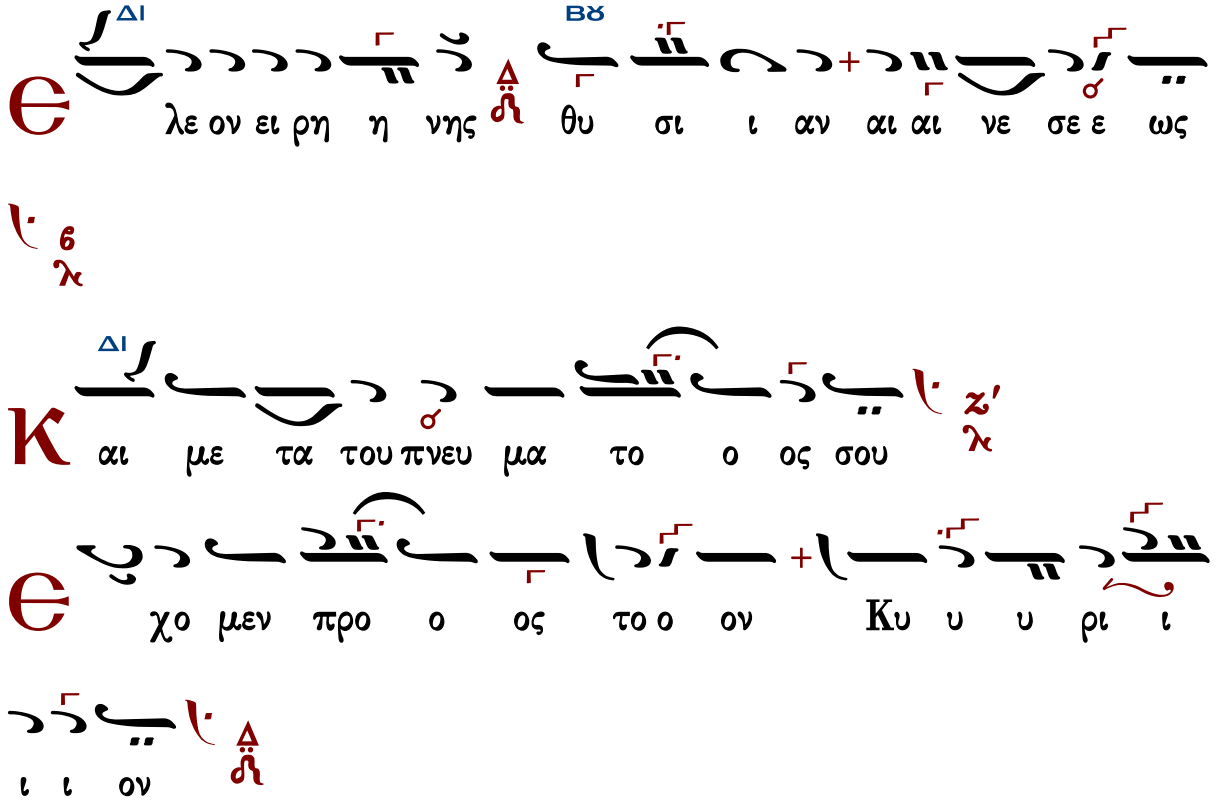

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.340#

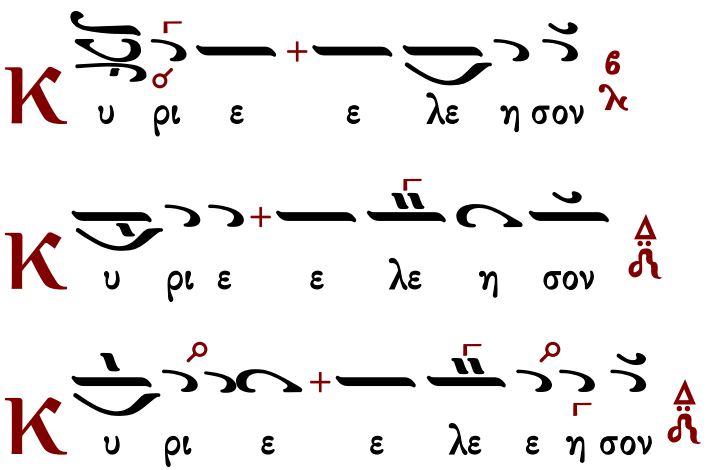

Κ υ ρι ε ε λε η σον ζ' λ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον δ
Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον ϛ λ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ϛ λ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε δ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε δ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ζ' λ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε δ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ϛ λ
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ε ϛ λ

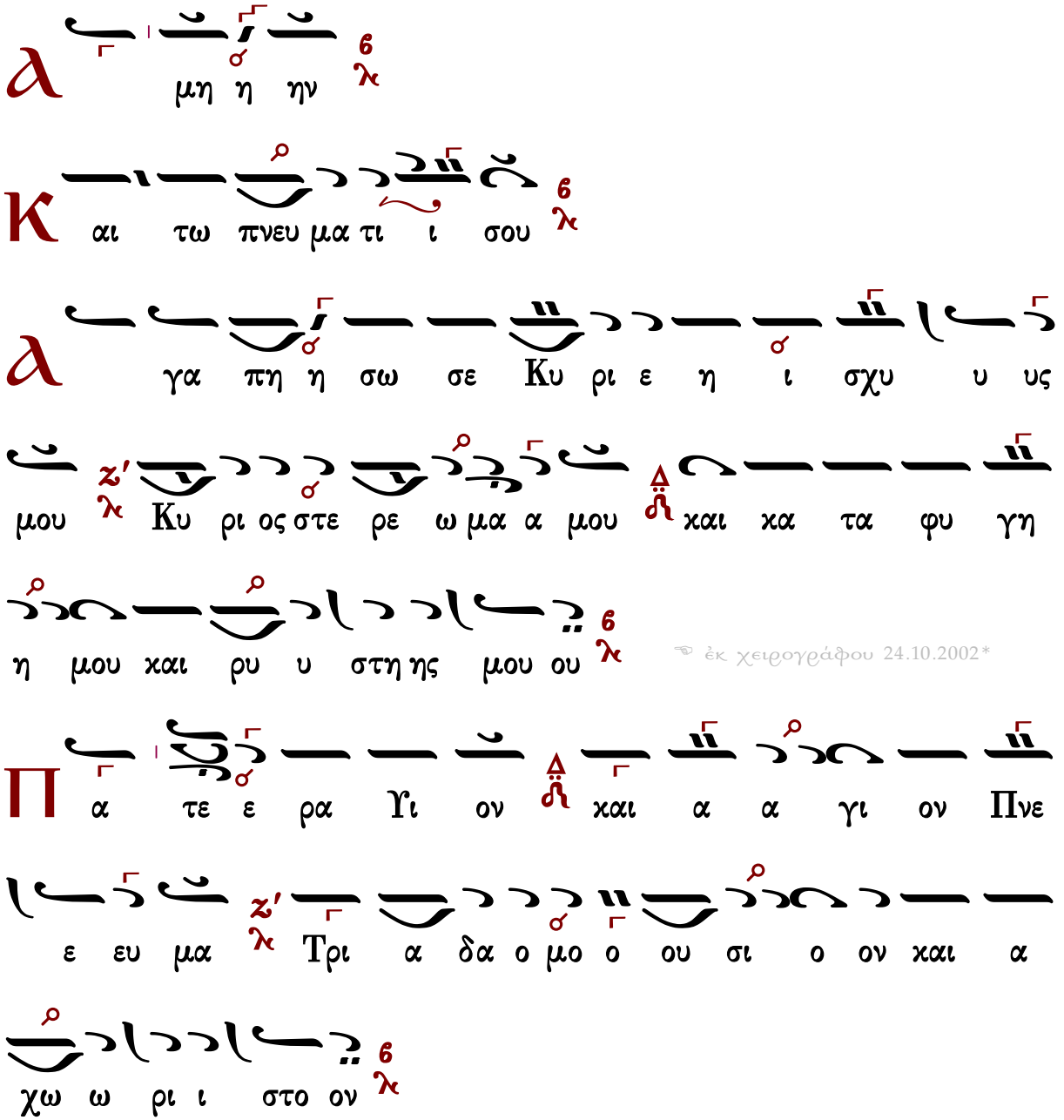

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

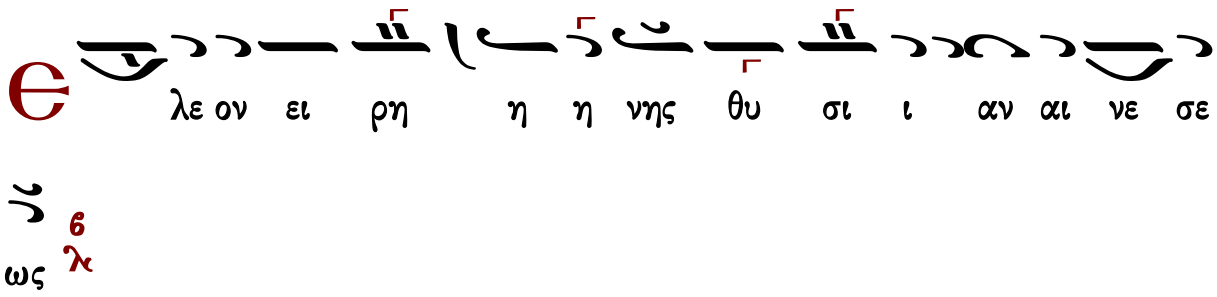

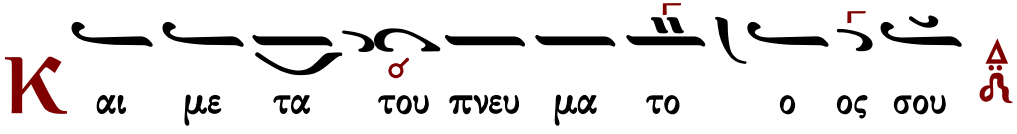

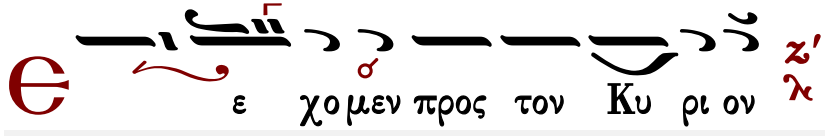

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Βʹ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γʹ
Θεία Λειτουργία σ.235*

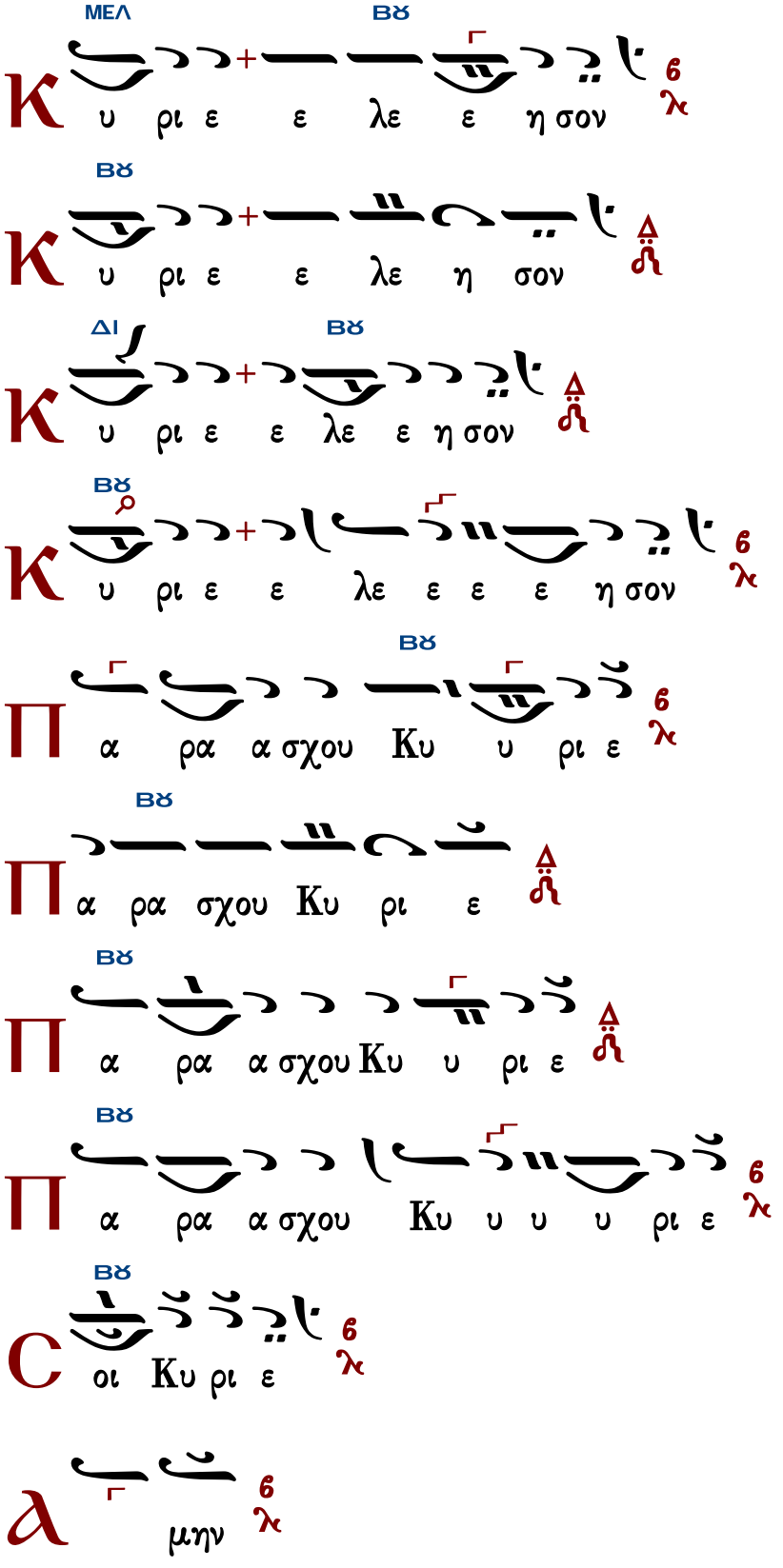
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΒΫ
C οι Κυ ρι ε
α μην

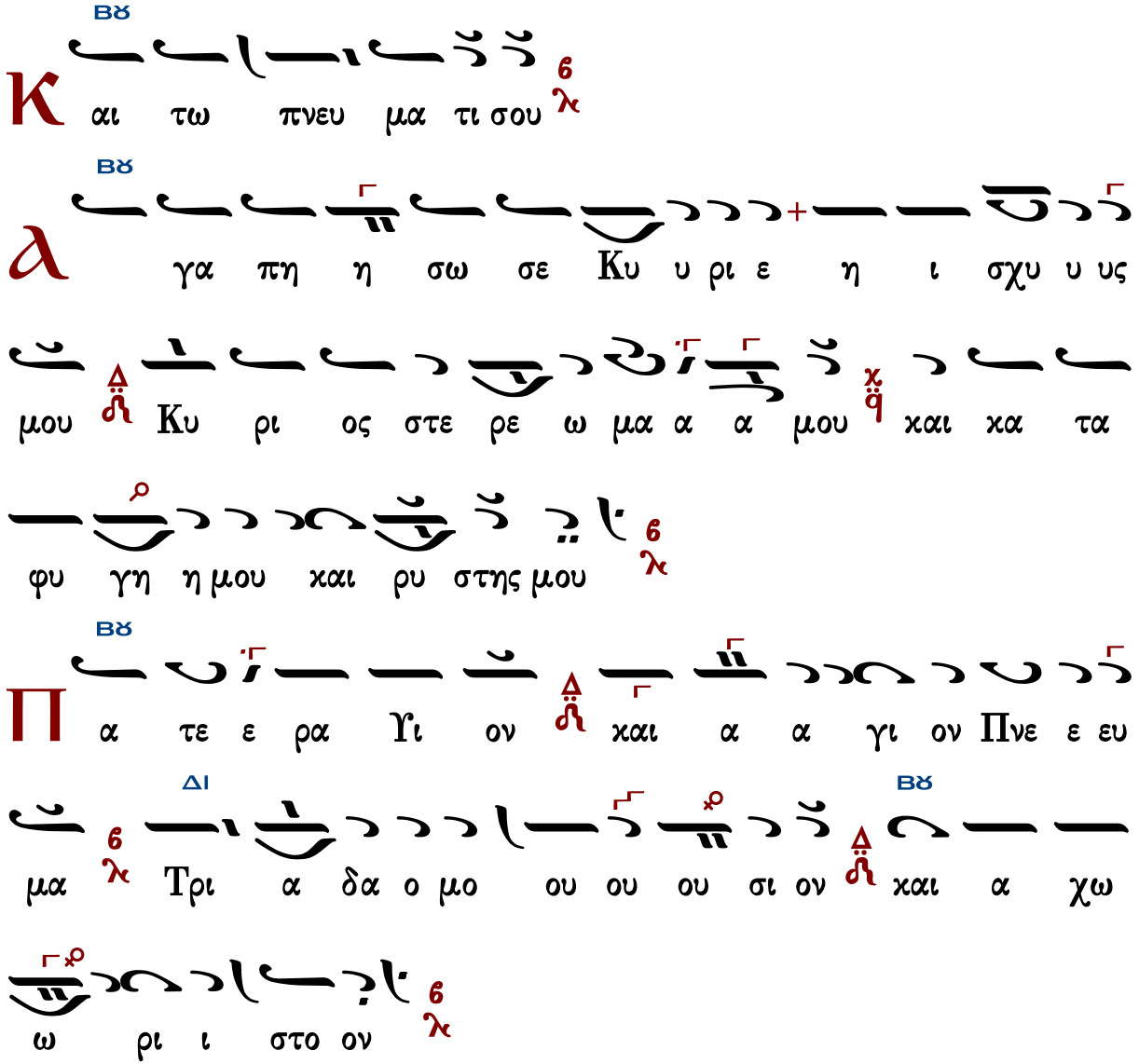

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

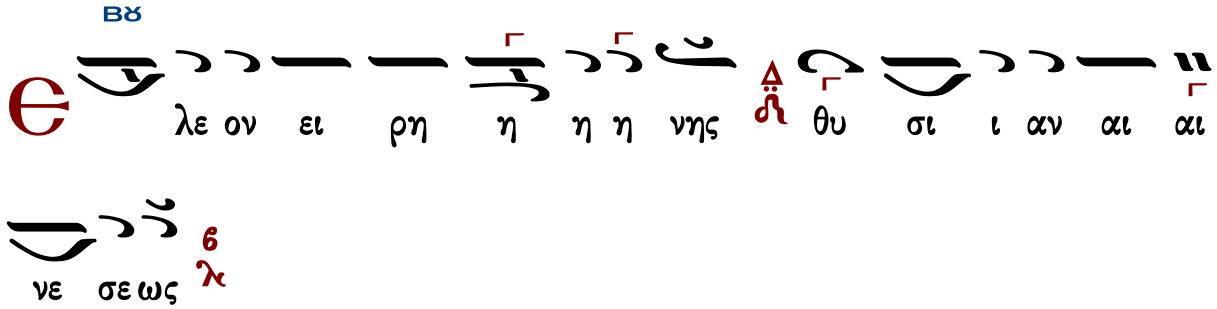

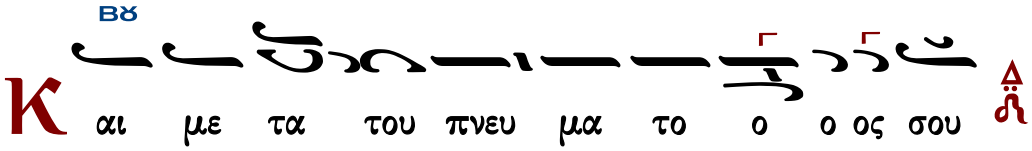

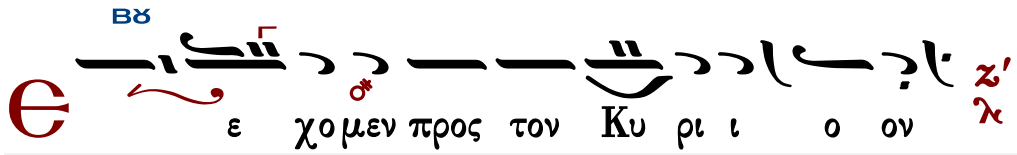

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος Βϩ

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.259*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση La ἢ Sol = Δι * Ἐκφωνήσεις σὲ Ζω - Βου

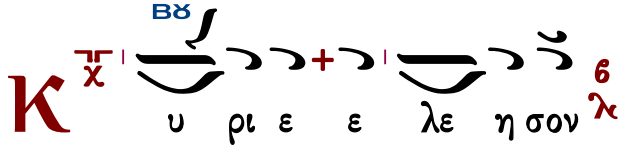

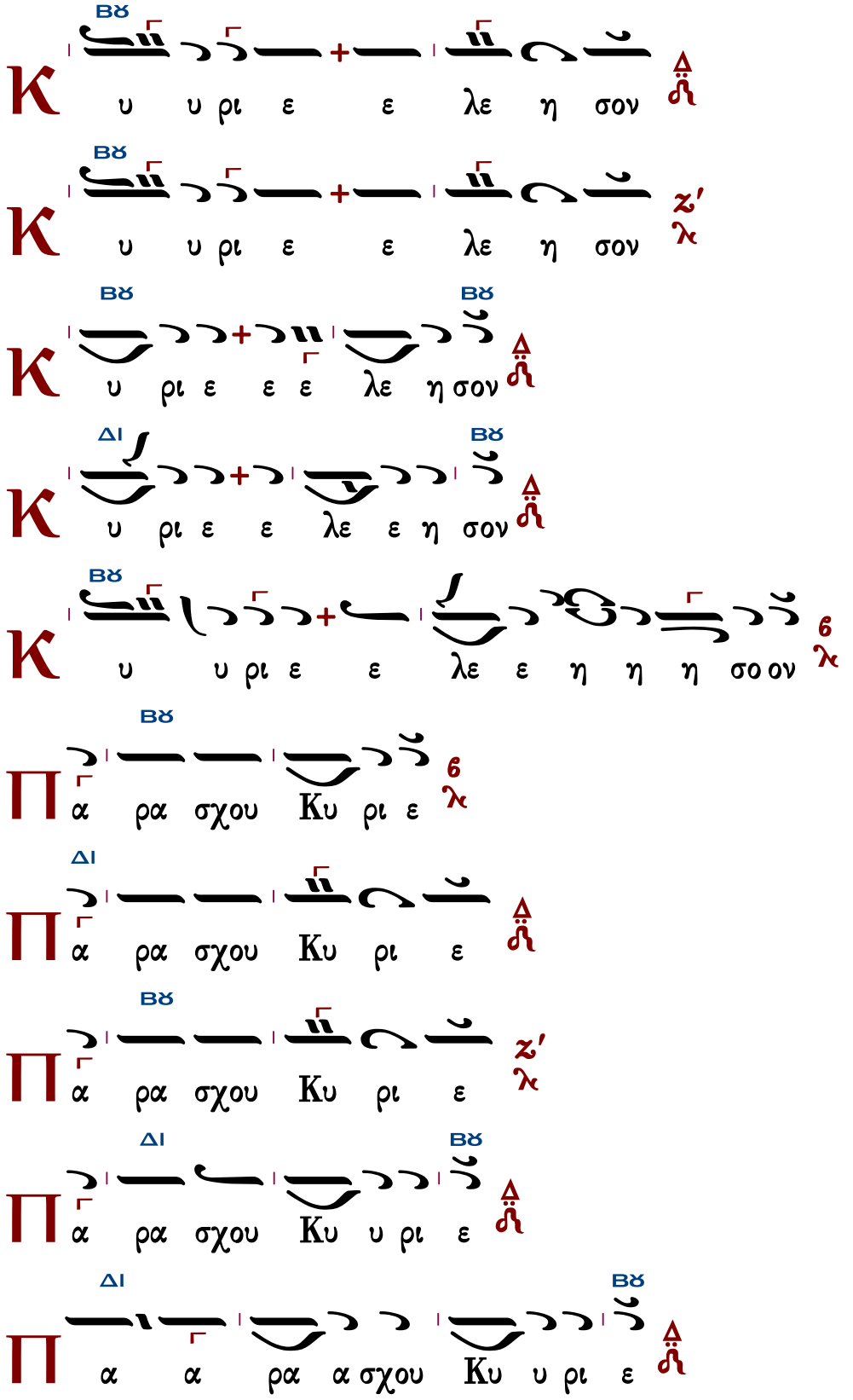
Κ
Βϛ
υ υ ρι ε ε λε η σον
Δ
ϡ
Κ
Βϛ
υ υ ρι ε ε λε η σον
ϛ'
ϰ
Κ
Βϛ
Βϛ
υ ρι ε ε ε λε η σον
Δ
ϡ
Κ
ΔΙ
Βϛ
υ ρι ε ε λε ε η σον
Δ
ϡ
Κ
Βϛ
υ υ ρι ε ε λε ε η η η σο ον
6
ϰ
Π
Βϛ
α ρα σχου Κυ ρι ε
6
ϰ
Π
ΔΙ
α ρα σχου Κυ ρι ε
Δ
ϡ
Π
Βϛ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ϛ'
ϰ
Π
ΔΙ
Βϛ
α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Δ
ϡ
Π
ΔΙ
Βϛ
α α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Δ
ϡ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

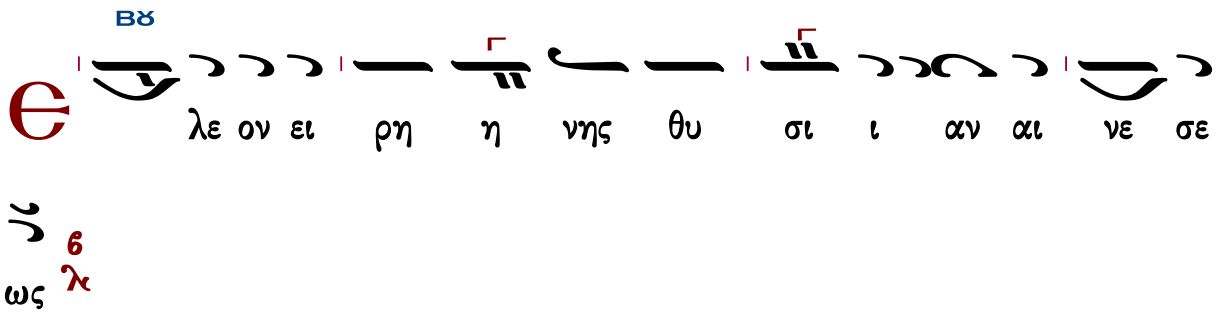

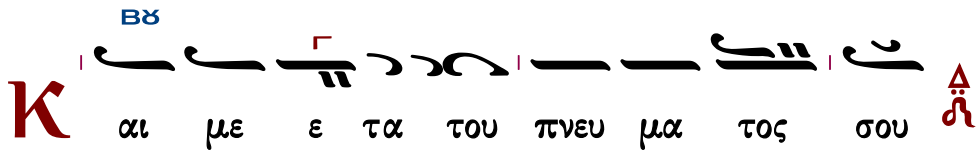

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Βȣ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.295*

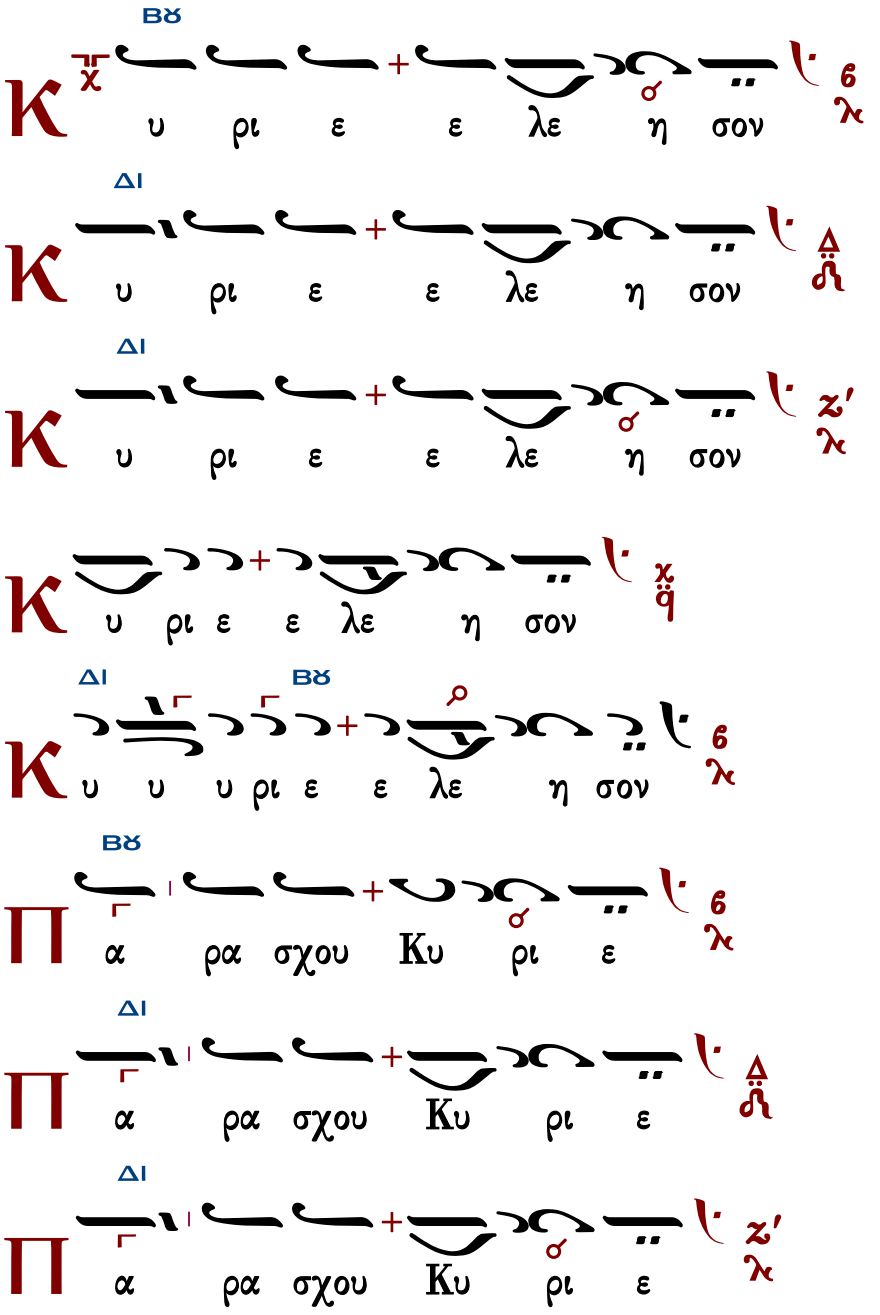

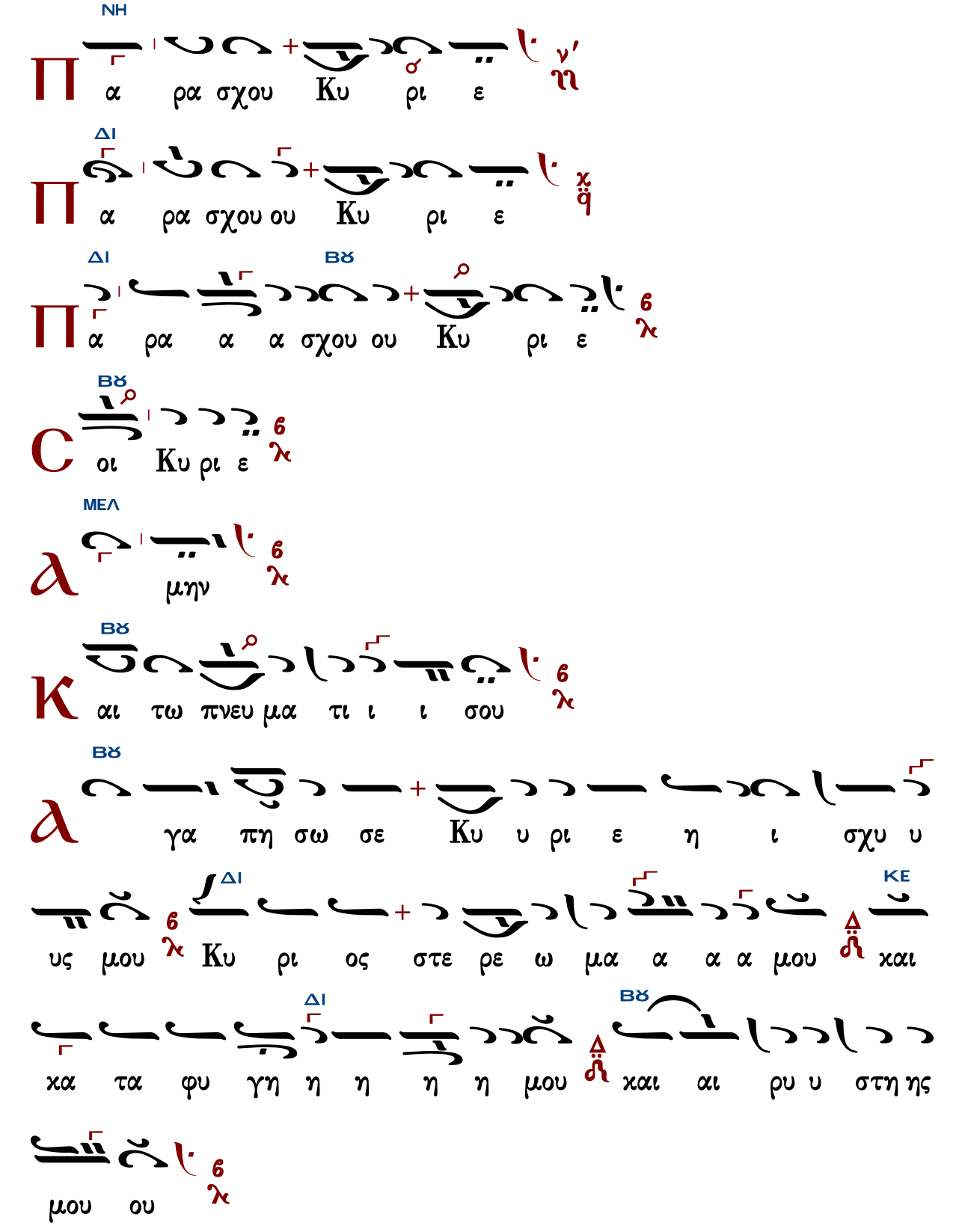
ΝΗ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΔΙ ΒΘ
Π
α ρα α α σχου ου Κυ ρι ε
ΒΘ
C
οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
α
μην
ΒΘ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΒΘ
α
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ
υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου και
ΔΙ ΚΕ
κα τα φυ γη η η η η μου και αι ρυ υ στη ης
ΔΙ ΒΘ
μου ου

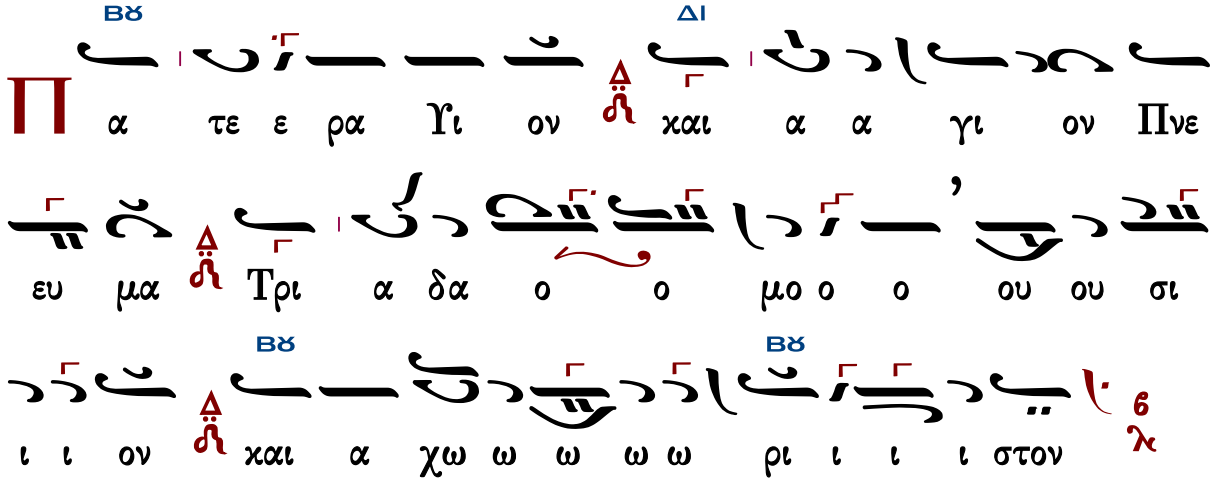

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

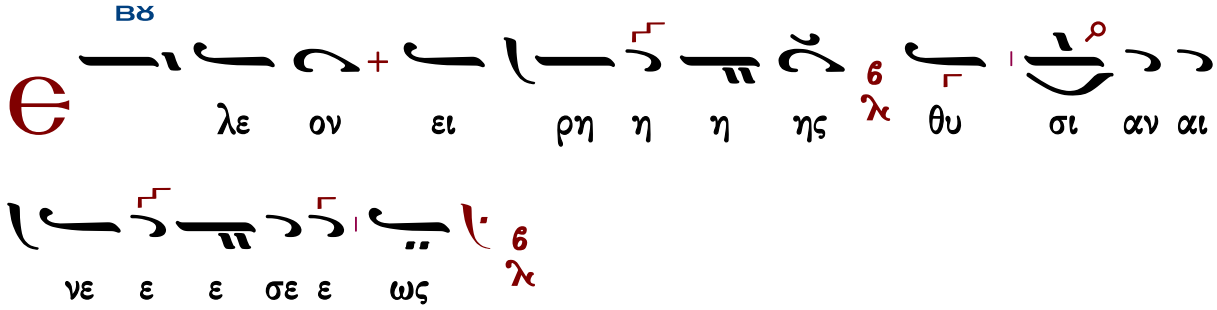

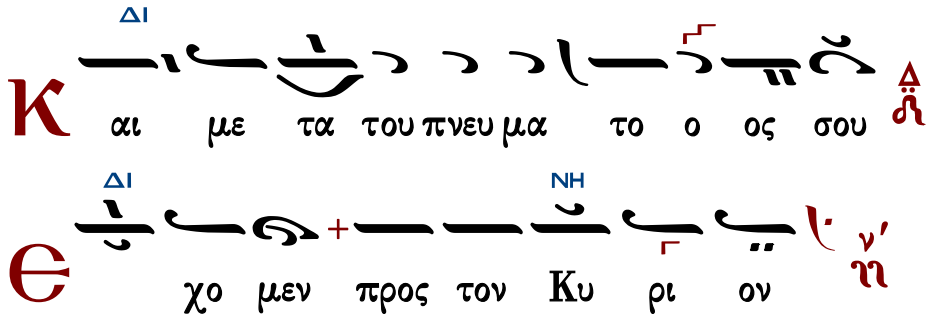

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

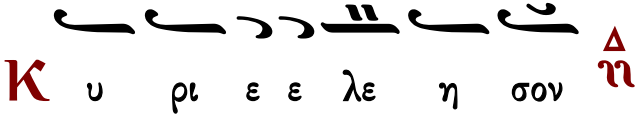

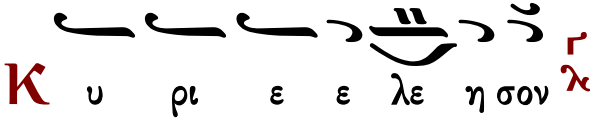

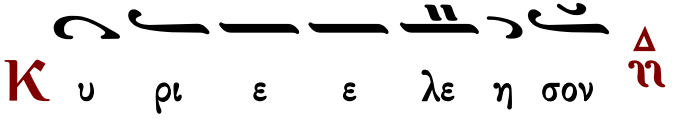

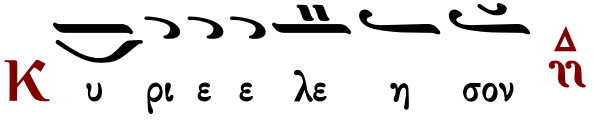

Κ υ ρι ε ε λε η σον

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

Ⲁ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Ϋι ον χαι α γι ον Πνε ευ

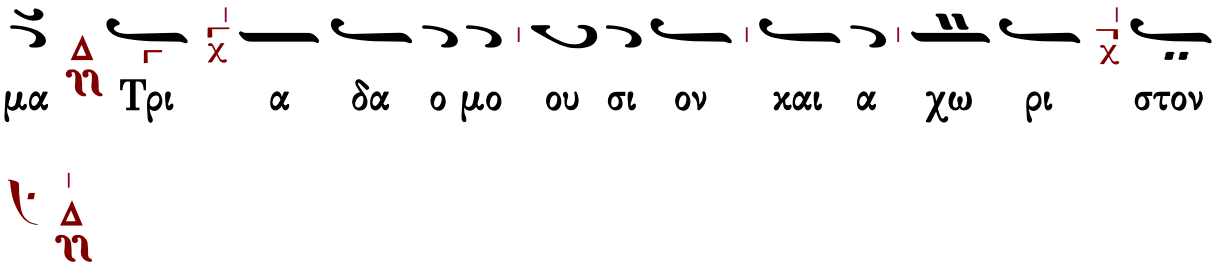

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

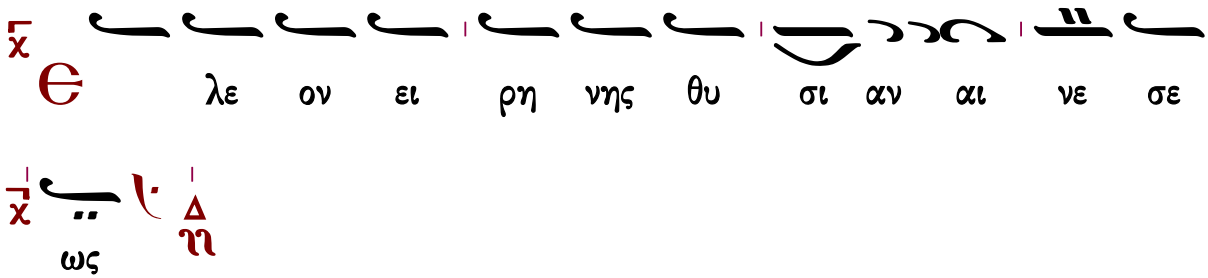

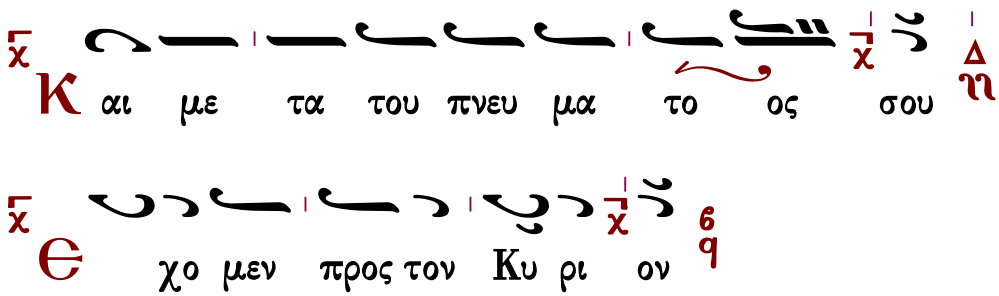

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

κλασικὰ	ἦχος β΄	Θρασυβούλου Στανίτσα
	ἦχος πλ.δ΄	Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

ἦχος β΄

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἰωάννου Γλυκέως,
κατά το παλαιόν·
σύντμηση: Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεια Λειτουργια
1851 σ.437#

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού

ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

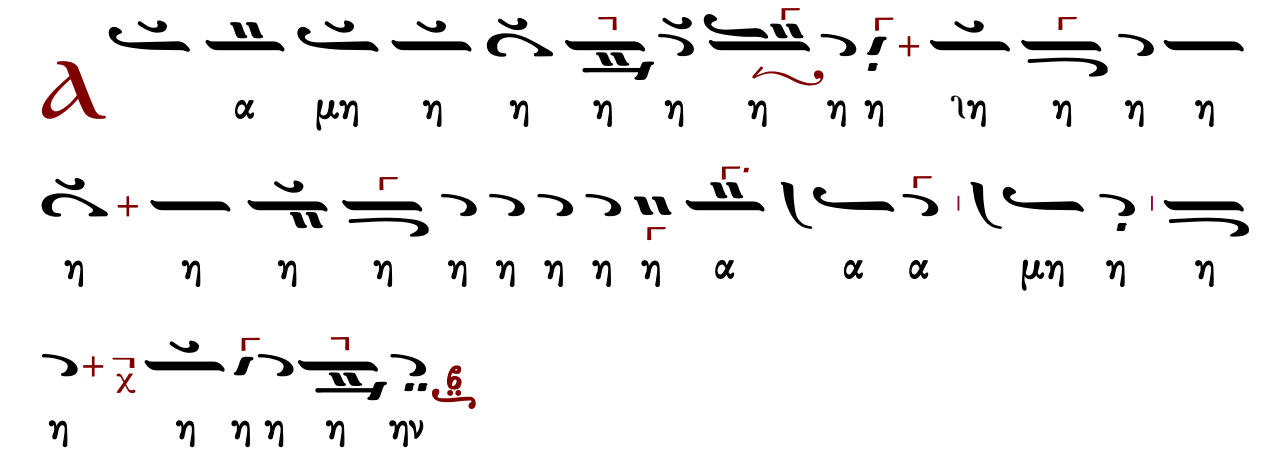

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

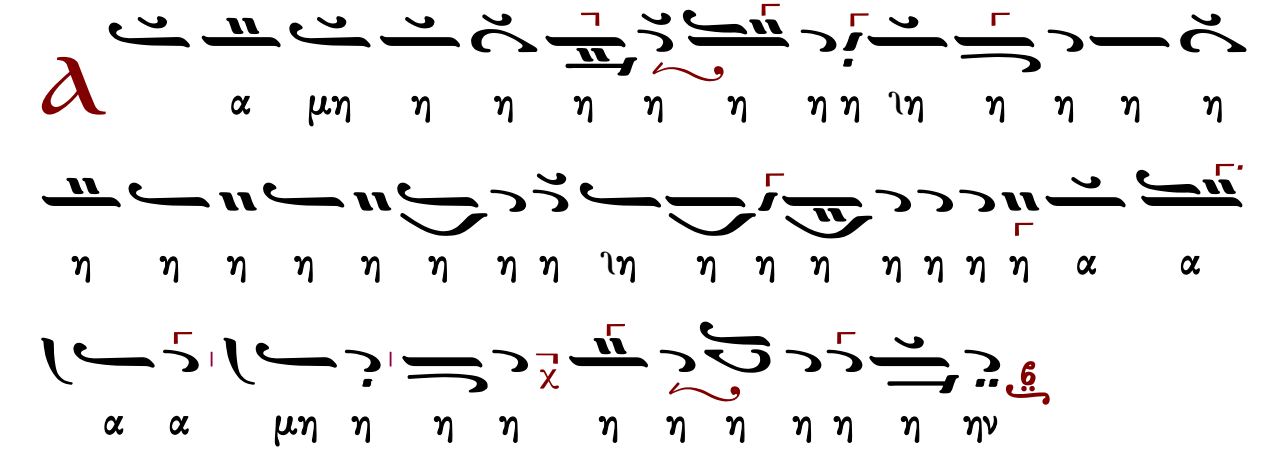

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

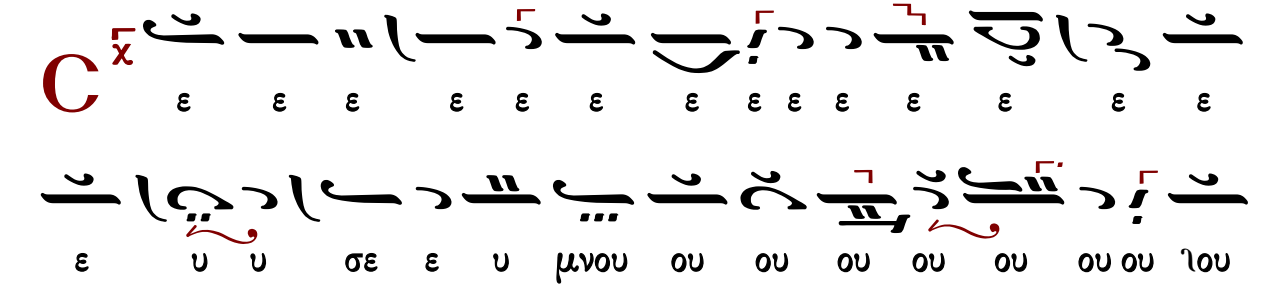

Θε ο ο ο ο ο ο ο ου ου ου

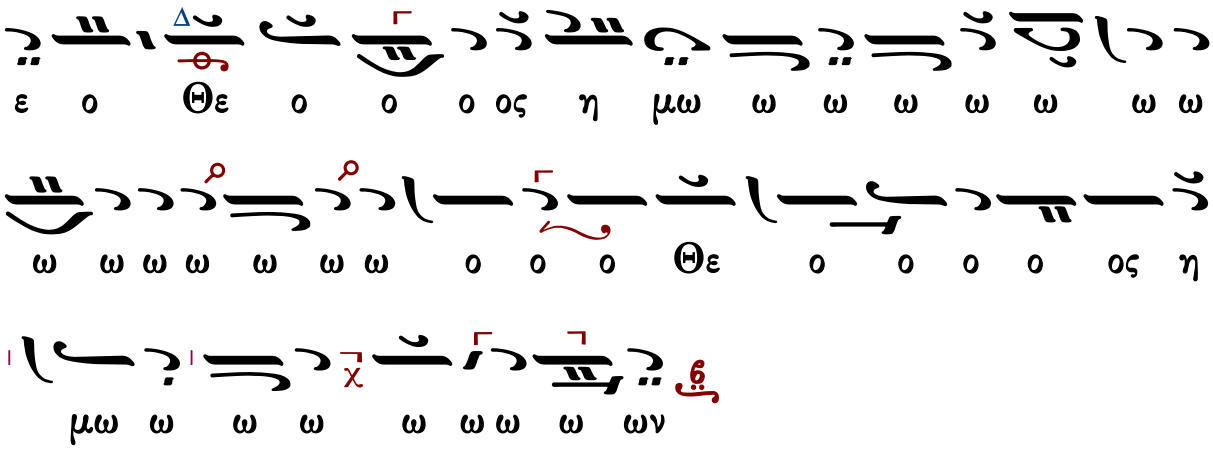

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

	Τὴν γὰρ σὴν μήτραν...		Ἐπὶ σοὶ χαίρει...
α΄	τὸ ἀρχαῖον	πλ.α΄	Νικολάου Γιάννου
	τὸ ἀρχαῖον (ἀνάλυση Καρακάση)		Παντελῆ Παρρησιάδου
β΄	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	βαρὺς	Χαραλάμπους Παπανικολάου
	Ἰωάννου Παλάση	πλ.δ΄	Σωκράτους Παπαδοπούλου
δ΄	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου		Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου
			Χρήστου Τσακίρογλου
			Γεωργίου Ὀγουρλοῦ
			Σινεσίου Ἰβηρίτου
			Ξένου τοῦ Κορώνη

α΄ 4φωνος - τὸ ἀρχαῖον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.238#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

T
η ην γαρ ση η η η

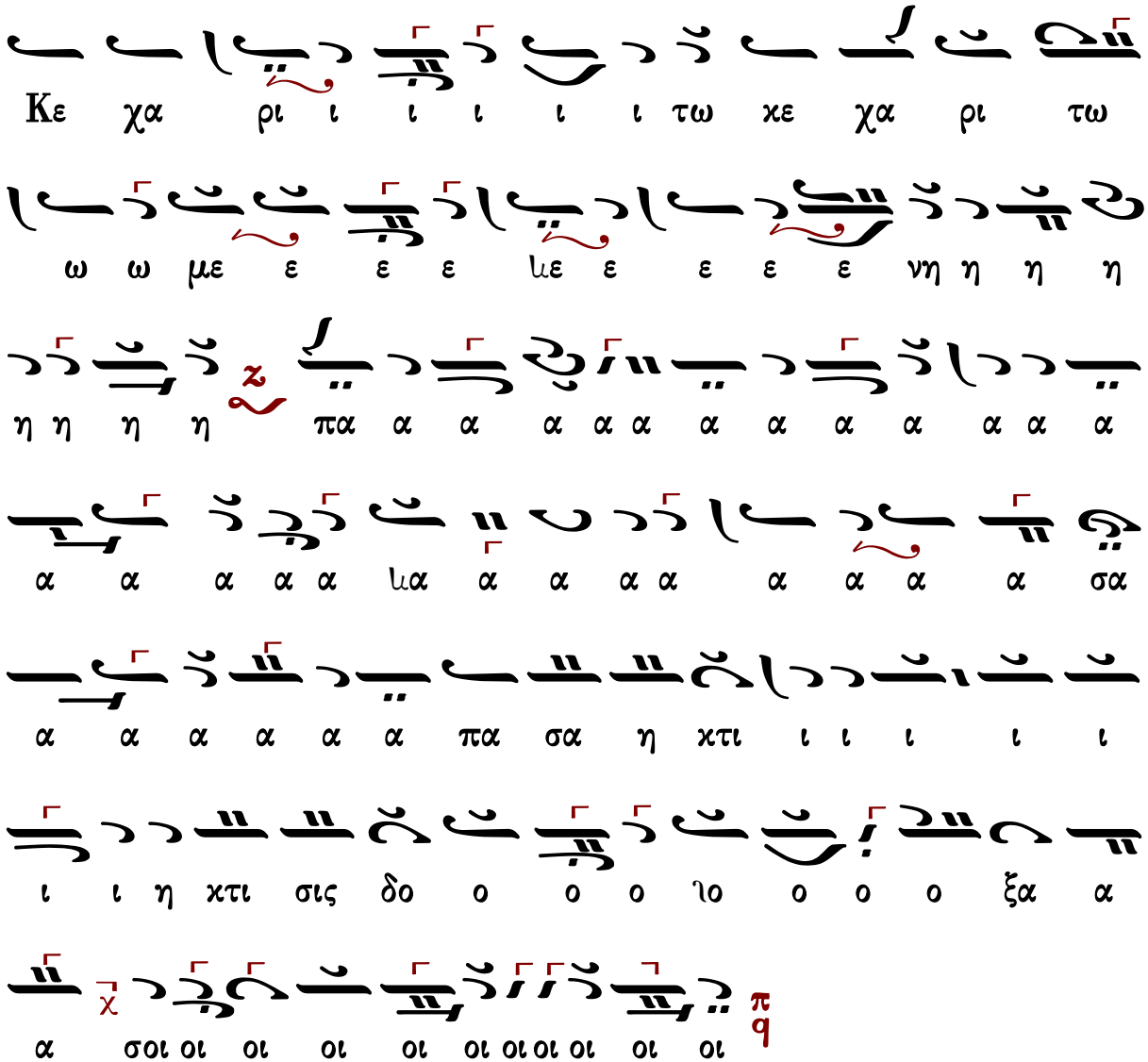

α΄ 4φωνος - τὸ ἀρχαῖον (διασκευὴ-ἀνάλυση Γ. Καρακάση)

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

Ἦχος Δι

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως
διασκευὴ-ἀνάλυση Γ. Καρακάση

Ἦχος δ̈ Κε

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.97*

ΠΑ ΝΗ ΝΗ ΠΑ

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε και αι αι

ΚΕ ΔΙ

αι αι αι αι αι αι και αι τη ην ση η η η η η η

ΠΑ ΔΙ

η η η μη η η η η ην γα α α α α στε ε

ΠΑ ΚΕ ΔΙ

ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α α α

ΝΗ ΠΑ

α α αν πλα α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΔΙ

πλα α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΒΘ ΚΕ

ρα α α α α αν ου ου ου ου ου ου ρα α α ρα

ΔΙ ΠΑ

νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΝΗ

ω ω ω μω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α α α α

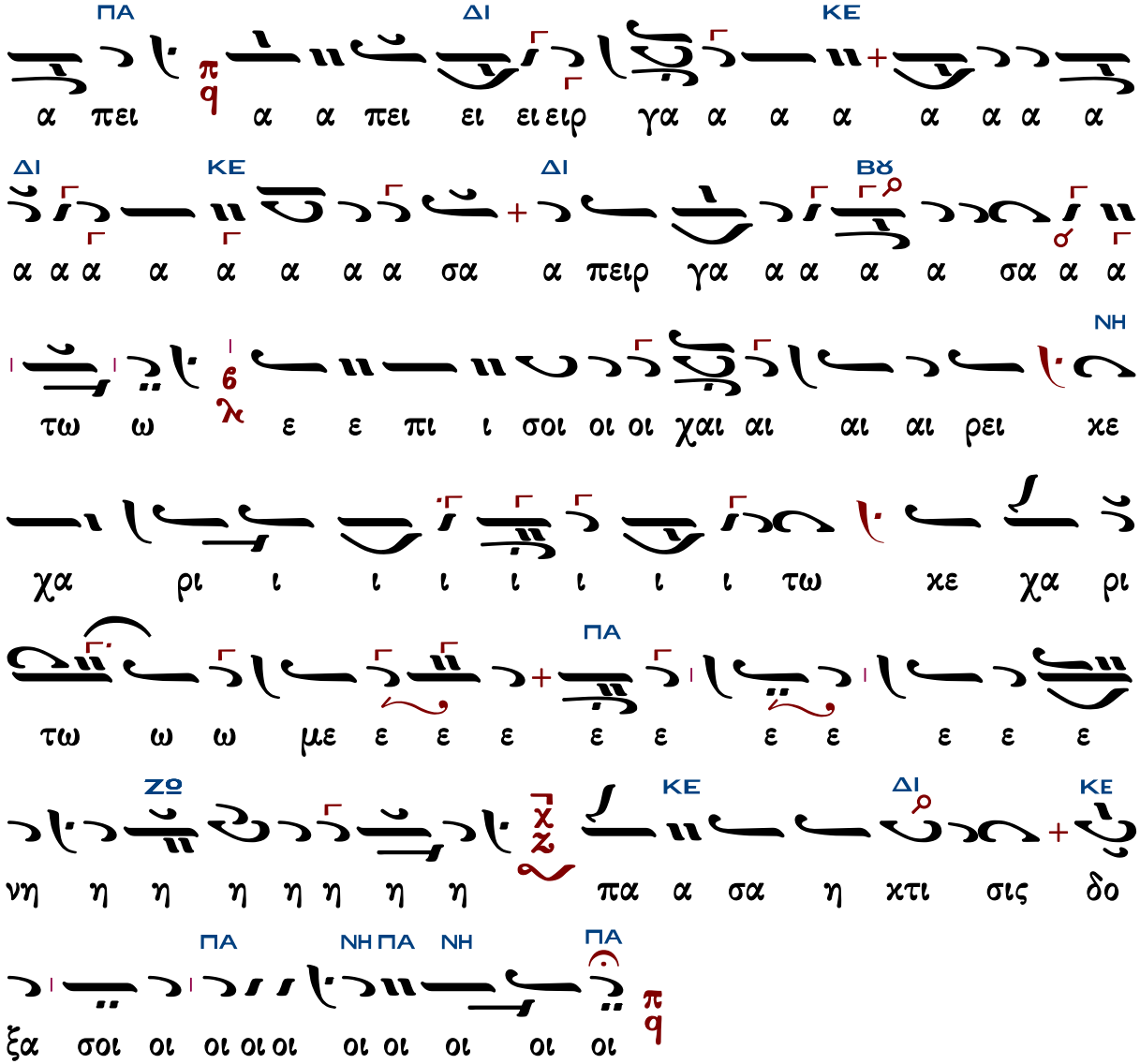

β' Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ἀνθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

ΒΡ
ΤΗΝ ΓΑΡ ΣΗ Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η
ΙΗ Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η
ΔΙ
Η ΤΗΝ ΓΑΡ ΣΗΝ ΜΗ Η Η Η Η ΤΡΑ Α Α Α Α
ΜΕΛ
ΙΑ Α Α Α ΑΝ ΘΡΟ Ο Ο Ο Ο ΙΟ Ο
ΒΡ
Ο Ο Ο ΝΟΝ Ε ΠΟΙ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ ΙΟ Ε
ΔΙ
ΠΟΙ Η ΣΕ ΧΑΙ ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΤΗ Η Η Η Η ΙΗ Η
ΜΕΛ
ΗΝ ΣΗ ΗΝ ΓΑ Α Α Α Α ΙΑ Α Α ΣΤΕ Ε Ε
ΔΙ ΒΡ ΔΙ
Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΡΑ Α Α Α ΠΛΑ ΤΥ
ΤΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΡΑ Α ΑΝ ΟΥ ΡΑ Α ΝΩ Ω
ΜΕΛ ΒΡ
Ω Ω Ω Ω ΩΝ Α Α ΠΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΡ ΓΑ Α Α

ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΔΙ
ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΝΗ

β΄ Ἰωάννου Παλάση

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.160*

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

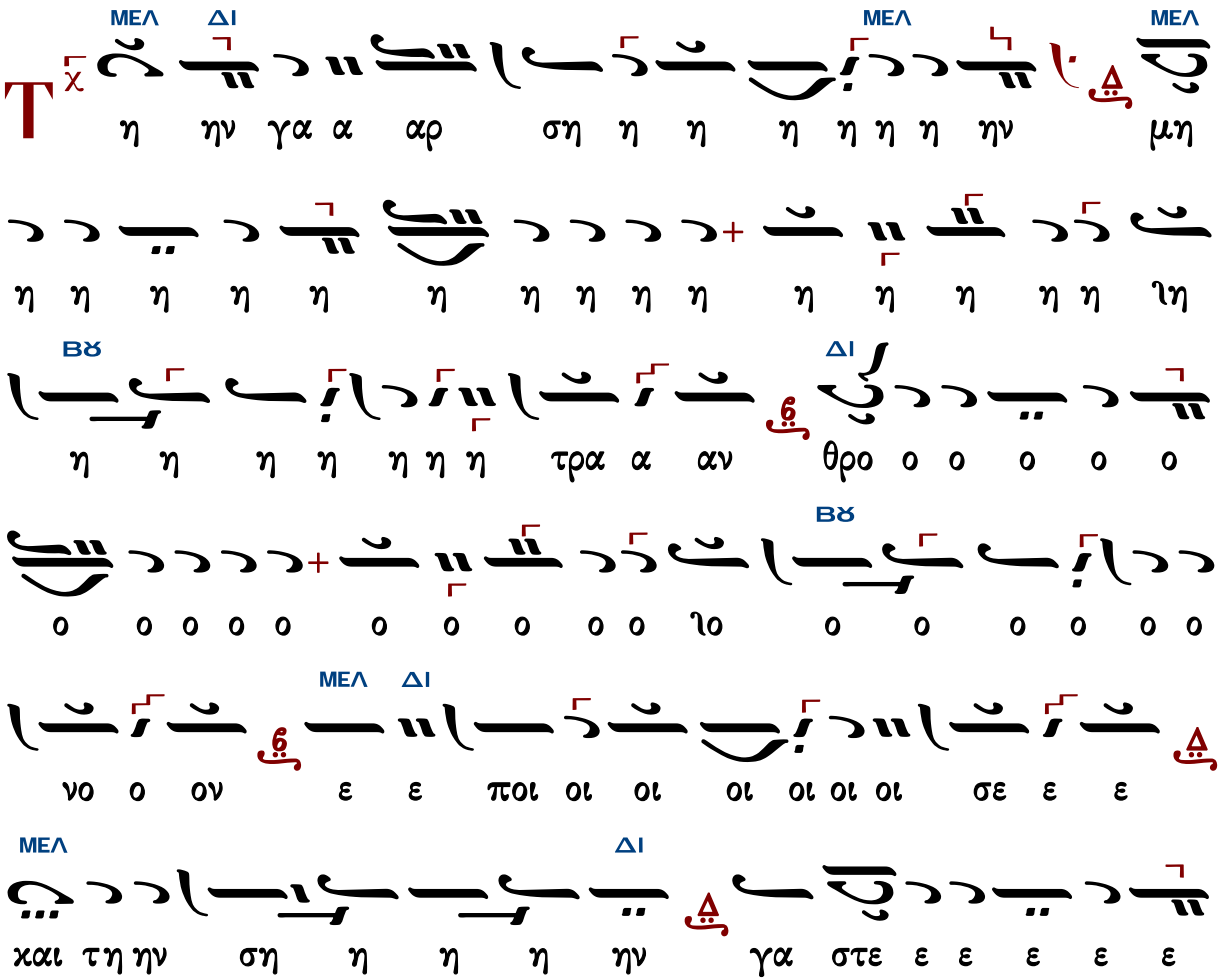
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΜΕΛ
Τ
η ην γα α αρ ση η η η η η η ην μη
η η η η η η

ΒΡ
ΔΙ
ΒΡ
ΔΙ
ΒΡ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΡ
ΔΙ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι

louka.loukas@gmail.com

δ' [άγια] - Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου
Κήπος Χαρίτων, Λειτουργία
1915 σ.431#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

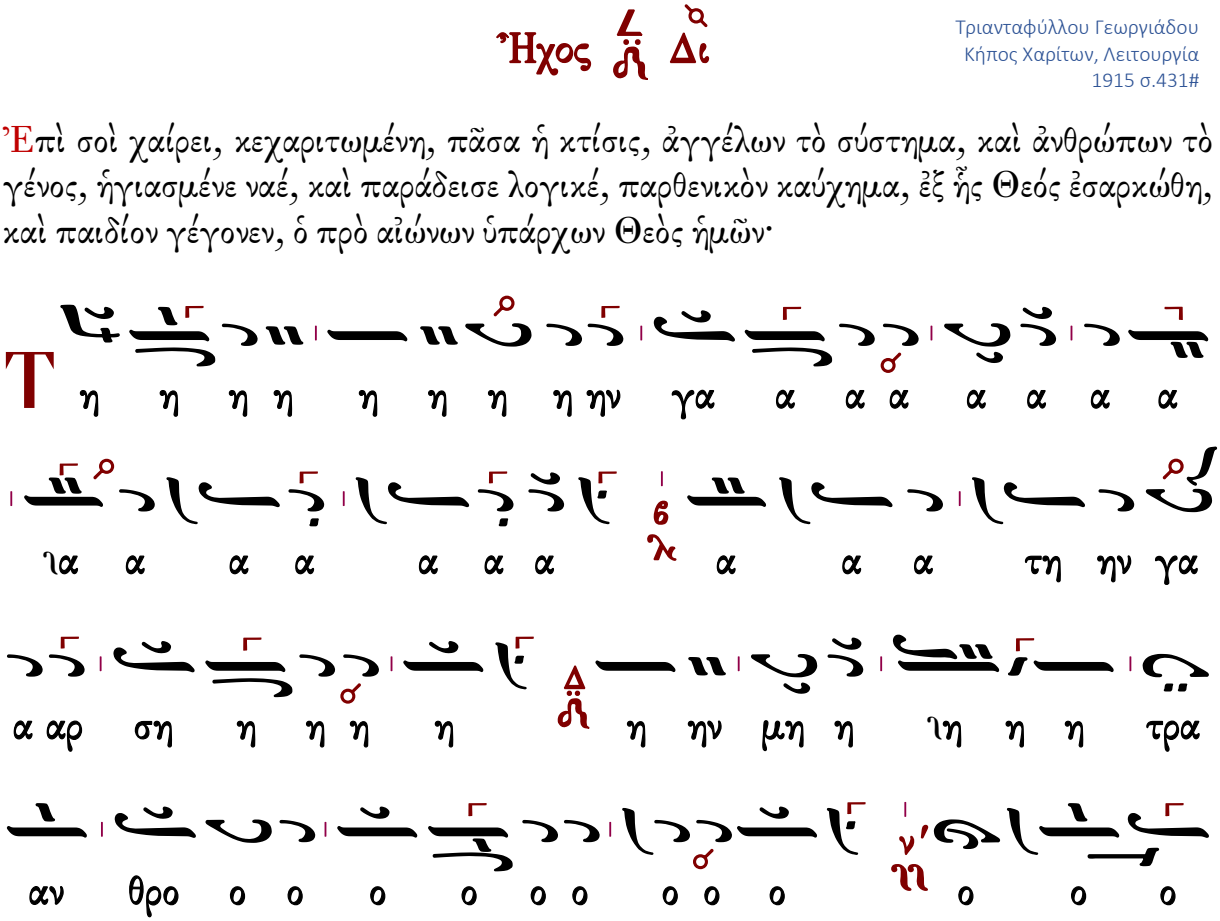

ιο ιο ιο ιο ιο ποι ε ε ε νο νο ον ε ε ε νο ο ο θρο ο ο νο ο ο

η ιο ιο ιο ιο ιο ποι ε ε ε νο ο ον ε ε ε νο θρο ιο ιο ιο

η η η η η η τη η η αι αι αι χαι ε σε η η η

α α γα ηη η ηη ση η ηη η η η η η η η η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γα α στε ε ε ε ε ε ε στε ε ε ε ε

υ υ πλα τυ α α α α α α α α α α α ρα α α α α ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ου ου αν ρα ε ε ε ε ε τε τυ πλα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω

ιι ι ι

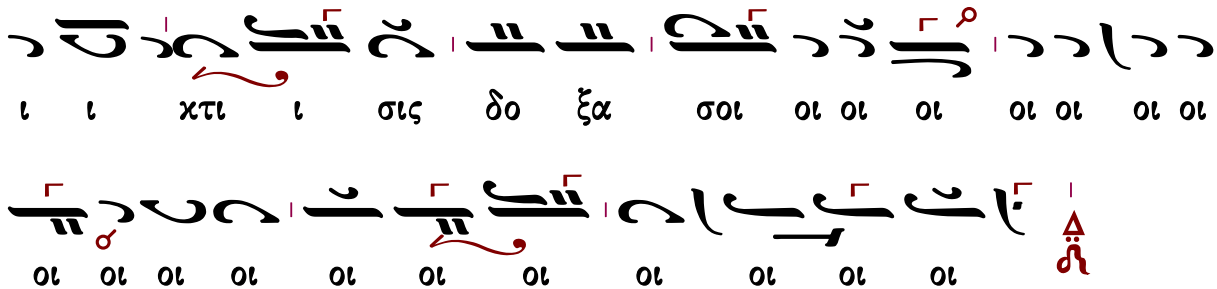

πλ.α΄

Νικολάου Γιάννου (ἐναρμόνιος)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ψαλτολόγιον#

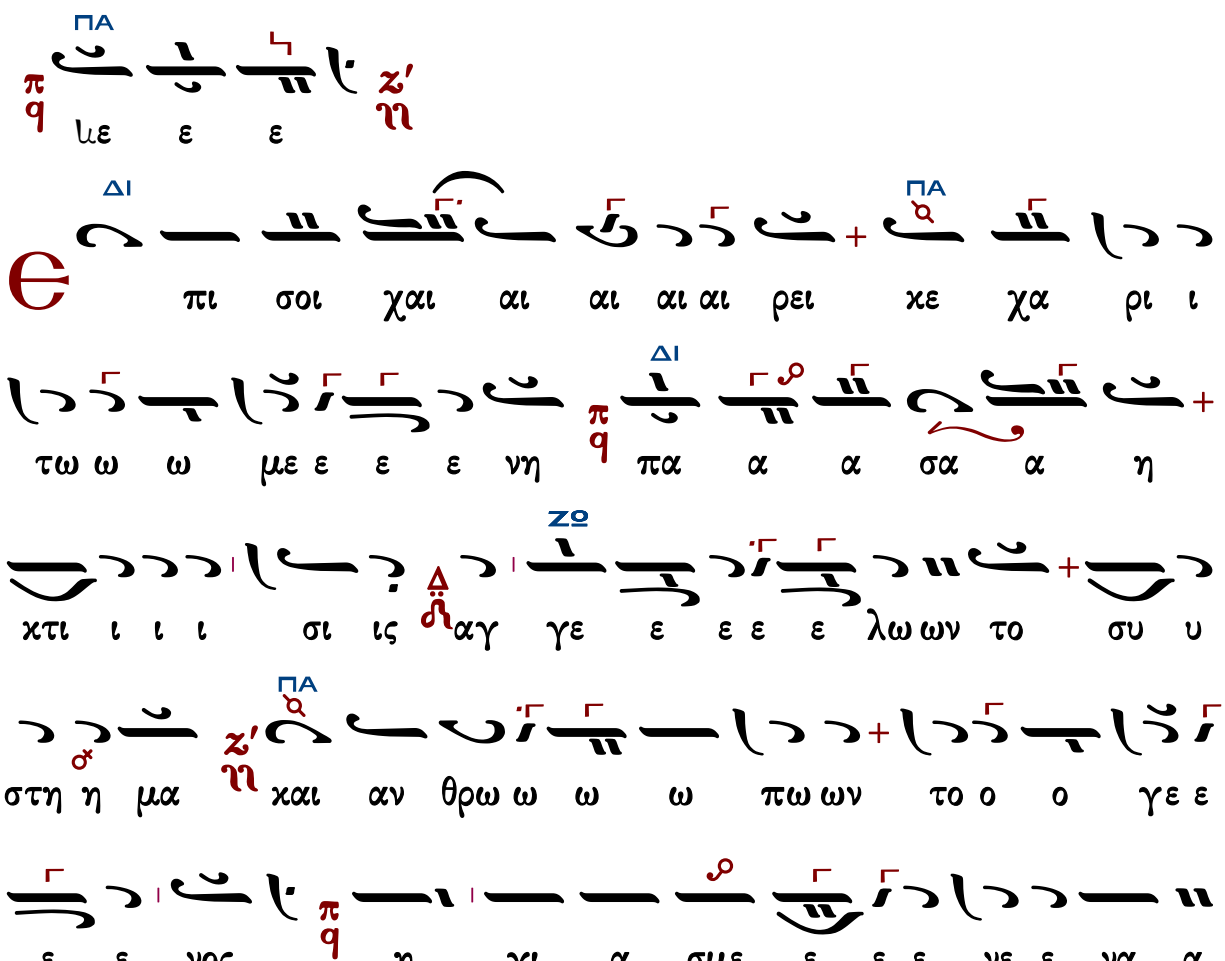

ΔΙ ΜΕΛ ΖΟ ΔΙ

παρ κε ι γι λο σε δει α ρα πα και ε

Θε ης εξ μα η η χη αυ κα ον ο κο νι θε

ΔΙ ΖΟ

ον ο ι δι παι και η η θη ω ω ω κω σαρ ε ος ο

ΠΑ

αρ υ πα ων ω ω ι αι ο προ ο ο ο νεν ο ε γε

τη μων η η η η ος ο ο ο ο ε Θε ων χω

η η οι ι ε ε νον ο ο ο θρο ραν η μη σην γαρ ην

ΖΟ ΓΑ ΖΟ

τε τυ πλα ρα ε ε ε ε στε γα σην την και σε

ΠΑ ΔΙ

ων ω ω νω ρα ου αν ρα ε τε τυ πλα ρα ε ε

ε το α α α α σα α α α γα ειρ πει α α

ΖΟ

τω ρι κα χε ει ρει αι αι αι αι αι αι χαι σοι πι

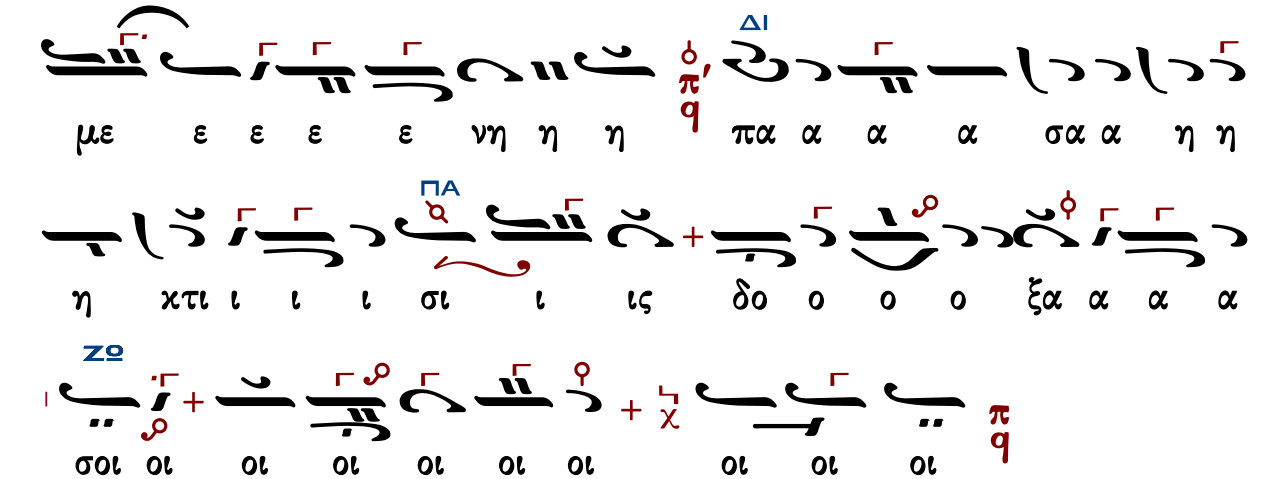

Παντελῆ Παρρησιάδου

Ἦχος λ ϋ Πα

Παντελῆ Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

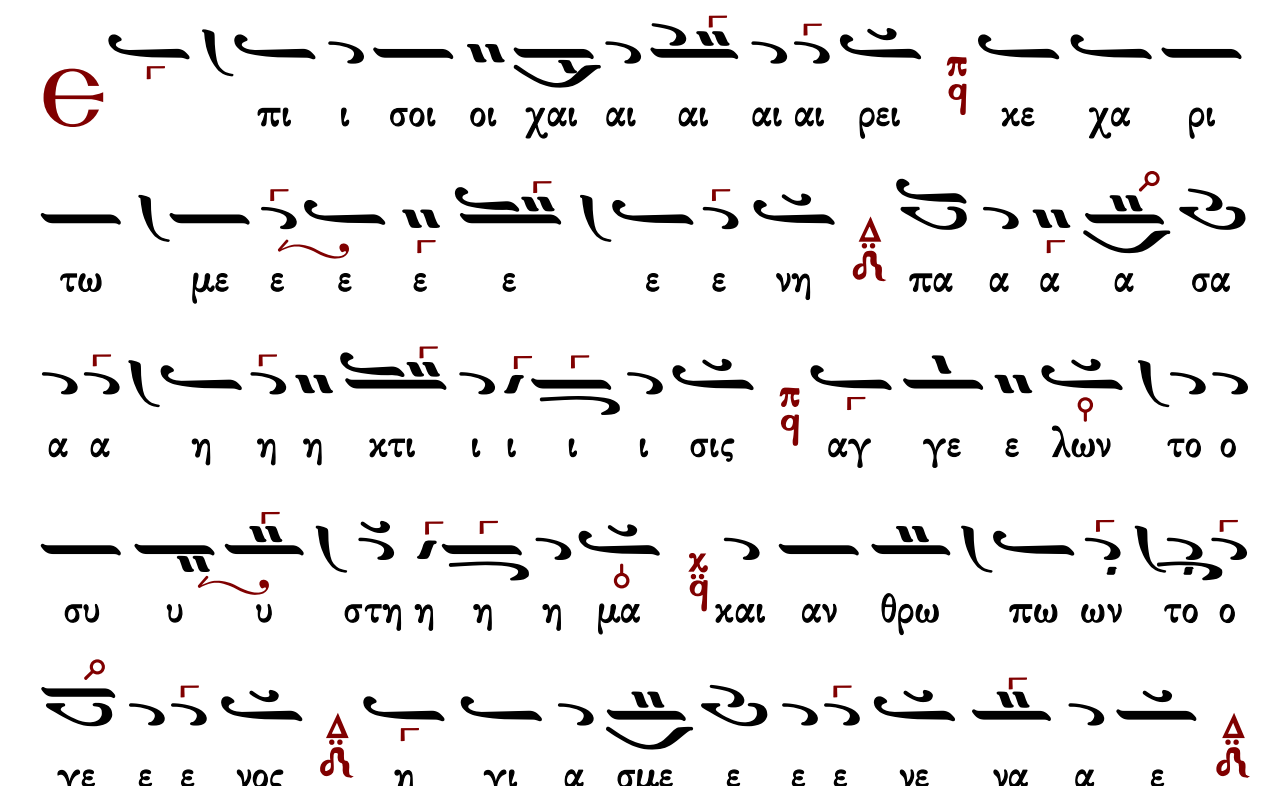

χαι λο γι χε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε πα̅ρ

θε νι χο ον χα αυχη η μα εξ̅ ης Θε ο ο ος ε ε

σα α αρ χω ω ω ω θη χαι παι δι ον γε ε

γο ο ο νεν ο προ ο αι αι ω ω νων υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ος η η ιε Θε ο ος η

η η μων τη̅ν γα αρ ση ην μη η η τραν θρο ο

ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε χαι τη̅ν

ση η η ηνγα α στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε

ε ε ε ε ραν ου ρα νω ων α α πει ει ειρ

γα α σα α α το ε πι ι σοι οι χαι ρει ει χε ε

Βαρύς - Χαραλάμπους Παπανικολάου

5'50"

'Ηχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Αηδών
Άγιον Όρος 1984 σ.260#

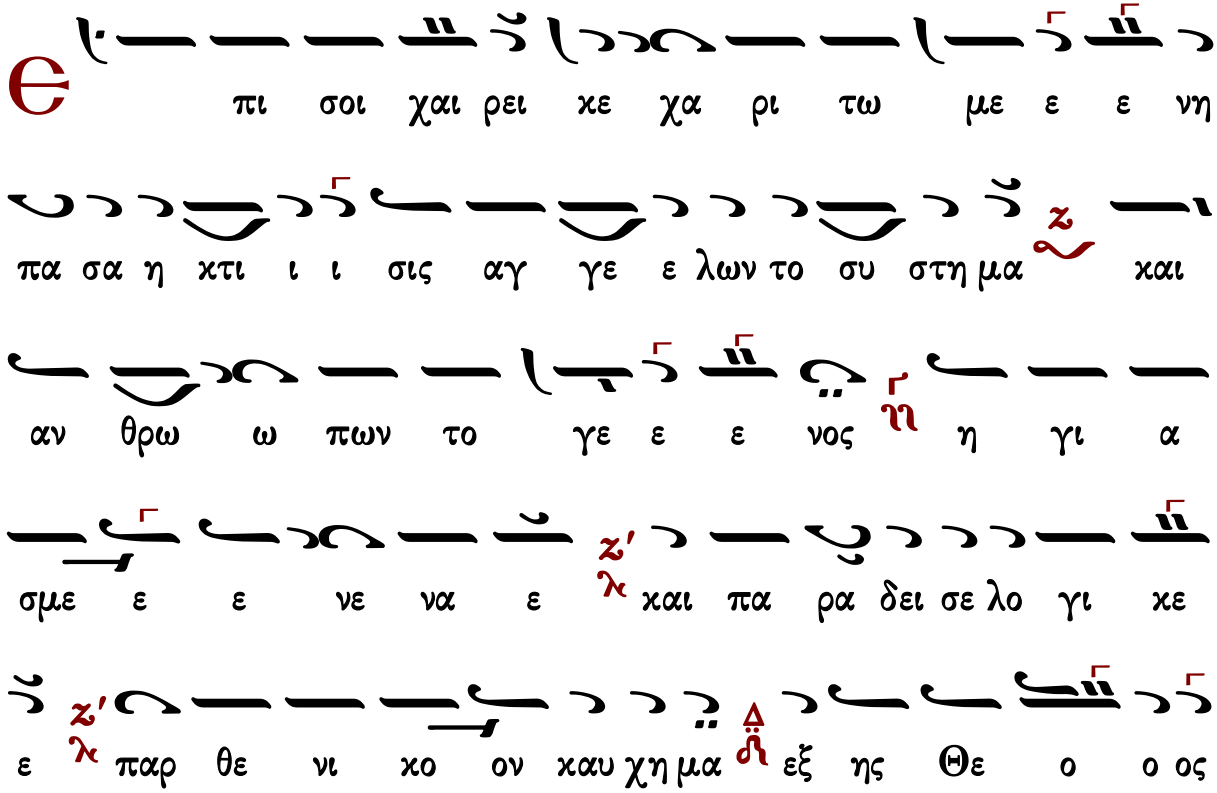

ε σαρ χω ω θη χαι παι δι ον γε γο νεν ο προ αι

ω ω νων υ πα α αρ χων Θε ο ο ος η η η μω ω

ων

T ην γα α αρ ση η ην μη η η τρα α αν θρο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο θρο ο ο

ο α α α α α α α αν ου ρα α α νο ο ο

α ρα ε ε ε ε ε ε πλα τυ τε ε ε ε ε ρα α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η η ην ση η ην γα α στε ε ε ε ε ε ε ε

ιο θρο νον ε ποι η η η σε ε και αι αι αι αι αι αι τη

ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο θρο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο

ο

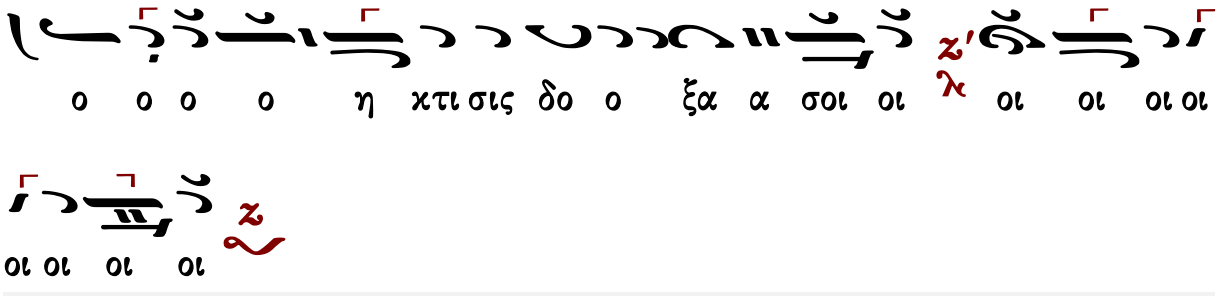

πλ.δ΄

Σωκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.162#

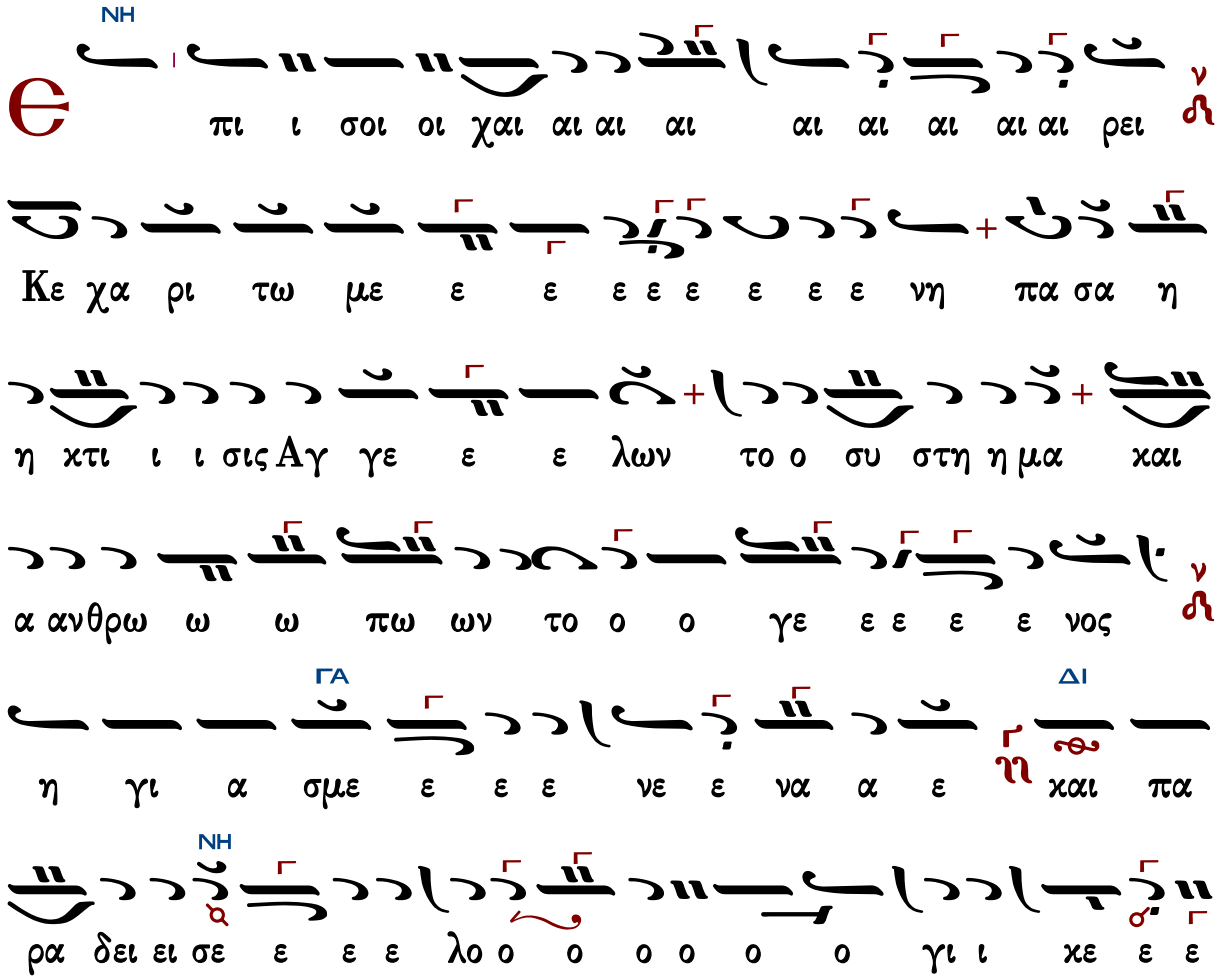

ε παρ θε νι χο ο ον κα α α α αυ χη η η η

μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ κω

ω ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο

ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ων υ

πα α α αρχων Θε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην

γαρ ση η ην μη η η η η η η τραν θρο ο ο

νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην

γα α α στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε

ε ρα α α αν ου ρα α α νω ω ων α α πειρ

γα α α α α α σα α α α πειρ γα α σα α το

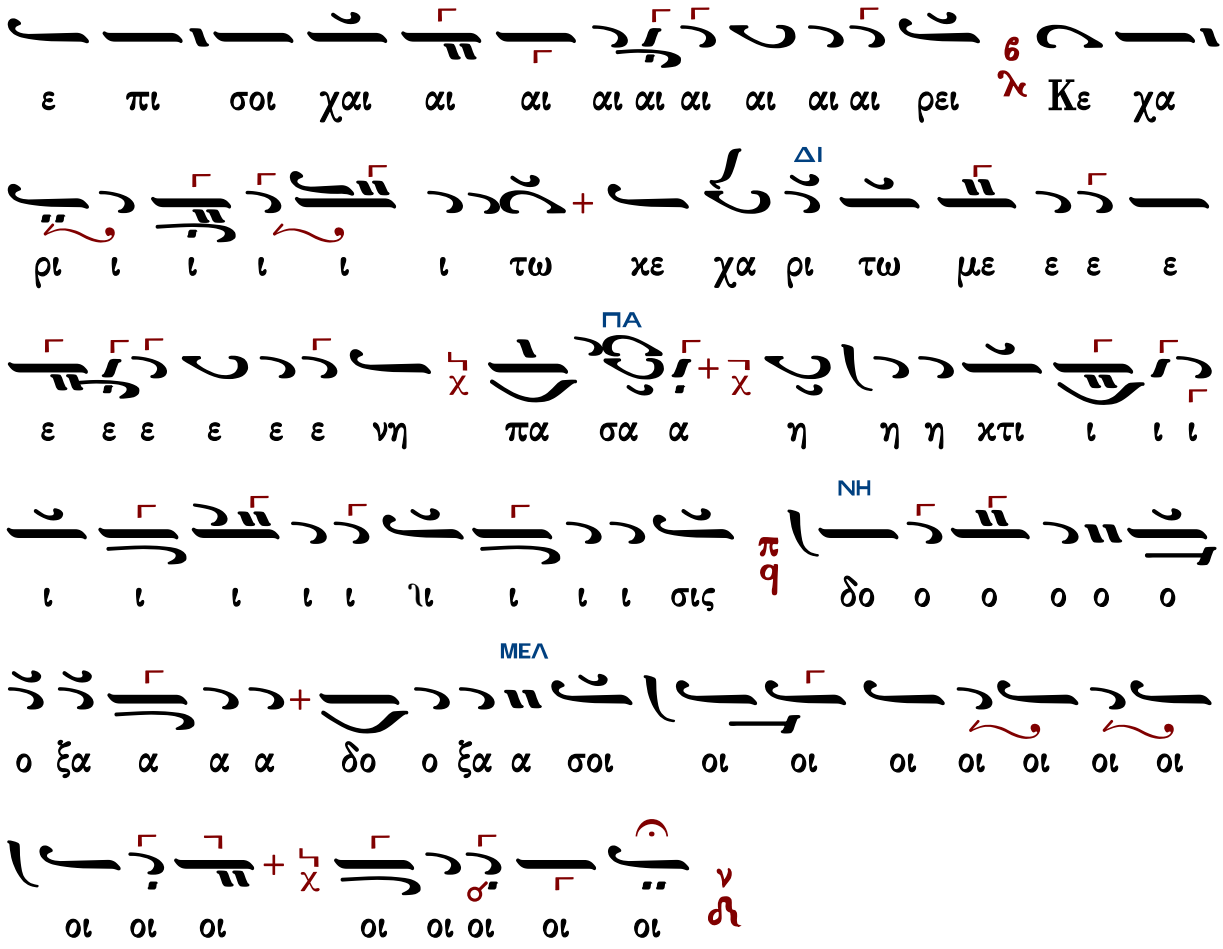

ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει Κε χα
ρι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι τω με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η η χτι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιι ι ι ι σις δο ο ο ο ο ο
ο ξα α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ν Νη

Μουσικός Πανδέκτης
Θεία Λειτουργία
«ΖΩΗ» 1976 σ.190#

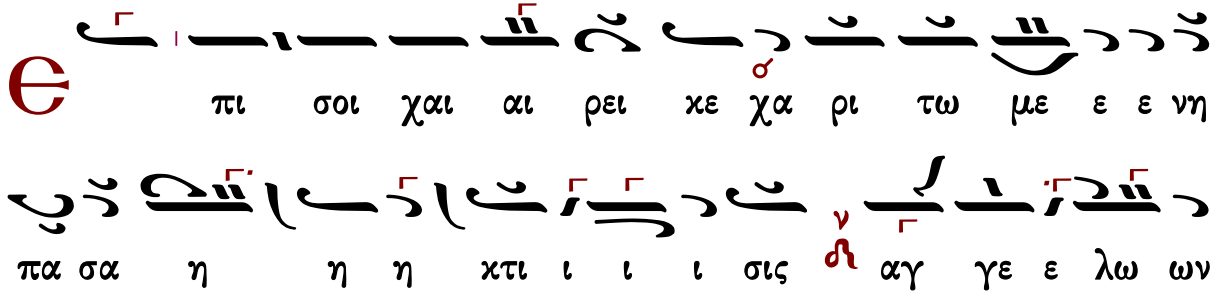

πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
πα σα η η η χτι ι ι ι σις αγ γε ε λω ων

το συ υ υ στη η η η μα και αν θρω ω ω

πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε

νε να α α ε ε και πα ρα δει σε λο γι ι ι

κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα

εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρ κω ω ω ω ω ω

ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε ε

γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων Θε ε ο

ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν θρο

ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι αι

την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα α αν ου ρα

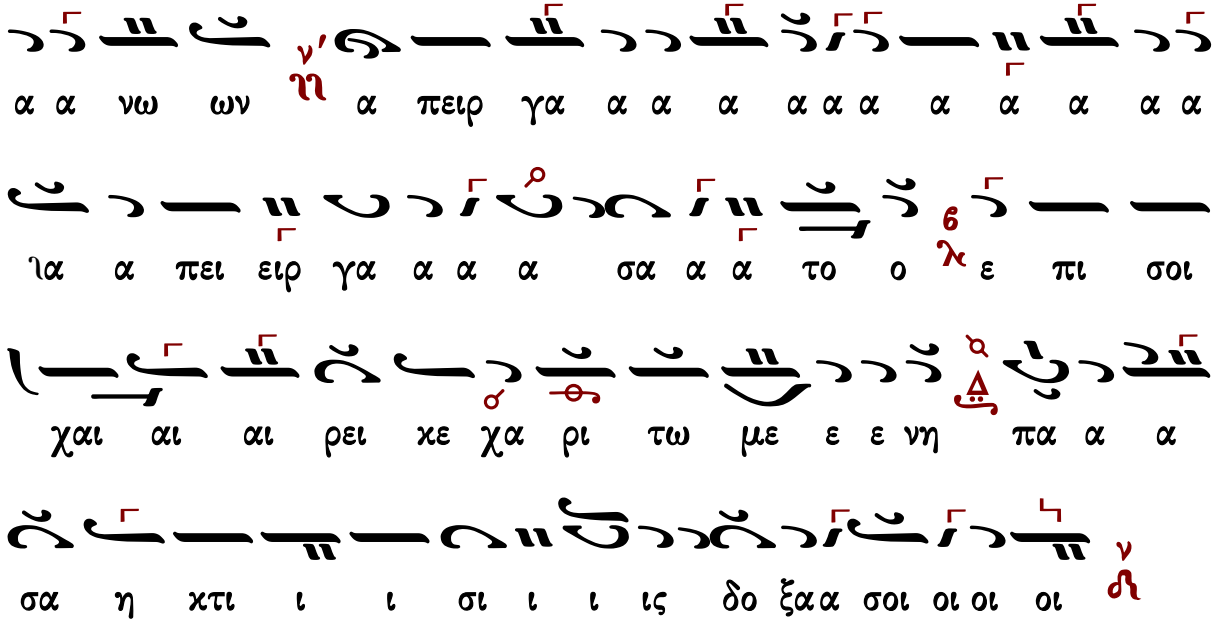

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̇ Νη̇

Χρῆστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι κε ε παρ

θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε

ος ε σα α αρ κω ω ω θη και παι δι ον γε ε

ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα αρχων Θε

ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η

η τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η

σε και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα

νων α πειρ γα α α α σα α α α το ε πι

σοι χαι αι αι αι ρει Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε

νη πα σα η κτι σις δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι
Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης
Ἐν πρώτοις, μνήσθητι
louka.loukas@gmail.com
Γεωργίου Ὀγουρλοῦ [ἢ Οὐγουρλοῦ]
8'8"
Ἦχος λ πα ἡ Νη
Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.256*
πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
πα σα η κτι ι σις αγ γε ε λων το συ στη μα και αν
θρω ω πων το γε ε νος η γι α σμε ε νε να ε
και πα ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κο ον χαυ χη
μα εξ ης Θε ος ε σαρ κω ω ω θη και παι δι ον
γε γο νεν ο προ αι ω νων υ πα αρ χων Θε ο ο ο
ο ος η η η η μων την γαρ ση η η η η η η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α αν ου ου

α α α α α πλα α α α τυ υ τε ε

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα ε ε ε ε ε ε στε α γα α

η η η

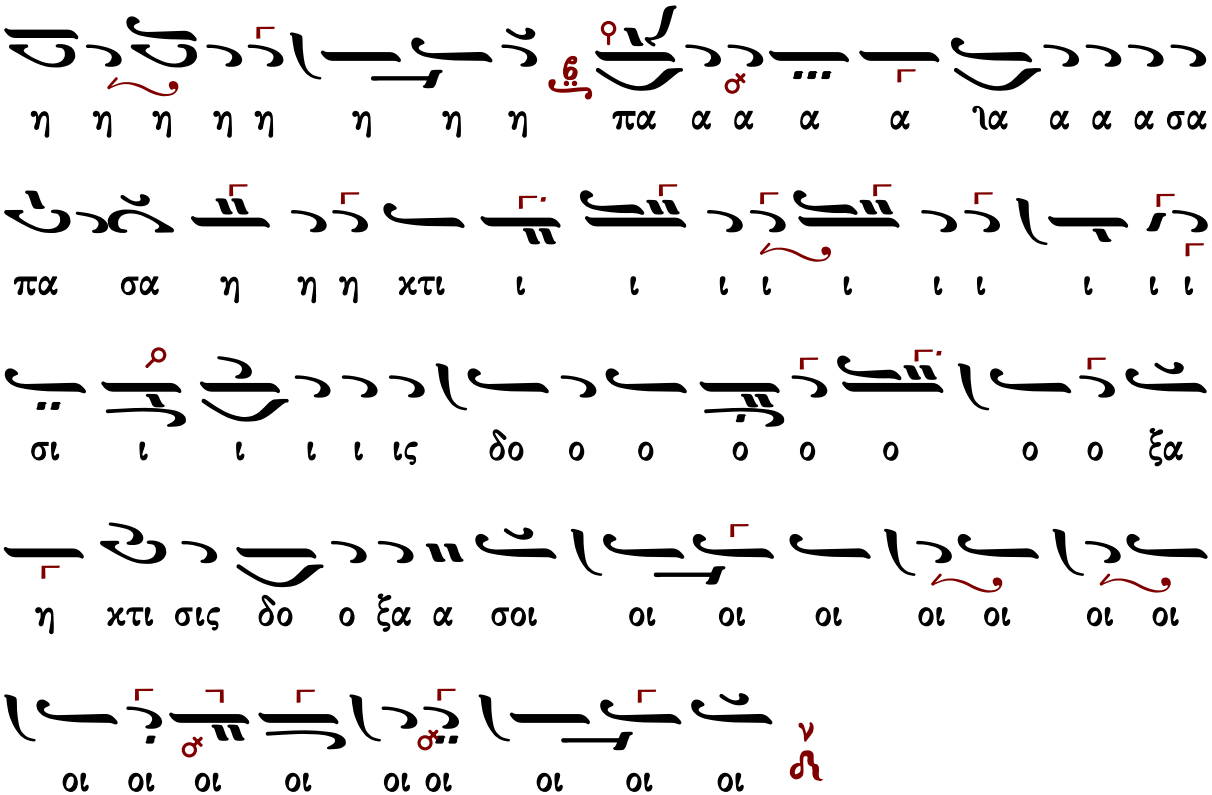

Συνεσίου Ἰβηρίτου (τέλη ιη' αἰ.)

8'

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1988 τ.Β σ.788*

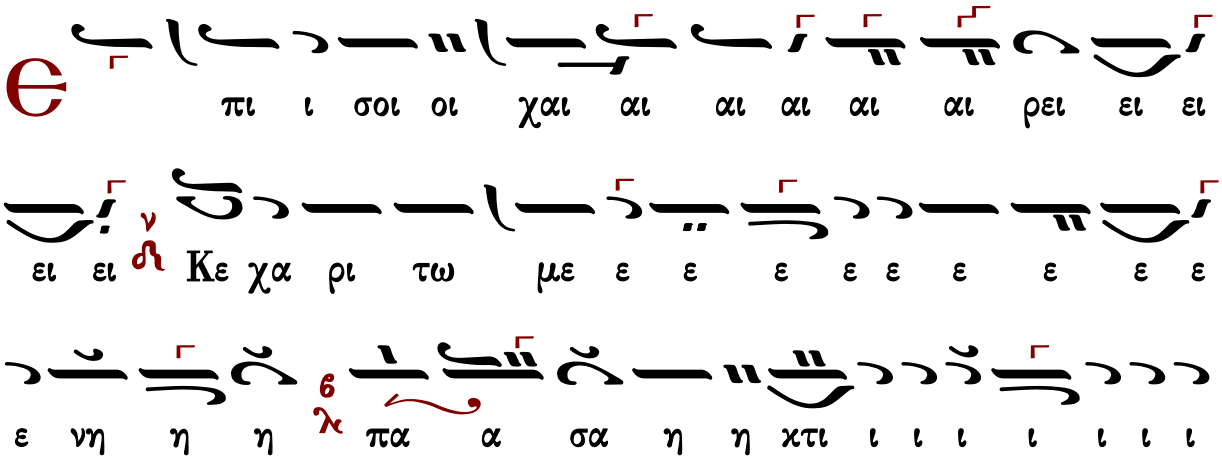

χω ω ω ω ω θη ν και παι δι ι ι ι ι ιq ρ ω ω ω χ
αρ α σα ε ε σο Θε ος ης εξ ν μα η η χ
χα α α α α α α αυ χη η η η η χα αυ
ον ο οχ ιν θε παρ ν ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε γι
ο ε σε ε ε ε ε ε ε

α α α α γα ειρ πει α ων ω ω ω ων α ρα νω ου

ραν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε υ τα πλα

α α α ρα α ε ε ε ε ε ε ε στε α γα ην

η η η ση και η η η σε ε χ ι η ιο ιο ιο ποι

ε ε ε ε νο ον ο ο ο ο ο θρο ραν η η η η

η μη ην η η η η η η μων η η η η ος ο ο ο

ο Θε ων χω αρ πα υ ω ω ω ων ω ω ιω ω ω

ω ω ω

α α α α α σα α α το ο ε πι σοι χαι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει Κε ε ε χα

ρι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η η πα α

α α α α α α α σα η χτι ι ι σις δο ο ο ο ο

ιο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι

Ξένου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.241*

Θ ιε ε ε πι σοι οι χαι αι αι αι αι ρει κε

χα ρι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε ε νη η πα

ο ον γε ε ε ε ε γο και αι παι δι ο ο ον γε ε

α αρ κω ω ω ω ω ω ω θη η η η και παι δι

α α α α α σα η κτι ι ι σι ι ιι ι ι ις

αγ γε ε λων το ο συ υ στη η ιη η η μα και αν

θρω πω ω ω ων το γε ε ε ε ε νο ο ος η γι

α σμε νε ε ε να α α ε ε ε ε και πα

ρα δει ει ει σε λο ο ο ο ο γι ι κε ε ε ε

παρ θε νι κο ον κα α α α αυ χη η η η κα αυ

χη μα α α α α α α εξ ης Θε ο ο ος ε σαρ κω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Θε ος ε σα

α α γα ειρ ει ει πει α α α α α α ων ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ρα ου ραν ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ υ

υ υ υ τυ α πλα α α α α α α α α α α α

α α α α α α ρα ε ε ε ε ε στε αγ ην η η ση ην τη

α α α α α α ρα ε ε ε ε ε ποι η η η σε ε ν ο ο ο ο ο ι ο ο θρο

ν α τρα η η μη ο ο ο ο ο ο θρο ν τραν η η μη ν η σ η

ε Θ ο ο ο ο ος η η μω ω ω ων την γαρ

ω ω ω ν ων υ πα α α α α α αρ χω ω ων

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ν ρα ω ω ω ω ω ω ω

ε ε γο ο ν ε ε ε εν ο προ αι αι ω ω ω

α α α α α α α α α πλα α τυ υ υ υ

η τ η σ η η η γα στε ε ε ε ε ρα α α α α α α

η η η

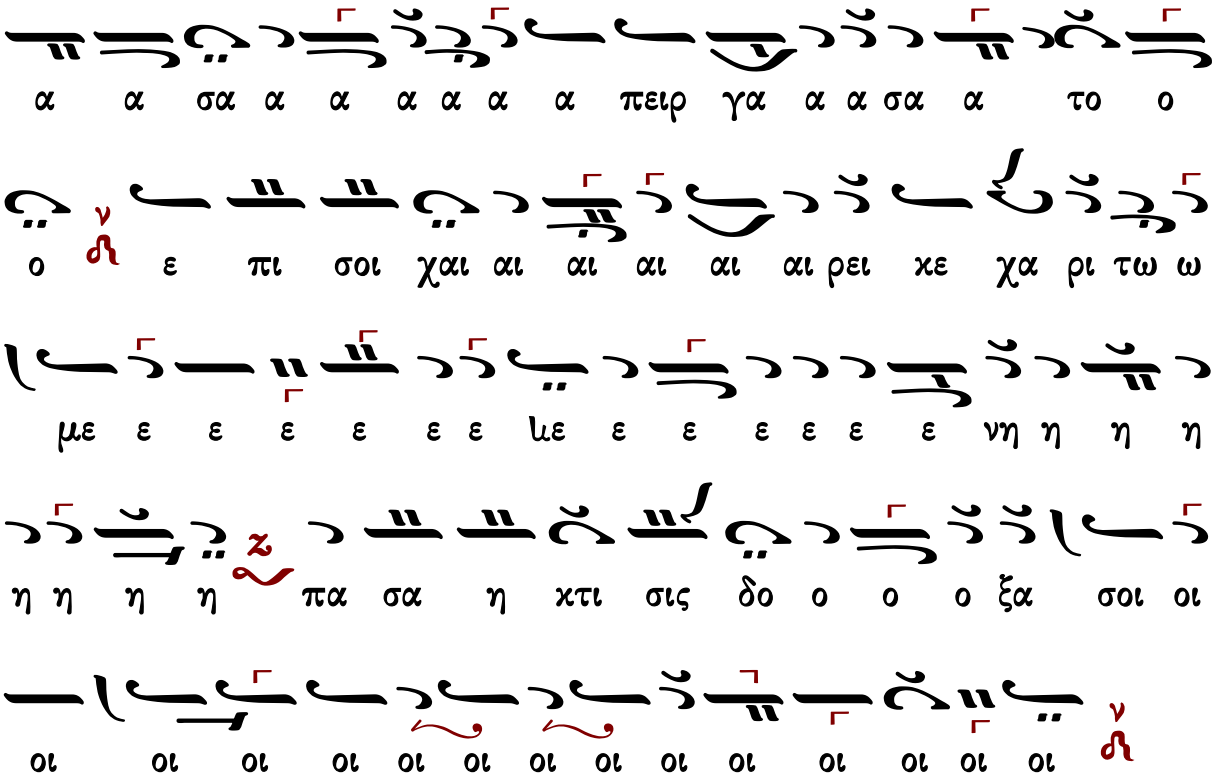

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — louka.loukas@gmail.com

---

ἦχος β' Θρασυβούλου Στανίτσα

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

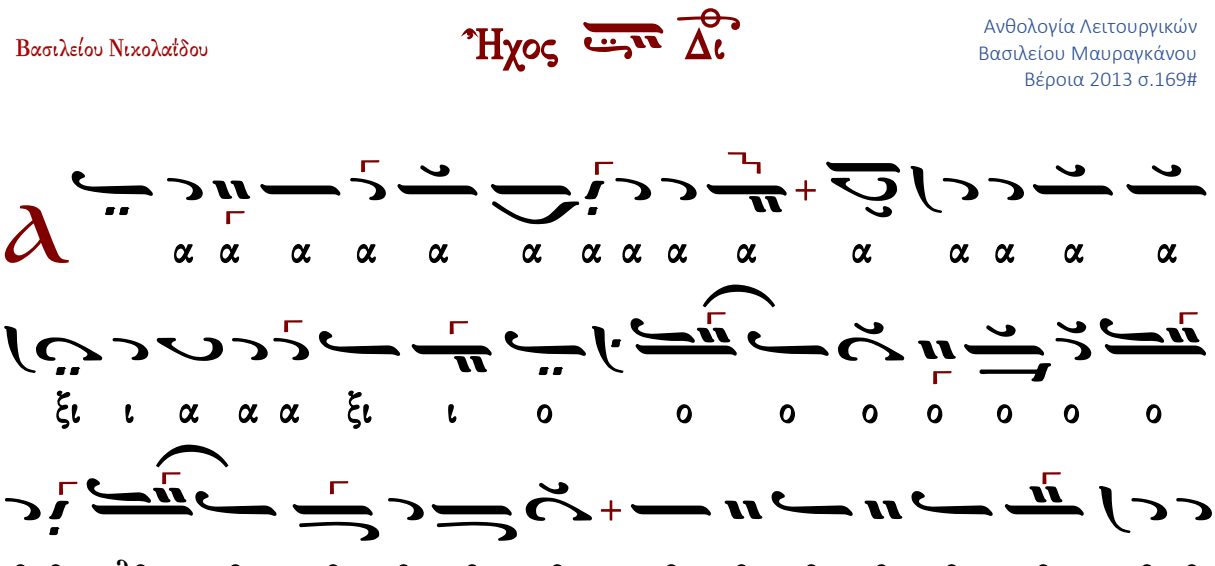

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευή-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

ι ψι υ οις υ υ υ εν τοις οιο ιο ιο οι ιο ιοι ιο

ιο ιο ιοι εν εη ε ε ε ε α α α α α α

ο ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ρα α ου ρα

ιι ιιιι ιιι

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία
1992 σ.193#

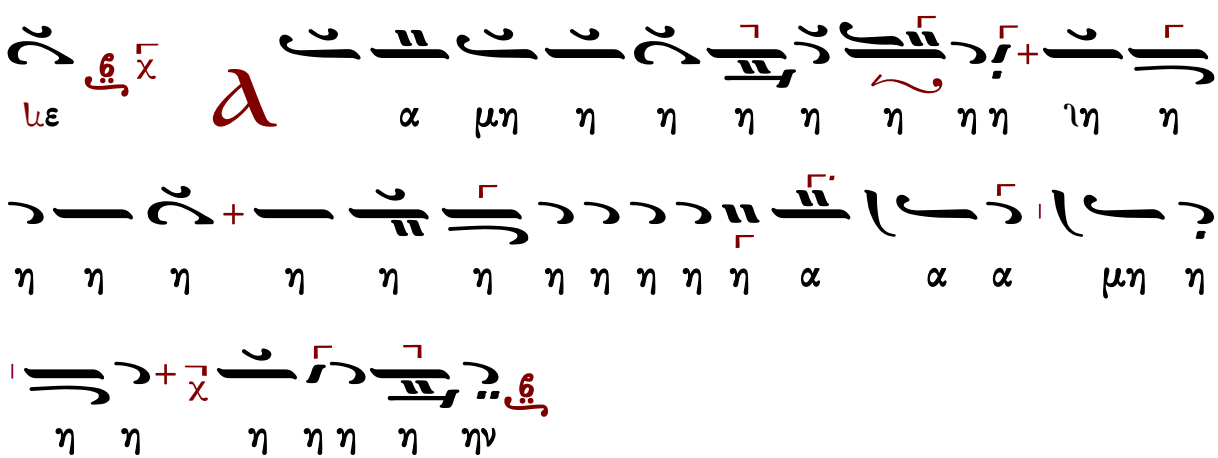

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Διασκευή-Ανάλυση Θρ. Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασυβ. Στανίτσα#

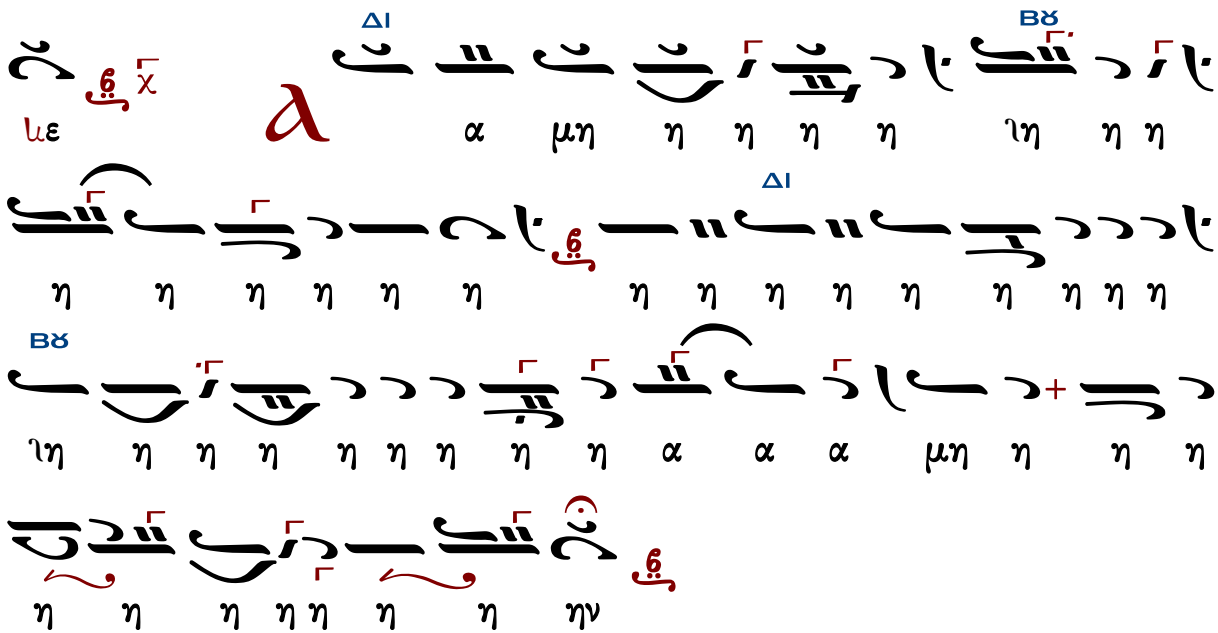

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

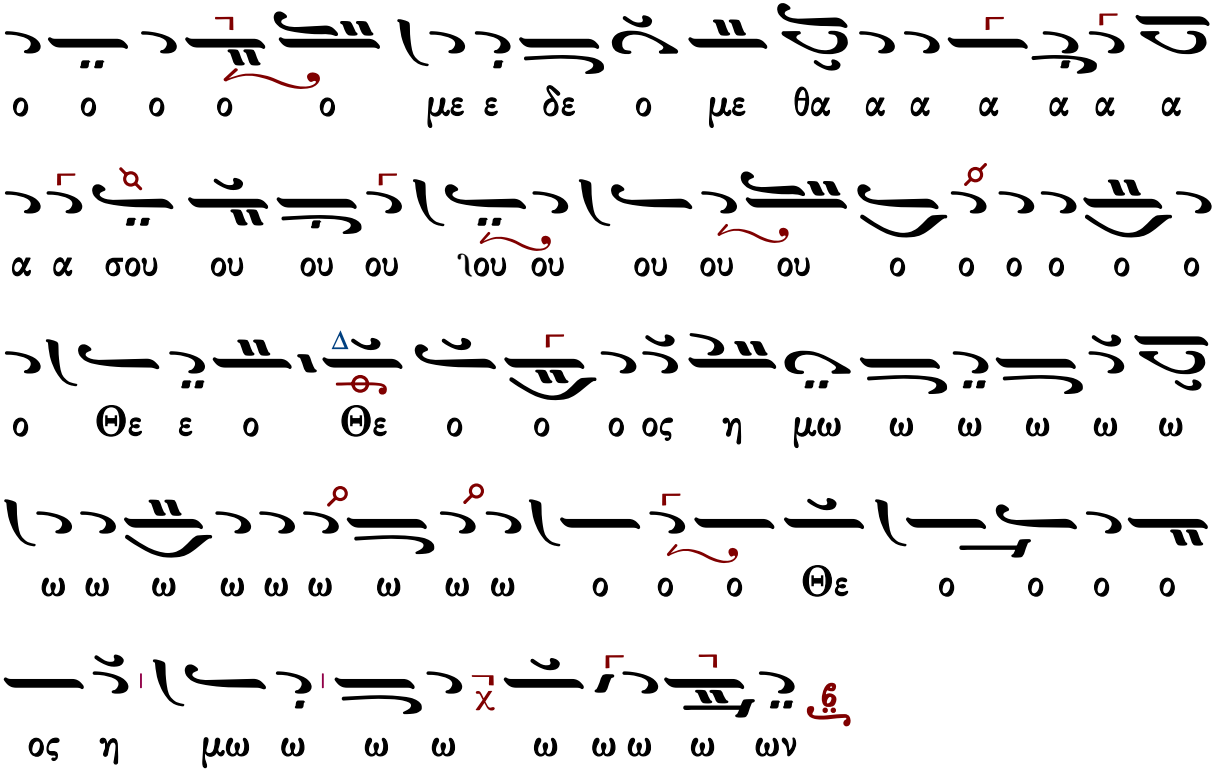

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

Ἦχος δ΄ Δι΄ χ

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευὴ-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος δ΄ Κε

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

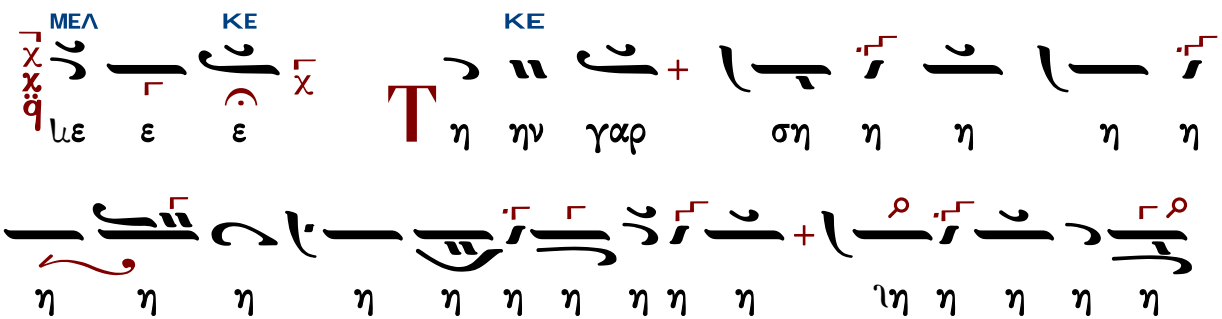

η η η

ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΒΘ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ ΚΕ

ΔΙ
πει ει ει ειρ γα α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ ΔΙ ΒΫ
α α α α α α ια α πει ειρ γα α α α α σα α α
ΜΕΛ ΒΫ
το ο ε ε πι ι σοι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΝΗ
αι αι ρει Κε ε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω
ΠΑ
Κε χα α ρι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
ΖΩ
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η η η
ΚΕ
η η πα α σα η χτι σις δο ο ξα σοι οι οι οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι οι
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σοι οι οι οι οι οι οι οι
ΝΗ ΠΑ
οι οι οι οι οι

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

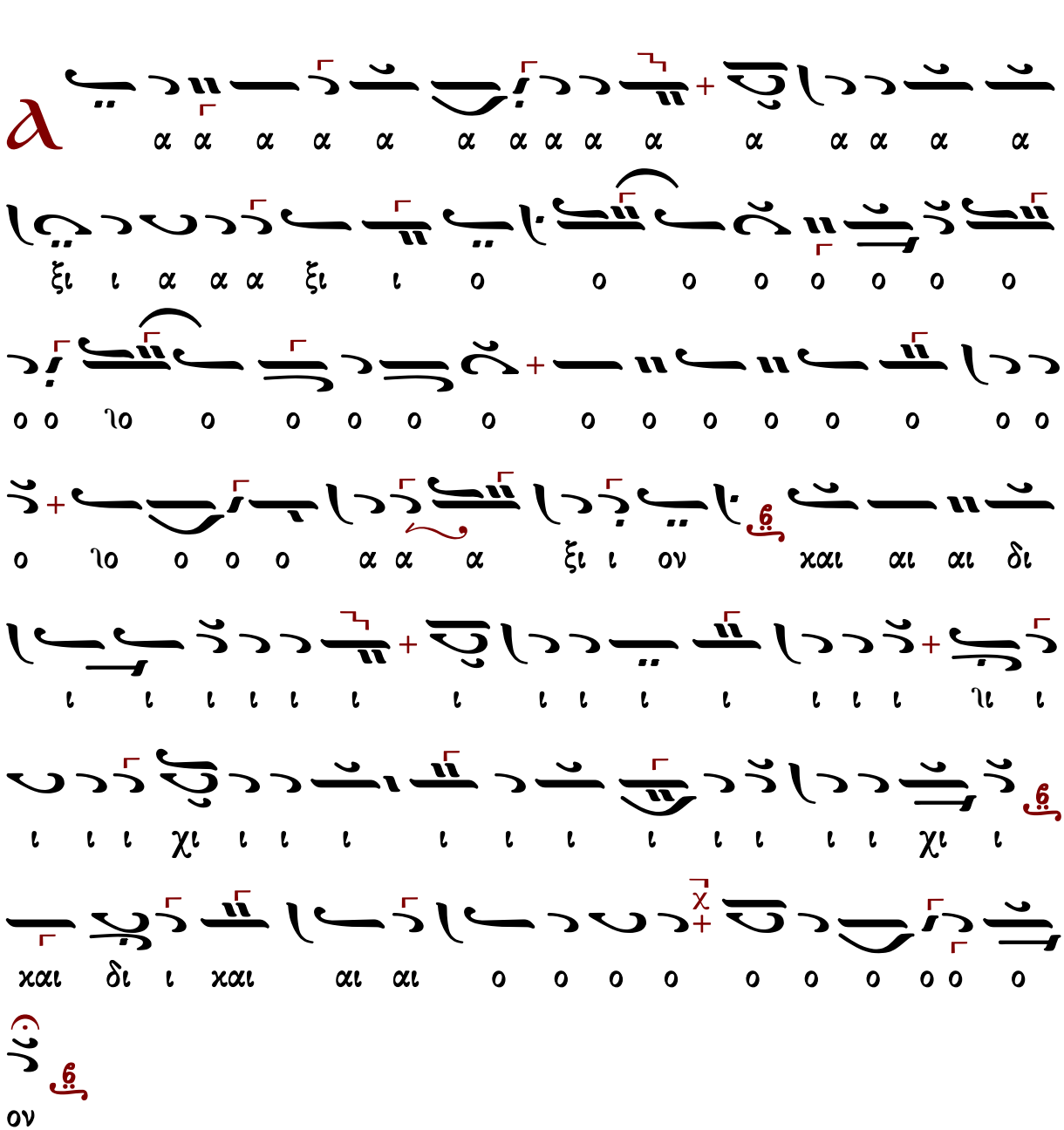

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἦχος Νη

Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ
Ποιμενικός Αυλός
τεύχος Β 1897 σ.172/170#

α
ος ος ο ο ο ος α α γι ι ο ο ο ος α
ος ος ο ο γι α α α α α α α Κυ υ υ υ
υ υ υ ρι ι ος Σα α αβ βα α α α α α α
α α α α α Σα αβ βα α ωθ πλη η ρη η η
ιη η η η η η η ρης ο ου ρα νο ο ο ο ιο
ο ο ο ος χαι αι αι αι αι αι η η η η η η η
γη η η η η η η τη η η ης δο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ξη η γη της δο ο ξη
η ης σου ου ω σαν να α α α α α α α εν
τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οις ευ

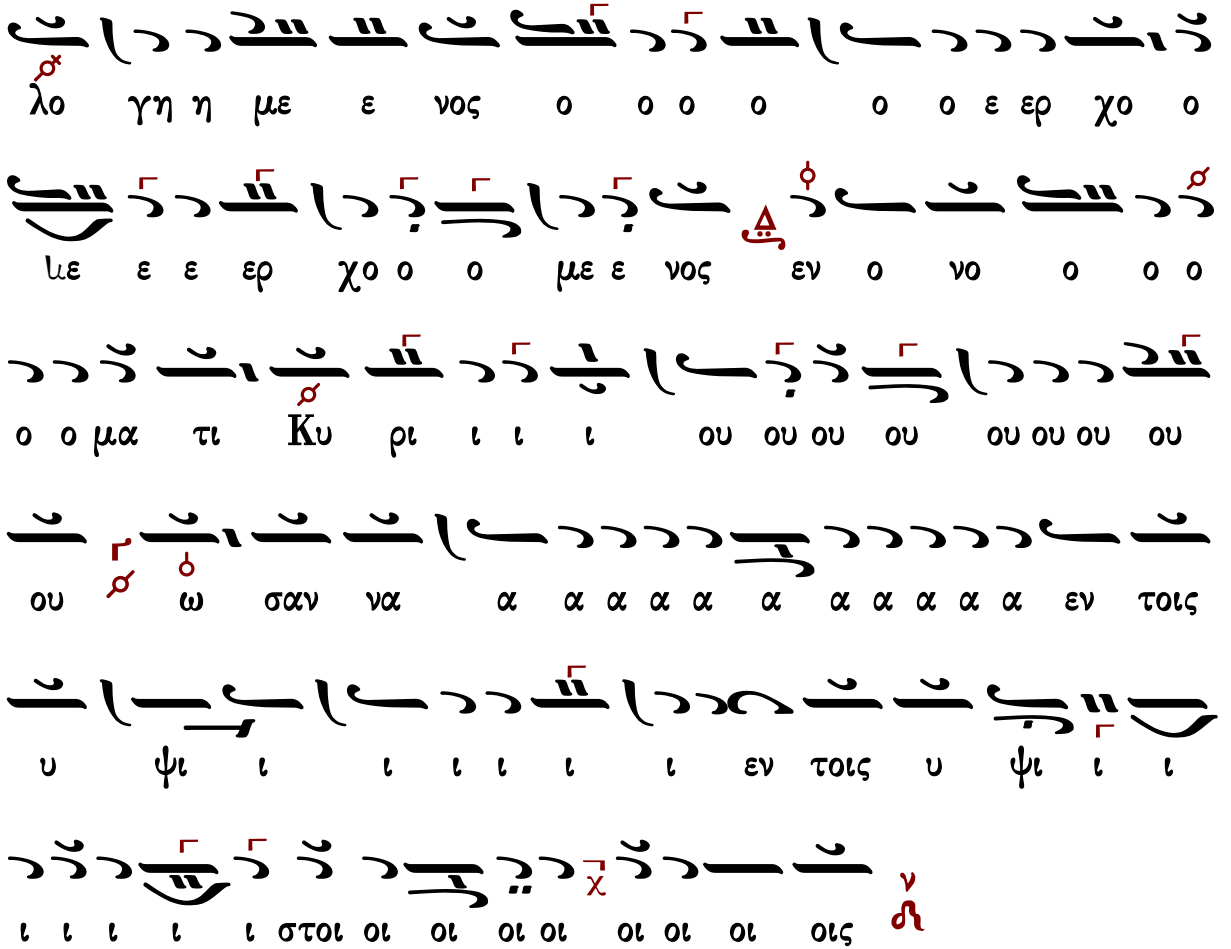

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

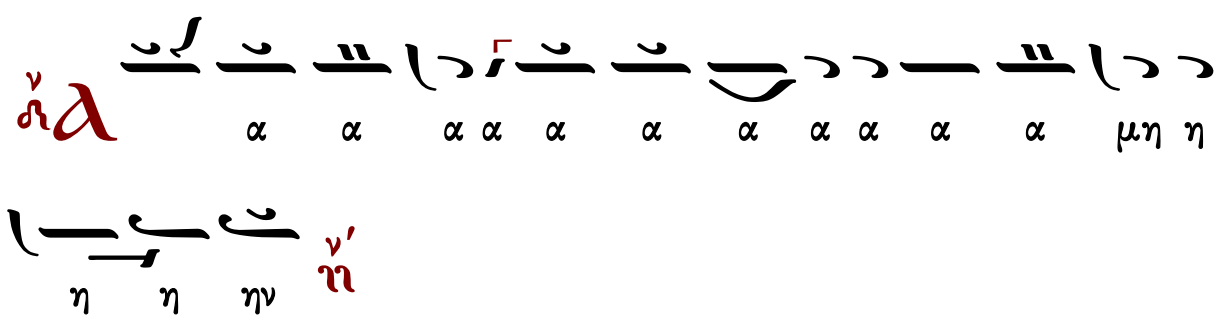

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

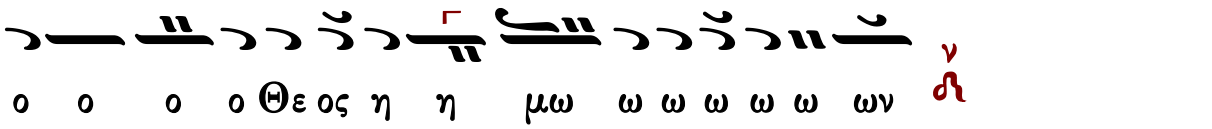

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

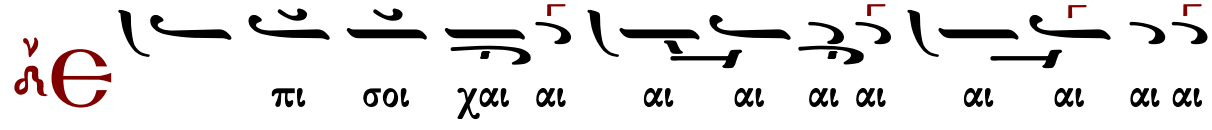

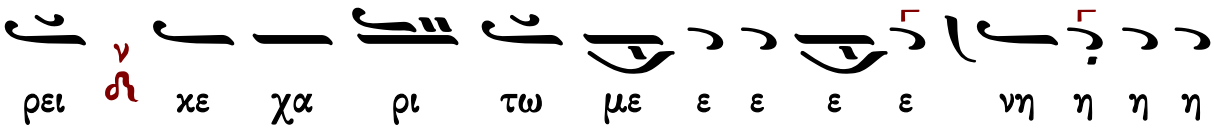

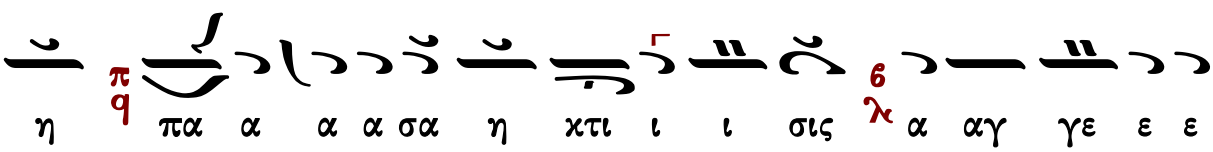

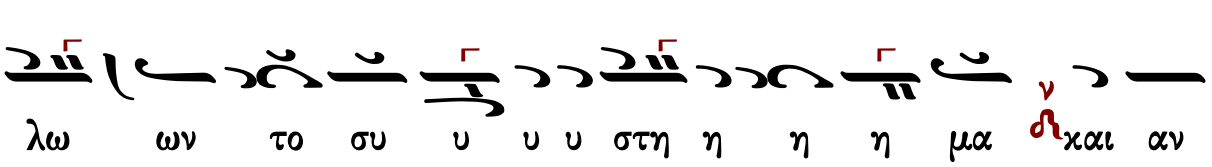

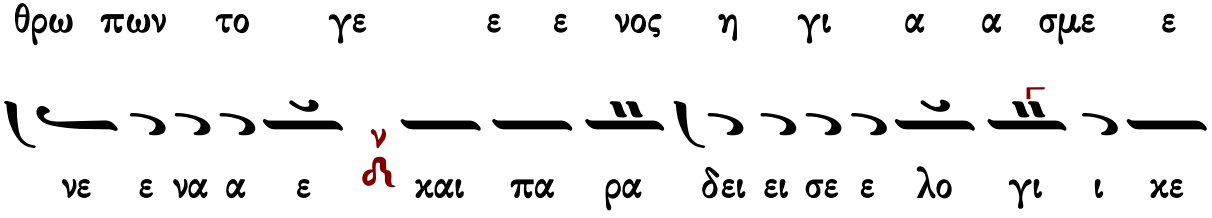

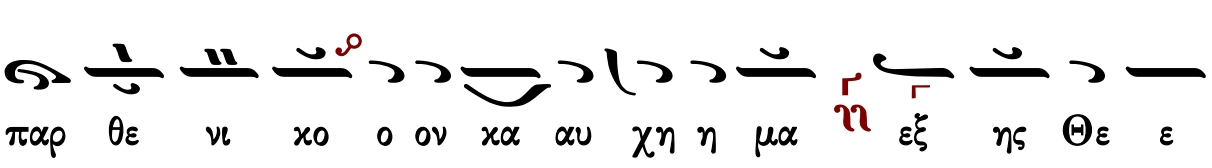

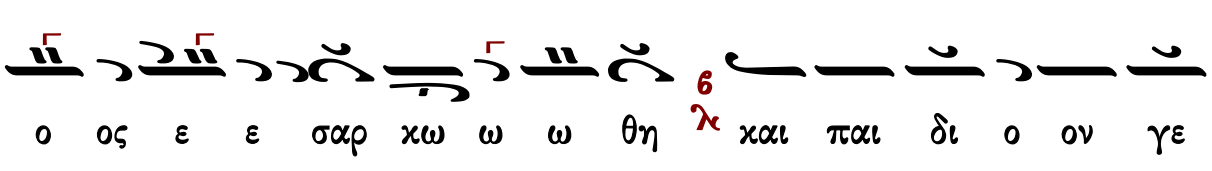

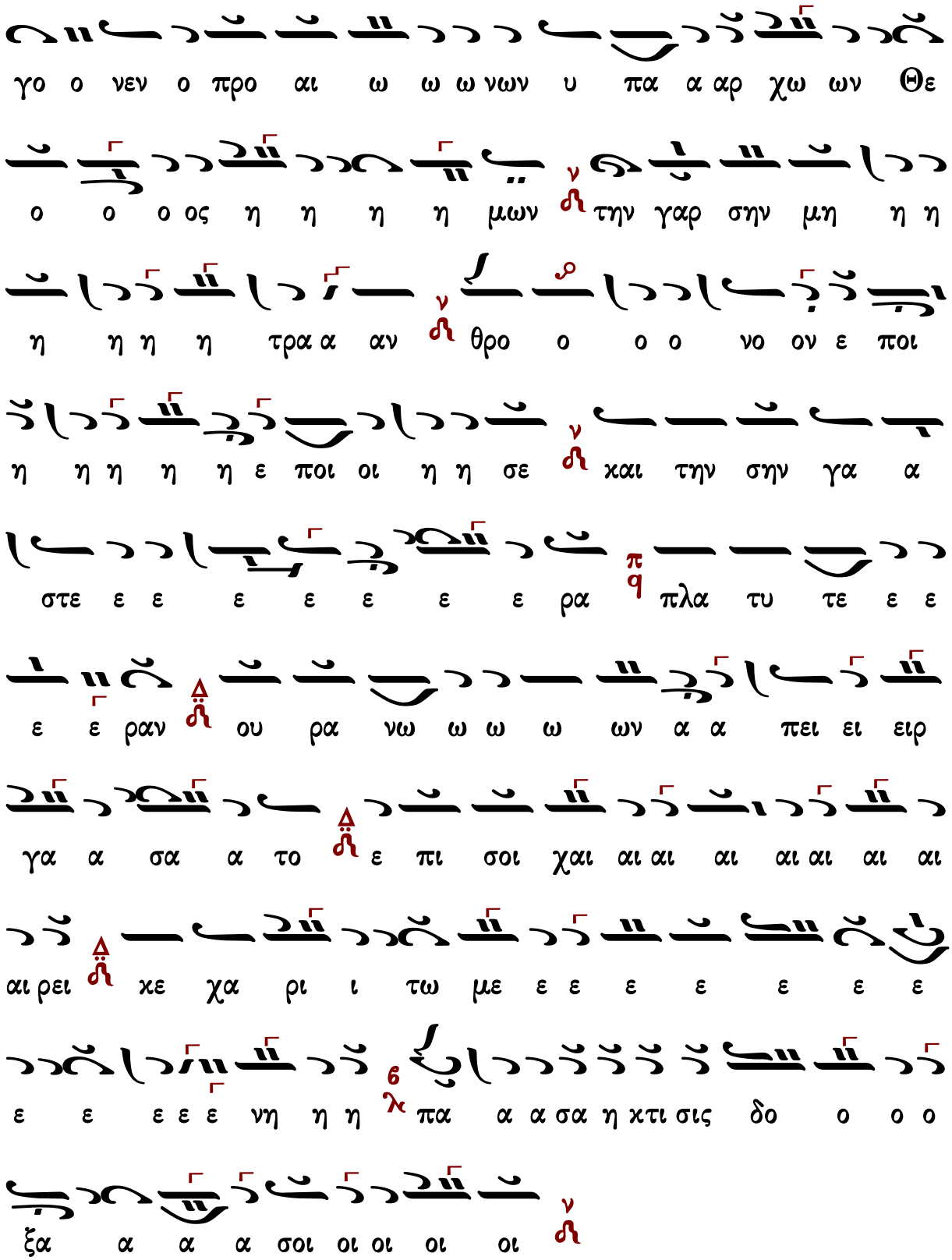
γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε
ο ο ο ος η η η η μων ν την γαρ σην μη η η
η η η η τρα α αν ν θρο ο ο ο νο ον ε ποι
η η η η η ε ποι οι η η σε ν και την σην γα α
στε ε ε ε ε ε ε ε ρα π q πλα τυ τε ε ε
ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ων α α πει ει ειρ
γα α σα α το ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι
αι ρει χε χα ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε νη η η πα α α σα η κτι σις δο ο ο ο
ξα α α α σοι οι οι οι οι ν

Κοινωνικόν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος Δι

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.73#

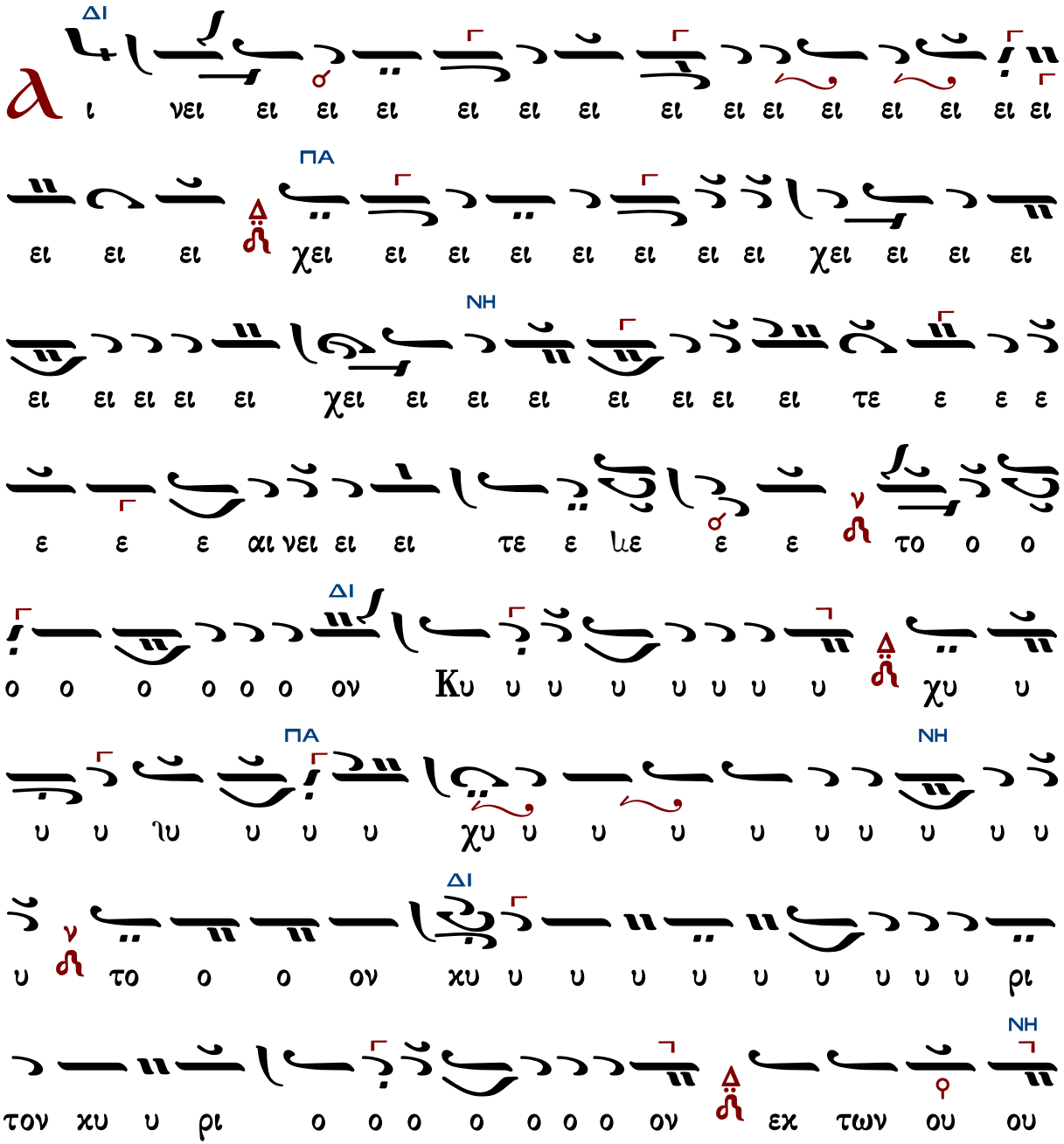

NH
ΔΙ
ΔΙ
ΠΑ
NH
ΔΙ
KE

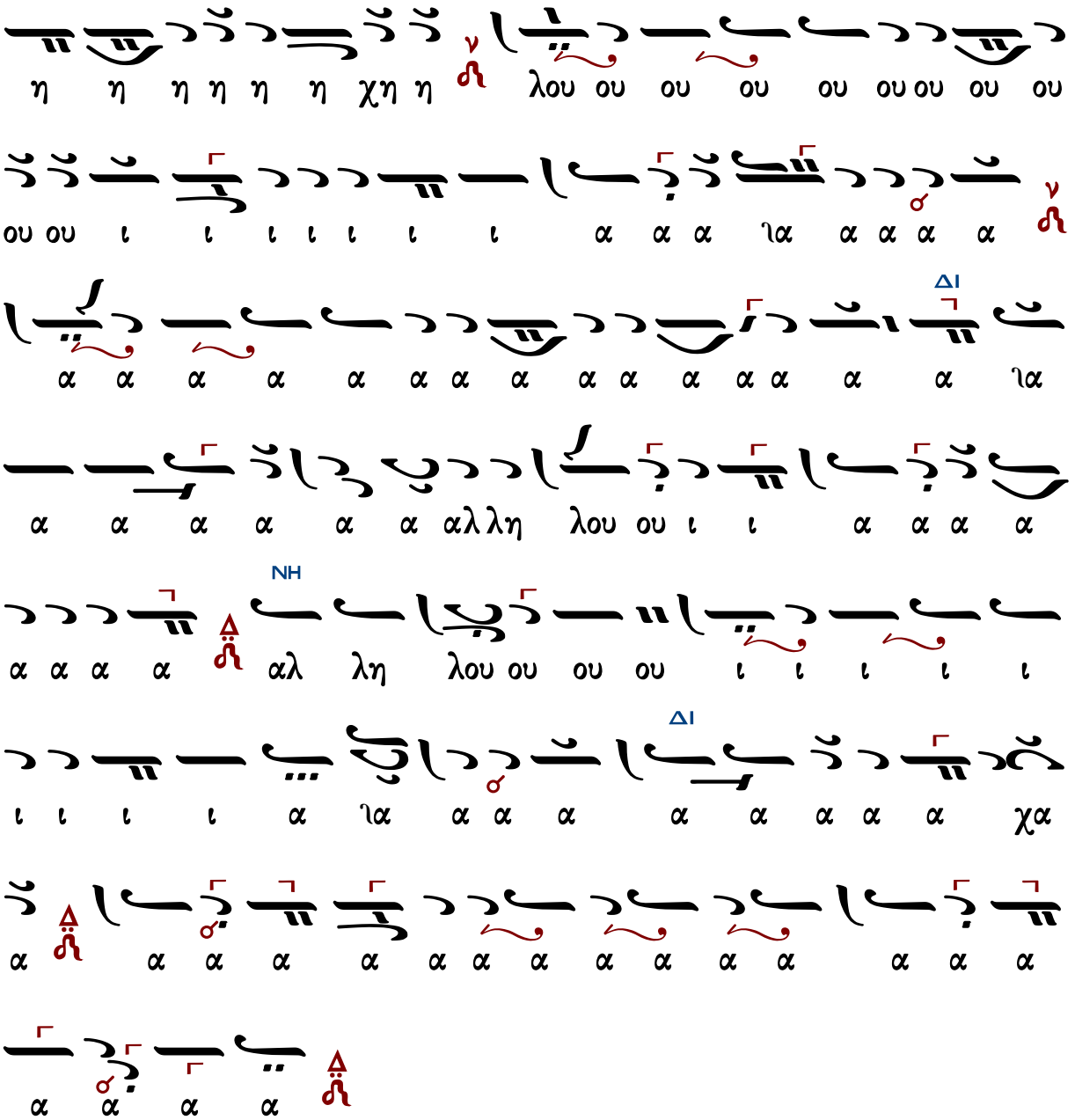

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου I (1730-1777)

Ἦχος Δι

A γι α α α α α α α

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει χει ει ει ει χει ει ει

ει ληι ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε ε

ε ε ε ε ε ε το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ ηυ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ

ω ω ω

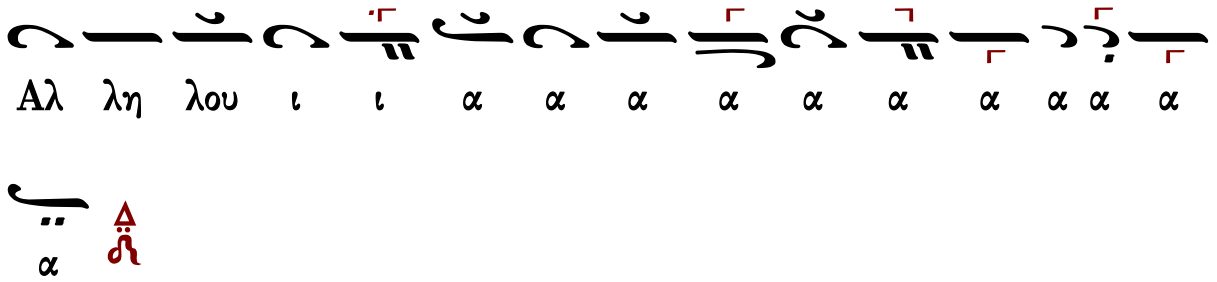

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.497#

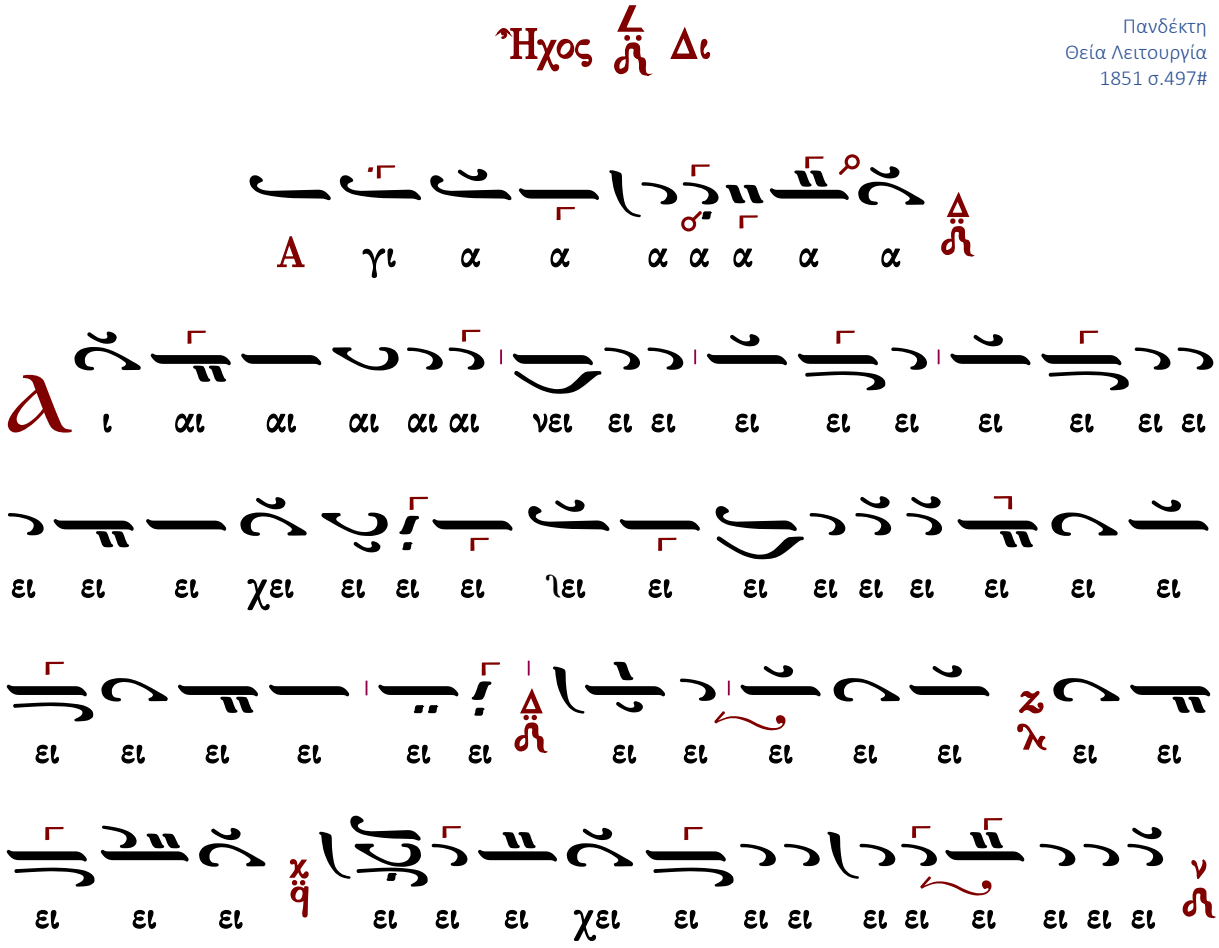

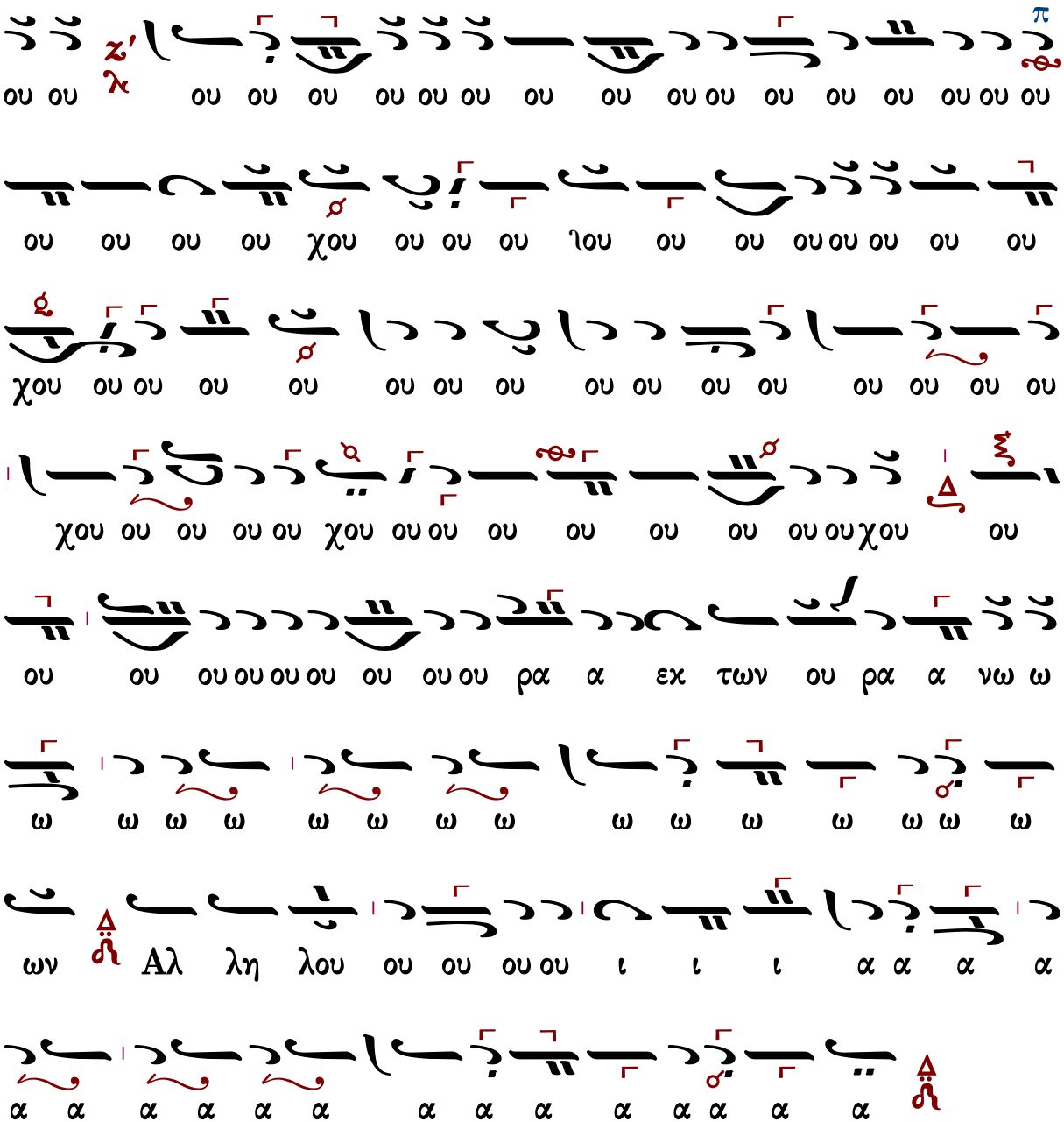
ου ου ου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.514*

no no no

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος ⸗ Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.464#

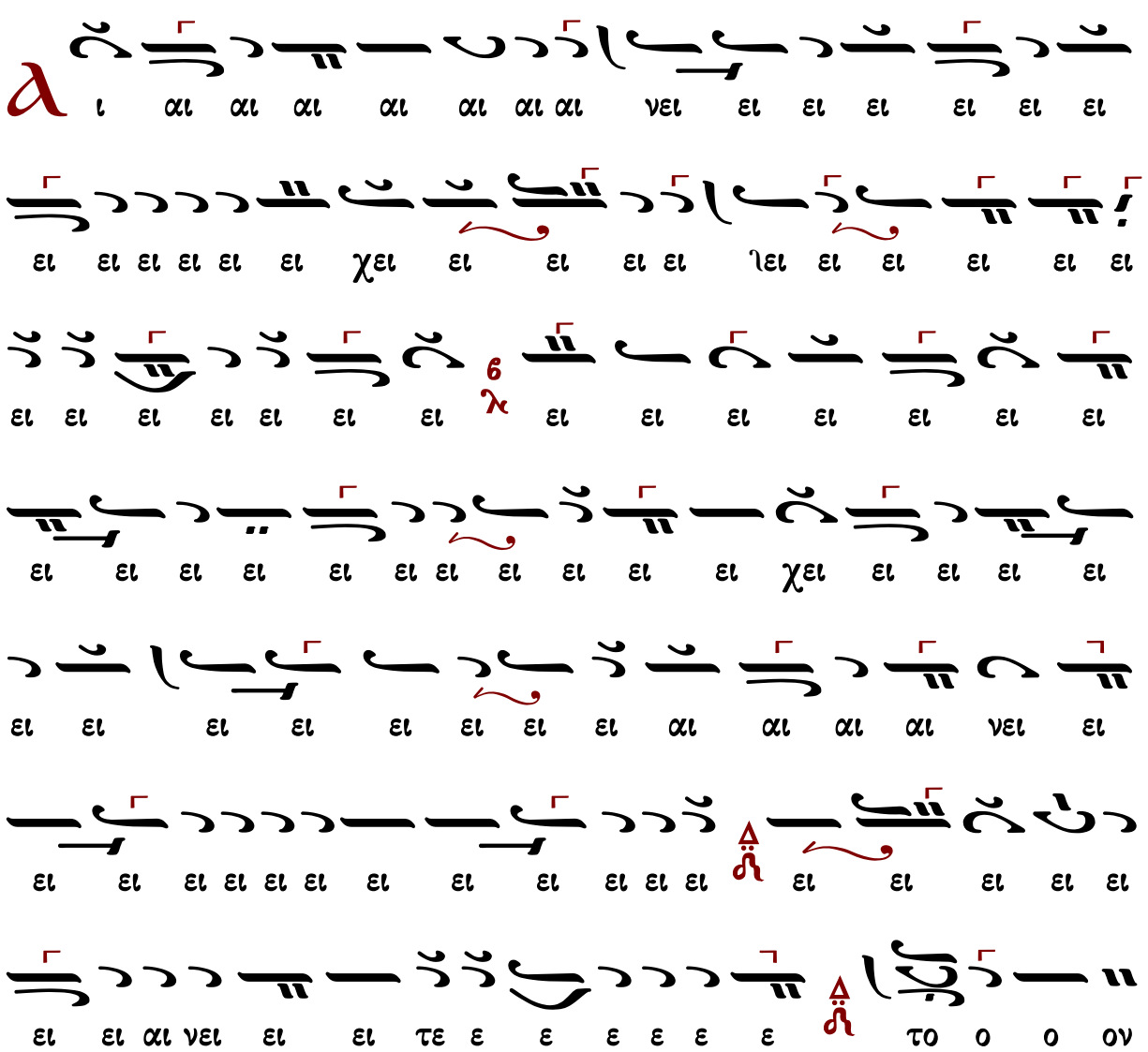

α α α

α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.543#

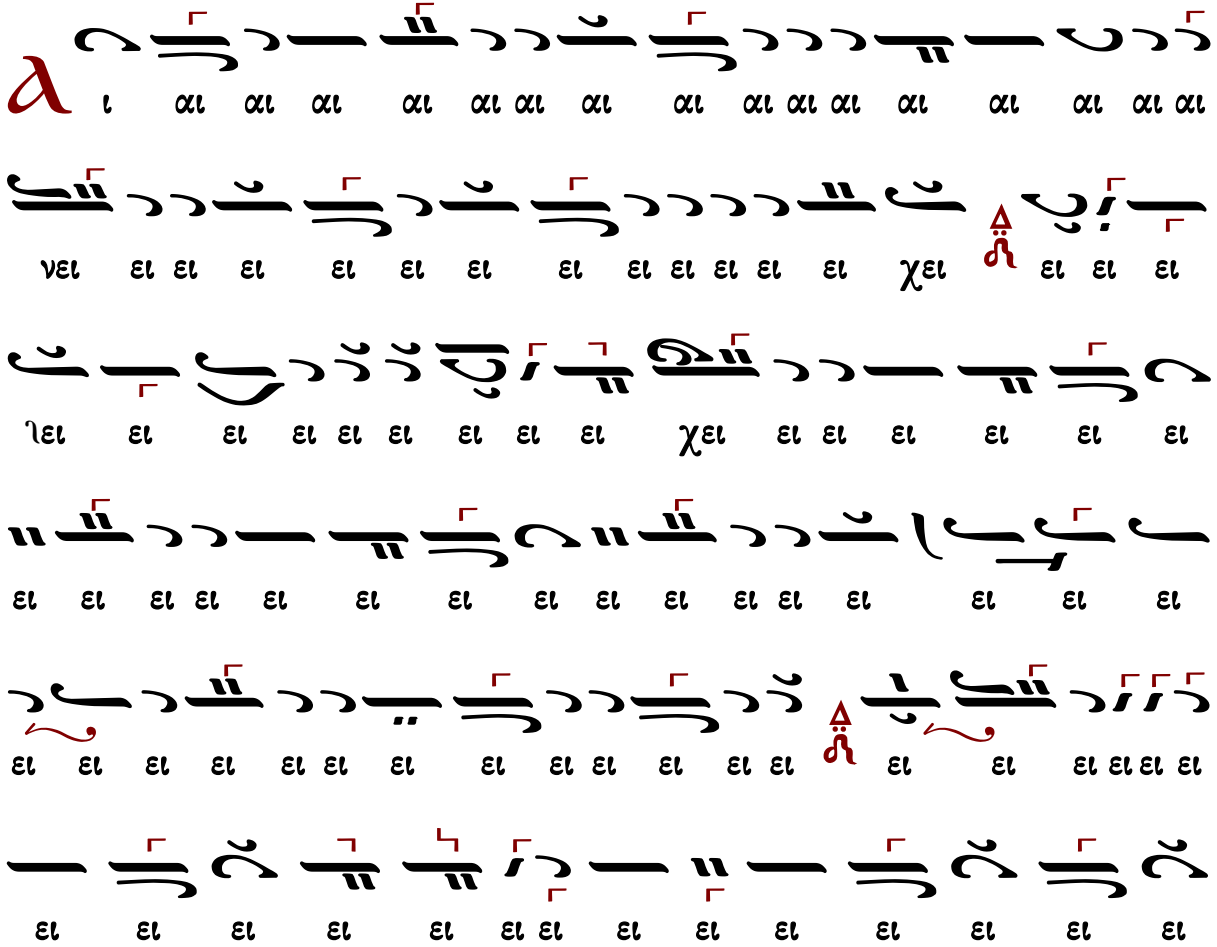

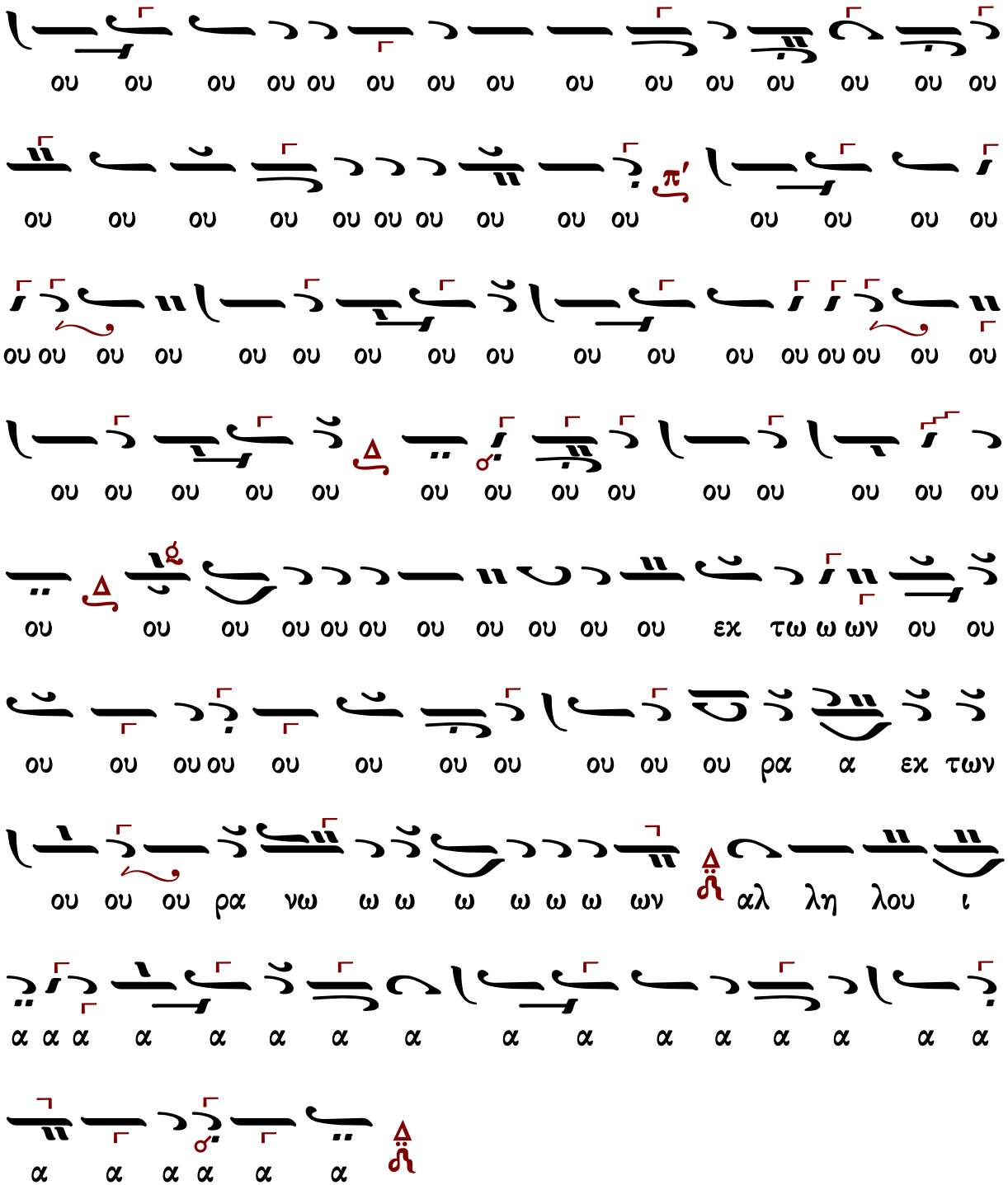

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸎ Δι

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.298
Πανδέκτη 1851 σ.568#

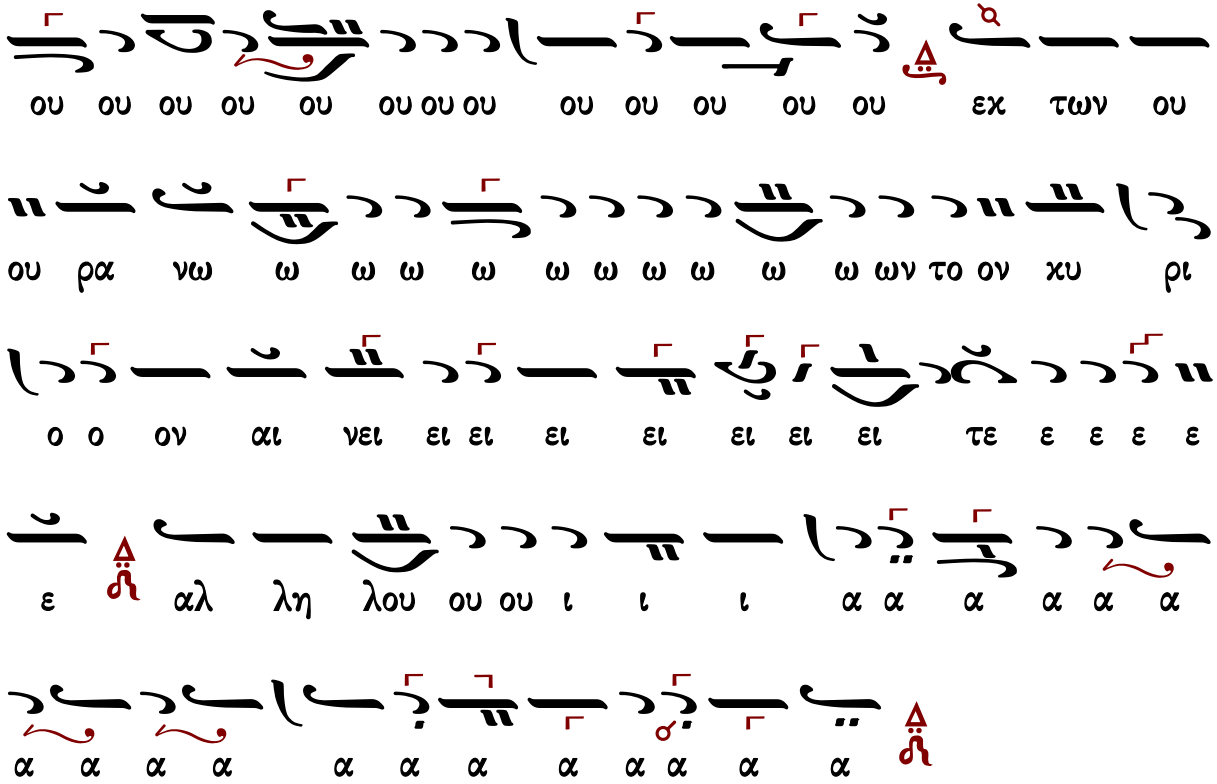

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος ⸗ Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.466#

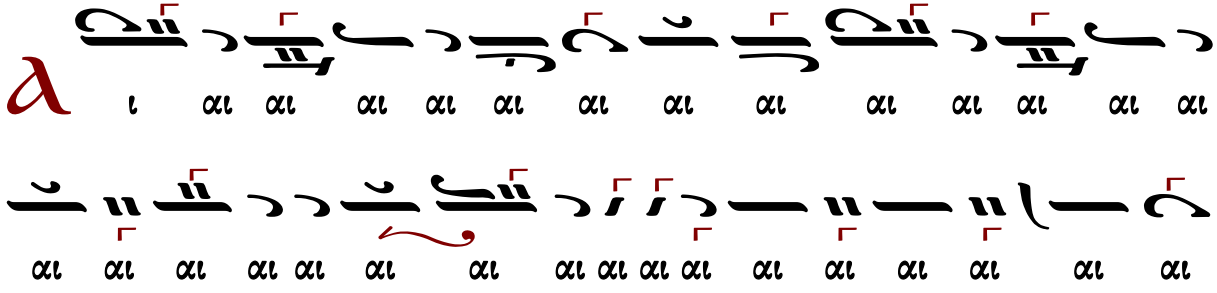

ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει
ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

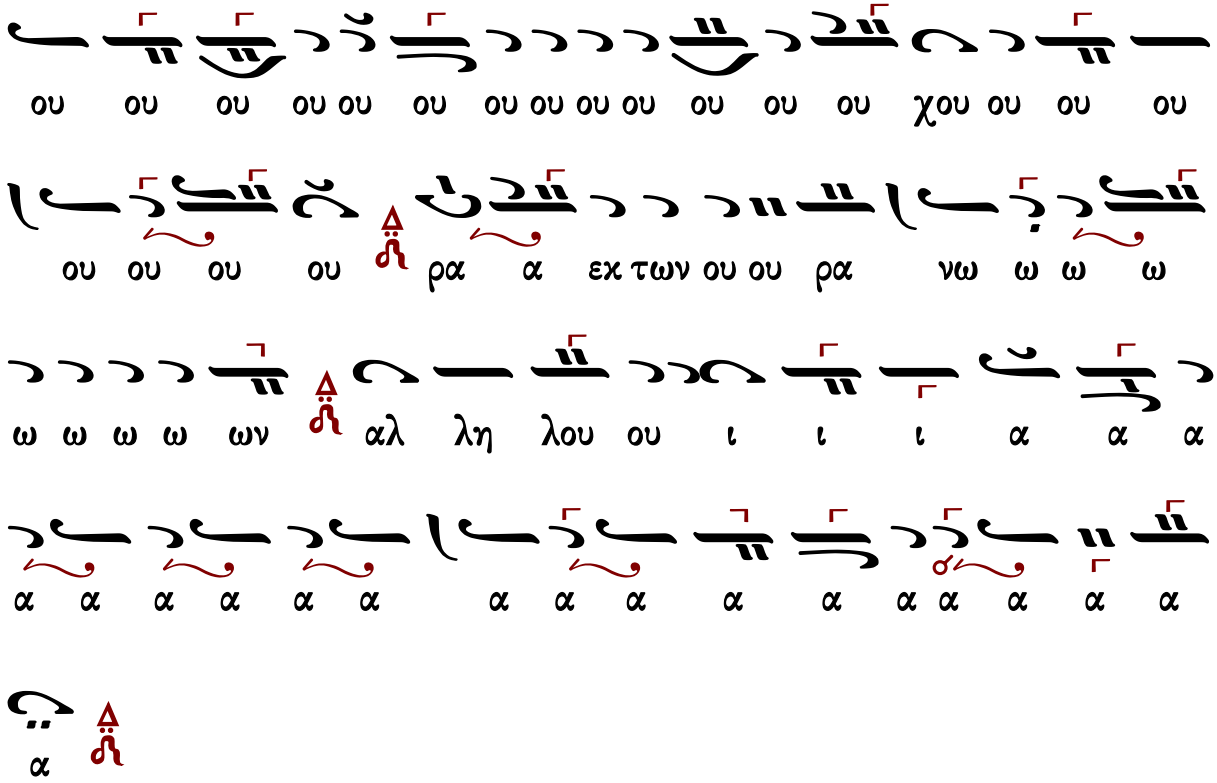

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.594#

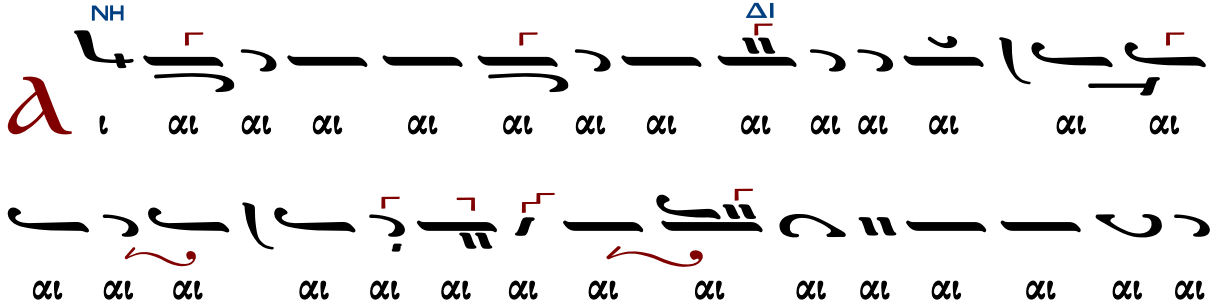

ΔΙ
ΔΙ
NH
ΠΑ
ΒΘ

ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε τε ει ει ειν αι ει ει
ΓΑ
ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ ον το ε ε ε
ΒΫ
ΝΗ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ
ΒΫ
υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ ον ο το υ
ΓΑ
ΒΫ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
υ υ ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι τον Κυ υ ρι
ΔΙ↓
ΝΗ
ΔΙ
ι ο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε χε τω ω

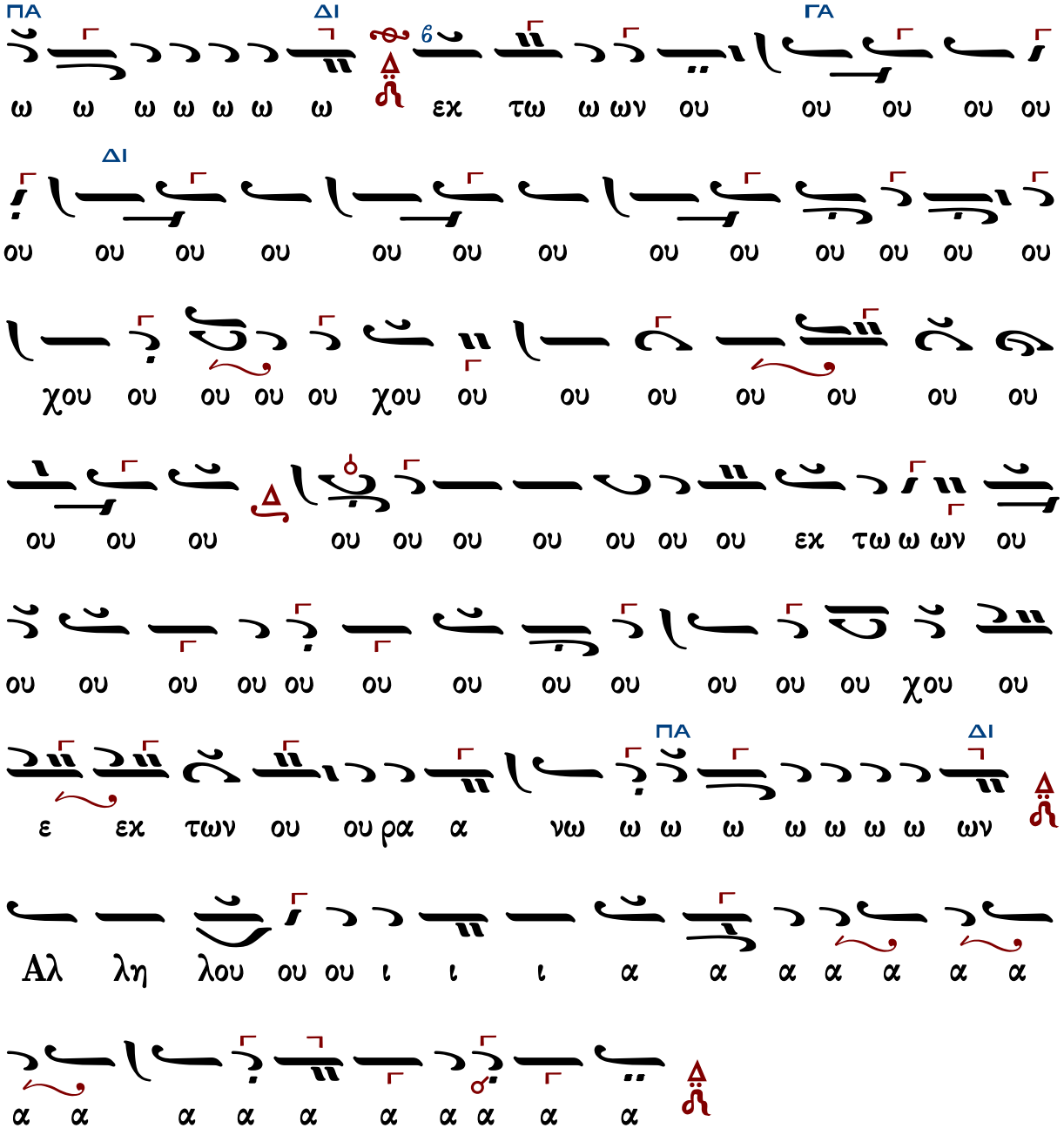

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ζ Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.109*

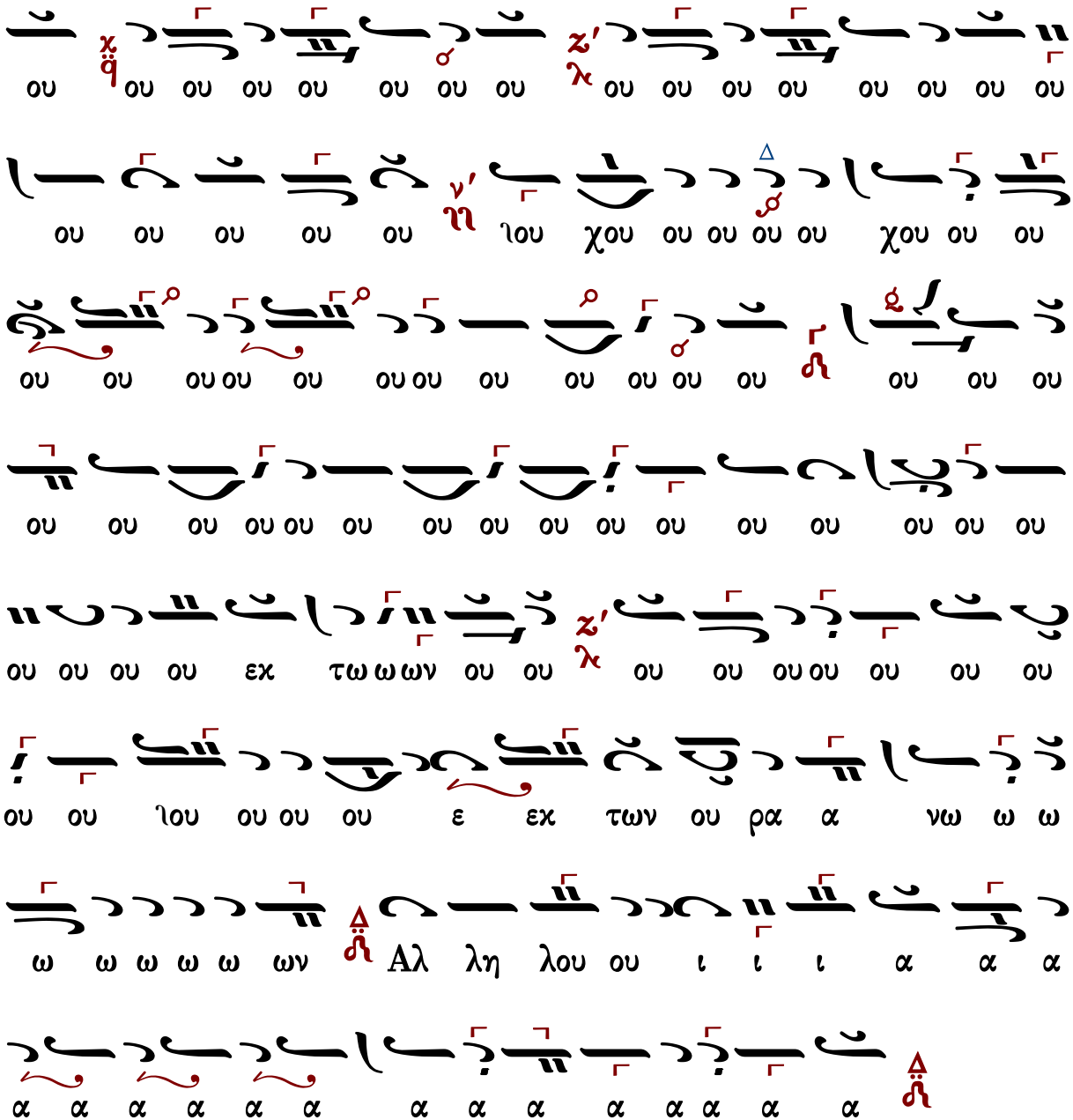

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
ΣΙΓΑ
ΝΗ
ΒΘ
ΝΗ
KANONIKA
ΔΙ

ΜΟΝΩΔΙΑ
ΔΙ

α α α

α
ἑτέρα θέσις
Βϛ
NH
Βϛ
τον Κυ
ΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
Βϛ
NH
τον Κυ
ἑτέρα θέσις
NH
ΔΙ
ΔΙ

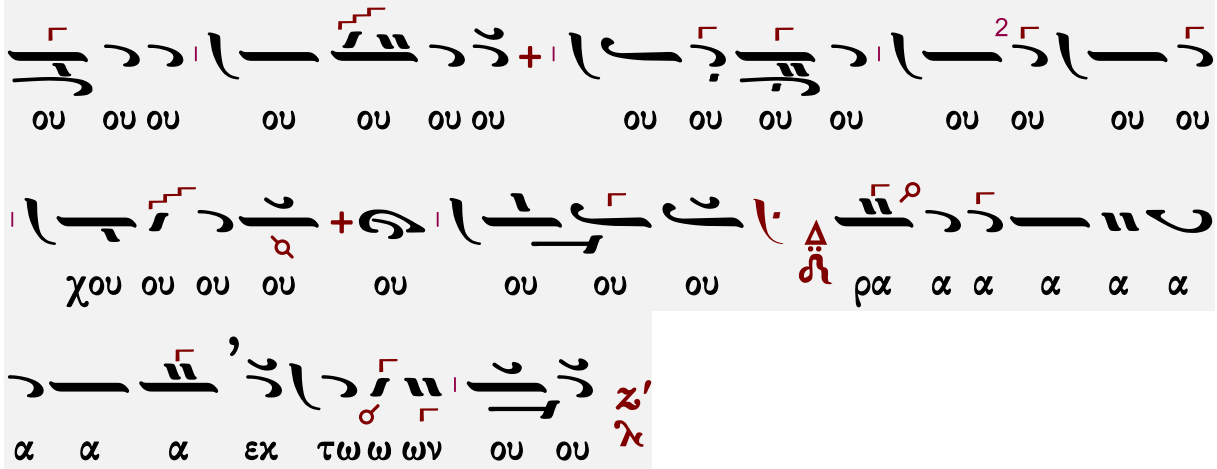

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.210#

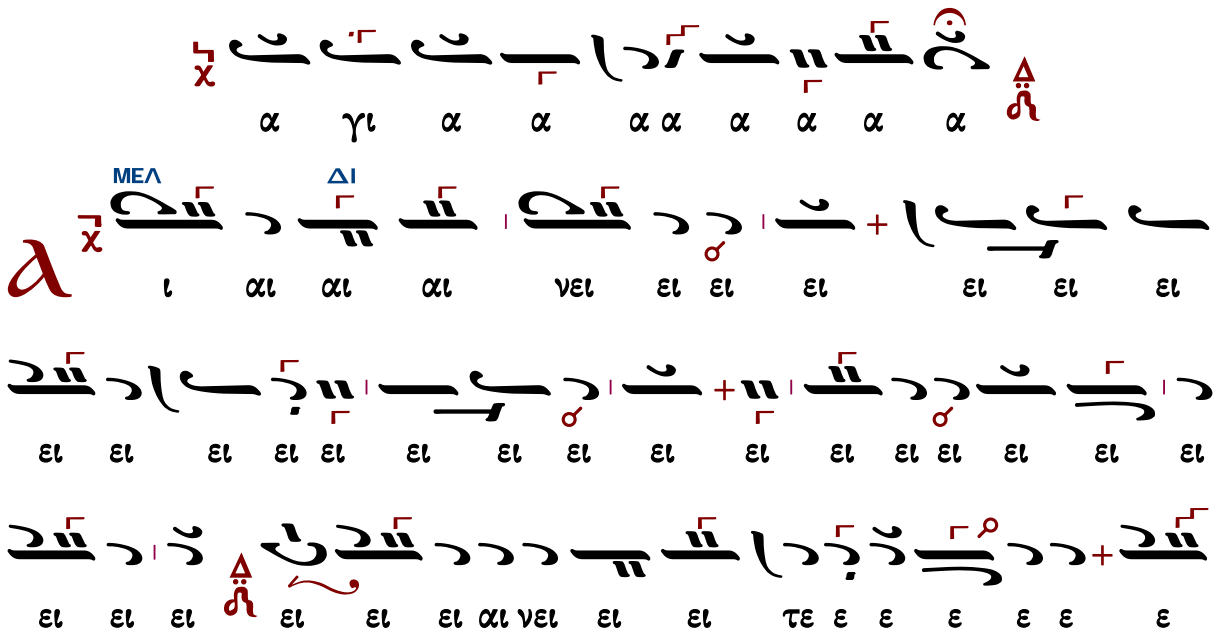

ΝΗ
ΒΘ
τον Κυ
ΒΘ
ΝΗ
τον Κυ
ΔΙ
ΔΙ ΓΑ
ΔΙ ΓΑ
ΔΙ ΓΑ
αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α

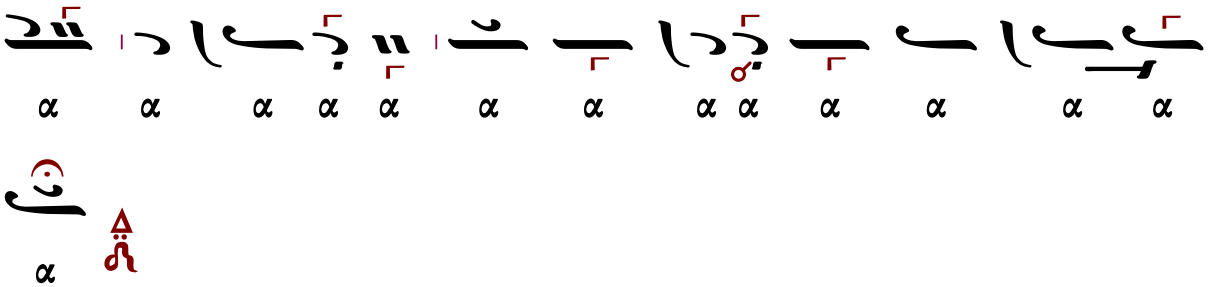

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.252#

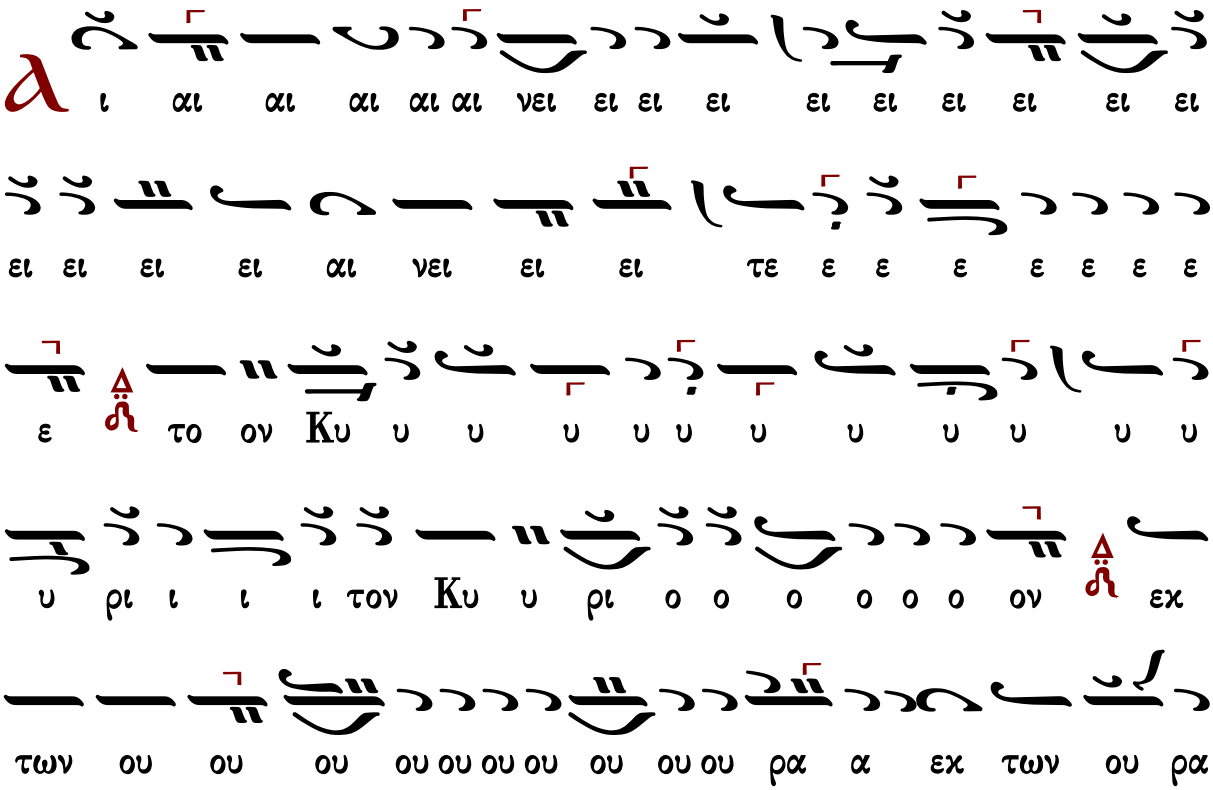

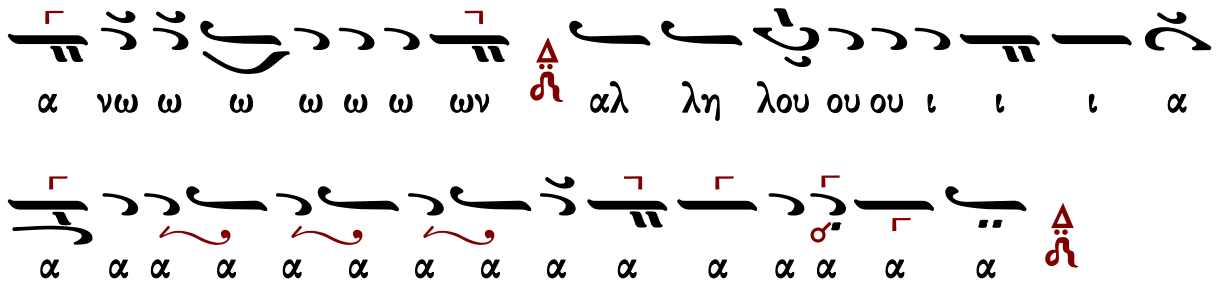

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.359*

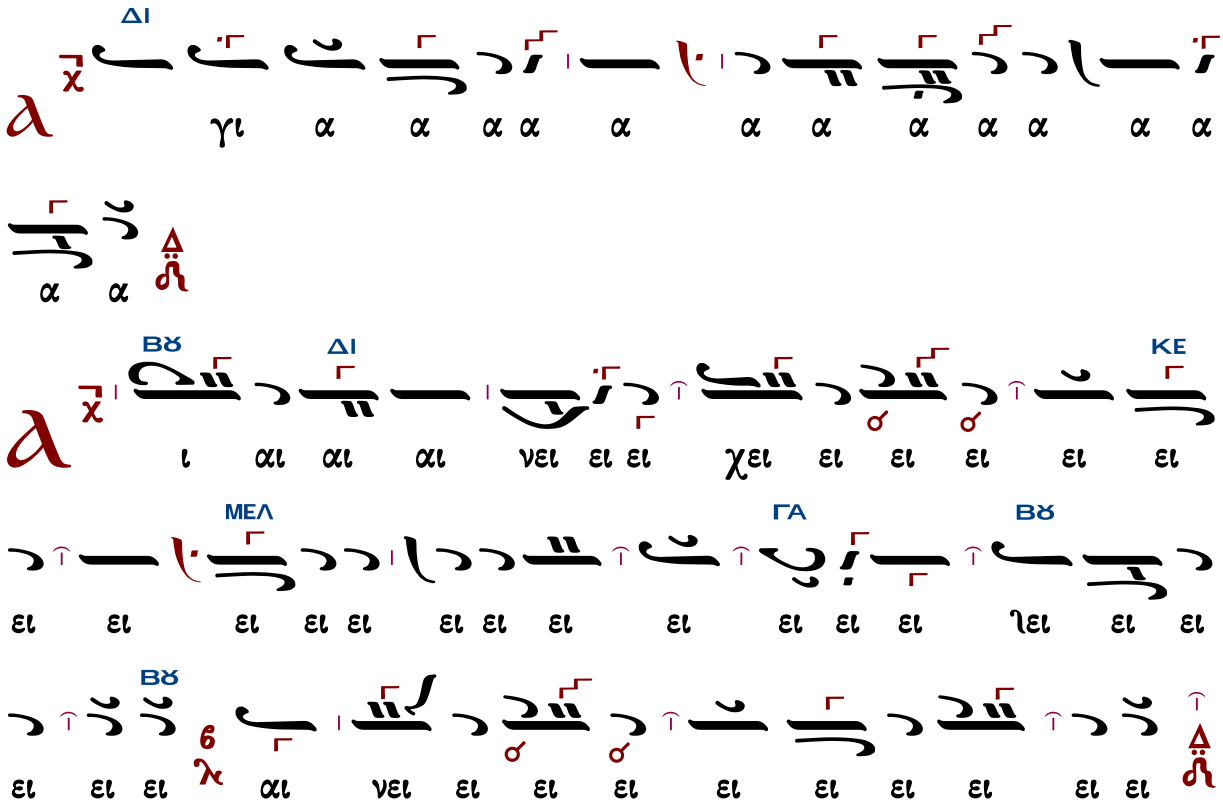

ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ
ΝΗ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
Ku
τον
Ku
τον
Ku
τον
τω
των

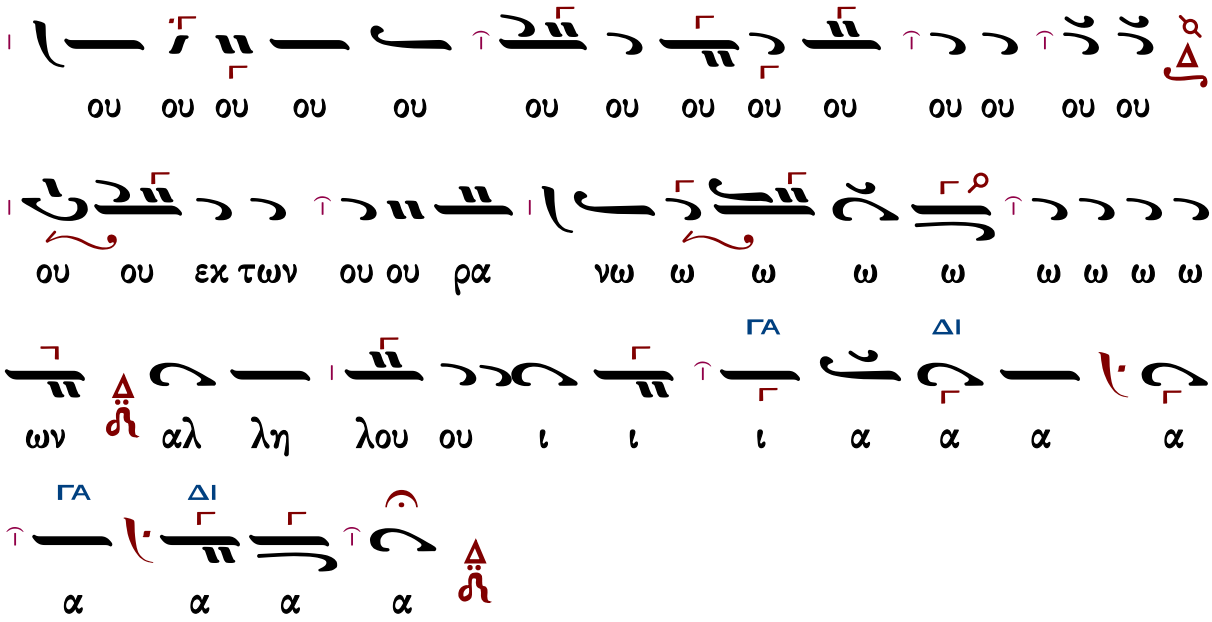

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.478#

ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ
ΝΗ
ΔΙ

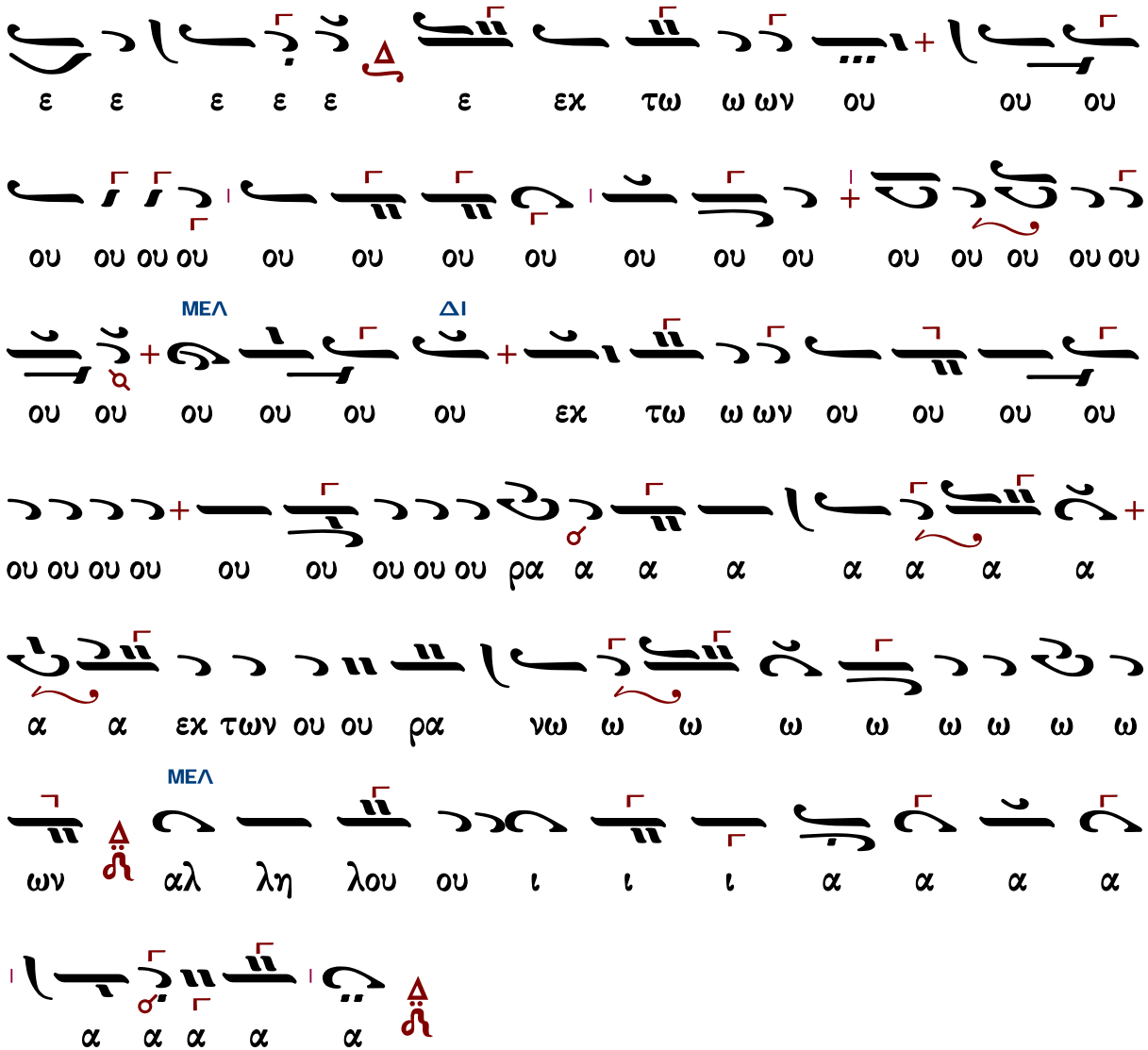

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.283#

ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
Ku
τον

των χα α α ρα ου ου ου

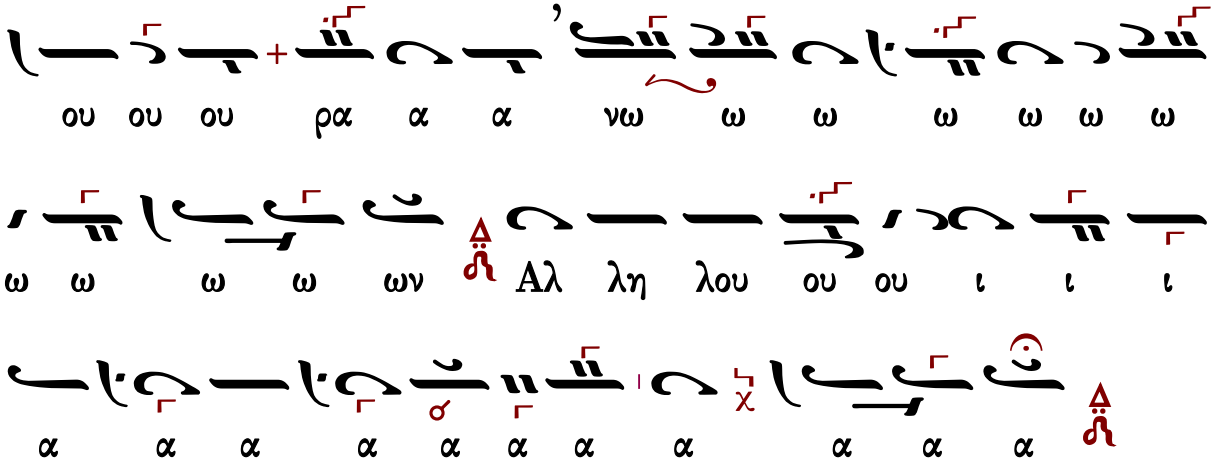

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.177*

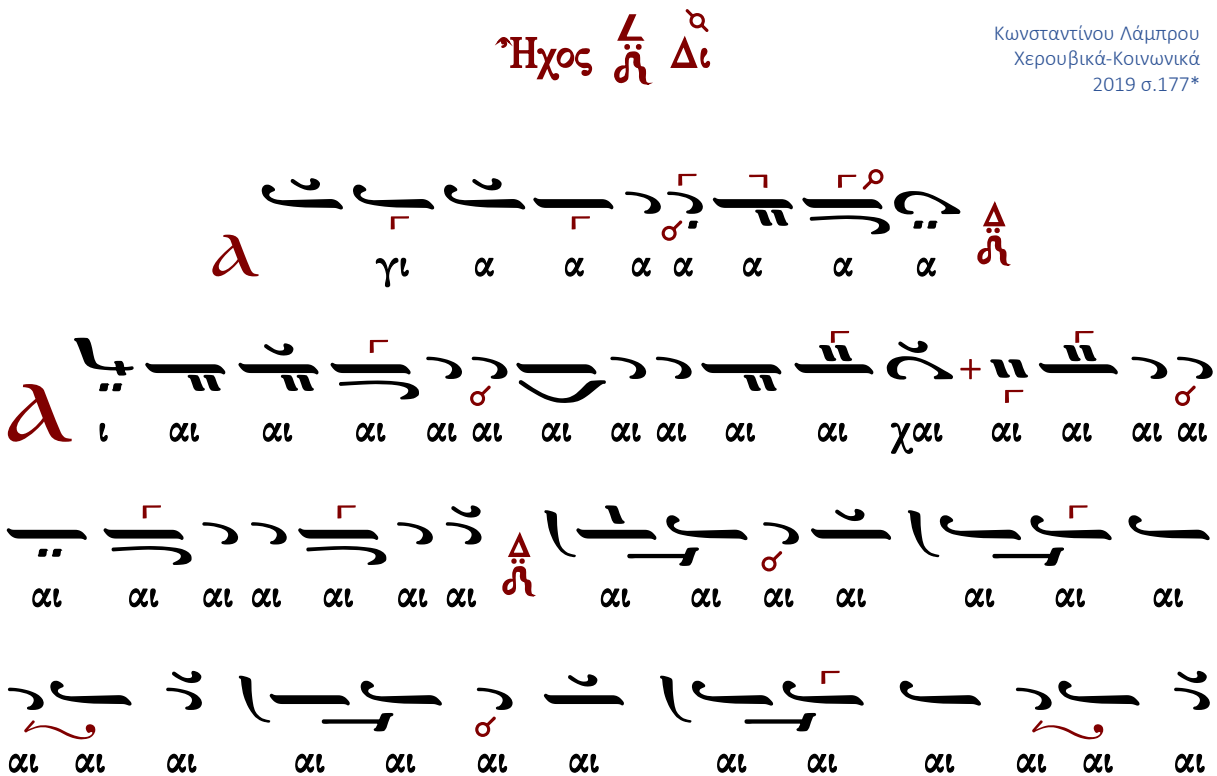

α α α

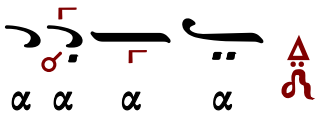

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεῖδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

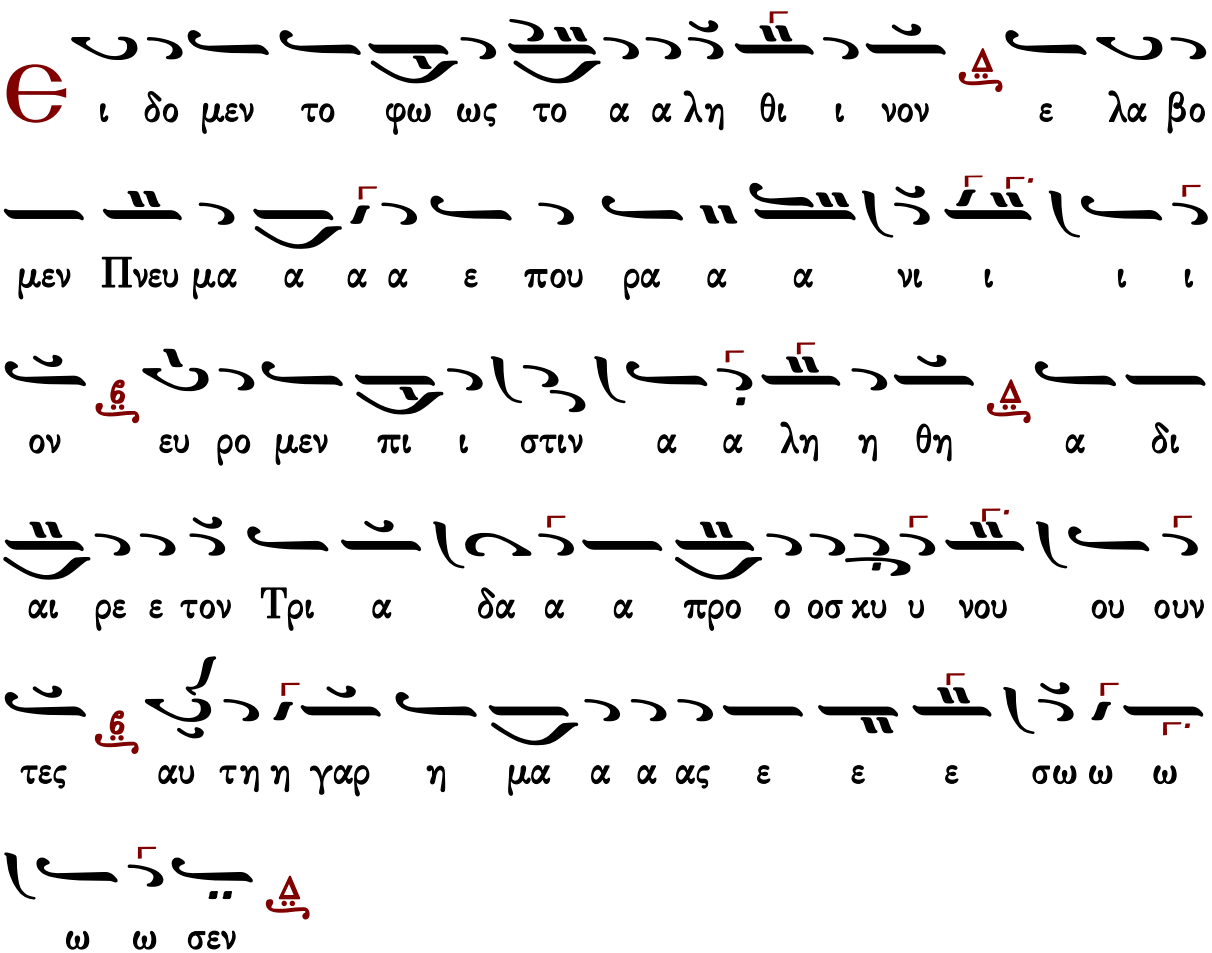

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

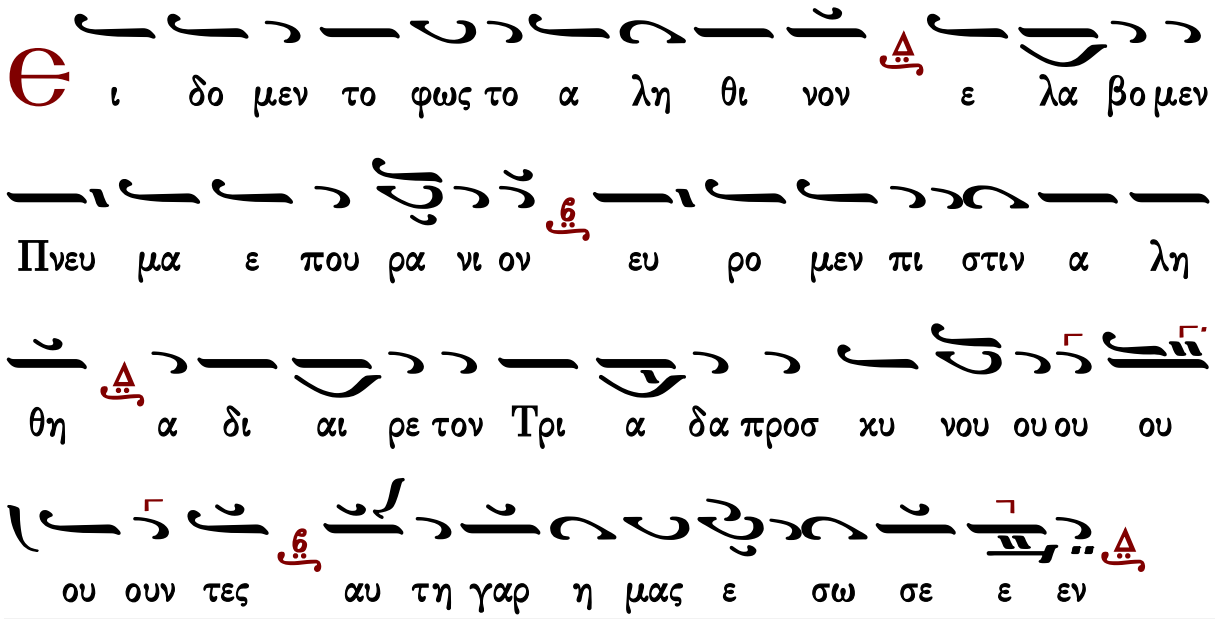

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

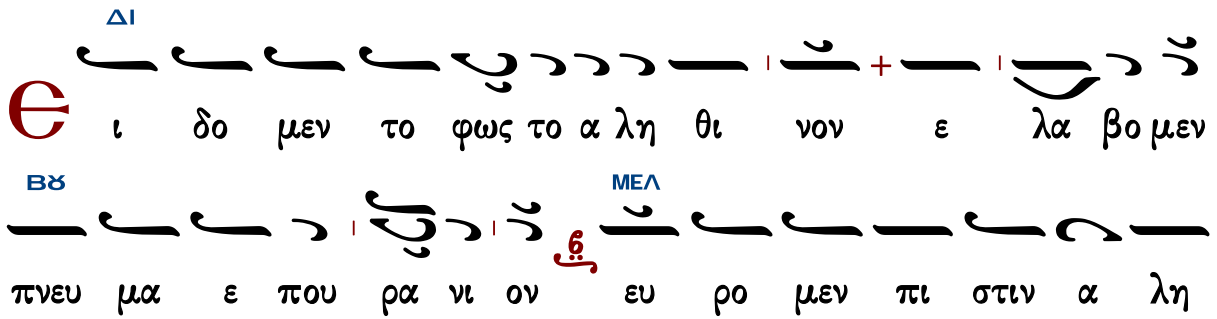

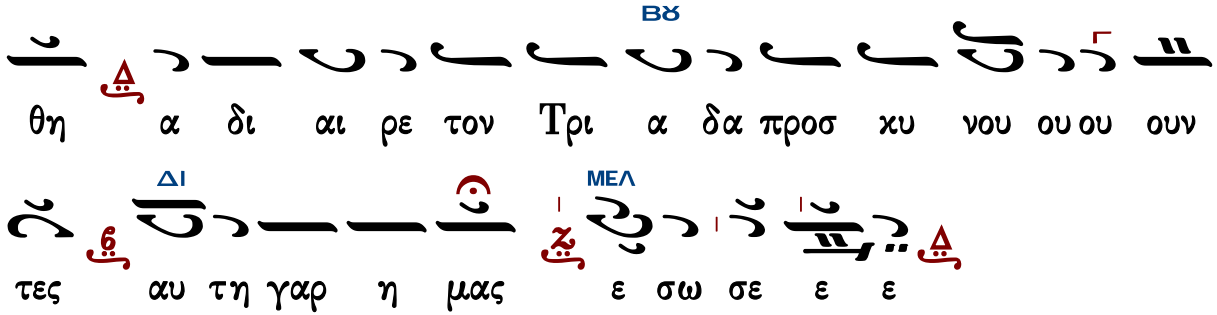

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

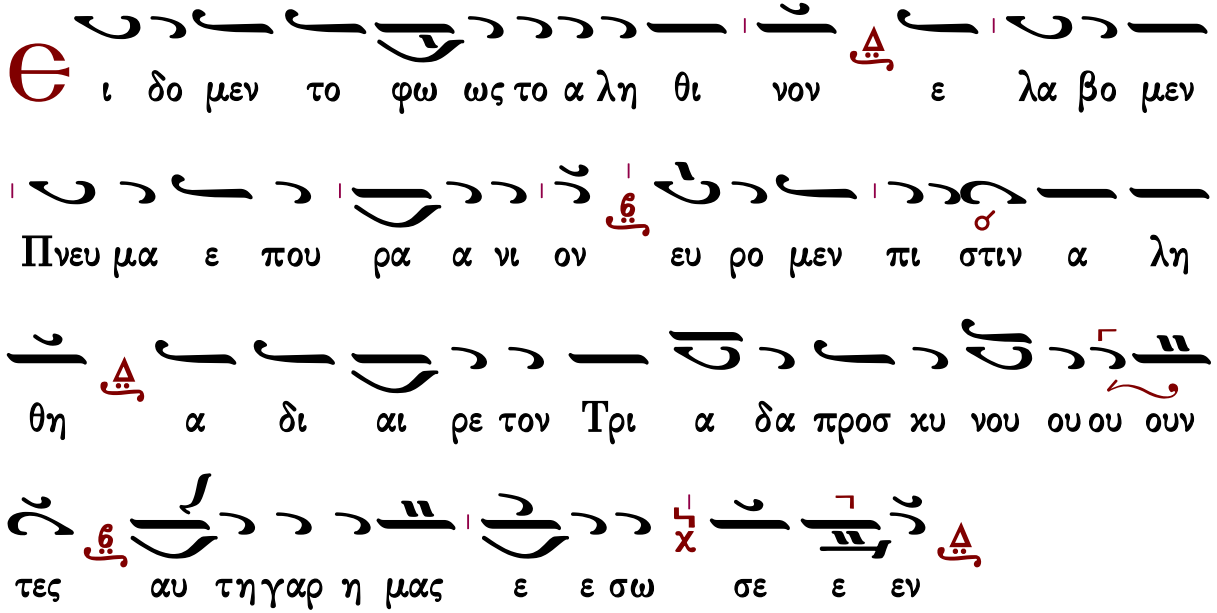

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

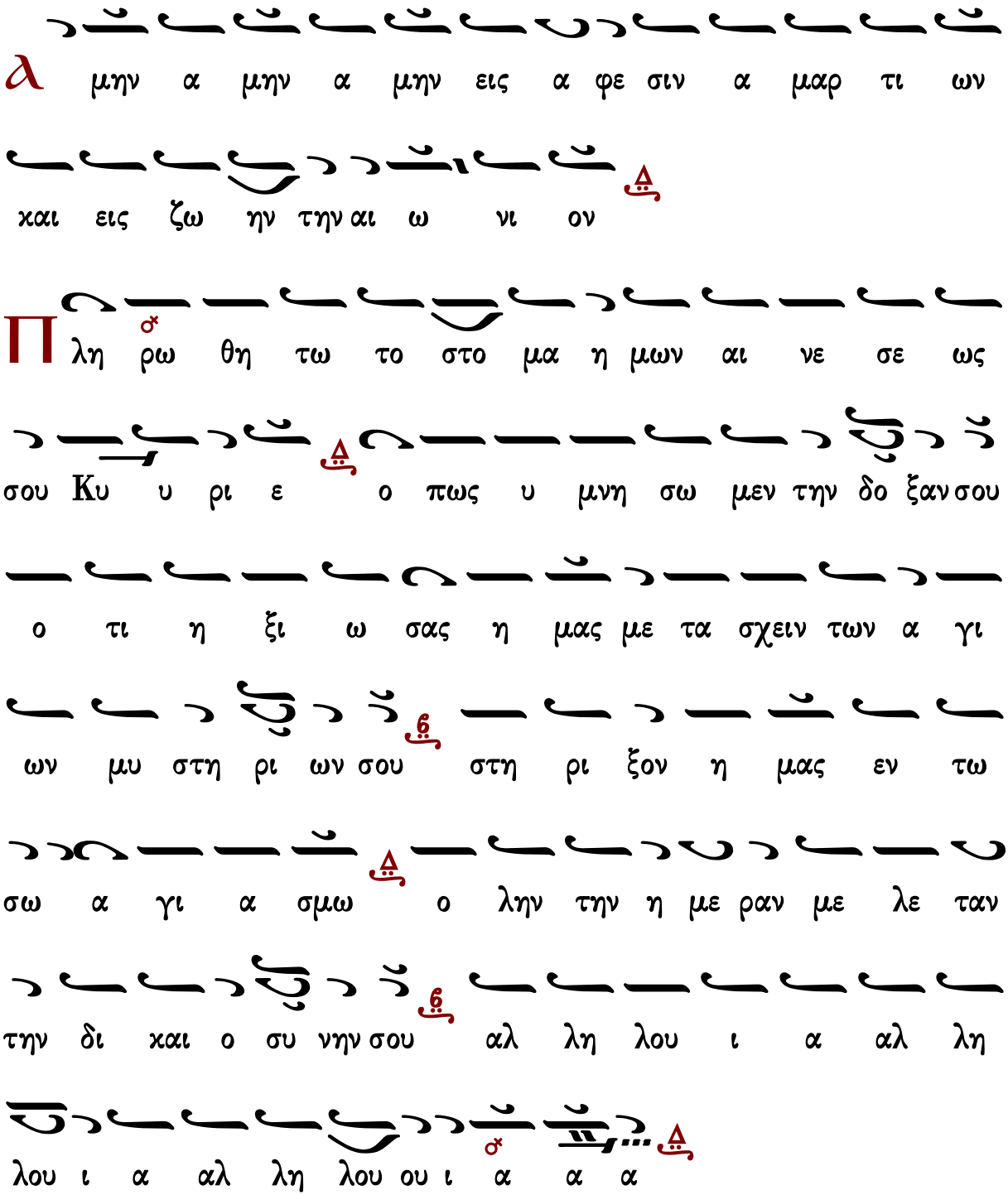
λ μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

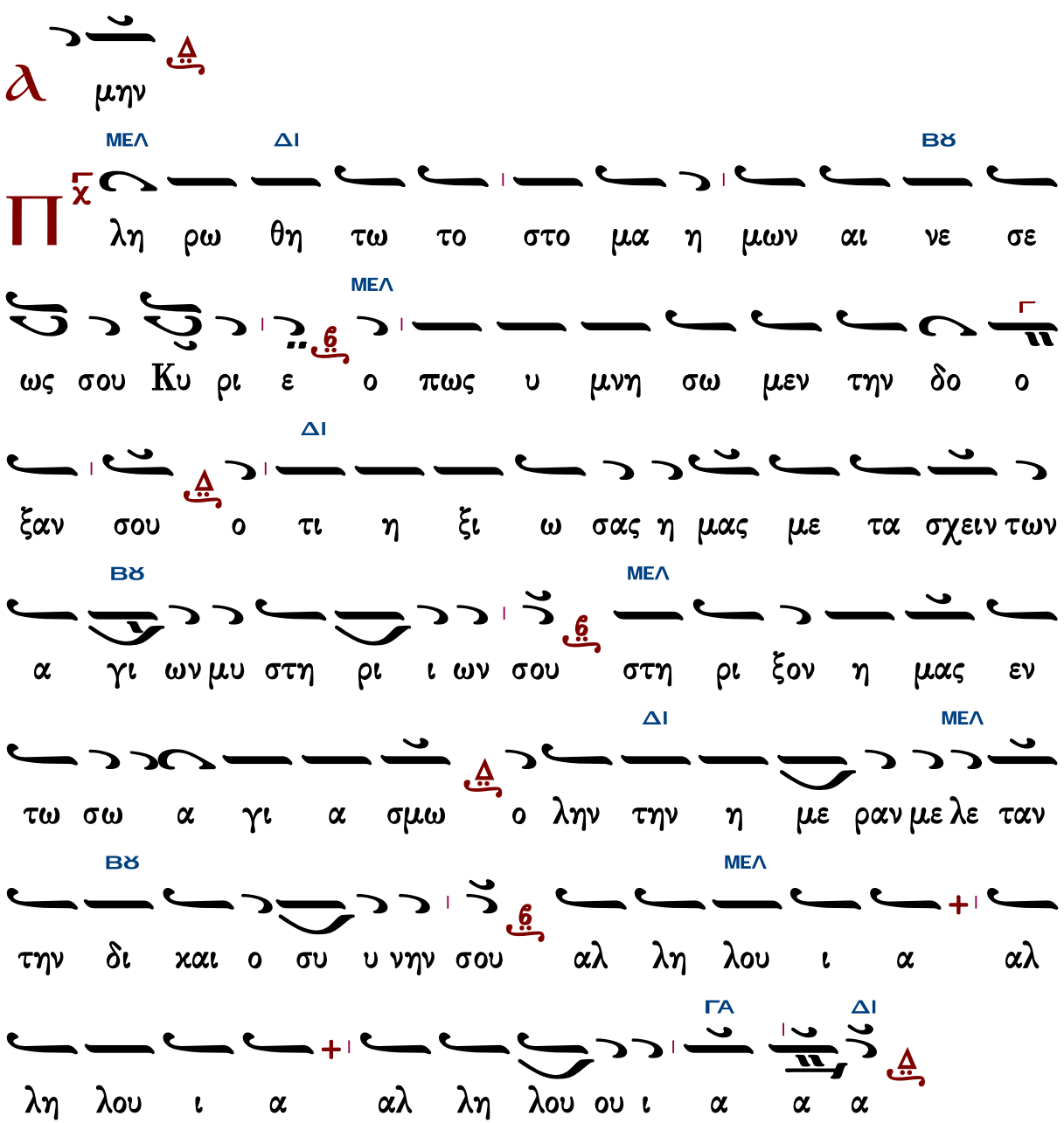
λ μην
ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ
Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε
ΜΕΛ
ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο
ΔΙ
ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των
ΒΫ ΜΕΛ
α γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν
ΔΙ ΜΕΛ
τω σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
ΒΫ ΜΕΛ
την δι χαι ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ
ΓΑ ΔΙ
λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ ϙ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

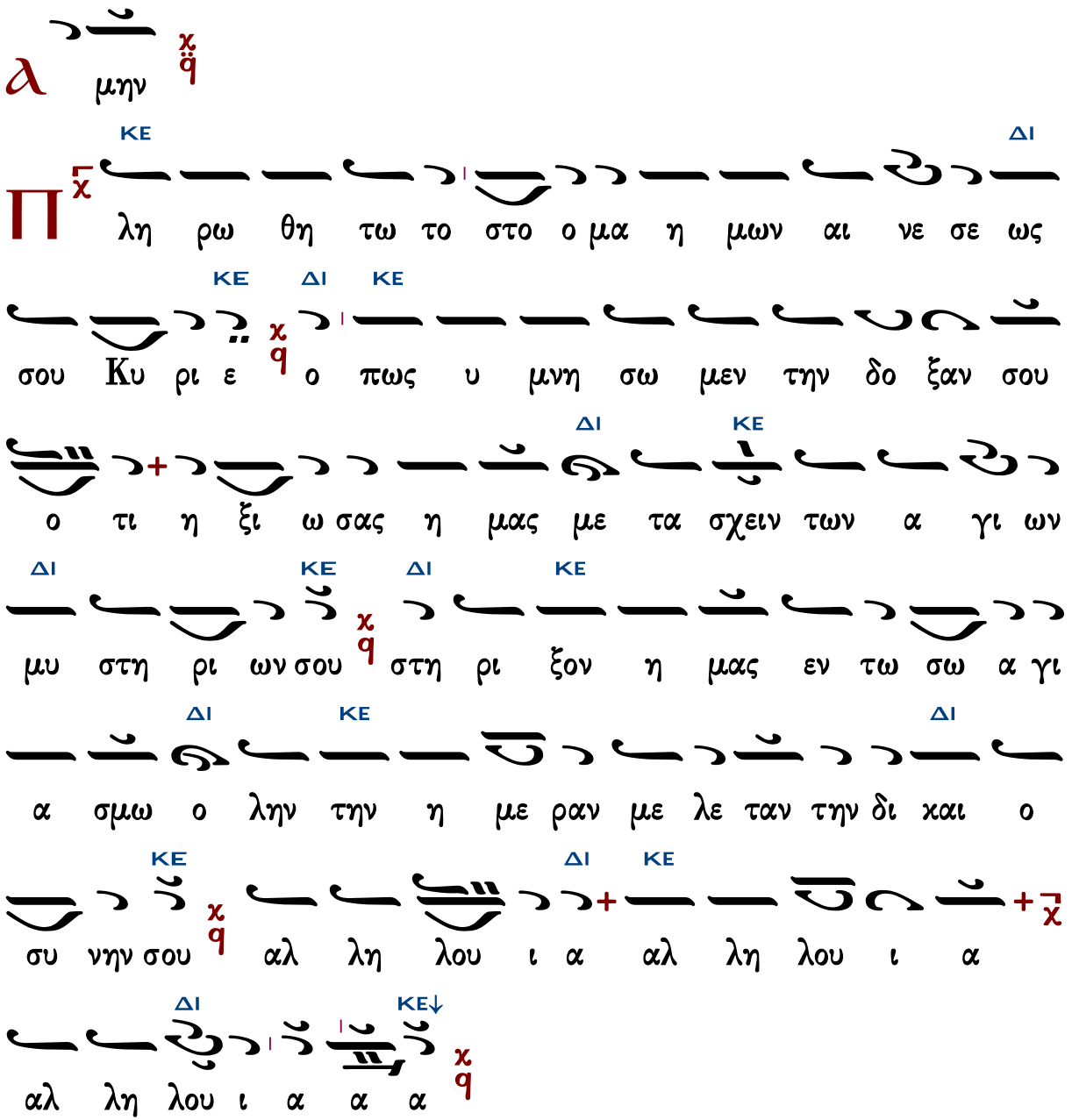

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

Θ ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β΄)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

ΔΙ

Θ ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

ΒΧ

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β΄)

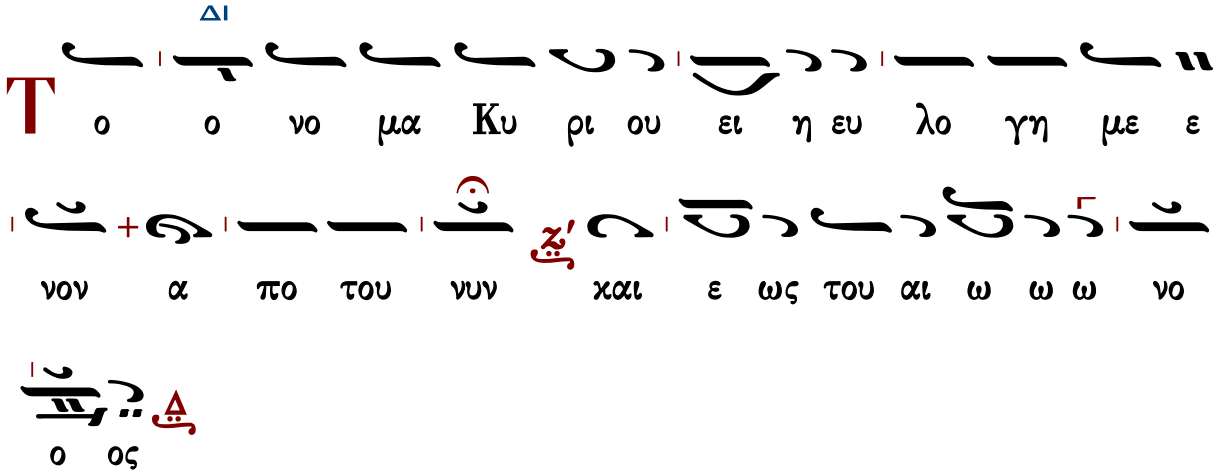

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

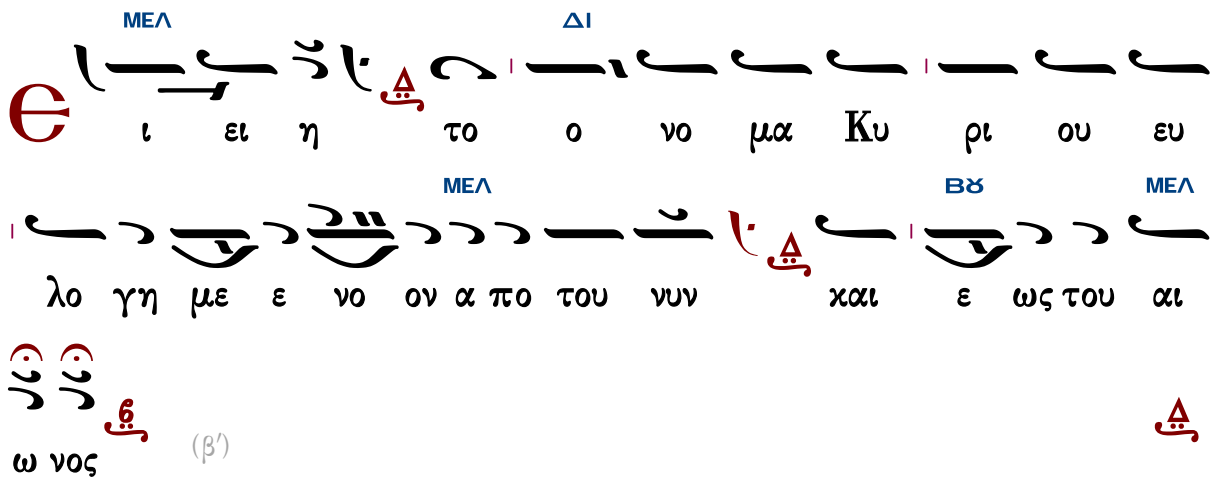

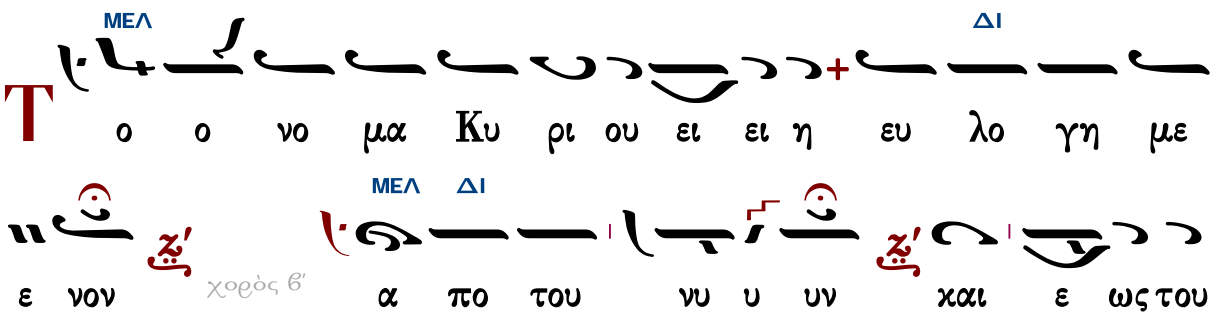

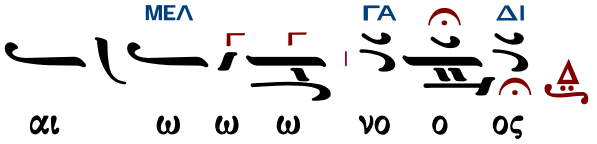

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόλυσις Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

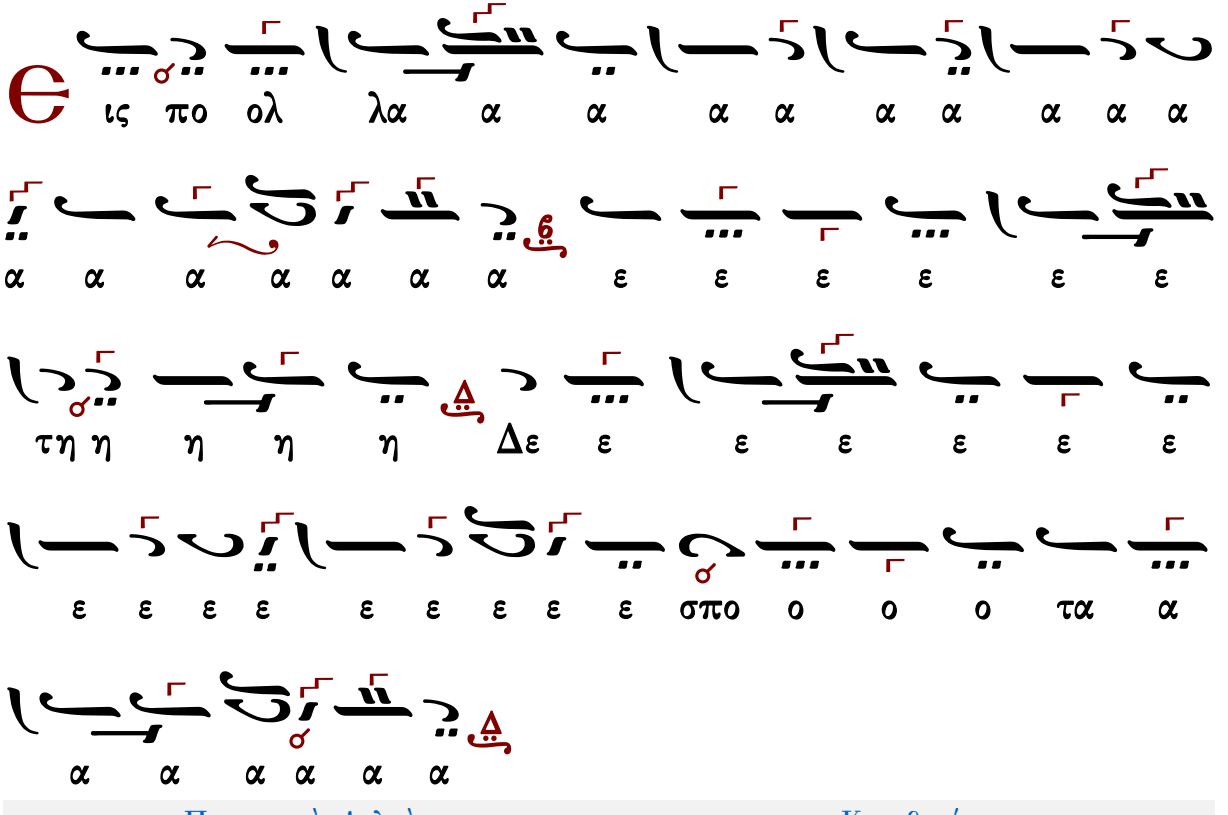

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΠΑ

ΣΙΓΑ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ΝΗ

ΠΑ ΝΗ

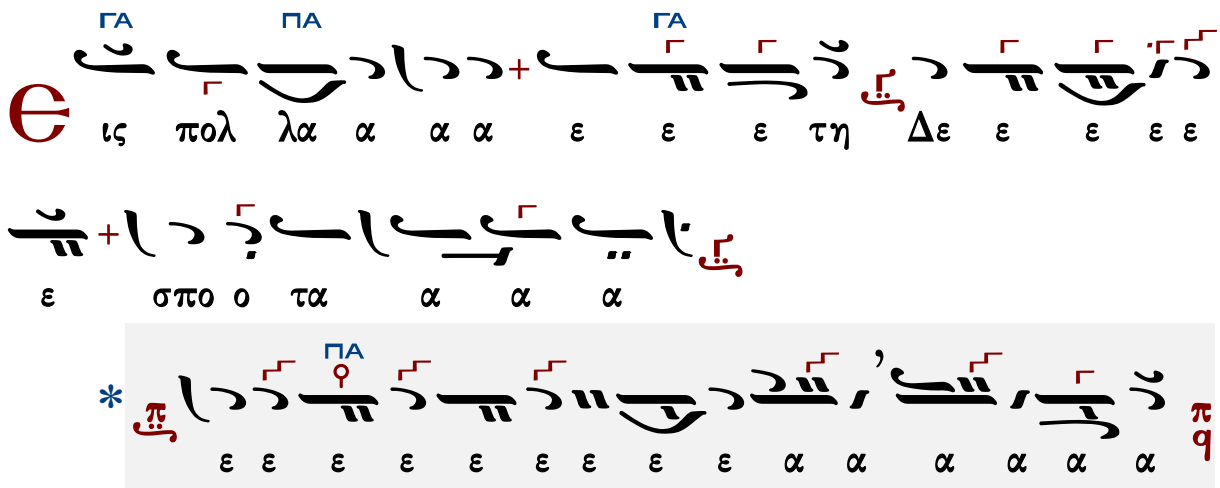

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

ΠΑ

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ΖΟ

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η γη γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η γη γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ΠΑ

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ραβδον

π
q

πλα α α κα α α α α α α α κι ι

ΖΟ

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α αν

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΟΖ

ου ου σου υ υ υ υ υ χρυ ον ο ο ο ο μη θυ ο ο ο ο

π
ϥ

ο ο ο ο

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ ΖΩ

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
γει λα αν α α α α νω ω ω ω θε ε ε ε ε
ΔΙ ΠΑ
ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ
ΠΑ
ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε
τε ρι ρε ε ρου ου ου τε ρι ρε ρου ου ου
ΖΩ ΠΑ
ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου
ΖΩ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι
ΔΙ
τε ε εμ ρε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρε ε ρεμ τε ε ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρε ρε ρε ρε
ε ρε ε ρε ε ε ρε ε ε ρε ε ε ρε ρε ε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

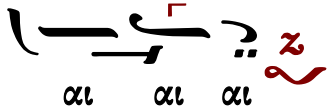

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

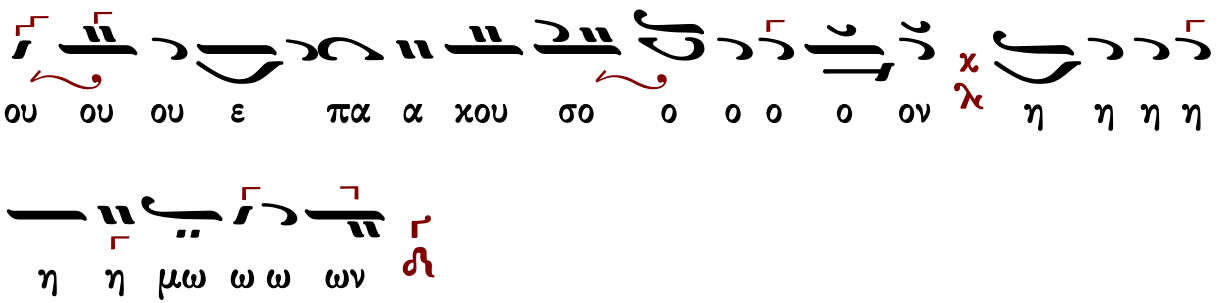

Η ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Προπορευομένων τῶν ἱεροπαίδων μετὰ εἰκόνων καὶ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ εἰς τέσσαρες στάσεις. Θὶς ἑκάστην γίνεται δέησις καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς εἰς στάσεις τέσσαρες.

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.88*

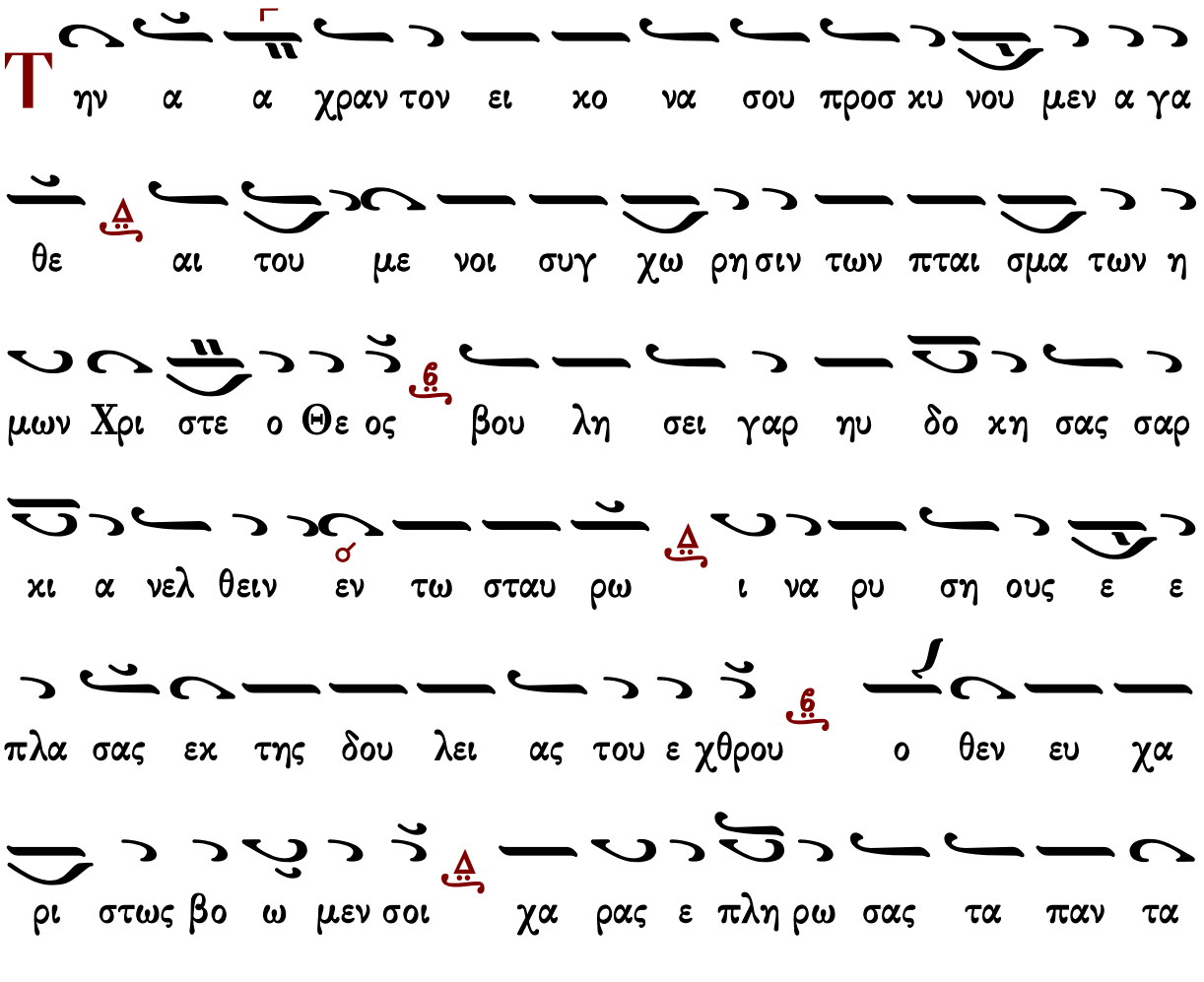

α΄ Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ τελεῖται δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

β΄ Ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων ἱερομονάχων ἱεροδιακόνων μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν.
Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (γ΄)
Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

γ΄ Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ τελεῖται δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

δ΄ Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ τελεῖται δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἵλεων εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθόν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄) καὶ αὖθις ἐκ τρίτου.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν , ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὰς ἑξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμονες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἀγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (γ΄)

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαί τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

ψαλμός 76

Ἦχος Γα

Ιερομ. Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.473*

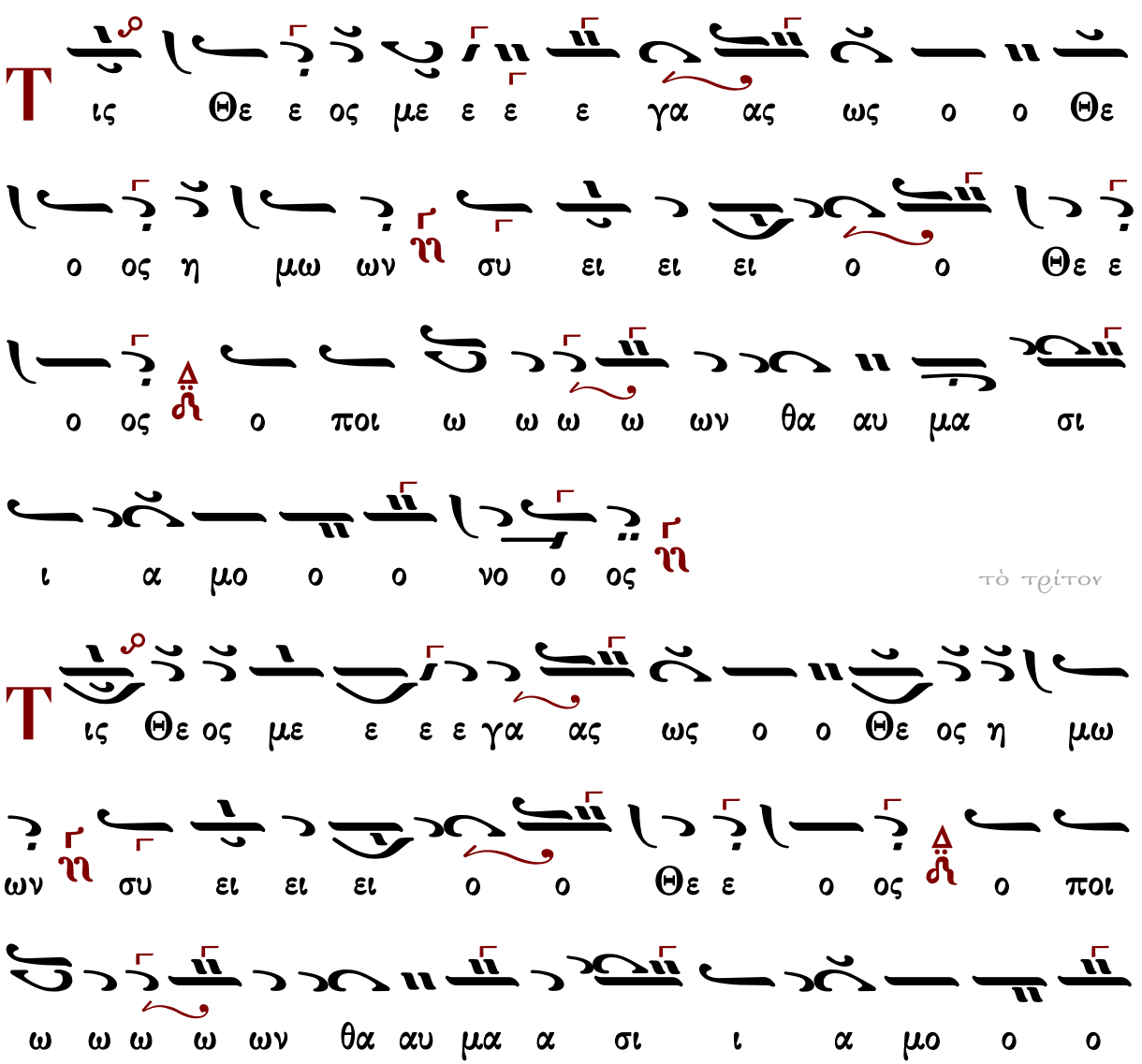

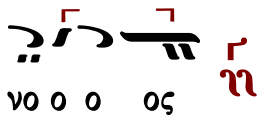

ἀναστάσιμον τροπάριον Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...